

Equip de recerca:
Ruth Vilà

Marta Burguet
Anna Escofet
Montserrat Freixa
Elena Noguera
M.José Rubio
Francisca Ruiz
Marta Sabariego
Angelina Sanchez

Fatima Belghirane (becària)

GESTIONAR LA DIVERSITAT RELIGIOSA I CULTURAL A L'EDUCACIÓ DES DEL DIÀLEG INTERCULTURAL I INTERRELIGIÓS: LES ACTITUDS DELS FUTURS AGENTS SOCIOEDUCATIUS

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA PER A PROJECTES DE RECERCA

Generalitat de Catalunya
**Departament de Governació
i Relacions Institucionals**

SUMARI

INTRODUCCIÓ	4
1. METODOLOGIA	9
1.1 L'avaluació de necessitats per a la gestió de la diversitat religiosa des de l'educació	9
1.2 L'estudi diagnòstic sobre les actituds dels futurs agents socioeducatius.....	10
1.3 Procediments.....	11
1.4 L'anàlisi de les dades	13
2. SEGUIMENT I AVALUACIÓ	14
3. RESULTATS	16
3.1 NECESSITATS NORMATIVES	16
3.1.1 LA NECESSITAT D'UNA CLARIFICACIÓ CONCEPTUAL I LA CONFESSIONALITAT DELS ESTATS LAICS.	16
3.1.2. LA NECESITAT D'UNA GESTIÓ DE LA DIVERSITAT RELIGIOSA: DISCRIMINACIÓ, PATRIARCAT I CONFLICTE INTERRELIGIOS.....	19
3.1.3. FOMENTAR EL DIÀLEG INTERCULTURAL I INTERRELIGIÓS	21
3.1.4. NECESSITAT D'ACCIONES, INICIATIVES I MILLORES DES DE L'EDUCACIÓ	23
3.2 NECESSITATS SENTIDES.....	25
3.2.1 CLARIFICACIÓ CONCEPTUAL	26
3.2.2 DIVERSITAT RELIGIOSA	33
3.2.3 EL DIÀLEG INTERCULTURAL I INTERRELIGIÓS	44
3.2.4 EL PAPER DE L' EDUCACIÓ I LA SEVA FUNCIÓ SOCIAL. LA FORMACIÓ DELS FUTURS AGENTS SÒCIO-EDUCATIUS A LA UNIVERSITAT	55
3.2.5. REPTES PEL DIÀLEG INTERRELIGIÓS I PER LA DIVERSITAT RELIGIOSA.....	66
3.2.6. MELILLA, UN CONTEXT DIVERS	68
4.3 LES ACTITUDS DELS FUTURS AGENTS SOCIOEDUCATIUS	72
4.3.1. CARACTERÍSTIQUES SOCIODEMOGRÀFIQUES	73
4.3.2. CARACTERÍSTIQUES CULTURALS I RELIGIOSES	74
4.3.3. LA FORMACIÓ UNIVERSITÀRIA	78
4.3.4. L'ACTITUD VERS LA DIVERSITAT RELIGIOSA, EL DIÀLEG INTERCULTURAL I EL PAPER DE L'EDUCACIÓ	85
4.3.5. PERFILS DE L'ESTUDIANTAT SEGONS LA SEVA ACTITUD VERS LA DIVERSITAT, EL DIÀLEG I EL PAPER DE L'EDUCACIÓ.....	89
4.4 PROPOSTES	90
4.4.1 ÀMBIT FORMAL I EDUCATIU	93
4.4.2 ÀMBIT SOCIOEDUCATIU I PROFESSIONALITZADOR	94
5. CONCLUSIONS.....	95
5.1 Clarificació conceptual: un repte i una necessitat contrastada.....	95
5.2 Mitjans de comunicació i el fet religiós	96
5.3 El diàleg interreligiós	96
5.3.1 Les bases del diàleg interreligiós	97
5.3.2 Guanys i pèrdues en el diàleg interreligiós	97
5.3.3 Diferents nivells pel desenvolupament del diàleg interreligiós	98
5.3.4 Iniciatives vers el diàleg intercultural i interreligiós.....	98
5.4 SITUACIÓ DE L'ENSENYAMENT DE RELIGIÓ.....	99
5.4.1 Millores necessàries per un model formatiu plural.....	99
5.4.2 L'educació com a responsabilitat compartida.....	100
5.5 ELS FUTURS AGENTS SOCIOEDUCATIUS	100
6. IMPACTE PREVIST	102
7. APLICABILITAT DEL PROJECTE.....	104
REFERÈNCIES	106

Annexos	110
Annex 1. Plans docents	111
Annex 2. SISTEMA DE CATEGORIES PER ANALITZAR LES ENTREVISTES	157

INTRODUCCIÓ

A nivell internacional, el creixent interès en legislar en matèria religiosa es concreta en la intervenció d'organismes com les Nacions Unides, la Unió Europea, la UNESCO, el Consell d'Europa i l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (OSCE).

Diverses resolucions de les Nacions Unides (López, 2012) posen de manifest l'apostar per una educació orientada a la tolerància i el respecte vers la llibertat religiosa i de creences; destaquem la resolució A/RES/64/81 de la promoció del diàleg interreligiós i intercultural, l'enteniment i la cooperació per a la Pau. No obstant, cal destacar el caràcter pioner de la UNESCO en la promoció del diàleg interreligiós a nivell internacional en la seva Declaració sobre el paper de la religió en la promoció d'una cultura de pau (Barcelona, 18/12/1994), apostant per una formació religiosa que promogui l'apertura d'esperit i la tolerància. Recentment, entre les prioritats de l'organització es troba la col·laboració de les institucions governamentals i religioses per l'educació (López, 2012).

Per altra banda, des de la Unió Europea s'ha vingut potenciant l'educació religiosa des del diàleg i la resolució de conflictes. En un dels darrers projectes, l'R+D, REDCO (Educació religiosa, contribució al diàleg o factor de conflicte) hi van participar 10 universitats europees analitzant la situació de l'educació religiosa a cadascun dels seus països i les seves religions, allí s'hi va reflectir la necessitat d'atendre les diferents formes d'educació religiosa i l'educació per a la ciutadania democràtica (Dietz, Rosón i Ruiz, 2011). Concretament, destaquen com la major part de l'alumnat reconeix la diversitat religiosa tot i que segueix demostrant diversos prejudicis. Segons aquest estudi, la font d'informació més important sobre les religions i visions del món sol ser la família, seguida per l'escola. L'alumnat viu l'experiència de la diversitat religiosa dins de l'escola, però també fora d'ella.

Des del Consell d'Europa destaca la Recomanació 1720 (aprovada el 4/10/2005) sobre educació i religió, on s'afirma que l'educació és essencial per combatre la incomprensió entre les diferents expressions de religiositat, i es promou una formació inicial i contínua del professorat en educació religiosa, educació per a la ciutadania i drets humans i educació intercultural, per promoure el diàleg intercultural i interreligiós (López, 2012). Els estudis d'Arnesen et al (2010) posen de manifest aquest enfocament en orientacions vers la formació dels professionals de l'educació. En la Recomanació CM/Rec (2008) 12 sobre la dimensió de les religions i de les conviccions no religioses a l'educació intercultural s'expliciten tres nivells d'acció: polítiques pedagògiques, institucions i el desenvolupament professional docent. No obstant, Bîrzéa (2009) posa de manifest que la convivència implica l'educació més enllà de l'escola, apel·lant a altres agents socioeducatius. Pel seu enfocament pedagògic destaquem, com assenyala López (2012), la publicació de la OSCE principis orientadors de Toledo sobre l'ensenyament de la religió a les escoles públiques (OSCE, 2008), orientat a una millor comprensió de la diversitat religiosa i la seva presència a l'àmbit públic.

A Catalunya, el darrer estudi de la Direcció General d'Afers Religiosos comptabilitza 1.360 centres de culte no catòlics arreu del territori, identificant més de 13 confessions religioses diferents, especialment presents al Barcelonès tot i que altres comarques tenen bona presència (DGAR, 2014).

Però l'encaix de la religió en la vida pública provoca confusió donades les tensions amb la ideologia laïcista. Cal assenyalar també la diferència important entre educació religiosa i treball de la dimensió espiritual de la persona, que ben sovint s'han confós i han portat als actuals malentesos a l'hora de determinar si la religió havia de formar part com a matèria educativa de l'entorn escolar. Forma part també de l'àmbit de confusió el fet de parlar de religiositat o bé d'expressió de la religiositat, aquesta darrera en tant que vivència externa del que esdevé el món de les creences (Burguet , 2014). En aquestes diferents formes d'expressió és on s'esdevé el marc de conflictivitat en societats plurals on conviuen formes d'expressió religioses també plurals. Per altra banda, compatibilitzar la participació de les religions en la vida pública i l'existència de dictadures islàmiques que perverteixen aquesta laïcitat demòcrata provoca fortes tensions, especialment en la gestió de l'espai públic. Tal com assenyala Elósegui (2009) la separació Església-Estat no s'hauria d'identificar amb actituds laïcistes o antireligioses per part de l'Estat. L'autora aposta perquè l'Estat assumeixi el valor de la llibertat per garantir millor i més adequadament la neutralitat. Buades i Vidal (2007) parlen dels fantasmes del laïcisme i aposten directament per què les institucions facin visibles les seves agendes morals ocultes i que es trenqui amb el formalisme neutralista amb que se presenten a la societat civil. Aposten també per la democratització participativa de la vida pública.

Cal afegir que la cultura pública respecte a les religions també varia de cultura a cultura. En conseqüència, cal adoptar polítiques en assumptes religiosos que permetin aprofitar la diversitat del patrimoni cultural i religions del nostre país. En aquest sentit, Buades i Vidal (2007) parlen de credodiversitat i reclamen l'autonomia política i alhora la cooperació pública de les religions en la recerca del que és comú. Tamayo (2005) proposa que el contacte inherent al diàleg interreligiós sigui útil per trobar respostes als greus problemes de la humanitat i del planeta.

Les trajectòries dels diferents grups de recerca implicats configuren bona part dels antecedents del projecte que es presenta. Concretament, hi participen investigadores de reconegut prestigi dels següents grups de recerca consolidats de la Universitat de Barcelona: Grup de Recerca en Educació Intercultural (GREDI), Grup de Recerca en Educació Moral (GREM), Ensenyament i Aprenentatge Virtual (GREAV), i d'Entorns i Materials per a l'aprenentatge (EMA). També hi ha una investigadora de la Universitat de Granada en el campus de Melilla, emplaçament ric en experiències i trajectòria d'històrica diversitat religiosa i cultural¹.

El grup de recerca GREDI, ha realitzat nombroses investigacions en l'àmbit de l'educació intercultural i la ciutadania. Concretament, en la recerca subvencionada per la DGICYT (2009-2011) i titulada "Ciutadania intercultural: la millora de la convivència intercultural de joves de 14 a 16 anys del Municipi de Sant Boi de Llobregat" es va detectar entre d'altres qüestions que, tot i que hi ha una coexistència pacífica entre els joves indistintament del seu origen, hi ha una manca d'interrelació real entre els diferents grups (Palou, Rodríguez i Vilà, 2013); fet que també trobem en d'altres recerques sobre contacte transcultural (Fernández Enguita, Gaete i Terrén, 2008). Aprofundint en alguns resultats obtinguts, la

¹ Melilla és una ciutat de 80.000 habitants que estan repartits en un conjunt diferenciat de religions, de classes socials, d'adscripcions ètniques, assentats en nombrosos barris molt idiosincràtics. Els ciutadans de Melilla aparentment semblen estar aïllats uns grups d'uns altres, però en realitat com a cita Briones, Tarrés i Salguero (2013:200) tots els habitants són conscients també de pertànyer a una sola realitat que és un espai reduït i tancat per fronteres geogràfiques , polítiques, socials, culturals i religioses, no fa fàcil la gestió de la diversitat d'aquesta ciutat. Tanmateix, porta com a marca identitària i turística, el ser la ciutat de les «quatre cultures i de les quatre religions».

recerca subvencionada per l'AGAUR (2010 ARF1 00045), coordinada també per Ruth Vilà i titulada "Diagnòstic en profunditat sobre la integració dels i les joves de 14 a 18 anys migrats a Catalunya", posà de relleu com la religió dels joves es un element fonamental en la seva identitat cultural i cívica. En aquest estudi es va posar de manifest que el 76% dels joves estrangers assenyalen que les creences religioses majoritàriament són del seu país d'origen (especialment pel 82% de les noies estrangeres), i a més aquest tret identitari és estable donat que no ofereixen diferències estadísticament significatives en funció del temps que fa que els i les joves viuen a Catalunya. Resultats força similars en investigacions com la de Palou (2012) on específicament el 72% de joves magrebins destaquen el pes de la religió familiar entre les seves preferències. Pàmies et al. (2013) evidencia en el seu estudi que els joves marroquins consideren que l'Islam és un model de conducta transmès des del nucli familiar i que els ha ajudat en la seva trajectòria d'èxit acadèmic. Altres resultats de l'estudi anterior de l'AGAUR assenyalen la religió com un dels elements desfavoridors de la integració dels joves estrangers, aspecte també assenyalat per alguns professionals que treballen amb aquests col·lectius (Vilà et al, 2014). El fet religiós apareix com un esdeveniment amb gran importància en el procés migratori dels subjectes (Buades i Vidal, 2007; Martínez, 2006). Aquesta situació obra noves llacunes i interrogants no resolts quant al diàleg intercultural i interreligiós des d'un espai tan fonamental com és l'educatiu. Aquests interrogants evidencien la necessitat d'un diagnòstic en profunditat sobre els possibles indicadors que possibilitin la gestió de la diversitat religiosa des dels plantejaments de diàleg intercultural.

El grup de Recerca consolidat GREM (Grup de Recerca en Educació Moral) de la Universitat de Barcelona treballa en la investigació, difusió i transferència del coneixement en l'àmbit de l'educació en valors, i una de les seves línies de recerca és la promoció d'aquells valors que enforteixen les relacions interculturals i de la diversitat i pluralitat de la ciutadania. La trajectòria de recerca duta a terme per les investigadores que formen part del projecte, s'extreu força anàlisis sobre els valors de la relació entre diferents cultures i contexts on la controvèrsia moral és punt de debat. Implementar programes on la ciutadania pugui conviure de manera harmònica mantenint les plurals maneres de pensar, fer, creure i ser que la caracteritzen, és una de les línies obertes de recerca i debat a les que cal seguir aprofundint. En aquest sentit, el GREM ha col·laborat amb el Grup EMA dins el projecte europeu Tubemates que té com a finalitat atreure l'interès dels països asiàtics cap a l'educació superior que s'ofereix a Europa i pretén promoure l'intercanvi i el diàleg intercultural entre l'Àsia i Europa a través d'una estratègia multimèdia, on l'alumnat que ha participat en projectes d'Erasmus Mundus realitza un vídeo de la seva experiència. Aquesta experiència ha obert nous interrogants vers els canvis actitudinals dels estudiants després d'aquestes experiències de contacte intercultural i interreligiós.

La religió es revela com una font generadora de xarxes socials amb pes per configurar modalitats d'integració social, cultural i cívica. En aquest sentit, els grups de recerca EMA i GREAV han aprofundit en l'anàlisi de les tecnologies de la informació i la comunicació i les xarxes socials en els processos d'empoderament de la ciutadania. En diversos projectes (VO@NET: Virtual Open-Access Network for Education and Training, 2002-2005; l'Anàlisi dels entorns virtuals des de la perspectiva de gènere, AGAUR 2005; Estudio sobre los usos de las tecnologías de la información y la comunicación y las posibilidades de empoderamiento en las mujeres, I+D 2007-2009; i Usos de las TIC entre los estudiantes universitarios: perspectiva académica y social de los procesos de aprendizaje mediados, I+D 2010-2012), les dades obtingudes mostren que la manera d'entendre i relacionar-se amb el món està mediada completament per diferents dispositius i tecnologies (Bautista, Escofet, Forés, López i Marimon; 2013) que, a més, determinen la construcció que fan de les seves identitats (Aguado, Escofet i Rubio, 2010; Rubio i

Escofet, 2013). Aquests resultats ens encoratgen a seguir aprofundint en la incidència d'aquestes xarxes socials en les actituds davant del fet religiós des de l'educació.

Les institucions de servei públic en general i concretament en el camp educatiu mostren actituds i comportaments confusos respecte de la dimensió religiosa. Encara oscil·len entre el respecte a la religió com a dimensió positiva de la vida i el rebuig a la mateixa, tendeixen a treure-la del àmbit d'intervenció social, o de tolerar com a recurs pragmàtic per a situacions crítiques del subjecte. Només en alguns casos s'assagen fórmules noves per tenir-la en compte. Des de la Generalitat de Catalunya (2015) es proposen uns principis d'actuació per a la gestió de la diversitat religiosa als centres educatius en quant als valors que fonamenten la pràctica educativa i la convivència social; l'ètica compartida; la defensa de l'interès superior de l'infant o adolescent i la responsabilitat familiar en l'educació; les normatives que afecten els drets fonamentals i la legislació vigent, la defugida d'essencialismes i dogmatismes exclusivistes; els malentesos; i la prudència en tota intervenció en matèria de diversitat religiosa.

Davant d'aquests plantejaments cal preguntar-se si el professorat està realment preparat per respondre a totes aquestes propostes i assumir el gran repte i responsabilitat que suposa la diversitat religiosa i cultural.

La finalitat de la recerca ha estat detectar les necessitats normatives i sentides per part dels experts i expertes del món acadèmic, de l'Administració pública i de les entitats en el nostre context català. Alhora, analitzant també, si els futurs agents socioeducatius tenen una actitud favorable als principis i orientacions quant a la gestió de la diversitat religiosa des de l'educació, basada en el diàleg intercultural i interreligiós. Aquestes grans finalitats es concreten en els següents objectius generals i específics:

1. Detectar necessitats per a una gestió de la diversitat religiosa, basada en el diàleg intercultural i interreligiós, des de l'educació.

Objectius específics:

- 1.1 Detectar les necessitats normatives per la gestió de la diversitat religiosa des de l'educació, des de la literatura.
 - 1.2 Detectar les necessitats sentides per part d'alguns experts del món acadèmic, de l'Administració pública i de les entitats en el nostre context català.
 - 1.3 Identificar els elements que poden estar implicats en les actituds dels futurs agents educatius quant al diàleg intercultural i interreligiós en l'educació: perfil digital, formació inicial, relacions socials, etc.
2. Analitzar les actituds dels futurs agents educatius que responguin als indicadors identificats.

Objectius específics:

- 2.1 Diagnosticar l'actitud dels futurs agents socioeducatius quant al diàleg intercultural i interreligiós.
 - 2.2 Identificar elements relacionats amb aquestes actituds.
3. Elaborar propostes per a la gestió de la diversitat religiosa des de l'educació.

Objectius específics:

- 3.1 Elaborar propostes que responguin a les necessitats normatives i sentides detectades en els líders religiosos i polítics, mestres, mediadors interculturals i altres agents socioeducatius entrevistats.
- 3.2 Elaborar propostes per a la formació inicial i continuada dels agents socioeducatius que responguin a les propostes anteriors al diagnòstic efectuat a les universitats catalanes.

Esdevé clau aprofundir en la línia de diàleg intercultural i interreligiós, com a eines per fomentar la convivència. Tal com assenyala Tamayo (2005) el diàleg interreligiós ha de basar-se necessàriament en el contacte entre les religions, essent fonamental per trobar respostes als greus problemes de la humanitat. El projecte que es presenta, en aquesta línia també encaixa plenament amb els objectius de la Direcció General d'Afers Religiosos. La Direcció General d'Afers Religiosos duu a terme la implementació de les polítiques en matèria d'afers religiosos, adreçades a garantir el màxim respecte a la llibertat religiosa i de culte i la convivència pacífica de les diferents esglésies, confessions i comunitats religioses en el si d'una comunitat plural i diversa; seguint la línia de les Nacions Unides han insistit darrerament amb claredat en la importància de promoure la cultura del diàleg intercultural i interconviccional per afavorir la lluita preventiva contra el terrorisme fonamentalista que utilitza preteses justificacions religioses.

La prevenció i mediació interreligiosa de conflictes serveix també per evitar la xenofòbia, el racisme i les fòbies contra les religions, especialment l'antisemitisme o judeofòbia, la islamofòbia i la cristianofòbia. El Relator Especial de les Nacions Unides sobre Formes Contemporànies de Racisme, Discriminació Racial, Xenofòbia i Intolerància Relacionada, el senegalès Doudou Diène, ha afirmat en repetides ocasions la importància del diàleg interreligiós com una eina eficaç per prevenir i combatre les fòbies contra les religions². Conflicte que s'ha de prevenir mitjançant accions concretes per part de l'Administració Pública Catalana.

A tal efecte, calen accions de detecció de necessitats i diagnosi que permetin començar a implementar pràctiques i iniciatives que ajudin a promoure una millor relació, normalitzada i fluïda, de les comunitats amb el seu entorn intrarreligiós, interreligiós, social i polític. Per facilitar-ho els tècnics de gestió de la diversitat religiosa desenvoluparan iniciatives de prevenció i mediació de conflictes consistents, desenvolupament de projectes i iniciatives comunitàries o socials comunes, creació de grups de diàleg y el foment d'una veritable educació intercultural. Fins ara, bona part d'aquestes accions les estan desenvolupant mediadors (voluntaris i professionals del diàleg intercultural i interreligiós que, amb una doble formació –el coneixement de les tradicions religioses i de les ciències de les religions, d'una banda, i habilitats socials en l'àmbit de la mediació, de l'altra banda-).

La innovació i valor afegit d'aquesta recerca es doncs, per una banda, estendre la recerca aplicada sobre el tòpic, més enllà de la sociologia (Fons, Luque i Forteza, 2012; Sánchez i Serratusell, 2012) i per altre, incorporar a educadors en la gestió del fenomen; responnent a la demanda de Torradeflot (2008) sobre que en el futur s'hauran d'anar aprofundint, d'acord amb les necessitats dels diferents contextos socials, noves habilitats, metodologies i estratègies que, sense adulterar el més autèntic i legítim patrimoni religiós suposin un millor aprofitament i aplicació dels recursos ètics i espirituals de les tradicions en vista a una millor convivència i comunitat humana.

² Unesco va organitzar amb aquest Relator Especial del commissionat per als Drets Humans de les Nacions Unides un seminari d'experts sobre "Difamació de les Religions i combat Global contra el Racisme: Antisemitisme, cristianofòbia, islamofòbia" (Barcelona, Novembre de 2004). L'informe d'aquest seminari d'experts, al qual l'aleshores Secretari General de les Nacions Unides Koffi Annan va adreçar un missatge institucional, va ser presentat com a punt 6 de la 61ª sessió de la Comissió de Drets humans de les Nacions Unides (E/CN.4/2005/18/Add.4).

1. METODOLOGIA

La complexitat de la temàtica i el caràcter globalitzador dels objectius proposats justifiquen que la metodologia d'aquest projecte s'ajusti al principi de la complementarietat de mètodes (Cook, 1985; Bericat, 1998; Creswell, 2003) per donar-hi resposta. Els interrogants en recerca educativa i social –novedosos, dinàmics i polivalents- generen noves formes d'investigar que articulen diferents tradicions de recerca (Sabariego, 2004). Des d'aquestes consideracions, plantejem un estudi descriptiu-comprensiu que combina mètodes qualitius i quantitius en un disseny metodològic mixt (Tashakkori i Teddlie, 2010), basat en un disseny exploratori seqüencial (Creswell i Plano, 2011), integrat per una avaluació de necessitats (Witkin i Altschuld, 1996; Pozo i Salmeron, 1999; Tejedor, 1990, 2000) i un estudi diagnòstic mitjançant la tècnica d'enquesta, en un segon moment.

1.1 L'avaluació de necessitats per a la gestió de la diversitat religiosa des de l'educació

Per donar resposta al primer objectiu s'ha fet una avaluació o anàlisi de necessitats des de la literatura i des de la visió dels experts del món acadèmic, de l'Administració pública, i de les entitats.

L'avaluació de necessitats pot definir-se àmpliament com «un procés sistemàtic que es desenvolupa amb el propòsit d'establir prioritats sobre les necessitats identificades, prendre decisions sobre actuacions futures i localitzar recursos» (Witkin i Altschuld, 1996: 4). Aquest plantejament porta associat un avanç cap a un concepte de necessitat més dinàmic, polivalent i integral que encaixa molt bé amb la realitat complexa i diversa que ens interessa investigar.

A partir de la definició de necessitat com la discrepància existent entre l'estat actual i el final desitjats, aquests autors clarifiquen aquests concepte en termes de nivells de necessitat:

- Les **necessitats normatives**: les que els experts opinen que pateix un determinat sector de la població.
- Les **necessitats sentides**: basades en la percepció dels professionals, administradors o tècnics responsables de la planificació, gestió i/o execució de la intervenció social o educativa sobre una determinada mancança.
- Les **necessitats expressades**: es manifesten quan existeix la demanda de solució de la necessitat per part del subjecte o subjectes afectats (col·lectius beneficiaris o receptors de la intervenció social).

Aquest projecte s'ha centrat fonamentalment en els dos primers nivells de necessitats que interaccionen i mantenen mútues influències en el nostre context, amb el propòsit d'obtenir les necessitats comparatives per la gestió de la diversitat religiosa des de l'educació mitjançant el contrast de les necessitats normatives —des de la literatura— i les necessitats sentides, expressades per part dels experts del món acadèmic, de l'Administració pública, i de les entitats..

L'objectiu és detectar diferències o similituds entre ambdós nivells de necessitats per identificar-les i prioritzar-les, després, en un procés metodològic que opera en dos grans moments:

- **La detecció:** es preocupa de l'exploració, recerca i ordenació de les necessitats per grau de prioritat. Les necessitats amb més alt nivell de prioritació es denominen problemes, els quals seran la base de les nostres propostes per la gestió de la diversitat religiosa des de l'educació.
- **La identificació:** es realitza amb posterioritat i busca les causes dels problemes i hi cerca les solucions adients. L'avaluació de necessitats en aquest projecte es concep com un procés ampli que comprèn la identificació, l'anàlisi de necessitats i la presa de decisions corresponent. Per tant, necessitem indagar per comprendre les causes, els factors i les condicions estructurals que es troben a la base de les problemàtiques actuals al voltant de la gestió de la diversitat religiosa a l'espai públic.

Pel desenvolupament d'aquesta avaluació de necessitats es preveu l'ús de dues tècniques de recollida d'informació complementàries:

- **L'anàlisi documental** de la literatura rellevant, els indicadors socials més actualitzats sobre el tema que ens ocupa.
- Les **entrevistes** amb els experts.

1.2 L'estudi diagnòstic sobre les actituds dels futurs agents socioeducatius

Per donar resposta al segon dels objectius s'ha realitzat un estudi diagnòstic basat en un estudi per enquesta sobre les actituds dels estudiants de Formació del Professorat de Primària i Infantil, Educació Social, Treball Social i Pedagogia de les universitats públiques catalanes, considerant el seu perfil digital i la seva formació i experiència en interculturalitat. Aquest alumnat seran els futurs agents sòcio-educatius que des de l'àmbit formal i no formal poden intervenir des del diàleg intercultural i interreligiós.

La població objecte d'estudi ha estat l'alumnat d'últim curs de les facultats de Pedagogia, Educació Social, Treball Social i Formació del Professorat de quatre universitats públiques catalanes: Universitat de Barcelona, Universitat Rovira i Virgili, Universitat de Lleida i Universitat de Girona. La mostra està representada per un total de 574 estudiants del curs 2014-2015. Considerant una població universitària de 2550 estudiants del darrer curs d'aquests graus, suposa un índex de resposta del 22,5%, i un error de 0,037.

La recerca diagnòstica és bàsica per identificar els elements clau de les actituds dels joves vers la gestió de la diversitat religiosa a l'educació, i ens ha permès definir els elements constitutius d'aquestes actituds.

En aquest estudi per enquesta com a tècnica de recollida de dades, s'ha creat un **instrument de mesura**³ basat en els indicadors que es generaren des de l'anàlisi de necessitats normatives i sentides cobertes a l'objectiu 1.

³ <http://goo.gl/forms/M346KRyIRd>

1.3 Procediments

El pla de treball s'ha desenvolupat en quatre fases diferenciades, tal com es pot observar en la figura 1, amb metodologies d'investigació apropiades als objectius previstos específicament. Així, en funció dels objectius, les diferents fases del disseny de la investigació són les següents:

- Detecció de necessitats normatives respecte la gestió de la diversitat religiosa a l'educació.
- Detecció de necessitats sentides per part d'alguns agents socioeducatius.
- Diagnòstic sobre les actituds dels futurs agents socioeducatius.
- Elaboració de propostes per promoure el diàleg intercultural i interreligiós a l'educació.

Fig. 1 Disseny metodològic

A continuació es desenvolupen els continguts de cada una de les quatre fases de la recerca:

FASE 1: Detecció de necessitats normatives respecte la gestió de la diversitat religiosa a l'educació.

La primera fase de l'estudi té per objectiu l'anàlisi diagnòstica de la realitat a partir de l'objectiu específic "d'identificar els elements clau de la temàtica objecte d'estudi a través de l'anàlisi documental dels referents teòrics i la literatura especialitzada per detectar les necessitats normatives respecte a la gestió de la diversitat religiosa a l'espai públic".

S'ha portat a terme una tasca de cerca documental de fonts diverses de caràcter acadèmic, polític, mediàtic i legislatiu per tal de poder obtenir uns indicadors socials i teòrics que permetin detectar necessitats normatives al voltant del tema.

Les tasques metodològiques han estat bàsicament l'acord entre els membres del grup d'investigació sobre les dimensions i components a analitzar en profunditat en les fonts documentals. L'anàlisi interpretativa de la informació obtinguda s'ha basat en l'anàlisi de contingut de les fonts documentals consultades per detectar les necessitats normatives.

FASE 2: Detecció de necessitats sentides per part d'alguns agents socioeducatius.

La segona fase dona resposta a l'objectiu específic. A l'estudi han participat 11 professionals de l'Administració, d'entitats i del món acadèmic, amb l'objectiu d'identificar les necessitats sentides per part d'aquests experts sobre la diversitat religiosa. Els guions d'entrevista han estat semi-estructurades i l'aplicació, individual. A través d'aquestes entrevistes s'ha indagat el discurs d'aquests agents socioeducatius sobre l'aproximació conceptual de la religió, el concepte i el foment del diàleg interreligiós, la seva visió sobre la gestió de la diversitat religiosa en el nostre context i la proposta d'accions, iniciatives i millores des de l'educació.

Les tasques metodològiques han estat:

- L'acord entre els membres del grup d'investigació sobre les dimensions i components a analitzar en profunditat en les entrevistes, considerant els resultats obtinguts en la fase anterior.
- La preparació dels guions i condicions per dur a terme les entrevistes adaptades als diferents col·lectius destinataris (experts del món acadèmic, de les entitats i de l'Administració Pública).
- La selecció intencional dels participants considerats com a claus per la seva rellevància a partir de criteris tals com la tipologia de professionals i l'experiència.
- La realització de les entrevistes per persones preparades ad hoc i el registre àudio amb la finalitat d'obtenir dades directes i facilitar la posterior anàlisi.
- L'anàlisi interpretativa de la informació obtinguda i informe de resultats: anàlisi qualitativa de les entrevistes (ús de mapes conceptuals, diagrames de fluxos i etc.) a fi de detectar i identificar les necessitats sentides més rellevants.
- Elaboració de l'informe parcial.

FASE 3: Diagnòstic sobre les actituds dels futurs agents socioeducatius.

Aquesta fase integra els resultats obtinguts en les dues fases anteriors. Aquests resultats fonamentaran les dimensions i indicadors del qüestionari. Un cop dissenyat i validat, el qüestionari s'ha aplicat en la modalitat online a tots els estudiants de darrer curs dels ensenyaments de Pedagogia, Educació Social, Treball Social i Formació del Professorat (Primària i Infantil) de les quatre Universitats Catalanes esmentades.

Fruit de l'aplicació del qüestionari hem procedit a anàlisis estadístiques descriptives i inferencials per caracteritzar la mostra i extreure conclusions respecte les actituds dels estudiants respecte a la gestió de la diversitat religiosa. Des d'una anàlisi estadística més sofisticada, les tècniques predictives de mineria de dades ens han permès la descoberta de noves i significatives relacions, patrons i tendències en els resultats obtinguts, centrant la mirada en els factors clau d'aquestes actituds.

La triangulació d'aquestes anàlisis i el consens en les dades extretes amb els professionals que pertanyen al propi equip investigador, han tingut un gran pes per fonamentar la següent i darrera fase.

FASE 4: Elaboració de propostes per promoure el diàleg intercultural i interreligiós a l'educació.

Fruit de les anàlisis anteriors, han sorgit les propostes i orientacions per la millora de la gestió de la diversitat religiosa des de l'educació que promoguin el diàleg intercultural i interreligiós, així com el paper de la formació inicial dels agents socio-educatius, considerant els elements claus d'aquest estudi per al territori català.

Els resultats obtinguts en aquesta recerca que presentem fan referència a donar resposta als objectius generals que es proposen, i que suposen les següents aportacions o productes de gran vàlua per a la transferència, i de gran interès i novetat per donar resposta a un dels problemes de la societat actual quant a la convivència intercultural i interreligiosa:

- Les **necessitats identificades** per a una gestió de la diversitat religiosa, basada en el diàleg intercultural i interreligiós, des de l'educació.
- Un **diagnòstic sobre les actituds dels futurs agents socioeducatius** quant al diàleg intercultural i interreligiós
- Identificació dels **elements implicats en aquestes actituds**: perfil digital, formació inicial, relacions socials, etc.
- Les **propostes per a la gestió de la diversitat religiosa des de l'educació**, que responguin a les necessitats normatives i sentides detectades en els líders religiosos i polítics, mestres, mediadors interculturals i altres agents socioeducatius entrevistats.
- Les **propostes per a la formació inicial i continuada dels agents socioeducatius** que responguin a les necessitats detectades i a les mancances identificades des del diagnòstic efectuat a les universitats catalanes.

Amb aquests resultats en darrera instància apostem per una creixent democratització participativa en els espais públics, que es fomenti des de l'educació i es basi en el diàleg intercultural i interreligiós. Aquesta aposta pot donar peu a polítiques en assumptes religiosos que permetin aprofitar la diversitat del patrimoni cultural i religiós del nostre país.

1.4L'anàlisi de les dades

Els resultats obtinguts s'analitzaran de forma seqüencial: En primer lloc l'anàlisi qualitativa de les fonts documentals i de les entrevistes; i en un segon moment, l'anàlisi quantitativa de les dades generades pel qüestionari de l'estudi per enquesta.

La identificació de les necessitats normatives s'ha realitzat a través de l'acord entre els membres del grup de recerca sobre les dimensions i components analitzats en profunditat de les fonts documentals. L'anàlisi interpretatiu de la informació obtinguda s'ha basat en l'anàlisi de contingut de les fonts documentals consultades. Aquesta anàlisi ha identificat els components bàsics que han orientat el guió d'entrevista pels experts.

Per l'anàlisi qualitativa de les dades generades per les entrevistes als experts, s'ha realitzat mitjançant enregistrament en àudio de les entrevistes i transcripció literal de les mateixes en text escrit. L'anàlisi ha seguit una lògica i procediments propis de l'anàlisi qualitativa de dades, tot establint un sistema de categories d'anàlisi consensuats des de l'equip de recerca, i s'ha emprat el processador d'informació Atlas.ti 5 (Sabariego, Vilà i Sandín, 2014).

L'anàlisi quantitativa de les dades obtingudes amb el qüestionari s'ha efectuat amb el paquet estadístic SPSS versió 19. L'anàlisi estadístic és descriptiu i s'han efectuat algunes proves predictives i classificatòries (Vilà, Rubio, Berlanga i Torrado, 2014).

El criteri de **rigor científic quantitatiu** és la validesa. La validesa externa que fa al·lusió a la capacitat de generalització de les conclusions, ve donada, en aquesta recerca, per les grans dimensions de la mostra, que creiem que pot ser representativa i per tant ens pot oferir un reflex fidel del conjunt de la població dels joves i per tant, les dades poden ser fàcilment generalitzables. La validesa interna, per la seva part, l'obtenim dels següents elements:

- **Validesa de contingut** que representa la congruència existent entre els aspectes considerats al qüestionari i els aspectes teòric/conceptuals que es detecten en la primera fase; així com els aspectes empírics que sorgeixen de la segona fase. Valorem que les preguntes del qüestionari que es crearà s'ajustarà a aquests indicadors.
- **Congruència dels resultats** que s'aconsegueix a partir que diferents ítems que aportin informació coherent. Podem obtenir consistència interna de les respostes a través de relacionar diferents preguntes del qüestionari i podem observar la consistència en les respostes obtingudes.
- **Validesa de constructe** que es refereix al grau de congruència que existeix entre les agrupacions de respostes que emergeixen de l'anàlisi de dades i l'organització estructural de les preguntes del qüestionari.

Sota la projecció de tots aquests criteris tant des de l'aproximació quantitativa com de la qualitativa, trobem que la recerca que proposem té suficient rigor metodològic. S'ha justificat que el disseny es correspon amb un disseny mixt compost per aproximacions quantitativa i qualitativa, sota una lògica de complementarietat metodològica que ens ha permès també la triangulació dels resultats. El rigor metodològic permetrà que aquestes anàlisis tinguin per fruit línies clares per a elaborar propostes en el tercer i darrer objectiu.

2. SEGUIMENT I AVALUACIÓ

Entenem el seguiment com una acció permanent al llarg del procés del projecte, que permet una revisió periòdica del treball, tant en la seva eficiència en el maneig de recursos humans i materials, com de la seva eficàcia en el compliment dels objectius proposats. El seguiment és acompanyar, verificar i actualitzar el que estem fent en el nostre projecte. És la manera que tenim de rectificar i millorar les accions si les coses estan sortint malament. Permet a més controlar la utilització dels recursos i l'assoliment dels resultats previstos. Els resultats del seguiment contribueixen a consolidar la informació necessària per a la presa de decisions durant l'etapa d'execució, permetent el maneig de dades concretes i sistematitzades al moment d'abordar una avaluació. L'enfocament principal del seguiment és l'eficàcia del treball que s'està desenvolupant.

L'avaluació, per la seva banda, compara els resultats amb els objectius, identifica els aspectes que han dificultat o afavorit el desenvolupament del projecte, amb propòsit de treure ensenyaments per a un futur projecte.

L'avaluació facilita l'anàlisi crítica dels efectes i impactes del projecte, amb el propòsit de determinar la pertinència dels mètodes utilitzats, la validesa dels objectius, l'eficiència en

l'ús de dels recursos i l'impacte en relació amb els grups participants (Quintero, 1995). L'avaluació pot tenir com a objecte el procés o el producte (parcial o final).

El model d'avaluació contínua que hem realitzat ha permès fer un seguiment del projecte durant el procés i estimar si els objectius, segons els seus indicadors, s'han complert, tal i com figura en la taula 1.

Taula 1. Compliment del pla de treball establert a la sol·licitud

Objectius	Indicadors (quantitatius i/o qualitius)	Mètodes de comprovació (instruments, estratègies)	Informadors	Decisions
<p>Detectar les necessitats normatives per la gestió de la diversitat religiosa des de l'educació, des de la literatura</p>	<p>Identificar els elements clau de la temàtica objecte d'estudi</p>	<p>Cerca bibliogràfica i documental</p>	<p>Fonts diverses (literatura, programes, materials educatius, webs públiques i privades, etc.)</p>	<p>Segons els indicadors vam seguir endavant</p>
<p>Detectar necessitats per part de líders religiosos, i polítics, mestres, mediadors interculturals i altres agents socioeducatius que actualment gestionen el diàleg interreligiós a Catalunya i Melilla.</p>	<p>Obtenció d'un nombre adequat i representatiu d'informants: 11</p> <p>Obtenció de respostes llevants</p> <p>Obtenció d'un llistat de necessitats percebudes pels agents</p> <p>Percepció del tema des de la perspectiva dels agents</p> <p>Principals problemes i vies de solució identificats per aconseguir el diàleg interreligiós</p>	<p>Entrevistes</p> <p>Selecció intencional dels informants clau fins a saturació de la informació</p> <p>Anàlisi descriptiva-qualitativa i relacional de la informació</p>	<p>Persones expertes en el tema amb capacitat per aportar informació rellevant, prendre decisions o promoure canvis en les polítiques educatives</p>	<p>Segons els indicadors vam seguir endavant</p>
<p>Analitzar les actituds dels futurs agents educatius envers la diversitat religiosa des de l'educació</p>	<p>Aplicació a un nombre representatiu</p> <p>Obtenció de respostes vàlides i fiables</p> <p>Obtenció de perfils, patrons i variables clau en el tema objecte d'estudi</p>	<p>Qüestionaris</p> <p>Participació del total de persones que integren la població</p> <p>Anàlisi descriptiu e inferencial de les dades</p>	<p>Estudiants dels graus de Pedagogia, Educació Social, Treball Social i Formació del professorat de les principals universitats catalanes</p>	<p>Segons els indicadors, l'accés a la mostra va ser complicat i es va demanar pròrroga per poder accedir a una major mostra en el següent curs acadèmic (temporalitat no prevista). Després vam seguir endavant.</p>
<p>Elaborar propostes formatives orientades a promoure el diàleg per la diversitat religiosa</p>	<p>Propostes rellevants</p> <p>Propostes amb possibilitats de ser implementades (tant pel que fa recursos humans com econòmics)</p> <p>Possibilitat d'implicar als agents clau pel disseny de les propostes</p>	<p>Planificació d'accions formatives</p>	<p>Equip investigador</p>	<p>Segons els indicadors finalitza el projecte.</p>

Com avaluació final del producte, proposem l'elaboració d'un informe que reflecteixi tot el procés i demostrï el compliment dels objectius inicials, sobre la base d'evidències empíriques:

- Redacció rigorosa i exhaustiva de les parts de l'informe
- Entrevistes transcrites
- Enllaç als qüestionaris contestats
- Outputs de les anàlisi de dades realitzades
- Actes de les reunions de l'equip investigador

3. RESULTATS

Els resultats es resumeixen a continuació en tres grans apartats que responen als informes d'anàlisi de dades del disseny mixt que responen als tres primers objectius de la recerca, i les propostes que sorgeixen en la darrera fase de la recerca i que són fruit de les dues anàlisis anteriors. Es presenten a continuació.

3.1 NECESSITATS NORMATIVES

L'anàlisi documental sobre el tema ha dut a la identificació de quatre grans blocs de Necessitats normatives per a la gestió de la diversitat religiosa . Aquestes són :

- La Necessitat d'una clarificació conceptual i la confessionalitat els Estats laics.
- La Necessitat d'una gestió de la diversitat religiosa : discriminacions, patriarcat i conflicte interreligiós.
- Fomentar el diàleg intercultural i interreligiós.
- La Necessitat d'accions, iniciatives i Millores des de l'educació.

A continuació resumim el contingut de les Necessitats detectades.

3.1.1 LA NECESSITAT D'UNA CLARIFICACIÓ CONCEPTUAL I LA CONFENSIONALITAT DELS ESTATS LAICS.

Cap una aproximació conceptual

Per clarificar els termes vinculats a la religió cal redescobrir la humanitat de la religió. Aquesta condició humana implica tenir molt present el vincle entre l'espiritualitat i la psicologia (aspecte individual i intern) així com entre l'espiritualitat i la sociologia (aspecte col·lectiu i extern). Les mancances personals afecten significativament la forma en què es viu la religió, l'obertura a les formes d'espiritualitat, i els reptes del diàleg interreligiós.

Per tot això es posa en relleu la necessitat de concretar en accions, la reflexió i el diàleg per superar la incoherència entre els discursos teòrics, les lleis, les normativitats i la vivència dels valors. És així com ens acostem a detectar les necessitats de caràcter normatiu que es descriuen en la literatura sobre el tema, i desvetllar aquelles necessitats sentides que recuperarem de les entrevistes amb els diferents experts.

Segons el model UnescoCat (Torradejot , 2012) en relació a aquestes distincions terminològiques , es posa en relleu la diferència entre diversitat religiosa i pluralisme

religió , entenent que el primer incorpora una valoració positiva de la diversitat religiosa com a enriquiment . Així mateix , s'apunta l'element diferencial entre religió dura , entesa com la desviació intolerant per a la manipulació política i econòmica del fet religiós , i la religió anomenada tova.

Segons Melloni (2014) s'entén per religions les diferents mediacions de vinculació amb la Realitat última, el complex simbòlic i social que les diferents cultures o comunitats humanes ofereixen per facilitar aquest vincle amb el Tot, tenint present que cada religió ofereix els seus propis elements per connectar amb el Tot. Mentre que l'experiència religiosa es refereix al contacte i la relació personal amb la dimensió última de la realitat .

Marià Corbí (2007) descriu les religions com un fenomen cultural, configurades pel mitjà de producció d'on han sorgit. D'aquí que s'entengui religió com a interpretació de l'experiència transcendent, ja que no hi ha experiència sense interpretació.

Remetent-nos a l'arrel etimològica del terme religió, trobem dues possibles vincles. Una, vincula religió a religare, pel que fa a vincular amb la dimensió primera i última de la realitat, com posàvem de manifest en el paràgraf anterior. Es posa així de manifest aquesta capacitat de relligar un grup humà entre si, i de relligament de la persona amb el Transcendent, vinculant de formes diferents i plurals. La segona acceptació etimològica ens remet a relegere, pel que fa a rellegir, a interpretar. Es tractaria aquí de fer relectura de l'experiència amb el Reial.

Alguns teòlegs com Velasco (2006) vinculen la religió a l'experiència mística. En l'inici de totes les religions hi ha una experiència de gran densitat mística. Es defensa que les cultures i el psiquisme humà són el receptacle on el transcendent es manifesta, partint així d'una mediació cultural de l'experiència religiosa (González Faus, 2014).

Marià Corbí (2007) descriu les religions com un fenomen cultural, configurades pel mitjà de producció d'on han sorgit. D'aquí que s'entengui religió com a interpretació de l'experiència transcendent, ja que no hi ha experiència sense interpretació.

Remetent-nos a l'arrel etimològica del terme religió, trobem dues possibles vincles. Una, vincula religió a religare, pel que fa a vincular amb la dimensió primera i última de la realitat, com posàvem de manifest en el paràgraf anterior. Es posa així de manifest aquesta capacitat de relligar un grup humà entre si, i de relligament de la persona amb el Transcendent, vinculant de formes diferents i plurals. La segona acceptació etimològica ens remet a relegere, pel que fa a rellegir, a interpretar. Es tractaria aquí de fer relectura de l'experiència amb el Reial.

Alguns teòlegs com Velasco (2006) vinculen la religió a l'experiència mística. En l'inici de totes les religions hi ha una experiència de gran densitat mística. Es defensa que les cultures i el psiquisme humà són el receptacle on el transcendent es manifesta, partint així d'una mediació cultural de l'experiència religiosa (González Faus, 2014).

Marià Corbí (2007) descriu les religions com un fenomen cultural, configurades pel mitjà de producció d'on han sorgit. D'aquí que s'entengui religió com a interpretació de l'experiència transcendent, ja que no hi ha experiència sense interpretació.

Remetent-nos a l'arrel etimològica del terme religió, trobem dues possibles vincles. Una, vincula religió a religare, pel que fa a vincular amb la dimensió primera i última de la realitat, com posàvem de manifest en el paràgraf anterior. Es posa així de manifest aquesta capacitat de relligar un grup humà entre si, i de relligament de la persona amb el

Transcendent, vinculant de formes diferents i plurals. La segona acceptació etimològica ens remet a relegere, pel que fa a rellegir, a interpretar. Es tractaria aquí de fer relectura de l'experiència amb el Reial.

Alguns teòlegs com Velasco (2006) vinculen la religió a l'experiència mística. En l'inici de totes les religions hi ha una experiència de gran densitat mística. Es defensa que les cultures i el psiquisme humà són el receptacle on el transcendent es manifesta, partint així d'una mediació cultural de l'experiència religiosa (González Faus, 2014).

Incorporant el terme espiritualitat, cal ressaltar la fisonomia universal de l'experiència espiritual, com una de les formes per fer possible el diàleg interreligiós (Melloni, 2003: 19). Així es posa de manifest en afirmar que "les diversitats culturals no són més que els dialectes d'un únic llenguatge espiritual" (Alfred Jeremies, citat en Coomaraswamy, 2001:69).

Cal assenyalar que religió és una categoria pròpia de les configuracions monoteistes. Les 'religions' orientals utilitzen altres categories per referir-se a elles. A l'Índia es parla de Sanatana dharma (ordre etern), a la Xina de xiao, referint-se a l'energia còsmica universal. Pániker (2010) parla d'intuïció cosmoteàndrica. Entrant en aquesta categoria de les religions, podem destacar-ne cinc troncs majoritaris: judaisme, cristianisme, islam, hinduisme, budisme; alhora que el taoisme, confucianisme, i les religions indígenes.

L'experiència religiosa no es dona en abstracte, sinó a través dels receptacles culturals i psíquics de cada comunitat i de cada individu (Melloni, 2003: 30). Així, l'experiència religiosa passa per la simbologia que la cultura autòctona ha generat a partir dels seus referents simbòlics culturals. L'àmbit religiós se serveix dels símbols bàsics de la seva cultura per connectar (Melloni, 2003: 37).

La proposta de Marià Corbí (2007) consisteix a recollir l'essència del missatge de les grans tradicions partint dels escrits místics dels seus mestres, perquè és en ells que es pot percebre amb claredat que el llenguatge religiós és només un mitjà.

Aquesta simbolització cultural de l'experiència religiosa configura essencialment la interioritat de les persones. Les 'relectures' del contacte amb l'Absolut són les que donen forma a aquestes mateixes experiències. De fet, tota experiència humana és sempre interpretada (Melloni, 2003). Pániker (2003) utilitza la imatge d'una finestra per explicar que cada religió és només una perspectiva per accedir a l'Absolut, però que alhora es concep a si mateixa com absoluta. Des de la finestra es pot veure el paisatge, però no totalment, perquè només és un punt de vista possible, sobre el panorama total. Cada religió ofereix una finestra, perquè el panorama total no es pot veure complet. Algun tipus de finestres seran sempre necessàries per accedir a l'Absolut, però cap d'elles es pot considerar posseïdora de l'Absolut. La riquesa i alhora limitació de cada finestra radica en poder oferir només un aspecte determinat de l'Absolut.

Separar el fet religiós del polític

Tal com exposa Maria Elósegui (2009) la diversitat religiosa a Espanya s'hauria de fonamentar en el model de llibertat religiosa i de laïcisme positiu i de cooperació entre l'Estat i les diferents confessions religioses, tal com estableix la Constitució Espanyola. En relació a la laïcitat de l'Estat Espanyol, Moreres (2006) aclareix que no es defineix com un estat laic sinó aconfessional, amb el resultat -segons aquest autor- d'una laïcitat absent en

aquest marc legal de relacions Estat-religions, especialment en la interpretació restrictiva d'aquests principis legals.

La laïcitat, certament, és un element fonamental sobre el qual reposa el principi de llibertat religiosa en una societat democràtica (Moreres, 2006). Aquest autor la defineix com a model de regulació de les relacions entre institucions públiques i religioses, amb una triple dimensió:

- La laïcitat com a filosofia, de la reivindicació de la racionalitat humana, de la igualtat i del contracte social.
- La laïcitat com a efecte de dret, és a dir, com a principi comú que defineix les regles que regulen l'espai religiós a la societat.
- La laïcitat també és un principi polític, definint un marc de relacions entre institucions, d'acord a les seves pròpies estratègies de poder i autoritat.

Es considera la necessitat de separar el religiós del polític (Briones, Tarrés i Salguero, 2013). La separació Església - Estat és una garantia de neutralitat religiosa per part de l'Estat, i de l'eficaz funcionament del pluralisme religiós i els principis de llibertat i igualtat religiosa (Elóseguí, 2009). Quan s'aplica a l'àmbit polític, és a dir, en la presència activa i la incidència dels grups religiosos en el conjunt social, en la vida de la "polis" i més concretament en les eleccions de les diferents administracions, es percep la importància de la incidència del fet religiós en el polític (Dietz, Rosón i Ruiz, 2011). Això, lògicament, és font de conflictes entre els mateixos grups religiosos i en relació amb els grups polítics. Política i religió són dos fets sempre presents en la vida social i cultural dels grups humans, i cal valorar quines relacions s'estableixen en cada cas.

3.1.2. LA NECESITAT D'UNA GESTIÓ DE LA DIVERSITAT RELIGIOSA: DISCRIMINACIÓ, PATRIARCAT I CONFLICTE INTERRELIGIOS.

Separar el fet religiós del polític Eradicar la discriminació en matèria religiosa

Les Nacions Unides⁴ y la UNESCO⁵, així com las directius convergents del Consell d'Europa⁶ estableixen que s'ha de garantir que la educació respecti el dret a la llibertat de pensament, consciència i religió (López, 2012), i en aquest sentit s'ha d'erradicar qualsevol tipus de discriminació basada en les creences, ja que constitueixen una ofensa

⁴ Diverses resolucions de les Nacions Unides posen de manifest l'aposta per una educació orientada a la tolerància i el respecte cap a la llibertat religiosa i de creences; destaquem la resolució A / RES / 64/81 de la promoció del diàleg interreligiós i intercultural, l'entesa i la cooperació per a la Pau.

⁵ La UNESCO desataca en la promoció del diàleg interreligiós a nivell internacional en la seva Declaració sobre el paper de la religió en la promoció d'una cultura de pau (Barcelona, 1994.12.18), apostant per una formació religiosa que promogui l'obertura d'esperit i la tolerància. Recentment entre les prioritats de l'organització es troba la col·laboració de les institucions governamentals i religioses per a l'educació.

⁶ Des del Consell d'Europa destaca la Recomanació 1720 (aprovada el 04.10.2005) sobre educació i religió, on s'afirma que l'educació és essencial per combatre la incomprensió entre les diferents expressions de religiositat, i es promou una formació inicial i contínua del professorat en educació religiosa, educació per a la ciutadania i drets humans i educació intercultural, per promoure el diàleg intercultural i interreligiós. En la Recomanació CM / Rec (2008) 12 sobre la dimensió de les religions i de les conviccions no religioses en l'educació intercultural expliciten tres nivells d'acció: polítiques pedagògiques, institucions i el desenvolupament professional docent

a la dignitat humana, amenaça a la convivència i la pau en contra de la Carta de les Nacions Unides (Moliner y Aguilar, 2010).

Segons Dietz (2008) , una de les vies pedagògiques per eradicar aquest tipus de discriminació rau en afrontar el problema de les percepcions de l'alteritat , que estan profundament arrelades en l'imaginari social . La llarga tendència a confondre i simplificar les diferències ètniques , nacionals , lingüístiques , i religioses entre " nosaltres " i " ells " segueix contribuint a fenòmens com la islamofòbia.

Desenvolupar una capacitat d'autoconsciència i autocrítica permet superar les pors i les actituds defensives que sovint hi ha darrere de qualsevol tipus de discriminació o possible exclusió social (Moliner i Aguilar, 2010). Les habilitats pedagògiques en matèria d'eradicar aquesta discriminació s'han d'orientar a tenir cura de les informacions negatives, simplistes o, fins i tot, capcioses, que no afavoreixen la comprensió mútua i alimenten l'odi i els prejudicis. En aquest sentit, cal evitar les idees absolutes sobre Déu o la Realitat Última, i acceptar que els altres tinguin una altra visió (Santiago i Corpas, 2012).

Tal com assenyala Torradeflot (2012) cal proporcionar un marc per lluitar contra els prejudicis i la discriminació en totes les seves formes (la islamofòbia, l'antisemitisme, la cristianofòbia i altres discriminacions basades en la religió o creences) i el diàleg intercultural i interreligiós és una via vàlida per aconseguir-ho.

La presència en l'espai públic

Els centres de culte són una qüestió central, ja que constitueixen els espais de referència bàsics per a les comunitats (Torradeflot, 2012). Són una de les maneres més clares amb que les comunitats es fan presents i visibles en l'espai públic (Martínez Ariño et al, 2011) i, per a alguns col·lectius, es converteixen en la principal forma d'associació. Per preservar-los cal informar, recordar i promoure el marc jurídic internacional, estatal i municipal que reconeix i desenvolupa el dret de llibertat religiosa que es recull en l'article 18 de la Declaració Universal dels Drets Humans i que és un dret inalienable de la persona .

Igualment és necessari un debat seriós i sensat sobre l'ús dels símbols religiosos en els espais públics, com ara l'escola. Jaume i Corpas (2012) aposten per un espai públic lliure de símbols (per exemple, les creus en una escola), però acceptant la llibertat individual de portar els símbols de forma privada (per exemple, el hijab a una alumna).

Superar el patriarcat en les tradicions religioses

És evident el desequilibri present entre homes i dones en la majoria de les tradicions religioses: les dones estan en un segon pla, darrere dels homes i per sota d'ells, en les seves opinions, decisions i atribucions (Martínez i García, 2012). S'aposta per promoure la dignificació, la igualtat i la justícia de gènere en les diverses tradicions religioses i espirituals i en les iniciatives interreligioses (Torradeflot, 2012; Moliner i Aguilar, 2010).

Es proposa construir i viure valors alternatius a les relacions de domini que provenen del patriarcat i que s'expressen en certes relacions entre homes i dones, però també en l'alienació de tota persona a qui es considera diferent. Així com treballar en una educació que equilibri els aspectes masculins i femenins de cada persona, superant els rols de gènere i potenciant la consciència crítica. Segons Santiago i Corpas (2012) el gran repte és no deixar-se manipular per les dinàmiques del poder patriarcal i obrir-se camí cap a la solidaritat.

Superar el conflicte interreligiós

Segons l'etiologia del conflicte cultural i religiós, en els conflictes intergrupals la religió no té un pes important en la seva etiologia, sinó que actua en conjunció amb altres factors fonamentalment econòmics i polítics (Torradeplot, 2012). No obstant això, l'element religiós suposa més dificultats de resolució del conflicte, perquè es posen en joc creences i valors innegociables. Es fa necessari que el diàleg sigui sensible cultural i religiosament, per arribar a solucions pacífiques (Álvarez, González i Fernández, 2012: 34-35).

Álvarez, González i Fernández (2012: 40) proposen analitzar els conflictes de caràcter interreligiós, centrant l'atenció en els nivells d'anàlisi segons la intensitat (baixa o alta, conflicte públic o violència col·lectiva), segons l'etiologia (factors polítics, econòmics, religiosos, ètnics ...), i segons les parts enfrontades (secular-teista, interreligiós, intrareligiós). L'anàlisi pot centrar-se en aspectes de tipus sociocultural (confrontació entre grans col·lectius i els conflictes intranacionals) o de tipus individual (categorització, identitat i biaix intergrupals) (Álvarez, González i Fernández, 2012: 41-43).

Segons Torradeplot (2011) el diàleg interreligiós pot arribar a ser un dels instruments més útils per a transformar situacions de conflicte, ja que les tradicions religioses poden facilitar que els seus seguidors superin interessos particulars per aconseguir un major bé col·lectiu. Segons aquest autor, quan el diàleg interreligiós és de proximitat (local o del barri) a més d'ajudar a prevenir i resoldre conflictes interreligiosos, enriqueixen els processos de participació ciutadana, creant les condicions que permetin la solidaritat i la justícia

3.1.3. FOMENTAR EL DIÀLEG INTERCULTURAL I INTERRELIGIÓS

El llibre blanc sobre el diàleg intercultural proposat per la Unió Europea (2006)⁷, defineix el diàleg intercultural com un procés que implica l'intercanvi respectuós i obert de punts de vista entre individus i grups de diferents procedències ètniques i amb llegats culturals, religiosos i lingüístics diferents, sobre la base del mutu enteniment i respecte (Elósegui, 2009).

Els principis del diàleg interreligiós s'orienten a desenvolupar la capacitat d'escolta, a respectar la diversitat de creences, a identificar l'experiència religiosa comuna, a l'obertura a la diferència, i la prioritat de l'ètica sobre la dogmàtica, donant prioritat als drets humans i la democràcia i aportant solucions als problemes amb una ciutadania crítica i participativa (Torradeplot, 2012).

El diàleg interreligiós suposa la predisposició a repensar les idees pròpies a la llum de les dels altres, deixant oberta la possibilitat d'enriquiment i transformació mutua entre els participants (Jaume i Corpas, 2012). No obstant això, en alguns grups i comunitats el natural desig d'integritat, preservació i continuïtat no es compensa amb el desig de participació i convivència sinó que, a partir del convenciment que els seus propis valors són superiors als de la resta de la societat, pot derivar en un tancament, exclusió i fins i tot, odi. El diàleg interreligiós té el repte de trobar la manera de trencar aquestes barreres (Torradeplot, 2011).

Tal com assenyala Torradeplot (2012), el diàleg interreligiós i intrareligiós, així com el diàleg interconviccional i intraconviccional, són una prioritat fonamental de qualsevol iniciativa de diàleg interreligiós inspirada en la doctrina de les Nacions Unides. La

⁷ Decisió n°1983/2006/CE del Parlament Europeu y del Consell del 18 de desembre.

diversitat cultural es manifesta de manera significativa en la diversitat religiosa i de conviccions i s'ha de vehicular positivament a través del diàleg entre cultures i religions. El diàleg és una eina privilegiada i indispensable de prevenció i mediació de conflictes (Torradeplot, 2008). El diàleg s'ha de produir a tots els nivells, però especialment en el sentit místic entre les arrels espirituals de cada tradició i identitat (Pániker, 2003).

Tal com posa en relleu la Fundació Migra Studium (2012), el diàleg interreligiós pot veure afavorit des de l'educació, i ha de promoure el respecte, la comprensió, la tolerància i el diàleg entre religions i cultures diverses, així com tenir cada vegada més un caràcter intercultural per tal de fer conèixer la cultura en tot el seu abast (llengües, civilitzacions, tradicions, art, religions, creences, costums ...). Per això les pedagogies en aquesta línia hauran de buscar la millora de la convivència a través del coneixement de l'altre, per així afavorir l'entesa entre cultures i el diàleg entre religions. Encara que el coneixement de l'altre per si mateix no garanteix el diàleg, és un requisit inevitable. Tal com assenyalen Moliner i Aguilar (2010), si aquest coneixement s'ofereix amb esperit crític i amb l'empatia necessària té totes les garanties d'afavorir una cultura del diàleg que possibiliti la vida en comú i l'intercanvi cultural.

Jaume i Corpas (2012) alerten sobre el perill de anquilosar i destruir-se mútuament les religions sense el diàleg interreligiós i intercultural. Segons aquests autors, un Déu excloent és fonamentalista. Atès que el diàleg interreligiós té com a eixos centrals l'escolta receptiva i el testimoni honest, pot arribar a ser un dels instruments més útils per a transformar situacions de conflicte i facilitar la reconciliació, ja que les tradicions religioses poden afavorir que els seus seguidors vagin més enllà de l'interès propi per assolir un major bé col·lectiu. Aquesta dimensió religiosa pot contribuir a la pau i a la cohesió social.

Fomentar valors compartits

Elósegui (2009) proposa concentrar la mirada en les eines per a la pau, detallant les necessitats regionals i nacionals que es produeixen pels diferents moviments socials -en particular el fenomen de la immigració- i que impliquen un nou mapa social caracteritzat per la convivència de diferents i variades cultures. Aquesta autora aposta per una educació intercultural amb una sòlida càrrega pedagògica en l'àmbit de l'educació en valors. En concret, en un conjunt bàsic de valors densos: des de la hospitalitat i el reconeixement fins a la sol·licitud i la ineludible solidaritat responsable amb qualsevol altre. Demanda amb urgència una educació ètica radical, capaç de superar tot tipus d'egocentrisme, possibilitant així una convivència intercultural enriquidora.

Potència el treball en xarxa

ONGs, associacions civils, comunitats religioses, partits polítics, individus particulars, com els diferents nivells de govern, locals, regionals, nacionals o internacionals, han d'estar compromesos amb una gestió democràtica de la diversitat cultural (Elósegui, 2009).

Torradeplot (2011) adverteix sobre els possibles solapaments i duplicitats en serveis o grups presents en un mateix territori, advoca per la complementarietat creativa, desenvolupant funcions diferents.

En aquest treball en xarxa es parla de treballar amb diferents potencials d'acció. En primer lloc, comptar amb els defensors de la justícia social, per tal de sensibilitzar comunitats a través de les dimensions globals i amb mobilitzacions pràctiques, i així anar compromentent els líders en el diàleg. Així mateix, apostant pel servei mitjançant l'educació, millorant la coordinació assistencial i el contacte entre els diferents agents

implicats. Tot això tenint en compte la complexitat dels sistemes públic i privat, i els problemes en llocs amb conflictes de caràcter interreligiós. Torradeflot (2012) planteja la necessitat de diàleg entre tots els agents actius del territori (comunitats religioses, veïns, comerciants, usuaris d'equipaments, etc.) per garantir els mateixos drets, necessitats i interessos. Moliner i Aguilar (2010) proposen la participació de la comunitat per assessorar en els processos de creació i desenvolupament de currículums i materials educatius.

Reforçar la cohesió social

S'ha incrementat la consciència sobre la importància que la identitat religiosa té per a una bona part de la població espanyola, així com per a la població immigrant, com una oportunitat per reforçar la cohesió social (Torradeflot, 2011). En aquest sentit, es defensa el fet d'incorporar el factor religiós com a integrador social dels col·lectius immigrants, ja que esdevé un pilar important per no perdre els vincles amb l'origen, i suposa l'arrelament identitari.

Per això s'aposta per la laïcitat, com un element fonamental sobre el qual reposa el principi de llibertat religiosa en una societat democràtica (Moreres, 2014)

Desenvolupar la sensibilitat interreligiosa i els aspectes identitaris

Buades i Vidal (2007) apunten la importància d'incorporar el factor religiós a la integració social dels immigrants a la Comunitat Valenciana, donada la importància de la religió com a pilar per no perdre el seu origen, la seva identitat. Efectivament, la necessitat de reconeixement d'identitat pròpia de tot grup cultural, social i personal, es posa també de relleu en relació amb la diversitat religiosa. Per exemple, els processos de reconeixement de la nacionalitat espanyola a la població musulmana suposen una construcció i (re) producció de la seva pròpia identitat, on es reivindica tant la vinculació nacional com religiosa (cap al conjunt del món islàmic).

Jaume i Corpas (2012) alerten del perill del fonamentalisme basat en interessos més enllà dels religiosos, que impedeix el diàleg. Les postures fonamentalistes fan lectura literal dels textos sagrats, evitant la seva contextualització històrica, com a excusa per defensar la seva postura, encobrint la por a la pèrdua identitària, i posant de manifest la inseguretats que impedeix romandre oberts al canvi.

Torradeflot (2011) apunta que en l'actualitat és necessària una nova sensibilitat interreligiosa, resultat de la vivència de la diversitat religiosa com una possibilitat d'enriquiment mutu i de consciència renovada i profunda.

3.1.4. NECESSITAT D'ACCIONES, INICIATIVES I MILLORES DES DE L'EDUCACIÓ

El sistema escolar espanyol compta amb tres tipologies de centres educatius (públics , privats i concertats) , que segons Dietz (2008) evidencien la tradició profundament arrelada de transferència de competències educatives a l'Església Catòlica. En l'article 27 de la Constitució Espanyola s'emfatitza el dret als pares a "que els seus fills rebin la formació religiosa i moral d'acord a les seves pròpies conviccions

Des de l'educació: formació del professorat, materials docents i currículum

A la Conferència de la UNESCO sobre la Promoció del Diàleg entre Cultures i Civilitzacions a través d'Iniciatives Concretes i continuades (Unesco, 2005) es ressalta la

importància de promoure la formació del professorat i de revisar els currículums des de l'educació primària fins a la universitat, sobretot en matèries com història, geografia, filosofia i altres ciències humanes i socials. El resultat ha estat una informació parcial i / o errònia, generalitzacions, estereotips i falta de rigor en les presentacions i en l'ús dels textos i les imatges, entre d'altres (Moliner i Aguilar, 2010).

La finalitat de promoure una educació en matèria de sensibilitat interreligiosa no només està orientada a la promoció del diàleg i l'entesa en la convivència entre les diferents conviccions religioses, sinó també cap a la sensibilitat en relació a la promoció de les arrels espirituals de cadascú, recuperant de manera explícita el terreny de la sensibilitat espiritual com a valor per promoure el treball de la interioritat i la recerca de sentit

Moliner i Aguilar (2010) constaten la necessitat urgent de dotar tant les editorials com el professorat de recursos per accedir a informació rigorosa sobre les tradicions religioses, que permeti fer un tractament a l'aula des de la paritat proporcional i la no discriminació. Per això es considera imprescindible comptar amb experts de les diferents comunitats que assessorin els processos de creació i desenvolupament tant dels currículums com de tots els materials educatius (Weisse, 2009).

Fomentar el coneixement de les tradicions religioses

Conèixer la diversitat i la profunditat de les tradicions religioses i de saviesa, Cultura Religiosa, esdevé un pas important per a l'enriquiment personal i per al coneixement mutu, imprescindible a l'hora de facilitar la convivència i el respecte, i de prevenir les actituds integristes. En aquest sentit cal superar la secularització de les societats que han quedat marcades per un gran desconeixement sobre les religions. Caldria oferir una formació bàsica en el coneixement de la diversitat religiosa i conviccional, no només perquè és un patrimoni cultural, ètic i espiritual valuós sinó també perquè la societat necessita aprendre de la seva herència de saviesa per caminar per un present i cap a un futur més humà, en pau, equitatiu i sostenible.

Moliner i Aguilar (2010) plantegen la necessitat de tenir el mateix rigor i respecte per les conviccions no religioses, incloent les que suposin visions atees, agnòstiques o indiferents davant el fet religiós. Weisse (2009) en la mateixa línia planteja la necessitat d'oferir oportunitats d'involucrar amb les visions diferents del món incloent la col·laboració de grups religiosos i no-religiosos, de trobada entre alumnat amb diferents actituds davant la religió.

Torradejot (2011), proposa oferir també informació i formació a la comunitat educativa i especialment als professors i alumnes sobre la diversitat religiosa que es troben al carrer i a l'aula i fer-ho a través d'accedir i, d'alguna manera, visitar el lloc de culte, que és alhora un referent identitari, un lloc de reunió, un lloc d'acollida i sobretot un lloc d'experiència espiritual personal i comunitària. La Fundació Migra Studium (2012) proposa fomentar el contacte directe de l'alumnat amb aquesta diversitat de cultures religioses, o de forma simulada, mitjançant les TIC.

La promoció del dret a la llibertat religiosa i de culte té molt a veure amb el coneixement de la diversitat religiosa del propi entorn i amb el reconeixement d'aquesta diversitat com un element positiu. Tal com suggereix Dietz (2008), avaluar educativa, cultural i religiosament el llegat de pluralisme del país -no com un obstacle, sinó com un recurs- particularment de posar de manifest la capacitat de construir ponts sòlids amb la "Aliança de Civilitzacions". Aquest autor proposa crear condicions socials per poder interrelacionar millor l'ensenyament de diferents credos i confessions dins de l'escola.

Encara que avui no s'ensenyi cap variant interreligiosa de l'educació religiosa ni a les escoles públiques ni a les privades, la creixent importància de la diversitat religiosa (induïda per la migració) i de les relacions interreligioses a la societat en el seu conjunt, hauria de potenciar la obertura de l'educació religiosa confessional alternativa i complements interreligiosos

Repensar la formació religiosa

Dietz, Rosón i Ruiz (2011) posen en relleu que quan la formació religiosa es desenvolupa en ambients familiars proactius i facilitadors, la compatibilitat de la instrucció religiosa amb la família, que abasta tant l'educació religiosa confessional com les experiències religioses en les comunitats de fe, tenen més transcendència que en aquells casos en què la formació religiosa només es rep a través de l'escola. En aquest estudi s'ha pogut observar el fet que els alumnes musulmans (que no reben educació religiosa en els centres educatius) només puguin comptar amb les seves famílies i comunitats com a fonts d'informació i formació religiosa, mentre que els joves catòlics sempre tindran la possibilitat de contrastar la visió de la religió dels seus pares i catequistes amb el seu mestre d'educació religiosa catòlica a l'escola. Els resultats d'aquest estudi reflecteixen la marginalització que pateix l'educació religiosa islàmica a les escoles públiques espanyoles. És percebuda per molts alumnes musulmans com a objecte de discriminació.

Tal com denuncien Santiago i Corpas (2012) el monopoli catòlic que persisteix en l'educació religiosa confessional encara està viu i vigent en les divisions contemporànies sobre l'educació religiosa, en els seus continguts desitjables, en el paper del mestre, així com en el model preferit d'ensenyament d'educació religiosa en contextos heterogenis

Weisse (2012) proposa la introducció de la religió a l'escola pública , per a la millora de les relacions interpersonals i el creixement social , entenent aquesta matèria religiosa més com espiritual que com a religió seguint el marc conceptual que s'exposa en l'apartat primer.

3.2 NECESSITATS SENTIDES

A l'estudi han participat 11 professionals de l'Administració, d'entitats i del món acadèmic, amb l'objectiu d'identificar les necessitats sentides per part d'aquests experts sobre la diversitat religiosa.

A través d'aquestes entrevistes s'ha indagat el discurs d'aquests agents socioeducatius sobre l'aproximació conceptual de la religió, el concepte i el foment del diàleg interreligiós, la seva visió sobre la gestió de la diversitat religiosa en el nostre context i la proposta d'accions, iniciatives i millores des de l'educació.

L'informe segueix l'ordre del sistema de categories que ha acompanyat el disseny de l'anàlisi de les dades obtingudes i que ha comportat la següent estructura temàtica:

1. **Clarificació conceptual:** Definició, impacte i valor de la religió en la societat
2. **Diversitat religiosa:** Factors que afavoreixen o dificulten la gestió de la diversitat religiosa. L'imaginari social i la presència a l'espai públic.
3. **Diàleg intercultural i interreligiós:** Definició, elements l'afavoreixen i iniciatives comunitàries i o polítiques actuals existents.

4. **El paper de l'educació:** la seva funció social, tant a l'àmbit formal com socioeducatiu. La formació dels futurs agents socio-educatius a la Universitat.

5. Reptes pel diàleg interreligiós.

Per cadascun dels cinc temes es presenta el contingut elaborat des d'una doble anàlisi: a) De caràcter general, per obtenir una visió global de les subdimensions especificades, i b) Per perfils, per matisar les dades en cadascun dels tres col·lectius estudiants. Per a això es va definir un sistema de categories que han estat processades mitjançant el programa informàtic QSRNVIVO 10.

L'informe conclou amb un apartat de conclusions que integra els resultats obtinguts a partir de les propostes dels agents entrevistats, el marc teòric consultat i les necessitats normatives detectades a la primera fase de la recerca per millorar la gestió de la diversitat religiosa a l'espai públic. Les conclusions també inclouen visualitzacions de núvols de paraules que mostren els conceptes més freqüents en les definicions de religió i diàleg interreligiós, segons el que han conceptualitzat les persones entrevistades.

3.2.1 CLARIFICACIÓ CONCEPTUAL

En els guions d'entrevista a experts tant de l'àmbit acadèmic, com professionals d'entitats, com des de l'administració pública, un dels primers elements que s'han introduït és una aproximació conceptual sobre espiritualitat i religiositat i la confessionalitat dels estats laics. El discurs analitzat al voltant d'aquestes temàtiques ha estat processat a través del programa Nvivo que permet codificar els fragments de les entrevistes segons el sistema de categories emprat:

1. El concepte de religió.
2. Consciència pública respecte a la diversitat religiosa.
3. Iniciatives per la gestió pública de la diversitat religiosa.
4. Relació entre política i religió.
5. Aconfessionalitat i laïcitat.

A continuació descriurem els elements clau que les persones entrevistades han assenyalat en general respecte a aquestes temàtiques, fent esment a aquells aspectes que són coincidents també des de les necessitats normatives que vam detectar en la fase anterior del projecte. En el concepte de religió exposat per les diferents persones entrevistades hi intervenen moltes paraules i fins i tot, una mateixa paraula té un significat contrari en el discurs dels diferents experts, com per exemple, cultura: cultura si, cultura no. Mots com creences, espiritualitat, estructures organitzatives, pràctiques es repeteixen tant en singular com en plural i adjectivant alguns d'aquests noms com espiritualitat atea o bé pràctiques individuals o col·lectives. No obstant això, l'anàlisi de les entrevistes permet diferenciar dues grans categories; per una part, la **definició de la religió i les seves construccions** i per l'altra, el seu **valor tant a nivell personal com comunitari**.

DEFINICIÓ I RELIGIÓ: PARAULES PER CONJUGAR EN SINGULAR O EN PLURAL?

En una primera aproximació, especialment des d'una perspectiva vinculada a allò profà, o al desconeixement o a la simplificació de la realitat, s'intenta conjugar aquestes paraules en singular. Però la lectura i anàlisi dels discursos de les entrevistes posen en dubte aquesta singularitat, aflorant la conjugació en plural a partir de les diferents mirades dels experts. D'aquesta manera ens indiquen la dificultat per trobar una única definició

proposant diferents construccions del concepte per arribar finalment a la seva pròpia construcció de la definició.

Multiplicitat de definicions

Les paraules emprades pels entrevistats a la pregunta: Quin és el concepte de religió? indiquen la dificultat per trobar un denominador comú en les seves definicions. Les seves veus, independentment de la posició professional que ocupen, així ho expliciten.

S'utilitzen expressions des de l'administració com: *"Aviam de definicions de religions ni ha cent mil"* (Ent 1, Grup 1, ref. 1); des de les entitats: *"Complicat"* (Ent 2, Grup 2, ref. 1) i finalment des del món acadèmic: *"Ostres, amb això, estarem sis hores aquí"* (Ent 2, Grup 3, ref. 1), *"perquè definicions n'hi ha moltíssimes"* (Ent 2, Grup 3, ref. 2). Els experts coincideixen, doncs, en la multiplicitat de definicions.

Cal ressaltar que des de les entitats un professional assenyala no només la multiplicitat de definicions sinó també les diferents interpretacions i la dificultat d'una traducció universal a totes les llengües.

"hauríem d'anar a pams, perquè precisament el concepte de religió, té moltes interpretacions i no es pot traduir a totes les llengües. En l'àrab, no existeix aquest terme. La paraula "dîn" que és la que s'utilitza en paral·lel i comparativament, en realitat no té un sentit específic espiritual. Significa un criteri o uns principis que segueix un col·lectiu. Per exemple, es diu també que el marxisme és un dîn" (Ent 4, Grup 2, ref. 1).

Tal com Marià Corbí (2007) descriu, les religions són un fenomen cultural, configurades pel mitjà de producció d'on han sorgit. D'aquí que s'entengui la religió com a interpretació de l'experiència transcendent, i això dona peu a múltiples experiències, i conseqüentment, interpretacions.

Construccions per a una definició

L'anàlisi de les entrevistes mostra com les persones entrevistades van introduint diferents elements que els permetrà construir la seva definició de religió. Alguns d'aquests elements coincideixen mentre que altres no.

- **Construcció a partir de la neutralitat**

Des de l'*Administració*, es defensa un no posicionament, una neutralitat. Així, una de les dues persones entrevistades explica el paper de l'Administració en la definició de la religió de la següent manera: *"com a administració pública no ens correspon a nosaltres definir què és o el que no és religió perquè estem aquí per gestionar els drets de les persones que volen viure unes creences i fer unes pràctiques"* (Ent 1, Grup 1, ref. 1). Aquesta mateixa neutralitat caracteritza la resposta d'una de les professionals de les entitats: *"Ara, a nivell professional com a educadora, nosaltres intentem ser neutres"* (Ent 2, Grup 2, ref. 5).

Per tant, l'administració i els professionals de les entitats separen l'aspecte religiós del polític, tal com indiquen Briones, Tarrés i Salguero (2013), detectat des de les necessitats normatives.

El món acadèmic, precisament com que no ha de donar resposta a les persones individual o col·lectivament, no expressen aquesta neutralitat sinó que aquesta la expressaran a través del concepte de laïcitat.

- **Construcció a partir de concepte obert**

Precisament, com que l'Administració adopta un no posicionament insisteix en un concepte de religió molt obert introduint amb prou feines, paraules que es puguin relacionar amb la religió.

“veient la religió des d'una perspectiva molt ampla, sense una definició molt concreta i que per tant, pot entrar creences teistes, creences no teistes, creences que té poca gent, creences que té molta gent” (Ent 1, Grup 1, ref. 1).

Des de les entitats, també una professional comenta la significació de la religió mitjançant la dualitat obert-tancat però utilitzant limitació versus complexitat.

“El concepte de religió és molt limitat al que és el món d'actuacions i pràctiques que un grup humà pot tenir en torn aquesta font exterior del bé i del mal. Dic molt limitat perquè no s'encaixa amb el que és la realitat de la complexitat dels fets religiosos.... no estem sent justos amb la immensa complexitat de la religiositat en si, ho estem simplificant massa fent només la distinció entres bons i dolents. Ho estem veient amb un nivell d'ignorància perquè només ens quedem amb el que estem veient fent una simplificació de la realitat i quan més es simplifica més ens allunyem de la religió” (Ent 3, Grup 2, ref. 3).

- **Construcció a partir de la pròpia percepció de la persona**

L'Administració i les entitats introdueixen les seves definicions a partir de la llibertat de la persona: és a dir, del que diu la pròpia persona que és religió. És una mirada des del respecte i la neutralitat com acabem de comentar. Fa referència a la percepció que té persona sobre el que viu i defineix com a religió. És la interpretació de l'experiència humana, tal com indica Melloni (2003).

L'administració ho explica de la següent manera:

“...(les persones) volen viure unes creences i fer unes pràctiques que la persona que les té, que les fa, defineix com a religioses” (Ent 1, Grup 1, ref. 1.1).

“el concepte de religió com un fenomen està més en el que la persona té aquella experiència, és a dir, que fa aquella pràctica expressa que no pas en la nostra opinió sobre el que això pugui ser (religió). Perquè al final estem parlant d'expressions de consciència” (Ent 1, Grup 1, ref. 1.2).

“No estic parlant de dogma. D'explicacions d'home que ha anat configurant-se en una creació des del convenciment de creure que hi ha una cosa que no veiem però que explica el que veiem” (Ent 2, Grup 1, ref. 1).

I les entitats, concretament un professional, realitza l'explicació a partir d'un exemple

“A vegades, una religió com per exemple el budisme, hi ha moltes persones que pregunten si és una religió perquè no té Déu i llavors, jo sempre intento pensar en la opinió de la persona en sí, si la persona budista considera que el budisme és una

religió jo la consideraré que és una religió. Jo crec que la pròpia definició s'ha de tenir en compte. Pensar que per tindre una espiritualitat és una religió o pensar que no és una religió perquè no té aquesta imatge de Deu” (Ent 2, Grup 2, ref. 3).

El mon acadèmic també defineix la religió a partir de la percepció de la persona però contextualitza aquesta percepció en un entorn, en una cultura. En aquest sentit, Corbí (2007) entén la religió com una interpretació de l'experiència dins d'un fenomen cultural.

“la manera no és com es defineix, sinó com es percep..... En aquest sentit crec que aquesta percepció que tenen (les persones), que hi ha culturalment amb una zona geogràfica que és la religió i la experiència que se'n ha tingut determina com es percep aquest concepte” (Ent 2, Grup 3, ref. 2).

“ES molt difícil intentar trobar una percepció igual de la religió perquè al final el que perceben de la religió és experiència cultural i històrica que anem tenint” (Ent 2, Grup 3, ref. 3).

- **Construcció a partir de la cultura**

La construcció a partir de l'experiència però contextualitzada en un entorn fa aparèixer el terme de cultura. I és així com no només els acadèmics sinó també algunes entitats i una persona de l'administració fan referència a la cultura.

L'administració la relaciona amb religió. *“Va relacionada amb uns aspectes que té a veure amb cultura” (Ent 2, Grup 1, ref. 3).*

I les entitats consideren la cultura com un eix vertebrador i unes pràctiques.

“Per mi les religions han sigut el sistema, la estructura cultural pròpia de totes aquelles societats que han viscut des de la comprensió de que la vida, l'origen, el que estem vivint, els valors, prové d'un principi que és superior a la humanitat” (Ent 3, Grup 2, ref. 2).

“algunes pràctiques culturals estan lligades a la devoció cap a aquesta font externa en molts casos anomenada Deu i les pràctiques culturals que se'n deriven” (Ent 3, Grup 2, ref. 3).

Els experts del mon acadèmic tenen una posició dual. Així, uns indiquen la relació entre religió i cultura: *“Però si que pots d'alguna manera constatar la manera com (el fet religiós) estableix dinàmiques de relació amb la societat, amb els altres individus, amb la cultura, ...” (Ent 2, Grup 3, ref. 1).* Mentre que altres la descarten: *“jo no crec que s'hagi d'incloure dins de la definició de religió la cultura, són expressions derivades per què? Pot haver-hi cultura sense tradició religiosa” (Ent 3, Grup 3, ref. 2).*

Definicions de religió

Les tres tipologies d'experts entrevistats segons la seva ocupació i posició professional construeixen la seva pròpia definició. En totes aquestes definicions construïdes trobem l'individu i la comunitat (Melloni, 2003).

La primera persona entrevistada proposa la definició que fa la UNESCO (2015). La segona relata la definició següent: *“...va relacionada amb uns aspectes que té a veure amb cultura. No és només creences sinó com les seves creences es concreten en una*

manera de fer i actuar. Comporta uns costums i pràctiques concretes” (Ent 2, Grup 1, ref. 3).

La construcció realitzada per dos dels tres professionals entrevistats resulta en una estructura d'espiritualitat. La espiritualitat, segons Melloni (2003) pot ser una de les bases pel diàleg interreligiós. Aquesta espiritualitat té una vessant individual i una altre de col·lectiva.

El primer expert relaciona l'espiritualitat a nivell individual, introduint el concepte de espiritualitat atea:

“..si es diu creences atees religioses pot provocar que no es compregui per això es parla de conviccions perquè per exemple en el budisme el 80% són ateus però es considera religió. Últimament, també es parla d'espiritualitat atea en el que es parla d'una dimensió estètica que vindria a ser pròxima a la espiritualitat. És una espiritualitat molt racionalista. Per tant, són molt crítics, són analistes..” (Ent 1, Grup 2, ref. 1).

El segon expert introdueix l'espiritualitat en la seva doble vessant i en lloc de parlar d'una espiritualitat atea, emprà espiritualitat fora de la religió:

“la religió engloba dues coses: una és la (1) espiritualitat llavors és la necessitat que té l'ésser humà de trobar a Déu o una cosa superior. D'altra banda, hi ha tota la part que té a veure amb la religió que és potser més política i social i que té una certa (2) organització. Llavors, per haver-hi espiritualitat fora de la religió però l'home sempre s'ha organitzat de tal manera que hi ha una sèrie de coses, una sèrie de pràctiques que es fa en comunitat i que per tant, es crea una religió que té unes creences determinades, una manera de fer determinada, unes pràctiques i que després la política té el seu pes”. (Ent 2, Grup 2, ref. 2).

Finalment, el resultat de la construcció de la tercera persona entrevistada és una estructura en la que predomina també les vessants individuals i col·lectives però a partir de donar-li un sentit des de l'arrel terminològica de religió, en concret de *religare*. Per tant, primer ubica la definició de la religió des d'aquesta perspectiva: *“O sigui ja no és una estructura que relliga en fora sinó que intenta generar el sentit de si mateixa” (Ent 3, Grup 2, ref. 1).* I a partir d'aquí, des de la constatació de que les persones ja no relliguen entre sí ni amb allò transcendent, elabora una nova estructura:

“Per mi religió són estructures culturals heterònomes o sigui que posen l'eix, la base en l'exterior en contrast a una cultura general autònoma que té la font en si mateixa o en el seu propi jo. Dit això com a gran marc, dins aleshores del que han sigut les religions, d'aquesta manera de veure la realitat i la vida com tenir una font superior d'on provenien els valors. En el moment que vivim hi ha un altre model de cultura autònoma en que la és important el jo com a persona i per aquesta raó queda una mica alliberat de dictàmens externs en l sentit que és una recerca espiritual lliure i autònoma però seria tristíssim si no poguéssim aprofitar tot el camí que ens ha portat fins aquí, totes les tradicions religioses, grans especialistes del creixement interior perquè seria absurd pensar que només miro l'art a partir de que no hi ha motius religiosos perquè hi ha molts marcs” (Ent 3, Grup 2, ref. 2).

Els acadèmics també fan referència a la espiritualitat: *“Religió és una resposta a una necessitat humana essencial del desenvolupament humà que és la espiritualitat, és a dir, una espiritualitat que a més connectar amb la transcendència” (Ent 1, Grup 3, ref. 1).* És

una espiritualitat que connecta amb el jo, amb la persona. Però també, construeixen l'estructura de la definició tenint en compte la societat, doncs, la religió es plasma en uns continguts que es desenvolupen en una comunitat.

“Es una forma de entendre el mon i les persones a partir d'una forma concreta d'estructurar-lo” (Ent 2, Grup 3, ref. 2).

“Sistema de creences i de valors, pràctiques d'una comunitat relatives a allò que és sagrat..... Pràctiques habituals, pràctiques sacrificials, pràctiques litúrgiques. Hi encara hi ha un element molt valuós en aquesta definició: la distinció entre sagrat i profà” (Ent 3, Grup 3, ref. 1).

Finalment, l'últim expert ens parla de la religió com adscripció: *“En el cas de l'Islam és un fenomen en el qual aquesta adscripció es fa. Un cas més interessant: hindú només ho pots ser per naixement ni és per elecció. En l'Islam pots fer-ho, és un acte voluntari” (Ent 4, Grup 3, ref. 1).*

VALOR DE LA RELIGIÓ

El valor de la religió s'expressa a nivell personal i a nivell comunitari, doncs l'experiència religiosa, com indica Melloni (2003) no es produeix en abstracte sinó a través dels receptors psíquics i culturals de cada individu i de cada comunitat.

A nivell personal

La religió té doncs, aquest aspecte personal, aquesta construcció pròpia des de l'experiència religiosa de cada persona.

L'administració no explicita el valor de la religió a nivell personal d'una forma concreta ja que ho lliga amb la llibertat religiosa i amb la pròpia individualitat: *“al final estem parlant d'expressions de consciència” (Ent 1, Grup 1, ref. 1).*

Les entitats fan referència a diferents situacions de la religió que es poden interpretar a nivell personal. Així, una de les persones entrevistades relaciona aquest nivell personal amb la seva feina a la entitat: *“Per mi clar a nivell personal la religió és un eix vertebrador de la meva vida fins i tot estarà quí i transmetre una sèrie de valors en els que crec i que no totes les feines poden tenir. Perquè de vegades t'allunyes dels teus valors i per tant, tinc aquesta sort i l'altre, doncs seria un treball cap a la espiritualitat i que es podria fer des de qualsevol religió o des de qualsevol confessionalitat això a nivell personal.” (Ent 2, Grup 2, ref. 2-3).*

El mon acadèmic explica el valor de la religió a nivell personal perquè en primera instància és un fet personal i després, aquest es relaciona amb la societat: *“La religió ens permet crear vincle amb els valors absoluts, una relació amb el suprem” (Ent 4, Grup 3, ref. 1-2); “La religió és un factor identitari molt important” (Ent 4, Grup 3, ref. 5-6).*

“Jo crec que tot ésser humà en un moment o un altre s'ha de preguntar què fer, d'on ve, què fa i on va per tal s'ha de trobar davant el silenci de la immensitat i del misteri de la vida...” (Ent 1, Grup 3, ref. 1).

“a partir de que té 18 anys tu tens la teva tutela personal i per tant, el fet religiós està sempre dintre del marc de l'individu.” (Ent 3, Grup 3, ref. 1-2).

“Al mateix temps crea un vincle humà, és a dir, unes pautes de conducta d'una comunitat i una identitat de compartir valors. Aquest vincle és molt fort i important perquè està relacionat amb allò últim, amb els valors transcendents” (Ent 4, Grup 3, ref. 3-4).

A nivell comunitari

L'Administració fa especial èmfasi en la situació actual de la religió a la societat, una situació no gens fàcil: “la nostra societat té una relació una mica complicada amb el tema religiós” (Ent 1, Grup 1, ref. 2). “Malauradament, encara tenim molta feina a fer per que la diversitat sigui considerada com una oportunitat, com una situació que ens enriqueix i per tant, ens queda molta feina per superar la visió que veu la diversitat com a dificultat i no només en l'àmbit religiós” (Ent 2, Grup 1, ref. 2).

Resulta molt interessant, l'anàlisi sociohistòric que fa la primera persona entrevistada que per ella, és la causa de la situació actual.

“la nostra societat té una relació una mica complicada amb el tema religiós.....hi ha hagut durant molt de temps una dictadura confessional... una aparent homogeneïtat religiosa. això genera una relació una mica viciada amb la religió perquè no és només religió sinó també la relació amb les institucions públiques i totes les demostracions públiques d'una forma concreta de religió.. aquesta visió monolítica de la religió identificada amb una sola institució religiosa que a més a més s'identifica amb el poder ha generat una relació una mica difícil” (Ent 1, Grup 1, ref. 2).

Les entitats indiquen diferents aspectes que es poden relacionar amb la religió a nivell comunitari.

- Debilitació del poder de les institucions perquè la societat està més formada:

“Quan les persones agafen un nivell econòmic i cultural, quan es tenen drets civils i drets humans la gent acaba pensant que al rabí, al imam i al capellà ningú els hi fa casa perquè la pròpia persona llegeix els seus textos, medita i troben altres espai. Això és una mutació que fa anys que s'ha iniciat a Europa però que en altres continents com Amèrica llatina semblava que anessin molt més endarrerits però les últimes notícies que tenim és que el discurs està canviant. Així doncs, com només queda la espiritualitat les institucions de poder es debiliten. Per exemple, quan una persona pot llegir l'evangeli ja no fa falta que un mossèn li expliqui perquè fas cas al que tu entens, a les teves interpretacions.” (Ent 1, Grup 2, ref. 1).

- Organització de la comunitat:

“però l'home sempre s'ha organitzat de tal manera que hi ha una sèrie de coses, una sèrie de pràctiques que es fa en comunitat i que per tant, es crea una religió que té unes creences determinades, una manera de fer determinada, unes pràctiques i que després la política té el seu pes.” (Ent 2, Grup 2, ref. 2).

“No pensem fins quin punt la estructura cristiana estructura la nostra manera de pensar com per exemple, les festivitats, els costums. Quan es parla de laïcitat no

és del tot així perquè la nostra suposada laïcitat està marcada per les tradicions cristianes i això no ens adonem compte i trepitgem les tradicions de les altres tradicions” (Ent 3, Grup 2, ref. 1-2).

- Diferències segons el context:

“Jo crec que el context on estiguis influeix. El país en el que estiguis. El Islam és més fort o sigui té més pes en l'eix vertebrador de les vides, tan debò passés el mateix en el cristianisme” (Ent 2, Grup 2, ref. 4).

“Hi ha uns fonaments que són comuns però el context on et trobes influeix. Intentar en qualsevol tradició agafar l'origen tallar-ho i portar-lo a l'actualitat i això encara que es vulgui no es pot fer perquè cadascú té la llibertat de pensament que vulgui però per mi no és una cosa que sigui movable, és adaptable i contextualitzar a l'actualitat” (Ent 2, Grup 2, ref. 5).

El món acadèmic com hem comentat anteriorment lliga el valor personal de la religió amb el valor per la societat:

“Per tant, són diferents processos personals culturals i religiosos on cada societat ha donat diferents respostes i diferents maneres organitzades d'aquest coneixement i d'aquesta respostes són el que anomenem religió, és a dir, aquesta resposta és diverses y cada una d'aquestes forma una religió perquè dona resposta” (Ent 1, Grup 3, ref. 1).

“En aquesta individualitat té la seva intimitat en quant a les creences però que socialment viu en un marc de llibertat religiosa. Això no vol dir que evidentment en altres grups religiosos aquesta idea té més a veure amb el grup i per tant, la religiositat sigui un fenomen fonamentalment d'adscripció comunitària” (Ent 3, Grup 3, ref. 1-2).

“La salvació crear uns vincles molt importants amb la comunitat a la vegada que es crea una manera d'estar en el món, té uns calendaris, uns valors, una relació amb l'espai i el temps. Llavors impregna a la persona per totes bandes la religió és una cosmo visió vinculada a una comunitat i també a unes pautes de comportament que delimiten allò que és possible i allò que és impossible, allò que és recomanat i allò que transgredeix els límits” (Ent 4, Grup 3, ref. 3-4).

3.2.2 DIVERSITAT RELIGIOSA

La necessitat d'una gestió de la diversitat religiosa ha estat un altre element sorgit de les necessitats normatives que hem introduït a les entrevistes a experts tant de l'àmbit acadèmic, com professionals d'entitats, com des de l'administració pública. La discriminació, el patriarcat i el conflicte interreligiós són aspectes del discurs dels experts que hem analitzat a través del programa Nvivo. En tots els casos, la cobertura de cadascuna de les categories d'anàlisi (quant al nombre de paràgrafs i el seu percentatge respecte a la totalitat del contingut de cada document) ha estat molt rellevant en el conjunt de totes les persones entrevistades (la cobertura oscil·la entre el 12% i el 38%). La cobertura per part de l'administració, per part de les entitats i el món acadèmic són molt semblants. Per categories destaca la dels factors com la més tractada per món acadèmic i entitats (en aquest ordre) i la de l'imaginari social per entitats i món acadèmic per igual.

Concretament, s'han realitzat tres preguntes que han permès obtenir informació:

1. L'imaginari social sobre els centres de culte a l'espai públic.
2. Dimensió religiosa en els conflictes intergrupals.
3. El paper de la dona en les tradicions religioses.

A continuació descriurem els elements clau que les persones entrevistades han assenyalat i la seva relació amb les necessitats normatives detectades.

Les persones expertes han compartit en el seu discurs el que ja s'identificava en les necessitats normatives sobre com el panorama actual de la vivència i l'experiència religiosa és prou plural i ampli a la societat actual. A mode d'exemple, una experta de les entitats assenyala:

“El concepte de religió des de les ciències de religió hi ha més de 100 definicions. No hi ha acords per tant no hi ha definició en la que tothom estigui d'acord. Nosaltres vam fer una definició funcional seguint els criteris de nacions unides. La definició feta per l'observació general 22 és la que fem servir. L'article 18 diu que s'ha de protegir les creences teistes, no teistes, ateus i els que no tenen cap religió. El terme creença i religió s'han de entendre en sentit ampli” (Ent 1, Grup 2, ref. 1).

Si bé durant anys la religió quedava reclosa a una única forma d'expressió, actualment a l'Europa occidental les formes d'expressió en són diverses, com també el mateix concepte de religiositat. Per això ha calgut diferenciar religió d'espiritualitat, donat que ambdós conceptes comprenen diferències tangibles a mesura que la diversitat d'aquest fenomen ha anat creixent. En aquesta línia Panikkar (2010) utilitza la imatge d'una finestra per explicar que cada religió és sols una perspectiva per accedir a l'Absolut, però que alhora es concep a si mateixa com absoluta. Des de la finestra es pot veure tot el paisatge, però no totalment, perquè només és un punt de vista possible, sobre el panorama total. Cada religió ofereix una finestra, perquè el panorama total no es pot veure complet. Algun tipus de vehicle o finestra serà sempre necessari per accedir a l'Absolut, però cap d'elles podrà considerar-se posseïdora de l'Absolut. La riquesa i alhora limitació de cada finestra rau en poder oferir sols un aspecte determinat d'aquest Absolut.

EXPRESSIÓ DE LA DIVERSITAT RELIGIOSA: DIFICULTATS I REPTES

Les dades ens indiquen que l'expressió d'aquesta diversitat religiosa pot venir donada per factors que la dificulten o bé que la faciliten, identificant perspectives diverses segons els tres col·lectius entrevistats.

Algunes visions des de l'Administració

Tenint en compte això, les entrevistes realitzades ens indiquen, pel que fa a l'administració, que una de les dificultats rau en el fet que els mitjans de comunicació sovint fan ús d'un to negatiu en parlar del fet religiós, la qual cosa no ajuda a una visió neutra del fenomen:

“És molt important que ens els mitjans de comunicació parlin amb normalitat de Déu, de les religions. Perquè per desgracia parlen molt poc i quan en parlen ho fan moltes vegades de manera despectiva o pejorativa o quan hi ha males notícies sobre la religió.” (Ent 2, Grup 1, ref. 2).

Alhora, tot i que sembla que el fet que el coneixement de l'alteritat no sempre ve acompanyada d'una major acceptació, hi ha opinions des de l'Administració es valora el coneixement de l'altre per la convivència: “és important que la gent conegui el seu veí, el

seu company d'habitació perquè la convivència sigui més fàcil” (Ent 2, Grup 1, ref. 1). Des de les necessitats normatives no obstant, es posa de manifest com el saber de l'existència d'un veïnat que viu la seva dimensió religiosa donant-hi una expressió diferent a la pròpia, de manera plural i sovint ben diversa, no sempre comporta que aquesta manera de copsar-la i expressar-la sigui acceptada. La qual cosa ens indicà que si bé a voltes s'han previst polítiques d'ensenyament orientades al coneixement de les diferents religions, aquesta via no necessàriament ha d'anar lligada a una major acceptació.

Algunes visions des de les entitats

Ens trobem amb un major nombre de factors que ens aporten dades sobre l'expressió de la diversitat religiosa, en relació al que revelen les entitats que hi treballen:

“...la religió sempre ha estat motiu de conflicte per excel·lència perquè la religió és una manera de estructurar la societat llavors el poder se'n aprofita. Fins pràcticament la industrialització la religió era una manera de cohesió social. La funció social per desgracia passa per davant de les religions en si mateixes o per la funció espiritual.” (Ent 1, Grup 2, ref. 2).

Per tant, constatem que la religió és motiu de conflicte per excel·lència, ja des del seu mer concepte, perquè sovint implica una manera concreta d'estructurar la societat. Per part d'algunes entitats també s'ha posat de relleu el fet que la religió és quelcom intrínsec al fet cultural i cal conèixer-la per tal de poder arribar a comprendre la complexitat d'una cultura i el que hi passa en cada món cultural: *“... la religió (...) és un fet important que forma part de la cultura i que ens aniria molt bé conèixer mínimament i més en la societat actual que ens ajudaria a entendre millor el que està passant al món” (Ent 2, Grup 2, ref. 3).* Alhora, es percep que hi ha consciència de la diversitat religiosa i cultural, i en un món tan globalitzat com el nostre, aquesta consciència és molt palesa, però tot i així no s'accepta el fet.

Sabut és que la pluralitat ha de tenir un reconeixement formal, per la qual cosa fa falta voluntat política que permeti donar-hi expressió en la seva completesa. Si bé la llei sobre la llibertat de culte és coneguda i reconeguda, també es fa tangible la dificultat per a una real aplicació de la mateixa i els entrebancs que surten en el dia a dia a l'hora de dur-la a terme. Tal com posa de manifest la següent experta:

“Jo sempre he pensat que la llei és la llei i la vida és la vida són dimensions que van en paral·lel i que no acaben de trobar-se mai, és a dir, malgrat l'estat digui que és aconfessional la tradició catòlica cristiana ens influeix molt. Per exemple, el calendari laboral, el calendari educatiu. Ara que arriba Nadal es celebra a les escoles, després vindrà setmana santa. Potser s'ha perdut una mica el valor religiós de la festivitat ja que no veuràs cap signe religiós i per tant, s'ha convertit en una festa consumista. Però crec que la nostra societat malgrat que els habitants tendeixen a ser més aconfessionals, sí que hi ha una valors en la religió cristiana-catòlica. Per tant, l'estat pot definir-se com vulgui però la societat té un passat, una història, uns costums i valors com la compassió, el perdó, que moltes vegades surt” (Ent 2, Grup 2, ref. 5).

En el discurs dels representats de les entitats entrevistades també sorgeix el fet que, tot i que l'estat es defineix aconfessional, la forta tradició catòlica arrelada d'anys fa que tota la cultura s'amari d'aquesta expressió del fet religiós, de tal manera que els mateixos calendaris festius, els rituals, etc. responen a una tradició concreta. De fet, el rerefons de

tota societat és teixit d'una o altra forma de resposta pel sentit darrer de la vida, sigui en expressió espiritual o en algun format religiós concret.

“La gent està molt decepcionada, amb la política i amb la religió, perquè ens trobem amb una mancança de valors ètics fonamentals en les conductes dels anomenats “representants” que no són del tot exemplars. És un problema de confiança. Cal més autocrítica, tocar de peus a terra i servir a tota població sense exclusions en les seves autèntiques necessitats” (Ent 4, Grup 2, ref. 2).

També es percep, en les respostes a algunes entrevistes, que s'associa religió a manca de llibertat, a models retrògrades i impositius, que no deixen expressió lliure a la dimensió espiritual inherent a tota persona.

“Es fa aquesta gestió de la diversitat hereva del que ha estat la posició religiosa a Espanya històrica ve d'un rebuig molt frontal a tot el que sigui religió molt lligat a terme religió a una dictadura, a una postura retrograda, a una manca de llibertats, a mirar enrere i no mirar endavant. Tot una sèrie d'elements que van molt lligats a la percepció de religió identificada a la església catòlica. Fruit d'això, tot el que és religió s'intenta rebutjar perquè llibertat, amor, saviesa... és contra religió. Aleshores hereus d'aquesta confrontació entre religió i no religió ha sorgit molta població espanyola i catalana laica.” (Ent 3, Grup 2, ref. 1).

Aquesta és una dificultat arrelada en un sector de població que va viure el model catòlic de forma imposada durant anys, i que ha begut molt d'una tradició normativa sense possibilitat d'incloure la pluralitat de valors pròpia del món cultural actual. Certament, el fet que la comunitat religiosa –sigui la que sigui- visqui de manera oberta la seva expressió, fa que es percebin nuclis religiosos més oberts i d'altres més tancats. No tota comunitat religiosa fa expressió de la seva vivència d'igual manera: “...no vull dir que totes les comunitats religioses catòliques n'hi ha algunes més obertes i altres més tancades.” (Ent 2, Grup 2, ref. 2).

El fet que Catalunya sigui la única comunitat autònoma amb un departament per part de l'administració pública dedicat exclusivament a Afers Religiosos ja és indicador a tenir en compte. Revela, en aquest cas, la voluntat de promoure el diàleg i donar a conèixer la diversitat religiosa, tal com s'assenyala: “...des de les administracions públiques es fan coses o sigui la Generalitat de Catalunya té la direcció general d'afers religiosos i és l'única comunitat autònoma d' Espanya que s'ocupa d'aquestes coses. Per tant, s'està treballant bastant això” (Ent 2, Grup 2, ref. 1). Parteix, per tant, del principi que tot coneixement obre mirades i permet ampliar les perspectives. Si bé ha estat una expressió que ha sorgit en les entrevistes als representants de les entitats, fa més referència a com aquestes perceben el tracte del fet religiós per part de l'administració.

Per tal d'ampliar aquest coneixement del fet religiós, com a base per a una major acceptació, l'administració pública ofereix formació a funcionaris interessats en el coneixement religiós, tant a nivell professional com personal. Aquesta formació és coordinada per l'Institut de Ciències religioses de Barcelona, tal com ens recorda el següent expert: “...l'escola d'administració pública té uns cursos (...) coordinats per migra studium, per l'ISCREP” (Ent 2, Grup 2, ref. 4).

Algunes mirades des del món acadèmic

Seguint amb els factors que faciliten o dificulten aquesta diversitat religiosa, apuntem ara el que reflecteixen les entrevistes fetes a persones vinculades al món acadèmic. Aquí es

constata que una gran dificultat en aquest terreny és el fet d'haver-se quedat en la ritualitat com a costum i tradició que marca un calendari o estableix fins i tot uns principis ètics, però sense anar més a fons en la realitat fonda del fenomen religiós.

“A Espanya hi ha una situació única que és colossal i és que ser un país confessional ha passat a ser un país aconfessional però que manté els ritus de un país confessional amb el que es genera una paradoxa, és a dir, sobre el paper la legislació és molt laxa però un altre punt de vista i es reverteix en el govern. El govern considera que la religió majoritària ha de ser atesa més de pressa que totes les demás quan en teoria no hauria de ser així. Per tant, entre la teoria i la pràctica hi ha una divergència molt gran. (...) en la ritualitat hi ha moltes coses que es fan per mantenir el estatus quo d'un estat que no és ni laic ni areligiós sinó que és més militant del que sembla amb infinitat de normes” (Ent 4, Grup 3, ref. 1).

Es tracta, per tant, d'un tema antropològic de rerefons. A banda, els acadèmics també expressen que l'estat no té un model clar de gestió de la diversitat religiosa, la qual cosa en dificultat la seva bona gestió.

En aquest sentit, si bé durant anys ha tingut més premsa la reacció al catolicisme tancat que es vinculava a un règim polític concret, també ara l'islam reaccionari té més premsa que no pas la vivència profunda de la religió musulmana. La societat es queda novament amb el que fa més soroll i es viu de manera més superficial, sense anar a les fonts, tal com posa de manifest un expert del món acadèmic:

“...hi ha una dificultat d'observar la diversitat, fruit de la situació perquè en el marc d'aquesta diversitat brilla molt més el Islam reaccionari que la religió musulmana. El més obert, el més plural, el més respectat pels musulmans i que també existeix penso que també es invisibilitza. Això forma part d'un mecanisme social amb una lògica.” (Ent 1, Grup 3, ref. 3).

Els comentaris recollits a les entrevistes en relació a aquestes dificultats d'expressió de la diversitat religiosa, també assenyalen que en primer lloc cal conèixer aquesta diversitat i qui hi ha darrera de cadascuna d'aquestes expressions religioses. Posar-hi rostre ajuda a apropar-se al pensar, fer i sentir dels altres, que per diferents no han d'entrar en contradicció. El coneixement és la base per a una aproximació nítida d'estereotips o falses imatges, tal com hem identificat des de les necessitats normatives i en paraules d'un dels experts acadèmics:

“...el que primer que hem de fer és que es coneguim. No dir que s'ha de fer sinó que sàpiga que és un musulmà, un hindú, què és un bahai, un budista. Que dintre de cada tradició hi ha una pluralitat i a partir d'aquí quan sapiguem que les coses són clares i distintes per fi podem començar a fer un altre direcció. Per tant, jo crec que es comença a tenir aquesta consciència sobre el coneixement i el reconeixement de la pluralitat religiosa però es comença (...) primer hem de saber qui són, què fan, què pensen i més endavant pensar en la gestió.” (Ent 2, Grup 3, ref. 2).

També sorgeix una dificultat important en el que els acadèmics expressen, i és el fet que els polítics a voltes empenen la religió per culpar el nouvingut dels problemes de convivència. Aquest és un recurs fàcil utilitzat en temps de crisi, on la diferència es percep com a problema pel mer fet de ser diferència.

“... el que el polític fa de la religió (...) i particularment els moments de crisi això ho demostra la història de la humanitat. Quan les coses es posen malament en el

sentit que sigui la cosa més fàcil es culpar al de fora, al nouvingut o al diferent o al que sigui això és una estratègia política barata perquè ha funcionat durant molts segles.” (Ent 2, Grup 3, ref. 3).

Altres acadèmics manifesten que l'aconfessionalitat en la pràctica no es dóna, indicant-ne que els motius responen a una tradició catòlica molt arrelada i el bagatge cultural que ha marcat molt aquesta vivència:

“... no dubto que les institucions polítiques parlin d'una aconfessionalitat però a la pràctica degut al que dèiem al començament de com les arrels aquí a Catalunya i ha Espanya s'ha viscut el fet religiós i els monuments culturals que hi havia en aquest sentit hi ha un camí molt llarg a recórrer. Per exemple dubto molt i a més a més ho he constatat, dubto molt que molta gent quan parla de religió pensi en el Islam, en el Budisme... molts probablement estan pensant en l'església catòlica i prou (...) Hi ha una intenció de no ser confessional això sí però a la pràctica jo crec que també hi ha una bagatge cultural que costa molt superar. No dic que sigui impossible però que encara tenim molta feina en aquest sentit” (Ent 2, Grup 3, ref. 4).

Espanya és aconfessional però manté els rituals d'un país confessional, que ha configurat el substrat cultural i ha deixat amarada la cultura d'aquest llegat. De fet, cada territori manté un llegat cultural o altre, i cap sorgeix del no-res. Tal com ja detectàvem des de les necessitats normatives l'estat espanyol a la pràctica no és aconfessional (Santiago i Corpas, 2012).

Cal destacar també com alguns acadèmics posen de manifest també que la pluralitat es dóna dins de la secularització, obrint així noves dimensions a l'expressió de la vivència espiritual que permet donar-hi respostes plurals. En relació a aquesta dimensió més plural, i al vincle important que té l'expressió religiosa per a la comprensió d'un llegat cultural heretat, alguns acadèmics indiquen que les religions s'han de poder estudiar com qualsevol matèria curricular:

“El coneixement i el reconeixement d'unes tradicions religioses i que moltes estan aquí mateix formen part de la societat civil requereixen ser estudiades perquè siguin reconegudes i moltes d'elles provenen de gent culturalment que tenen un significat importantíssim ha portat efectes cabdals de la cultura contemporània. Per tant, mereixen ser objecte d'estudi i de coneixement. Però en aquest sentit no és perquè siguin un aspecte religiós sinó perquè siguin un aspecte cultural, és part de la cultura, doncs com estudiem literatura, s'ha de reconèixer. Per tant, jo sóc una mica pessimista perquè crec que les decisions que s'han anat prenent durant els últims 14 o 15 anys són de caire polític no són de caire educatiu. Això sembla un ping-pong partit que governa anirà cap un costat i cap a l'altre i no apuntem al tema religiós que és un tema arrelat a cultura... és un tema complicat.” (Ent 2, Grup 3, ref. 5).

No oferir aquest coneixement als alumnes va en detriment de la comprensió cultural i del món en general. Es percep que a casa nostra a nivell universitari hi ha un prejudici per ensenyar religió: *“...per aquest prejudici religiós hi ha la decisió religiosa de no ensenyar religions quan a països laics com França des de fa 150 anys es fa per tenir un punt de vista acadèmic sobre els afers religiosos” (Ent 4, Grup 3, ref. 3).* Tal com s'ha identificat en l'estudi sobre les necessitats normatives, Dietz (2008) proposa crear les condicions per l'ensenyament de les diferents confessions a l'escola, donada la creixent importància de la diversitat religiosa i de les relacions interreligioses. En aquest mateix sentit, Weisse (2012)

proposa també la introducció de la religió a l'escola pública, per la millora de les relacions interpersonals.

Paral·lelament, sorgeix també la inquietud del ressò que el món polític s'ha de fer d'aquesta realitat. En aquest sentit, els acadèmics ens diuen que s'han de fer bones polítiques que garanteixin la llibertat d'expressió, de pensament i de credo per a donar possibilitat a totes les formes i expressions religioses. En aquest sentit, tal com identificàvem des de les necessitats normatives, autors com Santiago i Corpas (2012) denuncien el monopoli catòlic que persisteix en l'educació religiosa confessional. Tot i així, des de les entrevistes s'apunta vers un problema jurídic a nivell d'administració, per exemple amb els mormons i musulmans:

“... les para religions i les sectes també s'ha de tindre en compte amb la qüestió jurídica i amb la ciutadania, és a dir, quan estàs entrant i això és molt important i s'ha de fer. Tornant al que deia abans formar una mica en qüestions jurídiques es important perquè com es gestiona la llibertat religiosa. Per exemple, els mormons són un problema perquè en teoria són polígams encara que no són els únics i en Europa no està acceptat llavors és un problema algun dia a Europa es farà una votació "volem ser polígams" i si es fa llavors fantàstic però això de moment no es planteja i per tant és una qüestió difícil perquè el govern sap que no ho pot prohibir formalment però si que pots fer mesures per controlar-ho com s'ha fet a Turquia. Això és un cas pràctic molt important. Un altre tema és la pàtria potestat dels nens perquè per exemple, en el cas de matrimonis mixtes sempre se la donen al pare i si se la donen a la mare ha de procurar que aquell fill sigui musulmà. Per tant, aquest en principi no tindrà fins a las 18 anys per tindre la llibertat i per tant, no pots fer una retroacció en el Islam” (Ent 4, Grup 3, ref. 6).

També es constata la dificultat de trobar els interlocutors reals i adequats. Per exemple, sorgeix la inquietud dels referents amb els que dialogar en el cas de l'islam. Així com altres religions tenen un cap visible, l'islam té un problema de jerarquia i això despista a Afers religiosos:

“...com que el Islam és autogestionari no necessita a ningú que el gestioni però en la política i en la societat algú hi ha d'haver que digui "jo parlo en nom de tots". El cristianisme fa dos mil anys que funciona i ja se sap qui és el bisbe, o sigui qui es qui però en Islam no té aquest tipus de jerarquia, o sigui té un tipus de jerarquia però no té aquest tipus de jerarquia i això ha resultat en un problema en qui es posa al davant de les associacions i per tant, s'ha d'introduir esforços però ha estat molt petit perquè els musulmans no acaben d'entendre qui són aquestes persones que diuen que els representen això és molt gros i a partir d'allà es parla de mediació y a partir d'allà els funcionaris i, és clar, això com ha arribat de nou tampoc se sap ben bé com s'ha d'actuar i els afers religiosos que ho porta ho estan intentant.” (Ent 4, Grup 3, ref. 5).

L'IMAGINARI SOCIAL EN LA DIVERSITAT RELIGIOSA

Si bé per part de les entitats es percep que els mitjans de comunicació contribueixen a l'imaginari social que es va creant a nivell cultural sobre el fenomen religiós, també aquestes mateixes entitats indiquen que aquest imaginari va més ple de notícies negatives que generen prejudici social, que no pas d'expressió real del fet religiós que pugui aportar major coneixement real. Dins de cada religió hi ha diferents sensibilitats, però es tendeix a agafar una imatge general que correspon només a una sensibilitat, que

sol ser de caire negatiu: "... veure el Islam tan estigmatitzar pels mitjans de comunicació, o sigui un fragment de notícia que ocupa tot el imaginari" (Ent 3, Grup 2, ref. 3).

Pel que fa a la percepció d'aquest imaginari social que ens transmeten les entrevistes realitzades al món acadèmic, es veu que la percepció de la diversitat ve més expressada com a problema que no pas com a oportunitat, per les incomoditats que comporta i que sovint no són considerades com a reptes. Especialment pel que fa al món islàmic:

"...hi ha una dificultat d'observar la diversitat, fruit de la situació perquè en el marc d'aquesta diversitat brilla molt més el Islam reaccionari que la religió musulmana. El més obert, el més plural, el més respectat pels musulmans i que també existeix penso que també es invisibilitzat. Això forma part d'un mecanisme social amb una lògica. Per tant, forma part, d'aquesta lògica aplastant en el qual si resulta que la població majoritària es percep com una amenaça islamofòbia contra la religió musulmana i el que seria la religió musulmana aquest comportament de la societat majoritària afavoreix els reaccionaris no els pluralistes oberts que respecten els drets humans perquè? perquè l'argument que es fa fàcil en les situacions aquestes ens estan amenaçant i per això ens tanquen en nosaltres mateixos. aquesta posició de tancar-se en si mateixos genera com a contra partida una reafirmació en la imatge social de "veus com ho veiem que és veritat que són tancats" amb la qual cosa encara els estigmatitzen més i com que es estigmatitzen més encara hi ha més tancament i per tant és un fet de és més difícil el tractament que ja té uns efectes a casa nostra" (Ent 1, Grup 3, ref. 2).

Els nuclis fonamentalistes són els més visibles, per la qual cosa la diversitat és considerada una amenaça davant la qual cal establir murs de defensa. En aquesta mateixa línia, s'identifica islamisme radical amb religió islàmica, constatant un considerable increment de l'islamofòbia. Tal com havíem identificat ja des de les necessitats normatives, cal proporcionar un marc per lluitar contra els prejudicis i discriminacions en totes les seves formes basades en la religió o creences (Torradeplot, 2012).

PRESÈNCIA DE LES EXPRESSIONS RELIGIOSES A L'ESPAI PÚBLIC

En relació al que han expressat els responsables de les administracions, es percep que en general costa força acceptar la presència d'altres religions en els espais públics:

"Partint de la meva experiència, és que les dificultats no responen a la vessant política. Això va molt en relació a les mentalitats de les persones. Té a veure amb les conviccions quan un alcalde o alcaldessa entén que es un dret i per tant és més fàcil però en aquells municipis on aquesta consciència no hi és tan present és més difícil poder arribar-hi" (Ent 2, Grup 1, ref. 2).

Aquestes dificultats, sigui perquè fins ara el panorama social i cultural el regia una sola presència religiosa o bé una absència de presència religiosa, el cas és que la mateixa visibilització d'una mesquita representa un model cultural diferent i no sempre fàcil d'incorporar al panorama:

"Clar jo crec que la religió moltes vegades en aquest tipus de situacions acaba sent una convidada de pedra no?, és a dir, hi ha un conflicte normalment per altres motius aquí per exemple un dels conflictes que ens trobem molt sovint és de veïns que es queixen de sorolls perquè als baixos de casa seva té una església evangèlica que no es té insonoritzada. Està molt clar que sigui una església o sigui

un bar és igual perquè són gent que fan soroll i no... això és el que ens molesta. Si aquí a més a més afegim diferències culturals això que ens consten d'acceptar al final el que estem... jo crec que en aquí sí que podríem parlar de conflictes interculturals en els quals la religió es perd al mig no? per casualitat una miqueta però que en realitat la religió no té un paper realment en la generació del conflicte no? perquè no sé es rebutja la construcció d'una mesquita perquè representa un model cultural diferent i representa un imaginari, una idea que ens hem fet sobre el què és el Islam que segurament no té res a veure amb el Islam però de fet la religió en si mateixa perquè molt possiblement la gent que s'oposa a la construcció d'una mesquita suposem no fa servir arguments religiosos. Defensa la seva religió perquè potser sigui gent que no tingui cap interès especial en el tema religiós. Per tant, jo crec que en aquí la religió s'hi troba pel mig no? però no acaba de ser tampoc l'element encadenant i crec que hi ha altres elements d'altres tipus.” (Ent 1, Grup 1, ref. 1).

Tot i així, es posa de manifest que sovint la religió no és el desencadenant del conflicte, sinó que n'és un efecte. Hi ha fets culturals ja incorporats que formen part de l'imaginari social familiar, i d'altres que són fets culturals nouvinguts, als quals l'imaginari social no hi està avesat. Els nivells de tolerància vers uns o altres no són els mateixos. Permetre la construcció de centres religiosos o la realització de festes religioses al carrer depèn de la conscienciació dels alcaldes i del coneixement i consciència ciutadanes.

Pel que fa a la percepció de les entitats, assenyalen que els centres de culte són un dret fonamental dins d'una societat laica amb llibertat religiosa i una gran causa de problemes de convivència:

“El gran problema de convivència que hi ha són els centres de culte perquè com no hi ha la llibertat real a l'estat espanyol. Els que tenen concordats, els que tenen notori arraig, els que només tenen notori arraig i després els altres i teòricament hi ha llibertat per tothom. La llei de llibertat és una cosa, la realitat és una altra. La llibertat religiosa per nacions unides és per ciutadans i per col·lectius. Només subsidiàriament és de col·lectius per ser un té els mateixos drets que la col·lectivitat però una altra cosa són les lleis de cada estat. L'obertura de centres de culte són el que causa més conflictes entre comunitats i veïns. Entre societat civil catalana organitzada, ajuntament i veïns. Sobretot crea radicalisme en les comunitats que són víctimes sobretot protestants i musulmans.” (Ent 1, Grup 2, ref. 1).

Prou conegut és que l'obertura de centres de culte causa conflictes entre comunitats i veïns. Els centres de culte són una de les maneres amb que les comunitats es fan presents i visibles en l'espai públic (Martínez Ariño et al, 2011). En relació a aquest tema, des de les entrevistes s'identifiquen tres elements: l'opinió pública, un tema econòmic, i la llei, que limita el nombre de centres de culte que es poden obrir, però es dona la paradoxa de moltes esglésies buides, quan es constata que falten altres tipus de centres de culte:

“...Quant als centres de cultes s'interposen tres coses. Primerament, la (1) opinió pública perquè hi ha una por, un desconeixement, hi ha tot un imaginari social que aquí també treballem amb els nens. Després (2) una qüestió econòmica, perquè no sé si des de l'administració pública es podria pagar una mesquita. Llavors què has de fer? Demanar diners als de fora però es clar si els musulmans demanen diners al seu país d'origen. Llavors aquí hi haurà una gestió externa i això potser els musulmans que hi viuen aquí no ho volen. Després, està (3) la llei que limita el nombre de centre de culte que es poden obrir. Per exemple, les esglésies o estan

buides o va molt poca gent. Per això, perquè tantes esglésies si no hi ha tanta demanda i no oferir aquest espai als grups que ho necessiten” (Ent 2, Grup 2, ref. 1).

Aquesta anàlisi és bàsica considerant que des de les necessitats normatives identificades ja es posà de manifest la importància dels centres de culte com a espais de referència essencials per a les comunitats (Torradeplot, 2012).

Finalment, en relació al que percep el món acadèmic sobre la vivència de la religió en l'espai públic, es posa de manifest coincident amb el que es percep des de les entitats, que hi ha un gran camí a recórrer en el camp legislatiu:

“Per tant, jo diria que en l'àmbit legislatiu el que més cal treballar perquè jo crec que el nivell normatiu gira cap a la religió i no cap a la pluralitat de la religions i després el comportament de la acció i hagi un reactiu, és a dir, hi ha problemes, com ho fem a l'escola per ensenyar religió? hi ha problemes amb els llocs fe culte doncs va pensem què podem fer.” (Ent 1, Grup 3, ref. 1).

Es proposa que el finançament dels centres l'han de garantir les mateixes comunitats, però l'administració ha de donar permisos i ha d'oferir terrenys i promoure que les activitats religioses lligades a ells no siguin marginals:

“Una altra cosa és el finançament i crec que això ho han de garantir les mateixes comunitats. O sigui que les comunitats religioses a mesura que són sobiranes i autònomes doncs han de poder finançar aquests centres de culte. Ara a la vegada les administracions han de poder facilitar que puguin celebrar-se en llocs que no sigui a la perifèria, a la extra radio o senzillament en una nau industrial que tinguin qualitat.” (Ent 3, Grup 3, ref. 1).

En la mateixa línia que Martínez-Ariño et al (2011) plantegen quan anuncien que cal preservar els centres de culte, tot promovent un marc jurídic internacional, estatal i municipal que reconegui y desenvolupi el dret de llibertat religiosa publicada a l'article 18 de la Declaració Universal dels Drets Humans.

EL GÈNERE EN LA DIVERSITAT RELIGIOSA

Des de les necessitats normatives detectades es posa en evidència el desequilibri entre homes i dones en la majoria de les tradicions religioses. Martínez i García (2012) posen de relleu com les dones estan en un segon pla, respecte homes, en opinions, decisions i atribucions. S'aposta per promoure la dignificació, la igualtat i la justícia de gènere en les diverses tradicions religioses i espirituals i en les iniciatives interreligioses (Torradeplot, 2012; Moliner i Aguilar, 2010). En les entrevistes, la percepció de l'administració pel que fa al tracte de la dona per part de les diferents religions és coincident en que el sistema patriarcal està present a totes les religions, com ho ha estat tants segles a la major part de cultures.

“...el patriarcat està present en les religions en totes... perquè hi ha gent que diu que el budisme no igual que totes les altres, no ens enganyem Està present en totes i a vegades també a l'hora de la veritat i jo aquí m'hi trobo quan es tracta de relacionar-se amb les comunitats religioses com fem una relació d'institució a institució també la relació la fem amb els homes i acabes que no saps ni qui, ni quantes dones hi ha, si existeixen o no les acabes de trobar mai Clar... no sé com plantejar-lo, una miqueta penso que, que tampoc és, és. Tampoc serveix gaire el

fet que des d'una perspectiva diguéssim occidental, europea i tal anem a dir-se-li a les dones d'altres com si hi hagués uns i altres això també és una mica així us heu d'alliberar, heu de fer tal, heu de fer qual. Jo crec que amb això crec que és molt important trobar espais per a que les dones de qualsevol tradició religiosa puguin mantenir espais de trobada i jo crec que en aquest cas sí un diàleg interreligiós de dones és molt interessant perquè serveix per a que totes aquestes idees que totes tenim sobre les altres dones diguéssim es puguin posar una miqueta en el seu lloc i potser ser que a unes els hi serveixi per adonar-se de que si es creien que estaven molt alliberades i que no sé què, que podien anar a salvar a les altres doncs potser no cal perquè les altres potser tenen els seus recursos i les seves capacitats. (...) Però en aquesta cosa de posar-nos totes en el mateix nivell i no parlo de jo estic alliberada i per tant t'alliberaré a tu no, no tu o tu t'has d'alliberar tu jo no a mi no m'ha vingut ningú a alliberar-me en tot cas el que he fet ho he fet jo doncs compartint coses i entre totes canviem això però cadascú des de la seva experiència i des de la seva vivència. No podem imposar l'alliberament o no podem imposar una forma d'alliberament que a mi s'ha m'ha acudit i a mi em funciona però que potser amb un altre no. I aquí hi ha tota una subtilesa d'aconseguir això que de vegades és una mica complicat.” (Ent 1, Grup 1, ref. 2).

Per això es considera que és important fomentar espais de trobada per les dones, donat que elles aporten molt al diàleg interreligiós per la seva natural facilitat de trobar punts de confluència, i alhora de poder parlar des del no poder, si més no des del no exercici del poder. Es constata també que en els darrers anys algunes religions com l'evangelista o la protestant donen un paper més rellevant a la dona en les seves formes d'expressió.

“En general en les religions el paper de la dona ha estat pobre. Hi ha confessions religioses que ja han entrat com per exemple, algunes denominacions evangèliques o protestants on la dona té un paper que no té el cristianisme, el judaisme o el Islam. En general, penso que hi ha un camí llarg a recórrer perquè el paper de la dona va més enllà si pot fer o no pot fer. (...) Per tant, no ens podem quedar amb el que es veu si no el paper que fa la dona en cada tradició o religió.” (Ent 2, Grup 1, ref. 1).

De forma coincident, des d'una mirada acadèmica es percep que la dona fa tasques diverses dins les religions, però els llocs de poder són utilitzats pels homes majoritàriament. Des de les necessitats normatives, es detecta la necessitat de superar el gran repte de no deixar-se manipular per les dinàmiques del poder patriarcal i obrir-se camí vers la solidaritat (Santiago i Corpas, 2012).

“Estem a anys llum d'on hauríem d'estar. Tot i que a la base d'aquestes tradicions religioses la dona fa serveis de tot tipus per exemple a l'església catòlica serveix de catequesis, de Càritas, atenció a persones indigents, serveix de cura del temple de netejar els canelobres... tot això ho fan les dones i en canvi, en els òrgans de decisió i visibilitat només hi ha homes.” (Ent 3, Grup 3, ref. 2).

De fet, però, aquest model també es repeteix en espais no religiosos. Les religions neixen en contextos històrics i culturals on la situació de la dona ha estat sempre subjugada a l'home, tal i com es reflecteix als mateixos evangelis, a la Torà, als llibres dels vedes,... Per tant, s'entén que aquest és un tema que va més enllà del mer fenomen religiós, o en tot cas que aquest s'ha amarat del context cultural:

“...és el tema pendent de totes les tradicions religioses o sigui és un tema difícil no perquè les religions ens si mateixes siguin dolentes perquè s'afavoreixin un cert

posicionament sobre la dona sinó perquè els contextos culturals o s'han desenvolupat, la majoria de les religions neixen abans del S.XV, però la situació de la dona ja era d'estar sota l'home, una opressió que es veu en els evangelis, es veu en la Torà, en els llibres dels vedes, això ve de cultura. (...) Fins a quin punt aquesta situació de la dona és part de la identitat aquesta religió o específica o fins a quin punt és part d'una arrel cultural i això no ho pots dividir amb un bisturí” (Ent 1, Grup 3, ref. 1).

Des de les necessitats normatives, es detecta la necessitat de superar el gran repte de no deixar-se manipular per les dinàmiques del poder patriarcal i obrir-se camí vers la solidaritat (Santiago i Corpas, 2012).

3.2.3 EL DIÀLEG INTERCULTURAL I INTERRELIGIÓS

El diàleg intercultural i interreligiós és un dels elements principals que s'ha considerat en els guions d'entrevista a experts tant de l'àmbit acadèmic, com professionals d'entitats, com des de l'administració pública. El discurs analitzat al voltant d'aquestes temàtiques ha estat processat a través del programa Nvivo que permet codificar els fragments de les entrevistes segons el sistema de categories emprat. En tots el casos, la cobertura de cadascuna de les categories d'anàlisi (quant al nombre de paràgrafs i el seu percentatge respecte a la totalitat del contingut de cada document) ha estat rellevant en el conjunt de totes les persones entrevistades (la cobertura oscil·la entre el 6% i el 30%).

Concretament, les preguntes de les entrevistes han permès obtenir informació al voltant de tres indicadors generals referents al diàleg intercultural i interreligiós, que són:

1. La definició del diàleg interreligiós
2. Aquells elements que afavoreixen el diàleg interreligiós i intercultural com poden ser, per exemple: el treball en xarxa, visualitzar la diversitat religiosa, etc.
3. Aquelles iniciatives comunitàries, polítiques, etc. que es donen en l'actualitat i que estan adreçades a fomentar el diàleg interreligiós.

A continuació descriurem els elements clau que les persones entrevistades han assenyalat en general respecte a aquestes temàtiques, fent esment a aquells aspectes que són coincidents també des de les necessitats normatives que vam detectar en la fase anterior del projecte.

CONCEPTUALITZANT EL DIÀLEG INTERRELIGIÓS

Les persones expertes que més han aprofundit en les seves respostes sobre el concepte de diàleg intercultural i interreligiós provenen del món acadèmic, tot i que des de les entitats i l'administració també es fa referència a elements conceptuals.

A continuació presentem l'anàlisi dels elements que han estat assenyalats pels experts i les expertes respecte al concepte de diàleg interreligiós.

Cultura i Religió en el diàleg interreligiós

Un element a debat entre els experts i les expertes entrevistades ha estat la relació entre cultura i religió, específicament quan definim el diàleg intercultural i interreligiós. Des de la perspectiva dels entrevistats, s'assenyalen des de la visió de la religió com un element diferencial més dintre de la cultura, com assenyalen aquests experts d'entitat i del món

acadèmic: *“...parlem de les religions però podem parlar de les cultures o de les llengües són models que són paral·lels” (Ent 4, Grup 3, ref. 4).*

“Ara bé, el fet religiós també és un fet cultural, malgrat que la interculturalitat moltes vegades no es concreti en cap temàtica religiosa. Podríem dir a grosso modo que el diàleg interreligiós és una branca del diàleg intercultural també” (Ent 2, Grup 2, ref. 2).

Com també fent especial esment a la distinció que hi pugui haver entre el diàleg intercultural i el diàleg interreligiós, tal com esmenta la següent experta de l'administració pública:

“...entenc que el diàleg interreligiós pot ser una forma de diàleg intercultural, però potser va una mica més enllà (...) això el diàleg interreligiós pot ser un tipus de diàleg intercultural però també pot ser una mica una altra cosa perquè també pot ser persones que siguin de la mateixa cultura i que tinguin religions diferents” (Ent 1, Grup 1, ref. 1-2).

El diàleg interreligiós com a intercanvi respectuós i obert

Els experts i les expertes defineixen el diàleg interreligiós i intercultural posant de manifest elements conceptuals del propi *Llibre Blanc sobre el Diàleg Intercultural* proposat per la Unió Europea (2006), on es defineix el diàleg intercultural com un procés que implica l'intercanvi respectuós i obert de punts de vista entre individus i grups de diferents procedències ètniques i amb llegats culturals, religiosos i lingüístics diferents, sobre la base del mutu enteniment i respecte (Elósegui, 2009). En paraules d'una entrevista: *“...interessa que les religions siguin poroses les unes amb les altres i no siguin hostils” (Ent 4, Grup 3, ref. 2).*

Aquest intercanvi respectuós i obert requereix segons un dels experts acadèmics primer del reconeixement de l'altre i en un segon moment estar obert a la transformació:

“El primer pas és ser respectuós amb l'altre fent que l'altre se senti reconegut en la meua mirada. En aquesta mirada no se sent rebutjat, ni jutjat...Tots necessitem ser reconeguts i en el diàleg aprenem a ser reconeguts. Un altre cosa és que després del primer pas d'aquest reconeixement a l'altre el segon pas és que després de coneixe'ns ens podem fecundar? i també ens podem transformar?” (Ent 4, Grup 3, ref. 3).

Un altre element que es posa de relleu en algunes entrevistes és que el diàleg interreligiós suposa la predisposició a repensar les idees pròpies a la llum de les dels altres, deixant oberta la possibilitat d'enriquiment i transformació mutus entre els participants en la línia del que suggereixen Santiago i Corpas (2012) i que suposa un element important des de la detecció de necessitats normatives pel diàleg intercultural i interreligiós. Un expert entrevistat del món acadèmic coincideix en posar de manifest que l'intercanvi és estar obert al canvi i, implica interès en l'altre:

“El diàleg és anar a buscar l'altre, veure el que l'altre el pot aportar i que tens que deixar-te interpel·lar. Llavors el diàleg és un pas següent a la mera constatació de la pluralitat i el diàleg inclou un interès pel altre i una capacitat de deixar-se interpel·lar per l'altre. El diàleg indica que l'altre m'interessa i que estic disposat a conèixer més de l'altre” (Ent 4, Grup 3, ref. 1).

El diàleg interreligiós en peu d'igualtat

De forma semblant, una experta de l'administració distingeix el diàleg del debat o la discussió, tot fent especial esment de l'horitzontalitat i la possibilitat de canviar d'opinió del diàleg intercultural i interreligiós:

“...crec que el diàleg és diferent del debat o de la discussió. En el debat i en una discussió, crec que jo tinc raó i em poso allà intentant demostrar als altres que tinc raó. Puc acabar que un altre em convenci de que no tinc la raó i que la raó la té ell i jo canvio d'opinió, però entenc que en el diàleg estem en un pla molt més horitzontal i molt més d' escoltar i d'aprendre que no pas de demostrar res” (Ent 1, Grup 1, ref. 4).

Aquesta horitzontalitat de la que parla l'experta està en sintonia amb “la igualtat” que recull la definició de la UNESCO (2015: 80) sobre el diàleg interreligiós com a “intercanvi de paraules i escolta recíproca que compromet en peu d'igualtat els creients de diferents tradicions religioses”.

Motivacions vers el diàleg interreligiós

Paral·lelament s'emfasitza l'element individual d'aquest diàleg, tal com coincideixen una experta de l'administració pública i un expert acadèmic.

“Les organitzacions poden col·laborar però realment qui pot dialogar són les persones, de tu a tu. Penso que és un camí molt interessant perquè realment anem fent-nos a la idea de que vivim en una societat diversa i plural, i que per tant, hem de conviure en aquesta diversitat i hem d'aprofitat aquesta diversitat per enriquir-nos, per fer una societat més cohesionada” (Ent 1, Grup 1, ref. 3).

“...estic convençut que les religions no dialoguen la religió és un concepte és un abstracte li donem aquest nom però és un abstracte. Dialoguem les persones de les tradicions religioses i llavors a partir d'aquí d'aquesta curiositat, d'aquest apropament és on s'estableix el diàleg però el que passa és que el diàleg i no vull antropològicament pessimista, el diàleg no prové normalment d'una necessitat, però, no prové d'un gust sinó d'una necessitat” (Ent 1, Grup 3, ref. 1).

Posant de relleu la importància de les necessitats que tenen les persones per afrontar el diàleg, i no només la curiositat vers la diferència, tal com argumenta l'expert acadèmic.

Des de les entrevistes als professionals de les entitats es posa de relleu la importància de l'intercanvi especialment considerant els gran beneficis que suposa per l'autoconeixement i el propi qüestionament, tal com posa de manifest aquesta experta:

“... jo crec que és estar disposat ha conèixer l'altre (...) quan dialogues sobre les creences hi ha coses que no pots arribar a un punt comú perquè cadascú té la seva creença. Llavors, potser no arribes a un punt comú però sí que arribes almenys a conèixer la opinió de l'altre. I això t'ajuda a saber com és l'altre religió i potser a valorar-la una mica més i també t'ajuda a qüestionar-te. Jo crec que el fet de conèixer persones que pensen diferent a tu ajuda a qüestionar la teva pròpia fe o la teva forma de viure i per tant, crec que és molt important sobretot per aquest coneixement t'apropa a les persones que tenen altres formes de viure, de creure...” (Ent 1, Grup 2, ref. 1).

De fet gran part dels discursos de les persones entrevistades en general, gira entorn a les motivacions vers el diàleg intercultural i interreligiós, des de l'anàlisi de necessitats humanes, com també els beneficis que aportaria vers la humanitat. Tal com assenyala una experta del món de les entitats, el diàleg intercultural i interreligiós pot promoure una societat més civilitzada:

“Però, quan fem un esforç de relació sorgeix un contacte entre les parts i això ens fa gaudir d'un coneixement mutu que facilita qualsevol gestió i ens converteix en una societat més civilitzada i organitzada, sens dubte” (Ent 2, Grup 2, ref. 1).

No obstant, es posa sobre la taula els perills de crear grans expectatives vers el diàleg intercultural. Un expert acadèmic proposa especificar bé quina és la raó principal per fomentar aquest diàleg intercultural:

“Jo crec que s'ha de precisar molt quina és la finalitat d'aquest diàleg, és a dir, el diàleg és necessari, és valuós, és el gran instrument que tinc per contrarestar la violència, fanatisme... però compte amb crear expectatives infundades” (Ent 2, Grup 3, ref. 1).

Nivells de diàleg interreligiós

Un altre element que es posa de relleu entre les definicions dels experts és la tipologia de diàleg interreligiós en funció de les persones que es relacionen. Segons la UNESCO (2015) el diàleg interreligiós s'entén i es practica en quatre sentits: quan les persones s'esforcen per viure en un esperit d'obertura i bon veïnatge; quan subjectes de diferents religions col·laboren amb vista al desenvolupament integral; quan persones arrelades a les seves pròpies tradicions religioses comparteixen vies de cerca de l'absolut; i quan els experts miren d'entendre més profundament les diferents herències religioses i apreciar-ne els valors espirituals. En paraules d'un expert acadèmic entrevistat es resumeixen dos d'aquests nivells:

“Crec que el diàleg interreligiós és pràcticament el contacte entre persones i persones que volen o veuen la necessitat i aquí hi ha molts tipus de diàleg interreligiós: el diàleg més d'experts com si diguéssim serien les persones que jo que sé un imam o diguem-ne a un nivell molt especialitzat o també a un nivell més de base” (Ent 1, Grup 3, ref. 2).

Des de la visió d'en Pániker (2003) el diàleg intercultural s'ha de produir a tots els nivells, però especialment en el sentit místic entre les arrels espirituals de cada tradició i la identitat.

La identitat i el diàleg interreligiós

Des de diverses veus entrevistades es posa en evidència el paper que juga la por a la pèrdua de la identitat, tan des de la perspectiva de l'expertesa acadèmica com professional surt aquest element:

“Per mi diàleg interreligiós és dialogar sobre religió sense que l'altre se senti atacat o insegur. Vull dir que no pensi que ara amb aquest diàleg em vol convertir i convèncer-me d'alguna cosa i per tant, depèn molt de cada persona de manera individual...” (Ent 1, Grup 2, ref. 2).

“...si el diàleg té com a finalitat la dissolució de les identitats que dialoguen jo crec que és una mala finalitat. Si el diàleg té com a finalitat pacificar el món, tenir cura de la Terra... fantàstic” (Ent 2, Grup 3, ref. 2).

Possiblement la causa d'aquest fenomen sigui en línia del que assenyala Torradeflot (2011), el convenciment que els propis valors són superiors als de la resta de la societat, cosa que pot derivar en un tancament, exclusió i fins i tot, odi. Un expert acadèmic posa de manifest la importància de mantenir la identitat junt amb la creació de nous elements fruit del diàleg intercultural i interreligiós, en paraules metafòriques l'expert diu el següent:

“...tan important és mantenir el camí recorregut com tenir l'arc de recorregut que és cada irrigació de cada religió. Tan important és mantenir els colors de l'arc de sant Martí com mantenir el color blanc que es genera en la unió. El color blanc no és el violeta, ni el verd, ni el vermell... El color blanc és un altre color síntesis superior de cadascun dels colors. Les barreges són entremitjos en canvi la síntesis és el blanc. Llavors anem cap al blanc? mirant opti místicament jo crec que sí” (Ent 4, Grup 3, ref. 5).

AFAVORINT EL DIÀLEG INTERRELIGIÓS I INTERCULTURAL

En aquest apartat aprofundim en els aspectes més rellevants que han manifestat les expertes i els experts respecte a com afavorir el diàleg interreligiós i intercultural.

Partir dels valors compartits

Un element que s'assenyala com a fonamental per afavorir el diàleg interreligiós i intercultural són els valors comuns, en línia amb Elósegui (2009) que aposta per una educació intercultural amb una sòlida càrrega pedagògica en l'àmbit de l'educació en valors compartits. En paraules d'una experta del món de les entitats cal el coneixement del que és comú per aprendre a apreciar el que és diferencial:

“Es tracta de veure la diferència com a positiva, és a dir, aquest neumàtic de la roda que són les diferències l'objectiu és que tu puguis veure la diferència i que siguis capaç de anar més enllà com per exemple, cooperar en el camí del riu...Per tant, les coses en comú sí que ens ajuda a establir ponts en comú, ponts de diàleg que ens ajudin però també es magnífic veure el neumàtic i pensar que també és una riquesa tot i no tindre res en comú. Altre cosa és que tu necessitis veure l'essència, veure la persona abans de poder veure la diferència” (Ent 1, Grup 2, ref. 3).

Un expert acadèmic aprofundeix en com afavorir aquest coneixement mutu tan fonamental pel diàleg interreligiós, i aposta per superar les barreres a la diferència, tot aprofitant les oportunitats d'apropament *naturals* per generar espais comuns pel diàleg:

“De totes les maneres s'ha de treball que la realitat s'expressi, s'ha de generar tot tipus de plataformes des la plàstica fins a allò social. Aprofitar les oportunitats, ens hem de conèixer més encara som més reticents en apropar-nos als altres. Treballar més les sensibilitats que faciliti la trobada i la naturalitat d'aquesta perquè es generi un espai comú” (Ent 5, Grup 3, ref. 2).

Superar l'imaginari col·lectiu

Per poder conèixer i donar-se a conèixer la competència comunicativa és important, especialment dels líders religiosos o representants d'entitats religioses. Un altre expert acadèmic posa de relleu la importància de desenvolupar aquest tipus de competències comunicatives en aquests col·lectius per afavorir el diàleg intercultural i interreligiós:

“...incapacitat per part de molts dels líders religiosos i dels representants de les comunitats religioses en explicar-se i és un problema comunicatiu que és que no sàpiguen qui són o que fan sinó que no coneixen o tradueixen per al públic en general de cara a explicar qui són” (Ent 2, Grup 3, ref. 2).

L'educació formal també té un pes important en donar a conèixer aquesta diversitat cultural i religiosa, segons els experts entrevistats. Concretament, un expert acadèmic argumenta que la manca de formació en religió als centres educatius fomenta el desconeixement dels propis referents, dificultant el diàleg intercultural i interreligiós:

“ Però aquests que no han rebut res de tot això normalment de les públiques i algunes de les privades ignoren absolutament tot i això fa que no siguin capaços de comprendre el món en el que viuen i el món en el que han viscut” (Ent 3, Grup 3, ref. 1).

La importància de l'educació formal i de la comunicació dels líders i representants d'entitats religioses pren encara més importància quan es posa en relació amb el que un altre expert acadèmic i una experta d'una entitat posen de manifest: L'efecte negatiu dels mitjans de comunicació en la construcció d'un imaginari col·lectiu ple d'incorreccions, estereotips i prejudicis vers alguns col·lectius. Tal com aquests experts assenyalen, els mitjans de comunicació tenen un efecte negatiu en la formació vers el diàleg intercultural i interreligiós:

“Els mitjans de comunicació, desensenyen el que s'ensenyava al col·legis i això és brutal. Amb això sí que els nens de 6 a 12 anys i més grans hauria d'aprendre, ja no et diria veure més tele que seria el ideal però ... sobretot el que respecta al discurs de la violència perquè d'això es faran un tip de veure. És pamfletari són gent que no tindrien que tenir veu pública de cap de les maneres i al món acadèmic s'hauria de tenir un peu fixa en el món de la comunicació per fer-ne el seu (el peu)... i defensar aquestes coses” (Ent 4, Grup 3, ref. 1).

“A veure com l'espai interreligiós pot lluitar o pot trencar imatges que després el nen tornarà a veure a la televisió, a la família...Tot hi així val la pena encara que sigui poc. També es veritat que l'imaginari col·lectiu està treballant cap a una altra direcció com per exemple els mitjans de comunicació” (Ent 1, Grup 2, ref. 5).

Decisions polítiques pel diàleg interreligiós

Un altre element que s'assenyala com a important per afavorir el diàleg interreligiós i intercultural és superar la situació actual on l'estat es declara aconfessional però fa participar la ciutadania de molts actes i costums d'origen catòlic. En sintonia amb Moreras (2006) que aposta per la laïcitat com un element fonamental sobre el qual reposa el principi de llibertat religiosa en una societat democràtica. En paraules d'una experta d'una entitat:

“...crec que la nostra societat malgrat que els habitants tendeixen a ser més aconfessionals, sí que hi ha una valors en la religió cristiana-catòlica. per tant, l'estat pot definir-se com vulgui però la societat té un passat, una història, uns costums i valors com la compassió, el perdó, que moltes vegades surt” (Ent 1, Grup 2, ref. 5).

De fet, una altra experta d'entitat coincideix amb un expert acadèmic en la importància de la independència de la política en les decisions educatives. L'experta de l'entitat afegeix a l'argumentació la importància del paper de l'administració pública per afavorir el diàleg interreligiós, demanant explícitament la independència de les organitzacions o departaments especialitzats respecte als partits o voluntats polítiques:

“Les institucions polítiques com afers religiosos han de ser valentes i no ha de dependre d'un partit o d'un altre perquè si no sempre s'està pendent dels vots. Una institució pública ferma, una formació universitària, uns grups de diàleg que realment es tinguessin en compte a l'hora de resoldre els temes el qual intervinguin els col·lectius religiós augmentant la seva presència en el grups de diàleg” (Ent 2, Grup 2, ref. 1).

“...sóc una mica pessimista perquè crec que les decisions que s'han anat prenent durant els últims 14 o 15 anys són de caire polític no són de caire educatiu. Això sembla un ping-pong partit que governa anirà cap un costat i cap a l'altre i no apuntem al tema religiós que és un tema arrelat a cultura... és un tema complicat” (Ent 2, Grup 3, ref. 3).

Un altre expert acadèmic coincideix en la importància d'aquesta independència de la política en el foment del diàleg interreligiós, tot identificant la iniciativa de la UNESCO com a bona praxis.

El treball en xarxa pel diàleg interreligiós

Des de la perspectiva d'un expert acadèmic s'assenyala també la importància del teixit d'entitats i organitzacions que anomena “de base”, molt proper a discursos com el de Torradeflot (2012) que planteja la necessitat de diàleg entre tots els agents actius del territori (comunitats religioses, veïns, comerciants, usuaris d'equipaments, etc.). En aquest sentit, en paraules de l'expert entrevistat:

“Aquí sí que tenim moltes possibilitats però en aquest sentit tot i la pluralitat de diàlegs que hi ha diria que el més vàlid és el de la base. Jo que sé, els del consell assessor podem dir que la tolerància religiosa és important i els bahais són bona gent i ho són (riures), però no ho podem dir si la base no coneix un bahai o mai l'ha tractat. Realment el contacte es dona és a partir de la base” (Ent 2, Grup 3, ref. 1).

Per altra banda, una experta entrevistada de l'Administració pública adverteix que sovint les entitats tenen altres prioritats llunyanes al diàleg interreligiós i que cal crear instàncies que afavoreixin aquesta trobada i convoquin a les entitats i associacions a participar-hi. Aquesta experta proposa que una entitat que lideri la promoció del diàleg intercultural i interreligiós:

“El tema és que també per les comunitats religioses moltes vegades el diàleg interreligiós tampoc és una prioritat. La prioritat és poder obrir cada dia la porta del centre de culte si es que el tenen i fer les seves activitats i a vegades amb això els seus recursos queden una mica esgotats. Per això que a vegades les iniciatives

aquestes han de sortir d'altres instàncies que els convidin i que els hi facilitin la participació en aquests tipus d'activitats” (Ent 1, Grup 1, ref. 1).

Potser amb aquesta instància o instàncies que proposa l'experta es pot superar també altres perills que alerta també en Torradeflot (2011) sobre els possibles solapaments i duplicitats en serveis o grups presents en un mateix territori; Apostant per la complementarietat creativa, desenvolupant funcions diferents.

La religió, un element per a la cohesió social

Finalment, un expert acadèmic alerta sobre la importància de reforçar la cohesió social mitjançant el fet religiós. En línia amb el que apunta en Torradeflot (2011) sobre la necessitat d'una nova sensibilitat interreligiosa, resultat de la vivència de la diversitat religiosa com una possibilitat d'enriquiment mutu i de consciència renovada i profunda. En paraules de l'expert acadèmic entrevistat cal arribar a tal cohesió social on celebrar l'apertura d'una mesquita més enllà de la pròpia comunitat religiosa musulmana:

“...que no hagi manifestacions en contra per exemple, en la obertura d'una mesquita. Al contrari puguem celebrar la obertura d'una mesquita. Per això, es necessari una base sòlida perquè no sigui el fet d'una comunitat sinó que sigui un fet de tots els ciutadans” (Ent 5, Grup 3, ref. 1).

En aquest sentit, Torradeflot (2011) recomana incorporar el factor religiós com un integrador social dels col·lectius immigrants, ja que es converteix en un pilar important per no perdre els vincles amb l'origen, i suposa l'arrelament identitari, fomentant en darrera instància la cohesió social. Aspectes fonamentals per afavorir el diàleg intercultural i interreligiós.

INICIATIVES VERS EL DIÀLEG INTERRELIGIÓS

Entre les persones expertes entrevistades hi ha un ampli consens sobre la quantitat i la qualitat de les iniciatives vers el diàleg interreligiós en el context català, promogudes des de diferents iniciatives (administració, entitats, col·lectius, etc.). Les següents aportacions resumeixen en gran mesura aquesta productivitat catalana per part d'experts professionals d'entitat, acadèmics i de l'administració pública:

“A Catalunya és on més s'estan fent les coses és més crec que és un referent mundial. Sent modestos a nivell d'Europa. Encara que se ha parat una mica als darrers anys per falta de recursos. Tot hi així s'està treballant en molts nivells i des de diferents àmbits” (Ent 1, Grup 2, ref. 1).

“Primer, som la única comunitat autònoma espanyola que compta amb direcció general d'afers religiosos des de fa 15 anys i perquè destaco això? perquè vol dir que som un país amb un "equip polític" on l'administració i el govern des de fa quinze anys va creure que era un fet important de la vida dels ciutadans i que valia la pena dedicar-hi esforços” (Ent 2, Grup 1, ref. 1).

“Quant a l'executiu sobre tot per diverses iniciatives sí que a Barcelona és molt pionera per exemple, en la direcció general d'afers religiosos i tot el treball que esta fent GTER per impulsar la gestió de la diversitat religiosa. En aquest sentit ha sigut reactiva en quant a valorar i identificar quants grups hi ha, per exemple, en les últimes dades que manejo s'ha observat que hi ha unes 80 agrupacions religioses diferents concentrades a Barcelona” (Ent 1, Grup 3, ref. 1).

Es resumeix clarament tres eixos que actualment operen a Catalunya específicament vers el diàleg intercultural i interreligiós: administració pública, les entitats i la comunitat. Com comenta un expert de l'administració pública: *Per tant, govern, societat i confessions han fet un bon treball que si no fos per aquest pilars i aquest fonaments crec que no tindríem la situació que tenim (Ent 2, Grup 1, ref. 3).* En les paraules d'una experta d'entitat i d'un expert del món acadèmic:

“La societat UNESCO s'enfoca molt en grups de diàleg interreligiós i després hi ha més associacions i més fundacions que treballen això, com per exemple, la UAR de l'ajuntament de Barcelona, la direcció general dels afers religiosos i després jo crec que les pròpies comunitats perquè hi ha moltes comunitats musulmanes i hindús, hindús n'hi ha menys però que treballen pel diàleg. Hi ha el grup del raval format per diferents grups i crec que són sikhs, musulmans i cristians em sembla. Llavors per mi serien tres eixos: comunitat, entitats socials i política” (Ent 2, Grup 2, ref. 1).

“A Catalunya és un país que és molt estrany on hi ha una gran quantitat voluntariat, associacions i també al món universitari com el món per la Pau en fi, les dues UNESCOs que no només n'hi ha una Barcelona si no que hi ha dos, una en competència amb l'altra. A Girona hi ha moltes iniciatives com la educació per la Pau perquè és una idea que ha tingut molt impacte” (Ent 4, Grup 3, ref. 1).

El paper de les entitats religioses en les iniciatives de diàleg interreligiós

Es detecta que la participació no és igual en els tres eixos, donant visibilitat a les iniciatives que des de les entitats religioses fan caminar vers el diàleg interreligiós. Concretament, el següent expert del món acadèmic anomenen la UNESCO i la GTER:

“Sí jo crec que s'està fent molt i sobretot comparar-se amb la resta i parteixo d'un suposat i que el diàleg interreligiós té un camí molt llarg a recórrer però he de reconèixer que a nivell de Catalunya se n'ha fet molt però no a partir de les institucions públiques o polítiques sinó sobretot en les institucions religioses us dono dos exemples: Un seria l'associació UNESCO pel diàleg interreligiós (...) mitjançant els seminaris que organitza, la revista dialogal, els amics per la associació UNESCO que també a Manresa a Girona i tot això realitzen moltes activitats des de la base i amb aquesta idea la diversitat religiosa és una riquesa, una riquesa cultural i el que primer hem de fer és conèixer-la... aquesta és una de les iniciatives. Després hi ha altres iniciatives diguem-ne des de lo comú. Per exemple el GTER aquest grup diguem-ne de líders o representants de diverses comunitat religioses que s'ajunten per uns interessos comuns i bàsicament fan sessions, jornades i són iniciatives molt interessants” (Ent 2, Grup 3, ref. 1).

No obstant, també es detecta que les institucions religioses no sempre lideren les iniciatives vers el diàleg interreligiós, tal com relata una experta des de l'administració pública. Una tercera experta de món de les entitats proposa promoure la participació de les institucions religioses constituint-les com a interlocutores de les iniciatives pel diàleg interreligiós:

“Sí per exemple hi ha una que funciona molt bé i que té bastant de ressò i que és per exemple, el grup interreligiós del Raval que en aquest cas per exemple, el qui fa una miqueta la gestió i la facilitació és la fundació "tot Raval" en aquest cas, és a dir, que uneix a bastantes comunitats religioses del barri però la iniciativa i qui convoca la reunions i els qui posen una mica diguéssim de logística és una entitat que no és religiosa però que en el seu treball, en la seva tasca de cohesionar el

barri i tot això doncs ha considerat que aquest aspecte de la religiositat era important i les comunitats hi participen vaja... n'hi ha moltes” (Ent 1, Grup 1, ref. 2).

“...que els grups de diàleg fossin interlocutors i es tinguessin molt en compte aleshores també per part de les diverses creences, institucions i les diferents creences religioses tindrien un interès en participar en els grups de diàleg. Si no a dia d'avui queda molt la realitat del diàleg de cada comunitat perquè els que estan participant en els grups de diàleg són persones amb un interès propi que estan sensibilitzats pel diàleg. Però com a tal, les institucions religioses no participen en els grups de diàlegs” (Ent 3, Grup 2, ref. 1).

Finalment un altre expert de l'administració pública coincideix que sense la implicació de les comunitats religioses, l'administració no pot liderar les iniciatives de forma aïllada, per molt prioritari que sigui el diàleg interreligiós:

“Per més que el govern/governos, l'administració (ajuntaments) s'impliquin si les pròpies comunitats no fan tot el possible per esdevenir ciutadans reals d'aquest país i per tant, les activitats de diàleg interreligiós són importants perquè l'administració sola no pot fer res” (Ent 2, Grup 1, ref. 2).

Una altra proposta és professionalitzar els agents de la comunitat que ja estan desenvolupant tasques vers el diàleg interreligiós i que es constitueixen com a persones amb ampla trajectòria i expertesa. Tal com comenta una altra experta d'una entitat:

“En el marc de les associacions civils es treballa molt amb poc reconeixement i sense prou ressò. En això pot ser caldria que les administracions tinguessin més en compte a les persones més capacitades, amb trajectòries de llarga durada que ja han demostrat ser expertes en algunes tasques especialitzades. Cal professionalitzar aquests agents socials i oferir incentius remunerats per no perdre la seva valuosa feina” (Ent 4, Grup 2, ref. 3).

El paper de la comunitat pel diàleg interreligiós

Des de la perspectiva d'un expert acadèmic es posa de relleu la importància de les aportacions de la comunitat civil a les iniciatives vers el diàleg interreligiós. En les seves paraules:

“Crec que s'ha de considerar tota la feina que està fent la societat civil tot i no formar part diguem-ne de la política pública ja que sí que té un poder molt important en el sentit d'anar, de treballar pel que seria la diversitat i el diàleg interreligiós (...) Llavors jo crec que aquí, la societat civil ha fet un paper substitutori del projecte que els poders públics no han fet” (Ent 1, Grup 3, ref. 2).

Concretament un altre expert acadèmic anomena els *grups d'alfabetització* com un bon exemple del paper que poden jugar algunes Institucions cíviques pel diàleg interreligiós. En paraules de l'expert entrevistat: *“Un altre instància són els centres cívics encara que no directament però es dona la convivència amb els grups d'alfabetització per exemple” (Ent 5, Grup 3, ref. 3).* Un altre expert del món acadèmic matisa que moltes de les iniciatives comunitàries provenen específicament de les institucions religioses i no tant civils:

“Jo crec que a Catalunya sí que hi ha una sensibilitat en aquest sentit però normalment són iniciatives que provenen de les mateixes institucions religioses i no

tant des de les institucions civils... que ja està bé no cal que sigui d'altra manera però és més des de les mateixes institucions” (Ent 2, Grup 3, ref. 2).

Potser involucrar a altres institucions civils promouria altres necessitats normatives detectades a nivell d'oferir oportunitats de involucrar-se amb les visions diferents del món incloent la col·laboració de grups religiosos i no-religiosos, de trobada entre alumnat amb diferents actituds davant la religió, que planteja Weisse (2009).

També es posa de relleu la importància de fomentar la participació dels centres educatius, detectant les dificultats que tenen les poques iniciatives que es promouen i la necessitat d'incloure les famílies en relació al diàleg interreligiós. Tal com l'experta explica: *“Un diàleg que cal fomentar als centres educatius és amb les famílies: mestres, associacions de pares i la resta de famílies no associades, necessiten urgentment trobar-se, escoltar-se” (Ent 4, Grup 2, ref. 4).*

Els centres educatius semblen aïllats de les iniciatives de les diferents comunitats religioses. En aquest sentit, la proposta de Moliner i Aguilar (2010) sobre la participació de la comunitat per assessorar en els processos de creació i desenvolupament de currículums i materials educatius, podria fer-se extensiu a potenciar tota iniciativa educativa. Aquesta experta des de l'Administració pública planteja la importància d'incorporar les escoles en les iniciatives:

“Penso que el tema de les escoles és un espai interessant per a que realment als nans i els estudiants puguin iniciar-se una mica en aquesta manera de viure en la diversitat. En alguns barris s'han fet intents de generar projectes interreligiosos. A Gràcia per exemple fa uns anys va haver un projecte d'un grup de diàleg interreligiós que juntament amb voluntaris que donaven suport un projecte d'acompanyament a gent gran i que havia muntat el serveis socials del districte per exemple” (Ent 1, Grup 1, ref. 1).

Bones pràctiques

Entre les iniciatives que els experts identifiquen com a bona praxis tenim aquelles activitats que promouen la inclusió dels centres de culte a les activitats escolars. Aquestes iniciatives s'emmarquen en les necessitats normatives detectades quant a oferir informació i formació a la comunitat educativa i especialment als professors i alumnes sobre la diversitat religiosa que es troben al carrer i a l'aula i fer-ho a través d'accedir i, d'alguna manera, visitar el lloc de culte, que és alhora un referent identitari, un lloc de reunió, un lloc d'acollida i sobretot un lloc d'experiència espiritual personal i comunitària, tal com proposa en Torradeflot (2011). La Fundació Migra Studium (2012) també proposa fomentar el contacte directe de l'alumnat amb aquesta diversitat de cultures religioses, o de forma simulada, mitjançant les TIC. De forma coincident, un expert acadèmic entrevistat assenyala, en aquesta línia, la iniciativa de portes obertes a Badalona:

“Jo crec que les portes obertes per exemple tradicional a Badalona, les respostes dels centres de culte són les activitats per escolars i persones dels barris que són iniciatives molt interessants perquè d'una banda fomenten el coneixement però també el reconeixement perquè en l'acte que hi ha darrera d'una religió que et vagin a veure i a visitar el teu local i d'altres congregacions religioses se sentin acollits per altres confessions poden formar part d'una activitat en conjunt. Jo crec que és un tipus d'activitat molt concreta que ajuda a que hi hagi diàleg interreligiós” (Ent 1, Grup 3, ref. 4).

Altres iniciatives valorades pels experts són aquelles que fomenten les relacions interculturals i la proximitat. Per exemple es posa de relleu la importància de les *parelles lingüístiques*:

“Al país n’hi ha moltes Manresa és un exemple de diàleg de diferents formes de diàleg tant les promogudes des de l’ajuntament com pels ciutadans. La experiència de Lloret amb les parelles lingüístiques i religioses és un exemple bo. No ens coneixem però tu me’n ensenyas la teva llengua i jo te’n ensenyo la meva, a més a més tu tens una creença i jo tinc una altra i en la interrelació anirem desfent prejudicis i ens anirem coneixent” (Ent 3, Grup 3, ref. 1).

Un altre expert del món acadèmic també posa de manifest la bona pràctica que suposa l’edició de materials educatius didàctics existents en matèria de diversitat religiosa, com per exemple els següents:

“També, a nivell de material educatiu per explicar totes les tradicions religioses presents a Catalunya a partir de les festes i de les celebracions i explicar-ho d’una manera molt didàctica sempre amb curiositat i per tant, jo crec que els materials ha sigut una bona manera d’aprenentatge hi són perquè Catalunya és molt rica en diversitat des de un vocabulari sobre religions i de comunicació, la revista dialogal, els llibres sobre les religions són materials que considero molt importants. També destacaria molt, el diàleg interreligiós temàtics per exemple el grup de joves que tractaven molts temes al voltant del medi ambient, per exemple, hi ha havia un grup que ara no sé si encara existeix religions que una vegada al mes tracten sobre temes ambientals” (Ent 1, Grup 3, ref. 6).

3.2.4 EL PAPER DE L’ EDUCACIÓ I LA SEVA FUNCIÓ SOCIAL. LA FORMACIÓ DELS FUTURS AGENTS SÒCIO-EDUCATIUS A LA UNIVERSITAT

En els guions d’entrevista a experts tant de l’àmbit acadèmic, com professionals d’entitats i de l’administració pública també s’ha posat en qüestió el **paper de l’educació i la seva funció social** tant a l’àmbit format com socioeducatiu; posant de relleu la importància de la formació Universitària.

El discurs analitzat al voltant d’aquestes temàtiques ha estat processat a través del programa Nvivo que ha permès codificar els fragments de les entrevistes segons el sistema de categories emprat:

1. La situació de l’ensenyament de la religió confessional als centres públics de Catalunya.
2. Els actuals currículums i materials educatius, des de l’etapa bàsica fins a la Universitat.
3. Altres agents socioeducatius responsables de l’educació religiosa a la nostra societat.
4. La formació dels agents socioeducatius per la gestió de la diversitat religiosa a l’espai públic i les relacions interreligioses.
5. Recomanacions per millorar la formació inicial i continuada d’aquests professionals

En tots el casos, la cobertura de cadascuna de les categories d’anàlisi (quant al nombre de paràgrafs i el seu percentatge respecte a la totalitat del contingut de cada document) ha estat rellevant en el conjunt de totes les persones entrevistades (la cobertura oscil·la entre el 3% i el 28%).

A continuació descriurem els elements clau que les persones entrevistades han assenyalat en general respecte a aquestes temàtiques, fent esment a aquells aspectes que són coincidents també des de les necessitats normatives que vam detectar en la fase anterior del projecte.

L'EDUCACIÓ FORMAL

Des de l'Administració fins a les entitats i passant pels professionals del món acadèmic es coincideix en què actualment la **situació de l'ensenyament de la religió no està resolta**, malgrat que amb l'última legislació educativa ha guanyat estatus. Així, són freqüents expressions com les següents “...tal i com està muntat el tema de la religió és fatal” (Ent.1, Grup 1, ref.2), “Ara comencen a canviar les coses perquè fins fa no res no es volia parlar de la religió en el món de l'ensenyament.” (Ent.3, Grup 2, ref.1), “Hi ha persones expertes que podrien donar dades concretes que jo no tinc, però crec que la situació actual no és gaire coherent amb la realitat social” (Ent.4, Grup 2, ref.1), “...l'escola hauria de garantir aquests mínims sobre cultura religiosa i no els està garantint.” (Ent.3, Grup 3, ref.1), “...és un espai moltes vegades conflictiu perquè no se sap quina religió s'ha d'ensenyar, qui l'ha d'ensenyar i si s'ha d'ensenyar dintre de les escoles.” (Ent.5, Grup 3, ref.1).

Un problema legislatiu

L'Administració denuncia que no s'està complint amb la legislació i molts infants i joves acaben els seus estudis sense haver tingut l'oportunitat ni de formar-se en cap religió ni d'haver tingut una alternativa real de cultura religiosa:

“La meva opinió com a ciutadà no interessa però l'opinió del director general és que hi ha una legislació i que la legislació s'ha de complir. La legislació diu que els pares al matricular als seus fills poden seleccionar en quina confessió vol que s'eduqui el seu fill. Nosaltres com a país encara no hem acabat de fer els deures. El que no pot ser es que els nens que no feien religió confessional estiguessin fent jocs. Em penso que el govern ho té clar i ho està treballant. Això no pot ser perquè que hem anant graduant a nois i noies, a ciutadans ignorants en matèria religiosa. Tothom hem d'entendre que una cosa és tenir o practicar alguna religió i altre és que es cregui o no cregui que no es pot obviar la formació. [...] Hi ha una legislació que s'ha de complir que permet als pares elegir confessió per educar als seus fills però més enllà de l'opció dels pares el que cal fer és una alternativa de cultura religiosa. Consensuar una mínima formació de les religions del món perquè el món actual és una globalitat.” (Ent.2, Grup 1, ref.2).

Tenint en compte que segons la legislació les famílies poden escollir una confessió pels seus fills, en la majoria de casos, els infants i joves que sí que reben formació en matèria religiosa dins l'educació formal ho fan adscrits a la religió catòlica i, en les millors circumstàncies, tenen la possibilitat de cursar algun bloc en el qual s'abordi la diversitat religiosa d'una manera més global. Pel què fa als alumnes que optarien per confessions no catòliques, des de l'educació formal no es disposa de medis per a poder donar una resposta educativa a aquesta necessitat.

“L'educació confessional quan parlem de confessions no catòliques és pràcticament invisible perquè no hi ha suficients mitjans com per aplicar el model que s'ha defensat. El model que s'ha defensat no és l'adequat com per dividir la classe en fragments i no hi ha suficients recursos econòmics per mantindre tot el professorat que caldria si es fessin les religions per separat.” (Ent.3, Grup 2, ref.4).

A més a més, la majoria de famílies que volen que els seus fills i filles facin religió, quan aquesta és catòlica, acostumen a optar directament per centres concertats, la qual cosa és qüestionada per les entitats que plantegen que la religió confessional hauria d'impartir-se en escoles privades: *“Tampoc estic d'acord en que hagi de ser a les escoles públiques que es donin classes de religió de forma confessional. Això s'hauria de fer a escoles privades...”* (Ent.4, Grup 2, ref.1).

Weisse (2012) proposa la introducció de la religió a l'escola pública, per a la millora de les relacions interpersonals i el creixement social. No obstant, entre les escoles públiques, moltes no fan religió i les que sí que n'ofereixen no sempre omplen el grup i a vegades decideixen no fer-la. En aquest sentit, els experts del món acadèmic plantegen que com a conseqüència el nostre mal entès laïcisme “buida un espai de col·lectiu del tema de religió”:

“Hi ha molts prejudicis en contra de la religió, moltes persones pensen que pel simple fet de parlar de religió és vol manipular als nens. Per tant, els nens han de néixer com a carxofes de manera natural però clar aquí tens l'exemple d'escola laica de què farà o no farà. A Rússia hi havia una assignatura perquè et fessis ateu i és un militantisme i aquí el que fem sense fer això és buidar un espai de col·lectiu del tema de religió. Mentre que hi ha altres centres com ara l'Opus que van cap a l'altre extrem i llavors l'estat ha de veure si són escoles mixtes o separades, o sigui fins quin punt se li dóna llibertat en aquestes coses.” (Ent.4, Grup 3, ref.2).

Un model formatiu poc adequat

De manera anàloga, la titularitat pública i privada dels centres incideix en el posicionament que cada institució adopta davant del fet religiós. Les entitats assenyalen que els primers –els centres públics– pel fet de definir-se com aconfessionals sovint no s'animen a participar en activitats formatives de cultura religiosa; mentre que els privats (concertats i privats) precisament pel fet de ser confessionals poden no participar per tot el contrari: perquè la religió per la qual han optat els alumnes i les seves famílies és una i no volen córrer el risc de confusions o sentiments aliens al que es planteja des de la seva religió. El cas és, però, que tant en uns centres com en els altres s'està descuidant el tractament més integral del fet religiós.

“Amb les escoles també ha passat i alguns instituts no venen perquè són aconfessionals, forma part de la cultura, del patrimoni. [...] en canvi, en escoles concertades o confessionals poden arribar a dir que no perquè "la meva religió és amb la qual educo als alumnes i per tant, no tinc perquè anar a conèixer-ne d'altres perquè tornin a casa dient que ells volen ser budistes o volen ser musulmans” (Ent.2, Grup 2, ref.1).

El fet que no existeixi una matèria comuna per a tot l'alumnat a partir de la qual s'abordi el fet religiós des d'una perspectiva del diàleg i del coneixement de la diversitat reforça que els centres que ofereixen opcions formatives en religió optin per l'ensenyament d'una confessió dividint d'aquesta manera l'alumnat per tants grups com religions hi hagi: *“Tenim els alumnes junts per tot però a l'hora que arriba el moment de parlar de religió llavors els hem de separar”* (Ent.1, Grup 1, ref.2).

“A nivell escolar, cultura religiosa per tothom com a formació. Quins són els continguts d'aquesta formació? podem pensar que hi ha una franja escolar que comparteix tot l'alumnat i que aquesta cultura religiosa no la dicta cap creença si no que la dicten els especialistes en cultura religiosa. Això com a formació per tot

l'alumnat i això no vol dir que en tots els cursos hagi de tenir cultura religiosa [...] i el que és l'article 27 de la constitució que els pares i les mares tenen dret a que els seus fills s'eduquin en la seva fe doncs per tenir formació catòlica, formació evangelista, formació musulmana... dintre de l'horari escolar, en la realitat això no es viable. Només es fa religió catòlica i l'altre com si no existeix. Per tant, hi ha altres maneres de resoldre això però aleshores la meua idea no és dividir la classe en trossos segons les creences si no que ja que és un horari compartit, fer cultura religiosa per tothom. [...] Les solucions per resoldre aquest punt haurien de ser reals, aplicables i que en canvi, no trenquin una dinàmica de l'aula en el que hi ha un aprenentatge compartit entre tots que pugui ser un element d'estudi del conjunt de les criatures de l'aula.” (Ent.3, Grup 2, ref.3).

Davant d'aquesta realitat, les entitats, l'Administració i el món acadèmic consideren que estem davant d'un model formatiu poc adequat que no contribueix a treballar la religió des d'una perspectiva plural. *“Pedagògicament no creuen que sigui la resposta” (Ent.3, Grup 2, ref.4)* –diuen les Entitats i, en termes similars, des de l'Administració s'apunta que:

“...tal i com està muntat sembla que és més que unes professions i/o religions puguin tenir la seva parcel·la de presència i gairebé diria que de poder, no? en el sistema educatiu més que no pas una idea realment pedagògica i formativa d'aquest tema de la diversitat i tot. Vaja jo estic absolutament en desacord en com està muntat.” (Ent.1, Grup 1, ref.2).

Des del món acadèmic i les entitats s'observen, tanmateix, posicionaments més optimistes i assenyalen que *“progressivament, es va acceptant ampliar el ventall de possibilitats de fer cultura de religions perquè l'endemà segurament potser el seu cap és shirj” (Ent.2, Grup 2, ref.2)* i que a l'educació de manera *“lenta i tímidament [...] s'ha incorporat la sensibilitat i diàleg interreligiós. Així doncs, escoles que estan al Raval o a llocs on hi ha una pluralitat real on alumnes de diferent religió conviuen doncs procuren treballar-ho més. Escoles que estan en barris més uniformes això ho eludeixen més.” (Ent.5, Grup 3, ref.1).*

D'aquesta manera, encara que s'observen posicionaments menys clars quant a si s'ha de mantenir o respectar la religió confessional, unànimement es defensa que educar en cultura religiosa general és necessari. A mode d'exemple:

“No formar als alumnes en matèria religiosa fa que estiguem educant a futurs ciutadans sense cap base religiosa que necessita per la literatura, l'art, les festes, la convivència... molts aspectes de la vida s'expliquen a partir del tarannà de la religió. [...] Cal tenir una petita formació per si ens desplace al voltant del món o per si vivim, com en el cas de Catalunya, en diversitat. Per tant, les religions del món han d'estar a l'abast dels nois i noies” (Ent.2, Grup 1, ref.2).

S'afegeix, a més, que aquest tipus de formació no hauria de circumscriure's a l'etapa educativa obligatòria, sinó que més bé s'hauria de donar fins i tot a nivell universitari: *“Caldria formació universitària o sigui que formés part de la formació de les persones” (Ent.3, Grup 2, ref.3); “Tenim un problema de continuïtat que si no es fa en el món universitari no ho farà la gent del carrer” (Ent.4, Grup 3, ref.2).* Orientacions en línia amb la Conferència de la UNESCO sobre la Promoció del Diàleg entre Cultures i Civilitzacions a través d'Iniciatives Concretes i Continuades (Unesco, 2005) on es remarca la importància de revisar els currículums des de l'educació primària fins la universitat, especialment en matèries com la història, geografia, filosofia i altres ciències humanes i socials.

La formació del professorat

En la Conferència de la UNESCO sobre la Promoció del Diàleg entre Cultures i Civilitzacions a través d'Iniciatives Concretes i Continuades (Unesco, 2005) es posa de relleu la necessitat de promoure la formació del professorat, la qual cosa també des de les entrevistes emergeix. Es diu que la formació del professorat en matèria religiosa és pobre i s'adequa poc a les necessitats reals i sentides per totes les persones entrevistades.

“Falta el professor format. Per tant, formació del professorat falta no només en el cristianisme si no en totes les religions i material també falta, que seria un camp a explotar.” (Ent.2, Grup 2, ref.3).

Alhora, des del món acadèmic es qüestiona que la selecció de les persones encarregades de la formació en matèria religiosa sigui també adequada i s'ajusti al model d'educació religiosa cap al qual s'hauria de caminar:

“La LOMCE no resol el fet de que els professors de religió siguin per un ordre. No és concebible que en sistema públic la selecció d'una part del professorat es faci en mans d' organitzacions privades que no representen l'interès general de la ciutadania...és inconcebible” (Ent.1, Grup 3, ref.1).

Per tant, fins ara en les escoles on s'han pogut documentar bones pràctiques en cultura religiosa, la tasca docent ara mateix està en mans de la bona voluntat dels professors i de la seva iniciativa individual de formar-se i adaptar-se a les necessitats educatives que plantegi l'alumnat:

“En el cas de la religió catòlica el professorat que va a les escoles en general són unes magnífiques persones que intenten rebre formació i que transformen les seves classes no el que teòricament hauria de ser el seu currículum d'ensenyament de la religió catòlica si no que intenten abordar el tema religiós de manera més general incloent altres religions” (Ent.3, Grup 2, ref.4).

Materials i recursos docents

Des de les necessitats detectades a nivell normatiu, Moliner i Aguilar (2010) constaten la necessitat urgent de dotar tant les editorials com al professorat de recursos per accedir a informació rigorosa sobre les tradicions religioses, que permeti fer un tractament a l'aula amb paritat proporcional i no discriminatòria. En aquesta línia, de les entrevistes es desprèn també que els materials curriculars i educatius que estan editats no ajuden a potenciar la diversitat i la profunditat de les tradicions religioses del nostre entorn: estan dividits per confessionalitats i, no tracten la religió des d'una perspectiva diversa: *“...no hi ha materials bons per ensenyar. Els llibres d'introducció al Islam són contraproductius” (Ent.4, Grup 3, ref.1).*

“Àmpliament millorables perquè tenim un problema amb els llibres d'introducció molt bàsics i clar després hi ha llibres molt especialitzats però entre mig no hi ha. El professorat s'ho ha de fer, s'ho ha de muntar com bonament pugui perquè amb prou feina pot trobar el que necessita i aquí s'hauria de fer una inversió. Com ho fan altres països que precisament són laics: llibre sobre tal... llibre sobre tal. Llibres blancs que s'haurien de fer sobre aquestes qüestions, llibres no tan teologitzats sinó aplicabilitat d'aquestes qüestions” (Ent.4, Grup 3, ref.3).

Des de l'anàlisi de necessitats normatives ja es varen detectar informacions parcials i/o errònies, generalitzacions, estereotips i falta de rigor en les presentacions i en l'ús dels textos i les imatges, entre altres elements (Moliner i Aguilar, 2010). Des de l'Administració, però, es mencionen alguns materials o bé de creació pròpia o bé elaborats per les escoles que segons ells serien bons exemples dels materials dels quals s'hauria de disposar:

“Estava pensant en l' escola Pía que està preparant uns materials de tradició religiosa per als seus alumnes. [...] Al marge del que és el currículum, és una escola cristiana però que tenen molt interès en el tema aquest de mostrar la religió des d'una perspectiva diversa. Ja van fer uns materials fa 5 o 6 anys i ara els estan renovant per secundària això.” (Ent.1, Grup 1, ref.3).

“Des de la direcció general fa uns anys es van elaborar unes guies que pretenien donar pautes per gestionar aquesta diversitat en l'àmbit educatiu, àmbit hospitalari, àmbit presidiari i àmbit funerari. [...] Durant el 2014 hem estat treballant per actualitzar tres de les guies. La que presentarem cap al gener o febrer és la guia adreçada als centres educatius. També, estem actualitzant la hospitalària i la penitenciària. Consell assessor per la diversitat religiosa farà la última mirada. [...] el que farà és donar pautes, criteris, recomanacions.” (Ent.2, Grup 1, ref.1).

ALTRES AGENTS SOCIOEDUCATIUS

Autors com Bîrzéa (2009) posen de manifest que la convivència implica l'educació més enllà de l'escola, apel·lant a altres agents socioeducatius. El tipus d'educació religiosa de la qual parlen va molt més enllà de l'escola i implica no només l'àmbit educatiu, sinó també jurídic, hospitalari, penitenciari, etc. perquè en paraules dels entrevistats “és tot el país que manca de formació en diversitat religiosa” (Ent 2, Grup 1, ref.4), i com a conseqüència la responsabilitat és compartida:

“L'administració pública, els educadors, els pedagogs... en realitat tothom. Els arquitectes, els policies... en l' aeroport. Al final tothom hauria de tenir una formació. [...] Qualsevol professional i més aquells que estan en un contacte més continu amb les persones com ara els educadors, els mestres, el psicòleg, el pedagog... Tot el que seria més social però tot té una repercussió social.” (Ent.2, Grup 2, ref.1).

“Actualment necessitem uns coneixements mínims de cultura religiosa per a tothom. I això comença per l'escola i un programa d'estudis obligatoris sobre aquesta temàtica, que efectivament hauria d'arribar fins a la Universitat. Tot i que, això és independent de les creences particulars. És responsabilitat de tota la societat procurar-nos una educació religiosa laica. L'altra tipus d'educació -per creients- hauria de fer-se en altres llocs, de culte o confessionals, és clar.” (Ent.4, Grup 2, ref.1).

A part de l'escola, els altres agents que haurien de ser també responsables de l'educació religiosa a la societat són segons els entrevistats: les famílies, les entitats de lleure, altres responsables d'espais educatius (biblioteques, menjadors escolars, etc.), les comunitats religioses, les comunitats mateixes i altres professionals (taula 2).

Famílies	“Jo crec que pràcticament són els pares i la família, però els pares podem no transmetre el valor religiós, o si ho fan els fills poden no seguir al pares a partir de certa edat.. [...] Fins als 8, 9, 10 anys segueixen de la mà als pares al temple però després o fins aquell moment hi ha una actitud positiva vers a la religió això canvia amb la pre i l' adolescència. Per tant, no només podem pensar en l'escola si no que la família també són agents. Amb això no vull dir
----------	--

	<i>que s'hagi d'obligar al pare a transmetre. Vostè té el dret a fer-ho i no ho vol fer jo no el puc obligar. No considera que sigui valuós pel seu fill jo no puc obligar. Considera que el seu fill desconegui tot aquest món considero que és un greu error però jo no li puc obligar a que li expliqui què és l'alcorà, la Bíblia..." (Ent.3, Grup 3, ref.1)</i>
<i>Entitats de lleure</i>	<i>"Jo no sóc cap expert en formació religiosa per exemple, com a pare he portat als meus fills a l'escoltisme perquè l'educació no formal com l'escoltisme o l'esplai també educa en valors." (Ent.2, Grup 1, ref.3) "Activitats de lleures com els esplais, o sigui tenir-ho en compte a l'hora de treballar en lleure." (Ent.3, Grup 2, ref.1) "Jo crec que tot el que té a veure més en l'educació informal en aquí també té molt a veure no? i no sé si estic pensant amb equipaments de lleure o això que poden ser espais que també comparteixin nanos i tal de diferents tradicions religioses i fins i tot si són totes de la mateixa però que aquesta perspectiva de que això existeix i que t'ho pots trobar quan surts al carrer i quant d'això. Jo crec que això seria important" (Ent.1, Grup 1, ref.1)</i>
<i>Altres responsables d'espais educatius (biblioteques, menjadors escolars, etc.)</i>	<i>"Altres coses com per exemple, els menjadors escolars que hi ha... no és tant l'aula sinó el fet de que hi hagi i que tenim problemes amb això, que puguin haver-hi menús adaptats a les diferents pràctiques religioses, no? i que la gent ho sàpiga i sàpiga perquè aquest nen això no s'ho menja i en canvi l'altre sí que ho menja o coses d'aquestes" (Ent.1, Grup 1, ref.1) "No sé tema com ara les biblioteques per exemple, que pugui haver-hi una certa bibliografia o una mica interessant i cuidada sobre temes relacionats amb la diversitat religiosa. Diversitat religiosa, laïcitat..." (Ent.1, Grup 1, ref.1)</i>
<i>Comunitats religioses</i>	<i>"Estem convençuts que un agent social no pot atendre amb plenitud si no sap una mica d'aquesta diversitat. Per més cursos o guies que es fan si les comunitats religioses no fessin també un esforç no ens ensortiríem." (Ent.2, Grup 1, ref.1)</i>
<i>Les comunitats mateixes</i>	<i>"El treball en les pròpies comunitats també és important. Fora de l'escola s'ha de distingir entre espais on no seria una formació estrictament confessional però hi haurà una transmissió d'uns valors o festes i això és cultura religiosa però també hi ha uns espais fora de l'escola més de caire confessional que vindria a ser tot el que té a veure amb la pràctica o que té un paraigua religiós." (Ent.2, Grup 1, ref.3) "Un altre tema que nosaltres ens trobem a vegades. Una entitat religiosa demana una sala o un centre cívic per fer una celebració i el centre cívic ens diu no que aquí celebracions religioses no se'n poden fer perquè això és laic i diu escolta és una entitat que et demana una sala "a tu que t'importa el que fan dintre, si no cremen la casa i no fan mal a ningú; què més té" i amb això ens hem de barallar a vegades [...] si la gent no té una mica la idea de que no és un tema raro sinó que hi ha moltíssima gent que té creences religioses i que pràctica una sèrie de pràctiques religioses i que es troben i que fan coses i tal i que són gent que tenen els mateixos drets absolutament com els que es troben per jugar escacs o per veure el Barça." (Ent.1, Grup 1, ref.1)</i>
<i>Altres professionals</i>	<i>"El present és pobre perquè manca. La policia per exemple, durant molt de temps va haver-hi molta formació en l'escola de mossos perquè la policia no fos discriminatòria. També, vaig estar fent formació a funcionaris de presó." (Ent.3, Grup 2, ref.2)</i>

Taula 2. Altres agents que haurien de ser també responsables de l'educació religiosa segons els entrevistats

Des de les necessitats normatives vam detectar la importància d'ampliar els agents responsables de la formació religiosa més enllà de l'escola. Dietz, Rosón i Ruiz (2011) posen de relleu que quan la formació religiosa es desenvolupa en ambients familiars proactius i facilitadors, té més transcendència que en aquells casos en els que la formació religiosa només es fa a l'escola.

Necessitat de formació dels futurs agents socio-educatius

Tal com assenyalàvem en la formació del professorat, en la Conferència de la UNESCO sobre la Promoció del Diàleg entre Cultures i Civilitzacions a través d'Iniciatives Concretes i Continuades (Unesco, 2005) es ressalta la importància de promoure la formació del professorat i de revisar els currículums des de l'educació primària fins la universitat, sobretot en matèries com història, geografia, filosofia i altres ciències humanes i socials. Indagant com es valora la formació dels agents socioeducatius (mestres de religió, mediadors culturals, líders religiosos, etc.) per la gestió de la diversitat religiosa a l'espai públic i les relacions interreligioses, des de l'administració, les entitats i els experts es

detecta la manca de formació sobre aspectes religiosos. Ja des de la formació obligatòria, on caldria un coneixement introductor i sensibilització. Com es constata, tampoc no està solventat a nivell de formació per exemple del professorat:

“Jo crec que aquí podeu fer un treball per pal·liar aquest dèficit, és a dir, avui encara no tenim ni en les escoles de magisteri o sigui facultats de nois i noies que comencen a exercir l'ofici des mestre però amb unes grans llacunes immenses en aquestes qüestions. Perquè? perquè en els currículums formatius en els quatre anys de grau això és inexistent. Amb excepció d'algunes facultats de magisteri privades, antigues escoles normals, antigues escoles de magisteri on es fan matèries com la transmissió de la fe, educació de la fe, etc. Però a grans trets almenys pel que fa a les universitats públiques és molt absent.” (Ent.3, Grup 3, ref.1).

“... és conèixer què és el cristianisme, conèixer què és el Islam i quin paper juga en el nostre entorn i jo crec que això falta moltíssim en tot arreu.” (Ent.1, Grup 1, ref.1).

Possiblement hi ha una manca d'independència de les institucions de formació respecte la influència de les religioses que dificulten el camí.

“ Després, clar la formació de professorat entenc que deu passar una mica lo mateix és un tema que bueno està allà però ningú hi acaba d'entrar perquè també les institucions religioses hi volen dir la seva i llavors depèn com ho montes tens al bisbat i no se qui que set queixa i vol intervenir. ” (Ent.1, Grup1, ref. 1).

“I després que hi hagués l'oportunitat de que hi hagués estudis universitaris públics diguéssim i no vinculats a cap tradició religiosa en concret que poguessin treballar això més a fons. Jo crec que això és una mancança terrible, no?” (Ent.1, Grup1, ref. 2).

Des de l'administració es valora la possibilitat que s'ofereixin cursos de formació o seminaris pel professorat ja que la diversitat és una realitat. El professorat pot introduir aquests temes a partir de diverses situacions i àrees curriculars i tutories.

“...noto la possibilitat d'oferir no sé si són cursos a part o seminaris o alguna cosa així, no? sobre aquest tema crec que seria bàsic per a tot el professorat perquè els que tinguin més ganes de potser fer més coses de lletres com si diguéssim i ja qui els hi interessa una mica... però tot el professorat es trobarà amb la diversitat en el aula doni mates, socials o doni el que doni amb lo qual tenir una referència sobre això crec que és bàsic i encara més els que hagin de donar medi social o tot això, crec que això una manera s'hauria de fer present, no? fins i tot en les tutories. Encara que no donis aquella matèria en concret però un tema que a tutoria es pogués fer. No vull dir que tot el curs... que això pogués sortir per donar pistes de que això existeix, que això no és un cosa estranya, que això és el que tenim i que ho hem de conèixer per conviure això. Poder tenir aquesta flaire diguem-ne més que donar uns continguts i un currículum molt d'això potser està bé però...” (Ent.1, Grup1, ref. 2).

I aquests cursos no estan adreçats sols a professionals de l'àmbit de l'educació, també en l'àmbit hospitalari, judicial, etc.

“Al llarg d'aquest any hem fet cursos per a funcionaris i durant l'any 2015 es volia complementar amb unes accions formatives destinades ja a col·lectius més

concrets. Volem arribar a gent d'àmbit educatiu, d'àmbit hospitalari per exemple. Tots els centres d'atenció hospitalària que viuen cada dia aquesta diversitat, l'àmbit penitenciari o judicial...Crec que és tot el país que manca de formació en la diversitat religiosa” (Ent.2, Grup 1, ref.6).

Continguts i materials

A nivell de continguts, és clar que cal potenciar el coneixement de les diverses religions per tal que l'objectiu de preservar la llibertat religiosa sigui respectat.

“Molt genèric i molt important és vital que els agents educatius sortissin coneixedors i convençuts que existeix la llibertat religiosa. Aquest és el primer pas, és a dir, un ha de ser conscient del què s'està parlant perquè de la constitució espanyola una de les coses més protegides és la llibertat religiosa que més a més té dos components aquesta creença molt protegida per la jurisprudència espanyola on diu que ningú et pot preguntar forçadament quin religió pràctiques o creus però aquest llibertat té un altre component que no només protegeix aquesta privacitat religiosa garantida si no que també a Espanya t'ha de permetre lliure i públicament aquesta llibertat religiosa. Per tant, primera cosa bàsica és que tothom entengués que estem parlant d'un dret fonamental molt important i molt protegit. A mesura que prenem consciència de que estem parlant d'un dret penso que ja podem fer un passa més i plantejar i presentar la diversitat. Per tant, si seria molt adequat a nivell secundari i batxillerat que millor que també a nivell universitari perquè es necessita perquè per moltes guies que es facin si aquest professional no té una base, necessitem uns professionals que mínimament conegués totes les religions.” (Ent.2, Grup1, ref.2).

Continguts clarament relacionats amb la formació ciutadana i en valors, tal com aposta Elósegui (2009) per una educació intercultural amb una sòlida càrrega pedagògica en l'àmbit de l'educació en valors. En concret, en un conjunt bàsic de valors des de l'hospitalitat i el reconeixement fins la sol·licitud i la solidaritat responsable vers l'altre. Demanda una educació ètica radical, capaç de superar l'egocentrisme i possibilitant així una convivència intercultural enriquidora. En paraules d'un acadèmic entrevistat:

“Formar en ciutadania formar de manera pràctica la interculturalitat, és a dir, no de manera teòrica sinó de manera pràctica i després trobar el sistema de cerciorar-se de trobar assessorament suficients en totes les tradicions religioses. Després és necessari crear una mica de xarxa petita no fa falta però sí la suficient com per solucionar problemes molt complexos, és a dir, des de la new age amb tot els pluralisme religiosos d'avui en dia una varietat de coses..” (Ent.4, Grup 3, ref.6).

Des de les entitats es reivindica que es compta amb material teòric i experiències pràctiques inclús en algun cas de fàcil accés en una pàgina web per ser utilitzades, però que el problema és que no hi ha sensibilitat per la temàtica i pocs recursos per potenciar la creació i ús de materials.

“Nosaltres tenim una pàgina web que parla d'això. Posant xarxa internacional sobre religions i mediacions de zones urbanes es pot trobar molts materials teòric i experiències pràctiques. Realment no sóc gaire optimista perquè no hi ha recursos. No hi ha sensibilitat? No hi ha sensibilitat ni cultural ni religiosa. Del diàleg interreligiós en general no els hi interessa.” (Ent.1, Grup 2, ref.1).

“Fins hi tot quan es tenen els alumnes falta el professor format. Per tant, formació del professorat falta no només en el cristianisme si no en totes les religions i material també falta, que seria un camp a explotar.” (Ent.2, Grup 2, ref.1).

Moliner i Aguilar (2010) constaten en els materials informació parcial i/o errònia, generalitzacions, estereotips i falta de rigor en les presentacions i ús de textos i imatges, entre altres. Veuen la necessitat urgent de dotar tant les editorials com el professorat de recursos per accedir a informació rigorosa sobre les tradicions religioses, que permetin fer un tractament a l'aula des de la paritat proporcional i la no discriminació. Per això es considera imprescindible comptar amb experts de les diferents comunitats que assessorin els processos de creació i desenvolupament tant dels currículums com de tots els materials educatius (Weisse, 2009). Des de les entitats es fa referència a possibles cursos que existeixen per tal de ser professor de religió, inclús en línia. Es fa formació de diferents religions però aquesta, a vegades, continua sent des del punt de vista cristià.

“Parlant del cristianisme perquè no conec cap professor d'altres religions que no sigui cristiana normalment ha d'estar batejat, estudiar a la facultat de teologia o bé a l'ISCREP es formen molts professors en la ADECA que no ara no sé ben bé d'on venen les sigles. Però bàsicament és la formació que necessites per ser professor de religió. No és com la carrera de teologia, és més curta, els horaris es flexible, es pot fer on-line. Aquests cursos sí que tenen formació en diferents religions però des del punt cristià.” (Ent.2, Grup 2, ref.2).

Des de les entitats es planteja l'espai universitari que li pertoca als estudis religiosos tenint en compte les circumstàncies actuals de crisi. L'objectiu es que hi hagi gent formada per tal d'ampliar els interlocutors de cada comunitat religiosa.

“El primer pas es donar pas i importància a la formació en la Universitat perquè els interlocutors de cada comunitat religiosa ho són perquè saben, estudien, es formen, és a dir, pots ser perfectament creient però parles des de l'estudi de la creença. Això canviaria molt amb formació i coneixement perquè hi hauria més interlocutors. El fet de pactar la cultura religiosa em molesta perquè no es pot pactar si no que els especialistes decideixin què s'ha d'ensenyar. És important conèixer i hauríem de saber des de quina facultat s'hauria de fer perquè en l'època que estem és de falta de recursos seria poc intel·ligent fer una altre facultat de ciències de la religió. Aquestes facultats humanístiques que hi ha estaria ve que hi hagués un apartat de ciències de la religió com a la complutense.” (Ent.3, Grup 2, ref.1).

Tot i això el que continua sent important és afavorir espais de diàleg per l'intercanvi de coneixements entre els agents socioeducatius, en la línia del que proposen Moliner i Aguilar (2010) quant a participació de la comunitat per assessorar en els processos de creació i desenvolupament de currículums i materials educatius.

“Insuficient en general. Tots treballen molt i poden ensenyar coses, però ens queda molt per aprendre. Una formació més completa seria possible si per començar hi hagués un intercanvi de coneixements entre els agents socioeducatius. Sense diàleg i sense escolta mútua és impossible.” (Ent.4, Grup 2, ref.1).

Segons les entitats, els agents socioeducatius: mestres, mediadors i líders religiosos caldria donar-los formació més àmplia en diversos aspectes de cultura interreligiosa i intercultural, aspectes pedagògics, etc. I també replantejar l'enfocament per no basar-se sols en el coneixement, sinó com diu la professional, evolucionar també a nivell humà en la gestió de les emocions, conèixer el que és desconegut ...

“Si anéssim a allò que és bàsic crec que és un treball personal de gestió de les emocions. Al final tot passa per la educació pròpia, és a dir, no basta només en respectar a l'altre sinó pel que dèiem abans si no atrevir-se a conèixer allò que es desconegut sortint de la zona de confort. Llavors com plantegeu un curs a una escola que d'entrada té por a que quan arribi el nen a casa digui als seus pares que vol ser budista. Ho dic perquè el coneixement ens sobra perquè els nens que venen aquí poden aprendre tot el discurs de memòria però a l'hora de la veritat és quan surt. Hem d'evolucionar també a nivell humà i no només a nivell de coneixement.” (Ent.2, Grup2, ref.3).

Formadors/es

Els formadors/es dels agents socioeducatius haurien de ser professorat expert, d'aquí i de l'estranger, que oferissin diverses visions. Ho podrien fer en format curs intensiu, postgrau o màster.

“Com deia, caldria una despesa econòmica per formar als formadors en uns mínims comuns. Molts dels mestres, mediadors i líders religiosos tenen formació suficient en temàtiques concretes, però també convenen altres coneixements afegits de cultura interreligiosa i intercultural, de pedagogia... S'hauria de contractar professorat expert, de casa nostra i també de fora, per donar cursos intensius o màsters a aquests professionals. S'han de rebre coneixements i continguts amb professorat divers per assolir una visió el més ample possible.” (Ent.4, Grup 2, ref.2).

Des del món acadèmic, ressalten la importància de la universitat en la formació religiosa, oferint perspectives diferents per comprendre el món contemporani i des de diferents disciplines i arts com el cinema, la literatura, etc. Per anar creant sensibilitat i coneixement:

“...no estic parlant d'una universitat confessional jo personalment no estic gens d'acord amb la universitat com a centre confessional sinó com un fet plural de la universitat de preparar de cara a la comprensió del món contemporani i a partir de perspectives molt diferents i una d'aquestes és la privada i s'ha de poder fer i jo crec que es pot fer de moltes maneres per exemple, jo aquí ho treballo en la assignatura de cinema. Doncs agafem en cine de països diferents al cine de Hollywood però en el tema religiós està present i ells no ho perceben com un tema religiós i jo no els hi estic venent la moto jo que sé el cine de bollywood, el tema musulmans-hindús és un tema clar per al tema subsaharià, el tema del xamanisme és un tema de les pelis xineses, les arts marcial es estan amarades de taoisme i si tu saps distingir això és part de la... jo crec que més que assignatures religió com un bloc on dius mira aquí hi ha la religió jo crec que l'hem de normalitzar, és a dir, a mesura que aparegui com un fet normal dintre no? no dic només de les religions però que aparegui normalment a àrees diferents doncs per exemple un tema apassionant és els mètodes educatius que provenen de les diverses tradicions i és fascinant. Per exemple, el budisme amb l'ús de les imatges estem parlant del segle tercer abans de la nostra era o sigui ja estaven pensant com la imatge ajuda a no sé què. O sigui això és un fet cultural és igual que t'agradi o no els budistes però jo crec que són aquestes les coses que hem d'anar normalitzant no laïcitzant doncs ara fem això i aquí estudiem la religió. No, apareix dintre del cinema, pot aparèixer dintre de la literatura, pot aparèixer dintre del que sigui i ser part de la cultura. D'aquesta manera a nivell universitari crec que es pot anar creant com una

sensibilitat o és del tot un punt del diferent per part de la cultura i es pot anar reconeixent directament no?” (Ent.2, Grup 3, ref.1).

Es plantegen incoherències de perquè fer aquestes formacions posteriors si després no es tracta a l'aula, si no formem en religions no hi ha formació acadèmica completa, o es forma amb vocabulari relacionat amb aquests aspectes (pluralisme, vocabulari necessari per entendre el món en que vivim... què vol dir ciutadania , què vol dir política i altres) i no es concreten vivències i realitats pràctiques, si pensem en la religió com una creença i en altres rituals com poden ser concerts, partits de futbol ...

“Per tant, jo crec que una feina que faríeu bona és pal·liar aquesta ignorància amb un postgrau o una formació posterior ja que això en el grau no s'ha tractat però es clar la pregunta és perquè fer-ho si no es tractarà a l'aula”(Ent.3, Grup 3, ref.1).

MILLORAR LA FORMACIÓ INICIAL I CONTINUADA DELS PROFESSIONALS

A partir de l'anàlisi de necessitats normatives realitzada, es posa de manifest que l'educació és essencial per combatre la incomprensió entre les diferents expressions de religiositat i que per promoure el diàleg intercultural i interreligiós (López, 2012) s'ha de promoure una formació inicial i continua del professorat en educació religiosa, educació per la ciutadania i drets humans i educació intercultural. No obstant, segons els entrevistats, aquesta formació de segon i tercer cicle universitaris no està exempta de prejudicis quant a continguts religiosos:

“De fet això és a nivell més baix però a nivells més alts perquè a nivell universitari estem fora perquè no s'ensenya precisament per aquest prejudici religiós hi ha la decisió religiosa de no ensenyar religions quan a països laics com França des de fa 150 anys es fa per tenir un punt de vista acadèmic sobre els afers religiosos.” (Ent.4, Grup 3, ref.1).

De totes maneres, des de l'administració se'ns diu que tot i la formació, cursos i guies, el que és important és que també hi hagi un esforç per part de les comunitats religioses.

“Pot fer guies, pot fer cursos de formació per funcionaris perquè estem convençuts que un agent social no pot atendre amb plenitud si no sap una mica d'aquesta diversitat. Per més cursos o guies que es fan si les comunitats religioses no fessin també un esforç no ens ensortiríem.” (Ent.2, Grup1, ref.2).

Cal que mirem quins aspectes tenen les religions en comú i tenir-les totes en compte, veure les seves característiques i com es pot conviure amb aquestes:

“A nivell educatiu, seria quins són els aspectes que tenim en comú i partir d'allà, hi ha milers de combinacions possibles per no deixar la religió de banda. Entenguem que no és un paquet si no que en són molts i cadascun amb les seves característiques; són diferents maneres de com la comunitat ho pot viure.” (Ent.3, Grup 2, ref.2).

3.2.5. REPTES PEL DIÀLEG INTERRELIGIÓS I PER LA DIVERSITAT RELIGIOSA

Finalment, també s'ha preguntat sobre els reptes que suposen el diàleg interreligiós i la diversitat religiosa, en els guions d'entrevista a experts tant de l'àmbit acadèmic, com professionals d'entitats, com des de l'administració pública. El discurs analitzat al voltant d'aquest reptes ha estat processat a través del programa Nvivo que permet codificar els

fragments de les entrevistes segons el sistema de categories emprat. En tots el casos, la cobertura de cadascuna de les categories d'anàlisi (quant al nombre de paràgrafs i el seu percentatge respecte a la totalitat del contingut de cada document) ha estat rellevant en el conjunt de totes les persones entrevistades (la cobertura oscil·la entre el 3% i el 16%). De fet només ha estat una única pregunta de les entrevistes que ha permès obtenir informació sobre els reptes, que concretament ha estat:

Considerant la diversitat religiosa i la seva adequada gestió, quins són els principals reptes que afronta el diàleg intercultural i interreligiós a la nostra societat?

A partir de la revisió de les veus de les persones entrevistades apareixen els reptes pel diàleg entre les religions. Aquests reptes estan molt relacionats amb els resultats de l'anàlisi elaborada prèviament a la recerca, on es van identificar quatre grans blocs de necessitats normatives per a la gestió de la diversitat religiosa. És per això que relacionem els reptes amb cada una de les dimensions.

EL REPTE DE L'APODERAMENT

Un pas previ a tot contacte interreligiós està relacionat amb la gestió de la diversitat religiosa. Al nostre parer, el repte clau al qual ens enfrontem es formula sota el concepte d'apoderament de totes les comunitats religioses siguin minoritàries o minoritzades.

“Partim d'un handicap, d'una premissa, que tothom ha de tenir la mateixa disposició al diàleg que tindria jo quan cadascú té les seves circumstàncies i això potser abans de... parlem molt de dialogar però parlem poc d'empoderament comunitats minoritàries” (Ent.1, Grup 1, ref.1).

EL REPTE DEL CONEIXEMENT MUTU

Hi ha la necessitat de donar resposta al repte de desenvolupar el coneixement mutu com a pas previ al diàleg: *“Conviure comporta fer coses junts i si no ens coneixem difícilment les farem junts” (Ent.2, Grup 1, ref.2).*

“Mentre la gent no sàpiga almenys en termes genèrics el que són les diverses tradicions religioses molt difícilment tindrem una percepció de la realitat de la religió de forma plural” (Ent.2, Grup 3, ref.1).

“El repte més important és anar cap a l'altre, és a dir, conèixer l'altre (...) No vull dir conèixer partint del prejudici. Com sé que reconec l'altre? quan l'altre se sent reconegut per mi” (Ent.5, Grup 3, ref.1).

Un expert ho planteja també com la necessitat de superar problemes i estereotips negatius:

“N'hi ha tres: Primer superació de prejudicis perquè si no t'alliberes dels prejudicis és molt difícil dialogar perquè tens una imatge de l'altre tancada i no estàs disposat a escoltar-lo. Llavors és un diàleg de sords, és un autodiàleg. Després hi ha un altre problema i es la superació dels ressentiments històrics pel que aquella tradició va dir o fer en el passat (...) Finalment (...) treure la por a l'altre pel que et pugui dir, que et pugui alterar el que tu creus” (Ent.3, Grup 3, ref.1).

Una altra persona entrevistada reflexiona sobre la necessitat que el coneixement es basi en l'intercanvi, en la difusió plantejada de la manera següent:

“El que crec que sí ajudaria molt és evidenciar les persones, les institucions, les iniciatives que realment no són un apropament entre les cultures sinó específicament entre les religions. No estic parlant tant de la reunió dels líders religiosos (...) és la varietat dels actes a vegades del dia a dia d'apropament i de diàleg entre membres de les diverses tradicions religioses en coses interessants (...) com ara amb la crisi (...) si tenen altres necessitats es fa un front comú” (Ent.2, Grup 3, ref.3).

EL REPTE DE LA COMUNICACIÓ

La base del diàleg es la comunicació: *“Mentre que les comunitats religioses no se sàpiguen explicar i els mitjans de comunicació no sàpiguen parlar-ne, tenim un problema comunicatiu” (Ent.1, Grup 1, ref.1).* I un pilar és el reconeixement mutu, bàsic per la comunicació: *“Reconeixement que és que acceptem que no es tracta de mantenir un estatus quo” (Ent.2, Grup 3, ref.1).*

“Tu generes la teva identitat a partir del reconeixement de l'altre (...) no estàs ni canviant la teleologia d'un però quan un reconeix l'altre ja comences a treballar el diàleg interreligiós” (Ent.2, Grup 3, ref.3).

Sense deixar de banda, evidentment, el respecte, un dels altres fonaments del diàleg:

“Hi ha un tema a vegades de les institucions religioses o de les grans tradicions que també volen tenir veu i volen a vegades fins i tot decidir qui pot parlar amb qui i que no pot parlar amb qui (...) dialogar no és parlar sinó que és escoltar primer de tot” (Ent.1, Grup 1, ref.1).

EL REPTE DE LA INTERCONVICCIONALITAT

Es plantejava el foment del diàleg intercultural i interreligiós. En aquest sentit, una de les persones formula el repte de la interconviccionalitat, on totes les persones hi han de ser convidades: *“Vol dir que en el diàleg intercultural i interreligiós s'ha de incorporar als no creients” (Ent.1, Grup 2, ref.1).*

EL REPTE DE LA FORMACIÓ RELIGIOSA

Per acabar, es plantejava la necessitat de desenvolupar accions, iniciatives i millores des de l'educació. És per això que la formació apareix de manera clara: *“Estem convençuts que per educar en el diàleg és necessària una cultura religiosa, tingui el nom que tingui” (Ent.1, Grup 2, ref.2).*

“Quan t'aproximes a la realitat te'n adonés de la falta de formació, com si tot depengués de la opinió. El fet religiós té unes legalitats, s'ha d'estudiar, perquè la qüestió no és creients o no creients si no que va més enllà” (Ent.3, Grup 2, ref.2).

3.2.6. MELILLA, UN CONTEXT DIVERS

A través de les entrevistes realitzades a Melilla s'ha pretès conèixer les percepcions: de líders religiosos, educadors religiosos de centres públics i ciutadans; sobre pràctiques religioses que fomenten la diversitat i pluralitat religiosa. La mostra es compon d'onze persones que han realitzat l'entrevista, set de les quals són homes i quatre dones d'edats compreses entre els 20 i els 50 anys d'edat. Residents a la ciutat autònoma de Melilla, ciutat multicultural per excel·lència situada al nord d'Àfrica fent frontera amb el Marroc la

qual cosa li dóna una posició "Privilegiada" en el que al contacte amb altres cultures i religions es refereix.

La selecció ha atès a certs paràmetres com ara diversitat en gènere, edat i creença religiosa. D'altra banda s'ha pretès que la persona entrevistada tingui contacte assidu amb poblacions de diferents confessions religioses. La mostra la componen: El president de la comissió islàmica de Melilla, professors d'educació religiosa catòlica i jueva, educadors socials i professionals que treballen de cara al públic des de l'àmbit privat com de l'administració pública. A continuació es resumeixen els aspectes més significatius del contingut de les entrevistes.

Quant a la definició de religió hi ha un ampli acord entre els diferents entrevistats al context de Melilla que la religió és una forma de veure i de viure la vida, un conjunt de creences, normes, hàbits i actituds pels quals es regeixen les persones que practiquen aquesta creences:

“La religió és tota creença que qualsevol persona pugui tenir. La manera en la qual la persona viva la seva espiritualitat, però clar conforme a uns aspectes bàsics que es recullen en aquesta religió” (B.A.)

Quant a la religió d'una comunitat molts la defineixen com les normes, hàbits, costums, formes de comportar-se que comparteixen els membres d'una mateixa comunitat i que practiquen una mateixa creença. Parlant de la importància que li donen a la religió en la vida bé de les persones bé d'una comunitat, una part dels entrevistats insisteix que això dependrà del grau de fe que es tingui, en canvi altres entrevistats li atorguen moltíssima importància, ja que segons aquests suposa una limitació i una forma d'adoctrinar.

D'altra banda en parlar dels aspectes que destacarien com a positius de la religió o de tenir una creença religiosa pràcticament tots els entrevistats coincideixen que són la fe i els valors positius que la religió pugui aportar, posant l'accent principalment que les religions no són pro-violència. Entre els aspectes negatius destaquen l'extremisme i les limitacions que suposa tenir una creença religiosa, havent de destacar que en moltes ocasions els entrevistats ressalten que aquests aspectes negatius no provenen de la religió en si mateixa, sinó que més aviat emanen dels interessos de qui la mal interpreten en el seu propi benefici. D'altra banda en alguns casos els entrevistats han ressaltat que el negatiu no és la creença en si, sinó més aviat en què es creu. Creure en Déu no és dolent, creure que Déu et mana a matar en nom de la religió sí. Altres entrevistats ens destaquen el rebuig que pot provocar pertànyer a una o una altra religió.

Parlant de la percepció que de la diversitat religiosa hi ha en la societat en general ens trobem amb que d'una banda hi ha els qui pensen que es percep de forma positiva i que és acceptada, mentre que hi ha els qui pensen que es percep de forma negativa, i que no és acceptada. Diversos entrevistats opinen que encara que acceptada moltes vegades aquesta acceptació depèn de quin tipus de religió es tracti i de quina publicitat es rep sobre la mateixa:

“La diversitat sí la perceben, però la perceben en la majoria dels casos com alguna cosa negatiu. No com alguna cosa positiu. Com el qual ve a envair-nos, com el qual ve a tacar-nos...” (B.A)

A l'hora de parlar de política i religió molts coincideixen a afirmar que la relació entre tots dos és bastant estreta, i els sembla inadequat ambdós aspectes haurien d'estar separats en el que es considera un estat laic. Alguns entrevistats opinen que s'usen les creences de les persones per així guanyar vots el que els hi sembla lamentable i denigrant i que la

relació entre política i religió està basada en el benefici mutu i el compliment dels seus respectius interessos.

Per majoria absoluta la totalitat dels entrevistats creuen en ferm que tant política com a religió haurien d'estar separats i no intervenir de manera ni activa ni passiva l'un en l'altre. Argumenten que un estat laic no pot permetre's tenir una relació tan estreta com la qual es dóna en l'actualitat, ja que es tracten d'aspectes diferents i gairebé oposats.

Quant a si consideren si Espanya és un estat laic la gran majoria dels entrevistats contesten de forma negativa i ressalten que hi ha massa elements d'índole religiosa que intervenen de manera sistemàtica en espais públics com el fet que la majoria de les festes que se celebren tinguin una base religiosa i en la majoria dels casos i fins fa poc giraven entorn d'una mateixa religió que s'ha considerat tradicionalment com molt lligada a Espanya. Argumenten que Espanya sempre afavoreix la religió catòlica per sobre de les altres:

“Primer en la constitució, ja que és aconfessional però deixa les portes obertes a la religió catòlica, després l'assignatura obligatòria de religió a les escoles, els crucifixos que encara existeixen en molts col·legis públics i privats, la durada de moltes festivitats d'índole religiosa a favor de la religió catòlica i no de les altres...” (A. de C.)

D'altra banda parlant de pluralisme religiós tots els entrevistats han sabut definir-ho d'una o una altra manera, demostrant que a grans trets coneixen el seu significat. I quant a si creuen que es dóna en l'actualitat, la gran majoria aposta per l'existència del pluralisme religiós però hem de tenir en compte que és el pluralisme religiós segons com ells ho tenen entès, és a dir, la coexistència de diverses religions en un mateix lloc, la qual cosa no inclou la convivència ni la tolerància. No obstant això una petita part dels entrevistats neguen l'existència del pluralisme religiós lloc que ells si s'han adaptat a la definició adequada que no només implica la coexistència sinó que a més pretén la convivència pacífica i respectuosa. Quant a la percepció sobre el pluralisme religiós, molts opten per donar una resposta relativa, és a dir consideren que depèn del tipus o tipus de religions s'accepta més o menys. D'altra banda ens trobem amb alguns entrevistats pensen que en realitat dit pluralisme no és acceptat, i a més provoca rebuig i por.

També es pot veure que els entrevistats tenen coneixements bàsics sobre el què és el diàleg interreligiós. Molts pensen que no es dóna, o realment ho desconeixen. Hi ha molta falta d'informació que els entrevistats atribueixen a la falta de promoció i publicitat d'aquestes trobades.

La majoria dels entrevistats troben que el tema de la religió és controvertit i provocador de conflictes i discussions. Molts expliquen que prefereixen no tractar el tema de la religió i que si ho fan prefereixen fer-ho amb persones que tinguin algun coneixement del tema. La gran majoria coincideix a assenyalar, no obstant això, que el tema de la religió condueix gairebé de manera inevitable al conflicte:

“Em sembla que és un tema que segons com ho vagis abordant arriba al conflicte inevitablement perquè hi ha certs punts on la forma de concebre aquest aspecte és totalment radical i de vegades és difícil d'entendre” (I.G)

La gran majoria dels entrevistats, per la seva banda, són molt vehements a l'hora de declarar que els organismes públics no fomenten el diàleg interreligiós i que en cas de fer-ho no ho estan fent molt bé posat que a ells ens els arriba cap tipus d'informació pel que fa al tema. Molts pensen que aquestes activitats no es donen en absolut, no obstant això algun dels entrevistats esmenten activitats genèriques com a congressos, xerrades,

col·loquis gens específic, i per últim estan els entrevistats que ens parlen de les ruptures del dejuni i les celebracions que coincideixen que determinades festes religioses i que ells consideren activitats que incentiven el diàleg interreligiós, però al mateix temps destaquen que en aquestes activitats semblen no tenir-se en compte religions minoritàries.

Parlant de l'efecte que la religió té o pugui tenir en els conflictes inter-grupals que es donen en l'actualitat es dona la particularitat que els entrevistats sí que li atorguen molta importància a la religió en aquests conflictes però al mateix temps fan un incís per comentar que no creen que sigui una conseqüència de la religió en si, sinó més aviat un efecte de les interpretacions que d'elles es fan. D'altra banda quan parlem del paper que les tradicions religioses atorguen tant a homes com a dones ocorre el mateix. Parlen de males interpretacions i fan una diferenciació del que diu la religió i del que es porta a la pràctica si bé és cert que no en tots els casos ocorre el mateix. Alguns entrevistats consideren que les religions són eminentment masculines i no és qüestió de la interpretació posat que segons elles això no ho crea, solament contribueix a reforçar-ho:

“El pes de la dona per a qualsevol comunitat per a la seva supervivència és bàsic i no obstant això la religió mai l'hi dona, o sigui li ha dit tu para això queda't aquí i no molestis” (J.P.)

Quant al paper que la religió atorga a l'home la gran majoria dels entrevistats coincideixen a assenyalar que sempre és l'actor principal, per sobre de la dona i sempre amb més drets que elles. No tot els entrevistats opinen el mateix, algun assenyalen que hi ha determinades religions que atorguen igualtat de drets a tots dos però que les males interpretacions, el benefici propi, o el masclisme fan de la religió un instrument d'opressió.

Pràcticament tots els entrevistats coincideixen en la falta de tolerància, l'absència d'una veritable escolta i la poca empatia. La gran majoria assenyalen que en les trobades interreligiós es procura la defensa de les postures pròpies i el rebuig a les alienes, i que no se'ls dona una oportunitat d'explicar-se a altres creences o religions menys majoritàries i que per tant no arriben a conèixer-se: “Els obstacles serien la intolerància, la incomprensió, i la falta de coneixement i empatia” (M.F.)

Quant a la presència d'assignatura de religió a les escoles públiques les respostes són diverses, ja que hi ha els qui es demostren d'acord, això sí, sempre aclarint que han de ser voluntàries i de lliure elecció per a l'alumnat i d'altra banda estan els que pensen que és inacceptable que hi hagi assignatures de religió en col·legis públics en un estat laic, però que no s'oposen a una assignatura que versés sobre la història de les religions.

Molts dels entrevistats coincideixen a afirmar que el principal agent socioeducatiu que hauria d'encarregar-se de l'educació religiosa és la família i en menor mesurada els centres de culte o els mitjans de comunicació.

Hi ha un petit percentatge d'entrevistats que opinen que la influència dels mitjans socials a Melilla ha estat positiva, ja que ha donat a conèixer altres religions, cultures o formes de viure la vida, no obstant la tònica general és que aquests no han influït de manera significativa i la gran majoria insisteix que aquesta influència té un component negatiu, els entrevistats parlen d'hipocresia davant una acceptació més teòrica que real que té molt de racisme i conveniència segons el moment social i econòmic que s'estigui vivint al país. D'altra banda queda clar durant les entrevistes que les religions minoritàries no solament tenen un paper secundari sinó que molts dels entrevistats fins i tot les han qualificat de “invisibles” i poc o gens conegudes i tingudes en compte, així mateix coincideixen a

argumentar que sí, que el seu desconeixement provoca no solament el seu rebuig sinó a més la por a les mateixes.

Quant a com s'usa el llenguatge quan es parla de religió en els mitjans de comunicació gairebé tots coincideixen a argumentar que s'usen termes pejoratius i un llenguatge poc apropiat creador d'estereotips i prejudicis, que afecten de manera clara i directa a la percepció i visió d'aquestes religions.

Un altre tema en el qual la majoria de les opinions coincideix en l'aïllament de certes comunitats religioses que pretenen evitar el conflicte d'aquesta manera. Pràcticament tots els entrevistats no veuen adequat ni encertat l'aïllament d'aquestes comunitats, opinen que això no fa més que incrementar el desconeixement que d'elles es pugui tenir el que repercuteix en la forma en la qual és vista. A més pensen que és un error deixar que un determinat col·lectiu s'aïlli lloc que això pot suposar una amenaça per a la seguretat de la resta de la població.

Parlant de la tolerància existent en la societat actual molts dels entrevistats coincideixen a afirmar que no és una tolerància real, que no és una tolerància a nivell pràctic, sinó simplement teòrica, es posa l'accent que a nivell individual si que hi ha persones més tolerants però que en general, a nivell social no és tanta la tolerància que hi ha ja que a l'hora de la veritat hi ha molt racisme, exclusió i discriminació:

“Només és una façana, no hi ha una tolerància real. Hi ha una tolerància teòrica de si jo accepto que tu siguis diferent però quan hi ha alguna cosa que se surti mínimament del que estem acostumats a veure comencem a recelar i a sospitar”. (R.C.)

Quant a que opinen del fet que les festivitats religioses es converteixin en culturals, molts dels entrevistats coincideixen a afirmar que és positiu i que fa possible conèixer les diverses religions i cultures d'una mateixa ciutat, en canvi hi ha els qui no arriben a veure-ho com alguna cosa negatiu però si que manifesten que es perd l'essència d'aquestes festivitats.

4.3 LES ACTITUDS DELS FUTURS AGENTS SOCIOEDUCATIUS

Aquest informe respon a l'anàlisi de dades descriptiu sobre el qüestionari “*Gestionar la diversitat religiosa i cultural a l'educació des del diàleg intercultural i interreligiós*”⁸. El qüestionari s'ha passat a les 4 universitats públiques més grans de Catalunya situades a les 4 províncies del país: Universitat Rovira i Virgili (URV) a Tarragona, Universitat de Lleida (UdL), Universitat de Girona (UdG) i Universitat de Barcelona (UB).

La població està formada per l'alumnat del últim curs dels graus d'Educació: Pedagogia, Mestre d'Educació Infantil, Mestre d' Educació Primària, Educació Social i Treball social d'aquestes 4 universitats, tenint en compte que no totes les universitats esmentades imparteixen les cinc titulacions (taula 3).

			Què estàs estudiant?					Total
			Pedagogia	Mestre d'Educació Primària	Mestre d'Educació Infantil	Educació Social	Treball Social	
En quina universitat?	URV	Recompte	43	38	32	1	114	
		% del total	7,5%	6,6%	5,6%	,2%	19,9%	
	UdL	Recompte		76	2		78	
		% del total		13,2%	,3%		13,6%	

⁸Aquest instrument de mesura es pot localitzar a: <http://goo.gl/forms/9x0MNzOkAp>.

UdG	Recompte	2	11	3	2	8	26
	% del total	,3%	1,9%	,5%	,3%	1,4%	4,5%
UB	Recompte	79	123	56	46	52	356
	% del total	13,8%	21,4%	9,8%	8,0%	9,1%	62,0%
Total	Recompte	124	248	93	49	60	574
	% del total	21,6%	43,2%	16,2%	8,5%	10,5%	100,0%

Taula 3. Taula de contingència sobre la mostra participant segons universitat i titulació.

A continuació s'exposen els resultats obtinguts en l'anàlisi descriptiva del qüestionari aplicat a aquest alumnat. Organitzem l'informe segons les dades sociodemogràfiques dels i les participants, altres característiques culturals i religioses, la seva opinió al voltant de la formació universitària i el seu paper en la gestió de la diversitat religiosa i la promoció del diàleg intercultural, i finalment, la seva actitud vers la diversitat cultural i religiosa, el diàleg intercultural i el paper de l'educació.

4.3.1. CARACTERÍSTIQUES SOCIODEMOGRÀFIQUES

La mostra està representada per un total de 574 estudiants repartits entre les universitats tal com mostra la taula 4. Considerant una població universitària dels darrers cursos de les universitats participants (aproximadament 2550), suposa un índex de resposta del 22,5%, i un error de 0,037.

Òbviament, el percentatge més elevat d'estudiant es situa a la UB, doncs la ciutat de Barcelona i les seves rodalies és l'àrea de més densitat poblacional de Catalunya i conseqüentment, és la població que acull aquesta universitat.

En quina universitat?

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
URV	114	19,9	19,9	19,9
UdL	78	13,6	13,6	33,4
UdG	26	4,5	4,5	38,0
UB	356	62,0	62,0	100,0
Total	574	100,0	100,0	

Taula 4. Proporcions de la mostra segons universitat

El sistema universitari català assigna el nombre de places de cada grau. La distribució de la mostra per les cinc titulacions estudiades es correspon amb la població, identificant diferents índex de resposta i error. Així, Mestre d'Educació primària és un dels graus amb més demanda, sent el seu percentatge del 43,2% de la mostra. Després Pedagogia amb el 21,6% dels estudiants i mestre d'Educació infantil amb el 16,2% són els següent graus amb més places assignades per la Generalitat. Finalment, trobem treball social, 10,5% i Educació social 8,5%, tal com es presenta a la taula 5. Respectivament al grau de Pedagogia es dona un índex de resposta del 40% (i un error de 0,07); a Mestre d'Educació Primària, del 47% (i un error de 0,054); a Mestre d'Educació Infantil, un índex de resposta del 19% (error del 0,094); Educació social amb un índex del 13% (error de 0,134); i, treball social, amb un índex de resposta de 18% (error de 0,117).

Què estàs estudiant?

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Pedagogia	124	21,6	21,6	21,6
Mestre d'Educació Primària	248	43,2	43,2	64,8
Mestre d'Educació Infantil	93	16,2	16,2	81,0
Educació Social	49	8,5	8,5	89,5
Treball Social	60	10,5	10,5	100,0
Total	574	100,0	100,0	

Taula 5. Proporcions de la mostra segons graus universitaris

La mostra igual que la població és predominantment femenina, esdeveniment fruit del sexisme, tal com passa amb els graus de les ciències socials on l'objectiu dels quals és la formació en professions de cura i suport a les persones. Així, el 84,8% són noies enfront de només el 15% dels nois. La mitjana d'edat dels estudiants es situa als 23 anys tot i que amb certa variabilitat (desviació típica alta del 4,86343). Aquesta dada s'explica per les diferents vies d'accés a la universitat que en aquests graus, la via del batxillerat ja no és la única.

La gran majoria dels estudiants han nascut a Catalunya (92,7%), el 4,7% a Espanya i només un 2,6% a la resta del món. No obstant això, el lloc d'origen dels seus pares i mares, sent també majoritàriament a Catalunya (62,2% i 63,1% respectivament), presenta uns percentatges lleugerament inferiors. El 28% dels progenitors han nascut a altres comunitats autònomes mentre que el 6,2 % dels pares i el 4,4% de les mares fora d'Espanya (taula 6).

	ESTUDIANT		PARE		MARE	
	n	%	n	%	N	%
Catalunya	532	92,7	357	62,2	362	63,1
Espanya	27	4,7	160	27,9	161	28,0
Europa	2	,3	10	1,7	10	1,7
Món	13	2,3	26	4,5	21	3,7
No contesta			21	3,7	20	3,5
Total	574	100,0	574	100,0	574	100,0

Taula 6. Lloc de naixement dels estudiants, dels seus pares i mares

Sent, per tant, majoritaris els estudiants de Catalunya i d'Espanya ja que només l'1,4% parla altres llengües que no siguin les autòctones.

4.3.2. CARACTERÍSTIQUES CULTURALS I RELIGIOSES

En aquest apartat es descriuen per una part l'experiència religiosa dels estudiants (les seves creences, les de les seves famílies, participació en alguna religió...); la seva experiència en la diversitat religiosa i la seva visió sobre el paper de les xarxes socials; i finalment, la seva opinió sobre la religió i el diàleg interreligiós.

Experiència religiosa

El 60,7% dels i les estudiants es declaren no creients en front del 39,3% que si que diu que és creient, tal com mostra la taula 7.

Ets creient?					
		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulats
	SI	223	38,9	39,3	39,3
	NO	345	60,1	60,7	100,0
	Total	568	99,0	100,0	
Perduts	Sistema	6	1,0		
Total		574	100,0		

Taula 7. Freqüències sobre si l'alumnat és o no creient

D'aquestes 223 persones que es declaren creients, 10 no contesten a la pregunta quina és la seva religió o creences. El 76,2% dels estudiants indiquen que la seva religió és la catòlica (cristià, testimoni de Jehovà ...). El 14,8% respon "espiritualitat", el 6,2% altres religions com la budista, musulmana, hinduista...mentre que un 2,9% es defineix com a no creient, agnòstic, ateu, o que està indefinit.

Respecte a la religió o creences de la família, la religió catòlica torna a ser la més marcada però en un percentatge superior; és a dir, segons la percepció dels estudiants, les seves famílies professen la religió catòlica en major grau que ells mateixos i mateixes. Les famílies també són percebudes pels estudiants com més atees que ells mateixos i mateixes. Finalment, la categoria d' altres religions de les famílies rep un percentatge quasi la meitat (3,3%) que el que diuen els propis estudiants. Ressaltar que cap estudiant ha indicat que les seves famílies es poden definir com a "espirituals".

	ESTUDIANT		FAMILIA	
	n	%	n	%
Catòlica, cristiana, testimoni de jehovà..	160	76,2%	196	91,2
Espiritualitat	31	14,8		
Indefinit, no creient, agnòstic, ateu..	6	2,9	12	5,6
Altres (budista, musulmana, hinduista, ...)	13	6,2	7	3,3
Total	210	100,0	215	100,0

Taula 8. Freqüències sobre la religió o creences de les i els estudiants i les seves famílies

Encara que la majoria dels estudiants es declaren de la mateixa religió que les seves famílies (taula 9) , les dades mostren que opten per altres vies de creences com la espiritualitat i altres religions no dominants en la societat, baixant també el nivell de indefinició o ateisme, comparat amb les seves famílies.

	Quina és la teva religió o creences?	Quina és la religió de la teva família?			Total
		Catòlica, cristiana, testimoni jehobá. evangèlica,..	Indefinit, no creient, agnòstic, ateu..	altres (budista, musulmana, hinduista, ...)	
	Catòlica, cristiana, testimoni jehobá. evangèlica,..	154	5	1	160
	Espiritualitat	26	5	0	31
	Indefinit, no creient, agnòstic, ateu..	5	1	0	6
	altres (budista, musulmana, hinduista, ...)	6	1	6	13
Total		191	12	7	210

Taula 9. Taula de contingència sobre la religió o creences d'estudiantat i famílies

No ser creient, no impedeix que la gran majoria dels estudiants hagin fet algun ritual religiós (com la comunió, per exemple). De fet, 459 estudiants responen que l'han fet, mentre que només 213 famílies segons els estudiants tenen algun tipus de creences.

Has fet algun ritual religiós (per exemple la comunió)?

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
SI	459	80,0	80,2	80,2
NO	113	19,7	19,8	100,0
Total	572	99,7	100,0	
Perduts	Sistema	2	,3	
Total		574	100,0	

Taula 10. Freqüències sobre el fet d'haver fet algun ritual religiós

Ara bé, quan es pregunta sobre la participació en algun ritual religiós, el percentatge baixa fins a un 16,6% (taula 9); cosa que significa que només 95 estudiants de 574 hi participen activament. Cal fer constar, que el 61% dels estudiants no han respost a aquesta pregunta.

Participes en algun ritual religiós (missa, etc.)?

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
SI	95	16,6	42,4	42,4
NO	129	22,5	57,6	100,0
Total	224	39,0	100,0	
Perduts Sistema	350	61,0		
Total	574	100,0		

Taula 11. Freqüències sobre la participació en rituals religiosos

Finalment, quan es pregunta a l'estudiantat sobre la freqüència en que participen dels rituals religiosos, les respostes evidencien que la participació en els rituals religiosos és molt baixa. 161 alumnes han respost aquesta pregunta i manifesten una participació mitjana de 1.75 sobre 5 (taula 12).

	N	Mínim	Màxim	Mitjana	Desv. típ.
Amb quina freqüència rituals religiosos?	161	1,00	5,00	1,7453	1,13622
N vàlid (segons llista)	161				

Taula 12. Estadístics descriptius sobre la freqüència de participació a rituals religiosos

Experiència en diversitat religiosa

El 58,4% dels estudiants no respon a la pregunta de si tenen amics practicants amb creences o religions diferents. Dels que contesten, el 72,8% conviuen amb les seves amistats sota la diversitat religiosa (taula 13).

Tens amics practicants amb creences o religions diferents a la teva?

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlids SI	174	30,3	72,8	72,8
NO	65	11,3	27,2	100,0
Total	239	41,6	100,0	
Perduts Sistema	335	58,4		
Total	574	100,0		

Taula 13. Freqüències sobre la diversitat religiosa en les amistats

Les xarxes socials i Internet es visualitzen com a eines que poden afavorir alguns elements de coneixement mutu en la diversitat religiosa, però no es visualitza com una eina pròpiament pel diàleg interreligiós (taula 14).

Les xarxes socials i Internet poden ser una bona eina pel diàleg interreligiós	121	21,1%
Les xarxes socials i Internet poden ser una bona eina per conèixer la diversitat religiosa	257	44,8%
Les xarxes socials i Internet poden ser una bona eina per difondre l'integrisme a les religions	97	16,9%
Les xarxes socials i Internet poden ser una bona eina per poder conèixer altres creences i rituals	257	44,8%

Quasi la meitat dels i les participants manifesten que les xarxes socials i internet poden servir per *conèixer la diversitat religiosa* i per *poder conèixer altres creences i rituals*. Però únicament el 21% declaren que puguin ser una *bona eina pel diàleg interreligiós*. El 17% també afirmen que *les xarxes socials i Internet poden ser una bona eina per difondre l'integrisme a les religions*. De fet, només 17 estudiants manifesten que es connecten a les xarxes socials amb alguna finalitat religiosa.

Visió sobre la diversitat religiosa i el diàleg interreligiós

El 17% de l'estudiantat participant opina que hi ha algunes religions millor que d'altres; i un preocupant 79% opina que hi ha religions que estan més tancades al diàleg interreligiós que d'altres.

Per aprofundir més en la visió de l'estudiantat, les escales sobre la visió de la diversitat religiosa i sobre el diàleg interreligiós mesuren quatre aproximacions diferents a aquests conceptes basades en la perspectiva de Knitter⁹ (2008). Les opcions de resposta de les escales es poden classificar en els següents quatre models:

1. **Model de substitució.** Respon a una visió on s'identifica una única religió vertadera, sense valorar cap element de les altres realitats religioses. Caracteritza tot fonamentalisme religiós i nega el diàleg interreligiós. Es considera un model d'exclusió. Les opcions de resposta de l'escala són:
 - *Hi ha una única religió vertadera*
 - *El diàleg interreligiós és impossible donat que cada religió té el convenciment que els seus propis valors són superiors als de la resta de la societat, i de les altres creences i conviccions*
2. **Model de compliment.** Suposa un avanç sobre el model anterior, en reconèixer valor a les altres religions. Tot i que implica veritats absolutes sobre les pròpies creences que legitimen la diversitat religiosa, suposant que totes elles deriven d'una mateixa realitat religiosa (la pròpia). Les opcions de resposta de l'escala per aquest model són:
 - *Hi ha múltiples expressions religioses d'una mateixa realitat*
 - *Cal que el diàleg interreligiós sigui una eina per a fomentar la convivència i la cohesió social de les tradicions religioses i conviccions no religioses perquè totes elles deriven d'una mateixa realitat*
3. **Model de reciprocitat.** Representa la visió que la realitat última és una, però són moltes les expressions culturals d'aquesta realitat. Es posa l'èmfasi en el comú, obviant les diferències. S'accepten altres figures religioses com a vertaderes, amb la idea de que moltes religions vertaderes tenen una crida al diàleg. Tot i l'avenç respecte als models anteriors, s'identifica el perill d'un relativisme solapat en buscar el consens en els aspectes comuns sense destacar degudament les diferències, on

⁹ Aquest autor identifica quatre models respecte la visió del cristianisme. En les escales creades, s'ha adaptat a la diversitat religiosa en general.

precisament es troba la riquesa i la creativitat del diàleg. Les opcions de resposta de l'escala per aquest model són:

- *Hi ha múltiples creences religioses que responen a múltiples visions del món*
- *Cal que el diàleg interreligiós sigui una eina per a respectar les diferències i superar-les a partir de la cerca del consens dels aspectes comuns de les religions i conviccions no religioses (valors compartits, similituds, etc.)*

4. **Model d'acceptació.** Respon a la visió més oberta, tolerant i progressista vers la diversitat religiosa i el diàleg interreligiós. En aquest model les diferències no cal superar-les, sinó que constitueixen la base de la convivència (no temporalment, sinó de forma permanent). Des d'aquesta visió el diàleg té preferència respecte la teologia. Les opcions de resposta són:

- *Hi ha múltiples creences religioses que responen a múltiples visions del món*
- *Cal que el diàleg interreligiós sigui una eina per a repensar contínuament les idees pròpies a la llum de les dels altres, valorant les diferències i convivint amb elles*

En la taula 15, s'evidencia com les respostes de l'estudiantat es decanten majoritàriament vers un *model de reciprocitat* (65%), buscant el consens en els aspectes comuns sense destacar degudament les diferències, on precisament es troba la riquesa i la creativitat del diàleg. No obstant, el 24% dels i les participants tenen una visió més oberta, tolerant i progressista vers la diversitat religiosa i el diàleg interreligiós, des del *model d'acceptació*.

	Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Model de substitució	1	,2	,2	,2
Model de compliment	62	10,8	10,8	11,0
Model de reciprocitat	370	64,5	64,6	75,6
Model d'acceptació	140	24,4	24,4	100,0
Total	573	99,8	100,0	
Perdidos Sistema	1	,2		
Total	574	100,0		

Taula 15. Freqüències de respostes sobre els quatre models sobre la diversitat religiosa i el diàleg interreligiós, basat en Knitter (2008).

Destaca que únicament una persona es troba en el *model de substitució*, i que un preocupant 11% té una visió etnocèntrica acceptant veritats absolutes sobre les pròpies creences, suposant que la diversitat religiosa en el fons, deriva d'una mateixa realitat religiosa (la pròpia), sota el *model de compliment*.

4.3.3. LA FORMACIÓ UNIVERSITÀRIA

En aquest apartat aprofundim sobre la realitat de la formació en els Plans docents de les assignatures que cursen els futurs agents socioeducatius; l'experiència docent de l'estudiantat participant en matèria religiosa; i la seva visió sobre la formació rebuda a la universitat.

Els Plans Docents universitaris

En aquest apartat s'analitzen els plans docents de les quatre universitats implicades en l'estudi per tal de visualitzar la poca presència de continguts sobre la diversitat religiosa o

cultural en formació inicial, formació obligatòria i optatives de les assignatures dels graus universitaris dels futurs agents socioeducatius. A mode de resum a la taula 16 s'identifiquen el nº d'assignatures que mencionin algun contingut relacionat ens els seus Plans Docents. Concretament, dels 874. Plans Docents analitzats, només 71 assignatures fan esment d'algun element de diversitat cultural o religiosa.

Universitat de Barcelona					
Pedagogia					
Nº plans d'estudi analitzats	49	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	6	Formació bàsica	3
				Obligatòries	1
				Optatives	2
Educació Social					
Nº plans d'estudi analitzats	25	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	5	Formació bàsica	3
				Obligatòries	1
				Optatives	1
Treball social					
Nº plans d'estudi analitzats	43	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	6	Formació bàsica	2
				Obligatòries	1
				Optatives	3
Mestre d'Educació Primària					
Nº plans d'estudi analitzats	36	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	3	Formació bàsica	1
				Obligatòries	0
				Optatives menció	2
Mestre d'Educació Infantil					
Nº plans d'estudi analitzats	36	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	3	Formació bàsica	1
				Obligatòries	0
				Optatives menció	2
TOTAL	189		23	Formació bàsica	10
				Obligatòries	3
				Optatives	10
Universitat de Girona					
Pedagogia					
Nº plans d'estudi analitzats	47	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	2	Formació bàsica	2
				Obligatòries	0
				Optatives	0
Educació Social					
Nº plans d'estudi analitzats	39	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	2	Formació bàsica	1
				Obligatòries	0
				Optatives	1
Treball social					
Nº plans d'estudi analitzats	43	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	5	Formació bàsica	4
				obligatòries	1
				Optatives	0
Mestre d'Educació Primària					
Nº plans d'estudi analitzats	57	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	1	Formació bàsica	1
				Obligatòries	0
				Optatives menció	0
Mestre d'Educació Infantil					
Nº plans d'estudi analitzats	133	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	1	Formació bàsica	1
				Obligatòries	0
				Optatives menció	0
TOTAL	319		11	Formació bàsica	9
				Obligatòries	1
				Optatives	1
Universitat de Lleida					
Educació Social					
Nº plans d'estudi analitzats	49	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	5	Formació bàsica	2
				Obligatòries	1
				Optatives	2
Treball Social					
Nº plans d'estudi analitzats	39	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	5	Formació bàsica	3
				Obligatòries	2
				Optatives	0
Mestre d'Educació Primària					
Nº plans d'estudi analitzats	40	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	5	Formació bàsica	1
				Obligatòries	0
				Optatives menció	4
Mestre d'Educació Infantil					
Nº plans d'estudi analitzats	35	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	3	Formació bàsica	2
				Obligatòries	0

				Optatives menció	1
				Formació bàsica	8
TOTAL	163		18	Obligatòries	3
				Optatives	7
Universitat Rovira i Virgili					
Pedagogia					
Nº plans d'estudi analitzats	28	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	2	Formació bàsica	1
				Obligatòries	0
				Optatives	1
Educació Social					
Nº plans d'estudi analitzats	46	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	5	Formació bàsica	1
				Obligatòries	4
				Optatives	0
Treball social					
Nº plans d'estudi analitzats	41	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	4	Formació bàsica	2
				Obligatòries	2
				Optatives	0
Mestre d'Educació Primària					
Nº plans d'estudi analitzats	44	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	3	Formació bàsica	1
				Obligatòries	0
				Optatives menció	2
Mestre d'Educació Infantil					
Nº plans d'estudi analitzats	44	Nº plans d'estudi amb referències a la diversitat religiosa o cultural	5	Formació bàsica	3
				Obligatòries	0
				Optatives menció	2
TOTAL	203		19	Formació bàsica	8
				Obligatòries	6
				Optatives	5

Taula 16. Anàlisi de la presència de la diversitat religiosa i cultural als Plans Docents universitaris

L'anàlisi descriptiva inicial sobre la presència de contingut o competències relacionades amb la diversitat cultural i/o religiosa, posa en evidència la poca importància que s'atorga a aquests continguts. Si analitzem la tipologia d'assignatura trobem que de les 71 assignatures, 35 són de formació bàsica dels graus, 13 obligatòries i 23 optatives. Deixant quasi la meitat de la poca presència d'aquests continguts en mans de l'optativitat.

Una anàlisi més detallada mostra com aquesta presència és encara menor si considerem el pes de les temàtiques relacionades amb la diversitat cultural o religiosa dins de cada pla d'estudi identificat, tal com resumim en els següents apartats (consultar en annex les anàlisis totals).

Els plans docents de la Universitat de Barcelona

Al grau de Pedagogia, no hi ha cap menció explícita a la diversitat religiosa ni al diàleg interreligiós. Únicament hi ha referències explícites a la diversitat cultural en una assignatura optativa: "Interculturalitat i immigració". De la resta de les 49 assignatures en què s'han analitzat els seus plans d'estudi destaquem 6 assignatures més que únicament podem arribar a intuir temàtiques afins a la diversitat cultural com són: Antropologia pedagògica de formació bàsica, que inclou un contingut anomenat "L'ésser humà i el fenomen cultural i social" en el seu pla d'estudis. També, Pedagogia social de formació bàsica, que proposa la següent competència i el seu desenvolupament en contingut en el Pla d'Estudis: "Reconèixer els elements i els processos en la construcció social i cultural del subjecte i les articulacions amb l'educació social". Intervenció educativa per a la inclusió social és una assignatura obligatòria que inclou en el seu Pla d'Estudis el següent contingut: "Bases per a l'acció en les situacions d'exclusió social, vulnerabilitat o risc social". Finalment, Gestió cultural" es una optativa que proposa entre els continguts del seu Pla d'Estudis les "Bases conceptuals de la gestió cultural".

Pel que fa al grau d'Educació social, al igual que al grau de pedagogia, tampoc es tracta la temàtica religiosa específicament en cap de les 46 assignatures analitzades. Així

doncs, no hi ha cap menció explícita a la diversitat religiosa ni al diàleg interreligiós. Únicament hi ha referències explícites al multiculturalisme i racisme en l'assignatura sociologia de l'educació; i en assignatures com Antropologia cultural, exclusió social conflicte i mediació on es tracten continguts com ara la cultura, la inclusió, la mediació entre conflictes...Finalment, tan sols en l'assignatura optativa d'interculturalitat i immigració, tal i com ens indica la nomenclatura, es tracten la interculturalitat juntament amb la immigració.

Al el grau de treball social s'han analitzat 43 assignatures de les quals s'han trobat un total de sis amb menció o relació a la religió. En l'assignatura pedagogia social es tracten continguts com la cultura, la culturalització i la socialització. També assignatures com Sistemes de Benestar social I i Interculturalitat i immigració es parlen de continguts com la diversitat cultural, els fenòmens migratoris, la interculturalitat... D'altra banda, en una de les assignatures anomenada inclusió social i treball social es fa referència a la inclusió de la diversitat.

Finalment, en el grau de treball social sí que trobem una menció específica sobre la religió. Una d'aquestes assignatures és la d'Antropologia social en la qual es tracten continguts com la multiculturalitat, la raça, la cultura i sobretot la pluralitat de formes de religió, sobre la religió i modernitat i també fa referència a les societats pluri-religioses.

L'altre matèria és l'anomenada *interculturalitat, immigració i treball social* que a part de tractar la diversitat cultural també introdueix les diverses pluralitats que hi ha a Catalunya: *les lingüístiques, les religioses, les ètniques i les d'origen*.

Tant en el grau de mestre d'educació primària com el de mestre d'educació infantil hem trobat tres assignatures que tenen relació amb la religió. Així doncs, tal i com hem vist en altres graus, en l'assignatura de Sociologia de la educació: canvis socials educatius i multiculturalitat es fa referència a continguts com les desigualtats, el racisme o el multiculturalisme en l'àmbit escolar. Així mateix, en l'assignatura de la menció d'atenció a la diversitat que rep el nom d'educació, escola i atenció a la diversitat també es parla sobre la identitat i l'atenció a la diversitat a l'escola. Finalment, dintre de la menció d'atenció a la diversitat i recordant que aquesta és optativa, trobem una assignatura també optativa que s'anomena Pedagogia didàctica de la religió catòlica a l'escola que al no tenir pla docent desconeixem els continguts que s'hi tracten.

Els plans docents de la Universitat de Girona

Al grau pedagogia de 47 assignatures analitzades tan sols dues tenen relació amb la religió. A Sociologia es tracten continguts com ara les ciències socials, la construcció de l'individu, la identitat així com també, la diversitat, la pobresa i les desigualtats. Pel que fa a l'assignatura de formació bàsica anomenada Antropologia a part de treballar al voltant de la cultura, la identitat cultural també es fa menció explícita sobre la religió en el tema següent: "Religió: l'estudi dels sistemes de creences i la religió".

Al grau d'educació social de les 39 assignatures analitzades només dues tenen una petita relació amb el concepte religió. Així doncs, es tracten continguts com ara la cultura, les transformacions socials i culturals, la diversitat cultural en el sistema educatiu sobre les minories culturals a l'assignatura Societat, cultura i educació. D'altra banda, a Mediació comunitària i en contextos multiculturals es parla dels reptes de la comunitat en les societats multiculturals i mediació intercultural.

Pel que fa al grau de Treball social s'han analitzat un total de 43 assignatures de les quals hem trobat 5 en relació a la religió. Tant a Aproximació al fenomen educatiu, a Sociologia, a Desigualtat, pobresa i exclusió social com a Societat, família i escola. Sociologia es parla de la diversitat cultural en relació a la immigració com a factor d'exclusió social, pobresa i marginació. Finalment, en l'assignatura de formació bàsica anomenada Antropologia es fa explícit el concepte de religió amb la següent nomenclatura Religió: l'estudi de creences i la religió.

Al grau de mestre d'educació primària s'han analitzat 57 assignatures i al grau de mestre d'educació infantil s'han analitzat un total de 133 assignatures incloent les optatives de la menció. Ambdós graus s'han trobat només una assignatura en relació a la religió que rep el nom de Societat, família i escola. Sociologia i que, tal i com passava en altres graus, com a molt es fa referència a la cultura, a la socialització i globalització.

Els plans docents de la Universitat de Lleida

Al grau de educació social s'han analitzat un total de 49 assignatures en les quals s'han trobat 6 en afins a la temàtica religiosa. A Antropologia i social I es tracten continguts com ara la cultura, la persona i la societat. Pel que fa assignatures com Antropologia social II té en compte continguts com la configuració social del món i les immigracions. Tant a la matèria Projecte per a la inclusió social com a la d'immigració i societat multicultural es treballen l'heterogeneïtat a Espanya a partir de les noves migracions, també es treballa la ètica o les relacions interètniques o interculturals. Finalment, a Desigualtats i exclusions. Integració i cooperació encara que no apareix el pla docent podem deduir els continguts que s'hi tractaran.

De les 39 assignatures analitzades en el grau de treball social hem trobat 5 en relació a la religió. Així doncs, en les assignatures exclusió social i en la d'Estructura social s'introdueix la raça, ètnia i ètnicita, és a dir, el paradigma cultural en la societat multicultural. En la mateixa línia, a Sociologia es treballen entre d'altres les "societats complexes, desiguals, multiètniques, multiculturals i multilingües". Pel que fa a antropologia els continguts que s'hi tracten giren al voltant de la "identitat, creences i representacions". Finalment, a Educació i comunicació es menciona específicament el "diàleg intercultural".

Al grau de mestre d'educació primària s'han analitzat 40 assignatures de les quals 5 tenen relació directe o indirecte amb el concepte de religió. Al ser un grau de mestre, les assignatures que s'hi treballen són dins de l'àmbit educatiu. Conseqüentment, a Sociologia de l'educació apareixen com a continguts els multiculturalisme i la interculturalitat. En la mateixa línia, a Educació en la diversitat I, a Integració I i a Educació en la diversitat II es tracta a l'escola com un mitjà d'inclusió i convivència, com un centre acollidor. Finalment, apareix com a optativa l'assignatura anomenada Religió que pels continguts següents: Legitimació i característiques de la classe de religió catòlica, Psicologia evolutiva de l'infant en la seva dimensió religiosa, Didàctica de la classe de religió catòlica, El professor de la religió catòlica, Criteris per seleccionar un llibre de text; deduïm que se'n parlarà de la religió catòlica.

Al grau de mestre d'educació infantil s'han trobat 3 assignatures de 35 analitzades en relació a la religió. Així doncs, a Societat, família i escola es tracten continguts com: "Diversitat cultural i desigualtats socials: desigualtats de classe, gènere, ètniques i digitals". A Societat, família i escola II es parla "d' Orientació tutorial i intervenció en contextos de diversitat cultural". Per últim, a Jocs, valors i diversitat cultural es fa

referència a "La diversitat cultural: causes i conseqüències" així com a "La diversitat cultural a l'aula com a mitjà per treballar els valors".

Els plans docents de la Universitat Rovira i Virgili

Al grau de Pedagogia de la Universitat Rovira i Virgili s'han analitzat 28 plans docents dels quals s'han trobat dos en relació a la religió. D'una banda, a Societat, família i educació es treballen temàtiques al voltant de la multiculturalitat i la interculturalitat. Tot i no tenir pla docent, a l'assignatura Intervenció pedagògica i diversitat cultural en el marc d'una educació inclusiva podem deduir els continguts que s'hi tractaran.

Pel que fa al grau d'Educació social s'han trobat 4 assignatures de 46 analitzades. Tan a Acció socioeducativa per a la inclusió social, com a comunitat, entorn social i acció comunitària es fa referència a la cultura, a la societat i sobretot a les necessitats específiques de les minories ètniques i culturals i la se inclusió a les societats i comunitats. En la mateixa línia, es parla de la multiculturalitat, la interculturalitat pel que fa a l'atenció a la diversitat en les matèries anomenades Societat, família i educació i a atenció a la diversitat. Per últim, a Mediació social i cultural es parla de la "Mediació i intermediació intercultural i interreligiosa" tenint com a subtema la "Cultura de la Pau global, intergrup i interpersonal".

Al grau de treball social de les 41 assignatures revisades 4 tenen relació amb el concepte de religió. A les matèries de Dret de persona, família i estrangeria i drets socials es fa referència als drets dels immigrants així com altres continguts. Molt en relació a aquestes, trobem a Pedagogia social i a Estructura de serveis socials temàtiques al voltant de les noves formes d'exclusió social, la immigració i la diversitat cultural.

Pel que fa al grau de Mestre d'educació primària s'han trobat 3 matèries de les 44 que s'han analitzat en relació al concepte de religió. Així doncs, a Societat, família i educació a part de tractar temes com la multiculturalitat/ interculturalitat també es fa referència a la discriminació i a la inclusió social. També, trobem dues assignatures optatives que tot i no tenir publicades el pla docent podem deduir que són afins a la religió: Religió, cultura i valors i Pedagogia i didàctica de la religió a l'escola.

Pel que fa al grau de Mestre d'educació infantil s'han trobat 5 matèries de les 44 que s'han analitzat en relació al concepte de religió. Així doncs, a Societat, família i educació tal i com em comentat al grau de mestre d'educació primària, a part de tractar temes com la multiculturalitat/ interculturalitat també es fa referència a la discriminació i a la inclusió social. A Escola inclusiva i atenció primerenca es fa referència a la inclusió escolar i social de l'alumnat en un centre acollidor, és a dir, es tracten les actituds envers l'atenció a la diversitat. A l'assignatura Intervenció psicoeducativa en la diversitat social, ètnica i cultural es treballen continguts com ara: "immigració i contacte entre cultures", "Diversitat social, ètnica i cultural i desenvolupament psicològic", "interculturalitat i educació escolar". Finalment, trobem dues assignatures optatives que tot i no tenir publicades el pla docent podem intuir que són afins a la religió: Religió, cultura i valors i Pedagogia i didàctica de la religió a l'escola.

Experiència de l'estudiantat a la universitat

Tot i que el 49,1% dels estudiants manifesten haver tingut alguna experiència en diversitat religiosa en l'àmbit socioeducatiu (per exemple, en les pràctiques externes universitàries), només el 14,6% ha estudiat algun contingut de religió durant els seus estudis universitaris (taula 17). Aspecte coherent amb el que es posava de manifest en l'apartat anterior sobre

la poca presència d'aquests continguts en els Plans Docents universitaris. No obstant, el 46% manifesta haver estudiat algun contingut de religió en altres espais formatius.

Has tingut alguna experiència en diversitat religiosa en l'àmbit socioeducatiu? (per exemple, en les teves pràctiques externes)

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlids	SI	282	49,1	49,1	49,1
	NO	292	50,9	50,9	100,0
	Total	574	100,0	100,0	

Has estudiat algun contingut de religió a la carrera universitària?

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlids	SI	84	14,6	14,6	14,6
	NO	490	85,4	85,4	100,0
	Total	574	100,0	100,0	

I en altres espais formatius?

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlids	SI	261	45,5	45,5	45,5
	NO	313	54,5	54,5	100,0
	Total	574	100,0	100,0	

Taula 17. Taules de freqüència sobre experiències en diversitat religiosa i formació sobre religió

Aquests resultats conviden a pensar que tot i la manca de formació universitària rebuda sobre aquestes temàtiques, per part dels futurs agents socioeducatius, es valora la seva necessitat donada la cerca formativa que es fa en altres espais i la presència d'aquests continguts en la seva experiència quotidiana o fins i tot formativa, mitjançant les pràctiques externes. En el proper apartat aprofundim en la visió de l'alumnat específicament vers la formació a la Universitat.

Visió sobre la formació rebuda a la Universitat i el paper de l'educació

Efectivament, el 72% dels i les participants en l'estudi manifesten que la formació universitària rebuda per promoure el diàleg intercultural i interreligió és insuficient. De forma semblant, el 74% creuen que és important estar format en aquestes temàtiques com a futur agent socioeducatiu (taula 18).

Creus que és suficient la formació que estàs rebent per promoure el diàleg intercultural i interreligió?

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlids	SI	159	27,7	27,7	27,7
	NO	415	72,3	72,3	100,0
	Total	574	100,0	100,0	

Creus que és rellevant que com a futur agent socioeducatiu estiguis format/da per promoure el diàleg intercultural i interreligió?

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlids	SI	426	74,2	74,2	74,2
	NO	148	25,8	25,8	100,0
	Total	574	100,0	100,0	

Taula 18. Freqüències sobre la formació universitària rebuda i la seva rellevància com a futurs agents socioeducatius

Aquestes dades posen de relleu la importància que l'alumnat de les diferents universitats dona als continguts sobre diversitat religiosa i diàleg intercultural i interreligió, tot i la seva poca presència curricular. No obstant, les i els participants en l'estudi no veuen important incorporar continguts religiosos a la formació bàsica obligatòria (primària i secundària obligatòria). Tal com es resumeix a la taula 19, el 73% dels estudiants creu que no cal fer religió en la formació bàsica obligatòria.

Creus que cal fer religió en la formació bàsica obligatòria?

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Vàlids	SI	157	27,4	27,4	27,4
	NO	416	72,5	72,6	100,0
	Total	573	99,8	100,0	
Perduts	Sistema	1	,2		
Total		574	100,0		

Taula 19. Freqüències sobre opinions en la formació religiosa en l'educació bàsica obligatòria

Aquests darrers resultats respecte la formació bàsica, creiem que es donen respecte a un concepte de formació religiosa excloent propera al model de substitució de Knitter (2008), que és el que tradicionalment s'ha desenvolupat en la formació religiosa catòlica tradicional.

4.3.4. L'ACTITUD VERS LA DIVERSITAT RELIGIOSA, EL DIÀLEG INTERCULTURAL I EL PAPER DE L'EDUCACIÓ

Per mesurar l'actitud vers la diversitat religiosa, el diàleg intercultural i el paper de l'educació en aquestes temàtiques, s'han utilitzat tres escales d'actitud vàlides i fiables (taula 20).

DIMENSIÓ	SUBDIMENSIÓ	ITEMS POSITIVS	ITEMS NEGATIVS	Items total	Alpha Crombach
La diversitat religiosa	1.1 Factors que afavoreixen / dificulten la diversitat religiosa	4, 5, 6, 9	7, 2, 8	7	0.752
	1.2 Discriminació: discriminació de certes religions com a font de conflicte, discriminació de la dona	11, 12, 13,	14, 15, 16	6	
	1.3 Presència a l'espai públic	1	18, 19, 17, 10, 3	6	
	TOTAL	8	11	19	
2. Diàleg intercultural i interreligiós	2.1 Concepte de religió i diàleg interreligiós	21, 22, 23, 24, 33, 34	20, 31, 32	9	0.771
	2.2 Elements que afavoreixen el diàleg interreligiós (concepcions sobre el diàleg interreligiós, fomentar valors compartits i el treball en xarxa, ...)	25, 27, 29	28, 30, 26	6	
	TOTAL	9	6	15	
El paper de l'educació	3.1 L'educació formal	36, 37, 39, 41, 42	35, 38, 43	8	0.851
	3.2 Altres agents socio-educatius	44, 49	40	3	
	3.3 La formació dels futurs agents socio-educatius a la Universitat	46, 47	45, 48	4	
	TOTAL	9	6	15	
TOTAL INSTRUMENT		26	23	49	0.906

Taula 20. Taula d'especificacions de les escales d'actitud i índex de fiabilitat obtinguts.

Els resultats obtinguts es resumeixen a la taula 21, posant de manifest com les actituds dels i les participants son força baixes, especialment respecte al paper de l'educació on s'obté una mitja de 21 punts sobre 75. En altres paraules, l'alumnat participant té una actitud poc favorable a la diversitat cultural i religiosa, poc favorable al diàleg interreligiós i especialment poc favorable a que l'educació jugui un paper rellevant en la gestió de la diversitat religiosa i cultural i el foment del diàleg interreligiós. Aquests resultats poden venir donats a la manca de formació sobre aquestes temàtiques que s'ha evidenciat en

apartats anteriors tant des de l'anàlisi dels Plans Docents universitaris, com des de la pròpia experiència de l'alumnat.

	N	Mínima teòrica	Intermitja teòrica	Màxima teòrica	Mínim	Màxim	Mitja empírica	Desv. típ. empírica
dim1.1	574				11,00	34,00	25,1742	3,88683
dim1.2	574				9,00	30,00	21,5470	3,53053
dim1.3	574				7,00	30,00	21,2596	4,16508
Total Escala 1	574	19	57	95	35,00	93,00	67,9808	9,35594
dim2.1	573				10,00	45,00	34,6283	5,65033
dim2.2	574				10,00	30,00	21,2160	3,36007
Total Escala 2	573	15	45	75	23,00	73,00	55,8412	8,06232
dim3.1	574				11,00	40,00	27,1864	5,29497
dim3.2	573				3,00	15,00	10,7853	2,63403
dim3.3	574				4,00	20,00	13,3084	3,59620
Total Escala 3	573	15	45	75	21,00	75,00	51,2583	10,22798

Taula 21. Descriptius dels resultats obtinguts en les escales

Aquests resultats ofereixen algunes diferències en funció de la Universitat i el grau, per aquest motiu a continuació aprofundim en les possibles peculiaritats dels territoris, dels graus i altres característiques de l'estudiantat.

L'actitud vers la diversitat cultural i religiosa i la territorialitat

La Universitat de Barcelona destaca amb un alumnat amb una actitud un xic més favorable a la resta (taula 20). Aquestes diferències són estadísticament significatives únicament en dues dimensions de l'escala sobre l'actitud vers la diversitat cultural i religiosa. Concretament, l'alumnat de la Universitat de Barcelona té una actitud més crítica vers la *discriminació: discriminació de certes religions com a font de conflicte, discriminació de la dona*. Especialment, quan es compara amb la Universitat de Girona on les puntuacions són més baixes.

		dim1.2		dim1.3	
		Media	Desviació típica	Media	Desviació típica
En quina universitat?	URV	21,38	3,30	20,68	3,99
	UdL	20,83	3,25	20,44	4,14
	UdG	20,04	4,94	21,23	5,70
	UB	21,87	3,50	21,63	4,07
Estadístics de contrast		F=3,767 p=,011		F=2,724 p=,044	

Taula 22. Descriptius i estadístics de contrastos significatius segons universitat

Paral·lelament, la Universitat de Barcelona també obté les puntuacions més elevades en l'actitud dels seus estudiants vers la *presència de la diversitat religiosa i cultural a l'espai públic*, especialment si les comparem amb les puntuacions obtingudes per l'alumnat de la Universitat de Lleida, que són els menys favorables a aquesta diversitat a l'espai públic.

La realitat territorial de Barcelona, amb molta més proximitat a la diversitat religiosa i cultural, així com les nombroses iniciatives pel diàleg intercultural i interreligiós que protagonitza pot ser un desencadenant d'aquesta menor desfavorabilitat dels futurs agents socioeducatius vers la diversitat cultural i religiosa, especialment en aspectes de discriminació i presència a l'espai públic.

L'actitud vers la diversitat cultural i religiosa i els futurs agents socials

Segons el grau que estan estudiant l'alumnat participant en l'estudi es donen diferències estadísticament significatives en les puntuacions obtingudes en l'escala d'actituds vers la diversitat cultural i religiosa; en el total i en totes tres dimensions de l'escala, tal com es

resumeix a la taula 23. En general es posa de manifest com els graus d'Educació Social i Treball Social tenen un alumnat amb una actitud més favorable a la diversitat, mentre que els graus de Pedagogia i Formació del Professorat, tenen actituds més desfavorables. Treball Social i Educació Social tenen l'alumnat amb una actitud menys desfavorable vers la diversitat cultural i religiosa en general (total de l'escala). Aquesta diferència és significativa especialment si comparem el grau de Treball Social amb el grau d'Infantil (segons prova post hoc Bonferroni $p=,028$), i el grau d'Educació Social amb la resta dels graus (amb Infantil segons prova post hoc Bonferroni $p=,000$; amb Pedagogia segons prova post hoc Bonferroni $p=,000$; i amb Primària segons prova post hoc Bonferroni $p=,001$).

			dim1.1	dim1.2	dim1.3	Total Escala 1	
Què estàs estudiant?	Pedagogia	Media	24,70	21,15	21,12	66,98	
		Desv. típica	3,87	3,53	4,08	9,18	
	Mestre d'Educació Primària	Media	25,36	21,44	20,90	67,70	
		Desv. típica	4,01	3,23	4,02	9,13	
	Mestre d'Educació Infantil	Media	24,30	20,86	20,56	65,72	
		Desv. típica	3,66	3,44	3,84	8,84	
	Educació Social	Media	26,61	23,53	23,27	73,41	
		Desv. típica	3,81	3,65	4,25	8,80	
	Treball Social	Media	25,55	22,23	22,50	70,28	
		Desv. típica	3,43	4,16	4,72	10,00	
	Estadístics de contrast			F=3,661 p=,006	F=5,951 p=,000	F=5,506 p=,000	F=7,090 p=,000

Taula 23. Descriptius i estadístics de contrastos significatius segons graus

Concretament, l'alumnat d'Educació Social destaca per tenir les puntuacions menys desfavorables vers la diversitat religiosa i cultural quant a considerar els *factors que afavoreixen o dificulten la diversitat religiosa*. Especialment aquestes dades són estadísticament significatives en comparació amb els graus de Mestre d'educació infantil (segons prova post hoc Bonferroni $p=,007$) i Pedagogia (segons prova post hoc Bonferroni $p=,034$).

Per altra banda, Educació Social novament té un alumnat menys desfavorable vers la diversitat cultural i religiosa, considerant els aspectes de discriminació que comporta (discriminació de certes religions com a font de conflicte, discriminació de la dona...). Aquesta diferència és estadísticament significativa especialment comparant-se amb els graus de Mestre d'Educació Infantil (segons prova post hoc Bonferroni $p=,000$), Pedagogia (segons prova post hoc Bonferroni $p=,001$) i Mestre d'Educació Primària (segons prova post hoc Bonferroni $p=,001$).

Treball Social i Educació Social tenen l'alumnat amb una actitud menys desfavorable vers la presència de la diversitat cultural i religiosa a l'espai públic, especialment si comparem el grau de Treball Social amb el grau d'Infantil (segons prova post hoc Bonferroni $p=,044$), i Educació Social amb la resta dels graus (amb Infantil segons prova post hoc Bonferroni $p=,002$; amb Primària segons prova post hoc Bonferroni $p=,002$; i amb Pedagogia segons prova post hoc Bonferroni $p=,020$).

Aquests resultats conviden a reflexionar més sobre el paper de l'educació i dels futurs agents educatius en els graus de Formació de Mestres i de Pedagogia, sense perdre de

vista la necessitat d'una intervenció en la resta dels graus que tot i tenir unes puntuacions un xic menys desfavorables vers la diversitat, no deixen de ser puntuacions força baixes.

Tenir experiències en diversitat religiosa i cultural

L'alumnat participant que ha tingut experiències en diversitat cultural per exemples en les pràctiques externes universitàries té unes actituds menys desfavorables vers la diversitat cultural i religiosa, vers el diàleg interreligiós i vers el paper de l'educació, tal com es resumeix a la taula 24. L'estudiantat que manifesta haver tingut experiències en diversitat religiosa en l'àmbit socioeducatiu puntua de forma estadísticament significativa superior a aquell que no n'ha tingut, en els totals de les tres escales i algunes dimensions.

Has tingut alguna experiència en diversitat religiosa en l'àmbit socioeducatiu? (per exemple, en les teves pràctiques externes)		N	Media	Desviació típ.	Estadístic de contrast
dim1.1	SI	282	25,4965	4,15127	
	NO	292	24,8630	3,59291	
dim1.2	SI	282	21,7376	3,63092	
	NO	292	21,3630	3,42696	
dim1.3	SI	282	21,6277	4,37394	t=2,083
	NO	292	20,9041	3,92775	p=,038
Total escala 1	SI	282	68,8617	9,87675	t=2,224
	NO	292	67,1301	8,75694	p=,027
dim2.1	SI	281	35,2349	5,69602	t=2,533
	NO	292	34,0445	5,55337	p=,012
dim2.2	SI	282	21,4149	3,43338	
	NO	292	21,0240	3,28217	
Total escala 2	SI	281	56,6441	8,24543	t=2,348
	NO	292	55,0685	7,81852	p=,019
dim3.1	SI	282	27,8652	5,33933	t=3,040
	NO	292	26,5308	5,17685	p=,002
dim3.2	SI	281	10,8754	2,65023	
	NO	292	10,6986	2,61996	
dim3.3	SI	282	13,7837	3,65399	t=3,136
	NO	292	12,8493	3,48456	p=,002
Total escala 3	SI	281	52,4840	10,47585	t=2,831
	NO	292	50,0788	9,85831	p=,005

Taula 24. Descriptius i estadístics de contrastos significatius segons l'experiència en diversitat religiosa

L'estudiantat que ha tingut experiències en diversitat religiosa té una actitud menys desfavorable vers la diversitat religiosa i cultural, vers el diàleg interreligiós i vers el paper de l'educació. Concretament, també puntua estadísticament superior a l'alumnat sense experiències en diversitat religiosa, quant a la *presència de la diversitat religiosa a l'espai públic*, quant al *concepte de religió i del diàleg interreligiós*, i quant a *l'educació formal i la formació dels futurs agents socioeducatius a la Universitat*. Així, l'alumnat que manifesta haver tingut experiències en diversitat religiosa i cultural és justament el que és menys desfavorable a la diversitat (especialment quant a la seva presència en l'espai públic), al diàleg interreligiós (especialment considerant la part conceptual de la religió i el diàleg) i a que l'educació jugui un paper en la gestió de la diversitat religiosa i cultural (especialment quant al paper de l'educació formal, i també la importància de la formació universitària dels agents socioeducatius).

La visió de la diversitat i el diàleg interreligiós i les actituds dels futurs agents socioeducatius

Finalment la visió que té l'alumnat vers la diversitat religiosa i el diàleg interreligiós quant a les dimensions de l'escala basada en Knitter (2008) és un element fonamental que ofereix diferències estadísticament significatives quant a l'actitud vers la diversitat, el diàleg interreligiós, però també vers el paper que ha de jugar l'educació en la gestió d'aquesta diversitat i la promoció del diàleg. Tal com es resumeix a la taula 25 la visió progressiva vers posicionaments més oberts i tolerants es tradueixen en actituds més favorables vers totes les escales i les seves dimensions.

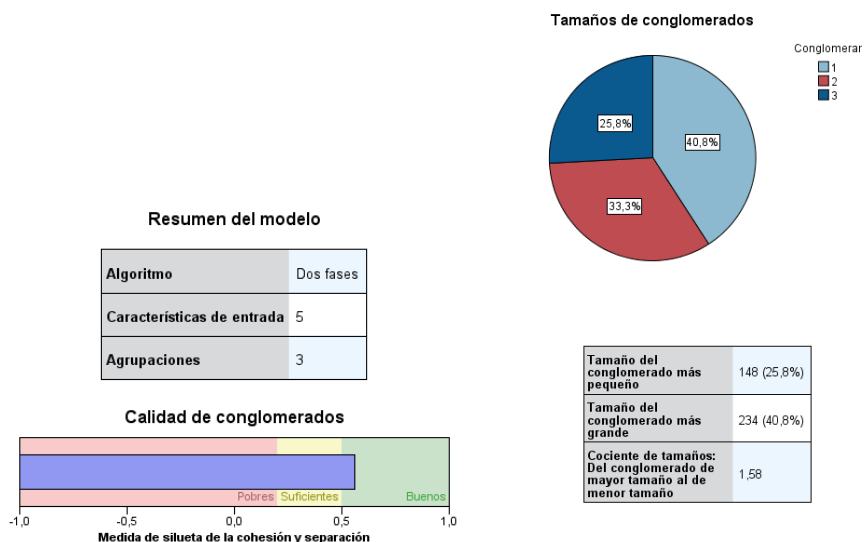
	Model de compliment		Model de reciprocitat		Model d'acceptació		Estadístics de contrast
	Media	Desv. típica	Media	Desv. típica	Media	Desv. típica	
dim1.1	23,26	4,20	25,04	3,87	26,41	3,39	F=10,450 p=,000
dim1.2	19,76	3,47	21,38	3,49	22,79	3,24	F=12,576 p=,000
dim1.3	18,60	4,70	21,29	4,00	22,31	3,87	F=12,123 p=,000
Total escala 1	61,61	9,59	67,72	9,19	71,51	8,07	F=17,921 p=,000
dim2.1	31,26	5,93	34,59	5,49	36,31	5,22	F=13,488 p=,000
dim2.2	19,27	3,68	21,14	3,01	22,29	3,70	F=12,436 p=,000
Total escala 2	50,53	8,59	55,72	7,60	58,59	7,79	F=16,364 p=,000
dim3.1	24,23	5,67	26,94	4,98	29,13	5,21	F=14,261 p=,000
dim3.2	9,34	2,74	10,70	2,56	11,66	2,49	F=12,284 p=,000
dim3.3	11,34	3,98	13,28	3,41	14,24	3,54	F=10,073 p=,000
Total escala 3	44,90	10,79	50,92	9,63	55,03	10,00	F=15,876 p=,000

Taula 25. Descriptius i estadístics de contrastos significatius segons la visió sobre la diversitat religiosa i el diàleg interreligiós

4.3.5. PERFILS DE L'ESTUDIANTAT SEGONS LA SEVA ACTITUD VERS LA DIVERSITAT, EL DIÀLEG I EL PAPER DE L'EDUCACIÓ

L'anàlisi de conglomerats clúster bietàpic ens identifica un model bo (mesura de cohesió i separació superior a 0.5) amb tres agrupacions:

- **Actitud més favorable.** Agrupació formada pel 41% de l'estudiantat que considera que és rellevant estar format en diversitat religiosa i cultural, que ha tingut experiències d'aquest tipus, i que té les puntuacions més elevades en les tres escales.
- **Actitud moderada.** Agrupació formada pel 33% que consideren és rellevant estar format en diversitat religiosa i cultural, però no ha tingut experiències d'aquest tipus, i tenen les puntuacions més moderades en les tres escales.
- **Actitud menys favorable.** Agrupació formada pel 26% de l'estudiantat que considera que no és rellevant estar format en diversitat religiosa i cultural. Alguns han tingut experiències d'aquest tipus, i d'altres no. Són l'alumnat que té les puntuacions més baixes en les tres escales.

Agrupaciones

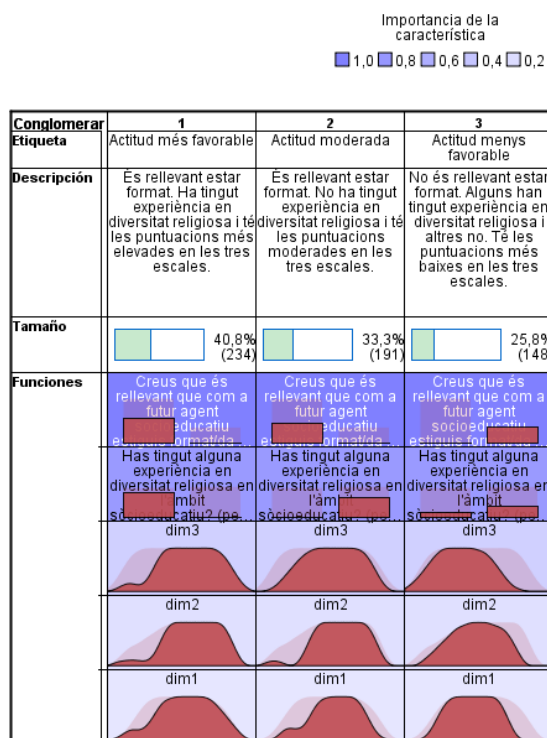

Figura 1. Resum del model i representacions gràfiques del cluster bietàpic.

4.4 PROPOSTES

L'educació es presenta avui com una tasca complexa, i amb reptes pels ràpids i progressius canvis socials, econòmics i culturals d'alcans global. Aquesta nova escala mundial del fenomen humà porta conseqüències en tots els àmbits de la vida social, impactant a la cultura, la economia, la política, la educació i també, naturalment la religió.

Es fa necessària una anàlisi crítica del discurs dels mitjans de comunicació. Els mitjans sovint fan ús d'un to negatiu en parlar del fet religiós, la qual cosa no ajuda a una visió neutra del fenomen. Generen prejudici social, i pas l'expressió del fet religiós que pugui aportar major coneixement real. És molt important que ens els mitjans de comunicació parlin amb normalitat de Déu, de les religions.

Per altra banda, calen polítiques d'ensenyament orientades al reconeixement de les diferents religions. Ampliar aquest coneixement del fet religiós, és la base per a una major acceptació i la convivència: No quedar-se en la ritualitat com a costum i la tradició que marca un calendari o estableix fins i tot uns principis ètics: anar més a fons en la realitat fonda del fenomen religiós. No quedar-se amb el que fa més soroll i es viu de manera més superficial. Promoure el diàleg i donar a conèixer la diversitat religiosa. Importància de la competència comunicativa, especialment dels líders religiosos o representants d'entitats religioses.

La formació integral de les persones com a finalitat de la educació, inclou el desenvolupament de totes les facultats humanes del educant, la seva preparació per a la vida professional, la formació del seu sentit ètic i social i també la seva obertura a la formació religiosa. Conseqüentment, una vegada analitzades les necessitats normatives i les sentides i tenint en compte els resultats obtinguts amb el qüestionari podem concloure que es fa visible la importància d'una formació inicial i continuada dels futurs agents socioeducatius.

Pensem que tota universitat i tot agent socioeducatiu ha de procurar formar-se i formar a persones fortes i responsables, capaces de fer opcions lliures i justes. Així doncs, una formació que desconegui o deixi de banda la formació moral i religiosa de la persona seria una educació incompleta perquè no tindria en compte la realitat social actual.

La manca de formació universitària rebuda sobre aquestes temàtiques, per part dels futurs agents socioeducatius és palpable en la seva experiència quotidiana o fins i tot formativa, mitjançant les pràctiques externes. Tal i com hem vist, la temàtica religiosa té poca presència en la formació de futurs agents socioeducatius i és curiós com els alumnes que han tingut experiències en diversitat religiosa tenen una actitud més favorable vers la diversitat religiosa i cultural. També és important, destacar de nou com un 72% dels participants pensen que la formació rebuda és insuficient i creuen que és important estar format en aquestes temàtiques com a futur agent socioeducatiu, tot i la seva poca presència curricular.

Conseqüentment, pensem que s'ha de realitzar una formació inicial i continuada en els diferents graus fent èmfasi en la aproximació del estudiant a la realitat així com els fonaments de la seva futura professió en base al contingut religiós, és a dir, propiciar el desenvolupament d'habilitats lingüístico-comunicatives i de diàleg afavorint la comprensió més profunda de la dimensió religiosa.

Així doncs, creiem que és adequat que hi hagi un àrea d'educació religiosa o de creences en els diferents currículums i plans d'estudis dels graus que vagin més enllà de l'optativitat o de la centralització d'una creença o religió en concret. Així mateix, indagar en la possibilitat de que els alumnes coneguin de primera mà un model pedagògic basat en què ensenyar i com ensenyar a partir de la reflexió en i des de la pràctica educativa. Pensem que augmentar les experiències pot afavorir diferents processos d'investigació i acció a la vegada que s'implementen diferents processos d'autoformació per respondre a les exigències palpables de la societat.

Un altre punt important és que hi hagi una gestió institucional, és a dir, que les universitats juntament amb la política educativa i administrativa del ministeri d'educació, es posin d'acord i es decantin per un model d'acceptació que s'avalui com un procés reflexiu i formatiu necessari en la formació dels futurs agents socioeducatius.

Aquesta formació ha de tenir continguts clarament relacionats amb la formació ciutadana i en valors, tal com aposta Elósegui (2009) per una educació intercultural amb una sòlida càrrega pedagògica en l'àmbit de l'educació en valors. En concret, en un conjunt bàsic de valors des de l'hospitalitat i el reconeixement fins la sol·licitud i la solidaritat responsable vers l'altre. Demanda una educació ètica radical, capaç de superar l'egocentrisme i possibilitant així una convivència intercultural enriquidora. Els principis de la Pedagogia per la inclusió als que fem referència són:

- Coneixement mutu com a base (treball de la por, del desconeixement, de l'imaginari social- deconstruccions de certs imaginaris socials). Aprofitar les oportunitats d'apropament naturals per generar espais comuns per la trobada i el contacte. Repte de la interconviccionalitat.
- Acceptació com a condició. L'acceptació és més fàcil des dels valors compartits. Fomentar la idea de la diversitat religiosa com una possibilitat d'enriquiment mutu i de consciència renovada i profunda. Acceptar la presència d'altres religions en els espais públics; la construcció de centres religiosos o la realització de festes religioses al carrer com un dret fonamental dins d'una societat laica amb llibertat religiosa i una gran causa de problemes de convivència.
- Valoració com a impuls. Reconeixement com a estímul. Lluitar contra els prejudicis i discriminacions en totes les seves formes basades en la religió o creences (Torradeplot, 2012); destrucció dels discursos de l'exclusió- la religió per culpar el nouvingut dels problemes de convivència. Posar-hi rostre a les diferents tradicions religioses ajuda a apropar-se al pensar, fer i sentir dels altres, que per diferents no han d'entrar en contradicció. Un repte per l'educació, educar des de la mediació i a partir de la mediació, donar estris a tots les infants i adolescents per reconèixer l'altre. Treballar la mediació en qualsevol àmbit seria posar un gra de sorra pel diàleg interreligiós.
- La cohesió social i el desenvolupament de les persones com a horitzó.
- La ciutadania intercultural (el diàleg intercultural i interreligiós) com a procés. Formar per treballar el diàleg interreligiós des de les diferents comunitats religioses, les entitats socials i la política. Un diàleg que cal fomentar als centres educatius, amb les famílies, mestres, associacions de pares i la resta de famílies no associades, necessiten urgentment trobar-se, escoltar-se.

Es fa necessària la voluntat política que permeti donar expressió en la seva completesa a la pluralitat religiosa. Si bé la llei sobre la llibertat de culte és coneguda i reconeguda, també es fa tangible la dificultat per a una real aplicació de la mateixa i els entrebancs que surten en el dia a dia a l'hora de dur-la a terme.

Autors com Bîrzéa (2009) posen de manifest que la convivència implica l'educació més enllà de l'escola, apel·lant a altres agents socioeducatius. Preparar per fer un treball de xarxa al territori vers un teixit d'entitats i organitzacions "de base" (comunitats religioses, veïns, comerciants, usuaris d'equipaments, etc.). Es valoren les iniciatives des de les entitats religioses com l'associació UNESCO pel diàleg interreligiós, el GTER; i també les no religioses, com la fundació "tot Raval"; i entitats civils (centres cívics, a través dels grups d'alfabetització, etc.).

4.4.1 ÀMBIT FORMAL I EDUCATIU

La formació a l'àmbit formal educatiu ha de donar expressió lliure a la dimensió espiritual inherent a tota persona. Cal deslligar el terme religió d'una dictadura, d'una postura retrograda, o d'una manca de llibertats, identificada a l'església catòlica... vincular-la amb la pluralitat de valors pròpia del món cultural actual. Obrir noves dimensions a l'expressió de la vivència espiritual que permet donar-hi respostes plurals.

Cal la llibertat d'expressió, de pensament i de credo per a donar possibilitat a totes les formes i expressions religioses.

Es proposen dues opcions de tractament educatiu en relació a aquesta dimensió més plural, i al vincle important que té l'expressió religiosa per a la comprensió d'un llegat cultural heretat:

- a) Les religions s'han de poder estudiar com qualsevol matèria curricular. Crear les condicions per l'ensenyament de les diferents confessions a l'escola, donada la creixent importància de la diversitat religiosa i de les relacions interreligioses. En aquest mateix sentit, Weisse (2012) proposa també la introducció de la religió a l'escola pública, per la millora de les relacions interpersonals. Educar en cultura religiosa general és necessari.
- b) Educar en cultura religiosa general (o per una educació religiosa laica) és necessari: revisar els currículums des de l'educació primària fins la universitat, especialment en matèries com la història, geografia, filosofia i altres ciències humanes i socials. No per confessionalitats, sinó tractant la religió des d'una perspectiva diversa. L'existència d'una matèria comuna per a tot l'alumnat a partir de la qual s'abordi el fet religiós des d'una perspectiva del diàleg i del coneixement de la diversitat: fer cultura religiosa per tothom.

Per altra banda, cal treballar la perspectiva de gènere per promoure la dignificació, la igualtat i la justícia de gènere en les diverses tradicions religioses i espirituals i en les iniciatives interreligioses (Torradejot, 2012; Moliner i Aguilar, 2010): fomentar espais de trobada per les dones, donat que elles aporten molt al diàleg interreligiós per la seva natural facilitat de trobar punts de confluència, i alhora de poder parlar des del no poder, si més no des del no exercici del poder. No deixar-se manipular per les dinàmiques del poder patriarcal i obrir-se camí vers la solidaritat (Santiago i Corpas, 2012).

Finalment, es proposen accions concretes de formació quant a la inclusió dels centres de culte a les activitats escolars per la informació i formació a la comunitat educativa i especialment als professors i alumnes sobre la diversitat religiosa.

Cal revisar l'edició de materials educatius didàctics existents en matèria de diversitat religiosa: Moliner i Aguilar (2010) constaten en els materials, informació parcial i/o errònia, generalitzacions, estereotips i falta de rigor en les presentacions i ús de textos i imatges, entre altres. Veuen la necessitat urgent de dotar tant les editorials com el professorat de recursos per accedir a informació rigorosa sobre les tradicions religioses, que permetin fer un tractament a l'aula des de la paritat porporcional i la no discriminació.

Per això es considera imprescindible comptar amb experts de les diferents comunitats que assessorin els processos de creació i desenvolupament tant dels currículums com de tots els materials educatius (Weisse, 2009).

4.4.2 ÀMBIT SOCIOEDUCATIU I PROFESSIONALITZADOR

Mestres de religió, mediadors culturals, líders religiosos, etc. són els i les professionals de l'àmbit socioeducatiu i professionalitzador al que fem referència.

S'ha de promoure una formació inicial i continua del professorat en educació religiosa, educació per la ciutadania i drets humans i educació intercultural. Lligat a això, cal fer una revisió dels cursos que existeixen per la formació sobre la gestió de la religió i la diversitat religiosa a la societat.

Es fa formació de diferents religions però aquesta, a vegades, continua sent des del punt de vista cristià. A l'espai universitari li pertoca ofertar als estudis religiosos tenint en compte les circumstàncies actuals de crisi: l'objectiu es que hi hagi gent formada per tal d'ampliar els interlocutors de cada comunitat religiosa. Es proposa que a les facultats d'humanístiques hi hagués un apartat de ciències de la religió com a la Universitat Complutense, comptant amb les comunitats religioses.

També és important oferir més sensibilització i recursos per potenciar la creació i ús de materials: altres agents haurien de ser també responsables de l'educació religiosa a la societat: les famílies, les entitats de lleure, responsables d'espais educatius (biblioteques, menjadors escolars, etc.), les comunitats religioses, les comunitats mateixes i altres professionals.

Els formadors/es dels agents socioeducatius haurien de ser professorat expert, d'aquí i de l'estranger, que oferissin diverses visions: cultura interreligiosa i intercultural, de pedagogia. Ho podrien fer en format curs intensiu, postgrau o màster.

A continuació es resumeixen accions concretes de formació proposades. Des de la formació inicial:

- Caldria un coneixement introductori i sensibilització. No està solventat a nivell de formació (per exemple, del professorat): es dona manca d'independència de les institucions de formació respecte la influència de les religioses.
- Oferir perspectives diferents per comprendre el món contemporani i des de diferents disciplines i arts com el cinema, la literatura. Preparar de cara a la comprensió del món contemporani i a partir de perspectives molt diferents: vocabulari relacionat amb aquests aspectes, com el pluralisme, vocabulari necessari per entendre el món en que vivim... què vol dir ciutadania , què vol dir política i altres.

Des de la formació continuada es plantegen:

- Cursos de formació o seminaris pel professorat ja que la diversitat és una realitat. El professorat pot introduir aquests temes a partir de diverses situacions i àrees curriculars i tutories. I aquests cursos no estan adreçats sols a professionals de l'àmbit de l'educació, també en l'àmbit hospitalari, judicial, etc.
- Una formació més àmplia en diversos aspectes de cultura interreligiosa i intercultural, aspectes pedagògics, etc. I també replantejar l'enfocament per no

basar-se sols en el coneixement, sinó evolucionar també a nivell humà en la gestió de les emocions, conèixer el que és desconegut.

- Afavorir espais de diàleg per l'intercanvi de coneixements entre els agents socioeducatius, en la línia del que proposen Moliner i Aguilar (2010) quant a participació de la comunitat per assessorar en els processos de creació i desenvolupament de currículums i materials educatius: potenciar el coneixement de les diverses religions per tal que l'objectiu de preservar la llibertat religiosa sigui respectat.

5. CONCLUSIONS

La lectura dels cinc apartats anteriors permet integrar els resultats en propostes de conceptualització dels temes clau (religió, diàleg interreligiós i intercultural) i propostes de millora per la gestió de la diversitat religiosa a l'espai públic, recollint la veu dels agents entrevistats. A continuació es presenta aquesta síntesi globalitzadora i el seu contrast amb les necessitats normatives detectades en la fase prèvia del projecte.

5.1 Clarificació conceptual: un repte i una necessitat contrastada

Es pot definir la paraula religió? Les tres audiències de professionals indiquen la dificultat per trobar una única definició d'aquesta paraula per les diferents interpretacions que suposa, per la seva complexitat i per ser un concepte obert. Fins i tot, s'explicita la dificultat d'una traducció universal a totes les llengües. Per això, tots els professionals construeixen la definició a partir de diferents paràmetres com la pròpia percepció de la persona; és a dir, com indica Melloni (2003), la interpretació de l'experiència humana, des de la comunitat o a partir de la cultura. En aquest sentit, es lliga cultura i religió, igual que també diversitat religiosa i cultura, i diàleg interreligiós i diàleg intercultural. I és que, segons Melloni (2003), el valor de la religió s'expressa a través dels receptors psíquics i culturals que posseeix cada individu i cada comunitat. No obstant això, no tots els professionals estan d'acord amb aquesta relació entre religió i cultura, sigui a nivell conceptual o a nivell d'un diàleg. Actualment, la religió no té una única forma d'expressió sinó diverses. Així, que s'ha fet necessari diferenciar religió d'espiritualitat a mesura que la diversitat religiosa ha anat creixent. Aquesta necessitat d'una clarificació conceptual, queda palesa en el llenguatge dels experts on sobresurten diferents paraules. Així, les persones entrevistades de la administració proposen termes com "creença, pràctiques, patrimoni cultura, cultura, costums". Les entitats diferents paraules com: "creences atees religioses, conviccions, espiritualitat atea, dimensió estètica, espiritualitat, organització, estructura cultural, practiques culturals". I en el mon acadèmic, apareixen paraules com "espiritualitat, desenvolupament humà, comunitat, creences, pràctiques". Vegem-ho reflectit en el següent núvol de paraules que mostra els conceptes més freqüents en les definicions de religió detectades a les entrevistes (figura 2).

Figura 2. Núvol de paraules més rellevant de la definició de religió

5.2 Mitjans de comunicació i el fet religiós

Davant aquesta necessitat de clarificar conceptes sobre religió, diversitat i pluralitat religiosa i s’hi pot afegir espiritualitat, alguns experts dels tres àmbits indiquen que el repte és desenvolupar i fer difusió d’aquest coneixement. Existeix una crítica molt explícita del paper dels mitjans de comunicació que no ajuden precisament a la difusió de la diversitat religiosa, doncs solen informar només quan hi ha males notícies i solen emprar llavors, un to negatiu i no una visió neutra des de la qual es pugui posicionar la societat. Per exemple, té ara molta més premsa l’islam reaccionari que no pas la vivència profunda de la religió musulmana.

Les entitats són particularment sensibles a la difusió que fan els mitjans de comunicació. Segons el seu parer, contribueixen a construir un imaginari social que genera prejudici social i no aporta un coneixement real. Així, de cada religió expliquen només un tipus de sensibilitat, generalment la que correspon a una imatge més negativa. En conseqüència, tal com indiquen els acadèmics, la diversitat és expressada com un problema i no com una oportunitat. L’exemple més clar són els nuclis fonamentalistes del món islàmic. L’obertura de centres de culte causa conflictes entre comunitats i veïns, aspecte que llavors és tractat com a problema pels mitjans de comunicació, sent llavors una sola opinió pública la que preval. Per això, diferents experts recalquen la importància de que els líders religiosos tinguin una bona competència comunicativa, la qual cosa afavoreix el diàleg.

La crítica als mitjans de comunicació es fa palesa en diversos apartats de les entrevistes més específicament, en la diversitat religiosa i el diàleg interreligiós i es construeix com un repte.

5.3 El diàleg interreligiós

La concepció del diàleg interreligiós es basa en el intercanvi respectuós i obert. Els tres col·lectius utilitzen paraules i conceptes del propi Llibre Blanc sobre el Diàleg Intercultural proposat per la Unió Europea (2006). Els més rellevants apareixen al següent núvol de

paraules amb les més rellevants per conceptualitzar i definir aquest concepte a les entrevistes (figura 3).

Figura 3. Núvol de paraules més rellevant de la definició de diàleg interreligiós

5.3.1 Les bases del diàleg interreligiós

Previ al diàleg, ha d'existir la voluntat del coneixement mutu, un coneixement que hauria de permetre superar els estereotips, especialment els negatius. Per això, un altre repte que sorgeix és el del coneixement entre religions, però no només entre aquestes sinó també amb els no creients; és a dir, amb totes els membres de la societat. Aquest és el repte de la interconviccionalitat.

La base del diàleg és la comunicació o la capacitat comunicativa. Per això, un dels reptes proposats es vincula amb la comunicació, no només per establir el diàleg interreligiós entre les persones sinó també en els mitjans de comunicació. Una entitat és molt precisa: els líders religiosos han de saber explicar i els mitjans han de saber transmetre aquesta explicació.

Els elements pel diàleg interreligiós son: el reconeixement de l'altre; un interès en l'altre; respecte; estar obert a la transformació, al canvi; una predisposició a repensar les idees pròpies a partir de les dels altres i la possibilitat d'enriquiment i transformació mutus. Són els elements i les actituds que es requereixen per una mediació. Ara bé, el coneixement de l'altre, de l'alteritat no significa sempre una major acceptació de l'altre diferent

Aquest diàleg ha de tenir sempre un caràcter d'horitzontalitat, com diu una experta. Això és la "igualtat" tal com indica la definició de la UNESCO (2015) Si entenem les bases del diàleg des dels constructes de la mediació, en el diàleg interreligiós no hi ha un guanyador ni un perdedor, totes les persones que es relacionen guanyen.

5.3.2 Guanys i pèrdues en el diàleg interreligiós

Les tres audiències posen de manifest les motivacions vers aquest diàleg interreligiós des de l'anàlisi de necessitats humanes, com també els beneficis que aportaria a la humanitat, podent promoure una societat més civilitzada. Els professionals de les entitats destaquen els beneficis d'aquest diàleg pel que significa per l'autoconeixement i el propi qüestionament.

No obstant, es posa sobre la taula els perills de crear grans expectatives vers el diàleg intercultural. Un expert acadèmic proposa especificar bé quina és la raó principal per fomentar aquest diàleg intercultural. Tan els acadèmics com els professionals fan referència al paper que juga la por a la pèrdua de la identitat. Per tant, tal com indica un acadèmic s'ha de mantenir la identitat mentre es creen nous elements fruit del diàleg intercultural i interreligiós. Aquesta por de pèrdua de la identitat, pot ser fruit com assenyala Torradeflot (2011) del convenciment de que els propis valors són superiors. Ara bé, cal ressaltar que la identitat es construeix a partir del reconeixement de l'altre.

Per això, és important el respecte, el reconeixement de l'altre i estar obert al canvi. Aquesta situació podria ser un repte, un repte per l'educació, educar des de la mediació i a partir de la mediació, donar estris a tots les infants i adolescents per reconèixer l'altre. Treballar la mediació en qualsevol àmbit seria posar un gra de sorra pel diàleg interreligiós.

5.3.3 Diferents nivells pel desenvolupament del diàleg interreligiós

A nivell educatiu, els valors comuns són un element bàsic per afavorir aquest diàleg i superar així les barreres a la diferència. Elósegui (2009) aposta per una educació en els valors compartits. Però també, existeixen els espais naturals, com per exemple, els parcs, que són espais compartits per la població i per tant, on hi trobem diversitat religiosa. Precisament, per la seva informalitat, poden convertir-se en un lloc de valors comuns. Creiem que aquesta idea dels espais naturals s'hauria d'explorar més .

A nivell polític, cal superar la situació actual on l'estat es declara aconfessional però manté els rituals d'origen catòlic d'un país confessional, sent difícil així l'expressió de la diversitat religiosa. Santiago i Corpas (2012) denuncien aquest monopoli catòlic. Si no existeix aquest reconeixement legal, el diàleg interreligiós pot ser més difícil. Així, els acadèmics assenyalen la importància de desenvolupar polítiques que garanteixin i desenvolupin la llibertat d'expressió, de pensament i de credo. Entitats i acadèmics coincideixen en la importància de la independència de la política en les decisions educatives i la independència dels departaments de l'administració envers els partits o voluntats polítiques.

A nivell comunitari, un expert del àmbit acadèmic dona molta importància al teixit d'entitats , a les organitzacions que anomena de base, com podrien ser els comerciants, el veïnat, les comunitats religioses tal com assenyala Torradeflot (2012). En altres paraules, en el que s'està incidint és en el treball en xarxa. Un treball en xarxa que necessita un lideratge. D'aquesta forma, des de l'administració es convoca a les entitats a crear una instància que assumeixi aquest lideratge. de la promoció del diàleg intercultural i interreligiós. Així, el treball en xarxa des de la base podria millorar els perills esmentats per Torradeflot (2012) per dibuixar apostes més creatives, complementàries, amb funcions diferencials...

5.3.4 Iniciatives vers el diàleg intercultural i interreligiós

Administració pública, entitats i comunitat són els tres eixos a Catalunya que aborden el diàleg intercultural i interreligiós, amb iniciatives de tot tipus tant en quantitat com en qualitat. No obstant això, la participació d'aquests tres eixos és percebuda de forma diferent, sent les iniciatives de les entitats religioses les més visibles. I aquí és on l'administració torna a recalcar que el lideratge no el pot assumir sinó existeix un lideratge per part de les entitats religioses. És important recalcar que no totes les iniciatives comunitàries sorgeixen de la societat civil, sinó més aviat de les institucions religioses.

Aquest és un punt a destacar per intentar involucrar altres institucions civils i així, ampliar les mirades i les visions vers una inclusió (Weisse, 2009). De entre aquestes altres institucions, l'escola torna a aparèixer com una de les principals. Des dels centres educatius, no només es poden fomentar iniciatives amb l'alumnat sinó també amb les famílies. Propostes com la de Moliner i Aguilar (2010) que fomenten la participació de la comunitat poden ajudar a la creació de xarxes i evitar l'aïllament d'alguns centres educatius respecte a les iniciatives sobre el diàleg intercultural i interreligiós.

5.4 SITUACIÓ DE L'ENSENYAMENT DE RELIGIÓ

Els tres col·lectius d'experts coincideixen: la situació de l'ensenyament de la religió no està resolta. Ha millorat amb la última legislació educativa en el sentit que ha guanyat estatus. Però això, no significa el compliment de la legislació com així ho denuncia l'administració. La majoria dels joves acaba els estudis obligatoris sense cap formació en matèria religiosa. Els que si han tingut oportunitat de rebre una formació, ho han fet adscrits a la religió catòlica perquè encara que segons la legislació, les famílies poden escollir una confessió pels seus fills i filles, els dispositius educatius per la formació en les confessions no catòliques, a prou feines existeixen. Les famílies que opten per una formació religiosa catòlica pels seus infants aposten pels centres concertats que segur que tindran aquesta oferta en front de les escoles públiques la majoria de les quals decideixen no impartir-la al no omplir els grups.

Les entitats es mostra com el col·lectiu més crític davant la posició que adopten les escoles tant públiques com privades. Ambdues utilitzen la mateixa argumentació per declinar la participació a activitats sobre la cultura religiosa: per una part, els centres públics s'emparen en la definició aconfessional del centre, i per l'altre, els centres privats, reivindiquen la seva confessionalitat. El resultat és que ni uns ni els altres aborden un tractament integral del fet religiós, conseqüència com diuen els acadèmics del malentès laïcisme de la nostra societat. De fet, els centres que tenen una oferta d'opcions formatives de religió divideixen l'alumnat segons les seves confessions.

Per tant, el model formatiu no contribueix a l'ensenyament de la religió des d'una perspectiva plural, situació encara més palesa pel fet de no haver-hi una matèria comuna en el currículum des d'aquest posicionament. Tots els col·lectius entrevistats defensen unànimement que educar en cultura religiosa general és necessari. L'educació formal és un tema recurrent tant en l'apartat de la diversitat religiosa com del diàleg interreligiós

5.4.1 Millores necessàries per un model formatiu plural

Educar en una cultura religiosa general passa segons els experts per fer una revisió dels materials curriculars i educatius. perquè aquests no tracten la religió des d'una perspectiva diversa. Si tenim en compte el que diu la UNESCO (2005) s'hauria de revisar el currículum de tots els nivells del sistema educatiu, fins i tot l'universitari especialment en les matèries de les ciències humanes i socials, aspecte en el que també existeix un acord per part dels entrevistats. Parteixen de la base de que la pluralitat religiosa es dona dins de la secularització. Per això, i tenint en compte el vincle de cada religió per comprendre la cultura de cada individu i comunitat (tal com expressen les entitats la religió implica una manera concreta d'estructurar la societat), les religions segons els experts del món acadèmic s'haurien de poder estudiar als diferents nivells del sistema educatiu, des de l'escola (Weisse, 2012) fins a la Universitat.

Moliner i Aguilar (2010) proposen que la comunitat participi en l'assessorament per crear i desenvolupar el currículum i els materials educatius.

La formació del professorat és una altra millora que s'hauria d'introduir. Les bones pràctiques actuals en aquesta matèria gira en torn de la bona voluntat del professorat i de la seva iniciativa individual. La formació del professorat no només ha de ser una formació inicial sinó continua; una formació basada en l'educació religiosa, per la ciutadania i drets humans i educació intercultural (López, 2012). Les entitats també indiquen que l'enfocament de la formació no només ha de basar-se en el coneixement, sinó evolucionar cap un enfocament més humanista plantejant per exemple, la gestió de les emocions. I és que el coneixement de les diferents religions com a factor únic de la formació no va acompanyat d'una major acceptació de l'altre, de l'altre diferent

Conseqüentment, tal com assenyalen Moliner i Aguilar (2010) existeix una necessitat de dotar de recursos tant a les editorials com al professorat i així tenir eines per potenciar la diversitat i comprendre en profunditat les tradicions religioses.

La formació religiosa s'erigeix doncs, com un dels grans reptes , tal com indiquen els experts entrevistats.

5.4.2 L'educació com a responsabilitat compartida

Entenen que l'educació no només succeeix a l'escola sinó a molts altres àmbits, els entrevistats manifesten la necessitat de responsabilitzar de l'educació religiosa a molts altres agents i espais educatius com les famílies, les entitats de lleure, els professionals per exemple de les biblioteques, els monitors de menjadors, les comunitats religioses, etc. I si es pot treballar a nivell comunitari, la xarxa s'amplia. En aquest sentit, els diferents experts identifiquen bones pràctiques. Una d'elles és la inclusió dels centres de culte a les activitats escolars. En aquestes iniciatives, l'escola visita els centres de culte, posant de relleu les funcions que tenen, com per exemple d'experiència espiritual tant personal como comunitària, fent així activitats en els dos espais.

5.5 ELS FUTURS AGENTS SOCIOEDUCATIUS

Es constata la creixent secularització de la joventut universitària catalana doncs, més de la meitat, un 60% es declara no creient. Aquesta dada és superior a la indicada per l'Informe Ferrer i Guardia (Vendrell et al., 2004) que implica un 40% no creients a Catalunya. Probablement, les generacions més joves s'adscriuen cada cop més a les opcions de consciència no religiosa. De fet, els resultats de l'enquesta mostren que els estudiants, a diferència de les seves famílies són menys catòlics, religió que professen la majoria de les i els estudiants que si són creients. I és que la religió catòlica continua sent la majoritària. A pesar d'aquesta secularització i el domini de la religió catòlica, s'entreveu un albir de creences en el sentit que aquest alumnat es considera menys ateu que els seus progenitors, professen amb més freqüència que les seves famílies altres religions no dominants i parlen d'espiritualitat, paraula que no atribueixen al seu pare i mare.

S'evidencia la poca presència de competències i continguts que abordin les temàtiques de diversitat religiosa i diàleg intercultural i interreligió en la formació universitària. Així ho corroboren l'anàlisi dels plans docents realitzat i la visió dels i les estudiants en l'estudi per enquesta, doncs només un 14% ha estudiat algun tipus de contingut religiós i la gran majoria indica que no ha tingut una formació suficient. Diferents experts i estudis ja han advertit d'aquesta necessitat formativa en el sistema universitari (Unesco, 2005; Torradeflot, 2011; López, 2012; Vilà et al, 2015).

Les i els estudiants valoren no només la necessitat sinó també la importància d'aquesta formació a nivell universitari, probablement perquè s'han trobat en alguna situació de

diversitat religiosa en la seva quotidianitat, en les pràctiques curriculars o en altres àmbits socioeducatius, per exemple, en activitats de temps lliure com a monitors i monitores. I és en aquests altres espais, on busquen resposta a la manca de formació, una formació per promoure el diàleg intercultural i interreligiós. Probablement, uns espais més informals, on la realitat de la diversitat religiosa pot expressar-se de forma més oberta que en les institucions educatives formals, permeten afrontar una formació des del diàleg interreligiós i no només una formació religiosa tradicional. Aquesta podria ser una de les causes per les que els i les estudiants no consideren important impartir continguts religiosos a la formació bàsica obligatòria. Segurament, la seva experiència escolar en aquesta temàtica ha estat més propera al model de substitució de Knitter (2008), que ara rebutgen. Així, actualment, el 65% de l'estudiantat es posiciona des del model de reciprocitat en el que la visió de la realitat última és una però hi ha moltes expressions culturals d'aquesta realitat i es busca un consens en els aspectes comuns però sense destacar les diferències.

Es posa de relleu l'actitud poc favorable que tenen les i els estudiants respecte a la diversitat cultural i religiosa, al diàleg interreligiós i especialment al paper rellevant de l'educació en la gestió de la diversitat religiosa i cultural i el foment del diàleg interreligiós. Aquests resultats són de complexa interpretació. Es podrien explicar a través de la manca de formació universitària sobre aquestes temàtiques, tal com s'ha posat de relleu, o pels prejudicis cap a la religió i les creences religioses en el nostre país fruit de la nostra herència històrica (Diez de Velasco, 2012) que encara són presents de forma majoritària. Però, la realitat és molt més complexa. Les actituds són el resultat del procés de socialització i per canviar-les, no només és necessari el "saber" sinó també el "saber fer". I així, ho demostren les dades de l'estudi. L'estudiantat que ha tingut oportunitat de "saber fer", de tenir alguna experiència mostra unes actituds menys desfavorables cap a la diversitat cultural i religiosa, particularment a la seva presència en l'espai públic, sobre el diàleg interreligiós, considerant especialment la part conceptual de la religió i el diàleg, i sobre el paper de l'educació formal i la formació universitària dels futurs agents socioeducatius.

El nivell de les actituds es diferencien segons el territori i el grau que estan estudiant. Respecte al territori, l'alumnat de la Universitat de Barcelona destaca en mostrar unes actituds una mica més favorables que l'alumnat de les altres universitats catalanes estudiades, especialment Girona i Lleida en alguna de les dimensions del qüestionari. Probablement, Barcelona, per ser la província amb més població i per tant, més diversitat religiosa i cultural, compta amb moltes més iniciatives pel diàleg intercultural i interreligiós que altres territoris catalans, que encara que la percepció de la presència de la diversitat religiosa pot ser més palpable, les iniciatives i entitats estan menys arrelades per la menor incidència. El coneixement de l'existència d'aquestes iniciatives pot ser un dels factors explicatius d'aquestes diferències. La realitat territorial de Barcelona, amb molta més proximitat a la diversitat religiosa i cultural, així com les nombroses iniciatives pel diàleg intercultural i interreligiós que protagonitza pot ser un desencadenant d'aquesta menor desfavorabilitat dels futurs agents socioeducatius vers la diversitat cultural i religiosa, especialment en aspectes de discriminació i presència a l'espai públic.

Per altra banda, respecte al grau que estan estudiant, l'alumnat d'Educació social i Treball social té una actitud més favorable vers la diversitat cultural i religiosa, mentre que els graus de Pedagogia i Formació del Professorat, tenen actituds més desfavorables. Aquests resultats poden ser interpretats des del perfil dels i les estudiants. L'alumnat d'Educació social i Treball social té una vocació molt clara cap als col·lectius més vulnerables i la decisió del per què estudiar aquestes carreres és perquè volen ajudar a les persones. Molts d'ells i d'elles han tingut experiències d'exclusió social, de

vulnerabilitat o de proximitat familiar amb la diversitat, tot tipus de diversitat com per exemple, la funcional, la cultural o la religiosa. Precisament, és en aquests dos graus on van començar a matricular-se, estudiants amb creences religioses diferents a la catòlica. Al mateix temps, aquest estudiantat es caracteritza molt més que en els altres graus per la seva implicació com a voluntaris en entitats del tercer sector o ja estan treballant en l'àmbit socioeducatiu. L'experiència en primera persona, el "saber fer", és un factor, com s'ha posat de manifest anteriorment, que permet la modificació de les actituds cap a posicions, en aquest cas, més favorables cap a la diversitat religiosa i al diàleg interreligiós. El perfil de les i els estudiants de Formació dels mestres i Pedagogia, no mostra tant aquestes característiques.

Sigui quina sigui, la realitat social i familiar d'aquests estudiants, tots i totes han passat per una escolaritat en la que en major o en menor grau han conviscut amb la diversitat religiosa i cultural. Però aquesta convivència escolar, com indiquen Gratacós i Ugidos (2011) no implica unes relacions interculturals igualitàries i positives. Les actituds s'han de treballar des del principi perquè formen part de la socialització. I la primera institució més adient per fer-ho, al costat de la família, la que acull tota la infància sense exclusió, tota la diversitat, és l'escola. Per això, és important garantir una bona formació als futurs mestres i encara amb més raó, després dels resultats obtinguts. Però, aquests nens i nenes que després es converteixen en adolescents també comparteixen altres espais on exerceixen com a professionals les persones que han estudiat Pedagogia, Educació social i Treball social. I encara, que aquests dos últims col·lectius, mostren actituds menys desfavorables, les seves actituds són força baixes, no es pot obviar repensar també la seva formació universitària.

6. IMPACTE PREVIST

En la primera fase hem treballat en la detecció de necessitats normatives respecte la gestió de la diversitat religiosa a l'educació. Aquesta primera fase de l'estudi ha tingut per objectiu l'anàlisi diagnòstica de la realitat a partir de l'objectiu específic "d'identificar els elements clau de la temàtica objecte d'estudi a través de l'anàlisi documental dels referents teòrics i la literatura especialitzada per detectar les necessitats normatives respecte a la gestió de la diversitat religiosa a l'espai públic". S'ha portat a terme una tasca de cerca documental de fonts diverses de caràcter acadèmic, polític, mediàtic i legislatiu per tal de poder obtenir uns indicadors socials i teòrics que permeten detectar necessitats normatives al voltant del tema.

Concretament s'han desenvolupat tres activitats:

- Cerca documental de fonts acadèmiques, polítiques, mediàtiques i legislatives que permetin detectar necessitats normatives.
- Acord entre els membres del grup d'investigació sobre les dimensions i components de les necessitats detectades
- Anàlisi de contingut de les fonts documentals consultades per detectar les necessitats normatives

Els resultats d'aquesta fase han estat difosos ja en el V Congrés anual REPS que va tenir per objectiu: fer una reflexió profunda sobre les polítiques públiques des de la perspectiva del creixement inclusiu, la sostenibilitat social i mediambiental i les noves formes d'expressió democràtica. Es va celebrar a Barcelona, en el Palau Macaya (Obra Social La Caixa) els dies 5 i 6 de Febrer de 2015. Es pot consultar la ponència de forma online:

http://repsbarcelona2015.es/wp-content/uploads/2015/02/P7_Ruth-Vila-Dialogo-intercultural.pdf

En la segona fase hem treballat en la detecció de necessitats sentides per part d'alguns agents socioeducatius. Aquesta segona fase dóna resposta a l'objectiu específic de "detectar necessitats per part de líders religiosos, i polítics, mestres, mediadors interculturals i altres agents socioeducatius que actualment gestionen el diàleg interreligiós a Catalunya i Melilla".

S'han fet 11 entrevistes semi-estructurades a agents socials implicats en la gestió de la diversitat cultural en l'espai públic. La difusió dels resultats obtinguts en aquesta fase es presentaren en el 3rd International Congress of Educational Sciences and Development celebrat a San Sebastián el mes de juny de 2015, on participarem en un simposium convidat sobre *Inclusió i cohesió social a Catalunya en el context educatiu*, que coordinà Ruth Vilà:

http://congresoeducacion.es/edu_web/programacientifico.html#SIMPOSIOSINVITADOS

També tenim en fase de redacció final un article que s'enviarà a la revista *Cultura y Educación*.

En la tercera fase hem treballat en el diagnòstic sobre les actituds dels futurs agents socioeducatius. Aquesta fase integra els resultats obtinguts en les dues fases anteriors. Aquests resultats fonamentaran les dimensions i indicadors del qüestionari. Un cop dissenyat i validat, el qüestionari s'ha aplicat en la modalitat online a estudiants de darrer curs dels ensenyaments de Pedagogia, Educació Social, Treball Social i Formació del Professorat de les Universitats Catalanes.

Aquests resultats es difondran en un simposium coordinat per Ruth Vilà sota el títol "El papel de la educación ante la diversidad religiosa y cultural" al 4th International Congress of Educational Sciences And Development que es celebrarà el proper mes de juny de 2016 a Santiago de Compostela. Es presentarà una comunicació titulada: "*Las actitudes de los futuros agentes socioeducativos ante la diversidad religiosa y cultural en la educación*":

http://congresoeducacion.es/edu_web4/CV_SIMP/CV_29.html

També es presentaran de forma parcial els resultats obtinguts pel grau de Pedagogia al XVI Congreso Nacional y VII Congreso Iberoamericano de Pedagogía: Democracia y Educación en el Siglo XXI, que es celebrarà a Madrid durant del mes de juny de 2016, y on es presenta una comunicació sota el títol: "*Las futuras pedagogas y pedagogos ante la diversidad religiosa e intercultural*".

<http://www.congresodepedagogia.com/>

Els resultats parcials obtinguts a la Universitat de Barcelona estan en procés d'acceptació a la *Revista Interuniversitaria de Formación del Profesorado*, amb l'article: "Los futuros pedagogos ante el hecho religioso. Estudio exploratorio en la Universidad de Barcelona".

Finalment, posant l'èmfasi en la innovació docent universitària que suposa el plantejament de l'anàlisi dels plans formatius universitaris, també es presenten els resultats obtinguts en el IX Congrés Internacional de Docència i Innovació (CIDUI) que tindrà lloc a Bellaterra (Barcelona) a la Universitat Autònoma de Barcelona, els dies 5, 6 i 7 de juliol de 2016. On es presenta una comunicació sota el títol: "***La formació inicial dels futurs agents socioeducatius davant la diversitat religiosa i cultural: un estudi als graus de pedagogia, educació social i formació de mestres***"

<http://www.cidui2016.cidui.org/ca>

En la darrera fase es presenten les propostes vers la gestió de la diversitat religiosa des de l'educació que es difondran en un article pendent d'escriure a la revista *Perspectiva Escolar*.

7. APLICABILITAT DEL PROJECTE

La investigació respon a una sèrie de necessitats que denoten la seva rellevància científica i social. La recerca suposarà un impacte social important en tant que: Ajuda a visualitzar els problemes i necessitats normatives i sentides per una gestió de la diversitat religiosa en l'espai públic, des de la visió d'aquells experts més rellevants en aquesta temàtica.

La participació d'informants clau d'entitats destacades permet una anàlisi de necessitats sentides que juntament amb l'anàlisi de les necessitats normatives, ens ha permès, proposar respostes a aquestes necessitats detectades per part dels participants. Aquestes propostes juntament amb el pla de difusió dels resultats de la recerca són una autèntica font de transferència de coneixement, objectiu ineludible en la recerca educativa actual. En aquest sentit, la connexió entre les propostes i les necessitats detectades és un bon indicador per a l'aplicabilitat autèntica dels resultats obtinguts, en la mesura que aquests responen als problemes reals.

Per altra banda, la recerca proporciona les dades exploratòries necessàries per avançar en la gestió de la diversitat religiosa en l'espai públic, i de la promoció del diàleg intercultural i interreligiós, al proporcionar pistes sobre: la visió dels agents socioeducatius en el context català, i l'anàlisi de les actituds dels futurs agents socioeducatius en formació a les universitats catalanes. Conèixer les relacions entre els diversos elements que tenen a veure amb aquestes actituds ha permès dissenyar diferents perfils dels estudiants segons la seva actitud vers la diversitat religiosa i cultural. La mostra permet l'extrapolació de dades a tot el col·lectiu dels futurs agents socioeducatius.

Els resultats més evidents del projecte és la necessitat de formació dels futurs agents socioeducatius. Per tant, l'aplicació del projecte en aquest sentit serà en un futur proper la proposta d'un postgrau propi a la Universitat de Barcelona, dirigit als estudiants regressats dels graus estudiats i dels professionals en actius, doncs com ja queda explicitat en el projecte, aquests també necessiten una formació continua. La Universitat de Barcelona no compta entre la seva oferta cap formació postgraduada (màsters o postgraus) específica d'aquesta temàtica i menys des d'una mirada d'interconviccionalitat. Pensem en una proposta en la que Afers Religiosos hi tingués una presència, sent un partner en la formació. En aquest sentit, l'equip farà una proposta al Departament per iniciar, si s'escau, la col·laboració. Els resultats obtinguts d'aquest diagnòstic obren noves propostes quant a formació inicial i contínua dels agents socioeducatius per a una gestió de la diversitat religiosa des del diàleg intercultural i interreligiós.

L'impacte social d'aquestes propostes es recullen des del Consell d'Europa (en la Recomanació 1720, aprovada el 4/10/2005, sobre educació i religió) on s'afirma que l'educació és essencial per combatre la incomprensió entre les diferents expressions de religiositat, i es promou una formació inicial i contínua del professorat en educació religiosa, educació per a la ciutadania i drets humans i educació intercultural, per promoure el diàleg intercultural i interreligiós (López, 2012). També des dels estudis d'Arnesen et al (2010) es posa de manifest la importància de la formació dels

professionals de l'educació; de manera semblant al que es recull en la Recomanació CM/Rec (2008) 12 sobre la dimensió de les religions i de les conviccions no religioses a l'educació intercultural, on s'expliciten tres nivells d'acció: polítiques pedagògiques, institucions i el desenvolupament professional docent.

Finalment, creiem que la recerca comporta també un impacte científic i acadèmic important, en tant que:

Contempla l'elaboració de diferents instruments pertinents per realitzar l'estudi de necessitats i l'ús de diverses estratègies de recollida de la informació (qüestionari, entrevistes). El qüestionari elaborat ha permès copsar la percepció dels i les estudiants universitari sobre la diversitat religiosa i el diàleg interreligiós, a més de la necessitat de formació en aquests dos temes. La seva validació permet ser un instrument pel diagnòstic de necessitats aplicable a altres col·lectius. De fet, aquest qüestionari, amb l'adaptació del llenguatge, serà aplicat en el segon projecte atorgat als estudiants de secundària. Així mateix, aquest instrument pot ser replicat en altres recerques.

El disseny mixt, que combina mètodes quantitius i qualitius, entenem que esdevé una potencialitat que pot ser referència per al treball en altres investigacions. L'estudi diagnòstic és una aportació acadèmica important, així com el treball que es deriva. Pot ser referència per altres estudis i punt de partença per promoure investigacions de caire més transformador en els mateixos col·lectius.

REFERÈNCIES

Aguado, G; Escofet, A; Rubio M^a J (2010) "Empoderamiento. Tecnologías de la información y la comunicación y género. Una aproximación conceptual" A Angel Moreu i Enric Prats (coords). La educació revisitada. Barcelona: Publicacions i Edicions. UB

Álvarez, J.L; González, H. y Fernández, G. (2012). El conflicto cultural y religioso. Aproximación etiológica. En J.L. Álvarez y M.A. Essomba. *Dioses en las aulas. Educación y diálogo interreligioso*. Barcelona: Graó.

Bautista, G; Escofet, A; Forés, A; López M; Marimon, M "Superando el concepto de nativo digital. Análisis de las prácticas digitales del estudiantado universitario" A Digital Education Review, 2013, 24

Bîrzéa, C. (2009) Recommendations CM/Rec (2008)12 on the dimension of religious and non-religious convictions within intercultural education: from principles to implementation. A Consell d'Europa 2009 Exchange on the religious dimension of intercultural dialogue. Estrasburg: Consell d'Europa.

Briones, R; Tarrés, S. i Salguero, O. (2013). Encuentros: diversidad religiosa en Ceuta y en Melilla. Barcelona: Icaria

Buades, J. y Vidal, F. (2007). Minorías de lo Mayor. Religiones minoritarias en la Comunidad Valenciana. Barcelona: Icaria.

Coomaraswamy, A.K. (2001). *El Vedama y la tradición occidental*. Madrid: Siruela.

Burguet , 2014 , Els tutors de resiliència en l'educació social, *temps de educació* ISSN 0214-7351Nº 46, 2014 PAGES 91-106

Creswell, J.W. i Plano, V.L. (2011) *Designing and conducting mixed methods research*. Washington: Sage.

Corbí, M. (2007). Hacia una espiritualidad laica: sin creencias, sin religiones, sin dioses. Barcelona: Herder.

Diez De Velasco, F. (2012). *Religiones en España: Historia y presente*. Madrid: Akal

Dietz, G. (2008). La educación religiosa en España: ¿contribución al diálogo intercultural o factor de conflicto entre religiones?, *Estudios sobre las Culturas Contemporáneas*, XIV (28), 11-46. Dietz, G; Rosón, F.J. i Ruiz, F. (2011). Homogeneidad confesional en tiempos de pluralismo religioso: Una encuesta cualitativa con jóvenes españoles sobre religión y educación. *CPU-e Revista de Investigación Educativa*, 13.

Direcció General d' Afers Religiosos (2014). *Mapa de les religions de Catalunya. Barcelona: Generalitat de Catalunya.* Departament de Governació i Relacions Institucionals (Espai Web).

Fernández Enguita, M., Gaete, J. y Terrén, E. (2008). ¿Fronteras en las aulas? Contacto transcultural y endogamia en las interacciones del alumnado. *Revista de Educación*, 345, pp. 157-181

Fons, C.; Luque, B. i Forteza, M. (2012) El mapa de minories de Catalunya. *Revista Catalana de Sociologia*. 28, 15-27.

Generalitat de Catalunya (2015). *Guia per a la gestió de la diversitat religiosa als centres educatius*. Barcelona: Angra Trading.

González Faus, J.I. (2014). *Unicitat de Déu, pluralitat de místiques*. Barcelona : Cristianisme i Justícia.

Elósegui, M. (2009). Políticas públicas y educación intercultural. A J. Garay, G. Díaz, M.

López, M. (2012). Políticas europeas en relación con la formación en materia religiosa: la promoción del diálogo interreligioso y la educación intercultural. En J.L. Álvarez y M.A. Essomba. *Dioses en las aulas. Educación y diálogo interreligioso*. Barcelona: Graó.

Martínez, M.J. i García, R. (2012) Mujer e inmigración. Dignidad e igualdad según la mirada religiosa. En Álvarez, J.L. y Essomba, M.A. (coords.) *Dioses en las aulas. Educación y diálogo interreligioso*. Barcelona: Graó.

Martínez-Ariño, J.; Griera, M. del M.; García-Romeral, G. i Forteza, M. (2011). Inmigración, diversidad religiosa y centros de culto en la ciudad de Barcelona. *Migraciones*, 30, pp. 101-133.

Melloni, J. (2003). *El Uno en lo múltiple. Aproximación a la diversidad y la unidad de las religiones*. Santander: Sal Terrae.

Melloni, X. (2014). *Hacia un tiempo de síntesis*. Barcelona: Fragmenta editorial.

MigraStudium (2012). *Memòria 2012. Creant ponts de diàleg*. Barcelona, Fundació MigraStudium.

Moliner, A. i Aguilar, N. (2010). *Les tradicions religioses en els llibres de text*. Barcelona: Montflorit Edicions i Assessoraments S.L

Moreras, J. (2006). *Migraciones y pluralismo religioso. Elementos para el debate*. Barcelona: Edicions Bellaterra, S.L.

OSCE (2008) *Principios orientadores de Toledo sobre la enseñanza acerca de religiones y creencias en las escuelas públicas*. Varsòvia: OSCE/ODIHR.

Pániker, S. (2003). *El diàleg indispensable. Pau entre les religions*. Barcelona: Edicions 62.

Pániker, S. (2010). *Pluralisme i interculturalitat, Cultures i religions en diàleg*. Vol. VI, tomo I. Barcelona, Omnia.

Palou, B. (2012). Análisis de los elementos configurativos de la ciudadanía como condición para la integración de la juventud de origen magrebí en Cataluña. *Revista de investigación Educativa*, 30 (1), pp. 181-195.

Palou, B; Rodríguez, M; Vilà, R. (2013). Convivencia y participación de jóvenes en Sant Boi de Llobregat (Barcelona). *Revista de educación*, 361, pp. 252-278

Pàmies, J; Bertran, M; Ponferrada, M; Narciso, L; Aolad S, M i Casalta, V. (2013) Trajectòries d'èxit i continuïtat acadèmica entre joves marroquins a Catalunya. *Temps d'educació*, 44, pp. 191-207

Pozo, M.T. i Salmerón, H. (1999). Tendencias conceptuales y metodológicas en la evaluación de necesidades. *Revista de Investigación Educativa*, 17,(2), 349-357.

Quintero, V. M.(1995), *Evaluación de Proyectos. Construcción de Indicadores Sociales*. Fundación FES, Colombia, 279 pp.

Rubio Hurtado, M J; Escofet Roig, A. "Estudio sobre los usos de las TIC y las posibilidades de empoderamiento en las mujeres" A Revista Iberoamericana de Educación (OEI) Apartado Estudios e investigaciones, Sección Género y Educación, 2013, vol. 62, num 3

Sabariego, M.; Vilà, R. i Sandín, M.P. (2014) El análisis cualitativo de datos con ATLAS.ti. *Revista d'Innovació i Recerca en Educació*. REIRE, Vol. 7, núm.2, 119-133.

Santiago, M. i Corpas, C. (2012). Bases para el desarrollo de buenas prácticas de educación para la convivencia en la diversidad cultural y religiosa. En Álvarez, J.L. y Essomba, M.A. (coords.) *Dioses en las aulas. Educación y diálogo interreligioso*. Barcelona: Graó.

Tamayo J. J. Razones para el diálogo interreligioso. Encuentros multidisciplinares, ISSN-e 1139-9325, Vol.7, N°19,2005, págs. 17-3

Tashakkori, A. i Teddlie, C. (2010) *Sage handbook of mixed methods in social & behavioral research*. Washington: Sage

Tejedor, F. J. (2000). El diseño y los diseños en la evaluación de Programas. *Revista de Investigación Educativa*, Vol. 18, n.º 2, pp. 319-339.

Torradeplot, F. (2008). *Mediació interreligiosa per a la cohesió social*. Barcelona: Publicacions Unesco.

Torradeplot, F. (2011). Religiones y pluralismo. Las vías del diálogo interreligioso en España. Madrid: Observatorio del Pluralismo Religioso en España.

Torradeplot, F. (coord.) (2012). *Catalunya i el diàleg interreligiós. Aportacions innovadores al diàleg interreligiós des dels valors de les nacions unides*. Barcelona: Associació UNESCO per al diàleg interreligiós.

UNESCO (2005). The Rabat Commitment Conclusions and Recommendations of the Rabat Conference on Dialogue among Cultures and Civilizations through Concrete and Sustained Initiatives Rabat, Morocco. Acceso en: <http://www.unesco.org/dialogue/rabat/commitment.html>

UNESCO (2015) *Diccionari de religions*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Governació i Relacions Institucionals.

Unió Europea (2006) *Llibre Blanc sobre el Diàleg Intercultural*.

Velasco, M. (2006). *Fenomenología de la religión*. Madrid: Trotta.

Vilà, R (coord), González, O; Luna, E; Marín, M. A; Palou B; Pavon, M.A i Sabariego (2014). La integració de la joventut d'origen estranger a Catalunya; la visió dels joves i dels agents socioeducatius. Recerca i immigración, VI. Generalitat de Catalunya, pp. 59-80

Weisse, W. (coord.) (2009). Religión en educación: Contribución al diálogo. Sugerencias del proyecto de investigación REDCo para la política. Comisión Europea. Acceso en: <http://www.redco.uni-hamburg.de>

Weisse, W. (2012). Religiones, Sociedad y educación en la Europa multicultural. En Álvarez, J.L. y Essomba, M.A. (coords.) *Dioses en las aulas. Educación y diálogo interreligioso*. Barcelona: Graó.

Witkin, B.R i Altschuld, J.W. (1996). *Planning and conducting needs assessment. A practical guide*. California: SAGE Publications

Xarxa IEARN <http://www.iearn.cat> en línia consulta 2 de setembre 2015, Atlas de la diversitat <http://www.atlesdeladiversitat.net> en línia consulta 2 de setembre 2015

Annexos

Annex 1. Plans docents

Universitat de Barcelona (UB)

189 assignatures analitzades (* s'ha de afegir les assignatures obligatòries i optatives de cada menció)

23 assignatures en relació a la temàtica de religió en els quatre graus.

GRAU PEDAGOGIA:

Total de assignatures

Formació bàsica: 10

Obligatòries: 20

Optatives: 29

Total analitzades: 49 assignatures

Total amb relació a la religió: 6

Títol assignatura: Antropologia pedagògica

Curs: Primer/ Segon semestre

Tipus de assignatura: formació bàsica

Crèdits: 6 crèdits

Competències:

Conèixer les bases antropològiques de l'educació i dels processos d'humanització.

Continguts

Les dades de l'antropologia cultural i educativa

L'ésser humà com a ésser educable. Dimensions antropològiques específiques i la seva educació

L'ésser humà i el fenomen cultural i social

L'educació i les formes antropològiques bàsiques de la vida col·lectiva

Títol assignatura: Diversitat i educació

Curs: Primer/ Segon semestre

Tipus de assignatura: formació bàsica

Crèdits: 6 crèdits

Competències

Conèixer el marc conceptual, històric i legislatiu que parteix del terme d'*educació especial* per arribar al terme d'*inclusió*.

Reflexionar sobre els principis que configuren la inclusió i els criteris d'intervenció.

Conèixer les estratègies d'atenció de l'alumnat i els processos d'inclusió educativa: estratègies preventives, ordinàries i extraordinàries.

Mostrar un compromís ètic amb els principis i valors que han de justificar les intervencions socioeducatives en l'atenció a la diversitat educativa i els processos d'inclusió.

Continguts

L'atenció a la diversitat: aproximació històrica, conceptual i legislativa

Breu recorregut històric de l'atenció a la diversitat

Concepte de diversitat i concepte d'escola inclusiva

Diversitat com a conjunt de necessitats educatives especials (NEE), nouvinguts, superdotació, alumnat desfavorit, etc

El model d'escola inclusiva

Avaluació i identificació de la diversitat

Visió general de la diversitat (resposta particular i global a la diversitat)

Títol assignatura: Pedagogia social

Curs: Segon/ Segon semestre

Tipus de assignatura: formació bàsica

Crèdits: 6 crèdits

Competències

Reconèixer els elements i els processos en la construcció social i cultural del subjecte i les articulacions amb l'educació social.

Continguts

Fonaments de l'educació social: les dimensions social i cultural de l'ésser humà i la dimensió social i cultural del fet educatiu

Les dimensions social i cultural de l'ésser humà i del fet educatiu com a fonaments de l'educació social

La dimensió social de l'ésser humà

La dimensió cultural: l'ésser humà com a ésser de cultura

La construcció cultural o el pas d'ésser biològic a subjecte de cultura

La culturalització com a procés d'humanització

Reflexions introductòries al voltant del concepte de cultura. La cultura com a construcció social i històrica

El subjecte i la cultura

Cultura i diversitat

La importància actual dels horitzons culturals: els drets culturals i el protagonisme dels subjectes com a actors culturals. Consum i producció cultural.

Títol assignatura: Intervenció educativa per a la inclusió social

Curs: Quart/ segon semestre

Tipus de assignatura: obligatòria

Crèdits: 6 crèdits

Competències

Conèixer diferents perspectives conceptuals i teòriques que expliquen els processos d'inclusió i exclusió socials.

Distingir els factors que intervenen en les situacions de risc, de vulnerabilitat, de conflicte social i desprotecció infantil, i els factors que afavoreixen els processos d'inclusió social.

Resoldre casos des del rol dels pedagogs que reflecteixen situacions reals d'exclusió, risc o vulnerabilitat socials posant en pràctica la capacitat creativa i innovadora i els coneixements sobre les situacions d'exclusió i inclusió socials.

Continguts

Bases per a l'acció en les situacions d'exclusió social, vulnerabilitat o risc social

Títol assignatura: Gestió cultural

Curs: Tercer/ primer semestre

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 3 crèdits

Competències

Identificar la realitat sobre les pràctiques culturals i la manera de gestionar-les en l'àmbit conceptual i instrumental d'acord amb els continguts del programa.

Conèixer els elements bàsics sobre la planificació cultural en un territori i sobre la planificació i gestió d'una organització sociocultural.

Continguts:

Bases conceptuals de la gestió cultural

El fet cultural

El desenvolupament cultural d'una comunitat

La gestió cultural

Les polítiques culturals

Títol assignatura: Interculturalitat i immigració

Curs: Tercer/ primer semestre

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 3 crèdits

Competències

Aclarir els aspectes teòrics i d'anàlisi dels fenòmens migratoris i les respostes socials que se'n deriven.

Conèixer les polítiques socials i educatives al voltant dels processos migratoris i saber com es gestionen amb població immigrada.

Continguts

Aspectes relacionats amb les teories i les anàlisis dels fenòmens migratoris: conceptualitzacions, terminologia, visions sociològiques, antropològiques, econòmiques, educatives, recorreguts subjectius, treball interdisciplinari, etc.

Aspectes relacionats amb les polítiques i amb la gestió de la immigració i les propostes d'interculturalitat

GRAU EDUCACIO SOCIAL

Total de assignatures

Formació bàsica: 4

Obligatòries: 10
Optatives:11
Total analitzades: 25 assignatures
Total amb relació a la religió: 5

Títol assignatura: Sociologia de l'educació

Curs: Primer /segon semestre.

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits:6 crèdits

Competències

Analitzar des de la perspectiva sociològica l'estat de l'educació en el marc de societats multiculturals i democràtiques.

Plantejar-se com a futurs educadors socials la perspectiva sociològica per aplicar-la en processos de canvi educatiu, de desenvolupament de projectes educatius i en altres decisions pedagògiques, socials i cíviques.

Desenvolupar el propi compromís ètic, educatiu i de justícia social com a professionals.

Continguts

Canvis socials i educatius

Inclusió i segregació educativa. Organització de l'alumnat i dels recursos humans. Èxit i fracàs escolar

Sociologies de l'educació versus segregació educativa i reproducció social

El caràcter social de l'educació

Bloc B (transversal): multiculturalisme i racisme

Racisme modern i postmodern

Títol assignatura: Antropologia cultural

Curs: Primer /segon semestre.

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits:6 crèdits

Competències

— Conèixer els conceptes i les teories que s'han construït des de l'antropologia per explicar els fenòmens socials.

Continguts

Persones, societats i ciències socials. La construcció social de l'altre

La cultura i la vida social. La transmissió cultural

Estructura social, desigualtats i conflictes

Títol assignatura: Ètica, valors i educació social

Curs: Tercer/ primer semestre.

Tipus de assignatura: Obligatòria

Crèdits:6 crèdits

Competències

Analitzar, seleccionar, sintetitzar i gestionar la informació relativa a política en educació i serveis socials, des d'un vessant ètic.

Continguts:

La dimensió ètica de la intervenció en educació social

Criteris per a l'educació en valors en el si de societats democràtiques i multiculturals

Diàleg i comprensió de la realitat: assemblees i comprensió crítica

Títol assignatura: Exclusió social, conflicte i mediació

Curs: Segon / primer semestre.

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6 crèdits

Competències

Identificar el concepte d'*exclusió social*, establint les bases teòriques i metodològiques del marc general de les ciències socials i de les ciències de l'educació.

Estudiar les problemàtiques del control social, les diferents modalitats i els marcs ètics.

Identificar el concepte de *subjecte* i entendre el desenvolupament de la sociabilitat i les problemàtiques subjectives.

Conèixer les diferents problemàtiques socials, les diferents formes de presentació i les diferents modalitats de tractament.

Continguts

Inclusió

La definició de la categoria «exclusió»

La qüestió del subjecte

Les anomenades problemàtiques socials

Mediacions en conflictes socials

Els conflictes i la mediació

Títol assignatura: Interculturalitat i immigració.

Curs: Quart curs

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 3 crèdits

Competències

Aclarir els aspectes teòrics i d'anàlisi dels fenòmens migratoris i les respostes socials que se'n deriven.

Conèixer les polítiques socials i educatives al voltant dels processos migratoris i saber com es gestionen amb població immigrada.

Continguts

Aspectes relacionats amb les teories i les anàlisis dels fenòmens migratoris: conceptualitzacions, terminologia, visions sociològiques, antropològiques, econòmiques, educatives, recorreguts subjectius, treball interdisciplinari, etc.

Aspectes relacionats amb les polítiques i amb la gestió de la immigració i les propostes d'interculturalitat

Aspectes relacionats amb la intervenció o amb l'acció, amb la pràctica concreta o professional

GRAU TREBALL SOCIAL

Total de assignatures

Formació bàsica: 10

Obligatòries: 19

Optatives:14

Total analitzades: 43 assignatures

Total amb relació a la religió: 6

Títol assignatura: Antropologia social

Curs: Primer /primer semestre.

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits:6 crèdits

Competències

Desenvolupar el reconeixement de la comparació, a escala local i global, de les societats i dels grups humans, i l'heterogeneïtat de pràctiques, representacions i models de relacions que s'hi donen amb vista a aprofundir en termes interpretatius i analítics en una comprensió no etnocèntrica dels grups socials i dels processos de relacions socials, que possibiliti la reflexió conscient, oberta i emancipadora dels treballadors socials entorn de la complexitat de les relacions i dels conflictes que ha d'afrontar.

Continguts:

1.LA DIFERENCIACIÓ ANTROPOLÒGICA

Antropologia, etnologia, etnografia. Raça versus cultura. Corrents teòrics principals dins l'antropologia. Descripció etnogràfica i observació participant. La cultura en societat: processos de significats, racionalitzacions i relacions de poder.

2. ELS SENTITS DE LES CLASSIFICACIONS

Etnocentrisme i alteritat. Relativisme cultural i comparativisme. Particularisme i universalisme. Ètnies, cultures, societats.

3. PARENTIU, RELIGIÓ I POLÍTICA

Sistemes bàsics del parentiu. El parentiu avui. Introducció a l'antropologia del gènere i del cos. La pluralitat de formes religioses. Religió i modernitat. Les societats plurireligioses avui. Sistemes polítics: poder, societat i Estat. Formes de diferenciació social. La representativitat política.

4. MIGRACIONS I GLOBALITZACIÓ

Colonialisme i imperialisme, migracions i fronteres, treball i ciutadania. Raça, nació i classe. Multiculturalisme, diversitat cultural i altres fonamentalismes culturalistes. Entre les hibridacions globals i els enclavaments socials: contextos migratoris de partida i d'arribada. L'antropologia de la globalització.

5. LA DESIGUALTAT SOCIAL: PROCESSOS D'INFERIORITZACIÓ I EXCLUSIÓ SOCIALS

Poder, classificacions i alterofòbia. Lògiques, figures i processos de l'exclusió social. La societat capitalista de classes i el concepte d'exclusió social. El concepte de "normalitat social".

Títol assignatura: Pedagogia social

Curs: Primer /primer semestre.

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits:6 crèdits

Competències

Reconèixer els elements i els processos en la construcció social i cultural del subjecte i les articulacions amb les pràctiques socioeducatives.

Conèixer diferents definicions i possibilitats d'abordatge de la pedagogia social.

Entendre la construcció dels processos educatius dins dels diferents marcs institucionals del benestar social a Catalunya, actuals i emergents.

Identificar els reptes que l'actualitat planteja a l'educació social, particularment a Europa, a Espanya i a Catalunya.

Continguts

1. Fonaments de la pedagogia social: les dimensions social i cultural de l'ésser humà i la dimensió social i cultural del fet educatiu

1.1. Les dimensions social i cultural de l'ésser humà i del fet educatiu com a fonaments de la pedagogia social

1.2. La dimensió social de l'ésser humà. Els conceptes de *sociabilitat* i *socialitat*. Diverses interpretacions de la relació entre l'individu i la societat. Reflexions pedagògiques associades a la dimensió social de l'ésser humà

1.3. La dimensió cultural: l'ésser humà com a ésser de cultura. Els conceptes de *culturalització* i *educació* en Kant. La construcció cultural o el pas d'ésser biològic a subjecte de cultura. L'actualitat dels drets culturals com a nou paradigma de la socialitat

1.4. Models de pedagogia social derivats de les perspectives anteriors

2. El procés de socialització. Agències de socialització principals

2.1. El procés de socialització: concepte, definicions i funcions

2.2. Concepte i evolució històrica de les agències de socialització. Introducció a les agències de socialització principals. Agències clàssiques i emergents de socialització

2.3. Evolució de la intensitat i de la significació de les agències de socialització d'acord amb variables espaciotemporals i vitals

2.4. Els canvis socioeconòmics i culturals com a generadors de transformacions en el procés i en les agències de socialització

3. La culturalització com a procés d'humanització

3.1. Reflexions introductòries al voltant del concepte de *cultura*

3.2. El subjecte i la cultura

3.3. Cultura i diversitat

- 3.4. La importància actual dels horitzons culturals: els drets culturals i el protagonisme dels subjectes com a actors culturals. Consum i producció cultural
4. Conceptes d'educació social i pedagogia social
- 4.1. Reflexions introductòries sobre els conceptes d'*educació social*, *pedagogia social* i *treball social*
- 4.2. El desenvolupament i l'expansió de l'univers de les pràctiques i accions socioeducatives
- 4.3. Acepcions clàssiques de pedagogia social
- 4.4. Cap a una nova pedagogia social. L'apertura cap a nous camps i nous espais d'acció socioeducativa
5. Elements per explicar l'actual eclosió i expansió de les pràctiques socioeducatives
- 5.1. La relació entre el context d'època i la configuració dels processos i de les pràctiques socioeducatives
- 5.2. Factors que expliquen el desenvolupament dels processos i de les pràctiques socioeducatives en les societats occidentals contemporànies
6. Sectors i àmbits d'acció de la pedagogia social
- 6.1. Sectors d'acció i àrees institucionals de la pedagogia social
- 6.2. Àmbits d'acció de la pedagogia social
- 6.3. La redefinició constant dels àmbits d'acció
7. El futur de la pedagogia social. La recerca constant de nous espais i de nous mètodes d'acció en el camp socioeducatiu
- 7.1. Els nous espais d'acció de la pedagogia social
- 7.2. Els processos de reforma i contrareforma educatives i les possibilitats de l'acció socioeducativa
- 7.3. Interrogants oberts en el camp de la pedagogia social
- 7.4. La pedagogia social com a àrea de coneixement sensible al canvi. L'adaptació crítica i creativa a les noves realitats i necessitats socials

Títol assignatura: Sistemes de Benestar Social I

Curs: Segon/segon semestre.

Tipus de assignatura: Obligatòria

Crèdits:6 crèdits

Competències

Conèixer l'objecte, els mecanismes d'actuació i les formes de provisió dels serveis socials en l'àmbit autonòmic, així com l'estructura general, l'organització i els serveis i les prestacions principals dels serveis socials autonòmics.

Identificar els conflictes i les limitacions dels diferents subsistemes en relació amb les poblacions amb dificultats.

Identificar mecanismes d'exclusió i discriminació en l'accés a la protecció social a fi de plantejar fórmules per corregir-los.

Continguts

5. El fenomen migratori. Concepte. Causes

5.1. Les migracions a Catalunya

- 5.2. *Les polítiques socials d'immigració*
- 5.3. *Mobilitat, convivència i cohesió social*
- 5.4. *Pla de Ciutadania i migracions 2016*

Títol: *Interculturalitat, Immigració i Treball Social*

Curs: Optativa de quart

Tipus de assignatura: Optativa

Crèdits: 3 crèdits

Competències

Proporciona un marc analític i conceptual per identificar i conèixer els canvis que provoca la diversitat cultural.

Proporciona instruments per al coneixement i la implementació de les polítiques públiques relacionades amb la diversitat.

Ofereix criteris teòrics, pràctics i comparatius dels models d'intervenció

Identifica la diversitat de les construccions culturals en contextos interculturals.

Identifica la diversitat de practiques de treball social en contextos interculturals.

Analitza les bases epistemològiques de la competència intercultural

Coneix i compren els conceptes relacionats amb la interculturalitat i les migracions i és capaç d'aplicar-los al treball social.

Analitza les habilitats i actituds pròpies de la competència intercultural.

Incorpora estratègies i intervencions culturalment competents en l'àmbit del treball social

Continguts:

1. Conceptes bàsics i models d'intervenció

Aproximacions epistemològiques de la diversitat, relativisme cultural, prejudici, racisme, xenofòbia, etnocentrisme.

Els moviments humans. Els models d'intervenció: assimilació, multiculturalitat, interculturalitat, segregació.

2. Societats i cultures del món

Occident

Orient

Món àrab

Àfrica Sudsahariana

3. Les pluralitats a Catalunya

Lingüístiques

Religioses

Ètniques

Origen

4. Estratègies d'intervenció des del Treball Social davant de les pluralitats

Competència intercultural en els Serveis Social i qualitat dels serveis. L'ús dels professionals externs: traductors, intèrprets i mediadors interculturals

Títol assignatura: Inclusió social i treball social

Curs: optativa de quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 6 crèdits

Competències

Proporcionar un marc analític i conceptual per identificar i conèixer els canvis que provoquen les situacions econòmiques, els canvis socials i culturals i els contextos familiars.

Proporcionar instruments per al coneixement i la implementació de les polítiques públiques relacionades amb la integració social.

Oferir criteris teòrics, pràctics i comparatius dels models d'intervenció.

Identificar la diversitat de les construccions culturals en contextos de desigualtats socials, econòmiques, familiars i culturals.

Identificar la diversitat de pràctiques de treball social en contextos d'inclusió social.

Analitzar les bases epistemològiques de la competència d'integració social.

Continguts:

1.1. Aproximacions epistemològiques de la inclusió social, a la integració, la igualtat, equitat, exclusió, inserció, vulnerabilitat, marginació, etc.

1.2. Evolució de les diferents teories

2. Causes i conseqüències de l'exclusió social

2.1. Factors interns i factors externs

3. Principals grups de persones en situació d'exclusió social

3.1. Intensitat de les situacions d'exclusió

3.2. Diferents respostes

4. Estratègies d'intervenció des del treball social

4.1. Polítiques públiques per a la inclusió social

4.2. El paper del tercer sector

Títol assignatura: Interculturalitat i Immigració

Curs: optativa de quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 3 crèdits

Competències

Aclarir els aspectes teòrics i d'anàlisi dels fenòmens migratoris i les respostes socials que se'n deriven.

Conèixer les polítiques socials i educatives al voltant dels processos migratoris i saber com es gestionen amb població immigrada.

Tenir coneixement de les eines i maneres de treballar en les diferents professions socioeducatives a l'hora de dur a terme accions o intervencions

Continguts

1. Aspectes relacionats amb les teories i les anàlisis dels fenòmens migratoris: conceptualitzacions, terminologia, visions sociològiques, antropològiques, econòmiques, educatives, recorreguts subjectius, treball interdisciplinari, etc.

Es tracta que cada professor responsable de l'assignatura en cada ensenyament concreti els aspectes del bloc 1 i aporti el bagatge de la professió i els enfocaments que triï proposar a l'alumnat.

2. Aspectes relacionats amb les polítiques i amb la gestió de la immigració i les propostes d'interculturalitat

Es tracta de veure, des de les diferents perspectives, els marcs generals i els més concrets que condicionen sociopolíticament les diverses realitats de la immigració. Treballar els diferents models de gestió del fet migratori. Veure el desenvolupament de les propostes interculturals en l'àmbit socioeducatiu.

3. Aspectes relacionats amb la intervenció o amb l'acció, amb la pràctica concreta o professional

Es tracta de conèixer i poder analitzar experiències dutes a terme (en forma de projectes, de recerques, etc.) relacionades amb la interculturalitat i el fet migratori com a realitat socioeducativa. Treballar les metodologies, els instruments, etc. que s'utilitzen en el treball socioeducatiu en la interculturalitat. Saber com treballen el fenomen migratori i la interculturalitat els diferents professionals en els àmbits socioeducatius. Dissenyar, proposar i construir propostes d'intervenció o d'acció socioeducativa amb població immigrada i de caràcter intercultural

GRAU MESTRE DE EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Total de assignatures

Formació bàsica: 9

Obligatòries: 17

Optatives: dintre de les 8 mencions

Total analitzades: 36 assignatures *afegint les assignatures tant obligatòries com a optatives de cada menció

Total amb relació a la religió: 3

Títol assignatura: Sociologia de la educació: canvis socials educatius i multiculturalitat

Curs: Primer/primer semestre

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6 crèdits

Competències

Analitzar i incorporar de forma crítica les qüestions més rellevants de la societat actual que afecten l'educació familiar i escolar; impacte social i educatiu dels llenguatges audiovisuals i de les pantalles; canvis en les relacions de gènere i intergeneracionals: multiculturalitat i interculturalitat; discriminació i inclusió social i desenvolupament sostenible.

Capacitar els futurs ensenyants perquè analitzin des de la perspectiva sociològica l'estat de l'educació en el marc de societats multiculturals, democràtiques i desiguals, i desenvolupin el propi compromís ètic, educatiu i de justícia social.

Continguts:

Canvis socials i sistemes educatius

Desigualtats socials, currículum i professorat

Educació, classes socials i desigualtats. Evolució i models explicatius

Multiculturalisme, racisme i escola. Evolució i models explicatius

Títol assignatura: Educació, escola i atenció a la diversitat

Curs: quart

Tipus de assignatura: optativa de menció atenció a la diversitat

Crèdits: 6 crèdits

Competències

Construir una visió crítica sobre els diversos sabers culturals que puguin ajudar els nens i nenes a comprendre el món on viuen i també a poder ampliar el seu coneixement personal, social i cultural.

Continguts

Diversitat i currículum

Tendències actuals des de la perspectiva de l'atenció a la diversitat

Diversitat i diferència

Diversitat des de la multiculturalitat

Currículum i identitat

Progrés escolar i expectatives curriculars en entorns interculturals

Metodologies i actuacions. Estratègies d'anàlisi i personalització del currículum

Polítiques i accions dels centres en l'atenció a la diversitat

Institució: escola, mestres, alumnes, relació amb la família

Organització de l'escola en relació amb l'atenció a la diversitat

Plans, programes i projectes de centre

Metodologies i pràctiques per a l'atenció a la diversitat a l'escola

La Comissió d'Atenció a la Diversitat i la coordinació d'accions a l'escola

Títol assignatura: Pedagogia didàctica de la religió catòlica a l'escola (Mención atenció a la diversitat)

Curs: quart/ Segon semestre

Tipus de assignatura: optativa de menció

Crèdits: 3crèdits

Competències / continguts: No té pla docent

GRAU MESTRE D'EDUCACIÓ INFANTIL

Total de assignatures

Formació bàsica: 9

Obligatòries: 17

Optatives: dintre de les 8 mencions

Total analitzades: 36 assignatures *afegint les assignatures tant obligatòries com a optatives de cada menció

Total amb relació a la religió: 3

Títol assignatura: Sociologia de l'Educació, canvis socials, educatius i multicultural

Curs: Primer / primer semestre.

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6 crèdits

Competències

Analitzar i incorporar de manera crítica les qüestions més rellevants de la societat actual que afecten l'educació familiar i escolar: impacte social i educatiu dels llenguatges audiovisuals i de les pantalles; canvis en les relacions de gènere i intergeneracionals; multiculturalitat i interculturalitat; discriminació i inclusió social, i desenvolupament sostenible.

Capacitar els futurs ensenyants perquè analitzin des de la perspectiva sociològica l'estat de l'educació en el marc de societats multiculturals, democràtiques i desiguals, fent desenvolupar el propi compromís ètic, educatiu i de justícia social

Continguts

Anàlisi dels enfocaments sociològics i de la sociologia de l'educació

-Cultura i socialització. Agents de socialització. Sociologia de la infància

Canvis socials i sistemes educatius

Desigualtats socials, currículum i professorat

-Educació, classes socials i desigualtats. Evolució i models explicatius

Títol assignatura: Educació, escola i atenció a la diversitat

Curs: quart

Tipus de assignatura: optativa de menció atenció a la diversitat

Crèdits: 6 crèdits

Competències:

Construir una visió crítica sobre els diversos sabers culturals que puguin ajudar els nens i nenes a comprendre el món on viuen i també a poder ampliar el seu coneixement personal, social i cultural.

Continguts:

Diversitat i currículum

Tendències actuals des de la perspectiva de l'atenció a la diversitat

Diversitat i diferència

Diversitat des de la multiculturalitat

Currículum i identitat

Progrés escolar i expectatives curriculars en entorns interculturals

Metodologies i actuacions. Estratègies d'anàlisi i personalització del currículum

Polítiques i accions dels centres en l'atenció a la diversitat

Institució: escola, mestres, alumnes, relació amb la família

Organització de l'escola en relació amb l'atenció a la diversitat

Plans, programes i projectes de centre

Metodologies i pràctiques per a l'atenció a la diversitat a l'escola

La Comissió d'Atenció a la Diversitat i la coordinació d'accions a l'escola

Títol assignatura: Pedagogia didàctica de la religió catòlica a l'escola (Mención atenció a la diversitat)

Curs: quart/ Segon semestre

Tipus de assignatura: optativa de menció

Crèdits: 3crèdits

Universitat de Girona

319 assignatures analitzades (* s'han afegit les assignatures obligatòries i optatives de cada menció)

11 assignatures en relació a la temàtica de religió en els quatre graus.

GRAU PEDAGOGIA

Total de assignatures

Formació bàsica: 10

Obligatòries: 22

Optatives: 15

Total analitzades: 47 assignatures

Total amb relació a la religió: 2

Nom de l'assignatura: Sociologia

Curs: primer

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Reunir i seleccionar informació de forma eficaç i eficient, comprendre i interpretar per a emetre judicis fonamentats sobre temes rellevants d'índole social, científica o ètica.

Vetllar pel respecte i la promoció dels Drets Humans, per la igualtat entre homes i dones, per la no discriminació i l'accessibilitat de les persones amb discapacitat, per la inclusió de les persones que viuen en situació de pobresa o marginació, i per la justícia i la cooperació entre persones i pobles.

Incorporar i defensar els principis i valors ètics relacionats amb el respecte i la defensa dels Drets Humans, plantejant solucions a les problemàtiques de la intervenció professional que contempen i estan basades en aquests valors i principis.

Analitzar els referents culturals, polítics i legals de caràcter local i global de les propostes educatives i formatives.

Diagnosticar les necessitats socials, de persones, famílies, grups i comunitats.

Continguts

1 les ciències socials, com es duen a terme i diferències amb altres formes de coneixement. Les diferents Ciències Socials.

3. Normes, relacions socials i emocions: La construcció social de l'individu

3.1. El procés de socialització i les institucions socials

3.2. Els factors d'estructuració social

3.3. Les identitats: la construcció social de la identitat, desviació i formes de control social

4. Estructura social i desigualtats

4.1. Pobresa, marginació i exclusió social

4.2. L'estigma social i les seves conseqüències. La sociologia en el marc de les

Nom de l'assignatura: Antropologia

Curs: Segon

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Adquirir coneixements i interpretar documents de l'àmbit sociopolític amb la finalitat de comprendre el món i el paper de l'educació.

Vetllar pel respecte i la promoció dels Drets Humans, per la igualtat entre homes i dones, per la no discriminació i l'accessibilitat de les persones amb discapacitat, per la inclusió de les persones que viuen en situació de pobresa o marginació, i per la justícia i la cooperació entre persones i pobles

Incorporar i defensar els principis i valors ètics relacionats amb el respecte i la defensa dels Drets Humans, plantejant solucions a les problemàtiques de la intervenció professional que contempnen i estan basades en aquests valors i principis.

Continguts

1. L'antropologia social i cultural
 - 1.1. L'antropologia en el context de les ciències socials
 - 1.2. L'objecte d'estudi de l'antropologia social i cultural
 - 1.3. Etnocentrisme i relativisme cultural
2. Societat, cultura i identitat cultural
 - 2.1. Etnicitat
 - 2.2. Cultures, nacions i nacionalismes
3. Principals àmbits d'estudi de l'antropologia
 - 3.1. Família i parentiu
 - 3.2. Religió: l'estudi dels sistemes de creences i la religió
 - 3.3. Antropologia política: els sistemes polítics i l'organització del poder
 - 3.4. Antropologia econòmica: l'anàlisi de la producció la distribució i el consum
4. L'antropologia aplicada
 - 4.1. L'antropologia i l'anàlisi del racisme
 - 4.2. Antropologia de l'educació
 - 4.3. Antropologia mèdica o de la salut

GRAU EDUCACIÓ SOCIAL

Total de assignatures

Formació bàsica: 6

Obligatòries: 12

Optatives:21

Total analitzades: 39 assignatures

Total amb relació a la religió: 2

Títol assignatura: Societat, cultura i educació

Curs: Primer

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 12

Competències:

Reconèixer la diversitat en tots els seus àmbits (social, cultural, psicològica, social)

Identificar i analitzar situacions personals familiars i socials concretes

Intervenir en situacions d'exclusió i discriminació social

Continguts

1. Introducció a l'estudi de la societat i la cultura
 - 1.1. Presentació de les disciplines
 - 1.2. La cultura i la societat
 - 1.3. Teories de la cultura i de la societat
2. Cultura i identitat
 - 2.1. La cultura i les cultures
 - 2.2. Identitat cultural i contingut cultural
 - 2.3. Les formes polítiques de la identitat

3. Societat i cultura a l'era de la globalització
 - 3.1. De la societat moderna a la postmodernitat: transformacions socials i culturals
 - 3.2. Moviments de població en una societat global
4. Desigualtat i estratificació social
 - 4.1. Estratificació i classes socials
 - 4.2. Segregació, marginació, discriminació i exclusió
 - 4.3. Pobresa i exclusió social
5. Sexe, gènere i desigualtat social
 - 5.1. Sexe i gènere
 - 5.2. El gènere com a base de diferències i desigualtats socials.
6. Sociologia de les edats
 - 6.1. Infantesa, adolescència i joventut.
 - 6.2. Joventut, socialitat i produccions cultural
 - 6.3. La vellesa: al marge de la societat?
7. La gestió de la diversitat cultural
 - 7.1. Models de ciutadania i diversitat cultural.
 - 7.2. Conceptes d'integració, àmbits de la integració i acció educativa
 - 7.3. Racisme i antiracisme en la societat actual
8. Educació i diversitat cultural
 - 8.1. Aportacions de la sociologia i l'antropologia a l'anàlisi dels fenòmens educatius
 - 8.2. Sistema educatiu i minories culturals
 - 8.3. Educació intercultural: objectius, plantejaments socioeducatius i culturals.
 - 8.4. Estratègies de l'educació intercultural

Títol assignatura: La mediació comunitària i en contextos multiculturals

Curs: Quart

Tipus de assignatura: Optativa

Crèdits: 3

Competències:

Avaluar programes i estratègies d'intervenció socioeducativa en els diferents àmbits de treball

Continguts

1. Introducció a la mediació i a la resolució de conflictes.
2. La figura del mediador i les habilitats de comunicació i de relació.
3. Els reptes de la comunitat en les societats multiculturals
4. La mediació comunitària i la mediació intercultural
5. Àmbits de la mediació intercultural
6. Experiències de mediació intercultural

GRAU TREBALL SOCIAL

Formació bàsica: 11

Obligatòries: 19

Optatives: 13

Total analitzades: assignatures: 43

Total amb relació a la religió: 5

Nom de l'assignatura: Aproximació al fenomen educatiu

Curs: primer

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Reunir i seleccionar informació de forma eficaç i eficient, comprendre i interpretar per a emetre judicis fonamentats sobre temes rellevants d'índole social, científica o ètica.

Vetllar pel respecte i la promoció dels Drets Humans, per la igualtat entre homes i dones, per la no discriminació i l'accessibilitat de les persones amb discapacitat, per la inclusió de les persones que viuen en situació de pobresa o marginació, i per la justícia i la cooperació entre persones i pobles.

Incorporar i defensar els principis i valors ètics relacionats amb el respecte i la defensa dels Drets Humans, plantejant solucions a les problemàtiques de la intervenció professional que contemplem i estan basades en aquests valors i principis.

Analitzar els referents culturals, polítics i legals de caràcter local i global de les propostes educatives i formatives.

Diagnosticar situacions complexes per afavorir el desenvolupament i aplicació de metodologies adaptades a les diferències socioeconòmiques, culturals i personals.

Diagnosticar les necessitats socials, de persones, famílies, grups i comunitats.

Continguts

1.3. UNITAT FORMATIVA III

1.3.1. Educació i diversitat - superació desigualtats socials.

1.3.2. Corrents educatives actuals: pedagogia crítica.

1.3.3. Gènere i educació

Nom de l'assignatura:Sociologia

Curs: primer

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Adquirir coneixements i interpretar documents de l'àmbit sociopolític amb la finalitat de comprendre el món i el paper de l'educació.

Reunir i seleccionar informació de forma eficaç i eficient, comprendre i interpretar per a emetre judicis fonamentats sobre temes rellevants d'índole social, científica o ètica.

Aprendre de manera autònoma a través de l'ús d'habilitats, procediments i estratègies que permetin un aprenentatge continu durant tota la vida.

Vetllar pel respecte i la promoció dels Drets Humans, per la igualtat entre homes i dones, per la no discriminació i l'accessibilitat de les persones amb discapacitat, per la inclusió de les persones que viuen en situació de pobresa o marginació, i per la justícia i la cooperació entre persones i pobles.

Incorporar i defensar els principis i valors ètics relacionats amb el respecte i la defensa dels Drets Humans, plantejant solucions a les problemàtiques de la intervenció professional que contemplem i estan basades en aquests valors i principis.

Analitzar amb perspectiva històrica i actual situacions de discriminació entre homes i dones en contextos educatius i socials, així com elaborar metodologies per a la seva transformació. Analitzar els referents culturals, polítics i legals de caràcter local i global de les propostes educatives i formatives.

Documentar-se, actualitzar i aprofundir en els coneixements propis relacionats amb el treball social.

Diagnosticar les necessitats socials, de persones, famílies, grups i comunitats.

Continguts:

3. Normes, relacions socials i emocions: La construcció social de l'individu

3.1. El procés de socialització i les institucions socials

- 3.2. Els factors d'estructuració social
- 3.3. Les identitats: la construcció social de la identitat, desviació i formes de control social
- 4. Estructura social i desigualtats
 - 4.1. Pobresa, marginació i exclusió social
 - 4.2. L'estigma social i les seves conseqüències

Nom de l'assignatura: Antropologia

Curs: segon

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Adquirir coneixements i interpretar documents de l'àmbit sociopolític amb la finalitat de comprendre el món i el paper de l'educació.

Reunir i seleccionar informació de forma eficaç i eficient, comprendre i interpretar per a emetre judicis fonamentats sobre temes rellevants d'índole social, científica o ètica. Vetllar pel respecte i la promoció dels Drets Humans, per la igualtat entre homes i dones, per la no discriminació i l'accessibilitat de les persones amb discapacitat, per la inclusió de les persones que viuen en situació de pobresa o marginació, i per la justícia i la cooperació entre persones i pobles.

Continguts

- 1. L'antropologia social i cultural
 - 1.1. L'antropologia en el context de les ciències socials
 - 1.2. L'objecte d'estudi de l'antropologia social i cultural
 - 1.3. Etnocentrisme i relativisme cultural
- 2. Societat, cultura i identitat cultural
 - 2.1. Etnicitat
 - 2.2. Cultures, nacions i nacionalismes
- 3. Principals àmbits d'estudi de l'antropologia
 - 3.1. Família i parentiu
 - 3.2. Religió: l'estudi dels sistemes de creences i la religió
 - 3.3. Antropologia política: els sistemes polítics i l'organització del poder
 - 3.4. Antropologia econòmica: l'anàlisi de la producció la distribució i el consum
- 4. L'antropologia aplicada
 - 4.1. L'antropologia i l'anàlisi del racisme
 - 4.2. Antropologia de l'educació
 - 4.3. Antropologia mèdica o de la salut

Nom de l'assignatura: Desigualtat, pobresa i exclusió social

Curs: segon

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Reunir i seleccionar informació de forma eficaç i eficient, comprendre i interpretar per a emetre judicis fonamentats sobre temes rellevants d'índole social, científica o ètica.

Incorporar i defensar els principis i valors ètics relacionats amb el respecte i la defensa dels Drets Humans, plantejant solucions a les problemàtiques de la intervenció professional que contempnen i estan basades en aquests valors i principis.

Continguts

1. Perspectives teòriques sobre els conceptes de desigualtat, pobresa i exclusió.
 - 1.1. Evolució històrica de la estratificació social.
 - 1.2. Construcció sociocultural de la marginalitat.
2. Factors estructurals de l'exclusió i la desigualtat social.
 - 2.1. Factors econòmics i la lluita contra pobresa.
 - 2.2. Accés al treball i precarietat laboral
 - 2.3. Desigualtat de gènere, orientació sexual i nous models d'identitat.
 - 2.4. Biaix d'edat i acceptació social.
 - 2.5. Diversitat funcional i exclusió social
 - 2.6. L'origen com a factor d'exclusió social.
 - 2.7. La multidimensionalitat de la desigualtat.
3. L'individu davant l'exclusió.
 - 3.1. Mecanismes de resposta individual i col·lectiva a l'exclusió social.
4. L'afany professional: l'integració al model hegemònic.

Nom de l'assignatura: Societat, família i escola. Sociologia

Curs: Optativa de quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 3

Competències:

Reunir i seleccionar informació de forma eficaç i eficient, comprendre i interpretar per a emetre judicis fonamentats sobre temes rellevants d'índole social, científica o ètica.

Incorporar i defensar els principis i valors ètics relacionats amb el respecte i la defensa dels Drets Humans, plantejant solucions a les problemàtiques de la intervenció professional que contemplen i estan basades en aquests valors i principis.

Continguts

1. Introducció conceptual a les migracions; una aproximació antropològica, sociològica i politològica
 - 1.1. Aproximació conceptual: migracions, cultures i identitats. La construcció política de la categoria de l'immigrant
 - 1.2. El per què de les migracions; una realitat estructural
 - 1.3. Catalunya, societat plural: les migracions a Catalunya, aproximació històrica i demogràfica a la realitat catalana
 - 1.4. Les migracions al món. Grans fluxos migratoris
2. Polítiques de ciutadania
 - 2.1. Models clàssics d'integració
 - 2.2. La ciutadania resident: el camí cap a una societat inclusiva?
 - 2.3. Les polítiques europees de convivència; recomanacions i orientacions
 - 2.4. Les polítiques catalanes de ciutadania: El Pacte Nacional per a la Immigració i els Plans de Ciutadania i Immigració: La integració en una cultura pública comuna
 - 2.5. Les polítiques de ciutadania i d'immigració en l'àmbit local
 - 2.6. Classes socials i migracions: el biaix interculturalista de les migracions
 - 2.7. Polítiques de ciutadania vs polítiques d'estrangeria; dos models compatibles?
3. Les migracions i el seu context normatiu
 - 3.1. Polítiques europees: de l'espai Schengen i el Tractat d'Amsterdam
 - 3.2. La normativa europea i la constitució espanyola; sistema de drets i deures
 - 3.3. La llei d'estrangeria: l'accés a la regularització i el procés jurídic d'arrelament
 - 3.4. La Llei d'Acollida de les persones immigrades i retornades a Catalunya
4. Ciutadania i immigració: reptes i tendències

4.1. Les polítiques de ciutadania en front la crisi econòmica; el qüestionament del model de convivència català

4.2. Racismes i xenofòbia

4.2.1. Causes i raons estructurals

4.2.2. L'increment del populisme d'extrema dreta

4.2.3. Rumors, estereotips i tòpics; la socialització del discurs de l'odi i el paper de les administracions

4.3. La xarxa informal i la societat civil; dos elements claus en el futur del model de convivència

5. Immigració, convivència i intervenció social

5.1. Models crítics del treball social; treball social antirracista i multicultural: treball social antiopressor i antidiscriminatori

5.2. El professional davant la diversitat. Principis pràctics per una intervenció antirracista i intercultural

5.3. Exemples pràctics d'intervenció

GRAU EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Total de assignatures

Formació bàsica: 12

Obligatòries: 20

Optatives: 25

Total analitzades: 57 assignatures

Total amb relació a la religió: 1

Nom de l'assignatura: Societat, família i escola. Sociologia

Curs: primer

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Abordar amb eficàcia situacions d'aprenentatge de llengües en contextos multiculturals i plurilingües.

Continguts

1. SOCIOLOGIA DE L'EDUCACIÓ

1.1. L'estudi de la Societat

1.2. Societat, cultura i socialització

1.3. Estructura Social i Globalització

1.4. Educació i Classes Socials

1.5. Gènere i Educació

1.6. Ètnia i Educació

GRAU EDUCACIÓ INFANTIL

Total de assignatures

Formació bàsica: 10

Obligatòries: 18

Optatives: 105 *s'han comptat totes les optatives de les mencions

Total analitzades: assignatures: 133

Total amb relació a la religió: 1

Nom de l'assignatura: Societat, família i escola. Sociologia

Curs: Quart

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Abordar amb eficàcia situacions d'aprenentatge de llengües en contextos multiculturals i plurilingües.

Identificar actituds que afavoreixin la relació, la participació i la comunicació de la família en la vida dels centres.

Continguts

1. SOCIOLOGIA DE L'EDUCACIÓ

- 1.1. L'estudi de la Societat
- 1.2. Societat, cultura i socialització
- 1.3. Estructura Social i Globalització
- 1.4. Educació i Classes Socials
- 1.5. Gènere i Educació
- 1.6. Ètnia i Educació

Universitat de Lleida

163 assignatures analitzades (*incloent les assignatures obligatòries i optatives de cada menció)

18 assignatures en relació a la temàtica de religió en els quatre graus.

GRAU EDUCACIÓ SOCIAL

Total de assignatures :

Formació bàsica: 10

Obligatòries: 14

Optatives:15

Total analitzades: 49 assignatures

Total amb relació a la religió: 6

Títol assignatura: Antropologia i social I

Curs: Primer/primer semestre

Tipus de assignatura: formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Comprendre els referents teòrics, històrics, culturals, comparats, polítics, ambientals i legals que constitueixen l'ésser humà com a protagonista de l'educació

Conèixer els principis filosòfics, sociològics i antropològics de la intervenció socioeducativa i els seus àmbits d'actuació.

Compromís ètic, respecte als drets fonamentals d'igualtat entre homes i dones, la promoció dels Drets Humans i als valors propis d'una cultura de la pau i de valors democràtics.

Continguts:

Tema 6. Cultura, persona y societat. Socialització i agents.

Tema 7. El procés psicosocial de construcció de la identitat.

Tema 8. Normalitat, desviació i control social.

Títol assignatura: Antropologia i social II

Curs: Primer/ segon semestre

Tipus de assignatura: formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

1.Conèixer la configuració i característiques de la societat actual.

2.Desenvolupar una perspectiva crítica sobre els factors socials que intervenen en la configuració i característiques de la societat actual.

3. Identificar des d'una perspectiva sociològica els reptes que presenta la societat actual.
4. Explicar i argumentar des d'una perspectiva sociològica els reptes que presenta la societat actual.
5. Desenvolupar una perspectiva crítica sobre els reptes que presenta la societat actual.

Continguts:

MODUL I: LA CONFIGURACIÓ DEL MÓN ACTUAL

Tema 1. La configuració del món actual.

Tema 2. Diversos eixos d'estratificació social. Diversos eixos de desigualtat.

MÒDUL II: LA PERSPECTIVA CRÍTICA D'ANÀLISI SOCIAL DELS REPTES DEL MÓN ACTUAL

Tema 3. Societat i Pobresa.

Tema 4. Societat, Salut i Salut mental.

Tema 5. Societat i Infància.

Tema 6. Societat i Delinqüència.

Tema 7. Societat i Drogodependències.

Tema 8. Societat i Gènere.

Tema 9. Societat i Vellesa.

Tema 10. Immigració.

Títol assignatura: Projecte per a la inclusió social

Curs: tercer /segon semestre

Tipus de assignatura: obligatòria

Crèdits: 6

Competències:

Dissenyar i aplicar programes i estratègies d'intervenció socioeducativa individualitzada en el diferents àmbits socials.

- Avaluar programes i estratègies d'intervenció socioeducativa en els diferents àmbits de treball.
- Dissenyar i aplicar projectes d'orientació professional i inserció sociolaboral, detectant els factors d'exclusió i discriminació que dificulten la inserció social i laboral de subjectes i col·lectius.
- Organitzar i gestionar projectes i serveis socioeducatius, culturals, d'animació i temps lliure, d'intervenció comunitària i d'oci (temps lliure)

Continguts:

Ètica i Deontologia

Eixos de la relació socioeducativa

L'accés a allò social

Transferència i contratransferència

Multiculturalitat

Infància i adolescència en risc social

Orientació familiar

Títol assignatura: Desigualtats i exclusions. Integració i cooperació

Curs: quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 6

Competències: no té

Continguts: no té

Títol assignatura: Immigració i societat multicultural

Curs: tercer

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 6

Competències:

Compromís ètic, respecte als drets fonamentals d'igualtat entre homes, la promoció dels Drets Humans i als valors propis d'una cultura de pau i de valors democràtics; d'assumir el compromís de desenvolupament personal i professional amb un mateix i la comunitat.

Mostrar una actitud empàtica, respectuosa, solidaria i de confiança cap als subjectes i institucions d'educació social.

Desenvolupar actituds i dominis lingüístics que possibilitin i afavoreixin el treball en entorns multiculturals y plurilingüístics.

Continguts:

1. Societat multicultural i integració social.

1.1. Societats multiètniques, multiculturals i pluriculturals.

1.2. L'esfera privada i l'esfera pública en les relacions interètniques i interculturals.

1.3. Conceptes bàsics i models en l'anàlisi de la integració social dels immigrants.

2. Les migracions.

2.1. Causes i conseqüències dels moviments migratoris.

2.2. Fluxos migratoris i el seu estudi.

3. Les migracions a Espanya.

3.1. L'heterogeneïtat a Espanya: les "noves migracions".

3.2. Els factors condicionants dels processos d'integració sociocultural: situació legal i racisme.

3.3. La inserció en l'estructura social.

3.4. Diversitat de cultures i identitats i resposta institucional: discursos i pràctiques.

B. BLOC II

4. Les migracions a Catalunya

4.1. L'heterogeneïtat a Catalunya: les "noves migracions".

4.2. Els factors condicionants dels processos d'integració sociocultural: polítiques d'integració a Catalunya.

4.3. El paper de les llengües i la diversitat cultural en el procés d'integració a Catalunya.

5. Corrents teòriques i empíriques actuals en l'anàlisi del fet migratori. Estudi de casos

5.1. La teoria de l'assimilació segmentada i revisions.

5.2. La teoria de l'aculturació i revisions.

5.3. Associacionisme, cohesió social i integració

Construccions identitàries, llengües, cohesió social i integració

GRAU TREBALL SOCIAL

Total de assignatures

Formació bàsica:10

Obligatòries: 17

Optatives:12

Total analitzades: 39 assignatures

Total amb relació a la religió: 5

Títol assignatura: Sociologia

Curs: primer semestre

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències

Capacitat d'identificar els referents de les ciències socials que aporten al TS elements per

Continguts

TEMA 1. LA PERSPECTIVA SOCIOLÒGICA, UNA MANERA D'ANALITZAR, ENTENDRE I EXPLICAR EL MÓN

1.1. La naturalesa, l'abast i les característiques de la Sociologia.

1.2. Pensar sociològicament, per què? Coneixement, comprensió, interpretació i voluntat de transformació de la societat. Relació amb la tasca dels treballadors socials.

TEMA 2. LES DIMENSIONS DE LA SOCIETAT. TRANSFORMACIONS I AFECTACIONS SOCIALS

2.1. Mirar la realitat. La construcció de la realitat social i la construcció social de la realitat. De l'accés o no a la informació a estar informats. D'estar connectats a comunicar-se. Diferències entre opinió i evidència. Reptes i problemàtiques actuals.

2.2. Els canvis en la societat contemporània. Evolució dels escenaris socials i educatius, hàbits, referents, trajectòries i models de vida de les persones. Les noves dimensions de l'espai i el temps. La transformació tecnològica.

2.3. Les societats complexes, desiguals, multiètniques, multiculturals i multilingües. Relacions, conflictes, consensos i adaptacions.

2.4. Les cares diverses de les desigualtats socials: edat, gènere, ètnia, accés al treball, accés a l'educació, accés a la comunicació, competències lingüístiques...

2.5. La violència com a problema social (de gènere, domèstica, racisme, bulling, xenofòbia, homofòbia, transfòbia, aporofòbia...)

2.6. Projectes i intervencions socials d'administracions i entitats del territori. Organitzacions simples i complexes que treballen en actuacions de caràcter social.

Títol assignatura: Antropologia

Curs: primer /segon semestre

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits:6

Competències

Capacitat crítica, d'anàlisi i síntesi.

Coneixement d'altres cultures i costums.

Conèixer els referents de les ciències humanes i socials que aporten al treball social elements de comprensió de la realitat social.

Analitzar i avaluar els problemes i necessitats socials presents en la societat.

Investigar els nous fenòmens i escenaris en els quals es pugui realitzar algun tipus d'intervenció

social.

Respecte als drets fonamentals d'igualtat entre homes i dones, a la promoció dels Drets Humans i als valors propis d'una cultura de pau i de valors democràtics.

Continguts

MÒDUL I . LA REFLEXIÓ ANTROPOLÒGICA INTRODUCCIÓ

1. L'aparició de l'antropologia: descobriment de l'altre.
2. Precursors
3. Diferents formes d'interpretar a l'altre: etnocentrisme i racisme, relativisme cultural.
4. Punt de vista èmic i punt de vista ètic

L'ANTROPOLOGIA COM A DISCIPLINA ACADEMICA

L'antropologia al segle XIX.

Especificat de l'antropologia i del seu enfocament respecte a altres ciències socials: relacions i diferenciació.

Conceptes claus.

Mètodes i tècniques

MÒDUL II. EL CONCEPTE DE CULTURA CULTURA I SOCIETAT

Innat i adquirit

Paper de la cultura a l'evolució humana

L'adaptació cultural

L'ORGANITZACIÓ SIMBÒLICA DEL MÓN

Simbolisme

Cultura com a visió del món.

Identitats, creences i representacions

LA TRANSMISIÓ DE LA CULTURA

La transmissió de la cultura: processos de socialització.

Tradició i canvi.

La construcció social de la realitat

Control social

DIFERÈNCIA, DESIGUALTAT I EXCLUSIÓ SOCIAL

Identitat i alteritat

Diferenciació, identificació, generalització

Diferència i justificació de les desigualtats i exclusió.

Marginació i exclusió social

MODUL III. ELS CAMPS DE L'ANTROPOLOGIA

ORGANITZACIÓ SOCIAL: PARENTIU

El parentiu com a organització social bàsica

Sistemes de parentiu

Prohibició del incest

Matrimoni

Família i unitat domèstica

La família contemporània. Les noves formes familiars

ORGANITZACIÓ SOCIAL: ECONOMIA

Ecosistemes i adaptació

Els sistemes econòmics.

Producció

Divisió del treball

Distribució: reprocitat, redistribució, canvi

El consum. La racionalitat econòmica

ORGANITZACIÓ SOCIAL:POLÍTICA

Els sistemes polítics

Diferenciació social

Desigualtat, poder, govern i Estat.

Construcció de la diferència social.

Hegemonia i subalternitat

Títol assignatura: Estructura social

Curs: primer

Tipus de assignatura: Obligatòria

Crèdits: 6

Competències:

Conèixer i interpretar els efectes del canvi social en l'àmbit de l'estructura social.

Enquadrar les accions en el marc de la Carta de Drets Humans referents a la igualtat i a la justícia (social, de gènere i ètnica) i per a la promoció dels valors democràtics i d'una cultura de pau.

Continguts

Tema 1. Estructura social, estratificació i desigualtat

1.1. El concepte d'estructura social

1.2. Orígens i evolució

1.3. Estructura i acció

1.4. Diferenciació i estratificació social

1.5. Estructura social i desigualtat

1.6. El futur de la desigualtat

Tema 2. L'anàlisi de l'estratificació social I

2.1. La classe social com a fonament de l'estructura social

2.2. El concepte de classe en Marx

2.3. Classe i explotació

2.4. La multidimensionalitat del concepte de classe en Max Weber: classe, estatus i partit.

2.4.1. Classe

2.4.2. Els estaments.

2.4.3. Els partits.

2.5. El concepte de dominació

Tema 3: L'anàlisi de l'estratificació social II

3.1. Noves aportacions a l'anàlisi marxista de les classes socials: Olin Wright i les posicions contradictòries de classe

3.2. Els neoweberians: Goldthorpe

3.3. Els neoweberians: el tancament social segons Parkin

3.4. La teoria de Bourdieu

3.5. La teoria funcionalista de l'estratificació social

3.6. Diferències entre el plantejament funcionalista de l'estratificació social i la teoria de classes: harmonia o consens versus conflicte.

Tema 4: Desigualtats i problemes de gènere

- 4.1. L'organització social de gènere
- 4.2. Els debats sobre el concepte de sexe i gènere, la construcció social.
- 4.3. Conceptes bàsics: patriarcat, divisió sexual del treball i modus de producció domèstic
- 4.4. La relació entre patriarcat i capitalisme
- 4.5. Les diferències estructurals de gènere en les nostres societats
- 4.6. Problemàtiques específiques de gènere: maltractaments i violència de gènere, pobresa, discriminació laboral, tràfic de dones i prostitució
- 4.7. Famílies monomarentals

Tema 5: Desigualtats ètniques

- 5.1. Les desigualtats per raó d'ètnia
- 5.2. Raça, ètnia i etnicitat
- 5.3. Neoracisme o racisme cultural
- 5.4. Les causes de discriminació dels grups ètnics en l'accés als recursos
- 5.5. El paradigma econòmicoestructural
- 5.6. El paradigma cultural
- 5.7. Societat multicultural i integració social dels immigrants
- 5.8. La inserció en l'estructura social: el mercat de treball, l'accés a l'habitatge, la mobilitat social
- 5.9. Les oportunitats educatives

Tema 6. L'etarisme: les desigualtats en funció de l'edat

Títol assignatura: Educació i comunicació

Curs: segon

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències

1. **Conèixer els conceptes i teories bàsiques de les ciències psicosocials i de la comunicació**
2. Saber aplicar les teories al coneixement dels objectius i problemes socials que implica la pràctica de la professió
3. Ser capaç d'interpretar els autors i teories de la comunicació, dades rellevants sobre els fenòmens socials en els que intervé el treballador social
4. Analitzar, comprendre i explicar la lectura i el comentari crític de texts relacionats amb les ciències de la psicologia social i de la comunicació
5. Presentar un treball en grup sobre un fenomen psicosocial vinculat al entorn social del treballador social

Continguts

CONTINGUTS - BLOC COMUNICACIÓ

La societat del coneixement: educació i comunicació. Introducció a l'assignatura.

La funció educativa dels mitjans de comunicació i el nou entorn comunicatiu i l'educació

L'alfabetització mediàtica, informativa i lectura crítica dels mitjans de comunicació

Ciutadania activa i alfabetització mediàtica

Infància i mitjans

Televisió, cinema i educació

Diàleg intercultural i alfabetització mediàtica

Títol assignatura: Exclusió social

Curs: tercer

Tipus de assignatura: obligatòria

Crèdits: 6

Competències:

Conèixer i diferenciar els conceptes de Pobresa, Exclusió i la seva significativitat en les Ciències Socials.

Saber aplicar aquests coneixements per tal de comprendre els processos socials que aborda el Treball Social.

Comprendre la dimensió social dels processos que en la nostra societat afavoreixen la cohesió o, per contra, generen situacions exclusògenes per a alguns dels seus membres.

Analitzar els col·lectius que, per factors diversos, es troben en una situació d'especial vulnerabilitat o risc social.

Abordar amb eficàcia la lectura i el comentari crític de textos relacionats amb la matèria.

Saber analitzar les situacions de conflicte social, competència i desigualtat que l'exclusió genera.

Abastir els fenòmens d'inclusió-exclusió social com quelcom canviant, sensible als canvis polítics i socials i com a conseqüència de diversos factors que mantenen una relació antagònica o dialèctica en el seu sí.

Comprendre i analitzar el rol dels poders públics i de les entitats socials per tal de combatre l'exclusió social.

Continguts

MODUL I. CONTEXTUALITZACIÓ.

1. NOVES TENDÈNCIES EN DESIGUALTAT I CRISI DE L'ESTAT DEL BENESTAR A EUROPA:

- 1.1. Les formes d'assistència tradicionals.
- 1.2. Naixement dels moderns sistemes de protecció social.
- 1.3. De la crisi fiscal a la crisi de legitimitat.
- 1.4. Particularitats de l'Estat del benestar a Espanya.
- 1.5. El nou escenari: la reestructuració i diversificació del sistema.
- 1.6. Les noves lògiques d'exclusió i d'integració.

2. LA CRISI DEL MODEL DE CIUTADANIA:

- 2.1 El concepte de ciutadania social. Els drets civils, polítics i socials com a fonaments.
- 2.2 Mutacions en els processos de socialització i identitaris.
- 2.3 Noves formulacions de la ciutadania social.
- 2.4 Les infraclases.

3. LA FUNCIO DEL TREBALL EN LES SOCIETATS POST-DESENVOLUPADES:

- 3.1. Conceptualització de l'ocupació i el treball.
- 3.2 El recorregut cap a un model de treball assalariat. Les successives revolucions tecnològiques i els canvis en la funció del treball.
- 3.3 El treball com a factor d'integració social.
- 3.4 La desocupació. Repercussions.
- 3.5 Escenaris futurs per a l'ocupació i els seus efectes sobre els models d'integració.

MODUL II. ELS CONCEPTES.

4. LA CONCEPTUALITZACIÓ DE LA POBRESA:

Pobresa : moderada, relativa i severa

Els llindars de pobresa

La pobresa a Catalunya i Espanya

5. LA CONCEPTUALITZACIÓ DE L'EXCLUSIÓ SOCIAL:

5.1 Perfils i fisonomia de l' exclusió social

5.2 Dimensions i conjuntures

5.3 Els processos de Integració – Vulnerabilitat - Exclusió

6. FACTORS QUE GENEREN INCLUSIÓ/ EXCLUSIÓ SOCIAL:

La vivenda

El treball

L'educació

L' "ètnia"

Els recursos econòmics

La salut

La xarxa social

Altres

MODUL III. POLÍTIQUES PÚBLIQUES I ESTRATÈGIES VERS LA INCLUSIÓ SOCIAL.

7. ELS COL·LECTIUS VULNERABLES:

Els ancians

Els disminuïts

Les dones

Els joves

Els aturats majors de 55 anys

Els estrangers

Les persones amb poques habilitats

Altres

8. LA INTERVENCIÓ SOCIAL CONTRA L'EXCLUSIÓ SOCIAL.

8.1. Actuacions dins l' U.E.

8.2. Actuacions a l'Estat Espanyol.

8.3. Actuacions en l'àmbit autonòmic.

GRAU MESTRE EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Total de assignatures

Formació bàsica: 9

Obligatòries: 15

Optatives:16

Total analitzades: 40 assignatures

Total amb relació a la religió: 5

Títol assignatura: Sociologia de l'educació

Curs: primer

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits:6

Competències:

Analitzar i reconèixer les qüestions més rellevants de la societat actual que afecten l'escola i l'educació. Mantenir una actitud reflexiva en relació l'entorn social i cultural, l'entorn institucional en el que es treballa i en relació a la pròpia pràctica professional.

Aplicar el raonament crític en l'anàlisi de les diferents realitats socials derivades de la pertinença ètnica, la classe social, l'estatus sociocultural, la religió, el gènere, la ideologia del consum i els seus efectes grupals i individuals.

Desenvolupar projectes o programes educatius que tinguin en compte els Drets Humans i els

Drets Emergents, i qualsevulla dels aspectes anteriors.

BLOC 1

La perspectiva des de la Sociologia de l'Educació

El canvi social, cultural i tecnològic

Democràcia, ciutadania i drets humans

BLOC 2

Els processos de socialització

Diversitat cultural i desigualtats socials en l'àmbit educatiu: de classe social, de gènere i d'ètnia

Processos de socialització diferencial de gènere en la família, en l'escola i en els mitjans de comunicació. Les desigualtats laborals.

Les cultures escolars

BLOC 3

Multiculturalisme i interculturalitat.

Títol assignatura: Educació en la diversitat I

Curs: primer

Tipus de assignatura: Optativa

Crèdits: 9

Competències:

Ser capaç garantir la qualitat educativa a tots els alumnes amb necessitats educatives relacionades amb les dificultats d'aprenentatge, amb la diversitat sociocultural, així com amb necessitats educatives especials greus i permanents.

Ser capaç de promocionar valors vinculats al respecte, estima i consideració de la diversitat humana en totes les seves manifestacions.

Ser capaç de coordinar l'atenció a la qualitat educativa de totes les necessitats relacionades amb dificultats d'aprenentatge, amb la diversitat sociocultural, amb necessitats educatives especials greus i permanents, entre altres.

Continguts:

Convivència escolar i centre acollidor. Aproximacions a l'escola plurilingüe, inclusiva i intercultural.

L'avaluació inicial: detecció de necessitats educatives en l'alumnat de diversitat sociocultural.

Alumnat nouvingut: el que diuen els estudis sobre el paper de la llengua i la cultura en l'aprenentatge escolar.

Introducció al aprenentatge lingüístic en alumnat de diversitat sociocultural: bases psicolingüístiques i enfocament comunicatiu de l'ensenyament de la L2.

Intervenció socioeducativa en les necessitats derivades de la diversitat sociocultural: Pla Educatiu d'Entorn.

Títol assignatura: Educació en la diversitat II

Curs: primer

Tipus de assignatura: Optativa

Crèdits: 9

Competències:

Conèixer els models, enfocaments i perspectives més rellevants en el camp de l'atenció a la

diversitat al llarg del cicle vital des d'un enfocament inclusiu.

Analitzar les aportacions teòriques produïdes en el camp de l'atenció a la diversitat al llarg del cicle vital des de diferents models, enfocaments o perspectives.

Comprendre i valorar els canvis estructurals i qualitats que exigeix l'educació inclusiva i les implicacions sobre els diferents components del currículum en les diferents etapes educatives.

Desenvolupar la capacitat de seleccionar i utilitzar, rigorosa i críticament, les fonts d'informació pertinents a l'atenció a la diversitat al llarg del cicle vital.

Coordinar l'atenció a la qualitat educativa de totes les necessitats relacionades amb dificultats d'aprenentatge, amb la diversitat sociocultural, així com necessitats educatives especials greus i permanents.

Evitar els processos d'exclusió en particular d'aquells alumnes més vulnerables.

Dissenyar entorns accessibles i planificar accions educatives no discriminatòries que siguin significatives per a tothom i que promoguin la participació de tots els alumnes de l'aula.

Aprofundir en el coneixement i anàlisi de contextos plurilingües i multiculturals.

Continguts:

Processos d'exclusió/inclusió a través de l'escola

Educació per a tothom. Superació de trajectòries de fracàs . Processos de transició

Progrés escolar i expectatives curriculars en entorns diversos

Relació educativa, aspectes que incideixen en el progrés escolar

Suport Educatiu des d'una perspectiva comunitària

La comunitat com a mediadora del suport educatiu

Treball escola- comunitat: Índex per la inclusió

Títol assignatura: Religió

Curs: primer

Tipus de assignatura: Optativa

Crèdits: 6

Competències:

Analitzar i aprofundir en la identitat de l'ensenyament de la religió catòlica a l'escola

Analitzar el desenvolupament del marc curricular en l'Àrea de la Religió Catòlica

Conèixer i aplicar els aspectes específics de la pedagogia i la didàctica de la religió.

Aprofundir en el perfil del professor de religió en el marc actual

Continguts:

1. Legitimació i característiques de la classe de religió catòlica.

Legislació sobre l'ensenyament de la Religió

Diferència ERE i catequesi

La llibertat i la formació religiosa

El Sistema curricular i les classes de religió catòlica. Anàlisi dels objectius curriculars segons les etapes. Anàlisi i presentació dels continguts.

Religió Catòlica: Currículum a educació infantil i Primària

Projecte curricular: la programació

3. Psicologia evolutiva de l'infant en la seva dimensió religiosa.

4. Didàctica de la classe de religió catòlica:

Mitjans, tècniques i procediments pedagògics.

L'aula com a comunitat de recerca
El contacte amb la Bíblia com a font d'autoconeixement i d'aprenentatge
El llenguatge religiós i l'educació integral
El símbol i la narració
Recursos didàctics a l'aula
Criteris per a la selecció i utilització
5. El professor de la religió catòlica:
Perfil i missió
Formació i capacitació
Presència a l'escola i relació amb l'Església
6. Criteris per seleccionar un **llibre de text**

Títol assignatura: Integració I

Curs: quart/annual

Tipus de assignatura: Optativa

Crèdits: 6

Competències:

Abordar amb eficàcia situacions d'aprenentatge de llengües en contextos multiculturals i plurilingües. Fomentar la lectura i el comentari crític de textos dels diversos dominis científics i culturals continguts en el currículum escolar.

Dissenyar i regular espais d'aprenentatge en contextos de diversitat i que atenguin a la igualtat de gènere, a l'equitat i al respecte als drets humans que conformin els valors de la formació ciutadana.

Fomentar la convivència a l'aula i fora d'ella, resoldre problemes de disciplina i contribuir a la resolució pacífica de conflictes. Estimular i valorar l'esforç, la constància i la disciplina personal en els estudiants.

Continguts

1. Les competències Professionals docents i les competències del Pla d'Estudis
2. L'escola com organització i com a sistema
3. L'activitat a l'aula: observació i anàlisi de situacions pedagògiques.
4. Relació teoria – pràctic

GRAU MESTRE DE D'EDUCACIÓ INFANTIL

Total de assignatures

Formació bàsica: 15

Obligatòries: 9

Optatives: 11

Total analitzades: 35 assignatures

Total amb relació a la religió: 3

Títol assignatura: Societat, Família i Escola

Curs: primer

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Analitzar i incorporar de forma crítica les qüestions més rellevants de la societat actual que afecten a l'educació familiar i escolar: impacte social i educatiu dels llenguatges audiovisuals i de les pantalles; canvis en les relacions de gènere i intergeneracionals; multiculturalitat i interculturalitat; discriminació i inclusió social i desenvolupament sostenible.

Continguts:

1. El canvi social i tecnològic. Impacte del canvi social i tecnològic en el sistema educatiu i familiar.

Democràcia i ciutadania. La perspectiva des de Sociologia de l'Educació. Quina educació per a quina societat: les funcions socials de l'escola. Principals teories i corrents d'anàlisi.

2. Els processos de socialització. La producció de les identitats. Agents i agències de socialització.

3. Diversitat cultural i desigualtats socials: desigualtats de classe, gènere, ètniques i digitals.

4. Les cultures escolars: l'escola com a organització, els fonaments socials del currículum, el currículum ocult, les relacions socials a l'escola. Professorat, cultura i postmodernitat.

5. Societats multiculturals i educació intercultural, societats, cultures i identitats, la producció social del racisme i la xenofòbia, el discurs i la pràctica intercultural, polítiques educatives de la diversitat cultural, cultures en interacció i els seus efectes

6. Processos de socialització diferencial de gènere en la família, en l'escola i en els mitjans de comunicació, les desigualtats laborals. La coeducació insuficient. Anàlisi crítica dels models de gènere. Els efectes de les polítiques per a la igualtat.

7. Evolució històrica de l'estructura familiar.

8. La família contemporània: Pensament filosòfic i social sobre la família.

9. El desenvolupament de l'Estat de Benestar i la societat de serveis. Del model únic a la pluralitat de models familiars: nous models familiars del segle XXI. Els nous models familiars i l'emigració: repercussió dins la societat d'origen i societat receptora.

10. La relació família-escola: dinàmiques positives i negatives de relació en l'escola; la participació de les famílies (canals i estratègies); el factor gènere i la relació amb l'escola.

Títol assignatura: Societat, Família i Escola II

Curs: segon

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Crear i mantenir llaços de comunicació amb les famílies per a incidir eficaçment en el procés educatiu

Conèixer l'evolució històrica de la família, els diferents tipus de famílies, d'estils de vida i educació en el context familiar.

Continguts

Genograma familiar. Estils de família. Tipologies familiars.

Orientació tutorial i intervenció en contextos de diversitat cultural

Relació família – escola

Títol assignatura: Jocs, valors i diversitat cultural

Curs: quart

Tipus de assignatura: Optativa

Crèdits: 6

Competències:

1.- Dissenyar i regular espais d'aprenentatge en contextos de diversitat que atenguin a les singulars necessitats educatives dels estudiants, a la igualtat de gènere, a l'equitat i al respecte dels drets humans

2.- Fomentar la convivència a l'aula i fora d'ella i tractar la resolució pacífica dels conflictes, Saber observar sistemàticament contextos d'aprenentatge i convivència i reflexionar sobre ells.

Continguts

Els valors en l'educació.

La pau com a valor: desenvolupament del concepte.

Els Drets Humans: gènesis, desenvolupament i estat actual.

La diversitat cultural: causes i conseqüències.

La diversitat cultural a l'aula com a mitjà per treballar els valors.

El joc com a eina pel respecte consecució de valors:

Títol assignatura: Immigració anàlisi, aplicació i desenvolupament.

Curs: optativa de quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits:6

Competències:

1. Conèixer els conceptes i les metodologies dels fenòmens migratoris

2. Comprendre els canvis de tendències i les repercussions socials que es generen

3. Comprendre els processos de formació d'estereotips en relació al fenomen migratori. I detectar els mecanismes d'exclusió i discriminació

4. Reflexionar sobre la diversitat de normatives referides a la immigració

5. Ésser capaç de identificar conflictes i limitacions dels sistemes de garantia de drets socials en relació a les poblacions estrangeres.

Continguts i la

Mòdul

2: Les tendències migratòries

Mòdul 3 : La regulació legal dels moviments migratoris

Mòdul 4 : La percepció social de la immigració

Mòdul 5 : El treball 1: Els conceptes bàsics

Mòdul dels estrangers a Espanya

Mòdul 6 : Educació estrangera

Mòdul 7 : El dret a la salut dels immigrants

Mòdul 8 : La diversitat religiosa

Títol assignatura: Dona i societat i població escolar

Curs: optativa quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits:6

Competències:

Formar l'alumnat en l'anàlisi social segons les relacions de gènere i exercitar la reflexió i l'anàlisi dels fenòmens socials vinculats al gènere.

Contextualitzar històricament les desigualtats per raó de gènere i reconèixer les diferents aproximacions teòriques que se'n deriven.

Conèixer les perspectives de gènere i les polítiques públiques d'igualtat amb l'objectiu de que puguin exercir les seves tasques com a tècnics/ques en els diferents àmbits d'actuació.

Aprofundir en l'acció afirmativa, en la discriminació positiva i en el mainstreaming de gènere com a eina fonamental de les polítiques d'igualtat.

Continguts:

Bloc 1

La construcció social del gènere: conceptes essencials

Sexe i gènere: estereotips i prejudicis de gènere

Identitats de gènere

Aproximació teòrica a les principals aportacions dels estudis de gènere. Principals teories

Patriarcat, ideologia i dominació simbòlica

Bloc 2

La socialització diferencial de gènere a la família

La socialització diferencial de gènere a l'escola

Altres agències de socialització: el mercat de treball els mitjans de comunicació

Violència de gènere

Monogràfics:

1. Dones i pobresa

2. Dones immigrants

3. Dones que pateixen violència de gènere

4. Dones prostitutes

5. Dones i 3a edat

6. Dones i salut

7. Dones i lideratge

8. Polítiques de gènere

9. Programes amb perspectiva de gènere

10. Sexisme en el llenguatge

Títol assignatura: Tercer sector i intervenció social

Curs: optativa quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits:6

Competències:

Conèixer i comprendre l'abast i la dimensió del tercer sector en l'abordatge de les necessitats socials.

Conèixer el marc legal que emmarca les entitats del tercer sector

Conèixer l'estructura i el funcionament de les diferents tipologies d'entitats que configuren el tercer sector.

Analitzar de forma crítica les activitats que es promouen des del tercer sector i les sinèrgies que s'estableixen entre les diferents entitats.

Continguts

Importància estratègica del Tercer Sector.

Identitat i diversitat del Tercer Sector

Organitzacions del Tercer Sector: característiques, gestió i govern de les entitats no lucratives
Marc legislatiu
Estructura i abast de les entitats del tercer sector.
Treball social i tercer sector: models d'intervenció
La intervenció social i del treball social des del tercer sector

Universitat de Tarragona (Rovira i Virgili)

203 assignatures analitzades (*incloent les assignatures obligatòries i optatives de cada menció) en els 5 graus

19 assignatures en relació a la temàtica de religió en els cinc graus.

GRAU PEDAGOGIA

Formació bàsica: 4

Obligatòries: 11

Optatives: 13

Total analitzades: 28

Total amb relació a la religió: 2

Títol assignatura: Societat, família i educació

Curs: primer

Tipus de assignatura: formació bàsica

Crèdits: 12

Competències:

Conèixer les bases teòriques, evolutives i socioculturals del desenvolupament humà.

Continguts:

Bloc 3: Família, gènere, cultura i relacions intergeneracionals

3.1 Models antropològics de l'educació

3.2 Tècniques socioculturals i estructures socials

3.3 Models de família i la seva influència en educació

3.4 Relacions de gènere

3.5 Multiculturalitat i interculturalitat

3.6 Discriminació i inclusió social

3.7 Relacions intergeneracionals

Títol assignatura: Intervenció pedagògica i diversitat cultural en el marc d'una educació inclusiva

Curs: quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 6

Competències/continguts: No té

GRAU EDUCACIÓ SOCIAL

Total de assignatures

Formació bàsica: 10

Obligatòries: 18

Optatives: 18

Total analitzades: 46 assignatures

Total amb relació a la religió: 4

Títol assignatura: Societat, família i educació

Curs: primer

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 12

Competències:

Conèixer els fonaments teòrics de la intervenció socioeducativa i els seus àmbits d'actuació.

Continguts:

Bloc 3: Família, gènere, cultura i relacions intergeneracionals

3.1 Models antropològics de l'educació

3.2 Tècniques socioculturals i estructures socials

3.3 Models de família i la seva influència en educació

3.4 Relacions de gènere

3.5 Multiculturalitat i interculturalitat

3.6 Discriminació i inclusió social

3.7 Relacions intergeneracionals

Títol assignatura: Atenció a la diversitat

Curs: segon

Tipus de assignatura: obligatòria

Crèdits: 6

Competències:

Identificar i diagnosticar els factors que incideixen en les situacions personals, familiars i socials.

Comprometre's amb l'ètica i la responsabilitat social com a ciutadà/ana i com a professional.

Continguts :

Tema 1: L'atenció a la diversitat. Concepte i/o aproximació històrica i legislativa

1.1. El concepte de diversitat

1.2. Evolució històrica i diferents enfocaments sobre l'atenció a la diversitat.

1.3. Marc legislatiu i referents normatius

Tema 3: L'atenció a la diversitat a l'àmbit educatiu

3.1. Itineraris educatius per atendre la diversitat de les persones amb discapacitat

3.2. Mesures per atendre la diversitat a les diferents etapes educatives, des de l'educació infantil fins la universitat.

Títol assignatura: Acció socioeducativa per a la inclusió social

Curs: tercer

Tipus de assignatura: obligatòria

Crèdits: 18

Competències:

Identificar i diagnosticar els factors que incideixen en les situacions personals, familiars i socials.

Dissenyar programes d'intervenció educativa (individuals, grupals i comunitaris).

Continguts:**1. LA INCLUSIÓ I L'EXCLUSIÓ SOCIAL. PERSPECTIVA MUNDIAL**

1. Introducció i definició de conceptes bàsics: estratificació social, pobresa, desigualtat, exclusió i inclusió social

2. Definició dels processos d'inclusió i exclusió social

2.1. Eixos de desigualtat

2.2. Àmbits on té lloc l'exclusió social

3. La inclusió social com a dret constitucional. Estratègies i respostes.

2. ACCIÓ SOCIOEDUCATIVA PER A LA INCLUSIÓ SOCIAL

1. El procés d'intervenció socioeducativa

1.1. Models d'intervenció que exclouen i models inclusius

1.2. Estratègies i tècniques d'intervenció per a la prevenció i la inclusió social

1.3. Implicació i participació activa dels protagonistes

1.4. Els informes professionals

1.5. Aspectes ètics de l'acció socioeducativa

BLOC 3. GRUPS VULNERABLES. PROGRAMES, SERVEIS I RECURSOS

3.5. Immigrants i minories ètniques

Títol assignatura: Comunitat, entorn social i acció comunitària

Curs: tercer

Tipus de assignatura: obligatòria

Crèdits: 6

Competències:

Conèixer les característiques fonamentals dels entorns socials i laborals de la intervenció socioeducativa.

Dissenyar programes d'intervenció educativa (individuals, grupals i comunitaris).

Dissenyar i **organitzar recursos, projectes i serveis socioeducatius.**

Continguts:

1. Aspectes introductoris

1.1. Societats i comunitats

1.2. Desenvolupament de la ciutadania

2. La participació ciutadana

2.1. Formes de participació ciutadana

2.2. Les mobilitzacions socials

3.2. El diagnòstic comunitari i les deteccions de les necessitats

3.3. Col·lectius socials i necessitats específiques

Títol assignatura: Mediació social i cultural

Curs: tercer

Tipus de assignatura: obligatòria

Crèdits: 12

Competències:

Identificar i diagnosticar els factors que incideixen en les situacions personals, familiars i socials.

Utilitzar les estratègies, els procediments i les tècniques adequades per a la mediació

Continguts:

1. LA MEDIACIÓ: Visions des de la conflictologia i el context de les discrepàncies interpersonals o intergrupals.

Cultura de Pau i de la gestió dialogant i apreciativa de conflictes, si s'escau a través de la mediació.

1.1 La cultura de Pau, diàleg cooperatiu i, si s'escau, gestió dels conflictes a través de la mediació.

1.2 Dimensió positiva i apreciativa del conflicte.

1.3. Conflictologia, gestió de conflictes i mediació.

- 1.4. Psicologia i factors emocionals del conflicte.
- 1.5. Conflictes mediables o no mediables
- 1.6. Pacifisme i no violència en front de la confrontació armada entre grups i persones. Cultura de Pau i activitats de motivació i participació. Casos pràctics com el DENIP.
- 4.4. Mediació i intermediació intercultural i interreligiosa.
 - 5.4. Cultura de la Pau global, intergrupala i interpersonal.

GRAU TREBALL SOCIAL

Total de assignatures

Formació bàsica: 10

Obligatòries: 20

Optatives: 11

Total analitzades: 41 assignatures dintre les mencions

Total amb relació a la religió: 4

Títol assignatura: Pedagogia social

Curs: primer

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Potenciar el desenvolupament i independència de les persones per a facilitar l'enfortiment de les seves habilitats de relació interpersonal i millorar les seves condicions de vida.

Orientar a persones, famílies, grups, organitzacions i comunitats en l'anàlisi de les seves necessitats i en la presa de decisions

Identificar situacions de risc i actuar preventivament en la seva resolució

Desenvolupar estratègies per a la gestió i direcció d'entitats de benestar social

Defensar a les persones, famílies, grups, organitzacions i comunitats i actuar en el seu nom si la situació ho requereix

Continguts

1. Orígens i evolució de la Pedagogia Social. Perspectives científica i històrica.
2. Pedagogia Social i Estat del Benestar. L'Educació Social com activitat professional qualificada.
3. Noves formes d'exclusió social. Les fronteres de la Pedagogia Social.
4. Noves formes d'integració social. La colonització de les consciències pels mitjans de

comunicació.

18. Immigració i diversitat cultural.

Títol assignatura: Dret de persona, família i estrangeria

Curs: segon

Tipus de assignatura: obligatòria

Crèdits: 9

Competències:

Conèixer en profunditat les principals característiques del marc normatiu de les relacions socials en l'àmbit del treball social

Gestionar i avaluar les polítiques públiques

Defensar a les persones, famílies, grups, organitzacions i comunitats i actuar en el seu nom si la situació ho requereix

Continguts

Llició 25: Estrangeria: Entrada, permanència i treball

1. L'entrada d'estrangers a Espanya

1.1. Requisits i documentació

1.2. Examen especial del visat: funció i tipus de visats

2. Situacions d'estada i residència

2.1. Estada: concepte i procediment

2.2. Residència: concepte i tipologia

2.2.1. La residència temporal

2.2.2. La residència per circumstàncies excepcionals: en especial l'arrelament

2.2.3. La residència de llarga durada

3. Treball: autoritzacions de treball, procediment, renovacions i modificació

Llició 26: Estrangeria: Reagrupament familiar i models de família

1. El reagrupament familiar

2. La importància de la nacionalitat del reagrupant

3. Requisits per poder reagrupar

4. Familiars reagrupables i models de família

5. La situació dels fills en el reagrupament de "fet"

Llició 27: Protecció jurídica del menor immigrant: Menor desemparat i règim aplicable

1. Conceptes i principis

2. Localització dels menors estrangers no acompanyats

3. Repatriació i garanties en el procediment

4. Autorització de residència del menor sota tutela de l'Administració Pública

5. Treball dels menors sota tutela

6. Centres d'internament

7. Desplaçament temporal dels menors estrangers

8. Residència del fill del resident legal

Llició 28: La societat multicultural en les relacions privades: la integració del món jurídic

1. Diversitat de famílies jurídiques
2. Introducció al Dret internacional privat: competència judicial internacional, llei aplicable, reconeixement i execució, i mecanisme solució. Les fonts del Dret internacional privat
3. L'ordre públic internacional.
4. Validesa dels documents estrangers (legalització, apostil·la, traduccions jurades)

Llició 29: La família amb element d'estrangeria

1. Matrimonis entre estrangers
2. Matrimonis mixtos: celebració i registre. El fenomen dels matrimonis de conveniència
3. Crisis matrimonials
5. Dret comparat: qüestions de dret de família en la Mudawana

Títol assignatura: Drets socials

Curs: segon

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Conèixer en profunditat les principals característiques del marc normatiu de les relacions socials en l'àmbit del treball social

Continguts:

I. Els drets socials com a drets humans

I. Introducció

- I.2. La ciutadania liberal i el procés de positivació
- I.3. El procés de generalització dels drets: el trànsit de l'estat liberal a l'estat social
- I.4. L'evolució en el reconeixement dels drets: el procés d'internacionalització
- I.5. El procés d'especificació dels drets
- I.6. Els drets socials com a drets fonamentals

II. Els fonaments dels drets socials

II.1. La igualtat

II.2. La llibertat

III. El dret a una alimentació adequada

- III.1. El seu caràcter transversal
- III.2. El contingut del dret a l'alimentació
- III.3. Mesures orientades i obligacions estatals
- III.4. Supòsits de violació del dret

IV. El dret a un habitatge digne.

- IV.1. Obligacions estatals
- IV.2. Elements del dret a l'habitatge
- IV.3. Justiciabilitat del dret a l'habitatge
- IV.4. Els desallotjaments forçats

V. El dret a l'educació i la cultura

- V.1. El dret a l'educació: regulació jurídica, contingut i significat, objecte i titularitat, eficàcia i garanties
- V.2. El dret a la cultura: concepte i manifestacions

VI. Drets socials dels immigrants

VI.1. Ciutadania i immigració

VI.2. Inmigració, integració i reconeixement de drets.

Títol assignatura: Estructura de serveis socials

Curs: segon

Tipus de assignatura: obligatòria

Crèdits: 9

Competències:

Conèixer en profunditat el sistema i estructura dels serveis socials

Continguts:

1. Elements contextuals i conceptuals dels serveis socials

- Les necessitats socials i les formes de resposta. Diferència entre necessitat i desig. Teories per la classificació de necessitats. El concepte de problema social. Concentualització de l'exclusió social. Els mediadors de les necessitats: els drets socials i la demanda. Respostes front les necessitats.

Sector proveïdors de respostes.

- Orígens dels serveis socials: dels serveis socials preconstitucionals fins als serveis socials actuals.

- Naturalesa dels serveis socials. Els Serveis Socials en sentit ampli i en sentit estRICTE. Definició dels serveis socials i elements característics. Components dels serveis socials.

2. El Sistema de Serveis Socials a Catalunya

Marc legal bàsic dels Serveis Socials a Catalunya.

- Configuració del Sistema Públic de Serveis Socials.

- Principis rectoris dels Serveis Socials.

- Drets i deures garantits. Titulars del dret d'accés.

- Situacions amb necessitat d'atenció especial.

- Xarxa de serveis socials d'atenció pública. Els Serveis Socials Bàsics i els Serveis Especialitzats.

Prestacions del Sistema Públic de Serveis Socials. La Cartera de Serveis Socials i el Catàleg.

- L'organització territorial dels serveis socials. Competències de les Administracions Públiques

- Planificació dels Serveis Socials: criteris i instruments

- Finançament del sistema: prestacions de serveis i prestacions econòmiques.

- Participació de la iniciativa privada.

- Mecanismes de cooperació i col·laboració.

3. L'atenció sectorial per part dels serveis socials

ESTRUCTURA DELS SERVEIS SOCIALS:

- Els serveis socials bàsics

- La protecció a la infància, adolescència i joventut

- L'atenció a persones grans amb dependència o risc social.

- L'atenció a persones amb discapacitat i/o malaltia mental

- L'atenció a famílies amb problemàtica social i risc d'exclusió social.

- L'atenció a dones víctimes de violència i els seus fills.

- L'atenció a persones amb drogodependència. Persones afectades per la Sida.

S'aborda:

- La contextualització i conceptualització actual de l'atenció a cada sector.

- El model d'atenció i protecció: principis operatius i ideològics, estructura legal, competencial i funcional, serveis.

- Les noves necessitats i reptes de futur de cada sector.

GRAU MESTRE D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Formació bàsica: 4

Obligatòries: 15

Optatives:25

Total analitzades: 44

Total amb relació a la religió: 3

Títol assignatura: Societat, família i educació

Curs: primer

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 12

Competències:

Comprendre la funció, les possibilitats i els límits de l'educació a la societat actual i les competències fonamentals que afecten als col·legis d'educació infantil i als seus professionals. Conèixer models de millora de la qualitat amb aplicació als centres educatius.

Continguts

Bloc 3: Família, gènere, cultura i relacions intergeneracionals

3.1 Models antropològics de l'educació

3.2 Tècniques socioculturals i estructures socials

3.3 Models de família i la seva influència en educació

3.4 Relacions de gènere

3.5 Multiculturalitat i interculturalitat

3.6 Discriminació i inclusió social

3.7 Relacions intergeneracionals

Títol assignatura: Religió, cultura i valors

Curs: quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 6

Competències: No té

Títol assignatura: Pedagogia i didàctica de la religió a l'escola

Curs: quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 6

Competències: No té

GRAU MESTRE D'EDUCACIÓ INFANTIL

Total de assignatures

Formació bàsica: 9

Obligatòries: 9

Optatives:26

Total analitzades: 44 assignatures dintre les mencions

Total amb relació a la religió: 5

Títol assignatura: Societat, família i educació

Curs: primer

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 12

Competències:

Comprendre la funció, les possibilitats i els límits de l'educació a la societat actual i les competències fonamentals que afecten als col·legis d'educació infantil i als seus professionals. Conèixer models de millora de la qualitat amb aplicació als centres educatius.

Continguts:

Bloc 3: Família, gènere, cultura i relacions intergeneracionals

3.1 Models antropològics de l'educació

3.2 Tècniques socioculturals i estructures socials

3.3 Models de família i la seva influència en educació

3.4 Relacions de gènere

3.5 Multiculturalitat i interculturalitat

3.6 Discriminació i inclusió social

3.7 Relacions intergeneracionals

Títol assignatura: Escola inclusiva i atenció primerenca

Curs: segon

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències:

Promoure i facilitar els aprenentatges en la primera infància, des d'una perspectiva globalitzadora i integradora de les diferents dimensions cognitiva, emocional, psicomotora i volitiva.

Continguts:

3. Educació Inclusiva: la inclusió escolar i social de l'alumnat en un centre acollidor.

3.1. El centre acollidor. Conceptualització.

3.2. Actituds envers l'atenció a la diversitat.

4. Recursos organitzatius, curriculars i metodològics per atendre les necessitats específiques de l'alumnat a l'etapa d'infantil

4.1. Recursos organitzatius de centre i d'aula

4.2. Recursos curriculars. Plans individualitzats

4.3. Recursos metodològics

4.4. Professionals i serveis per atendre a la diversitat

5. Materials i recursos per atendre la diversitat a l'aula

5.1. Les noves tecnologies aplicades a l'atenció a la diversitat e l'alumnat

5.2. Llibres i material adaptat

Títol assignatura: Intervenció psicoeducativa en la diversitat social, ètnica i cultural

Curs: quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 6

Competències:

Identificar i reflexionar sobre els elements que determinen la diversitat en i dels entorns educatius i els seus processos d'ensenyament-aprenentatge

Continguts:

MÒDUL 1: IMMIGRACIÓ I CONTACTE ENTRE CULTURES

- El fet avui rellevant de l'origen cultural, ètnic i social de les persones. Les persones immigrants

- Cultura i cultures. El caràcter obert, canviant de les cultures

- Les relacions i influències entre grups socials i culturals, determinades per posicions de poder

- El contacte entre cultures diverses, font de problemes? El conflicte

- Les relacions entre cultures en contacte: homogeneïtat cultural o pluralitat cultural

- Models de gestió de la diversitat cultural: model de la multiculturalitat, de la interculturalitat

MÒDUL 2: DIVERSITAT SOCIAL, ÈTNICA I CULTURAL I DESENVOLUPAMENT

PSICOLOGIC

- La relació entre desenvolupament psicològic i cultura.

- La primera socialització. Diferències culturals en les pautes de criança

- La construcció de la identitat: l'autoconcepte, la identitat de gènere, la consciència racial i ètnica, l'autoestima

- Diversitat social i cultural i exclusió: els efectes de situacions i entorns socials desfavorits.

- Situacions, factors i indicadors de risc social i de protecció en la infància

- Els fenòmens de la pobresa infantil, de la desnutrició, dels maltractaments

MÒDUL 3:INTERCULTURALITAT I EDUCACIÓ ESCOLAR

- L'educació intercultural. Eixos bàsics, objectius i continguts de l'educació intercultural

- Mestres i aules interculturals. Les relacions interpersonals

- El centre escolar acollidor. Línies estratègiques i organitzatives.

- La comunitat educativa intercultural

Títol assignatura: Religió, cultura i valors

Curs: quart

Tipus de assignatura: optativa

Crèdits: 6

Competències /continguts: No té

Títol assignatura: Pedagogia i didàctica de la religió a l'escola

Curs: segon

Tipus de assignatura: Formació bàsica

Crèdits: 6

Competències /continguts No té

Annex 2. SISTEMA DE CATEGORIES PER ANALITZAR LES ENTREVISTES

Nodes

Nodes\\1.Clarificació conceptual

Nodes\\1.Clarificació conceptual\\1.1. Definició de religió

Nodes\\1.Clarificació conceptual\\1.2. Impacte valor de la religió en la societat
Nodes\\1.Clarificació conceptual\\1.2. Impacte valor de la religió en la societat\\

- A nivell personal

Nodes\\1.Clarificació conceptual\\1.2. Impacte valor de la religió en la societat\\

- A nivell comunitari factor identitari, comunitat.

Nodes\\2.Diversitat religiosa

Nodes\\2.Diversitat religiosa\\2.1Factors que afavoreixen o dificulten la gestió de la diversitat religiosa

Nodes\\2.Diversitat religiosa\\2.2Imaginari social percepció de la diversitat religiosa, la diversitat com a problema, etc.

Nodes\\2.Diversitat religiosa\\2.3Discriminació patriarcat, discriminació religiosa... Nodes\\2.Diversitat religiosa\\2.4 Presència a l'espai públic llocs de culte, escola, conflicte interreligiós.

Nodes\\3.Diàleg intercultural i interreligiós

Nodes\\3.Diàleg intercultural i interreligiós\\3.1. Definició de diàleg interreligiós

Nodes\\3.Diàleg intercultural i interreligiós\\3.2. Elements que afavoreixen el diàleg interreligiós treball en xarxa, visualitzar la diversitat

religiosa

Nodes\\3.Diàleg intercultural i interreligió\3.3. Iniciatives comunitàries i o polítiques actuals existents.

Nodes\\4.El paper de la educació i la seva funció social

Nodes\\4.El paper de la educació i la seva funció social\4.1L'educació formal

Nodes\\4.El paper de la educació i la seva funció social\4.2Altres agents socio-

educatius Nodes\\4.El paper de la educació i la seva funció social\4.3La

formació dels futurs agents sòcio-educatius a la Universitat.

Nodes\\5.Reptes pel diàleg interreligió

Resum de codificació de la Categoria 1 1. Clarificació conceptual

Definició de religió

Impacte valor de la religió en la societat 1.2.1A nivell personal

1.2.2A nivell comunitari factor identitari, comunitat.

Nodo

Nodos\\1. Clarificació conceptual Documento

Elementos internos\\cristina monteys

Sí ENTITATS 0,1150 7

1 F 23/05/2015 17:48

Avia'm de definicions de religions n'hi ha 100 de mil una perspectiva des de la que treballem aquí com a administració pública no ens correspon a nosaltres definir què és o el que no és religió perquè estem aquí per gestionar els drets de les persones que volen viure unes creences i fer unes pràctiques que la persona que les té, que les fa defineix com a religioses i una mica la definició de religió crec que seria la que fa la UNESCO des de una perspectiva de incloure creença, pràctiques, patrimoni cultural, etc. Però sobretot veient la religió des d'una perspectiva molt ampla no? i que sense una definició molt concreta i que per tant, pot entrar creences teistes, creences no teistes, creences que té poca gent, creences que té molta gent una mica que el concepte religió com un fenomen està més en el que la persona té aquella experiència, és a dir, que fa aquella pràctica expressa que no pas en la nostra opinió sobre el que això pugui ser no? perquè al final estem parlant d'expressions de consciència no? i en el marc dels detonants de la llibertat de consciència va al costat del de la llibertat religiosa no? i per tant, veiem aquesta visió molt ampla no? del que pugui ser la religió. No és ben bé una definició el que he donat però sí una orientació no?

2 F 23/05/2015 17:48

Avia'm de definicions de religions n'hi ha 100 de mil una perspectiva des de la que treballem aquí com a administració pública no ens correspon a nosaltres definir què és o el que no és religió perquè estem aquí per gestionar els drets de les persones que volen viure unes creences i fer unes pràctiques que la persona que les té, que les fa defineix com a religioses i una mica la definició de religió crec que seria la que fa la UNESCO des de una perspectiva de incloure creença, pràctiques, patrimoni cultural, etc. Però sobretot veient la religió des d'una perspectiva molt ampla no? i que sense una definició molt concreta i que per tant, pot entrar creences teistes, creences no teistes, creences que té poca gent, creences que té molta gent una mica que el concepte religió com un fenomen està més en el que la persona té aquella experiència, és a dir, que fa aquella pràctica expressa que no pas en la nostra opinió sobre el que això pugui ser no? perquè al final estem parlant d'expressions de consciència no? i en el marc dels detonants de la llibertat de consciència va al costat del de la llibertat religiosa no? i per tant, veiem aquesta visió molt ampla no? del que pugui ser la religió. No és ben bé una definició el que he donat però sí una orientació no?

3 F 23/05/2015 17:48

Avia'm crec que la nostra societat té una relació una mica complicada amb el tema religions no? i jo crec que ve una mica donat de per la història del país del fet de que doncs hi hagués hagut durant molt de temps una dictadura confessional i que això genera una relació una mica viciada amb la religió perquè no és només religió si no també la relació amb les institucions públiques i

totes les demostracions públiques d'una forma concreta de religió etc. i després jo crec que també causat una miqueta per la aparent homogeneïtat religiosa que hi hagut també durant molt de temps. És aparent perquè de minories religioses sempre n'hi ha hagut no? però no sempre han tingut la oportunitat d'expressar-se i aquesta visió una mica monolítica de la religió identificada amb una sola institució religiosa que més a més s'identifica amb el poder i tal ha generat una relació una mica estranya una mica difícil no? entre la majoria de la ciutadania i el fet religió que crec que és un tipus de posicionament que va i que en molts altres llocs del món no es dona o perquè hi hagut més diversitat religiosa o almenys hi ha hagut més llibertat religiosa on la diversitat religiosa ha estat més present o perquè la relació entre la religió i el poder ha estat diferent també no?

Lavors clar ens trobem que aquí diguéssim tota la vida havies sigut... o eres de missa o erets anticlerical no? al resultat de lo de ser de missa ja no funciona a més a més ja no només de missa sinó que pot ser de missa, de plegaria a la mesquita, de la sinagoga, del centre budista no sé què i per tant, lo de anticlericalisme tampoc acaba de funcionar no? però encara hi ha aquesta cosa de els no religiosos davant de tot lo religiós ens hi oposem però perquè ho barregem tot amb la idea que tenim del que és la religió de la església catòlica amb lo qual aquí tenim una miqueta una pilota no? com si diguéssim que bueno que també influeix el descobriment del coneixement no? del què és pròpiament l'afer religiós i que fa que hagi aquestes posicions com molt contraposades no?

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

4 F 23/05/2015 17:48

Avia'm crec que la nostra societat té una relació una mica complicada amb el tema religiós no? i jo crec que ve una mica donat de per la història del país del fet de que doncs hi hagués hagut durant molt de temps una dictadura confessional i que això genera una relació una mica viciada am la religió perquè no és només religió si no també la relació amb les institucions públiques i totes les demostracions públiques d'una forma concreta de religió etc. i després jo crec que també causat una miqueta per la aparent homogeneïtat religiosa que hi hagut també durant molt de temps. És aparent perquè de minories religioses sempre n'hi ha hagut no? però no sempre han tingut la oportunitat d'expressar-se i aquesta visió una mica monolítica de la religió identificada amb una sola institució religiosa que més a més s'identifica amb el poder i tal ha generat una relació una mica estranya una mica difícil no? entre la majoria de la ciutadania i el fet religió que crec que és un tipus de posicionament que va i que en molts altres llocs del món no es dona o perquè hi hagut més diversitat religiosa o almenys hi ha hagut més llibertat religiosa on la diversitat religiosa ha estat més present o perquè la relació entre la religió i el poder ha estat diferent també no?

Llavors clar ens trobem que aquí diguéssim tota la vida havies sigut... o eres de missa o erets anticlerical no? al resultat de lo de ser de missa ja no funciona a més amés ja no només de missa sinó que pot ser de missa, de plegaria a la mesquita, de la sinagoga, del centre budista no sé que i per tant, lo de anticlericalisme tampoc acaba de funcionar no? però encara hi ha aquesta cosa de els no religiosos davant de tot lo religiós ens hi oposem però perquè ho barregem tot amb la idea que tenim del que és la religió de la església catòlica amb lo qual aquí tenim una miqueta una pilota no? com si diguéssim que bueno que també influeix el descobriment del coneixement no? del què és pròpiament l'afer religiós i que fa que

5 F 23/05/2015 17:48

Avia'm crec que la nostra societat té una relació una mica complicada amb el tema religiós no? i jo crec que ve una mica donat de per la història del país del fet de que doncs hi hagués hagut durant molt de temps una dictadura confessional i que això genera una relació una mica viciada am la religió perquè no és només religió si no també la relació amb les institucions públiques i totes les demostracions públiques d'una forma concreta de religió etc. i després jo crec que també causat una miqueta per la aparent homogeneïtat religiosa que hi hagut també durant molt de temps. És aparent perquè de minories religioses sempre n'hi ha hagut no? però no sempre han tingut la oportunitat d'expressar-se i aquesta visió una mica monolítica de la religió identificada amb una sola institució religiosa que més a més s'identifica amb el poder i tal ha generat una relació una mica estranya una mica difícil no? entre la majoria de la ciutadania i el fet religió que crec que és un tipus de posicionament que va i que en molts altres llocs del món no es dona o perquè hi hagut més diversitat religiosa o almenys hi ha hagut més llibertat religiosa on la diversitat religiosa ha estat més present o perquè la relació entre la religió i el poder ha estat diferent també no?

Llavors clar ens trobem que aquí diguéssim tota la vida havies sigut... o eres de missa o erets anticlerical no? al resultat de lo de ser de missa ja no funciona a més amés ja no només de missa sinó que pot ser de missa, de plegaria a la mesquita, de la sinagoga, del centre budista no sé que

i per tant, lo de anticlericalisme tampoc acaba de funcionar no? però encara hi ha aquesta cosa de els no religiosos davant de tot lo religiós ens hi oposem però perquè ho barregem tot amb la idea que tenim del que és la religió de la església catòlica amb lo qual aquí tenim una miqueta una pilota no? com si diguéssim que bueno que també influeix el descobriment del coneixement no? del que és pròpiament l'afer religiós i que fa que

6 F 23/05/2015 17:59

hi ha moltes comunitats musulmanes hi ha membres de la comunitat que no són ni ells, ni els seus pares, ni els seus avis són de cap altre lloc que no sigui d'aquí diguéssim que a vegades tendim a socialitzar la diversitat religiosa també amb diversitat i cultural i fins i tot quan a més a més entrem en la immigració ja l'hem acabat de espatlla com si diguéssim perquè nosaltres amb això som molt, tenim molt clar diversitat religiosa i immigració són dos temes diferents que a vegades es troben però que hem de tenir molt clar que són temes molt diferents perquè si ens incidim en vincular-los amb ens estem dient que quin no és catòlic no és d'aquí i això diguéssim no ens ajuda a generar aquests espais de cohesió i de veritable laïcitat perquè una mica entenent laïcitat no com l'absència de lo religiós a l'espai públic sinó com un espai públic neutre on totes les opcions de consciència les religioses també poden viure en pla d'igualtat no?

7 F 23/05/2015 17:59

hi ha moltes comunitats musulmanes hi ha membres de la comunitat que no són ni ells, ni els seus pares, ni els seus avis són de cap altre lloc que no sigui d'aquí diguéssim que a vegades tendim a socialitzar la diversitat religiosa també amb diversitat i cultural i fins i tot quan a més a més entrem en la immigració ja l'hem acabat de espatlla com si diguéssim perquè nosaltres amb això som molt, tenim molt clar diversitat religiosa i immigració són dos temes diferents que a vegades es troben però que hem de tenir molt clar que són temes molt diferents perquè si ens incidim en vincular-los amb ens estem dient que quin no és catòlic no és d'aquí i això diguéssim no ens ajuda a generar aquests espais de cohesió i de veritable laïcitat perquè una mica entenent laïcitat no com l'absència de lo religiós a l'espai públic sinó com un espai públic neutre on totes les opcions de consciència les religioses també poden viure en pla d'igualtat no?

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

SÍ ENTITATS 0,0503 6

1 F 23/05/2015 11:09

perquè moltes vegades es relaciona amb dogma i no estic parlant de dogma. D'explicacions d'home ha anat configurant-se en una creació des de el convenciment de creure que hi ha una cosa que no veiem però que explica el que veiem

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias
de codificación
por Iniciales

Número de referencias Número de referencia Codificado Modificado el

2 F 23/05/2015 11:09
perquè moltes vegades es relaciona amb dogma i no estic parlant de dogma. D'explicacions d'home ha anat configurant-se en una creació des de el convenciment de creure que hi ha una cosa que no veiem però que explica el que veiem

3 F 23/05/2015 11:10
Malauradament, encara tenim molta feina a fer per que la diversitat sigui considerada com una oportunitat, com una situació que ens enriqueix i per tant, ens queda molta feina per superar la visió que veu la diversitat com a dificultat i no només en l'àmbit religiós penso que en general la diversitat malauradament encara no és ben vista penso que per desconeixement i per tant, qui més quin menys el que es desconeix es tendeix a prendre distancia

4 F 23/05/2015 11:10
Malauradament, encara tenim molta feina a fer per que la diversitat sigui considerada com una oportunitat, com una situació que ens enriqueix i per tant, ens queda molta feina per superar la visió que veu la diversitat com a dificultat i no només en l'àmbit religiós penso que en general la diversitat malauradament encara no és ben vista penso que per desconeixement i per tant, qui més quin menys el que es desconeix es tendeix a prendre distancia

5 F 23/05/2015 11:56
Moltes vegades, va relacionada amb uns aspectes que té a veure amb cultura. No és només creences si no com les seves creences es concreten en una manera de fer i actuar. Comporta uns costums i pràctiques concretes com l'aliment a les escoles,hospitals, centres penitenciaris..

6 F 23/05/2015 11:56
Moltes vegades, va relacionada amb uns aspectes que té a veure amb cultura. No és només creences si no com les seves creences es concreten en una manera de fer i actuar. Comporta uns costums i pràctiques concretes com l'aliment a les escoles,hospitals, centres penitenciaris..

Elementos internos\\Essomba

Sí ENTITATS 0,0435 4

1 F 23/05/2015 12:31
El concepte de religió és una resposta a una necessitat humana essencial del desenvolupament humà que és la espiritualitat, és a dir, una espiritualitat que a més connecta amb la transcendència.

2 F 23/05/2015 12:31
El concepte de religió és una resposta a una necessitat humana essencial del desenvolupament humà que és la espiritualitat, és a dir, una espiritualitat que a més connecta amb la transcendència.

3 F 23/05/2015 12:31
Jo crec que tot ésser humà en un moment o un altre s'ha de preguntar què fer, d'on ve, què fa i on va per tal s'ha de trobar davant el silenci de la immensitat i del misteri de la vida... Per tant, són diferents processos personals culturals i religiosos on cada societat ha donat diferents respostes i diferents maneres organitzades d'aquest coneixement i d'aquesta respostes són el que anomenem religió, és a dir, aquesta resposta és diverses y cada una d'aquestes forma una religió perquè dona resposta a la

4 F 23/05/2015 12:31

Jo crec que tot ésser humà en un moment o un altre s'ha de preguntar què fer, d'on ve, què fa i on va per tal s'ha de trobar davant el silenci de la immensitat i del misteri de la vida... Per tant, són diferents processos personals culturals i religiosos on cada societat ha donat diferents respostes i diferents maneres organitzades d'aquest coneixement i d'aquesta respostes són el que anomenem religió, és a dir, aquesta resposta és diverses
y cada una d'aquestes forma una religió perquè dona resposta a la _____

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\francesc torredelot

Sí ENTITATS 0,0805 4

1 F 23/05/2015 13:08

Cal tenir en compte que si es diu creences atees religioses pot provocar que no es compregui per això és parla de conviccions perquè per exemple en el budisme el 80% són ateus però és considerada religió. últimament també es parla de espiritualitat atea en el que es parla d'una dimensió estètica que vindria a ser pròxima a la espiritualitat. És una espiritualitat molt racionalista. Per tant, són molt crítics, són analistes...

2 F 23/05/2015 13:08

Cal tenir en compte que si es diu creences atees religioses pot provocar que no es compregui per això és parla de conviccions perquè per exemple en el budisme el 80% són ateus però és considerada religió. últimament també es parla de espiritualitat atea en el que es parla d'una dimensió estètica que vindria a ser pròxima a la espiritualitat. És una espiritualitat molt racionalista. Per tant, són molt crítics, són analistes...

3 F 23/05/2015 13:08

Quan les persones agafen una nivell econòmic i cultural, quan es tenen drets civils i drets humans la gent acaba pensant que al rabí, al imam i al capellà ningú els hi fa casa perquè la pròpia persona llegeix els seus textos, medita i troben altres espai. Això és una mutació que fa anys que s'ha iniciar a Europa però que en altres continent com Amèrica llatina semblava que anessin molt més endarrerits però les últimes notícies que tenim és que el discurs està canviant. Així doncs, com només queda la espiritualitat les institucions de poder es debiliten. Per exemple, quan una persona pot llegir l'evangeli ja no fa falta que un mossèn li expliqui perquè fas cas al que tu entens, a les teves interpretacions.

4 F 23/05/2015 13:08

Quan les persones agafen una nivell econòmic i cultural, quan es tenen drets civils i drets humans la gent acaba pensant que al rabí, al imam i al capellà ningú els hi fa casa perquè la pròpia persona llegeix els seus textos, medita i troben altres espai. Això és una mutació que fa anys que s'ha iniciar a Europa però que en altres continent com Amèrica llatina semblava que anessin molt més endarrerits però les últimes notícies que tenim és que el discurs està canviant. Així doncs, com només queda la espiritualitat les institucions de poder es debiliten. Per exemple, quan una persona pot llegir l'evangeli ja no fa falta que un mossèn li expliqui perquè fas cas al que tu entens, a les teves interpretacions.

Elementos internos\\joan-andres

Sí ENTITATS 0,0580 8

1 F 23/05/2015 18:21

Ostres amb això estarem 6 hores aquí. Jo crec que des de una perspectiva més enllà de la acadèmica jo crec que una religió és primer de tot una forma de entendre el món i les persones a partir d'una forma concreta d'estructurar-lo.

L'afer religió no és tant el que creus tot i que és un aspecte concret de la religió com els costums, les conseqüències , les maneres de com et relaciones amb les altres persones, amb els creients

de la teva pròpia religió, amb la cultura, amb jo que sé, etc.

Més aviat ho definiria des d'una perspectiva relacional donat que el fet religiós en si mateix no és mesurable, no pots mesurar que una religió sigui més relacional que altre.

Però sí que pots d'alguna manera constatar la manera com estableix dinàmiques de relació amb la societat, amb els altres individus, amb la cultura, etc, etc. Aquesta seria una mica la definició

2 F 23/05/2015 18:21

Ostres amb això estarem 6 hores aquí. Jo crec que des de una perspectiva més enllà de la acadèmica jo crec que una religió és primer de tot una forma de entendre el món i les persones a partir d'una forma concreta d'estructurar-lo.

L'afer religió no és tant el que creus tot i que és un aspecte concret de la religió com els costums, les conseqüències, les maneres de com et relaciones amb les altres persones, amb els creients de la teva pròpia religió, amb la cultura, amb jo que sé, etc.

Més aviat ho definiria des d'una perspectiva relacional donat que el fet religiós en si mateix no és mesurable, no pots mesurar que una religió sigui més relacional que altre.

Però sí que pots d'alguna manera constatar la manera com estableix dinàmiques de relació amb la societat, amb els altres individus, amb la cultura, etc, etc. Aquesta seria una mica la definició

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

3 F 23/05/2015 18:23

Jo crec que és molt important com en tots els conceptes i en totes les idees, la idea de la religió en ella mateixa està tremendament arrelada a la cultura local, per exemple si parlem de religió a Madrid que està aquí al costat per dir-ho així té unes connotacions determinades, si en parlem aquí a Barcelona té unes altres i si parles a New York probablement en tindrà unes altres, a Anglaterra, a França o on sigui.

Per tant, jo crec que la manera no és com es defineix perquè definicions n'hi ha moltíssimes sinó com es percep. Actualment aquí, hi ha a Barcelona jo crec que estem superant un moment en el qual el concepte de religió o religió en si mateixa ve directament lligada al tema de confessionalitat i concretament la catòlica. Per tant, la majoria de la gent que et diu que la religió és tal cosa o tal cosa. L'altre molt probablement s'està referint a l'experiència que han tingut o a la percepció de la institució, de l'església catòlica que per l'altre costat tampoc és el cristianisme perquè el cristianisme hi ha protestants, els ortodoxes i dintre dels protestants hi ha tota una... bueno ja ho sabeu.

En aquest sentit crec que aquesta percepció que tenen, que hi ha culturalment amb una zona geogràfica que és la religió i la experiència que se'n ha tingut determina com es percep aquest concepte.

4 F 23/05/2015 18:23

Jo crec que és molt important com en tots els conceptes i en totes les idees, la idea de la religió en ella mateixa està tremendament arrelada a la cultura local, per exemple si parlem de religió a Madrid que està aquí al costat per dir-ho així té unes connotacions determinades, si en parlem aquí a Barcelona té unes altres i si parles a New York probablement en tindrà unes altres, a Anglaterra, a França o on sigui.

Per tant, jo crec que la manera no és com es defineix perquè definicions n'hi ha moltíssimes sinó com es percep. Actualment aquí, hi ha a Barcelona jo crec que estem superant un moment en el qual el concepte de religió o religió en si mateixa ve directament lligada al tema de confessionalitat i concretament la catòlica. Per tant, la majoria de la gent que et diu que la religió és tal cosa o tal cosa. L'altre molt probablement s'està referint a l'experiència que han tingut o a la percepció de la institució, de l'església catòlica que per l'altre costat tampoc és el cristianisme perquè el cristianisme hi ha protestants, els ortodoxes i dintre dels protestants hi ha tota una... bueno ja ho sabeu.

En aquest sentit crec que aquesta percepció que tenen, que hi ha culturalment amb una zona geogràfica que és la religió i la experiència que se'n ha tingut determina com es percep aquest concepte.

5 F 23/05/2015 18:23

Jo crec que és molt important com en tots els conceptes i en totes les idees, la idea de la religió en ella mateixa està tremendament arrelada a la cultura local, per exemple si parlem de religió a Madrid que està aquí al costat per dir-ho així té unes connotacions determinades, si en parlem aquí a Barcelona té unes altres i si parles a New York probablement en tindrà unes altres, a Anglaterra, a França o on sigui.

6 F 23/05/2015 18:22

Jo crec que és molt important com en tots els conceptes i en totes les idees, la idea de la religió

en ella mateixa està tremendament arrelada a la cultura local, per exemple si parlem de religió a Madrid que està aquí al costat per dir-ho així té unes connotacions determinades, si en parlem aquí a Barcelona té unes altres i si parles a New York probablement en tindrà unes altres, a Anglaterra, a França o on sigui.

Per tant, jo crec que la manera no és com es defineix perquè definicions n'hi ha moltíssimes sinó com es percep. Actualment aquí, hi ha a Barcelona jo crec que estem superant un moment en el qual el concepte de religió o religió en si mateixa ve directament lligada al tema de confessionalitat i concretament la catòlica. Per tant, la majoria de la gent que et diu que la religió és tal cosa o tal cosa. L'altre molt probablement s'està referint a l'experiència que han tingut o a la percepció de la institució, de l'església catòlica que per l'altre costat tampoc és el cristianisme perquè el cristianisme hi ha protestants, els ortodoxes i dintre dels protestants hi ha tota una... bueno ja ho sabeu.

En aquest sentit crec que aquesta percepció que tenen, que hi ha culturalment amb una zona geogràfica que és la religió i la experiència que se'n ha tingut determina com es percep aquest concepte.

7 F 23/05/2015 18:22

És molt difícil intentar trobar una percepció igual de la religió perquè al final el que percebem de la religió és experiència cultural i històrica que anem tenint.

8 F 23/05/2015 18:22

És molt difícil intentar trobar una percepció igual de la religió perquè al final el que percebem de la religió és experiència cultural i històrica que anem tenint.

Elementos internos\\Lucia Montolio

SÍ ENTITATS 0,1405 18

1 F 23/05/2015 13:36

complicat

Agregado
Clasificación
Cobertura

Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

2 F 23/05/2015 13:36
complicat

3 F 23/05/2015 13:37
Havíem... jo crec que la religió engloba dues coses: una és la (1) espiritualitat llavors és la necessitat que té l'ésser humà de trobar a Déu o una cosa superior. D'altra banda, hi ha tota la part que té a veure amb la religió que és potser més política i social i que té una certa (2) organització. Llavors, per haver-hi espiritualitat fora de la religió però l'home sempre s'ha organitzat de tal manera que hi ha una sèrie de coses, una sèrie de pràctiques que es fa en comunitat i que per tant, es crea una religió que té unes creences determinades, una manera de fer determinada, unes pràctiques i que després la política té el seu pes.

4 F 23/05/2015 13:37
Havíem... jo crec que la religió engloba dues coses: una és la (1) espiritualitat llavors és la necessitat que té l'ésser humà de trobar a Déu o una cosa superior. D'altra banda, hi ha tota la part que té a veure amb la religió que és potser més política i social i que té una certa (2) organització. Llavors, per haver-hi espiritualitat fora de la religió però l'home sempre s'ha organitzat de tal manera que hi ha una sèrie de coses, una sèrie de pràctiques que es fa en comunitat i que per tant, es crea una religió que té unes creences determinades, una manera de fer determinada, unes pràctiques i que després la política té el seu pes.

5 F 23/05/2015 13:37
Havíem... jo crec que la religió engloba dues coses: una és la (1) espiritualitat llavors és la necessitat que té l'ésser humà de trobar a Déu o una cosa superior. D'altra banda, hi ha tota la part que té a veure amb la religió que és potser més política i social i que té una certa (2) organització. Llavors, per haver-hi espiritualitat fora de la religió però l'home sempre s'ha organitzat de tal manera que hi ha una sèrie de coses, una sèrie de pràctiques que es fa en comunitat i que per tant, es crea una religió que té unes creences determinades, una manera de fer determinada, unes pràctiques i que després la política té el seu pes.

6 F 23/05/2015 13:38
A vegades, una religió com per exemple el budisme, hi ha moltes persones que pregunten si és una religió perquè no té Déu i llavors jo sempre intento pensar en la opinió de la persona en si, és a dir, si la persona budista considera que el budisme és una religió jo consideraré que és una religió. Llavors, jo crec que la pròpia definició s'ha de tenir en compte. Pensar que per tindre una espiritualitat és una religió o pensar que no és una religió perquè no té aquesta imatge de Déu.

7 F 23/05/2015 13:38
A vegades, una religió com per exemple el budisme, hi ha moltes persones que pregunten si és una religió perquè no té Déu i llavors jo sempre intento pensar en la opinió de la persona en si, és a dir, si la persona budista considera que el budisme és una religió jo consideraré que és una religió. Llavors, jo crec que la pròpia definició s'ha de tenir en compte. Pensar que per tindre una espiritualitat és una religió o pensar que no és una religió perquè no té aquesta imatge de Déu.

8 F 23/05/2015 13:39
Sí, jo crec que és una manera d'arribar a Déu, és més molt gent diu que totes les religions són

iguals perquè al final acaben dient el mateix però la interpretació que fan del Déu o la manera o maneres que tracten la espiritualitat fa que siguin diferents que també conforma una manera de creure, de concebre la divinitat que és diferent. No només la divinitat, si no l'home en relació a la divinitat.

9 F 23/05/2015 13:38

Sí, jo crec que és una manera d'arribar a Déu, és més molt gent diu que totes les religions són iguals perquè al final acaben dient el mateix però la interpretació que fan del Déu o la manera o maneres que tracten la espiritualitat fa que siguin diferents que també conforma una manera de creure, de concebre la divinitat que és diferent. No només la divinitat, si no l'home en relació a la divinitat.

10 F 23/05/2015 13:48

perquè tenim una confessió diferent. Ella no té cap religió és ben ve agnòstica i jo sóc cristiana per tant a nivell personal pot ser diferent i que cada persona ho defineixi de diferent manera. Per mi clar a nivell personal la religió és un eix vertebrador de la meua vida fins i tot estaraquí i transmetre una sèrie de valors en els que crec i que no totes les feines poden tenir. Perquè de vegades t'allunyes dels teus valors i per tant, tinc aquesta sort i l'altre, doncs seria un treball cap a la espiritualitat i que es podria fer des de qualsevol religió o des de qualsevol confessionalitat això a nivell personal.

11 F 23/05/2015 13:48

perquè tenim una confessió diferent. Ella no té cap religió és ben ve agnòstica i jo sóc cristiana per tant a nivell personal pot ser diferent i que cada persona ho defineixi de diferent manera. Per mi clar a nivell personal la religió és un eix vertebrador de la meua vida fins i tot estaraquí i transmetre una sèrie de valors en els que crec i que no totes les feines poden tenir. Perquè de vegades t'allunyes dels teus valors i per tant, tinc aquesta sort i l'altre, doncs seria un treball cap a la espiritualitat i que es podria fer des de qualsevol religió o des de qualsevol confessionalitat això a nivell personal.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencia Codificado Modificado el

12 F 23/05/2015 13:50

perquè tenim una confessió diferent. Ella no té cap religió és ben ve agnòstica i jo sóc cristiana per tant a nivell personal pot ser diferent i que cada persona ho defineixi de diferent manera. Per mi clar a nivell personal la religió és un eix vertebrador de la meva vida fins i tot estaraquí i transmetre una sèrie de valors en els que crec i que no totes les feines poden tenir. Perquè de vegades t'allunyes dels teus valors i per tant, tinc aquesta sort i l'altre, doncs seria un treball cap a la espiritualitat i que es podria fer des de qualsevol religió o des de qualsevol confessionalitat això a nivell personal.

Ara a nivell professional com a educadora nosaltres intentem ser neutres i que els nanos puguin veure totes les religions que hi ha, quins estereotips i prejudicis pots tenir amb una o amb una altra. També hi ha moltes persones que no són creients i que treballen pels drets humans. La religió també crec que té molt a veure amb la CULTURA i que sovint s'aïlla i que sol ser un tema tabú, que es vol com apartar

13 F 23/05/2015 15:16

Jo crec que el context on estiguis influeix. El país en el que estiguis. El Islam és més fort o sigui té més pes en l'eix vertebrador de les vides, tan debò passés el mateix en el cristianisme

14 F 23/05/2015 15:16

Jo crec que el context on estiguis influeix. El país en el que estiguis. El Islam és més fort o sigui té més pes en l'eix vertebrador de les vides, tan debò passés el mateix en el cristianisme.

15 F 23/05/2015 15:17

Hi ha uns fonaments que són comuns però el context on et trobes influeix.

Intentar en qualsevol tradició agafar l'origen tallar-ho i portar-lo a l'actualitat i això encara que es vulgui no es pot fer perquè cadascú té la llibertat de pensament que vulgui però per mi no és una cosa que sigui movable, és adaptable i contextualitzar a l'actualitat.

16 F 23/05/2015 15:17

Hi ha uns fonaments que són comuns però el context on et trobes influeix.

Intentar en qualsevol tradició agafar l'origen tallar-ho i portar-lo a l'actualitat i això encara que es vulgui no es pot fer perquè cadascú té la llibertat de pensament que vulgui però per mi no és una cosa que sigui movable, és adaptable i contextualitzar a l'actualitat.

17 F 23/05/2015 15:18

Contesto de manera personal i us puc dir que la religió en si mateixa em costa pensar que en si mateixa provoqui conflictes però sí que al darrera d'aquesta n'hi ha conflictes. Per exemple, en el moment que ens estem barallant per unes terres o per un capital de diners el que farà el que estigui gestionant el conflicte, o sigui el de a dalt estarà buscant les diferències màximes que pugui per dividir. O sigui que es fa reforçant la fracturar i per tant, segons la meva opinió, la religió no és un punt central de conflicte però ho és si tu ho afegeixes com diferència i evidentment, pot ajudar a fer esclatar el conflicte. A mi em costa creure que sigui l'element principal o l'element essencial del conflicte.

Violència estructurada, la violència cultural, la violència visible i violència no visible. La violència visible és fàcil d'arreglar, però la violència no visible és més complicada de solucionar. La violència estructurada, tornant a l'exemple del jeque árabe o aquell que ve en patera i finalment, la violència cultural ajudaran a reforçar les diferències, el poder, les fronteres...

18 F 23/05/2015 15:18

Contesto de manera personal i us puc dir que la religió en si mateixa em costa pensar que en si mateixa provoqui conflictes però sí que al darrera d'aquesta n'hi ha conflictes. Per exemple, en el moment que ens estem barallant per unes terres o per un capital de diners el que farà el que estigui gestionant el conflicte, o sigui el de a dalt estarà buscant les diferències màximes que pugui per dividir. O sigui que es fa reforçant la fracturar i per tant, segons la meva opinió, la religió no és un punt central de conflicte però ho és si tu ho afegeixes com diferència i evidentment, pot ajudar a fer esclatar el conflicte. A mi em costa creure que sigui l'element principal o l'element essencial del conflicte.

Violència estructurada, la violència cultural, la violència visible i violència no visible. La violència visible és fàcil d'arreglar, però la violència no visible és més complicada de solucionar. La violència estructurada, tornant a l'exemple del jeque árabe o aquell que ve en patera i finalment, la violència cultural ajudaran a reforçar les diferències, el poder, les fronteres...

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Teresa

Sí ENTITATS 0,1918 9

1 F 23/05/2015 15:38

Fins la il·lustració la religió abastava o sigui era el conjunt de construcció, un tot de com s'havia de regir la vida o una societat des de l'eix que és l'origen o la font és la religió i que rebia el nom de Déu, societat sagrada. Per mi les religions han sigut el sistema, la estructura cultural pròpia de totes aquelles societats que han viscut des la comprensió de que la vida, l'origen, el que estem vivint, els valors prové d'un principi que és superior a la humanitat. Per tant, com a tal estructura pròpia cultural ha sigut la pròpia de tota la humanitat, de tots els llocs, de totes les coordenades fins que s'ha pensant que l'origen no prové del exterior si no que el sentit de la existència el creem nosaltres, els pensem nosaltres i comencem a substituir aquesta estructura pròpia cultural en comtes de fixar-nos en el exterior ens fixem en nosaltres i per tant, ja no relliguem. O sigui ja no és una estructura que relliga en fora si no que intenta generar el sentit des de si mateixa.

2 F 23/05/2015 15:38

Fins la il·lustració la religió abastava o sigui era el conjunt de construcció, un tot de com s'havia de regir la vida o una societat des de l'eix que és l'origen o la font és la religió i que rebia el nom de Déu, societat sagrada. Per mi les religions han sigut el sistema, la estructura cultural pròpia de totes aquelles societats que han viscut des la comprensió de que la vida, l'origen, el que estem vivint, els valors prové d'un principi que és superior a la humanitat. Per tant, com a tal estructura pròpia cultural ha sigut la pròpia de tota la humanitat, de tots els llocs, de totes les coordenades fins que s'ha pensant que l'origen no prové del exterior si no que el sentit de la existència el creem nosaltres, els pensem nosaltres i comencem a substituir aquesta estructura pròpia cultural en comtes de fixar-nos en el exterior ens fixem en nosaltres i per tant, ja no relliguem. O sigui ja no és una estructura que relliga en fora si no que intenta generar el sentit des de si mateixa.

3 F 23/05/2015 15:39

Per mi religió són estructures culturals heterònomes o sigui que posen l'eix, la base en l'exterior en contrast a una cultura general autònoma que té la font en si mateixa o en el seu propi jo. Dit això com a gran marc, dins aleshores del que han sigut les religions, d'aquesta manera de veure la realitat i la vida com tenir una font superior d'on provenien els valors... Per exemple, la malaltia que era vista com a resultat d'una cosa exterior que et malaltia o no et malaltia, sanar era saber tractar amb aquest fet exterior. En aquesta època va créixer la persona en si, va créixer l'amor, la percepció del jo també dintre d'una espiritualitat que forma part dintre de cultura religiosa. En el moment que vivim hi ha un altre model de cultura autònoma en que la és important el jo com a persona i per aquesta raó queda una mica alliberat de dictàmens externs en l sentit que és una recerca espiritual lliure i autònoma però seria tristíssim si no poguéssim aprofitar tot el camí que ens ha portat fins aquí, totes les tradicions religioses, grans especialistes del creixement interior perquè seria absurd pensar que només miro l'art a partir de que no hi ha motius religiosos perquè hi ha molts marcs,

4 F 23/05/2015 15:38

Per mi religió són estructures culturals heterònomes o sigui que posen l'eix, la base en

l'exterior en contrastes a una cultura general autònoma que té la font en si mateixa o en el seu propi jo. Dit això com a gran marc, dins aleshores del que han sigut les religions, d'aquesta manera de veure la realitat i la vida com tenir una font superior d'on provenien els valors... Per exemple, la malaltia que era vista com a resultat d'una cosa exterior que et malaltia o no et malaltia, sanar era saber tractar amb aquest fet exterior. En aquesta època va créixer la persona en si, va créixer l'amor, la percepció del jo també dintre d'una espiritualitat que forma part dintre de cultura religiosa. En el moment que vivim hi ha un altre model de cultura autònoma en que la és important el jo com a persona i per aquesta raó queda una mica alliberat de dictàmens externs en l sentit que és una recerca espiritual lliure i autònoma però seria tristíssim si no poguéssim aprofitar tot el camí que ens ha portat fins aquí, totes les tradicions religioses, grans especialistes del creixement interior perquè seria absurd pensar que només miro l'art a partir de que no hi ha motius religiosos perquè hi ha molts marcs,

5 F 23/05/2015 15:40

El concepte de religió és molt limitat perquè el que són algunes pràctiques culturals algunes lligades a la devoció cap a aquesta font externa en molts casos anomenada Déu i les pràctiques culturals que se'n deriven o sigui el concepte de religió és molt limitat al que és el món d'actuacions i pràctiques que un grup humà pot tenir en torn aquesta font exterior del bé i del mal.

Dic molt limitat perquè no s'encaixa amb el que és la realitat de la complexitat dels fets religiosos. Si mires els especialistes de la mística són molt ben vistos en la seva comunitat religioses. Per tant, aquesta simplificació religiosa no estem sent realistes, no estem sent justos amb la immensa complexitat de la religiositat en si, ho estem simplificant massa fent només la distinció entre bons i dolents. Ho estem veient amb un nivell d'ignorància perquè només ens quedem amb el que estem veient fent una simplificació de la realitat i quan més es simplifica més ens allunyen de la religió.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

6 F 23/05/2015 15:40

El concepte de religió és molt limitat perquè el que són algunes pràctiques culturals algunes lligades a la devoció cap a aquesta font externa en molts casos anomenada Déu i les pràctiques culturals que se'n deriven o sigui el concepte de religió és molt limitat al que és el món d'actuacions i pràctiques que un grup humà pot tenir en torn aquesta font exterior del bé i del mal.

Dic molt limitat perquè no s'encaixa amb el que és la realitat de la complexitat dels fets religiosos. Si mires els especialistes de la mística són molt ben vistos en la seva comunitat religioses. Per tant, aquesta simplificació religiosa no estem sent realistes, no estem sent justos amb la immensa complexitat de la religiositat en si, ho estem simplificant massa fent només la distinció entre bons i dolents. Ho estem veient amb un nivell d'ignorància perquè només ens quedem amb el que estem veient fent una simplificació de la realitat i quan més es simplifica més ens allunyen de la religió.

7 F 23/05/2015 15:44

No pensem fins quin punt la estructura cristiana estructura la nostra manera de pensar com per exemple, les festivitats, els costums. Quan es parla de laïcitat no és del tot així perquè la nostra suposada laïcitat està marcada per les tradicions cristianes i això no ens adonem compte i trepitgem les tradicions de les altres tradicions.

8 F 23/05/2015 15:44

No pensem fins quin punt la estructura cristiana estructura la nostra manera de pensar com per exemple, les festivitats, els costums. Quan es parla de laïcitat no és del tot així perquè la nostra suposada laïcitat està marcada per les tradicions cristianes i això no ens adonem compte i trepitgem les tradicions de les altres tradicions.

9 F 23/05/2015 15:44

No pensem fins quin punt la estructura cristiana estructura la nostra manera de pensar com per exemple, les festivitats, els costums. Quan es parla de laïcitat no és del tot així perquè la nostra suposada laïcitat està marcada per les tradicions cristianes i això no ens adonem compte i trepitgem les tradicions de les altres tradicions.

Elementos internos\\Torralba_DEF

SÍ ENTITATS 0,0458 4

1 F 23/05/2015 16:05

N'hi ha moltes. Et trobes un ventall molt ampli de possibles definicions. Una que jo utilitzo és sistema de creences i de valors pràctiques d'una comunitat relatives a allò que és sagrat perquè en aquest definició hi ha tres paraules clau. Primer la comunitarietat, la religió és sempre una dimensió comunitària de la religió. La religió és un sistema de creences hi ha qui creu en el buda, en Alà, en Déu, en Jesús...

Després hi ha pràctiques amb un ventall ampli: pràctiques habituals, pràctiques sacrificials, pràctiques litúrgiques. Hi encara hi ha un element molt valuós en aquesta definició la distinció entre sagrat i profà. En les tradicions religioses aquesta distinció és bàsica perquè hi ha hores sagrades, Déus sagrats, llocs sagrats i d'altres profans. Per això utilitzo aquesta perquè no utilitza la paraula Déu i perquè és molt incloent.

Inclou realitats molt diferents en el mateix calaix. Però no n'hi ha cap definició de perfecte (definició) ni cap totalment incloent. Però aquesta és la que m'agrada més utilitzar per respondre a què és religió.

2 F 23/05/2015 16:05

N'hi ha moltes. Et trobes un ventall molt ampli de possibles definicions. Una que jo utilitzo és sistema de creences i de valors pràctiques d'una comunitat relatives a allò que és sagrat perquè en aquest definició hi ha tres paraules clau. Primer la comunitarietat, la religió és sempre una dimensió comunitària de la religió. La religió és un sistema de creences hi ha qui creu en el buda, en Alà, en Déu, en Jesús...

Després hi ha pràctiques amb un ventall ampli: pràctiques habituals, pràctiques sacrificials, pràctiques litúrgiques. Hi encara hi ha un element molt valuós en aquesta definició la distinció entre sagrat i profà. En les tradicions religioses aquesta distinció és bàsica perquè hi ha hores sagrades, Déus sagrats, llocs sagrats i d'altres profans. Per això utilitzo aquesta perquè no utilitza la paraula Déu i perquè és molt incloent.

Inclou realitats molt diferents en el mateix calaix. Però no n'hi ha cap definició de perfecte (definició) ni cap totalment incloent. Però aquesta és la que m'agrada més utilitzar per respondre a què és religió.

3 F 23/05/2015 16:05

jo no crec que s'hagi d'incloure dins de la definició religió la cultura, són expressions derivades perquè? pot haver-hi cultura sense tradició religiosa.

4 F 23/05/2015 16:05

jo no crec que s'hagi d'incloure dins de la definició religió la cultura, són expressions derivades perquè? pot haver-hi cultura sense tradició religiosa.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Víctor Pallejà

Sí ENTITATS 0,1118 10

1 F 23/05/2015 16:35

a partir de que té 18 anys tu tens la teva tutela personal i per tant, el fet religiós està sempre dintre del marc de l'individu. En aquesta individualitat té la seva intimitat en quant a les creences però que socialment viu en un marc de llibertat religiosa. Això no vol dir que evidentment en altres grups religiosos aquesta idea té més a veure amb el grup i per tant, la religiositat sigui un fenomen fonamentalment d'adscripció comunitària.

2 F 23/05/2015 16:35

a partir de que té 18 anys tu tens la teva tutela personal i per tant, el fet religiós està sempre dintre del marc de l'individu. En aquesta individualitat té la seva intimitat en quant a les creences però que socialment viu en un marc de llibertat religiosa. Això no vol dir que evidentment en altres grups religiosos aquesta idea té més a veure amb el grup i per tant, la religiositat sigui un fenomen fonamentalment d'adscripció comunitària.

3 F 23/05/2015 16:35

a partir de que té 18 anys tu tens la teva tutela personal i per tant, el fet religiós està sempre dintre del marc de l'individu. En aquesta individualitat té la seva intimitat en quant a les creences però que socialment viu en un marc de llibertat religiosa. Això no vol dir que evidentment en altres grups religiosos aquesta idea té més a veure amb el grup i per tant, la religiositat sigui un fenomen fonamentalment d'adscripció comunitària.

4 F 23/05/2015 16:36

Però per altres persones jo he nascut, per exemple, en el cas de l'Islam és un fenomen en el qual aquesta adscripció es fa o un cas més interessant: Hindú només ho pots ser per naixement no és per elecció. En el Islam pots fer-ho , és un acte voluntari però aquest acte voluntari s'insereix dintre d'una comunitat, o sigui, allò comunitari és més gran que allò individual. Això és una qüestió molt important que genera molts malentesos perquè els musulmans quan demanen drets no demanen drets de "jo sóc musulmà" si no demanen drets per la seva comunitat.

5 F 23/05/2015 16:36

Però per altres persones jo he nascut, per exemple, en el cas de l'Islam és un fenomen en el qual aquesta adscripció es fa o un cas més interessant: Hindú només ho pots ser per naixement no és per elecció. En el Islam pots fer-ho , és un acte voluntari però aquest acte voluntari s'insereix dintre d'una comunitat, o sigui, allò comunitari és més gran que allò individual.

Això és una qüestió molt important que genera molts malentesos perquè els musulmans quan demanen drets no demanen drets de "jo sóc musulmà" si no demanen drets per la seva comunitat.

També a cada país d' Europa tampoc hi ha la mateixa jurisprudència en quan al fet religiós i sobre què és una religió i el que es reconeix i finalment, cal dir una altra cosa, a Espanya hi ha una legislació molt extensa sobre la qüestió de què és religió però té la singularitat que reconeix un eix on hi ha algunes religions d'arraigades tradicions en sòl espanyol. Per tant, hi ha un fenomen curiós i és que hi ha llibertat religiosa però hi ha un tractament especial en les religions que seria el Islam, el judaisme i el cristianisme.

Jo opto per tenir paràmetres més amples i no tant fixar-se en qüestions molt especulatives si no adaptades a la realitat immediata. Tenim un espai de llibertat religiosa però un espai molt individualitzat quan moltes comunitats religioses no esta individualitzades si no que són molt comunitàries

6 F 23/05/2015 16:36

Això és una qüestió molt important que genera molts malentesos perquè els musulmans quan demanen drets no demanen drets de "jo sóc musulmà" si no demanen drets per la seva comunitat.

També a cada país d' Europa tampoc hi ha la mateixa jurisprudència en quan al fet religiós i sobre què és una religió i el que es reconeix i finalment, cal dir una altra cosa, a Espanya hi ha una legislació molt extensa sobre la qüestió de què és religió però té la singularitat que reconeix un eix on hi ha algunes religions d'arraigades tradicions en sòl espanyol. Per tant, hi ha un fenomen curiós i és que hi ha llibertat religiosa però hi ha un tractament especial en les religions que seria el Islam, el judaisme i el cristianisme.

Jo opto per tenir paràmetres més amples i no tant fixar-se en qüestions molt especulatives si no adaptades a la realitat immediata. Tenim un espai de llibertat religiosa però un espai molt individualitzat quan moltes comunitats religioses no esta individualitzades si no que són molt comunitàries

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

7 F 23/05/2015 16:38

Jo diria que a Espanya serà el primer país descristianitzat de sota arrel de tota Europa i això és un fenomen únic del qual no es pot fer cap broma perquè els cristians no en volen parlar d'això però el franquisme ha aconseguit un fenomen extraordinari que és buidar . Vull dir que ni la França republicana i laica arriba aquest extrem de pèrdua de confessionalitat o de pertinença religiosa... per això, hi ha aquestes paradoxes que et deia perquè l'estat milita a favor de cristianisme. Aquests cristianisme molt arrelada a la utilització d'aquest cristianisme com a identitat nacionalista, és a dir, per això es deia, la terminologia està molt ben dita quan es diu que l'estat franquista era nacional catòlic. Potser aquesta gent són unes 50.000-100.000 persones, potser mig milió però resulta que les altres s'han quedat sense religió fins que un 50% de la gent que ha mantingut coses com que farà la comunió o que es casaran per l'església però el significat és un altre i en cap país d'Europa dóna aquesta xifra, cap país de l'esfera comunista dóna aquesta xifra similar. Per tant, ens trobem en unes circumstàncies absolutament paradoxals i úniques en tota Europa

8 F 23/05/2015 16:38

Jo diria que a Espanya serà el primer país descristianitzat de sota arrel de tota Europa i això és un fenomen únic del qual no es pot fer cap broma perquè els cristians no en volen parlar d'això però el franquisme ha aconseguit un fenomen extraordinari que és buidar . Vull dir que ni la França republicana i laica arriba aquest extrem de pèrdua de confessionalitat o de pertinença religiosa... per això, hi ha aquestes paradoxes que et deia perquè l'estat milita a favor de cristianisme. Aquests cristianisme molt arrelada a la utilització d'aquest cristianisme com a identitat nacionalista, és a dir, per això es deia, la terminologia està molt ben dita quan es diu que l'estat franquista era nacional catòlic. Potser aquesta gent són unes 50.000-100.000 persones, potser mig milió però resulta que les altres s'han quedat sense religió fins que un 50% de la gent que ha mantingut coses com que farà la comunió o que es casaran per l'església però el significat és un altre i en cap país d'Europa dóna aquesta xifra, cap país de l'esfera comunista dóna aquesta xifra similar. Per tant, ens trobem en unes circumstàncies absolutament paradoxals i úniques en tota Europa

9 F 23/05/2015 16:39

Jo crec que hi ha una indiferència que hi ha una quantitat de por extraordinària perquè no hi hagut un transvasament de la població cap a la laïcitat. El laïcisme és un codi ètic que fins i tot té els seus propis rituals per exemple, a França vas a l'ajuntament a que et casi i per tant s'ha inventat un nou ritual. Jo considero que el laïcisme por ser considerat com una para-religió , no és una religió però sí una para religió perquè té el seu propi ritual ... de tal manera que la gent no ha passat això si no que s'ha quedat en... jo et parlaria areligió, és a dir, la gent no sap ni què... un bon gruix de la societat s'ha quedat deseparat. Aquest deseparat està poblat de pors, és a dir, cap a una banda no li importa res i cap a l'altre es veu amb hostilitat i hi ha una por aproximadament un 25% dels espanyols que sí que és agressiu amb al cristianisme i sobre aquesta agressivitat del cristianisme rapidíssimament es poden apuntar l'agressivitat contra el Islam a la que vegi coses que s'assimilin en quant a la vestimenta, a demanar privilegis. També es posa en el mateix paquet el tema de les dones, el tema de l'ensenyament diferenciat i per

tant, es posen molts temes en qüestió i després el fenomen religiós ha quedat mol encallat en fenòmens d'identitat nacional i nacionalismes i en aquest nacionalisme en part en el calendari com per exemple la gent que acudeix a les processions en massa com qui va al carnaval de fet el carnaval també seria un tema per tractar i tot just comença quaresma i qui sap quan comença quaresma però sí se sap quan és carnaval. La gent què farà quan arribi setmana sant doncs un sector important que en els anys 60 i 70 estava en decliu i ara persones que s'han quedat sense ritualitat li queda la última cosa que és el calendari, el Nadal i les festes i per tant , és un tema antropològic i complicat. Per tant, teniu molta feina i espero

10 F 23/05/2015 16:39

Jo crec que hi ha una indiferència que hi ha una quantitat de por extraordinària perquè no hi hagut un transvasament de la població cap a la laïcitat. El laïcisme és un codi ètic que fins i tot té els seus propis rituals per exemple, a França vas a l'ajuntament a que et casi i per tant s'ha inventat un nou ritual. Jo considero que el laïcisme por ser considerat com una para-religió , no és una religió però sí una para religió perquè té el seu propi ritual ... de tal manera que la gent no ha passat això si no que s'ha quedat en... jo et parlaria areligió, és a dir, la gent no sap ni què... un bon gruix de la societat s'ha quedat desemparat. Aquest desemparat està poblat de pors, és a dir, cap a una banda no li importa res i cap a l'altre es veu amb hostilitat i hi ha una por aproximadament un 25% dels espanyols que sí que és agressiu amb al cristianisme i sobre aquesta agressivitat del cristianisme rapidíssimament es poden apuntar l'agressivitat contra el Islam a la que vegi coses que s'assimilin en quant a la vestimenta, a demanar privilegis. També es posa en el mateix paquet el tema de les dones, el tema de l'ensenyament diferenciat i per tant, es posen molts temes en qüestió i després el fenomen religiós ha quedat mol encallat en fenòmens d'identitat nacional i nacionalismes i en aquest nacionalisme en part en el calendari com per exemple la gent que acudeix a les processions en massa com qui va al carnaval de fet el carnaval també seria un tema per tractar i tot just comença quaresma i qui sap quan comença quaresma però sí se sap quan és carnaval. La gent què farà quan arribi setmana sant doncs un sector important que en els anys 60 i 70 estava en decliu i ara persones que s'han quedat sense ritualitat li queda la última cosa que és el calendari, el Nadal i les festes i per tant , és un tema antropològic i complicat. Per tant, teniu molta feina i espero

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Xavier meloni

Sí ENTITATS 0,1422 11

1 F 22/05/2015 23:06

Crec que és una relació cosmoceàndrica, és a dir, religió com una irrigació a tres nivells: cosmos, ceos i andros. Una relació amb la divinitat (ceos), una relació amb el cosmos i finalment l'andros.

2 F 22/05/2015 23:17

La religió ens permet crear vincle amb els valors absoluts, una relació amb el suprem

3 F 22/05/2015 23:16

La religió ens permet crear vincle amb els valors absoluts, una relació amb el suprem

4 F 22/05/2015 23:19

Al mateix temps crea un vincle humà, és a dir, unes pautes de conducta d'una comunitat i una identitat de compartir valors. Aquest vincle és molt fort i important perquè està relacionat amb allò últim, amb els valors transcendents. La salvació crear uns vincles molt importants amb la comunitat a la vegada que es crea una manera d'estar en el món, té uns calendaris, uns valors, una relació amb l'espai i el temps. Llavors impregna a la persona per totes bandes la religió és una cosmo visió vinculada a una comunitat i també a unes pautes de comportament que delimiten allò que és possible i allò que és impossible, allò que és recomanat i allò que transgredeix els límits.

5 F 22/05/2015 23:19

Al mateix temps crea un vincle humà, és a dir, unes pautes de conducta d'una comunitat i una identitat de compartir valors. Aquest vincle és molt fort i important perquè està relacionat amb allò últim, amb els valors transcendents. La salvació crear uns vincles molt importants amb la comunitat a la vegada que es crea una manera d'estar en el món, té uns calendaris, uns valors, una relació amb l'espai i el temps. Llavors impregna a la persona per totes bandes la religió és una cosmo visió vinculada a una comunitat i també a unes pautes de comportament que delimiten allò que és possible i allò que és impossible, allò que és recomanat i allò que transgredeix els límits.

6 F 22/05/2015 23:22

és una relació cosmoscenandrica perquè té una relació amb el ceos, els cosmos i l'andros que configura una sensibilitat amb el vestit, amb el menjar o sigui que està impregnat a la pell, un instint ràpidament reconeixes les religions perquè té a veure amb les formes.

7 F 23/05/2015 17:16

La religió és un factor identitari molt important

8 F 23/05/2015 17:16

La religió és un factor identitari molt important

9 F 23/05/2015 17:16

La religió és un factor identitari molt important

10 F 23/05/2015 17:22

Crec que el que pot passar que les religions tal i com han existit fins ara són com espurnis que han de despagar i una vegada que ho han fet la capsula es pot despendre. Una vegada alliberada de moltes coses i estàs en òrbita la espiritualitat posada en moviment queda el més essencial. Però crec que la realitat és que les religions al llarg dels segles s'han anat carregant i encara que intentin enlairar-se no hi ha manera de despagar perquè no té confiança prou ni en les persones o sigui en la dimensió espiritual de l'ésser humà. Aquet anhel de transcendència que seria la espiritualitat i que ens porta aquest estat

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

11 F 23/05/2015 17:22

La religió és una descentralització cap allò diví, una descentralització cap a l'altre (el germà, el company) i una descentralització cap a la naturalesa, és a dir, tenir cura d'allò que mengem, bevem, evitem...de totes les coses que si no tenim en compte tots nosaltres serem la darrera generació que haurem conegut un planeta blau. Per tant, aquest triple relació: la via mística, la via ètica i la via ecològica. Per tant, tot allò que promogui la interioritat o sigui la vida mística; tot el que sigui la cura del altre, el respecte a l'altre o sigui la vida ètica que suposa la convivència, l'alteritat; tot el que sigui la cura de la naturalesa.

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

SÍ ENTITATS 0,0783 4

1 F 23/05/2015 17:32

Doncs hauriem d'anar a pams, perquè precisament el concepte de religió, té moltes interpretacions i no es pot traduir a totes les llengües. En l'àrab, no existeix aquest terme. La paraula "dîn" que és la que s'utilitza en paral·lel i comparativament, en realitat no té un sentit específic espiritual. Significa un criteri o uns principis que segueix un col·lectiu. Per exemple, es diu també que el marxisme és un dîn. Tanmateix, en relació a una comunitat sí que es podria interpretar en un sentit "parroquial" però sense una demarcació territorial definida. Hem de capissar que dîn es pot referir i també inclou una filosofia o ideologia no religiosa. Malgrat que sembla una mica contradictori és més aviat una explicació amplificada. De fet, el més significatiu dels significats per a mi, referent a aquest terme i que hauria de ser un fonament principal per a tota la comunitat musulmana, és el versicle alcorànic que diu "No hi ha coacció en el dîn". Crec que cal tenir-ho en compte, tant si ho traduïm com a fet religiós com si no.

2 F 23/05/2015 17:32

Éfectivament, es tracta d'un fenòmen cultural. Parlar d'experiència transcendent té un sentit evident d'anar més enllà. De fet, la meva opinió més personal vé condicionada per una experiència subjectiva. Si més no, aquesta definició em sembla la més objectiva i és endemés un punt de trobada. Segurament, el camí del mig sigui el més encertat.

3 F 23/05/2015 17:32

Éfectivament, es tracta d'un fenòmen cultural. Parlar d'experiència transcendent té un sentit evident d'anar més enllà. De fet, la meva opinió més personal vé condicionada per una experiència subjectiva. Si més no, aquesta definició em sembla la més objectiva i és endemés un punt de trobada. Segurament, el camí del mig sigui el més encertat.

4 F 23/05/2015 17:32

Éfectivament, es tracta d'un fenòmen cultural. Parlar d'experiència transcendent té un sentit evident d'anar més enllà. De fet, la meva opinió més personal vé condicionada per una experiència subjectiva. Si més no, aquesta definició em sembla la més objectiva i és endemés un punt de trobada. Segurament, el camí del mig sigui el més encertat.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Nodos\\1.Clarificació conceptual\\1.1Definició de religió

Documento

Elementos internos\\cristina monteys

No ENTITATS 0,0598 2

1 F 23/05/2015 17:48

Avia'm de definicions de religions n'hi ha 100 de mil una perspectiva des de la que treballem aquí com a administració pública no ens correspon a nosaltres definir què és o el que no és religió perquè estem aquí per gestionar els drets de les persones que volen viure unes creences i fer unes pràctiques que la persona que les té, que les fa defineix com a religioses i una mica la definició de religió crec que seria la que fa la UNESCO des de una perspectiva de incloure creença, pràctiques, patrimoni cultural, etc. Però sobretot veient la religió des d'una perspectiva molt ampla no? i que sense una definició molt concreta i que per tant, pot entrar creences teistes, creences no teistes, creences que té poca gent, creences que té molta gent una mica que el concepte religió com un fenomen està més en el que la persona té aquella experiència, és a dir, que fa aquella pràctica expressa que no pas en la nostra opinió sobre el que això pugui ser no? perquè al final estem parlant d'expressions de consciència no? i en el marc dels detonants de la llibertat de consciència va al costat del de la llibertat religiosa no? i per tant, veiem aquesta visió molt ample no? del que pugui ser la religió. No és ben bé una definició el que he donat però sí una orientació no?

2 F 23/05/2015 17:59

hi ha moltes comunitats musulmanes hi ha membres de la comunitat que no són ni ells, ni els seus pares, ni els seus avis són de cap altre lloc que no sigui d'aquí diguéssim que a vegades tendim a socialitzar la diversitat religiosa també amb diversitat i cultural i fins i tot quan a més a més entrem en la immigració ja l'hem acabat de espatlla com si diguéssim perquè nosaltres amb això som molt, tenim molt clar diversitat religiosa i immigració són dos temes diferents que a vegades es troben però que hem de tenir molt clar que són temes molt diferents perquè si ens incidim en vincular-los amb ens estem dient que quin no és catòlic no és d'aquí i això diguéssim no ens ajuda a generar aquests espais de cohesió i de veritable laïcitat perquè una mica entenent laïcitat no com l'absència de lo religió a l'espai públic sinó com un espai públic neutre on totes les opcions de consciència les religioses també poden viure en pla d'igualtat no?

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

No ENTITATS 0,0120 1

1 F 23/05/2015 11:09

perquè moltes vegades es relaciona amb dogma i no estic parlant de dogma. D'explicacions d'home ha anat configurant-se en una creació des de el convenciment de creure que hi ha una cosa que no veiem però que explica el que veiem

Elementos internos\\Essomba

No ENTITATS 0,0119 1

1 F 23/05/2015 12:31

El concepte de religió és una resposta a una necessitat humana essencial del desenvolupament humà que és la espiritualitat, és a dir, una espiritualitat que a més connecta amb la transcendència.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\francesc torredelflot

No ENTITATS 0,0301 1
1 F 23/05/2015 13:08

Cal tenir en compte que si es diu creences atees religioses pot provocar que no es compregui per això és parla de conviccions perquè per exemple en el budisme el 80% són ateus però és considerada religió. últimament també es parla de espiritualitat atea en el que es parla d'una dimensió estètica que vindria a ser pròxima a la espiritualitat. És una espiritualitat molt racionalista. Per tant, són molt crítics, són analistes...

Elementos internos\\joan-andres

No ENTITATS 0,0580 3

1 F 23/05/2015 18:21

Ostres amb això estarem 6 hores aquí. Jo crec que des de una perspectiva més enllà de la acadèmica jo crec que una religió és primer de tot una forma de entendre el món i les persones a partir d'una forma concreta d'estructurar-lo.

L'afer religió no és tant el que creus tot i que és un aspecte concret de la religió com els costums, les conseqüències, les maneres de com et relaciones amb les altres persones, amb els creients de la teva pròpia religió, amb la cultura, amb jo que sé, etc.

Més aviat ho definiria des d'una perspectiva relacional donat que el fet religiós en si mateix no és mesurable, no pots mesurar que una religió sigui més relacional que altre.

Però sí que pots d'alguna manera constatar la manera com estableix dinàmiques de relació amb la societat, amb els altres individus, amb la cultura, etc, etc. Aquesta seria una mica la definició

2 F 23/05/2015 18:23

Jo crec que és molt important com en tots els conceptes i en totes les idees, la idea de la religió en ella mateixa està tremendament arrelada a la cultura local, per exemple si parlem de religió a Madrid que està aquí al costat per dir-ho així té unes connotacions determinades, si en parlem aquí a Barcelona té unes altres i si parles a New York probablement en tindrà unes altres, a Anglaterra, a França o on sigui.

Per tant, jo crec que la manera no és com es defineix perquè definicions n'hi ha moltíssimes sinó com es percep. Actualment aquí, hi ha a Barcelona jo crec que estem superant un moment en el qual el concepte de religió o religió en si mateixa ve directament lligada al tema de confessionalitat i concretament la catòlica. Per tant, la majoria de la gent que et diu que la religió és tal cosa o tal cosa. L'altre molt probablement s'està referint a l'experiència que han tingut o a la percepció de la institució, de l'església catòlica que per l'altre costat tampoc és el cristianisme perquè el cristianisme hi ha protestants, els ortodoxes i dintre dels protestants hi ha tota una... bueno ja ho sabeu.

En aquest sentit crec que aquesta percepció que tenen, que hi ha culturalment amb una zona geogràfica que és la religió i la experiència que se'n ha tingut determina com es percep aquest concepte.

3 F 23/05/2015 18:22

És molt difícil intentar trobar una percepció igual de la religió perquè al final el que percebem de la religió és experiència cultural i històrica que anem tenint.

Elementos internos\\Lucia Montolio

No ENTITATS 0,0879 5

1 F 23/05/2015 13:36

complicat

2 F 23/05/2015 13:37

Haviem... jo crec que la religió engloba dues coses: una és la (1) espiritualitat llavors és la necessitat que té l'ésser humà de trobar a Déu o una cosa superior. D'altra banda, hi ha tota la part que té a veure amb la religió que és potser més política i social i que té una certa (2) organització. Llavors, per haver-hi espiritualitat fora de la religió però l'home sempre s'ha organitzat de tal manera que hi ha una sèrie de coses, una sèrie de pràctiques que es fa en comunitat i que per tant, es crea una religió que té unes creences determinades, una manera de fer determinada, unes pràctiques i que després la política té el seu pes.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencias Codificado Modificado el

3 F 23/05/2015 13:38

A vegades, una religió com per exemple el budisme, hi ha moltes persones que pregunten si és una religió perquè no té Déu i llavors jo sempre intento pensar en la opinió de la persona en si, és a dir, si la persona budista considera que el budisme és una religió jo consideraré que és una religió. Llavors, jo crec que la pròpia definició s'ha de tenir en compte. Pensar que per tindre una espiritualitat és una religió o pensar que no és una religió perquè no té aquesta imatge de Déu.

4 F 23/05/2015 13:39

Sí, jo crec que és una manera d'arribar a Déu, és més molt gent diu que totes les religions són iguals perquè al final acaben dient el mateix però la interpretació que fan del Déu o la manera o maneres que tracten la espiritualitat fa que siguin diferents que també conforma una manera de creure, de concebre la divinitat que és diferent. No només la divinitat, si no l'home en relació a la divinitat.

5 F 23/05/2015 15:18

Contesto de manera personal i us puc dir que la religió en si mateixa em costa pensar que en si mateixa provoqui conflictes però sí que al darrera d'aquesta n'hi ha conflictes. Per exemple, en el moment que ens estem barallant per unes terres o per un capital de diners el que farà el que estigui gestionant el conflicte, o sigui el de a dalt estarà buscant les diferències màximes que pugui per dividir. O sigui que es fa reforçant la fracturar i per tant, segons la meva opinió, la religió no és un punt central de conflicte però ho és si tu ho afegeixes com diferència i evidentment, pot ajudar a fer esclatar el conflicte. A mi em costa creure que sigui l'element principal o l'element essencial del conflicte.

Violència estructurada, la violència cultural, la violència visible i violència no visible. La violència visible és fàcil d'arreglar, però la violència no visible és més complicada de solucionar. La violència estructurada, tornant a l'exemple del jeque árabe o aquell que ve en patera i finalment, la violència cultural ajudaran a reforçar les diferències, el poder, les fronteres...

Elementos internos\\Teresa

No ENTITATS 0,1735 3

1 F 23/05/2015 15:38

Fins la il·lustració la religió abastava o sigui era el conjunt de construcció, un tot de com s'havia de regir la vida o una societat des de l'eix que és l'origen o la font és la religió i que rebia el nom de Déu, societat sagrada. Per mi les religions han sigut el sistema, la estructura cultural pròpia de totes aquelles societats que han viscut des la comprensió de que la vida, l'origen, el que estem vivint, els valors prové d'un principi que és superior a la humanitat. Per tant, com a tal estructura pròpia cultural ha sigut la pròpia de tota la humanitat, de tots els llocs, de totes les coordenades fins que s'ha pensant que l'origen no prové del exterior si no que el sentit de la existència el creem nosaltres, els pensem nosaltres i comencem a substituir aquesta estructura pròpia cultural en comptes de fixar-nos en el exterior ens fixem en nosaltres i per tant, ja no relliguem. O sigui ja no és una estructura que relliga en fora si no que intenta generar el sentit des de si mateixa.

2 F 23/05/2015 15:38

Per mi religió són estructures culturals heterònomes o sigui que posen l'eix, la base en l'exterior en contrast a una cultura general autònoma que té la font en si mateixa o en el seu propi jo. Dit això com a gran marc, dins aleshores del que han sigut les religions, d'aquesta manera de veure la realitat i la vida com tenir una font superior d'on provenien els valors... Per exemple, la malaltia que era vista com a resultat d'una cosa exterior que et malaltia o no et malaltia, sanar era saber tractar amb aquest fet exterior. En aquesta època va créixer la persona en si, va créixer l'amor, la percepció del jo també dintre d'una espiritualitat que forma part dintre de cultura religiosa. En el moment que vivim hi ha un altre model de cultura autònoma en que la és important el jo com a persona i per aquesta raó queda una mica alliberat de dictàmens externs en l sentit que és una recerca espiritual lliure i autònoma però seria tristíssim si no poguéssim aprofitar tot el camí que ens ha portat fins aquí, totes les tradicions religioses, grans especialistes del creixement interior perquè seria absurd pensar que només miro l'art a partir de que no hi ha motius religiosos perquè hi ha molts marcs,

3 F 23/05/2015 15:40

El concepte de religió és molt limitat perquè el que són algunes pràctiques culturals algunes lligades a la devoció cap a aquesta font externa en molts casos anomenada Déu i les pràctiques culturals que se'n deriven o sigui el concepte de religió és molt limitat al que és el món d'actuacions i pràctiques que un grup humà pot tenir en torn aquesta font exterior del bé i del mal.

Dic molt limitat perquè no s'encaixa amb el que és la realitat de la complexitat dels fets religiosos. Si mires els especialistes de la mística són molt ben vistos en la seva comunitat religioses. Per tant, aquesta simplificació religiosa no estem sent realistes, no estem sent justos amb la immensa complexitat de la religiositat en si, ho estem simplificant massa fent només la distinció entre bons i dolents. Ho estem veient amb un nivell d'ignorància perquè només ens quedem amb el que estem veient fent una simplificació de la realitat i quan més es simplifica més ens allunyen de la religió.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Torralba_DEF

No ENTITATS 0,0458 2

1 F 23/05/2015 16:05

N'hi ha moltes. Et trobes un ventall molt ampli de possibles definicions. Una que jo utilitzo és sistema de creences i de valors pràctiques d'una comunitat relatives a allò que és sagrat perquè en aquest definició hi ha tres paraules clau. Primer la comunitarietat, la religió és sempre una dimensió comunitària de la religió. La religió és un sistema de creences hi ha qui creu en el buda, en Alà, en Déu, en Jesús...

Després hi ha pràctiques amb un ventall ampli: pràctiques habituals, pràctiques sacrificials, pràctiques litúrgiques. Hi encara hi ha un element molt valuós en aquesta definició la distinció entre sagrat i profà. En les tradicions religioses aquesta distinció és bàsica perquè hi ha hores sagrades, Déus sagrats, llocs sagrats i d'altres profans. Per això utilitzo aquesta perquè no utilitza la paraula Déu i perquè és molt incloent.

Inclou realitats molt diferents en el mateix calaix. Però no n'hi ha cap definició de perfecte (definició) ni cap totalment incloent. Però aquesta és la que m'agrada més utilitzar per respondre a què és religió.

2 F 23/05/2015 16:05

jo no crec que s'hagi d'incloure dins de la definició religió la cultura, són expressions derivades perquè? pot haver-hi cultura sense tradició religiosa.

Elementos internos\\Víctor Pallejà

No ENTITATS 0,0126 1

1 F 23/05/2015 16:36

Però per altres persones jo he nascut, per exemple, en el cas de l'Islam és un fenomen en el qual aquesta adscripció es fa o un cas més interessant: Hindú només ho pots ser per naixement no és per elecció. En el Islam pots fer-ho , és un acte voluntari però aquest acte voluntari s'insereix dintre d'una comunitat, o sigui, allò comunitari és més gran que allò individual.

Això és una qüestió molt important que genera molts malentesos perquè els musulmans quan demanen drets no demanen drets de "jo sóc musulmà" si no demanen drets per la seva comunitat.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Nodos\\1. Clarificació conceptual\\1.2 Impacte valor de la religió en la societat

Documento

Elementos internos\\cristina monteys

Sí ENTITATS 0,0551 2

1 F 23/05/2015 17:48

Avia'm crec que la nostra societat té una relació una mica complicada amb el tema religiós no? i jo crec que ve una mica donat de per la història del país del fet de que doncs hi hagués hagut durant molt de temps una dictadura confessional i que això genera una relació una mica viciada amb la religió perquè no és només religió si no també la relació amb les institucions públiques i totes les demostracions públiques d'una forma concreta de religió etc. i després jo crec que també causat una miqueta per la aparent homogeneïtat religiosa que hi hagut també durant molt de temps. És aparent perquè de minories religioses sempre n'hi ha hagut no? però no sempre han tingut la oportunitat d'expressar-se i aquesta visió una mica monolítica de la religió identificada amb una sola institució religiosa que més a més s'identifica amb el poder i tal ha generat una relació una mica estranya una mica difícil no? entre la majoria de la ciutadania i el fet religiós que crec que és un tipus de posicionament que va i que en molts altres llocs del món no es dona o perquè hi hagut més diversitat religiosa o almenys hi ha hagut més llibertat religiosa on la diversitat religiosa ha estat més present o perquè la relació entre la religió i el poder ha estat diferent també no?

Llavors clar ens trobem que aquí diguéssim tota la vida havies sigut... o eres de missa o erets anticlerical no? al resultat de lo de ser de missa ja no funciona a més a més ja no només de missa sinó que pot ser de missa, de plegaria a la mesquita, de la sinagoga, del centre budista no sé que i per tant, lo de anticlericalisme tampoc acaba de funcionar no? però encara hi ha aquesta cosa de els no religiosos davant de tot lo religiós ens hi oposem però perquè ho barregem tot amb la idea que tenim del que és la religió de la església catòlica amb lo qual aquí tenim una miqueta una pilota no? com si diguéssim que bueno que també influeix el descobriment del coneixement no? del què és pròpiament l'afer religiós i que fa que

2 F 23/05/2015 17:48

Avia'm crec que la nostra societat té una relació una mica complicada amb el tema religiós no? i jo crec que ve una mica donat de per la història del país del fet de que doncs hi hagués hagut durant molt de temps una dictadura confessional i que això genera una relació una mica viciada amb la religió perquè no és només religió si no també la relació amb les institucions públiques i totes les demostracions públiques d'una forma concreta de religió etc. i després jo crec que també causat una miqueta per la aparent homogeneïtat religiosa que hi hagut també durant molt de temps. És aparent perquè de minories religioses sempre n'hi ha hagut no? però no sempre han tingut la oportunitat d'expressar-se i aquesta visió una mica monolítica de la religió identificada amb una sola institució religiosa que més a més s'identifica amb el poder i tal ha generat una relació una mica estranya una mica difícil no? entre la majoria de la ciutadania i el fet religiós que crec que és un tipus de posicionament que va i que en molts altres llocs del món no es dona o perquè hi hagut més diversitat religiosa o almenys hi ha hagut més llibertat

religiosa on la diversitat religiosa ha estat més present o perquè la relació entre la religió i el poder ha estat diferent també no?

Lavors clar ens trobem que aquí diguéssim tota la vida havies sigut... o eres de missa o erets anticlerical no? al resultat de lo de ser de missa ja no funciona a més a més ja no només de missa sinó que pot ser de missa, de plegaria a la mesquita, de la sinagoga, del centre budista no sé què i per tant, lo de anticlericalisme tampoc acaba de funcionar no? però encara hi ha aquesta cosa de els no religiosos davant de tot lo religiós ens hi oposem però perquè ho barregem tot amb la idea que tenim del que és la religió de la església catòlica amb lo qual aquí tenim una miqueta una pilota no? com si diguéssim que bueno que també influeix el descobriment del coneixement no? del què és pròpiament l'afer religiós i que fa que

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

Sí ENTITATS 0,0383 2

1 F 23/05/2015 11:10

Malauradament, encara tenim molta feina a fer per que la diversitat sigui considerada com una oportunitat, com una situació que ens enriqueix i per tant, ens queda molta feina per superar la visió que veu la diversitat com a dificultat i no només en l'àmbit religiós penso que en general la diversitat malauradament encara no és ben vista penso que per desconeixement i per tant, qui més quin menys el que es desconeix es tendeix a prendre distancia

2 F 23/05/2015 11:56

Moltes vegades, va relacionada amb uns aspectes que té a veure amb cultura. No és només creences si no com les seves creences es concreten en una manera de fer i actuar. Comporta uns costums i pràctiques concretes com l'aliment a les escoles, hospitals, centres penitenciaris..

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Essomba

Sí ENTITATS 0,0315 1

1 F 23/05/2015 12:31

Jo crec que tot ésser humà en un moment o un altre s'ha de preguntar què fer, d'on ve, què fa i on va per tal s'ha de trobar davant el silenci de la immensitat i del misteri de la vida... Per tant, són diferents processos personals culturals i religiosos on cada societat ha donat diferents respostes i diferents maneres organitzades d'aquest coneixement i d'aquesta respostes són el que anomenem religió, és a dir, aquesta resposta és diverses y cada una d'aquestes forma una religió perquè dona resposta a la

Elementos internos\\francesc torredeflot

Sí ENTITATS 0,0503 1

1 F 23/05/2015 13:08

Quan les persones agafen una nivell econòmic i cultural, quan es tenen drets civils i drets humans la gent acaba pensant que al rabí, al imam i al capellà ningú els hi fa casa perquè la pròpia persona llegeix els seus textos, medita i troben altres espai. Això és una mutació que fa anys que s'ha iniciar a Europa però que en altres continent com Amèrica llatina semblava que anessin molt més endarrerits però les últimes notícies que tenim és que el discurs està canviant. Així doncs, com només queda la espiritualitat les institucions de poder es debiliten. Per exemple, quan una persona pot llegir l'evangeli ja no fa falta que un mossèn li expliqui perquè fas cas al que tu entens, a les teves interpretacions.

Elementos internos\\joan-andres

Sí ENTITATS 0,0325 2

1 F 23/05/2015 18:22

Jo crec que és molt important com en tots els conceptes i en totes les idees, la idea de la religió en ella mateixa està tremendament arrelada a la cultura local, per exemple si parlem de religió a Madrid que està aquí al costat per dir-ho així té unes connotacions determinades, si en parlem aquí a Barcelona té unes altres i si parles a New York probablement en tindrà unes altres, a Anglaterra, a França o on sigui.

Per tant, jo crec que la manera no és com es defineix perquè definicions n'hi ha moltíssimes sinó com es percep. Actualment aquí, hi ha a Barcelona jo crec que estem superant un moment en el qual el concepte de religió o religió en si mateixa ve directament lligada al tema de confessionalitat i concretament la catòlica. Per tant, la majoria de la gent que et diu que la religió és tal cosa o tal cosa. L'altre molt probablement s'està referint a l'experiència que han tingut o a la percepció de la institució, de l'església catòlica que per l'altre costat tampoc és el cristianisme perquè el cristianisme hi ha protestants, els ortodoxes i dintre dels protestants hi ha tota una... bueno ja ho sabeu.

En aquest sentit crec que aquesta percepció que tenen, que hi ha culturalment amb una zona geogràfica que és la religió i la experiència que se'n ha tingut determina com es percep aquest

concepte.

2 F 23/05/2015 18:23

Jo crec que és molt important com en tots els conceptes i en totes les idees, la idea de la religió en ella mateixa està tremendament arrelada a la cultura local, per exemple si parlem de religió a Madrid que està aquí al costat per dir-ho així té unes connotacions determinades, si en parlem aquí a Barcelona té unes altres i si parles a New York probablement en tindrà unes altres, a Anglaterra, a França o on sigui.

Per tant, jo crec que la manera no és com es defineix perquè definicions n'hi ha moltíssimes sinó com es percep. Actualment aquí, hi ha a Barcelona jo crec que estem superant un moment en el qual el concepte de religió o religió en si mateixa ve directament lligada al tema de confessionalitat i concretament la catòlica. Per tant, la majoria de la gent que et diu que la religió és tal cosa o tal cosa. L'altre molt probablement s'està referint a l'experiència que han tingut o a la percepció de la institució, de l'església catòlica que per l'altre costat tampoc és el cristianisme perquè el cristianisme hi ha protestants, els ortodoxes i dintre dels protestants hi ha tota una... bueno ja ho sabeu.

En aquest sentit crec que aquesta percepció que tenen, que hi ha culturalment amb una zona geogràfica que és la religió i la experiència que se'n ha tingut determina com es percep aquest concepte.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Lucia Montolio

Sí ENTITATS 0,0602 5

1 F 23/05/2015 13:37

Havíem... jo crec que la religió engloba dues coses: una és la (1) espiritualitat llavors és la necessitat que té l'ésser humà de trobar a Déu o una cosa superior. D'altra banda, hi ha tota la part que té a veure amb la religió que és potser més política i social i que té una certa (2) organització. Llavors, per haver-hi espiritualitat fora de la religió però l'home sempre s'ha organitzat de tal manera que hi ha una sèrie de coses, una sèrie de pràctiques que es fa en comunitat i que per tant, es crea una religió que té unes creences determinades, una manera de fer determinada, unes pràctiques i que després la política té el seu pes.

2 F 23/05/2015 13:48

perquè tenim una confessió diferent. Ella no té cap religió és ben ve agnòstica i jo sóc cristiana per tant a nivell personal pot ser diferent i que cada persona ho defineixi de diferent manera. Per mi clar a nivell personal la religió és un eix vertebrador de la meva vida fins i tot estaraquí i transmetre una sèrie de valors en els que crec i que no totes les feines poden tenir. Perquè de vegades t'allunyes dels teus valors i per tant, tinc aquesta sort i l'altre, doncs seria un treball cap a la espiritualitat i que es podria fer des de qualsevol religió o des de qualsevol confessionalitat això a nivell personal.

3 F 23/05/2015 13:48

perquè tenim una confessió diferent. Ella no té cap religió és ben ve agnòstica i jo sóc cristiana per tant a nivell personal pot ser diferent i que cada persona ho defineixi de diferent manera. Per mi clar a nivell personal la religió és un eix vertebrador de la meva vida fins i tot estaraquí i transmetre una sèrie de valors en els que crec i que no totes les feines poden tenir. Perquè de vegades t'allunyes dels teus valors i per tant, tinc aquesta sort i l'altre, doncs seria un treball cap a la espiritualitat i que es podria fer des de qualsevol religió o des de qualsevol confessionalitat això a nivell personal.

4 F 23/05/2015 15:16

Jo crec que el context on estiguis influeix. El país en el que estiguis. El Islam és més fort o sigui té més pes en l'eix vertebrador de les vides, tan debò passés el mateix en el cristianisme.

5 F 23/05/2015 15:17

Hi ha uns fonaments que són comuns però el context on et trobes influeix. Intentar en qualsevol tradició agafar l'origen tallar-ho i portar-lo a l'actualitat i això encara que es vulgui no es pot fer perquè cadascú té la llibertat de pensament que vulgui però per mi no és una cosa que sigui movable, és adaptable i contextualitzar a l'actualitat.

Elementos internos\\Teresa

Sí ENTITATS 0,0183 2

1 F 23/05/2015 15:44

No pensem fins quin punt la estructura cristiana estructura la nostra manera de pensar com

per exemple, les festivitats, els costums. Quan es parla de laïcitat no és del tot així perquè la nostra suposada laïcitat està marcada per les tradicions cristianes i això no ens adonem compte i trepitgem les tradicions de les altres tradicions.

2 F 23/05/2015 15:44

No pensem fins quin punt la estructura cristiana estructura la nostra manera de pensar com per exemple, les festivitats, els costums. Quan es parla de laïcitat no és del tot així perquè la nostra suposada laïcitat està marcada per les tradicions cristianes i això no ens adonem compte i trepitgem les tradicions de les altres tradicions.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Víctor Pallejà

Sí ENTITATS 0,1033 5

1 F 23/05/2015 16:35

a partir de que té 18 anys tu tens la teva tutela personal i per tant, el fet religiós està sempre dintre del marc de l'individu. En aquesta individualitat té la seva intimitat en quant a les creences però que socialment viu en un marc de llibertat religiosa. Això no vol dir que evidentment en altres grups religiosos aquesta idea té més a veure amb el grup i per tant, la religiositat sigui un fenomen fonamentalment d'adscripció comunitària.

2 F 23/05/2015 16:35

a partir de que té 18 anys tu tens la teva tutela personal i per tant, el fet religiós està sempre dintre del marc de l'individu. En aquesta individualitat té la seva intimitat en quant a les creences però que socialment viu en un marc de llibertat religiosa. Això no vol dir que evidentment en altres grups religiosos aquesta idea té més a veure amb el grup i per tant, la religiositat sigui un fenomen fonamentalment d'adscripció comunitària.

3 F 23/05/2015 16:36

Això és una qüestió molt important que genera molts malentesos perquè els musulmans quan demanen drets no demanen drets de "jo sóc musulmà" si no demanen drets per la seva comunitat.

També a cada país d' Europa tampoc hi ha la mateixa jurisprudència en quan al fet religiós i sobre què és una religió i el que es reconeix i finalment, cal dir una altra cosa, a Espanya hi ha una legislació molt extensa sobre la qüestió de què és religió però té la singularitat que reconeix un eix on hi ha algunes religions d'arraigades tradicions en sòl espanyol. Per tant, hi ha un fenomen curiós i és que hi ha llibertat religiosa però hi ha un tractament especial en les religions que seria el Islam, el judaisme i el cristianisme.

Jo opto per tenir paràmetres més amples i no tant fixar-se en qüestions molt especulatives si no adaptades a la realitat immediata. Tenim un espai de llibertat religiosa però un espai molt individualitzat quan moltes comunitats religioses no esta individualitzades si no que són molt comunitàries

4 F 23/05/2015 16:38

Jo diria que a Espanya serà el primer país descristianitzat de sota arrel de tota Europa i això és un fenomen únic del qual no es pot fer cap broma perquè els cristians no en volen parlar d'això però el franquisme ha aconseguit un fenomen extraordinari que és buidar . Vull dir que ni la França republicana i laica arriba aquest extrem de pèrdua de confessionalitat o de pertinença religiosa... per això, hi ha aquestes paradoxes que et deia perquè l'estat milita a favor de cristianisme. Aquests cristianisme molt arrelada a la utilització d'aquest cristianisme com a identitat nacionalista, és a dir, per això es deia, la terminologia està molt ben dita quan es diu que l'estat franquista era nacional catòlic. Potser aquesta gent són unes 50.000-100.000 persones, potser mig milió però resulta que les altres s'han quedat sense religió fins que un 50% de la gent que ha mantingut coses com que farà la comunió o que es casaran per l'església però el significat és un altre i en cap país d'Europa dóna aquesta xifra, cap país de l'esfera comunista dóna aquesta xifra similar. Per tant, ens trobem en unes circumstàncies absolutament paradoxals i úniques en tota Europa

5 F 23/05/2015 16:39

Jo crec que hi ha una indiferència que hi ha una quantitat de por extraordinària perquè no hi hagut un transvasament de la població cap a la laïcitat. El laïcisme és un codi ètic que fins i tot té els seus propis rituals per exemple, a França vas a l'ajuntament a que et casi i per tant s'ha inventat un nou ritual. Jo considero que el laïcisme pot ser considerat com una para-religió, no és una religió però sí una para religió perquè té el seu propi ritual ... de tal manera que la gent no ha passat això si no que s'ha quedat en... jo et parlaria a religió, és a dir, la gent no sap ni què... un bon gruix de la societat s'ha quedat desemparat. Aquest desemparat està poblat de por, és a dir, cap a una banda no li importa res i cap a l'altre es veu amb hostilitat i hi ha una por aproximadament un 25% dels espanyols que sí que és agressiu amb al cristianisme i sobre aquesta agressivitat del cristianisme rapidísimament es poden apuntar l'agressivitat contra el Islam a la que vegi coses que s'assimilin en quant a la vestimenta, a demanar privilegis. També es posa en el mateix paquet el tema de les dones, el tema de l'ensenyament diferenciat i per tant, es posen molts temes en qüestió i després el fenomen religiós ha quedat molt encallat en fenòmens d'identitat nacional i nacionalismes i en aquest nacionalisme en part en el calendari com per exemple la gent que acudeix a les processions en massa com qui va al carnaval de fet el carnaval també seria un tema per tractar i tot just comença quaresma i qui sap quan comença quaresma però sí se sap quan és carnaval. La gent què farà quan arribi setmana sant doncs un sector important que en els anys 60 i 70 estava en decliu i ara persones que s'han quedat sense ritualitat li queda la última cosa que és el calendari, el Nadal i les festes i per tant, és un tema antropològic i complicat. Per tant, teniu molta feina i espero

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Xavier meloni

Sí ENTITATS 0,0452 6

1 F 22/05/2015 23:17

La religió ens permet crear vincle amb els valors absoluts, una relació amb el suprem

2 F 22/05/2015 23:16

La religió ens permet crear vincle amb els valors absoluts, una relació amb el suprem

3 F 22/05/2015 23:19

Al mateix temps crea un vincle humà, és a dir, unes pautes de conducta d'una comunitat i una identitat de compartir valors. Aquest vincle és molt fort i important perquè està relacionat amb allò últim, amb els valors transcendents. La salvació crea uns vincles molt importants amb la comunitat a la vegada que es crea una manera d'estar en el món, té uns calendaris, uns valors, una relació amb l'espai i el temps. Llavors impregna a la persona per totes bandes la religió és una cosmo visió vinculada a una comunitat i també a unes pautes de comportament que delimiten allò que és possible i allò que és impossible, allò que és recomanat i allò que transgredeix els límits.

4 F 22/05/2015 23:19

Al mateix temps crea un vincle humà, és a dir, unes pautes de conducta d'una comunitat i una identitat de compartir valors. Aquest vincle és molt fort i important perquè està relacionat amb allò últim, amb els valors transcendents. La salvació crea uns vincles molt importants amb la comunitat a la vegada que es crea una manera d'estar en el món, té uns calendaris, uns valors, una relació amb l'espai i el temps. Llavors impregna a la persona per totes bandes la religió és una cosmo visió vinculada a una comunitat i també a unes pautes de comportament que delimiten allò que és possible i allò que és impossible, allò que és recomanat i allò que transgredeix els límits.

5 F 23/05/2015 17:16

La religió és un factor identitari molt important

6 F 23/05/2015 17:16

La religió és un factor identitari molt important

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

Sí ENTITATS 0,0194 2

1 F 23/05/2015 17:32

Éfectivament, es tracta d'un fenomen cultural. Parlar d'experiència transcendent té un sentit evident d'anar més enllà. De fet, la meua opinió més personal ve condicionada per una experiència subjectiva. Si més no, aquesta definició em sembla la més objectiva i és endemés un punt de trobada. Segurament, el camí del mig sigui el més encertat.

2 F 23/05/2015 17:32

Éfectivament, es tracta d'un fenomen cultural. Parlar d'experiència transcendent té un sentit evident d'anar més enllà. De fet, la meua opinió més personal ve condicionada per una experiència subjectiva. Si més no, aquesta definició em sembla la més objectiva i és endemés un punt de trobada. Segurament, el camí del mig sigui el més encertat.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Nodos\\1.Clarificació conceptual\\1.2Impacte valor de la religió en la societat\\1.2.1A nivell personal

Documento

Elementos internos\\Lucia Montolio

No ENTITATS 0,0208 1

1 F 23/05/2015 13:48

perquè tenim una confessió diferent. Ella no té cap religió és ben ve agnòstica i jo sóc cristiana per tant a nivell personal pot ser diferent i que cada persona ho defineixi de diferent manera. Per mi clar a nivell personal la religió és un eix vertebrador de la meva vida fins i tot estaraquí i transmetre una sèrie de valors en els que crec i que no totes les feines poden tenir. Perquè de vegades t'allunyes dels teus valors i per tant, tinc aquesta sort i l'altre, doncs seria un treball cap a la espiritualitat i que es podria fer des de qualsevol religió o des de qualsevol confessionalitat això a nivell personal.

Elementos internos\\Víctor Pallejà

No ENTITATS 0,0100 1

1 F 23/05/2015 16:35

a partir de que té 18 anys tu tens la teva tutela personal i per tant, el fet religiós està sempre dintre del marc de l'individu. En aquesta individualitat té la seva intimitat en quant a les creences però que socialment viu en un marc de llibertat religiosa. Això no vol dir que evidentment en altres grups religiosos aquesta idea té més a veure amb el grup i per tant, la religiositat sigui un fenomen fonamentalment d'adscripció comunitària.

Elementos internos\\Xavier meloni

No ENTITATS 0,0047 1

1 F 22/05/2015 23:16

La religió ens permet crear vincle amb els valors absoluts, una relació amb el suprem

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Nodos\\1.Clarificació conceptual\\1.2Impacte valor de la religió en la societat\\1.2.2A nivell comunitari
factor identitari, comunitat.
Documento

Elementos internos\\cristina monteys

No ENTITATS 0,0551 1

1 F 23/05/2015 17:48

Avia'm crec que la nostra societat té una relació una mica complicada amb el tema religió no? i jo crec que ve una mica donat de per la història del país del fet de que doncs hi hagués hagut durant molt de temps una dictadura confessional i que això genera una relació una mica viciada am la religió perquè no és només religió si no també la relació amb les institucions públiques i totes les demostracions públiques d'una forma concreta de religió etc. i després jo crec que també causat una miqueta per la aparent homogeneïtat religiosa que hi hagut també durant molt de temps. És aparent perquè de minories religioses sempre n'hi ha hagut no? però no sempre han tingut la oportunitat d'expressar-se i aquesta visió una mica monolítica de la religió identificada amb una sola institució religiosa que més a més s'identifica amb el poder i tal ha generat una relació una mica estranya una mica difícil no? entre la majoria de la ciutadania i el fet religió que crec que és un tipus de posicionament que va i que en molts altres llocs del món no es dona o perquè hi hagut més diversitat religiosa o almenys hi ha hagut més llibertat religiosa on la diversitat religiosa ha estat més present o perquè la relació entre la religió i el poder ha estat diferent també no?

Llavors clar ens trobem que aquí diguéssim tota la vida havies sigut... o eres de missa o erets anticlerical no? al resultat de lo de ser de missa ja no funciona a més amés ja no només de missa sinó que pot ser de missa, de plegaria a la mesquita, de la sinagoga, del centre budista no sé que i per tant, lo de anticlericalisme tampoc acaba de funcionar no? però encara hi ha aquesta cosa de els no religiosos davant de tot lo religió ens hi oposem però perquè ho barregem tot amb la idea que tenim del que és la religió de la església catòlica amb lo qual aquí tenim una miqueta una pilota no? com si diguéssim que bueno que també influeix el descobriment del coneixement no? del que és pròpiament l'afer religió i que fa que

Elementos internos\\joan-andres

No ENTITATS 0,0325 1

1 F 23/05/2015 18:22

Jo crec que és molt important com en tots els conceptes i en totes les idees, la idea de la religió en ella mateixa està tremendament arrelada a la cultura local, per exemple si parlem de religió a Madrid que està aquí al costat per dir-ho així té unes connotacions determinades, si en parlem aquí a Barcelona té unes altres i si parles a New York probablement en tindrà unes altres, a Anglaterra, a França o on sigui.

Per tant, jo crec que la manera no és com es defineix perquè definicions n'hi ha moltíssimes sinó com es percep. Actualment aquí, hi ha a Barcelona jo crec que estem superant un

moment en el qual el concepte de religió o religió en si mateixa ve directament lligada al tema de confessionalitat i concretament la catòlica. Per tant, la majoria de la gent que et diu que la religió és tal cosa o tal cosa. L'altre molt probablement s'està referint a l'experiència que han tingut o a la percepció de la institució, de l'església catòlica que per l'altre costat tampoc és el cristianisme perquè el cristianisme hi ha protestants, els ortodoxes i dintre dels protestants hi ha tota una... bueno ja ho sabeu.

En aquest sentit crec que aquesta percepció que tenen, que hi ha culturalment amb una zona geogràfica que és la religió i la experiència que se'n ha tingut determina com es percep aquest concepte.

Elementos internos\\Teresa

No ENTITATS 0,0183 1

1 F 23/05/2015 15:44

No pensem fins quin punt la estructura cristiana estructura la nostra manera de pensar com per exemple, les festivitats, els costums. Quan es parla de laïcitat no és del tot així perquè la nostra suposada laïcitat està marcada per les tradicions cristianes i això no ens adonem compte i trepitgem les tradicions de les altres tradicions.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Xavier meloni

No ENTITATS 0,0404 2

1 F 22/05/2015 23:19

Al mateix temps crea un vincle humà, és a dir, unes pautes de conducta d'una comunitat i una identitat de compartir valors. Aquest vincle és molt fort i important perquè està relacionat amb allò últim, amb els valors transcendents. La salvació crear uns vincles molt importants amb la comunitat a la vegada que es crea una manera d'estar en el món, té uns calendaris, uns valors, una relació amb l'espai i el temps. Llavors impregna a la persona per totes bandes la religió és una cosmo visió vinculada a una comunitat i també a unes pautes de comportament que delimiten allò que és possible i allò que és impossible, allò que és recomanat i allò que transgredeix els límits.

2 F 23/05/2015 17:16

La religió és un factor identitari molt important

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

No ENTITATS 0,0194 1

1 F 23/05/2015 17:32

Éfectivament, es tracta d'un fenomen cultural. Parlar d'experiència transcendent té un sentit evident d'anar més enllà. De fet, la meua opinió més personal ve condicionada per una experiència subjectiva. Si més no, aquesta definició em sembla la més objectiva i és endemés un punt de trobada. Segurament, el camí del mig sigui el més encertat.

Resum de codificació de la Categoria 2 2.Diversitat religiosa

Factors que afavoreixen o dificulten la gestió de la diversitat religiosa

Imaginari social percepció de la diversitat religiosa, la diversitat com a problema, etc.

2.3 Discriminació patriarcat, discriminació religiosa...

2.4 Presència a l'espai públic llocs de culte, escola, conflicte interreligiós.

Nodo

Nodos\\2.Diversitat religiosa Documento

Elementos internos\\cristina monteys

SÍ ENTITATS 0,2203 9

1 F 23/05/2015 17:56

Bueno crec que és la constitució, és a dir, si el estat diu que és aconfessional i si ho diu la constitució doncs no... perquè és clar al mateix article de la constitució que diu això diu que l'estat tindrà amb l'església catòlica i les altres. Amb lo qual ja estem marcant una certa diferència no? que pot ser tenir la justificació per motius d'arrelament, de patrimoni i de tot el que vulguis però bueno potser estaria bé que la constitució digués alguna cosa més no? en aquest sentit.

Després sí que és veritat que hi ha una llei de llibertat religiosa que l'aplicació també és una mica així perquè el tema dels acords amb les confessions minoritàries doncs bueno molts d'aquests acords no s'han acabat de desenvolupar. Hi ha altres confessions que no són ni el Islam, ni les esglésies evangèliques, ni el judaisme que també estan aquí i que és una mica estrany que una església evangèlica que forma part de la fede està exempta d'ivi i els sikhs que tenen el temple al costat com que no tenen acord amb l'estat aquests han de pagar el ivi integrament.

Bueno és una mica... i algunes coses d'aquestes crec que poden millorar i haurien de millorar perquè si sobre el paper això existeix però a l'hora de la veritat en la pràctica no s'ha acabat de desenvolupar i després hi ha bueno una certa reticència entenc també pues a nivell dels permisos per festes religioses en les empreses o coses d'aquestes que a vegades funcionem totalment.. o sigui la societat funciona amb el marc del calendari diguéssim civil i tampoc és tan civil perquè està amb un color cristià i catòlic molt marcat no? i tenint en compte aquestes dues coses a vegades és complicat no? i potser no se es prou estricte en el acompliment dels acord ja que com a mínim tenim els acords doncs complim els

2 F 23/05/2015 17:57

Bueno crec que és la constitució, és a dir, si el estat diu que és aconfessional i si ho diu la constitució doncs no... perquè és clar al mateix article de la constitució que diu això diu que l'estat tindrà amb l'església catòlica i les altres. Amb lo qual ja estem marcant una certa diferència no? que pot ser tenir la justificació per motius d'arrelament, de patrimoni i de tot el que vulguis però bueno potser estaria bé que la constitució digués alguna cosa més no? en aquest sentit.

Després sí que és veritat que hi ha una llei de llibertat religiosa que l'aplicació també és una mica així perquè el tema dels acords amb les confessions minoritàries doncs bueno molts d'aquests acords no s'han acabat de desenvolupar. Hi ha altres confessions que no són ni el Islam, ni les esglésies evangèliques, ni el judaisme que també estan aquí i que és una mica estrany que una església evangèlica que forma part de la fede està exempta d'ivi i els sikhs que tenen el temple al costat com que no tenen acord amb l'estat aquests han de pagar el ivi integrament.

Bueno és una mica... i algunes coses d'aquestes crec que poden millorar i haurien de millorar perquè si sobre el paper això existeix però a l'hora de la veritat en la pràctica no s'ha acabat de desenvolupar i després hi ha bueno una certa reticència entenc també pues a nivell dels

permisos per festes religioses en les empreses o coses d'aquestes que a vegades funcionem totalment.. o sigui la societat funciona amb el marc del calendari diguéssim civil i tampoc és tan civil perquè està amb un color cristià i catòlic molt marcat no? i tenint en compte aquestes dues coses a vegades és complicat no? i potser no se es prou estricte en el compliment dels acord ja que com a mínim tenim els acords doncs complim els

3 F 23/05/2015 17:57

Després sí que és veritat que hi ha una llei de llibertat religiosa que l'aplicació també és una mica així perquè el tema dels acords amb les confessions minoritàries doncs bueno molts d'aquests acords no s'han acabat de desenvolupar. Hi ha altres confessions que no són ni el Islam, ni les esglésies evangèliques, ni el judaisme que també estan aquí i que és una mica estrany que una església evangèlica que forma part de la fede està exempta d'ivi i els sikhs que tenen el temple al costat com que no tenen acord amb l'estat aquests han de pagar el ivi integrament.

Page 1 of 51

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

4 F 23/05/2015 18:06

que sigui en el espai públic com si fos una mica de reconquesta no? de lo religiós això va passar amb la església catòlica i ara és amb qualsevol que ve aquí a ocupar l'espai públic i aconfessionalitzar-lo com si diguéssim i això moltes vegades a la gent incòmoda molt més a més aquesta presència és de confessions que no sentim com a... amb la religió catòlica podem ser molt poc capellans però la tolerem perquè hi ha sigut sempre i no és fenomen nou el que ens trobem això encara costa una mica més acceptar, acceptar que la diversitat és lo normal en comptes de ser una anomalia això, encara crec que costa molt de assumir.

5 F 23/05/2015 18:06

que sigui en el espai públic com si fos una mica de reconquesta no? de lo religiós això va passar amb la església catòlica i ara és amb qualsevol que ve aquí a ocupar l'espai públic i aconfessionalitzar-lo com si diguéssim i això moltes vegades a la gent incòmoda molt més a més aquesta presència és de confessions que no sentim com a... amb la religió catòlica podem ser molt poc capellans però la tolerem perquè hi ha sigut sempre i no és fenomen nou el que ens trobem això encara costa una mica més acceptar, acceptar que la diversitat és lo normal en comptes de ser una anomalia això, encara crec que costa molt de assumir.

6 F 23/05/2015 18:06

Clar jo crec que la religió moltes vegades en aquest tipus de situacions acaba sent una convidada de pedra no?, és a dir, hi ha un conflicte normalment per altres motius aquí per exemple un dels conflictes que ens trobem molt sovint és de veïns que es queixen de sorolls perquè als baixos de casa seva té una església evangèlica que no es té insonoritzada. Està molt clar que sigui una església o sigui un bar és igual perquè són gent que fan soroll i no... això és el que ens molesta.

Si aquí a més a més afegim diferències culturals això que ens consten d'acceptar al final el que estem... jo crec que en aquí sí que podríem parla de conflictes interculturals en els quals la religió es perd al mig no? per casualitat una miqueta però que en realitat la religió no té un paper realment en la generació del conflicte no? perquè no sé es rebutja la construcció d'una mesquita perquè representa un model cultural diferent i representa un imaginari, una idea que ens hem fet sobre el què és el Islam que segurament no té res a veure amb el Islam però de fet la religió en si mateixa perquè molt possiblement la gent que s'oposa a la construcció d'una mesquita suposem no fa servir arguments religiosos. Defensa la seva religió perquè potser sigui gent que no tingui ca interès especial en el tema religiós. Per tant, jo crec que en aquí la religió s'hi troba pel mig no? però no acaba de ser tampoc l'element encadenant i crec que hi ha altres elements d'altres tipus.

7 F 23/05/2015 18:06

Clar jo crec que la religió moltes vegades en aquest tipus de situacions acaba sent una convidada de pedra no?, és a dir, hi ha un conflicte normalment per altres motius aquí per exemple un dels conflictes que ens trobem molt sovint és de veïns que es queixen de sorolls perquè als baixos de casa seva té una església evangèlica que no es té insonoritzada. Està molt clar que sigui una església o sigui un bar és igual perquè són gent que fan soroll i no... això és el que ens molesta.

Si aquí a més a més afegim diferències culturals això que ens consten d'acceptar al final el que estem... jo crec que en aquí sí que podríem parla de conflictes interculturals en els quals la religió es perd al mig no? per casualitat una miqueta però que en realitat la religió no té un paper realment en la generació del conflicte no? perquè no sé es rebutja la construcció d'una

mesquita perquè representa un model cultural diferent i representa un imaginari, una idea que ens hem fet sobre el què és el Islam que segurament no té res a veure amb el Islam però de fet la religió en si mateixa perquè molt possiblement la gent que s'oposa a la construcció d'una mesquita suposem no fa servir arguments religiosos. Defensa la seva religió perquè potser sigui gent que no tingui cap interès especial en el tema religiós. Per tant, jo crec que en aquí la religió s'hi troba pel mig no? però no acaba de ser tampoc l'element encadenant i crec que hi ha altres elements d'altres tipus.

F 23/05/2015 18:10

Bueno aquí es entrar en un lloc una mica més delicat i una mica més subjectiu no? vull dir que el patriarcat està present en les religions en totes... perquè hi ha gent que diu que el budisme no igual que totes les altres, no ens enganyem no? Està present en totes i a vegades també a l'hora de la veritat i jo aquí m'hi trobo quan es tracta de relacionar-se amb les comunitats religioses com fem una relació d'institució a institució també la relació la fem amb els homes no? i acabes que no sabs ni qui, ni quantes dones hi ha, si existeixen o no les acabes de trobar mai no?

Clar... no sé com plantejar-lo, una miqueta penso que, que tampoc és, és. Tampoc serveix gaire el fet que des d'una perspectiva diguéssim occidental, europea i tal anem a dir-se-li a les dones d'altres com si hi hagués uns i altres això també és una mica així us heu d'alliberar, heu de fer tal, heu de fer qual. Jo crec que amb això crec que és molt important trobar espais per a que les dones de qualsevol tradició religiosa puguin mantenir espais de trobada i jo crec que en aquest cas sí un diàleg interreligiós de dones és molt interessant no? perquè serveix per a que totes aquestes idees que totes tenim sobre les altres dones diguéssim es puguin posar una miqueta en el seu lloc i potser ser que a unes els hi serveixi per adonar-se de que si es creien que estaven molt alliberades i que no sé què, que podien anar a salvar a les altres doncs potser no cal perquè les altres potser tenen els seus recursos no? i les seves capacitats.

Unes altres els hi pot servir per agafar idees de coses que podrien fer i que potser els hi resulta interessants. Jo crec que... i a més a més, per la experiència que tinc jo, tot hi que en les primeres trobades religioses de dones sol haver-hi una necessitat de totes de demostrar i d'explicar que "jo no estic sotmesa i que jo la meva religió no d'això" sí que al final acaba havent-t'hi una obertura potser més gran que no pas en grups mixtes perquè al final el que una miqueta... hi ha una cosa que s'acaba reconeixent no? totes de totes no?

Com que totes, tothom està una miqueta en el mateix camí. Cadascú ho viu com vol i el que jo potser veig coses que jo crec que no van bé però si tu em dius que les veus bé, que ja hi estàs treballant o m'expliques perquè són no? podem trobar..., és a dir, podem trobar un espai comú en el que... hi ha una cosa que comparteixen totes les dones que és la llunyania del poder no? i crec que això facilita molt que hi hagi una comunicació molt més fluida i molt més oberta que no pas quan hem d'estar mantenint la bandera de la nostra comunitat no? i hem de defensar moltes coses no? Crec que aquesta llunyania del poder permet molt parlar des de l'experiència personal no? i crec que aquí on realment es guanya en el diàleg interreligiós.

Però igualment és un tema complicat perquè no sé ara no és per criticar-les a elles pobres que han fet molta feina i les aprecio molt, el col·lectiu de dones de l'església per exemple, que és un grup feminista catòlic que en un moment determinant van irrompre en el diàleg interreligiós per explicar-li a les altres dones què havien de fer perquè elles eren feministes des de no sé quants anys i havien de dir-se-li a les musulmanes que tal i que no sé què. Bueno nenes va has de baixar perquè tu has vingut aquí, tu has tingut aquest recurs, tu has viscut així, tu has fet això però cadascú té el seu procés, cadascú té les seves maneres de fer les coses, cadascú, cada religió és diferent també i el que a tu i que la religió et sembli una cosa, una barbaritat i tal i potser en una altra religió té un altre context.

Però en aquesta cosa de posar-nos totes en el mateix nivell no? i no parlo de jo estic alliberada i per tant t'alliberaré a tu no, no tu o tu t'has d'alliberar tu jo no a mi no m'ha vingut ningú a alliberar-me en tot cas el que he fet ho he fet jo doncs compartint coses i entre totes canviem això però cadascú des de la seva experiència i des de la seva vivència no?

No podem imposar l'alliberament o no podem imposar una forma d'alliberament que a mi s'ha m'ha acudit i a mi em funciona però que potser amb un altre no, no?

I aquí hi ha tota una subtilesa no? d'aconseguir això que de vegades és una mica complicat

Agregado

Clasificación

Cobertura Número de
referencias

de

codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

9 F 23/05/2015 18:10

Bueno aquí es entrar en un lloc una mica més delicat i una mica més subjectiu no? vull dir que el patriarcat està present en les religions en totes... perquè hi ha gent que diu que el budisme no igual que totes les altres, no ens enganyem no? Està present en totes i a vegades també a l'hora de la veritat i jo aquí m'hi trobo quan es tracta de relacionar-se amb les comunitats religioses com fem una relació d'institució a institució també la relació la fem amb els homes no? i acabes que no sabs ni qui, ni quantes dones hi ha, si existeixen o no les acabes de trobar mai no?

Clar... no sé com plantejar-lo, una miqueta penso que, que tampoc és, és. Tampoc serveix gaire el fet que des d'una perspectiva diguéssim occidental, europea i tal anem a dir-se-li a les dones d'altres com si hi hagués uns i altres això també és una mica així us heu d'alliberar, heu de fer tal, heu de fer qual. Jo crec que amb això crec que és molt important trobar espais per a que les dones de qualsevol tradició religiosa puguin mantenir espais de trobada i jo crec que en aquest cas sí un diàleg interreligiós de dones és molt interessant no? perquè serveix per a que totes aquestes idees que totes tenim sobre les altres dones diguéssim es puguin posar una miqueta en el seu lloc i potser ser que a unes els hi serveixi per adonar-se de que si es creien que estaven molt alliberades i que no sé què, que podien anar a salvar a les altres doncs potser no cal perquè les altres potser tenen els seus recursos no? i les seves capacitats.

Unes altres els hi pot servir per agafar idees de coses que podrien fer i que potser els hi resulta interessants. Jo crec que... i a més a més, per la experiència que tinc jo, tot hi que en les primeres trobades religioses de dones sol haver-hi una necessitat de totes de demostrar i d'explicar que "jo no estic sotmesa i que jo la meva religió no d'això" sí que al final acaba havent-t'hi una obertura potser més gran que no pas en grups mixtes perquè al final el que una miqueta... hi ha una cosa que s'acaba reconeixent no? totes de totes no?

Com que totes, tothom està una miqueta en el mateix camí. Cadascú ho viu com vol i el que jo potser veig coses que jo crec que no van bé però si tu em dius que les veus bé, que ja hi estàs treballant o m'expliques perquè són no? podem trobar..., és a dir, podem trobar un espai comú en el que... hi ha una cosa que comparteixen totes les dones que és la llunyania del poder no? i crec que això facilita molt que hi hagi una comunicació molt més fluida i molt més oberta que no pas quan hem d'estar mantenint la bandera de la nostra comunitat no? i hem de defensar moltes coses no? Crec que aquesta llunyania del poder permet molt parlar des de l'experiència personal no? i crec que aquí on realment es guanya en el diàleg interreligiós.

Però igualment és un tema complicat perquè no sé ara no és per criticar-les a elles pobres que han fet molta feina i les aprecio molt, el col·lectiu de dones de l'església per exemple, que és un grup feminista catòlic que en un moment determinant van irrompre en el diàleg interreligiós per explicar-li a les altres dones què havien de fer perquè elles eren feministes des de no sé quants anys i havien de dir-se-li a les musulmanes que tal i que no sé què. Bueno nenes va has de baixar perquè tu has vingut aquí, tu has tingut aquest recurs, tu has viscut així, tu has fet això però cadascú té el seu procés, cadascú té les seves maneres de fer les coses, cadascú, cada religió és diferent també i el que a tu i que la religió et sembli una cosa, una barbaritat i tal i potser en una altra religió té un altre context.

Però en aquesta cosa de posar-nos totes en el mateix nivell no? i no parlo de jo estic alliberada i per tant t'alliberaré a tu no, no tu o tu t'has d'alliberar tu jo no a mi no m'ha vingut ningú a alliberar-me en tot cas el que he fet ho he fet jo doncs compartint coses i entre totes canviem això però cadascú des de la seva experiència i des de la seva vivència no?

No podem imposar l'alliberament o no podem imposar una forma d'alliberament que a mi s'ha

m'ha acudit i a mi em funciona però que potser amb un altre no, no?

~~I aquí hi ha tota una subtilesa no? d'aconseguir això que de vegades és una mica complicat~~——

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

SÍ ENTITATS 0,1567 12

1 F 23/05/2015 11:54

En cap cas es vol fer el discurs en el que tot està fet i solucionat i els centres de culte n'és un. Tot i que hem fet un procés, hem fet un camí i evidentment anem avançant perquè tenim molts centres de culte aproximadament 8000 centres dels quals 1.500 no són catòlics. Ens quedem amb els 1.500 perquè els altres no solen ser mal vistos.

Aquests 1.500 són resultat dels darrers 20 anys i vull posar en relleu que haver posat 1.500 centres de culte en el mapa jo penso que és envejable perquè diu molt a favor de la ciutadania del país. Això no treu, que estigui tot fet perquè queda molta feina a fer. Les comunitats han començat amb un local però la comunitat ha crescut i el local no dóna abast i això està passant en diferents municipis

2 F 23/05/2015 11:54

En cap cas es vol fer el discurs en el que tot està fet i solucionat i els centres de culte n'és un. Tot i que hem fet un procés, hem fet un camí i evidentment anem avançant perquè tenim molts centres de culte aproximadament 8000 centres dels quals 1.500 no són catòlics. Ens quedem amb els 1.500 perquè els altres no solen ser mal vistos.

Aquests 1.500 són resultat dels darrers 20 anys i vull posar en relleu que haver posat 1.500 centres de culte en el mapa jo penso que és envejable perquè diu molt a favor de la ciutadania del país. Això no treu, que estigui tot fet perquè queda molta feina a fer. Les comunitats han començat amb un local però la comunitat ha crescut i el local no dóna abast i això està passant en diferents municipis

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

3 F 23/05/2015 11:55

Hi ha necessitat i demana perquè els locals no donen abast perquè la comunitat ha crescut. Partint de la meva experiència, és que les dificultats no responen a la vessant política. Això va molt en relació a les mentalitats de les persones. Té a veure amb les conviccions quan un alcalde o alcaldessa entén que es un dret i per tant és més fàcil però en aquells municipis on aquesta consciència no hi és tan present és més difícil poder arribar-hi.2.4

4 F 23/05/2015 11:55

Hi ha necessitat i demana perquè els locals no donen abast perquè la comunitat ha crescut. Partint de la meva experiència, és que les dificultats no responen a la vessant política. Això va molt en relació a les mentalitats de les persones. Té a veure amb les conviccions quan un alcalde o alcaldessa entén que es un dret i per tant és més fàcil però en aquells municipis on aquesta consciència no hi és tan present és més difícil poder arribar-hi.2.4

5 F 23/05/2015 11:56

Sí, és difícil quantificar el pes. La religió pot esdevenir en part un conflicte perquè la religió moltes vegades és quelcom que transcendeix de mi cap a fora. La religió no només es subscriu a una esfera privada si no que també té un impacte més enllà d'aquesta esfera. Gairebé per naturalesa es vehicula en la comunitat, en l'espai públic. 2.4

6 F 23/05/2015 11:56

Sí, és difícil quantificar el pes. La religió pot esdevenir en part un conflicte perquè la religió moltes vegades és quelcom que transcendeix de mi cap a fora. La religió no només es subscriu a una esfera privada si no que també té un impacte més enllà d'aquesta esfera. Gairebé per naturalesa es vehicula en la comunitat, en l'espai públic. 2.4

7 F 23/05/2015 11:57

Per tant, jo no puc quantificar si no hi ha aquest coneixement, o sigui és important que la gent conegui el seu veí, el seu company d'habitació perquè la convivència sigui més fàcil.

8 F 23/05/2015 11:57

Per tant, jo no puc quantificar si no hi ha aquest coneixement, o sigui és important que la gent conegui el seu veí, el seu company d'habitació perquè la convivència sigui més fàcil.

9 F 23/05/2015 11:57

Aquí hi ha un gran camp a recórrer. Personalment crec que hi ha un gran camí a recórrer. En general en les religions el paper de la dona ha estat pobre. Hi ha confessions religioses que ja han entrat com per exemple, algunes denominacions evangèliques o protestants on la dona té un paper que no té el cristianisme, el judaisme o el Islam. En general, penso que hi ha un camí llarg a recórrer perquè el paper de la dona va més enllà si pot fer o no pot fer. Més enllà del que veus a simple vista perquè a ulls d'un ciutadà aquí de pocs anys de pot sobtar anar a la sinagoga veure a homes i dones i separats. Dic els més joves perquè en el cristianisme fins fa uns anys passava el mateix i en alguns pobles encara continua. Per tant, no ens podem quedar amb el que es veu si no el paper que fa la dona en cada tradició o religió.

10 F 23/05/2015 11:57

Aquí hi ha un gran camp a recórrer. Personalment crec que hi ha un gran camí a recórrer. En general en les religions el paper de la dona ha estat pobre. Hi ha confessions religioses que ja han entrat com per exemple, algunes denominacions evangèliques o protestants on la dona té un paper que no té el cristianisme, el judaisme o el Islam. En general, penso que hi ha un camí llarg a recórrer perquè el paper de la dona va més enllà si pot fer o no pot fer. Més enllà del que veus a simple vista perquè a ulls d'un ciutadà aquí de pocs anys de pot sobtar anar a la

sinagoga veure a homes i dones i separats. Dic els més joves perquè en el cristianisme fins fa uns anys passava el mateix i en alguns pobles encara continua. Per tant, no ens podem quedar amb el que es veu si no el paper que fa la dona en cada tradició o religió.

11 F 23/05/2015 11:58

Ahir al vespre és presentava un documental titulat Déu amb accent que s'emetrà en horari de màxim audiència, a les deu de la nit el pròxim dimarts a la tv3. És molt important que ens els mitjans de comunicació parlin amb normalitat de Déu, de les religions. Perquè per desgracia parlen molt poc i quan en parlen ho fan moltes vegades de manera despectiva o pejorativa o quan hi ha males notícies sobre la religió

12 F 23/05/2015 11:57

Ahir al vespre és presentava un documental titulat Déu amb accent que s'emetrà en horari de màxim audiència, a les deu de la nit el pròxim dimarts a la tv3. És molt important que ens els mitjans de comunicació parlin amb normalitat de Déu, de les religions. Perquè per desgracia parlen molt poc i quan en parlen ho fan moltes vegades de manera despectiva o pejorativa o quan hi ha males notícies sobre la religió

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Essomba

SÍ ENTITATS 0,2049 10

1 F 23/05/2015 12:32

Jo crec que es tolera. S'ha de contextualitzar històricament en el nostre país venim d'una forta tradició catòlica homogènia d'una forta presència de la religió catòlica apostòlica que dirigia la educació moral de la societat.

Aquesta realitat va canviar d'alguna manera crec que des de un parell o tres de dècades just amb la entrada de la democràcia a Espanya i Catalunya es va deixar de tindre una religió oficial i passa a començar considerar-se un estat bastant aconfessional. Jo crec que això ha generat una posició mitjana tirant cap a la laïcisme generant canvis a nivell polític, a nivell cultural poc però si a nivell d'imaginari social. Cal dir que la diversitat religiosa és un fet novedós

2 F 23/05/2015 12:32

Jo crec que es tolera. S'ha de contextualitzar històricament en el nostre país venim d'una forta tradició catòlica homogènia d'una forta presència de la religió catòlica apostòlica que dirigia la educació moral de la societat.

Aquesta realitat va canviar d'alguna manera crec que des de un parell o tres de dècades just amb la entrada de la democràcia a Espanya i Catalunya es va deixar de tindre una religió oficial i passa a començar considerar-se un estat bastant aconfessional. Jo crec que això ha generat una posició mitjana tirant cap a la laïcisme generant canvis a nivell polític, a nivell cultural poc però si a nivell d'imaginari social. Cal dir que la diversitat religiosa és un fet novedós

3 F 23/05/2015 12:33

L'àpid normatiu i l'àpid legislatiu/ normatiu i l'àpid executiu bàsicament. Des de l'àmbit legislatiu doncs tenim el que seria tres grans tres espais que són els que marquen l'estat d'Espanya tot hi ser bastant aconfessional. és important les lleis orgàniques d'educació religiosa pel fets curricular, el fet que actualment a l'IRPF només s'estigui reiterant en una religió en concret. En Catalunya la llei de culte que de fet que normativament s'encarrega de regular tot el tema dels centres o dels cultes fonamentalment perquè de fet la llei ve a garantir l'article 18 de la declaració dels Drets Humans que cap de les creences religioses quedi sense el seu centre de culte

4 F 23/05/2015 12:34

L'àpid normatiu i l'àpid legislatiu/ normatiu i l'àpid executiu bàsicament. Des de l'àmbit legislatiu doncs tenim el que seria tres grans tres espais que són els que marquen l'estat d'Espanya tot hi ser bastant aconfessional. és important les lleis orgàniques d'educació religiosa pel fets curricular, el fet que actualment a l'IRPF només s'estigui reiterant en una religió en concret. En Catalunya la llei de culte que de fet que normativament s'encarrega de regular tot el tema dels centres o dels cultes fonamentalment perquè de fet la llei ve a garantir l'article 18 de la declaració dels Drets Humans que cap de les creences religioses quedi sense el seu centre de culte

5 F 23/05/2015 12:38

Llavors alguns conflictes que han sorgit per aquest tema en algunes poblacions i en alguns barris i des de l'àpid legislatiu és el que s'està fent.

Per tant, jo diria que en l'àmbit legislatiu el que més cal treballar perquè jo crec que el nivell normatiu gira cap a la religió i no cap a la pluralitat de la religions i després el comportament de la acció i hagi un reactiu, és a dir, hi ha problemes, com ho fem a l'escola per ensenyar religió?

hi ha problemes amb els llocs fe culte doncs va pensem què podem fer.

6 F 23/05/2015 12:38

Llavors alguns conflictes que han sorgit per aquest tema en algunes poblacions i en alguns barris i des de l'àpid legislatiu és el que s'està fent.

Per tant, jo diria que en l'àmbit legislatiu el que més cal treballar perquè jo crec que el nivell normatiu gira cap a la religió i no cap a la pluralitat de la religions i després el comportament de la acció i hagi un reactiu, és a dir, hi ha problemes, com ho fem a l'escola per ensenyar religió? hi ha problemes amb els llocs fe culte doncs va pensem què podem fer. L'estat està com reactiu és a dir no amb un projecte clar o un model en quant a la gestió de la diversitat religiosa això en quant a la llei.

7 F 23/05/2015 12:38

L'estat està com reactiu és a dir no amb un projecte clar o un model en quant a la gestió de la diversitat religiosa això en quant a la llei.

Agregado	Codificado
Clasificación	Modificado el
Cobertura	Número de
referencias de codificación	referencia
	por Iniciales

8 F 23/05/2015 12:52

Com a països majoritaris la confessió declarada són els països confessionals islàmics- Per tal diguem-ne jo crec que hi ha una dificultat d'observar la diversitat. fruit de la situació perquè en el marc d'aquesta diversitat brilla molt més el Islam reaccionari que la religió musulmana. El més obert, el més plural, el més respectat pels musulmans i que també existeix penso que també es invisibilitzat. Això forma part d'un mecanisme social amb una lògica. Per tant, forma part, d'aquesta lògica aplastant en el qual si resulta que la població majoritària es percep com una amenaça islamofòbia contra la religió musulmana i el que seria la religió musulmana aquest comportament de la societat majoritària afavoreix els reaccionaris no els pluralistes oberts que respecten els drets humans perquè? perquè l'argument que es fa fàcil en les situacions aquestes ens estan amenaçant i per això ens tanquen en nosaltres mateixos. aquesta posició de tancar-se en si mateixos genera com a contra partida una reafirmació en la imatge social de "veus com ho veiem que és veritat que són tancats" amb la qual cosa encara els estigmatitzen més i com que es estigmatitzen més encara hi ha més tancament i per tant és un fet de és més difícil el tractament que ja té uns efectes a casa nostra

9 F 23/05/2015 12:52

Com a països majoritaris la confessió declarada són els països confessionals islàmics- Per tal diguem-ne jo crec que hi ha una dificultat d'observar la diversitat. fruit de la situació perquè en el marc d'aquesta diversitat brilla molt més el Islam reaccionari que la religió musulmana. El més obert, el més plural, el més respectat pels musulmans i que també existeix penso que també es invisibilitzat. Això forma part d'un mecanisme social amb una lògica. Per tant, forma part, d'aquesta lògica aplastant en el qual si resulta que la població majoritària es percep com una amenaça islamofòbia contra la religió musulmana i el que seria la religió musulmana aquest comportament de la societat majoritària afavoreix els reaccionaris no els pluralistes oberts que respecten els drets humans perquè? perquè l'argument que es fa fàcil en les situacions aquestes ens estan amenaçant i per això ens tanquen en nosaltres mateixos. aquesta posició de tancar-se en si mateixos genera com a contra partida una reafirmació en la imatge social de "veus com ho veiem que és veritat que són tancats" amb la qual cosa encara els estigmatitzen més i com que es estigmatitzen més encara hi ha més tancament i per tant és un fet de és més difícil el tractament que ja té uns efectes a casa nostra

10 F 23/05/2015 12:52

Com a països majoritaris la confessió declarada són els països confessionals islàmics- Per tal diguem-ne jo crec que hi ha una dificultat d'observar la diversitat. fruit de la situació perquè en el marc d'aquesta diversitat brilla molt més el Islam reaccionari que la religió musulmana. El més obert, el més plural, el més respectat pels musulmans i que també existeix penso que també es invisibilitzat. Això forma part d'un mecanisme social amb una lògica. Per tant, forma part, d'aquesta lògica aplastant en el qual si resulta que la població majoritària es percep com una amenaça islamofòbia contra la religió musulmana i el que seria la religió musulmana aquest comportament de la societat majoritària afavoreix els reaccionaris no els pluralistes oberts que respecten els drets humans perquè? perquè l'argument que es fa fàcil en les situacions aquestes ens estan amenaçant i per això ens tanquen en nosaltres mateixos. aquesta posició de tancar-se en si mateixos genera com a contra partida una reafirmació en la imatge social de "veus com ho veiem que és veritat que són tancats" amb la qual cosa encara els estigmatitzen

més i com que es estigmatitzen més encara hi ha més tancament i per tant és un fet de és més difícil el tractament que ja té uns efectes a casa nostra

Elementos internos\\francesc torredelot

SÍ ENTITATS 0,3837 26

1 F 23/05/2015 12:57

El concepte de religió des de les ciències de religió hi ha més de 100 definicions. No hi ha acords per tant no hi ha definició en la que tothom estigui d'acord. Nosaltres vam fer una definició funcional seguint els criteris de nacions unides. La definició feta per l'observació general 22 és la que fem servir. L'article 18 diu que s'ha de protegir les creences teistes, no teistes, ateus i els que no tenen cap religió. El terme creença i religió s'han de entendre en sentit ampli.

Els últims estudis que s'han fet d'aquest tema s'està definit religió a com allò que és perseguit.

2 F 23/05/2015 12:57

El concepte de religió des de les ciències de religió hi ha més de 100 definicions. No hi ha acords per tant no hi ha definició en la que tothom estigui d'acord. Nosaltres vam fer una definició funcional seguint els criteris de nacions unides. La definició feta per l'observació general 22 és la que fem servir. L'article 18 diu que s'ha de protegir les creences teistes, no teistes, ateus i els que no tenen cap religió. El terme creença i religió s'han de entendre en sentit ampli.

Els últims estudis que s'han fet d'aquest tema s'està definit religió a com allò que és perseguit.

3 F 23/05/2015 12:58

Estem parlant del comitè de drets humans. la religió sempre ha estat motiu de conflicte per excel·lència perquè la religió és una manera de estructurar la societat llavors el poder se'n aprofita. Fins pràcticament la industrialització la religió era una manera de cohesió social. La funció social per desgracia passa per davant de les religions en si mateixes o per la funció espiritual

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

4 F 23/05/2015 12:58

Estem parlant del comitè de drets humans. la religió sempre ha estat motiu de conflicte per excel·lència perquè la religió és una manera de estructurar la societat llavors el poder se'n aprofita. Fins pràcticament la industrialització la religió era una manera de cohesió social. La funció social per desgracia passa per davant de les religions en si mateixes o per la funció espiritual

5 F 23/05/2015 12:58

Nosaltres al percepció nostra és que hi ha una analfabetisme funcional religiosa. Vam estar fent mediació interreligiosa però a causa de la crisis vam el projecte va minvar una mica.

6 F 23/05/2015 12:58

Nosaltres al percepció nostra és que hi ha una analfabetisme funcional religiosa. Vam estar fent mediació interreligiosa però a causa de la crisis vam el projecte va minvar una mica.

7 F 23/05/2015 12:59

A Sabadell, Salt, Lleida, sant Adrià del Besòs, Vilafranca del Penedès, Blanes i Cunit. Nosaltres treballàvem amb comunitats religioses i després de retruc amb comunitat civil però sempre en funció de les comunitats socials i des de les comunitats socials.

8 F 23/05/2015 12:59

A Sabadell, Salt, Lleida, sant Adrià del Besòs, Vilafranca del Penedès, Blanes i Cunit. Nosaltres treballàvem amb comunitats religioses i després de retruc amb comunitat civil però sempre en funció de les comunitats socials i des de les comunitats socials.

9 F 23/05/2015 13:00

Era un conflicte de convivència amb els veïns, de convivència amb l'ajuntament. Però nosaltres aprofitàvem per fer altres coses com ara crear grups de diàleg. Això va pujar molt ràpidament però va baixar de cop quan es van acabar els recursos perquè nosaltres treballàvem amb tècnics de proximitat o sigui que fossin de les pròpies comunitats religioses. Per tant, eren persones que no eren sospitoses per a les comunitats.

10 F 23/05/2015 13:00

Era un conflicte de convivència amb els veïns, de convivència amb l'ajuntament. Però nosaltres aprofitàvem per fer altres coses com ara crear grups de diàleg. Això va pujar molt ràpidament però va baixar de cop quan es van acabar els recursos perquè nosaltres treballàvem amb tècnics de proximitat o sigui que fossin de les pròpies comunitats religioses. Per tant, eren persones que no eren sospitoses per a les comunitats.

11 F 23/05/2015 13:00

Era un conflicte de convivència amb els veïns, de convivència amb l'ajuntament. Però nosaltres aprofitàvem per fer altres coses com ara crear grups de diàleg. Això va pujar molt ràpidament però va baixar de cop quan es van acabar els recursos perquè nosaltres treballàvem amb tècnics de proximitat o sigui que fossin de les pròpies comunitats religioses. Per tant, eren persones que no eren sospitoses per a les comunitats.

12 F 23/05/2015 13:03

Per temes polítics sí que interessa molt perquè s'ha vist que políticament ven. Però per motius religiosos no. Quan tu creus que tens la veritat absoluta no tens interès en dialogar a no ser que petites esclatxes que obren les ortodòxies quan hi ha interessos compartits, és a dir, fer l'obi per

aconseguir uns privilegis, uns drets socials...

En la Unió Europea el màxim de visites que reben tots els parlamentaries és de comunitats religioses.

13 F 23/05/2015 13:03

Per temes polítics sí que interessa molt perquè s'ha vist que políticament ven. Però per motius religiosos no. Quan tu creus que tens la veritat absoluta no tens interès en dialogar a no ser que petites esclatxes que obren les ortodòxies quan hi ha interessos compartits, és a dir, fer l'obi per aconseguir uns privilegis, uns drets socials...

En la Unió Europea el màxim de visites que reben tots els parlamentaries és de comunitats religioses.

14 F 23/05/2015 13:17

El gran problema de convivència que hi ha són els centres de culte perquè com no hi ha la llibertat real a l'estat espanyol. Els que tenen concordats, els que tenen notori arraig, els que només tenen notori arraig i després els altres i teòricament hi ha llibertat per tothom. La llei de llibertat és una cosa, la realitat és una altra.

La llibertat religiosa per nacions unides és per ciutadans i per col·lectius. Només subsidiàriament és de col·lectius per ser un té els mateixos drets que la col·lectivitat però una altra cosa són les lleis de cada estat.

L'obertura de centres de culte són el que causa més conflictes entre comunitats i veïns. Entre societat civil catalana organitzada, ajuntament i veïns. Sobretot crea radicalisme en les comunitats que són víctimes sobretot protestants i musulmans.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

15 F 23/05/2015 13:17

El gran problema de convivència que hi ha són els centres de culte perquè com no hi ha la llibertat real a l'estat espanyol. Els que tenen concordats, els que tenen notori arraig, els que només tenen notori arraig i després els altres i teòricament hi ha llibertat per tothom. La llei de llibertat és una cosa, la realitat és una altra.

La llibertat religiosa per nacions unides és per ciutadans i per col·lectius. Només subsidiàriament és de col·lectius per ser un té els mateixos drets que la col·lectivitat però una altra cosa són les lleis de cada estat.

L'obertura de centres de culte són el que causa més conflictes entre comunitats i veïns. Entre societat civil catalana organitzada, ajuntament i veïns. Sobretot crea radicalisme en les comunitats que són víctimes sobretot protestants i musulmans.

16 F 23/05/2015 13:18

Perquè clar si tu veus que a la constitució tens un dret però que a la pràctica no es compleix i que els culpables són les autoritats és un motiu molt clar per estar en contra de la democràcia. Si jo tinc un dret civil que no es respecta doncs estaria enfadat. Cal dir que portat als tribunals sí que es respecta. Això és font de radicalisme i els polítics ho saben. Ara que passarà? segurament ho veurem dintre de quinze anys. Perquè si jo fos un jove d'aquestes comunitats i m'expliquen això, si ho mamo a casa i si ho sento... els més civilitzats no radicalitzaran però sempre hi haurà un tant per cent petit que actuaran. Els civilitzats procuraran fer-ho a partir de la llei de llibertat religiosa a Espanya que finalment sigui una llei equitativa, que sigui per tothom igual

17 F 23/05/2015 13:18

Perquè clar si tu veus que a la constitució tens un dret però que a la pràctica no es compleix i que els culpables són les autoritats és un motiu molt clar per estar en contra de la democràcia. Si jo tinc un dret civil que no es respecta doncs estaria enfadat. Cal dir que portat als tribunals sí que es respecta. Això és font de radicalisme i els polítics ho saben. Ara que passarà? segurament ho veurem dintre de quinze anys. Perquè si jo fos un jove d'aquestes comunitats i m'expliquen això, si ho mamo a casa i si ho sento... els més civilitzats no radicalitzaran però sempre hi haurà un tant per cent petit que actuaran. Els civilitzats procuraran fer-ho a partir de la llei de llibertat religiosa a Espanya que finalment sigui una llei equitativa, que sigui per tothom igual

18 F 23/05/2015 13:20

El que no pot ser és que hi hagi el mateix nombre de musulmans que de protestants a Catalunya i que els llocs de cultes siguin molt menys de la meitat. Què passa aquí? perquè tenen tan pocs llocs de culte els musulmans comparat amb els protestants i els mateixos protestants tenen problemes amb els llocs de culte. Perquè moltes esglésies pentacostal no els hi deixen obrir.

19 F 23/05/2015 13:20

El que no pot ser és que hi hagi el mateix nombre de musulmans que de protestants a Catalunya i que els llocs de cultes siguin molt menys de la meitat. Què passa aquí? perquè tenen tan pocs llocs de culte els musulmans comparat amb els protestants i els mateixos protestants tenen problemes amb els llocs de culte. Perquè moltes esglésies pentacostal no els hi deixen obrir.

20 F 23/05/2015 13:19

El que no pot ser és que hi hagi el mateix nombre de musulmans que de protestants a Catalunya

i que els llocs de cultes siguin molt menys de la meitat. Què passa aquí? perquè tenen tan pocs llocs de culte els musulmans comparat amb els protestants i els mateixos protestants tenen problemes amb els llocs de culte. Perquè moltes esglésies pentacostal no els hi deixen obrir

21 F 23/05/2015 13:20

En canvi els budistes no tenen cap problema. El cas dels musulmans és complicat perquè hi ha molta islamofòbia i creixent. La islamofòbia per un polític o un ajuntament és important perquè encara que no sigui islamofob, ser islamofob dóna vots. Això genera els silenci dels altres silenci dels que no estan d'acord amb aquesta postura.

Hi ha una discriminació tàcita contra els musulmans. El feminisme tot i que a vegades en té raó, sol apuntar molt contra el Islam. Els gais, lesbianes i transsexuals que també estan en desacord. Després l'església conservadora nacional catolicisme. Tots aquests tres més els partits antireligió. Tots aquest junts imaginat, no vull dir que s'hagin reunit per planejar per això dic que és discriminació tàcita. A vegades les tàcites són les que millor surten.

22 F 23/05/2015 13:20

En canvi els budistes no tenen cap problema. El cas dels musulmans és complicat perquè hi ha molta islamofòbia i creixent. La islamofòbia per un polític o un ajuntament és important perquè encara que no sigui islamofob, ser islamofob dóna vots. Això genera els silenci dels altres silenci dels que no estan d'acord amb aquesta postura.

Hi ha una discriminació tàcita contra els musulmans. El feminisme tot i que a vegades en té raó, sol apuntar molt contra el Islam. Els gais, lesbianes i transsexuals que també estan en desacord. Després l'església conservadora nacional catolicisme. Tots aquests tres més els partits antireligió. Tots aquest junts imaginat, no vull dir que s'hagin reunit per planejar per això dic que és discriminació tàcita. A vegades les tàcites són les que millor surten.

23 F 23/05/2015 13:21

Quan fem formacions per exemple als funcionaris de presó fem que se'n adonin perquè moltes vegades defensen aquestes postures de discriminació sense saber-ho. No et carreguis el cristianisme o l' Islam carregat a les persones que donen un mal exemple

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

24 F 23/05/2015 13:21

Quan fem formacions per exemple als funcionaris de presó fem que se'n adonin perquè moltes vegades defensen aquestes postures de discriminació sense saber-ho. No et carreguis el cristianisme o l' Islam carregat a les persones que donen un mal exemple _____

25 F 23/05/2015 13:29

No us podeu imaginar el poder fàctic que té l'església catòlica. Aquí s'equivoquen els líders religiosos perquè el nombre d'alumnes que fan religió confessional és molt petit.

26 F 23/05/2015 13:29

No us podeu imaginar el poder fàctic que té l'església catòlica. Aquí s'equivoquen els líders religiosos perquè el nombre d'alumnes que fan religió confessional és molt petit.

Elementos internos\joan-andres

SÍ ENTITATS 0,3808 18

1 F 23/05/2015 18:24

Jo crec que hi ha com dos apropaments pots trobar com dos maneres de arribar-hi: una és la percepció de persones que tenen sensibilització social en el àmbit si voleu fins i tot en l'àmbit sociopolític que creu que hi ha una pluralitat de creences religioses que segueix la població degut a la immigració o no però que quedi una diferència aquí faig un parèntesis jo crec que també una persona es pot definir com a religiosa si voleu fins i tot quan no creu en res, és a dir, s'està assumint una posició davant del fet religiós i que és "jo no l'accepto" .

Pot ser una agnòstic que diu potser que hi sigui però no es correspon saber-ho o pot ser un ateu que digui jo "milito per tal de demostrar que aquesta realitat existeix". Per tant, jo crec que hi ha un apropament més de tipus sociològic que crec que té una consciència i un interès molt més clar d'aquesta realitat.

Després hi ha un altre apropament que aniria sovint des de la perspectiva de política que és el que s'imaginen que és la religió. Poso un exemple: els meus alumnes aquí jo faig una assignatura que es diu "comunicació intercultural" i agafa alumnes d'àrees diferents periodisme, ADE, economia, màrqueting, dret... té molt èxit, o sigui està ple en el aula però quan comences a parla d'altres cultures i ja no parlo de altres religions, sinó d'altres cultures les opinions les tenen per les orelles però bueno els hi preguntes quantes persones coneixen que siguin xineses o que siguin de la India o que siguin d'Egipte o d'altre lloc. Tenim un problema amb aquesta perquè clar "jo a la tele he vist" , perquè "la meva tia em va dir". Aquest és l'altre problema, l'imaginari que tenim sobre les altres cultures que sovint provenen de prejudicis altres vegades de coses que hem sentit a dir, que hem llegit, actituds ... però jo crec que enmig de la percepció hi ha aquest dos aspectes; un aspecte de més real, més arrelats als corrents sociològics que estan a Catalunya i que s'estan movent i un altre, que és teòric. Malauradament, crec que la veu que prima és la més apropant al teòric perquè és la més propera als mitjans de comunicació. També és més propera als àmbits polítics per la consciència sobre la pluralitat religiosa fins i tot cultural, és més teòrica. Llavors en aquest sentit aquesta seria una sensació molt més basada en una preconcepció de

2 F 23/05/2015 18:24

Jo crec que hi ha com dos apropaments pots trobar com dos maneres de arribar-hi: una és la percepció de persones que tenen sensibilització social en el àmbit si voleu fins i tot en l'àmbit sociopolític que creu que hi ha una pluralitat de creences religioses que segueix la població degut a la immigració o no però que quedi una diferència aquí faig un parèntesis jo crec que també una persona es pot definir com a religiosa si voleu fins i tot quan no creu en res, és a dir, s'està assumint una posició davant del fet religiós i que és "jo no l'accepto".

Pot ser una agnòstic que diu potser que hi sigui però no es correspon saber-ho o pot ser un ateu que digui jo "milito per tal de demostrar que aquesta realitat existeix". Per tant, jo crec que hi ha un apropament més de tipus sociològic que crec que té una consciència i un interès molt més clar d'aquesta realitat.

Després hi ha un altre apropament que aniria sovint des de la perspectiva de política que és el que s'imaginen que és la religió. Poso un exemple: els meus alumnes aquí jo faig una assignatura que es diu "comunicació intercultural" i agafa alumnes d'àrees diferents periodisme, ADE, economia, màrqueting, dret... té molt èxit, o sigui està ple en el aula però quan comences a parla d'altres cultures i ja no parlo de altres religions, sinó d'altres cultures les opinions les tenen per les orelles però bueno els hi preguntes quantes persones coneixen que siguin xineses o que siguin de la India o que siguin d'Egipte o d'altre lloc. Tenim un problema amb aquesta perquè clar "jo a la tele he vist", perquè "la meva tia em va dir". Aquest és l'altre problema, l'imaginari que tenim sobre les altres cultures que sovint provenen de prejudicis altres vegades de coses que hem sentit a dir, que hem llegit, actituds ... però jo crec que enmig de la percepció hi ha aquest dos aspectes; un aspecte de més real, més arrelats als corrents sociològics que estan a Catalunya i que s'estan movent i un altre, que és teòric. Malauradament, crec que la veu que prima és la més apropant al teòric perquè és la més propera als mitjans de comunicació. També és més propera als àmbits polítics per la consciència sobre la pluralitat religiosa fins i tot cultural, és més teòrica. Llavors en aquest sentit aquesta seria una sensació molt més basada en una preconcepció de

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

3 F 23/05/2015 18:24

Ostres aquí hi ha gent que no pensa igual i que tampoc sabem com pensen que els imaginem de certa manera tot i que després no te res a veure i que percebem una certa manera que després resulta són molt diferents. També una mica...jo crec que hem saltat d'això, d'una curiositat a un problema i ara hem d'anar movent-se a una consciència més de clara de el que, de conèixer, de saber com es realment tot.... però això ara tot just comença.

4 F 23/05/2015 18:24

Ostres aquí hi ha gent que no pensa igual i que tampoc sabem com pensen que els imaginem de certa manera tot i que després no te res a veure i que percebem una certa manera que després resulta són molt diferents. També una mica...jo crec que hem saltat d'això, d'una curiositat a un problema i ara hem d'anar movent-se a una consciència més de clara de el que, de conèixer, de saber com es realment tot.... però això ara tot just comença.

5 F 23/05/2015 18:25

Llavors els procés és aquest i un dels temes que estem treballant de fet és, estem presentat un document en aquest sentit, és a dir, el que primer que hem de fer és que es coneguim. No dir que s'ha de fer sinó que sàpiga que és un musulmà, un hindú, què és un bahai, un budista. Que dintre de cada tradició hi ha una pluralitat i a partir d'aquí quan sapiguem que les coses són clares i distintes per fi podem començar a fer un altre direcció.

Per tant, jo crec que es comença a tenir aquesta consciència sobre el coneixement i el reconeixement de la pluralitat religiosa però es comença. Que fas un paral·lel que és diferent al que passa a Anglaterra. A Anglaterra porten molts anys amb el tema de coneixement i el tema de reconeixement ara estan en el tema de la gestió que és el tema que els ocupa jo crec que nosaltres d'aquí que arribem al tema de la gestió encara ens falta molt recorregut i no vull dir en pla bo "això sembla que ells sempre ho fan millor", no no, ni molt menys. Però si que crec que en aquest sentit sí que se n'ha anat al davant de... i primer hem de saber qui són, què fan, què pensen i més endavant pensar en la gestió.

6 F 23/05/2015 18:25

Llavors els procés és aquest i un dels temes que estem treballant de fet és, estem presentat un document en aquest sentit, és a dir, el que primer que hem de fer és que es coneguim. No dir que s'ha de fer sinó que sàpiga que és un musulmà, un hindú, què és un bahai, un budista. Que dintre de cada tradició hi ha una pluralitat i a partir d'aquí quan sapiguem que les coses són clares i distintes per fi podem començar a fer un altre direcció.

Per tant, jo crec que es comença a tenir aquesta consciència sobre el coneixement i el reconeixement de la pluralitat religiosa però es comença. Que fas un paral·lel que és diferent al que passa a Anglaterra. A Anglaterra porten molts anys amb el tema de coneixement i el tema de reconeixement ara estan en el tema de la gestió que és el tema que els ocupa jo crec que nosaltres d'aquí que arribem al tema de la gestió encara ens falta molt recorregut i no vull dir en pla bo "això sembla que ells sempre ho fan millor", no no, ni molt menys. Però si que crec que en aquest sentit sí que se n'ha anat al davant de... i primer hem de saber qui són, què fan, què pensen i més endavant pensar en la gestió.

7 F 23/05/2015 18:26

Una cosa, jo crec que aquí cal distingir entre la aspecte polític de la religió i el que els politics fan de la religió perquè són dues coses diferents. Pel que fa l'aspecte polític de la religió jo sincerament no estic d'acord amb el plantejaments que diu que la religió no té res a veure amb la vida política. No, la religió té a veure amb tot des del moment en que una persona creu en

quelcom sobre natural i aquest quelcom de sobre natural li exigeix unes determinades formes d'acció o té com a conseqüències unes determinades formes d'actuar les conseqüències en donen en l'àmbit social, econòmic, polític educatiu etc. Les conseqüències sempre hi són i per tant no és que la religió estigui envaint un territori que no li correspon sinó que qualsevol creença més enllà de la religiosa ens porta a actuar de una determinada manera en un àmbit determinant.

En alguns àmbits aquestes conseqüències són molt més evidents per exemple, l'aspecte ètic de les religions i altres són més casuals no? Després hi ha un altre aspecte que és on crec que es confon la cosa i és el que el polític fa de la religió i aquí sí penso que hi ha un tema delicat perquè aquí entrem en un tema ...en el tema de la identitat i particularment els moments de crisi això ho demostra la història de la humanitat. Quan les coses es posen malament en el sentit que sigui la cosa més fàcil es culpar al de fora, al nouvingut o al diferent o al que sigui això és una estratègia política barata perquè ha funcionat durant molts segles. Això a tot arreu no només aquí.

Sí que crec que... estic parlant dels polítics, jo crec que aquí molt fàcilment tendim aquesta característica. També es veritat i vosaltres que veniu de la comunicació intercultural també hi ha un tema que és caracterològic que és la cultura mediterrània més concretament la grega, la espanyola, la portuguesa i la italiana som de blancs o negres no som de termes entremitjos no... o és molt bo o és dolent i és dolent per aquesta caricatura si voleu de les coses i és com si anem molt sovint les coses. Cultura són els grisos i els matisos no se'ls hi dóna importància i això també crec que ajuda a que els partits polítics tendeix a ser simplista, que utilitzi aquest tipus de mecanisme.

Per tant jo crec i resumint el que deia des de la política d'afer religions l'aspecte polític és que encara que sigui la defensa de alguns determinats drets o la defensa d'una identitat és impossible no fer alguna cosa al respecte per part de les comunitats religioses.

Però crec que per part dels polítics molt sovint degut a la ignorància però també per algunes estratègies comunicatives doncs aquesta marcada diferència és una mica com que el que fan els nens per... és com aquell nen que és nou.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

8 F 23/05/2015 18:26

Una cosa, jo crec que aquí cal distingir entre la aspecte polític de la religió i el que els polítics fan de la religió perquè són dues coses diferents. Pel que fa l'aspecte polític de la religió jo sincerament no estic d'acord amb el plantejaments que diu que la religió no té res a veure amb la vida política. No, la religió té a veure amb tot des del moment en que una persona creu en quelcom sobre natural i aquest quelcom de sobre natural li exigeix unes determinades formes d'acció o té com a conseqüències unes determinades formes d'actuar les conseqüències en donen en l'àmbit social, econòmic, polític educatiu etc. Les conseqüències sempre hi són i per tant no és que la religió estigui envaint un territori que no li correspon sinó que qualsevol creença més enllà de la religiosa ens porta a actuar de una determinada manera en un àmbit determinant.

En alguns àmbits aquestes conseqüències són molt més evidents per exemple, l'aspecte ètic de les religions i altres són més casuals no? Després hi ha un altre aspecte que és on crec que es confon la cosa i és el que el polític fa de la religió i aquí sí penso que hi ha un tema delicat perquè aquí entrem en un tema ...en el tema de la identitat i particularment els moments de crisis això ho demostra la història de la humanitat. Quan les coses es posen malament en el sentit que sigui la cosa més fàcil es culpar al de fora, al nouvingut o al diferent o al que sigui això és una estratègia política barata perquè ha funcionat durant molts segles. Això a tot arreu no només aquí.

Sí que crec que... estic parlant dels polítics, jo crec que aquí molt fàcilment tendim aquesta característica. També es veritat i vosaltres que veniu de la comunicació intercultural també hi ha un tema que és caracterològic que és la cultura mediterrània més concretament la grega, la espanyola, la portuguesa i la italiana som de blancs o negres no som de termes entremitjos no... o és molt bo o és dolent i és dolent per aquesta caricatura si voleu de les coses i és com si anem molt sovint les coses. Cultura són els grisos i els matisos no se'ls hi dóna importància i això també crec que ajuda a que els partits polítics tendeix a ser simplista, que utilitzi aquest tipus de mecanisme.

Per tant jo crec i resumint el que deia des de la política d'afer religions l'aspecte polític és que encara que sigui la defensa de alguns determinats drets o la defensa d'una identitat és impossible no fer alguna cosa al respecte per part de les comunitats religioses.

Però crec que per part dels polítics molt sovint degut a la ignorància però també per algunes estratègies comunicatives doncs aquesta marcada diferència és una mica com que el que fan els nens per... és com aquell nen que és nou.

9 F 23/05/2015 18:26

religios?

Jo crec que és intencionalment real, no dubto que les institucions polítiques parlin d'una aconfessionalitat però a la pràctica degut al que dèiem al començament de com les arrels aquí a Catalunya i ha Espanya s'ha viscut el fet religios i els monuments culturals que hi havia en aquest sentit hi ha un camí molt llarg a recórrer. Per exemple dubto molt i a més a més ho he constatat, dubto molt que molta gent quan parla de religió pensi en el Islam, en el Budisme... molts probablement estan pensant en l'església catòlica i prou.

Com que tenim aquest bagatge i estem condicionats per tant, el concepte de religió ja que està arrelat d'una forma determinada tot i que la realitat sigui diferent això significa canviar aquesta consciència. Prendre un pas que durant molt de temps... us poso un exemple que és gairebé empíric. Quan un diari parla de tema jo que sé d'alguna cosa relacionada amb l'església

catòlica molt probablement apareixerà en la secció de religió dient que el bisbe ha dit això o el papa ha fet lo altre. Però si parla d'una realitat relacionada amb el món social del Islam per exemple, no apareixerà en la secció de religió apareixerà en la secció social o política o el que sigui.

M'explico? sé que això és un tema que anant cap als marges significa no hem arribat ni tant sols a nivell d'estructuració de la informació a reconèixer que una part de la pluralitat religiosa vol dir que totes les religions tenen el seu pes i estan al mateix... no no la religió és l'església catòlica i de tant en tant apareix el protestantisme però no sortim d'aquí i això jo crec que és un dels tants termòmetres que es permeten dir. Hi ha una intenció de no ser confessional això sí però a la pràctica jo crec que també hi ha una bagatge cultural que costa molt superar. No dic que

10 F 23/05/2015 18:26

religiós?

Jo crec que és intencionalment real, no dubto que les institucions polítiques parlin d'una aconfessionalitat però a la pràctica degut al que dèiem al començament de com les arrels aquí a Catalunya i ha Espanya s'ha viscut el fet religiós i els monuments culturals que hi havia en aquest sentit hi ha un camí molt llarg a recórrer. Per exemple dubto molt i a més a més ho he constatat, dubto molt que molta gent quan parla de religió pensi en el Islam, en el Budisme... molts probablement estan pensant en l'església catòlica i prou.

Com que tenim aquest bagatge i estem condicionats per tant, el concepte de religió ja que està arrelat d'una forma determinada tot i que la realitat sigui diferent això significa canviar aquesta consciència. Prendre un pas que durant molt de temps... us poso un exemple que és gairebé empíric. Quan un diari parla de tema jo que sé d'alguna cosa relacionada amb l'església catòlica molt probablement apareixerà en la secció de religió dient que el bisbe ha dit això o el papa ha fet lo altre. Però si parla d'una realitat relacionada amb el món social del Islam per exemple, no apareixerà en la secció de religió apareixerà en la secció social o política o el que sigui.

M'explico? sé que això és un tema que anant cap als marges significa no hem arribat ni tant sols a nivell d'estructuració de la informació a reconèixer que una part de la pluralitat religiosa vol dir que totes les religions tenen el seu pes i estan al mateix... no no la religió és l'església catòlica i de tant en tant apareix el protestantisme però no sortim d'aquí i això jo crec que és un dels tants termòmetres que es permeten dir. Hi ha una intenció de no ser confessional això sí però a la pràctica jo crec que també hi ha una bagatge cultural que costa molt superar. No dic que

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

11 F 23/05/2015 18:30

A veure l'equip... a veure clarament la dificultat a nivell de la opinió pública en general i el que és el problema des de la perspectiva política bàsicament es troba amb les mesquites perquè ningú posa un problema si construeixen una ermita a Sabadell o sigui no té bàsicament mesquites i aquí hi ha una diferència o els sikhs creen un centre de culte en un garatge és que potser ni se'n adonen. El problema està diferenciat clarament en un nivell, jo crec que el tema dels centres de culte com a problema està precisament en el límit que marca el que dèiem abans entre el coneixement i la gestió. Hi ha moltes dècades de coneixement més allà superficials de la realitat en aquest cas les comunitats musulmanes i per tant, la gestió és penosa en aquest sentit. Però jo crec, tinc esperança, crec que... una cosa és dir la nostra societat és així d'aquesta forma determinada. Hem fer el possible per a que es mantingui d'aquesta manera. Per tant, fem totes les operacions i mogudes per tal que això es mantingui i a més hi ha un grup de musulmans aquí un altre allà però mantenim la societat. Però no funciona perquè no els interessa que la societat sigui així i la resta igual siguin religiosos o no, que són en paral·lel a la societat i volen que la societat així hi vagi incloent als diferents grups religiosos o no que vagin arribant i aquí és on està la qüestió. La gestió en aquest aspecte subratlla el manteniment de les altres i hem d'acceptar que aquest status quo ha canviat dintre de res tornem a la religió que tenim i si està lligada a una determinada tradició, etc és una cadena una mica llarga.

12 F 23/05/2015 18:30

A veure l'equip... a veure clarament la dificultat a nivell de la opinió pública en general i el que és el problema des de la perspectiva política bàsicament es troba amb les mesquites perquè ningú posa un problema si construeixen una ermita a Sabadell o sigui no té bàsicament mesquites i aquí hi ha una diferència o els sikhs creen un centre de culte en un garatge és que potser ni se'n adonen. El problema està diferenciat clarament en un nivell, jo crec que el tema dels centres de culte com a problema està precisament en el límit que marca el que dèiem abans entre el coneixement i la gestió. Hi ha moltes dècades de coneixement més allà superficials de la realitat en aquest cas les comunitats musulmanes i per tant, la gestió és penosa en aquest sentit. Però jo crec, tinc esperança, crec que... una cosa és dir la nostra societat és així d'aquesta forma determinada. Hem fer el possible per a que es mantingui d'aquesta manera. Per tant, fem totes les operacions i mogudes per tal que això es mantingui i a més hi ha un grup de musulmans aquí un altre allà però mantenim la societat. Però no funciona perquè no els interessa que la societat sigui així i la resta igual siguin religiosos o no, que són en paral·lel a la societat i volen que la societat així hi vagi incloent als diferents grups religiosos o no que vagin arribant i aquí és on està la qüestió. La gestió en aquest aspecte subratlla el manteniment de les altres i hem d'acceptar que aquest status quo ha canviat dintre de res tornem a la religió que tenim i si està lligada a una determinada tradició, etc és una cadena una mica llarga.

13 F 23/05/2015 18:30

Llavors jo crec que de conflicte religiosos com a tal amb la seva solvatat, la religió n'hi ha pocs comptats, n'hi ha però són comptats. En canvi, conflictes a partir de la recepció de la religiositat ens diu com identifiquem el tema de resolució de conflictes. Com identifiquem el problema amb la religió és que no necessàriament ha de ser la religió perquè en el cas del Padrino és la seva família, la cultura siciliana, tot el que vulgueu però no necessàriament és el tema religiós. Jo crec que sí que hi ha conflictes que poden ser arran del tema religiosos però

en realitat són limitadíssims en el que ja és un estigmatització del conflicte només el que és a partir del tema religiós i això perquè és un tema que fàcilment distorsionem i que nodreix una posició negativa sobre el tema de la religiositat i mira, m'atreviria a dir que és una idea tremendament laïcista en el sentit de dir que l'aspecte religiós s'ha de limitar més al aspecte més personal de la demostració externa s'ha d'eliminar perquè és fruit de conflicte no? si seran perquè no són conflictes religiosos sinó són conflictes de convivència fruits de la ignorància com passa en moltes altres coses no? no sé si m'he explicat bé

14 F 23/05/2015 18:31

Llavors jo crec que de conflicte religiosos com a tal amb la seva solvatat, la religió n'hi ha pocs comptats, n'hi ha però són comptats. En canvi, conflictes a partir de la recepció de la religiositat ens diu com identifiquem el tema de resolució de conflictes. Com identifiquem el problema amb la religió és que no necessàriament ha de ser la religió perquè en el cas del Padrino és la seva família, la cultura siciliana, tot el que vulgueu però no necessàriament és el tema religiós. Jo crec que sí que hi ha conflictes que poden ser arran del tema religiosos però en realitat són limitadíssims en el que ja és un estigmatització del conflicte només el que és a partir del tema religiós i això perquè és un tema que fàcilment distorsionem i que nodreix una posició negativa sobre el tema de la religiositat i mira, m'atreviria a dir que és una idea tremendament laïcista en el sentit de dir que l'aspecte religiós s'ha de limitar més al aspecte més personal de la demostració externa s'ha d'eliminar perquè és fruit de conflicte no? si seran perquè no són conflictes religiosos sinó són conflictes de convivència fruits de la ignorància com passa en moltes altres coses no? no sé si m'he explicat bé

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

15 F 23/05/2015 18:31

és el tema pendent de totes les tradicions religioses o sigui és un tema difícil no perquè les religions ens si mateixes siguin dolentes perquè s'afavoreixin un cert posicionament sobre la dona sinó perquè els contextos culturals o s'han desenvolupat, la majoria de les religions neixen abans del S.XV, però la situació de la dona ja era d'estar sota l'home, una opressió que es veu en els evangèlis, es veu en la Torà, en els llibres dels vedes, això ve de cultura. Els vedes diuen que la dona ha d'esperar a reencarnar-se en un home per poder arribar a l'alliberament i ja fa 4000 anys que ho deien eh! o sigui culturalment, en el àmbit en el qual ha nascut les religions teològiques tenen aquest aspecte cultural associat al paper de la dona. Llavors, donat que la transmissió que fan de les religions i de les interpretacions que fan de la seva doctrina va a partir d'aquestes arrels és molt difícil arribar a algun canvi perquè i això és una pregunta jo no tinc la resposta.

Fins a quin punt aquesta situació de la dona és part de la identitat aquesta religió o específica o fins a quin punt és part d'una arrel cultural i això no ho pots dividir amb un bisturí.

Jo crec que en part també respon a la lluita de tota tradició religiosa per defensar-se. El cas típic del cristianisme, els cristians pensaven bueno que Jesús crist a mort i a ressuscitat i se n'ha anat al cel i tornarà demà i demà passat tampoc llavors aquí ve el problema de la història però el que és creient la història els dies van passant i no passa res o sigui que fins i tot ha trigat (riures) jo potser hagués fet el mateix perquè els principis són molt nobles i quan s'han d'arrelar amb la història dia a dia amb els canvis, etc. El procés d'anar discernint què és el que és essencial i què és casual és molt difícil de canviar o sigui, això és un procés que jo crec ha de seguir cada tradició religiosa d'acord amb el seu tarannà. No es pot forçar d'una altra manera, és com dir-li a una persona que creu que jo que sé, que un hinduista dir-li quina tonteria que els esperits no existeixen. Això ho puc dir jo que no ho crec però per als hinduistes és important i per tant, no ens correspon a nosaltres determinar-ho.

16 F 23/05/2015 18:31

és el tema pendent de totes les tradicions religioses o sigui és un tema difícil no perquè les religions ens si mateixes siguin dolentes perquè s'afavoreixin un cert posicionament sobre la dona sinó perquè els contextos culturals o s'han desenvolupat, la majoria de les religions neixen abans del S.XV, però la situació de la dona ja era d'estar sota l'home, una opressió que es veu en els evangèlis, es veu en la Torà, en els llibres dels vedes, això ve de cultura. Els vedes diuen que la dona ha d'esperar a reencarnar-se en un home per poder arribar a l'alliberament i ja fa 4000 anys que ho deien eh! o sigui culturalment, en el àmbit en el qual ha nascut les religions teològiques tenen aquest aspecte cultural associat al paper de la dona. Llavors, donat que la transmissió que fan de les religions i de les interpretacions que fan de la seva doctrina va a partir d'aquestes arrels és molt difícil arribar a algun canvi perquè i això és una pregunta jo no tinc la resposta.

Fins a quin punt aquesta situació de la dona és part de la identitat aquesta religió o específica o fins a quin punt és part d'una arrel cultural i això no ho pots dividir amb un bisturí.

Jo crec que en part també respon a la lluita de tota tradició religiosa per defensar-se. El cas típic del cristianisme, els cristians pensaven bueno que Jesús crist a mort i a ressuscitat i se n'ha anat al cel i tornarà demà i demà passat tampoc llavors aquí ve el problema de la història però el que és creient la història els dies van passant i no passa res o sigui que fins i tot ha trigat (riures) jo potser hagués fet el mateix perquè els principis són molt nobles i quan s'han d'arrelar amb la història dia a dia amb els canvis, etc. El procés d'anar discernint què és el que és

essencial i què és casual és molt difícil de canviar o sigui, això és un procés que jo crec ha de seguir cada tradició religiosa d'acord amb el seu tarannà. No es pot forçar d'una altra manera, és com dir-li a una persona que creu que jo que sé, que un hinduista dir-li quina tonteria que els esperits no existeixen. Això ho puc dir jo que no ho crec però per als hinduistes és important i per tant, no ens correspon a nosaltres determinar-ho.

17 F 23/05/2015 18:33

sigui, sí que hi hagut moments en els que l'estudi del reconeixement s'ha portat a terme amb els es baixos però s'ha anat donant actualment, sé que hi ha una enorme confusió en aquest sentit. Una confusió a ressò d'altres coses a la manera o a la confusió que hi ha en com tractem el fet religiós. Si l'apropament al tema religiós es fa parlant-ne o no parlant-ne més d'aspectes cívics les hem com ignorat perquè com no parlem no existeix. Per tant, si ho fem només des de la perspectiva professional doncs s'ometen altres tradicions religioses i queda probablement la que històricament ha quedat més lligada a la cultura de la regió. Per tant, jo crec que en aquest sentit encara hi ha molt, treball a fer.

Crec que des de una perspectiva menys política que crec que és menys en quant als problemes educatius i una perspectiva més epistemològica. El coneixement i el reconeixement d'unes tradicions religioses i que moltes estan aquí mateix formen part de la societat civil requereixen ser estudiades perquè siguin reconegudes i moltes d'elles provenen de gent culturalment que tenen un significat importantíssim ha portat efectes cabdals de la cultura contemporània. Per tant, mereixen ser objecte d'estudi i de coneixement. Però en aquest sentit no és perquè siguin un aspecte religiós sinó perquè siguin un aspecte cultural, és part de la cultura, doncs com estudiem literatura, s'ha de reconèixer. Per tant, jo sóc una mica pessimista perquè crec que les decisions que s'han anat prenent durant els últims 14 o 15 anys són de caire polític no són de caire educatiu. Això sembla un ping-pong partit que governa anirà cap un costat i cap a l'altre i no apuntem al tema religiós que és un tema arrelat a cultura... és un tema complicat —

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

18 F 23/05/2015 18:33

sigui, sí que hi hagut moments en els que l'estudi del reconeixement s'ha portat a terme amb els es baixos però s'ha anat donant actualment, sé que hi ha una enorme confusió en aquest sentit. Una confusió a ressò d'altres coses a la manera o a la confusió que hi ha en com tractem el fet religiós. Si l'apropament al tema religiós es fa parlant-ne o no parlant-ne més d'aspectes cívics les hem com ignorat perquè com no parlem no existeix. Per tant, si ho fem només des de la perspectiva professional doncs s'ometen altres tradicions religioses i queda probablement la que històricament ha quedat més lligada a la cultura de la regió. Per tant, jo crec que en aquest sentit encara hi ha molt, treball a fer.

Crec que des de una perspectiva menys política que crec que és menys en quant als problemes educatius i una perspectiva més epistemològica. El coneixement i el reconeixement d'unes tradicions religioses i que moltes estan aquí mateix formen part de la societat civil requereixen ser estudiades perquè siguin reconegudes i moltes d'elles provenen de gent culturalment que tenen un significat importantíssim ha portat efectes cabdals de la cultura contemporània. Per tant, mereixen ser objecte d'estudi i de coneixement. Però en aquest sentit no és perquè siguin un aspecte religiós sinó perquè siguin un aspecte cultural, és part de la cultura, doncs com estudiem literatura, s'ha de reconèixer. Per tant, jo sóc una mica pessimista perquè crec que les decisions que s'han anat prenent durant els últims 14 o 15 anys són de caire polític no són de caire educatiu. Això sembla un ping-pong partit que governa anirà cap un costat i cap a l'altre i no apuntem al tema religiós que és un tema arrelat a

Elementos internos\\Lucia Montolio

SÍ ENTITATS 0,3285 30

1 F 23/05/2015 13:40

hi ha molta consciència o almenys crec que hi és la consciència de la diversitat cultural però menys consciència de diversitat religiosa. En el sentit que sí s'associa molt a una cultura i potser el tema de la religió està més amagat. Jo crec que hi ha grups molt concrets que sí són més visibles per dur una vestimenta llavors seria una manera amb la qual la gent els visibilitza molt i clar l'imaginari que hi ha

2 F 23/05/2015 13:40

hi ha molta consciència o almenys crec que hi és la consciència de la diversitat cultural però menys consciència de diversitat religiosa. En el sentit que sí s'associa molt a una cultura i potser el tema de la religió està més amagat. Jo crec que hi ha grups molt concrets que sí són més visibles per dur una vestimenta llavors seria una manera amb la qual la gent els visibilitza molt i clar l'imaginari que hi ha

3 F 23/05/2015 13:41

La religió és un fet que molta gent no acaba de... també per la tradició que hi ha aquí per catolicisme de l'època de Franco ho no sé. Sí que hi ha un cert rebuig cap a la religió en general. Després cap a les minories religioses aquí treballem els prejudicis dels nens o la percepció que tenen els nens sí que hi ha concepció i prejudicis sobretot cap al Islam claríssimament. Cap al judaisme també hi ha cosetes es pensa que s'ha acabat amb el tema del judaisme però sí que hi ha prejudicis cap als jueus però sobretot amb els musulmans hi ha un

imaginari que està molt marcat per la imatge que donen els mitjans de comunicació i evidentment pel que està passant en alguns països musulmans i llavors ells (els nens) tenen una imatge del Islam doncs de certa opressió, opressió cap a la dona, fonamentalisme tot això sí que surt a vegades i llavors fan moltes preguntes sobre aquests temes. Els nens tenen curiositat i de vegades surten coses.

4 F 23/05/2015 13:41

La religió és un fet que molta gent no acaba de... també per la tradició que hi ha aquí per catolicisme de l'època de Franco ho no sé. Sí que hi ha un cert rebuig cap a la religió en general. Després cap a les minories religioses aquí treballem els prejudicis dels nens o la percepció que tenen els nens sí que hi ha concepció i perjudicis sobretot cap al Islam claríssimament. Cap al judaisme també hi ha cosetes es pensa que s'ha acabat amb el tema del judaisme però sí que hi ha prejudicis cap als jueus però sobretot amb els musulmans hi ha un imaginari que està molt marcat per la imatge que donen els mitjans de comunicació i evidentment pel que està passant en alguns països musulmans i llavors ells (els nens) tenen una imatge del Islam doncs de certa opressió, opressió cap a la dona, fonamentalisme tot això sí que surt a vegades i llavors fan moltes preguntes sobre aquests temes. Els nens tenen curiositat i de vegades surten coses.

5 F 23/05/2015 13:42

Crec que a nivell català des de les administracions públiques es fan coses o sigui la generalitat de Catalunya té la direcció general d'afers religiosos i és l'única comunitat autònoma d'Espanya que s'ocupa d'aquestes coses. Per tant, s'està treballant bastant això i jo crec que des de la societat civil també es fan moltes coses. La qüestió és que existeixen molt poques associacions, aquí haurien dos punts hi ha la societat civil i les pròpies comunitats religioses. Llavors hi ha comunitats religioses que sí estan oberts al diàleg, treballen pel diàleg.

6 F 23/05/2015 13:42

Crec que a nivell català des de les administracions públiques es fan coses o sigui la generalitat de Catalunya té la direcció general d'afers religiosos i és l'única comunitat autònoma d'Espanya que s'ocupa d'aquestes coses. Per tant, s'està treballant bastant això i jo crec que des de la societat civil també es fan moltes coses. La qüestió és que existeixen molt poques associacions, aquí haurien dos punts hi ha la societat civil i les pròpies comunitats religioses. Llavors hi ha comunitats religioses que sí estan oberts al diàleg, treballen pel diàleg.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

7 F 23/05/2015 13:44

Jo crec que no és diferent, jo crec que no és diferent perquè el que tenen les comunitats religioses o les associacions que tenen a veure amb el cristianisme donen molta importància a l'eix espiritual i com que aquesta importància la té llavors es valoren moltes religions. Amb això no vull dir que totes les comunitats religioses catòliques n'hi ha algunes més obertes i altres més tancades.

8 F 23/05/2015 13:44

Jo crec que no és diferent, jo crec que no és diferent perquè el que tenen les comunitats religioses o les associacions que tenen a veure amb el cristianisme donen molta importància a l'eix espiritual i com que aquesta importància la té llavors es valoren moltes religions. Amb això no vull dir que totes les comunitats religioses catòliques n'hi ha algunes més obertes i altres més tancades.

9 F 23/05/2015 13:51

Llavors trobo que la religió se sigui o no religió és un fet important que forma part de la cultura i que ens aniria molt bé conèixer mínimament i més en la societat actual que ens ajudaria a entendre millor el que està passant al món.

10 F 23/05/2015 13:51

Llavors trobo que la religió se sigui o no religió és un fet important que forma part de la cultura i que ens aniria molt bé conèixer mínimament i més en la societat actual que ens ajudaria a entendre millor el que està passant al món.

11 F 23/05/2015 13:52

Sí, l'escola d'administració pública té uns cursos i aquest serà el segon any. Aquests cursos estan coordinats per migra studium, per l'ISCREP . Què és l'ISCREP?

És institut superior de ciències religioses de Barcelona i estan ubicats al seminari de Barcelona que està al carrer Diputació entre Balmes i Enric Granados? Llavors, migra studium, l'ISCREP i migració i justícia coordinen un curs que es dona als funcionaris o als treballadors que estan interessats en formar-se en la religió ja sigui a nivell personal o a nivell professional malgrat sigui una línia molt fina. Nosaltres per exemple, el Jaume Flaqué és un dels professors que treballa. Ara que hi penso crec que és el GETER i no migració i justícia els que també participen en aquests cursos

12 F 23/05/2015 13:52

Sí, l'escola d'administració pública té uns cursos i aquest serà el segon any. Aquests cursos estan coordinats per migra studium, per l'ISCREP . Què és l'ISCREP?

És institut superior de ciències religioses de Barcelona i estan ubicats al seminari de Barcelona que està al carrer Diputació entre Balmes i Enric Granados? Llavors, migra studium, l'ISCREP i migració i justícia coordinen un curs que es dona als funcionaris o als treballadors que estan interessats en formar-se en la religió ja sigui a nivell personal o a nivell professional malgrat sigui una línia molt fina. Nosaltres per exemple, el Jaume Flaqué és un dels professors que treballa. Ara que hi penso crec que és el GETER i no migració i justícia els que també participen en aquests cursos

13 F 23/05/2015 13:53

Jo crec que consciència sí que n'hi ha tot depèn si la vulguis acceptar. Tot depèn si tu vols invisibilitzar la realitat poso per cas aquí en ciutat vella aquí quan arriba el Ramadà els musulmans necessiten un lloc per pregar i no n'hi ha i per tant, es veuen manifestacions. Però

es clar aquí hi ha un problema i és que no tenen una mesquita on anar a pregar. Llavors tu pots intentar invisibilitzar un col·lectiu i un col·lectiu és molt perillós invisibilitzar-lo i atenció hi ha una atenció que no s'està cobrint

14 F 23/05/2015 13:53

Jo crec que consciència sí que n'hi ha tot depèn si la vulguis acceptar. Tot depèn si tu vols invisibilitzar la realitat poso per cas aquí en ciutat vella aquí quan arriba el Ramadà els musulmans necessiten un lloc per pregar i no n'hi ha i per tant, es veuen manifestacions. Però es clar aquí hi ha un problema i és que no tenen una mesquita on anar a pregar. Llavors tu pots intentar invisibilitzar un col·lectiu i un col·lectiu és molt perillós invisibilitzar-lo i atenció hi ha una atenció que no s'està cobrint

15 F 23/05/2015 13:53

Per tant, consciència social sí que n'hi ha de la diversitat religiosa i cultural que té Catalunya en general. Altra cosa és que s'accepti, que la rebutgis o que vulguis fer veure que no hi és. Però és evident perquè passeges pel carrer i és evident.

16 F 23/05/2015 13:53

Per tant, consciència social sí que n'hi ha de la diversitat religiosa i cultural que té Catalunya en general. Altra cosa és que s'accepti, que la rebutgis o que vulguis fer veure que no hi és. Però és evident perquè passeges pel carrer i és evident.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

17 F 23/05/2015 15:13

Darrera dels mitjans de comunicació està la política i al darrera està la economia que és la gran. Al final és tot una qüestió de diners o almenys jo és el que veig. Poso un exemple, encara que sembli demagògic quan ve un jeque àrab que vol celebrar la seva boda li lloguem el museu de història contemporània si cal. Ara si ve un musulmà que està buscant feina del nord d'Àfrica ja no ens agrada tant i per tant, la història s'està convertint en diners.

18 F 23/05/2015 15:13

Darrera dels mitjans de comunicació està la política i al darrera està la economia que és la gran. Al final és tot una qüestió de diners o almenys jo és el que veig. Poso un exemple, encara que sembli demagògic quan ve un jeque àrab que vol celebrar la seva boda li lloguem el museu de història contemporània si cal. Ara si ve un musulmà que està buscant feina del nord d'Àfrica ja no ens agrada tant i per tant, la història s'està convertint en diners.

19 F 23/05/2015 15:14

Jo sempre he pensat que la llei és la llei i la vida és la vida són dimensions que van en paral·lel i que no acaben de trobar-se mai, és a dir, malgrat l'estat digui que és aconfessional la tradició catòlica cristiana ens influeix molt. Per exemple, el calendari laboral, el calendari educatiu. Ara que arriba Nadal es celebra a les escoles, després vindrà setmana santa...Potser s'ha perdut una mica el valor religiós de la festivitat ja que no veuràs cap signe religiós i per tant, s'ha convertit en una festa consumista. Però crec que la nostra societat malgrat que els habitants tendeixen a ser més aconfessionals, sí que hi ha una valors en la religió cristiana-catòlica. Per tant, l'estat pot definir-se com vulgui però la societat té UN PASSAT, UNA HISTÒRIA, uns costums i valors com la compassió, el perdó, que moltes vegades surt.

20 F 23/05/2015 15:14

Jo sempre he pensat que la llei és la llei i la vida és la vida són dimensions que van en paral·lel i que no acaben de trobar-se mai, és a dir, malgrat l'estat digui que és aconfessional la tradició catòlica cristiana ens influeix molt. Per exemple, el calendari laboral, el calendari educatiu. Ara que arriba Nadal es celebra a les escoles, després vindrà setmana santa...Potser s'ha perdut una mica el valor religiós de la festivitat ja que no veuràs cap signe religiós i per tant, s'ha convertit en una festa consumista. Però crec que la nostra societat malgrat que els habitants tendeixen a ser més aconfessionals, sí que hi ha una valors en la religió cristiana-catòlica. Per tant, l'estat pot definir-se com vulgui però la societat té UN PASSAT, UNA HISTÒRIA, uns costums i valors com la compassió, el perdó, que moltes vegades surt.

21 F 23/05/2015 15:15

Entrar al AUAR que és una pàgina del ajuntament de Barcelona tenen comptabilitzats els centres de culte de Catalunya i Barcelona. En quant als centres de cultes s'interposen tres coses. Primerament, la (1) opinió pública perquè hi ha una por, un desconeixement, hi ha tot un imaginari social que aquí també treballem amb els nens. Després (2) una qüestió econòmica, perquè no sé si des de l'administració pública es podria pagar una mesquita. Llavors què has de fer? Demanar diners als de fora però es clar si els musulmans demanen diners al seu país d'origen. Llavors aquí hi haurà una gestió externa i això potser els musulmans que hi viuen aquí no ho volen. Després, està (3) la llei que limita el nombre de centre de culte que es poden obrir. Per exemple, les esglésies o estan buides o va molt poca gent. Per això, perquè tantes esglésies si no hi ha tanta demanda i no oferir aquest espai als grups que ho necessiten

22 F 23/05/2015 15:15

Entrar al AUAR que és una pàgina del ajuntament de Barcelona tenen comptabilitzats els centres de culte de Catalunya i Barcelona. En quant als centres de cultes s'interposen tres coses. Primerament, la (1) opinió pública perquè hi ha una por, un desconeixement, hi ha tot un imaginari social que aquí també treballem amb els nens. Després (2) una qüestió econòmica, perquè no sé si des de l'administració pública es podria pagar una mesquita. Llavors què has de fer? Demanar diners als de fora però es clar si els musulmans demanen diners al seu país d'origen. Llavors aquí hi haurà una gestió externa i això potser els musulmans que hi viuen aquí no ho volen. Després, està (3) la llei que limita el nombre de centre de culte que es poden obrir. Per exemple, les esglésies o estan buides o va molt poca gent. Per això, perquè tantes esglésies si no hi ha tanta demanda i no oferir aquest espai als grups que ho necessiten

23 F 23/05/2015 15:15

Crec que hi ha un nombre màxim de centres de culte que pots construir en una ciutat i no sé si també està limitat a nombre de fidels de cada religió o persones que ho demanen. També, la por que pot haver en el estat de que hi hagi influència de fora. L'altre dia estava parlant amb en Jaume Flaquè que és formador del curs que us comentava abans... em deia que els musulmans d'aquí parlen de FER UN ISLAM CATALÀ que el puguin fer entre ells sense influència de fora

24 F 23/05/2015 15:15

Crec que hi ha un nombre màxim de centres de culte que pots construir en una ciutat i no sé si també està limitat a nombre de fidels de cada religió o persones que ho demanen. També, la por que pot haver en el estat de que hi hagi influència de fora. L'altre dia estava parlant amb en Jaume Flaquè que és formador del curs que us comentava abans... em deia que els musulmans d'aquí parlen de FER UN ISLAM CATALÀ que el puguin fer entre ells sense influència de fora

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

25 F 23/05/2015 15:18

Per mi hi ha dues línies, la primera és la tradicional i la segona és la espiritual. Jo parlo com a cristiana. La societat en general deixant de banda la religió, per història l'home ha estat el fort per força física la dona ha quedar relegada aquí. Les coses van evolucionant però és més subtil. És evident que la societat en general hi ha diferències entre homes i dones més enllà que les biològiques. Per exemple, quan tu entres a fer una entrevista i et pregunten si vols tenir fills i a l'home no li pregunten ja s'està marcant la diferència. Llavors estan tancant unes oportunitats o et serà més difícil arribar-hi això pel que fa al tema històric. Llavors dintre de la religió com a element de la societat es reproduïx el mateix, és a dir, uns poders, uns atributs, uns rols que per exemple en el cas del cristianisme catòlic els homes poden arribar a ser papes i la dona no ho pot ser perquè està en altres funcions.

El cant, de la catequesis dels nens ho fan les dones, jo sobtosament no tinc ganes de ser papa però si hagués alguna dona que volgués ser papa no ho pot ser. Perquè? i aquí ve la pregunta. Jo amb la meva espiritualitat parlo amb Déu i a Déu li és igual si tu ets dona o ets home. El que compta és el que vulguis fer en aquesta vida.

Per tant, suposo que amb l'evolució això anirà canviant perquè clar cada vegada més ens hem d'ajudar uns als altres serà una evolució històrica com la incorporació de la dona a la feina. O sigui que hi han hagut moments històrics que han propiciat que això passi com ara després de les

26 F 23/05/2015 15:18

Per mi hi ha dues línies, la primera és la tradicional i la segona és la espiritual. Jo parlo com a cristiana. La societat en general deixant de banda la religió, per història l'home ha estat el fort per força física la dona ha quedar relegada aquí. Les coses van evolucionant però és més subtil. És evident que la societat en general hi ha diferències entre homes i dones més enllà que les biològiques. Per exemple, quan tu entres a fer una entrevista i et pregunten si vols tenir fills i a l'home no li pregunten ja s'està marcant la diferència. Llavors estan tancant unes oportunitats o et serà més difícil arribar-hi això pel que fa al tema històric. Llavors dintre de la religió com a element de la societat es reproduïx el mateix, és a dir, uns poders, uns atributs, uns rols que per exemple en el cas del cristianisme catòlic els homes poden arribar a ser papes i la dona no ho pot ser perquè està en altres funcions.

El cant, de la catequesis dels nens ho fan les dones, jo sobtosament no tinc ganes de ser papa però si hagués alguna dona que volgués ser papa no ho pot ser. Perquè? i aquí ve la pregunta. Jo amb la meva espiritualitat parlo amb Déu i a Déu li és igual si tu ets dona o ets home. El que compta és el que vulguis fer en aquesta vida.

Per tant, suposo que amb l'evolució això anirà canviant perquè clar cada vegada més ens hem d'ajudar uns als altres serà una evolució històrica com la incorporació de la dona a la feina. O sigui que hi han hagut moments històrics que han propiciat que això passi com ara després de les guerres.—

27 F 23/05/2015 15:19

De forma personal crec que existeix en totes les religions. Un altre important que s'ha de destacar és com ho viu la dona. Perquè hi ha dones que els hi sembla molt bé i que per tant, no les hi pots dir que estàs molt equivocada, que no has de cuidar dels fills i que has de sortir al carrer a guanyar-te els cales. Si aquella dona ha decidit lliurement però en el moment que tu quartes la llibertat amb l'argument de que no pots perquè ets dona aquí sí tenim un problema. Aquesta justificació sí que hi és en totes les religions o jo almenys ho veig.

Si a la ho decideix i escolli així doncs està bé però la qüestió és si la dona no té la opció d'escollir. Per tant, tindre un cos o un altre, un gènere un altre això es biològic i no té res a veure amb la capacitat.

L'altre és que si tu tens aquesta espiritualitat i relació amb Déu, és ell qui et diu i davant d'ell tots som iguals.

28 F 23/05/2015 15:19

De forma personal crec que existeix en totes les religions. Un altre important que s'ha de destacar és com ho viu la dona. Perquè hi ha dones que els hi sembla molt bé i que per tant, no les hi pots dir que estàs molt equivocada, que no has de cuidar dels fills i que has de sortir al carrer a guanyar-te els cales. Si aquella dona ha decidit lliurement però en el moment que tu quartes la llibertat amb l'argument de que no pots perquè ets dona aquí sí tenim un problema. Aquesta justificació sí que hi és en totes les religions o jo almenys ho veig.

Si a la ho decideix i escolli així doncs està bé però la qüestió és si la dona no té la opció d'escollir. Per tant, tindre un cos o un altre, un gènere un altre això es biològic i no té res a veure amb la capacitat.

L'altre és que si tu tens aquesta espiritualitat i relació amb Déu, és ell qui et diu i davant d'ell tots som iguals.

29 F 23/05/2015 15:19

Jo crec que la situació social si va canviant i això fa por. A l'església catòlica pel que fa les bases hi ha canvis com per exemple, el papa que tenim. Per tant, sí que crec que hi ha un canvi en el discurs social ara altra cosa és que aquest canvi agradi ja que el que es desconeix a primera vista fa por. La frase de "más vale pájaro en mano que ciento volando" em sembla horrible que vol dir que si deixes anar aquell ocell que tens a la mà vindria a ser el sistema que coneixem de sempre que funciona mínimament i que per tant no es canvia. Perdent la possibilitat de conèixer altres ocells o millor deixa anar el que tens i observa el que passa

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

30 F 23/05/2015 15:19

Jo crec que la situació social si va canviant i això fa por. A l'església catòlica pel que fa les bases hi ha canvis com per exemple, el papa que tenim. Per tant, sí que crec que hi ha un canvi en el discurs social ara altra cosa és que aquest canvi agradi ja que el que es desconeix a primera vista fa por. La frase de "más vale pájaro en mano que ciento volando" em sembla horrible que vol dir que si deixes anar aquell ocell que tens a la mà vindria a ser el sistema que coneixem de sempre que funciona mínimament i que per tant no es canvia. Perdent la possibilitat de conèixer altres ocells o millor deixa anar el que tens i observa el que passa

Elementos internos\\Teresa

Sí ENTITATS 0,1722 11

1 F 23/05/2015 15:42

Es fa aquesta gestió de la diversitat hereva del que ha estat la posició religiosa a Espanya històrica ve d'un rebuig molt frontal a tot el que sigui religió molt lligat a terme religió a una dictadura, a una postura retrograda, a una manca de llibertats, a mirar enrere i no mirar endavant. Tot una sèrie d'elements que van molt lligats a la percepció de religió identificada a la església catòlica. Fruit d'això, tot el que és religió s'intenta rebutjar perquè llibertat, amor, saviesa... és contra religió. Aleshores hereus d'aquesta confrontació entre religió i no religió ha sorgit molta població espanyola i catalana laica.

2 F 23/05/2015 15:42

Es fa aquesta gestió de la diversitat hereva del que ha estat la posició religiosa a Espanya històrica ve d'un rebuig molt frontal a tot el que sigui religió molt lligat a terme religió a una dictadura, a una postura retrograda, a una manca de llibertats, a mirar enrere i no mirar endavant. Tot una sèrie d'elements que van molt lligats a la percepció de religió identificada a la església catòlica. Fruit d'això, tot el que és religió s'intenta rebutjar perquè llibertat, amor, saviesa... és contra religió. Aleshores hereus d'aquesta confrontació entre religió i no religió ha sorgit molta població espanyola i catalana laica.

3 F 23/05/2015 15:42

Es fa aquesta gestió de la diversitat hereva del que ha estat la posició religiosa a Espanya històrica ve d'un rebuig molt frontal a tot el que sigui religió molt lligat a terme religió a una dictadura, a una postura retrograda, a una manca de llibertats, a mirar enrere i no mirar endavant. Tot una sèrie d'elements que van molt lligats a la percepció de religió identificada a la església catòlica. Fruit d'això, tot el que és religió s'intenta rebutjar perquè llibertat, amor, saviesa... és contra religió. Aleshores hereus d'aquesta confrontació entre religió i no religió ha sorgit molta població espanyola i catalana laica.

4 F 23/05/2015 15:43

Per tant, el tractament de la diversitat és hereva de la ignorància del fet religiós, d'una simplificació, d'una confrontació de creients i no creients que des d'un nivell de tolerància es mira als creients pensant que s'han d'acceptar però com si fos de segon ordre. Un concepte sobre el creien de que alguna cosa li passa des de la intel·lectualitat la religió ha sigut vista així. Per tant, amb tolerància deixem que formin part de la nostra societat perquè ja són aquí i hem de ser respectuosos i tolerants. Des de l'àmbit de tolerància de creients, o sigui que continuem tolerant i repetint en el model de desconeixement de la complexitat que té la religió multiplicant per deu, o sigui "el que no valia per un no valdrà per 10".

5 F 23/05/2015 15:43

Per tant, el tractament de la diversitat és hereva de la ignorància del fet religiós, d'una simplificació, d'una confrontació de creients i no creients que des d'un nivell de tolerància es mira als creients pensant que s'han d'acceptar però com si fos de segon ordre. Un concepte sobre el creien de que alguna cosa li passa des de la intel·lectualitat la religió ha sigut vista així. Per tant, amb tolerància deixem que formin part de la nostra societat perquè ja són aquí i hem de ser respectuosos i tolerants. Des de l'àmbit de tolerància de creients, o sigui que continuem tolerant i repetint en el model de desconeixement de la complexitat que té la religió multiplicant per deu, o sigui "el que no valia per un no valdrà per 10".

6 F 23/05/2015 15:50

Em sembla absurd la por que es té als centres de culte, em fa vergonya però ho puc comprendre com a fruit de la ignorància. On està la formació, on està la convivència des de petits i a veure el Islam tan estigmatitzar pels mitjans de comunicació, o sigui un fragment de notícia que ocupa tot el imaginari.

7 F 23/05/2015 15:50

Em sembla absurd la por que es té als centres de culte, em fa vergonya però ho puc comprendre com a fruit de la ignorància. On està la formació, on està la convivència des de petits i a veure el Islam tan estigmatitzar pels mitjans de comunicació, o sigui un fragment de notícia que ocupa tot el imaginari.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

8 F 23/05/2015 15:50

Sí que el té perquè la interreligiositat també és interculturalitat perquè dins de cada religió hi ha diferents sensibilitats i es tendeix a agafar una imatge general i aquest és el problema. La por a tenir grups diferents en el nostre entorn en comptes de preguntar o preocupar-se per saber en que creu i més aquells que no porten un vestit en concret.

9 F 23/05/2015 15:50

Sí que el té perquè la interreligiositat també és interculturalitat perquè dins de cada religió hi ha diferents sensibilitats i es tendeix a agafar una imatge general i aquest és el problema. La por a tenir grups diferents en el nostre entorn en comptes de preguntar o preocupar-se per saber en que creu i més aquells que no porten un vestit en concret.

10 F 23/05/2015 15:51

Des del moment que nosaltres estem vivint una lluita llarga del paper de la dona fos diferent veus que la dona fins fa poc temps ha tingut un paper més llunyà de la vida pública però que ha tingut accés al món professional i al món ciutadà-urbà. Per tant, han hagut molts canvis i es pretén que aquest canvis passin en totes les tradicions. Llavors sí que és percepció com a conflicte i realment hi és. Hi ha coses que per mi són clares, el paper de la dona ficada en tots els estaments es un tema que s'ha de treballar poc a poc quan els llocs de treball ha canviat i no és rural perquè no tota la família està junt no hi ha problema que el home és el que treballi la dona és la que està a casa perquè per la dona això no és ser menys perquè tot el món interior comporta moltes responsabilitats i una xarxa de relació molt amplia que no estava sola a casa tancada en un pis. No era un retiment però quan en el món interior no pots treballar, ni pots fer res és quan deixes les dones relegades, és per això que alguns temes que s'ha de transformar però hi ha algunes coses que s'han de canviar però des de les pròpies comunitats religioses.

11 F 23/05/2015 15:51

Des del moment que nosaltres estem vivint una lluita llarga del paper de la dona fos diferent veus que la dona fins fa poc temps ha tingut un paper més llunyà de la vida pública però que ha tingut accés al món professional i al món ciutadà-urbà. Per tant, han hagut molts canvis i es pretén que aquest canvis passin en totes les tradicions. Llavors sí que és percepció com a conflicte i realment hi és. Hi ha coses que per mi són clares, el paper de la dona ficada en tots els estaments es un tema que s'ha de treballar poc a poc quan els llocs de treball ha canviat i no és rural perquè no tota la família està junt no hi ha problema que el home és el que treballi la dona és la que està a casa perquè per la dona això no és ser menys perquè tot el món interior comporta moltes responsabilitats i una xarxa de relació molt amplia que no estava sola a casa tancada en un pis. No era un retiment però quan en el món interior no pots treballar, ni pots fer res és quan deixes les dones relegades, és per això que alguns temes que s'ha de transformar però hi ha algunes coses que s'han de canviar però des de les pròpies comunitats religioses.

Elementos internos\\Torralla_DEF

Sí ENTITATS 0,2566 35

1 F 23/05/2015 16:06

La percepció és més com a problema i no com oportunitat

2 F 23/05/2015 16:06

La percepció és més com a problema i no com oportunitat

3 F 23/05/2015 16:06

en molts llocs de Catalunya la diversitat és una oportunitat de creixement i de cohesió, de desenvolupament i d'ampliació d'horitzons mentals. Però es veritat que en altres llocs, la diversitat és una font de conflictes però no només religiosa, també generacional, ètnica, mística, cultural...

4 F 23/05/2015 16:07

en molts llocs de Catalunya la diversitat és una oportunitat de creixement i de cohesió, de desenvolupament i d'ampliació d'horitzons mentals. Però es veritat que en altres llocs, la diversitat és una font de conflictes però no només religiosa, també generacional, ètnica, mística, cultural...

5 F 23/05/2015 16:07

Ara em de veure què comporta ocasions positives en aquest conviure amb l'altre i jo estic convençut que aporta molt més que el que treu.

Però hi ha moltes persones que tenen nostàlgia d'un món homogeni, uniforme. Tots la mateixa llengua, tots el mateix Déu, tots la mateixa roba, tots la mateixa mentalitat i aquesta nostàlgia d'un món uniforme els incapacita per veure el valor que té la diversitat. Hi ha molta feina a fer!

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

6 F 23/05/2015 16:07

Ara em de veure què comporta ocasions positives en aquest conuiu amb l'altre i jo estic convençut que aporta molt més que el que treu.

Però hi ha moltes persones que tenen nostàlgia d'un món homogeni, uniforme. Tots la mateixa llengua, tots el mateix Déu, tots la mateixa roba, tots la mateixa mentalitat i aquesta nostàlgia d'un món uniforme els incapacita per veure el valor que té la diversitat. Hi ha molta feina a fer!

7 F 23/05/2015 16:08

Catalunya és d'anàlisis és molt bo. Por haver-hi grups, cèl·lules, unitats on hi ha conflicte de vegades més propiciada per problema social i econòmica, per l'atur, per lleis d'immigració molt dures que no tant per les creences. Però el cas és que pel que fa la vivència i els mapes de diversitat religiosa que tenim hi ha una enorme grau de convivència, d'harmonia i de pau social.

8 F 23/05/2015 16:08

Catalunya és d'anàlisis és molt bo. Por haver-hi grups, cèl·lules, unitats on hi ha conflicte de vegades més propiciada per problema social i econòmica, per l'atur, per lleis d'immigració molt dures que no tant per les creences. Però el cas és que pel que fa la vivència i els mapes de diversitat religiosa que tenim hi ha una enorme grau de convivència, d'harmonia i de pau social.

9 F 23/05/2015 16:08

Ara sempre podem identificar en aquest mapa algun poble, algun nucli on hi ha una ferida. Llavors si analitzem aquesta ferida veiem que té a veure més amb problemes socials i econòmics que no religiosos perquè hi ha un grau d'atur molt alt, que la gent no té habitatge, o és que la gent dorm al carrer... llavors es clar que hi ha conflicte.

10 F 23/05/2015 16:08

Ara sempre podem identificar en aquest mapa algun poble, algun nucli on hi ha una ferida. Llavors si analitzem aquesta ferida veiem que té a veure més amb problemes socials i econòmics que no religiosos perquè hi ha un grau d'atur molt alt, que la gent no té habitatge, o és que la gent dorm al carrer... llavors es clar que hi ha conflicte.

11 F 23/05/2015 16:09

Però si en canvi hi hagués treball per tots... perquè si compares dos expressions molt clares, tu compares Salt amb Guissona hi ha molta pluralitat, molta diversitat però en Guissona l'índex de feina és elevadíssim per tant, no hi ha conflicte. Ara clar mires Salt, mires l'índex d'atur, la precarietat, el col·lapse a Sanitat, el col·lapse a Educació, col·lapse social i gent deambulant pels carrers i per tant, hi sol haver conflicte.

12 F 23/05/2015 16:09

Però si en canvi hi hagués treball per tots... perquè si compares dos expressions molt clares, tu compares Salt amb Guissona hi ha molta pluralitat, molta diversitat però en Guissona l'índex de feina és elevadíssim per tant, no hi ha conflicte. Ara clar mires Salt, mires l'índex d'atur, la precarietat, el col·lapse a Sanitat, el col·lapse a Educació, col·lapse social i gent deambulant pels carrers i per tant, hi sol haver conflicte.

13 F 23/05/2015 16:09

Per mi una bona política és aquella que garanteix drets i llibertat i una de les llibertat d'expressió, de pensament i de credo. Per tant, una política que garanteix això per a tothom per als que tenen creences majoritàries i creences minoritàries és una bona política.

14 F 23/05/2015 16:09

Per mi una bona política és aquella que garanteix drets i llibertat i una de les llibertat d'expressió, de pensament i de credo. Per tant, una política que garanteix això per a tothom per als que tenen creences majoritàries i creences minoritàries és una bona política.

15 F 23/05/2015 16:12

l'estat teòricament ho és des del punt de vista de la seva definició

16 F 23/05/2015 16:12

l'estat teòricament ho és des del punt de vista de la seva definició

17 F 23/05/2015 16:12

Això vol dir que des de les administracions públiques siguin aconfessionals això vol dir les institucions de justícia, els hospitals, les escoles...

18 F 23/05/2015 16:12

Això vol dir que des de les administracions públiques siguin aconfessionals això vol dir les institucions de justícia, els hospitals, les escoles...

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

19 F 23/05/2015 16:12
l'estat és aconfessional ha de ser aconfessional

20 F 23/05/2015 16:12
l'estat és aconfessional ha de ser aconfessional

21 F 23/05/2015 16:13
però pot ser que hi hagi encara inèrcia, vicis que provenen del nacional catolicisme quaranta anys després.

22 F 23/05/2015 16:13
però pot ser que hi hagi encara inèrcia, vicis que provenen del nacional catolicisme quaranta anys després.

23 F 23/05/2015 16:15

Una altra cosa és el finançament i crec que això ho han de garantir les mateixes comunitats. O sigui que les comunitats religioses a mesura que són sobiranes i autònomes doncs han de poder finançar aquests centres de culte. Ara a la vegada les administracions han de poder facilitar que puguin celebrar-se en llocs que no sigui a la perifèria, a la extra radio o senzillament en una nau industrial que tinguin qualitat.

24 F 23/05/2015 16:15
Una altra cosa és el finançament i crec que això ho han de garantir les mateixes comunitats. O sigui que les comunitats religioses a mesura que són sobiranes i autònomes doncs han de poder finançar aquests centres de culte. Ara a la vegada les administracions han de poder facilitar que puguin celebrar-se en llocs que no sigui a la perifèria, a la extra radio o senzillament en una nau industrial que tinguin qualitat.

25 F 23/05/2015 16:16
crec que les ha de finançar les pròpies comunitats ara és evident que els ajuntaments, els municipis han d'oferir un terreny, un espai on es puguin desenvolupar aquestes activitats perquè si no la margines molt

26 F 23/05/2015 16:15
crec que les ha de finançar les pròpies comunitats ara és evident que els ajuntaments, els municipis han d'oferir un terreny, un espai on es puguin desenvolupar aquestes activitats perquè si no la margines molt

27 F 23/05/2015 16:17
En termes generals de manera desigual tot depenent de la confessió que sigui. La islamofòbia ha crescut des de 11 de setembre del 2001 no ha parat de créixer. Arreu del que va passar ahir (Charlie Hebdo) encara creixerà molt més encara. Per tant, no és el mateix que jo obri una mesquita a que obri una pagoda no és el mateix perquè la percepció social és diferent. Perquè? Perquè hi ha molts prejudicis. Jo ho constato cada any a classe. Quant faig una exploració de prejudicis a alumnes de quart de comunicació.

Vius en un pis d'estudiants però un estudiant ha marxat i per tant, tens una plaça lliure i l'has d'integrar per a que així pagareu millor el pis, etc. Tens dos candidats un budista i un musulmà. No hi ha dubte tothom el budista. No coneixen a ningú ni han llegit res ni de budisme ni de Islam, res! Ni una sura del alcorà ni un fragment de les quatre nobles veritats del Buda, res. Però que el 100% el budista. Llavors els hi faig una reflexió. Això et parlo d'estudiants de quart que des de P-3 estan a les aules que han acabat l'ensenyament superior i que l'any que ve estaran exercint com a periodistes.

Ara imaginat el individu que no ha acabat la ESO o que no ha acabat batxillerat i que per tant, en principi té menys eines per afrontar els seus prejudicis i menys capacitat crítica.

Si amb els de quart passa això què passarà amb els que no han tingut una educació superior. Doncs en principi aquest encara seran més esclaus dels seus prejudicis. Per tant, molt desigualment es rep. Quan és la església catòlica no hi ha problema, quan és una pagoda no hi ha problema, quan és un temple doncs jueu... la sinagoga no hi ha massa problema almenys a Catalunya. Però amb les mesquites molt.

S'ha de fer una feina importantíssima. S'està fent però amb poca intensitat tenint en compte que els prejudicis poden créixer i córrer per les xarxes. Confusió islamisme radical amb Islam. Molts conceptes que no es matisen i que es posen en el mateix sac.

Per tant, sobretot amb el Islam la gent sol ser més tolerant amb altres i més en particular a partir de fets com els d'ahir o d'altres fets que puguin haver-hi segur que creixerà això.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

28 F 23/05/2015 16:17

En termes generals de manera desigual tot depenent de la confessió que sigui. La islamofòbia ha crescut des de 11 de setembre del 2001 no ha parat de créixer. Arreu del que va passar ahir (Charlie Hebdo) encara creixerà molt més encara. Per tant, no és el mateix que jo obri una mesquita a que obri una pagoda no és el mateix perquè la percepció social és diferent. Perquè? Perquè hi ha molts prejudicis. Jo ho constato cada any a classe. Quant faig una exploració de prejudicis a alumnes de quart de comunicació.

Vius en un pis d'estudiants però un estudiant ha marxat i per tant, tens una plaça lliure i l'has d'integrar per a que així pagareu millor el pis, etc. Tens dos candidats un budista i un musulmà. No hi ha dubte tothom el budista. No coneixen a ningú ni han llegit res ni de budisme ni de Islam, res! Ni una sura del alcorà ni un fragment de les quatre nobles veritats del Buda, res. Però que el 100% el budista. Llavors els hi faig una reflexió. Això et parlo d'estudiants de quart que des de P-3 estan a les aules que han acabat l'ensenyament superior i que l'any que ve estaran exercint com a periodistes.

Ara imaginat el individu que no ha acabat la ESO o que no ha acabat batxillerat i que per tant, en principi té menys eines per afrontar els seus prejudicis i menys capacitat crítica.

Si amb els de quart passa això què passarà amb els que no han tingut una educació superior. Doncs en principi aquest encara seran més esclaus dels seus prejudicis. Per tant, molt desigualment es rep. Quan és la església catòlica no hi ha problema, quan és una pagoda no hi ha problema, quan és un temple doncs jueu... la sinagoga no hi ha massa problema almenys a Catalunya. Però amb les mesquites molt.

S'ha de fer una feina importantíssima. S'està fent però amb poca intensitat tenint en compte que els prejudicis poden créixer i córrer per les xarxes. Confusió islamisme radical amb Islam. Molts conceptes que no es matisen i que es posen en el mateix sac.

Per tant, sobretot amb el Islam la gent sol ser més tolerant amb altres i més en particular a partir de fets com els d'ahir o d'altres fets que puguin haver-hi segur que creixerà això.

29 F 23/05/2015 16:17

En termes generals de manera desigual tot depenent de la confessió que sigui. La islamofòbia ha crescut des de 11 de setembre del 2001 no ha parat de créixer. Arreu del que va passar ahir (Charlie Hebdo) encara creixerà molt més encara. Per tant, no és el mateix que jo obri una mesquita a que obri una pagoda no és el mateix perquè la percepció social és diferent. Perquè? Perquè hi ha molts prejudicis. Jo ho constato cada any a classe. Quant faig una exploració de prejudicis a alumnes de quart de comunicació.

Vius en un pis d'estudiants però un estudiant ha marxat i per tant, tens una plaça lliure i l'has d'integrar per a que així pagareu millor el pis, etc. Tens dos candidats un budista i un musulmà. No hi ha dubte tothom el budista. No coneixen a ningú ni han llegit res ni de budisme ni de Islam, res! Ni una sura del alcorà ni un fragment de les quatre nobles veritats del Buda, res. Però que el 100% el budista. Llavors els hi faig una reflexió. Això et parlo d'estudiants de quart que des de P-3 estan a les aules que han acabat l'ensenyament superior i que l'any que ve estaran exercint com a periodistes.

Ara imaginat el individu que no ha acabat la ESO o que no ha acabat batxillerat i que per tant, en principi té menys eines per afrontar els seus prejudicis i menys capacitat crítica.

Si amb els de quart passa això què passarà amb els que no han tingut una educació superior. Doncs en principi aquest encara seran més esclaus dels seus prejudicis. Per tant, molt desigualment es rep. Quan és la església catòlica no hi ha problema, quan és una pagoda no hi

ha problema, quan és un temple doncs jueu... la sinagoga no hi ha massa problema almenys a Catalunya. Però amb les mesquites molt.

S'ha de fer una feina importantíssima. S'està fent però amb poca intensitat tenint en compte que els prejudicis poden créixer i córrer per les xarxes. Confusió islamisme radical amb Islam. Molts conceptes que no es matisen i que es posen en el mateix sac.

Per tant, sobretot amb el Islam la gent sol ser més tolerant amb altres i més en particular a partir de fets com els d'ahir o d'altres fets que puguin haver-hi segur que creixerà això.

30 F 23/05/2015 16:18

Estem a anys llum d'on hauríem d'estar. Tot i que a la base d'aquestes tradicions religioses la dona fa serveis de tot tipus per exemple a l'església catòlica serveix de catequesis, de Càritas, atenció a persones indigents, serveix de cura del temple de netejar els canelobres... tot això ho fan les dones i en canvi, en els òrgans de decisió i visibilitat només hi ha homes.

31 F 23/05/2015 16:18

Estem a anys llum d'on hauríem d'estar. Tot i que a la base d'aquestes tradicions religioses la dona fa serveis de tot tipus per exemple a l'església catòlica serveix de catequesis, de Càritas, atenció a persones indigents, serveix de cura del temple de netejar els canelobres... tot això ho fan les dones i en canvi, en els òrgans de decisió i visibilitat només hi ha homes.

32 F 23/05/2015 16:17

Però això és un model que es va repetint en espais que no tenen res a veure amb la religió com ara món empresarial, món sanitari...quan la majoria són dones les que treballen en aquests àmbits.

33 F 23/05/2015 16:17

Però això és un model que es va repetint en espais que no tenen res a veure amb la religió com ara món empresarial, món sanitari...quan la majoria són dones les que treballen en aquests àmbits.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

34 F 23/05/2015 16:20

És una situació extraordinàriament crítica perquè cada cop hi ha menys estudiant que sol·liciten aquest ensenyament en totes les tradicions religioses però sobretot en la catòlica. Això el primer quines conseqüències té això doncs que cada vegada més ens trobem amb joves universitaris amb una ignorància immensa de tradició religiosa i això és una constatació. L'hem fet professors de facultats diferents i de concepcions morals i religioses també diferents però hem coincidit en el mateix... terrible!

Excepte en aquells que s'han format en aquest ensenyament que han tingut la sort de tindre un bon professor i almenys coneixen una tradició. A vegades també, col·lateralment coneixen d'altres.

Però aquests que no han rebut res de tot això normalment de les públiques i algunes de les privades ignoren absolutament tot i això fa que no siguin capaços de comprendre el món en el que viuen i el món en el que han viscut.

35 F 23/05/2015 16:20

És una situació extraordinàriament crítica perquè cada cop hi ha menys estudiant que sol·liciten aquest ensenyament en totes les tradicions religioses però sobretot en la catòlica. Això el primer quines conseqüències té això doncs que cada vegada més ens trobem amb joves universitaris amb una ignorància immensa de tradició religiosa i això és una constatació. L'hem fet professors de facultats diferents i de concepcions morals i religioses també diferents però hem coincidit en el mateix... terrible!

Excepte en aquells que s'han format en aquest ensenyament que han tingut la sort de tindre un bon professor i almenys coneixen una tradició. A vegades també, col·lateralment coneixen d'altres.

Però aquests que no han rebut res de tot això normalment de les públiques i algunes de les privades ignoren absolutament tot i això fa que no siguin capaços de comprendre el món en el que viuen i el món en el que han viscut.

Elementos internos\\Víctor Pallejà

Sí ENTITATS 0,3075 20

1 F 23/05/2015 16:37

A Espanya hi ha una situació única que és colossal i és que ser un país confessional ha passat a ser un país aconfessional però que manté els ritus de un país confessional amb el que es genera una paradoxa, és a dir, sobre el paper la legislació és molt laxa però un altre punt de vista i es reverteix en el govern. El govern considera que la religió majoritària ha de ser atesa més de pressa que totes les demés quan en teoria no hauria de ser així. Per tant, entre la teoria i la pràctica hi ha una divergència molt gran.

A Espanya hi ha tolerància però en realitat hi ha un tolentarisme ,és a dir n'hi ha llibertat religiosa però si et fas ministre quan has de jurar et posen un crucifix al davant. Vull dir que en la ritualitat hi ha moltes coses que es fan per mantenir el estatus quo d'un estat que no és ni laic ni areligiós si no que és més militant del que sembla amb infinitat de normes. Però a nivell de carrer és un dels país on més lliberal i més tolerant .

2 F 23/05/2015 16:38

Però a nivell de carrer és un dels país on més lliberal i més tolerant .

3 F 23/05/2015 16:38

Però a nivell de carrer és un dels país on més lliberal i més tolerant .

4 F 23/05/2015 16:39

Jo crec que hi ha una indiferència que hi ha una quantitat de por extraordinària perquè no hi hagut un transvasament de la població cap a la laïcitat. El laïcisme és un codi ètic que fins i tot té els seus propis rituals per exemple, a França vas a l'ajuntament a que et casi i per tant s'ha inventat un nou ritual. Jo considero que el laïcisme por ser considerat com una para-religió , no és una religió però sí una para religió perquè té el seu propi ritual ... de tal manera que la gent no ha passat això si no que s'ha quedat en... jo et parlaria areligió, és a dir, la gent no sap ni què... un bon gruix de la societat s'ha quedat desemparat. Aquest desemparat està poblat de pors, és a dir, cap a una banda no li importa res i cap a l'altre es veu amb hostilitat i hi ha una por aproximadament un 25% dels espanyols que sí que és agressiu amb al cristianisme i sobre aquesta agressivitat del cristianisme rapidíssimament es poden apuntar l'agressivitat contra el Islam a la que vegi coses que s'assimilin en quant a la vestimenta, a demanar privilegis. També es posa en el mateix paquet el tema de les dones, el tema de l'ensenyament diferenciat i per tant, es posen molts temes en qüestió i després el fenomen religiós ha quedat mol encallat en fenòmens d'identitat nacional i nacionalismes i en aquest nacionalisme en part en el calendari com per exemple la gent que acudeix a les processions en massa com qui va al carnaval de fet el carnaval també seria un tema per tractar i tot just comença quaresma i qui sap quan comença quaresma però sí se sap quan és carnaval. La gent què farà quan arribi setmana sant doncs un sector important que en els anys 60 i 70 estava en decliu i ara persones que s'han quedat sense ritualitat li queda la última cosa que és el calendari, el Nadal i les festes i per tant , és un tema antropològic i complicat. Per tant, teniu molta feina i espero

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

5 F 23/05/2015 16:39

Jo crec que hi ha una indiferència que hi ha una quantitat de por extraordinària perquè no hi hagut un transvasament de la població cap a la laïcitat. El laïcisme és un codi ètic que fins i tot té els seus propis rituals per exemple, a França vas a l'ajuntament a que et casi i per tant s'ha inventat un nou ritual. Jo considero que el laïcisme por ser considerat com una para-religió, no és una religió però sí una para religió perquè té el seu propi ritual ... de tal manera que la gent no ha passat això si no que s'ha quedat en... jo et parlaria areligió, és a dir, la gent no sap ni què... un bon gruix de la societat s'ha quedat desemparat. Aquest desemparat està poblat de pors, és a dir, cap a una banda no li importa res i cap a l'altre es veu amb hostilitat i hi ha una por aproximadament un 25% dels espanyols que sí que és agressiu amb al cristianisme i sobre aquesta agressivitat del cristianisme rapidíssimament es poden apuntar l'agressivitat contra el Islam a la que vegi coses que s'assimilin en quant a la vestimenta, a demanar privilegis. També es posa en el mateix paquet el tema de les dones, el tema de l'ensenyament diferenciat i per tant, es posen molts temes en qüestió i després el fenomen religiós ha quedat mol encallat en fenòmens d'identitat nacional i nacionalismes i en aquest nacionalisme en part en el calendari com per exemple la gent que acudeix a les processions en massa com qui va al carnaval de fet el carnaval també seria un tema per tractar i tot just comença quaresma i qui sap quan comença quaresma però sí se sap quan és carnaval. La gent què farà quan arribi setmana sant doncs un sector important que en els anys 60 i 70 estava en decliu i ara persones que s'han quedat sense ritualitat li queda la última cosa que és el calendari, el Nadal i les festes i per tant, és un tema antropològic i complicat. Per tant, teniu molta feina i espero

6 F 23/05/2015 16:39

Bueno des de la gestió pública hi ha un gran fenomen perquè s'ha parlat molt i és en relació als espais religiosos i com els ajuntaments han acabat pensant que són ells els que han de donar els permisos per obrir mesquites o no obrir-les i com en altres coses, tot i ser un estat laic s'ha mantingut un estat ultra intervencionista de manera que l'alcalde de Lleida quan li "peta" diu "ara prohibiré el burca" o el de Badalona que es despenja cada dos per tres. Si estem en un estat que existeix llibertat religiosa un ajuntament i amb l'ajuntament altres institucions han pensat "aquí hem d'intervenir".

7 F 23/05/2015 16:40

S'han fet mols estudis i molts esforços i s'ha creat un patró català com en altres llocs que s'han posat al davant de la gestió d'afers religiosos gent molt bona.

El que jo només deia és que resulta paradoxal perquè estem un estat laic però s'intervé en els assumptes religiosos però això potser és una qüestió més política administrativa que jo no sabria dir. Però sí que s'intervé i després, evidentment, s'ha intentat en els col·legis i en aquest hi ha un nivell de convivència acceptable i jo crec que s'han fet esforços en aquest sentit. Potser, en aquest sentit és molt desigual com

8 F 23/05/2015 16:40

S'han fet mols estudis i molts esforços i s'ha creat un patró català com en altres llocs que s'han posat al davant de la gestió d'afers religiosos gent molt bona.

El que jo només deia és que resulta paradoxal perquè estem un estat laic però s'intervé en els assumptes religiosos però això potser és una qüestió més política administrativa que jo no sabria dir. Però sí que s'intervé i després, evidentment, s'ha intentat en els col·legis i en aquest hi ha un nivell de convivència acceptable i jo crec que s'han fet esforços en aquest sentit. Potser, en aquest sentit és molt desigual com

9 F 23/05/2015 16:40

hi ha un conflicte molt gros en relació als privilegis que s'han donat al Islam i que s'han negat tradicionalment durant molts segles als gitanos i que es molt fàcil primer clamar al cel però per altra banda manipular el greuge i crear "follons com una casa". Això és un altre problema molt gros.

10 F 23/05/2015 16:40

hi ha un conflicte molt gros en relació als privilegis que s'han donat al Islam i que s'han negat tradicionalment durant molts segles als gitanos i que es molt fàcil primer clamar al cel però per altra banda manipular el greuge i crear "follons com una casa". Això és un altre problema molt gros.

11 F 23/05/2015 16:41

Després hi ha aquesta qüestió d'Espanya que es van llençar molt ràpidament a dir que hauria aquesta assignatura famosa d'assumptes religiosos però després no es va aplicar i per tant, forma part de la paradoxa de que l'estat intervingui molt però quan no li interessa es bloqueja . Si s'ha reconegut el dret no pots dir doncs ara no ensenyarem el Islam perquè no es dóna la gana. De fet això és a nivell més baix però a nivells més alts perquè a nivell universitari estem fora perquè no s'ensenyà precisament per aquest prejudici religiós hi ha la decisió religiosa de no ensenyar religions quan a països laics com França des de fa 150 anys es fa per tenir un punt de vista acadèmic sobre els afers religiosos.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

12 F 23/05/2015 16:41

Després hi ha aquesta qüestió d'Espanya que es van llençar molt ràpidament a dir que hauria aquesta assignatura famosa d'assumptes religiosos però després no es va aplicar i per tant, forma part de la paradoxa de que l'estat intervingui molt però quan no li interessa es bloqueja . Si s'ha reconegut el dret no pots dir doncs ara no ensenyarem el Islam perquè no es dóna la gana. De fet això és a nivell més baix però a nivells més alts perquè a nivell universitari estem fora perquè no s'ensenyà precisament per aquest prejudici religiós hi ha la decisió religiosa de no ensenyar religions quan a països laics com França des de fa 150 anys es fa per tenir un punt de vista acadèmic sobre els afers religiosos.

13 F 23/05/2015 16:43

França jo he estat allà i al ministeri es consulta hi ha especialistes sobre les religions, per exemple, es veritat que el Islam diu això i això... i hi ha uns homes que estudien i sabeu com es la frase : "les religions són massa series per deixar-les en mans dels religiosos". Per tant, això s'estudia i es donen uns punts de vista i després el govern decideix si segueix o no segueix.

El últim país que quedava era Grècia que també és ortodoxa i deia "això no es pot ensenyar, de cap manera". Ara queda Espanya, ni al tercer món ni al quart món es fa el que es fa aquí que és "no no vull saber" del Islam ni de ... potser amb les orientals com el budisme. Però aquí sobre això no ho ensenyem i això és un bloqueig que es fa amb convivència. Amb això t'explico dos o tres exemples en el que l'estat passa d'intervenir excessivament a no intervenir de tal manera que no se sap quins són els límits de la gerència de la política en el afer que aquí teòricament hauria de ser públic i no a nivell privat. Si la gent es vol reunir o no es vol reunir... ja molta gent que es reuneix per fer infinites activitats i no s'ha demanat permís per fer ioga o per fer cent mil coses com en altres agrupacions

14 F 23/05/2015 16:43

França jo he estat allà i al ministeri es consulta hi ha especialistes sobre les religions, per exemple, es veritat que el Islam diu això i això... i hi ha uns homes que estudien i sabeu com es la frase : "les religions són massa series per deixar-les en mans dels religiosos". Per tant, això s'estudia i es donen uns punts de vista i després el govern decideix si segueix o no segueix.

El últim país que quedava era Grècia que també és ortodoxa i deia "això no es pot ensenyar, de cap manera". Ara queda Espanya, ni al tercer món ni al quart món es fa el que es fa aquí que és "no no vull saber" del Islam ni de ... potser amb les orientals com el budisme. Però aquí sobre això no ho ensenyem i això és un bloqueig que es fa amb convivència. Amb això t'explico dos o tres exemples en el que l'estat passa d'intervenir excessivament a no intervenir de tal manera que no se sap quins són els límits de la gerència de la política en el afer que aquí teòricament hauria de ser públic i no a nivell privat. Si la gent es vol reunir o no es vol reunir... ja molta gent que es reuneix per fer infinites activitats i no s'ha demanat permís per fer ioga o per fer cent mil coses com en altres agrupacions

15 F 23/05/2015 16:44

Aquí doncs també estem entre la paradoxa i és mica contradictori per no dir kafkià, és a dir, es manté precisament perquè com que hi ha hagut cultura i aquesta terrible continuïtat jurídica amb la dictadura es mantenen regiments, concessions. En fi, hi ha un món jurídic extraordinari. D'una banda, una densitat immensa en el qual hi ha una mica de tot i les autonomies pensen que han de "ficar cullerada" perquè no els hi han donat control sobre el temes que preocupaven més com són els visats de la ciutadania. Doncs intervenir indirectament en

aquest tema tan cabdal que seria el control de les mesquites fa sense pensar en perquè no controlem les esglésies perquè hi ha cada un el que arriba a dir. De tal manera, que s'ha creat un discurs sobre un tema que és molt més difícil que és el tema dels imams. França ja ha preparat uns exàmens per coneixements d'imam que hagi estudiat i format a França i no que vinguin perquè en aquest cas no és autonòmic sinó estatal... perquè el cònsol del Marroc decideix, intervé això és una ingerència brutal en el marc europeu i no només el marroquí perquè el algerià també ho fa i també i perquè ho jo també vaig conèixer el cas d'un sheij siri li van fotre un tret en la meridiana en els anys 80.

Vull dir que l'assumpte avui en dia està dirigit per interior perquè es considera que no se sap molt bé qui s'ha d'ocupar i per això, s'ha bloquejat les escoles i per això també les associacions que representarien el Islam com que el Islam és autogestionari no necessita a ningú que el gestioni però en la política i en la societat algú hi ha d'haver que digui "jo parlo en nom de tots". El cristianisme fa dos mil anys que funciona i ja se sap qui és el bisbe, o sigui qui es qui però en Islam no té aquest tipus de jerarquia, o sigui té un tipus de jerarquia però no té aquest tipus de jerarquia i això ha resultat en un problema en qui es posa al davant de les associacions i per tant, s'ha introduir esforços però ha estat molt petit perquè els musulmans no acaben d'entendre qui són aquestes persones que diuen que els representa això és molt gros i a partir d'allà es parla de mediació y a partir d'allà els funcionari i es clar això com ha arribat de nou tampoc se sap ben bé com s'ha d'actuar i els afers religiosos que ho porta ho

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

16 F 23/05/2015 16:44

Aquí doncs també estem entre la paradoxa i és mica contradictori per no dir kafkià, és a dir, es manté precisament perquè com que hi ha hagut cultura i aquesta terrible continuïtat jurídica amb la dictadura es mantenen regiments, concessions. En fi, hi ha un món jurídic extraordinari. D'una banda, una densitat immensa en el qual hi ha una mica de tot i les autonomies pensen que han de "ficar cullerada" perquè no els hi han donat control sobre el temes que preocupaven més com són els visats de la ciutadania. Doncs intervenir indirectament en aquest tema tan cabdal que seria el control de les mesquites fa sense pensar en perquè no controlem les esglésies perquè hi ha cada un el que arriba a dir. De tal manera, que s'ha creat un discurs sobre un tema que és molt més difícil que és el tema dels imams. França ja ha preparat uns exàmens per coneixements d'imam que hagi estudiat i format a França i no que vinguin perquè en aquest cas no és autonòmic sinó estatal... perquè el cònsol del Marroc decideix, intervé això és una ingerència brutal en el marc europeu i no només el marroquí perquè el algerià també ho fa i també i perquè ho jo també vaig conèixer el cas d'un sheij siri li van fotre un tret en la meridiana en els anys 80.

Vull dir que l'assumpte avui en dia està dirigit per interior perquè es considera que no se sap molt bé qui s'ha d'ocupar i per això, s'ha bloquejat les escoles i per això també les associacions que representarien el Islam com que el Islam és autogestionari no necessita a ningú que el gestioni però en la política i en la societat algú hi ha d'haver que digui "jo parlo en nom de tots". El cristianisme fa dos mil anys que funciona i ja se sap qui és el bisbe, o sigui qui es qui però en Islam no té aquest tipus de jerarquia, o sigui té un tipus de jerarquia però no té aquest tipus de jerarquia i això ha resultat en un problema en qui es posa al davant de les associacions i per tant, s'ha introduir esforços però ha estat molt petit perquè els musulmans no acaben d'entendre qui són aquestes persones que diuen que els representa això és molt gros i a partir d'allà es parla de mediació y a partir d'allà els funcionari i es clar això com ha arribat de nou tampoc se sap ben bé com s'ha d'actuar i els afers religiosos que ho porta ho

17 F 23/05/2015 16:49

Abans m'he oblidat de dir que en el panorama espanyol de descreença també tenim el fenomen de les noves religions i és un fenomen en creixement exponencial de no existir a ser molt fort i això és un element s'ha de tenir en compte. Després les para religions i les sectes també s'ha de tindre en compte amb la qüestió jurídica i amb la ciutadania, és a dir, quan estàs entrant i això és molt important i s'ha de fer.

Tornant al que deia abans formar una mica en qüestions jurídiques es important perquè com es gestiona la llibertat religiosa. Per exemple, els mormons són un problema perquè en teoria són polígams encara que no són els únics i en Europa no està acceptat llavors és un problema algun dia a Europa es farà una votació "volem ser polígams" i si es fa llavors fantàstic però això de moment no es planteja i per tant és una qüestió difícil perquè el govern sap que no ho pot prohibir formalment però si que pots fer mesures per controlar-ho com s'ha fet a Turquia. Això és un cas pràctic molt important. Un altre tema és la pàtria potestat dels nens perquè per exemple, en el cas de matrimonis mixtes sempre se la donen al pare i si se la donen a la mare ha de procurar que aquell fill sigui musulmà. Per tant, aquest en principi no tindrà fins a las 18 anys per tindre la llibertat i per tant, no pots fer una retroacció en el Islam

18 F 23/05/2015 16:49

Abans m'he oblidat de dir que en el panorama espanyol de descreença també tenim el fenomen de les noves religions i és un fenomen en creixement exponencial de no existir a ser

molt fort i això és un element s'ha de tenir en compte. Després les para religions i les sectes també s'ha de tindre en compte amb la qüestió jurídica i amb la ciutadania, és a dir, quan estàs entrant i això és molt important i s'ha de fer.

Tornant al que deia abans formar una mica en qüestions jurídiques es important perquè com es gestiona la llibertat religiosa. Per exemple, els mormons són un problema perquè en teoria són polígams encara que no són els únics i en Europa no està acceptat llavors és un problema algun dia a Europa es farà una votació "volem ser polígams" i si es fa llavors fantàstic però això de moment no es planteja i per tant és una qüestió difícil perquè el govern sap que no ho pot prohibir formalment però si que pots fer mesures per controlar-ho com s'ha fet a Turquia. Això és un cas pràctic molt important. Un altre tema és la pàtria potestat dels nens perquè per exemple, en el cas de matrimonis mixtes sempre se la donen al pare i si se la donen a la mare ha de procurar que aquell fill sigui musulmà. Per tant, aquest en principi no tindrà fins a las 18 anys per tindre la llibertat i per tant, no pots fer una retroacció en el Islam

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

19 F 23/05/2015 16:52

Aquesta sí que és una pregunta, una pregunta molt complicada. Jo crec que segueix una mica la pauta que deia abans. Crec que en general hi ha una associació que té la seva raó de ser, la seva religiositat i la seva tradicionalitat i des de aquesta tradicionalitat, perquè això passa per exemple en les escoles catòliques que demanen la separació per gènere això no estava reconegut i rep subvenció... vol dir que hi ha oscil·lacions polítiques i el que és més greu és que hi hagi oscil·lacions jurídiques. El que també està clar és que hi ha un reconeixement i aquest és un tema que durant segles ha estat super conflictiu sobre la llibertat dels pares en escollir l'ensenyament als seus fills. En teoria hauria de ser un dels trets superior o sigui un mana sobre tots els altres no? i això faria que des del moment que hi ha segregació per gènere no necessàriament... no necessàriament hi ha més en alguns moments a favor i altres en contra resulta complicat però genera aquesta ideal del patriarcat que està farcida de mites i però no deixa de ser veritat que quan aquesta tradicionalitat ve barrejada amb idees més conservadores perquè no totes les tradicions són conservadores, perquè hi ha alguns molt moderns que venen d'Aràbia Saudi però per exemple, la immigració marroquina rural té precisament una idea sobre la dona que és la que s'ha donat a Vic i al seus voltats on sí que s'han donat una sociabilitat en quant una part del Atlas o del Rif i això ha generat un cert problema ja que el Islam s'ha quedat una mica com focalitza unes certes inclinacions o certs problemes no?

Però bé com això està on the making només tenim 30 anys d'aquesta arribada de contingents significatius tot i que hi havia marroquins des de els anys 60 o des d'abans però la gent no se'n recorden o no ho pensen perquè per altra banda, per exemple els jueus de Barcelona ningú els visualitza, ningú els sabia veure. Mentre que el Islam rep molts imputs sobre aquesta qüestió. Però clar, va per sectors les noies palestines van d'una manera i les marroquines d'una altra i per tant, aquí la religiositat no es determina tant com la gent es pensa i pot crear un conflicte que a Catalunya ha existit des de fa anys entre el món rural i món urbà.

Però al Marroc també existeix perquè a Casablanca pots veure una manera de viure i a les zones del Rif hi ha una altra i és desigual no? i sobretot parlo de visibilització, parlo de la vida real, quotidiana d'aquests noies no?

I d'això caldria fer una especificació sobre aquest tema i són els mitjans de comunicació. Els mitjans de comunicació, desensenyen el que s'ensenya al col·legis i això és brutal. Amb això sí que els nens de 6 a 12 anys i més grans hauria d'aprendre, ja no et diria veure més tele que seria el ideal però ... sobretot el que respecta al discurs de la violència perquè d'això es faran un tip de veure. És pamfletari són gent que no tindrien que tenir veu pública de cap de les maneres i al món acadèmic s'hauria de tenir un peu fixa en el món de la comunicació per fer-ne el seu (el peu)... i defensar aquestes coses.

Sobretot impedir que per exemple, i això es diu, es difama al professorat i als col·lectius de col·legis i sobretot a Catalunya és obsessiu i en els instituts ... potser no som molt gestos però o el que jo no crec és que es dediquin a fer prediquen en un sentit o en un altre ja tenen prou feina. Jo crec que... i a més tenen bon resultats perquè en els coles hi ha pau amb lo qual és extraordinari.

Potser els nens no aprenen gaire cosa però que hi ha bon rotllo és un èxit que ningú s'ho esperava.

20 F 23/05/2015 16:52

Aquesta sí que és una pregunta, una pregunta molt complicada. Jo crec que segueix una mica

la pauta que deia abans. Crec que en general hi ha una associació que té la seva raó de ser, la seva religiositat i la seva tradicionalitat i des de aquesta tradicionalitat, perquè això passa per exemple en les escoles catòliques que demanen la separació per gènere això no estava reconegut i rep subvenció... vol dir que hi ha oscil·lacions polítiques i el que és més greu és que hi hagi oscil·lacions jurídiques. El que també està clar és que hi ha un reconeixement i aquest és un tema que durant segles ha estat super conflictiu sobre la llibertat dels pares en escollir l'ensenyament als seus fills. En teoria hauria de ser un dels trets superior o sigui un mana sobre tots els altres no? i això faria que des del moment que hi ha segregació per gènere no necessàriament... no necessàriament hi ha més en alguns moments a favor i altres en contra resulta complicat però genera aquesta ideal del patriarcat que està farcida de mites i però no deixa de ser veritat que quan aquesta tradicionalitat ve barrejada amb idees més conservadores perquè no totes les tradicions són conservadores, perquè hi ha alguns molt moderns que venen d'Aràbia Saudi però per exemple, la immigració marroquina rural té precisament una idea sobre la dona que és la que s'ha donat a Vic i al seus voltats on sí que s'han donat una sociabilitat en quant una part del Atlas o del Rif i això ha generat un cert problema ja que el Islam s'ha quedat una mica com focalitza unes certes inclinacions o certs problemes no?

Però bé com això està on the making només tenim 30 anys d'aquesta arribada de contingents significatius tot i que hi havia marroquins des de els anys 60 o des d'abans però la gent no se'n recorden o no ho pensen perquè per altra banda, per exemple els jueus de Barcelona ningú els visualitza, ningú els sabia veure. Mentre que el Islam rep molts imputs sobre aquesta qüestió. Però clar, va per sectors les noies palestines van d'una manera i les marroquines d'una altra i per tant, aquí la religiositat no es determina tant com la gent es pensa i pot crear un conflicte que a Catalunya ha existit des de fa anys entre el món rural i món urbà.

Però al Marroc també existeix perquè a Casablanca pots veure una manera de viure i a les zones del Rif hi ha una altra i és desigual no? i sobretot parlo de visibilització , parlo de la vida real, quotidiana d'aquests noies no?

I d'això caldria fer una especificació sobre aquest tema i són els mitjans de comunicació. Els mitjans de comunicació, desensenyen el que s'ensenya al col·legis i això és brutal. Amb això sí que els nens de 6 a 12 anys i més grans hauria d'aprendre, ja no et diria veure més tele que seria el ideal però ... sobretot el que respecta al discurs de la violència perquè d'això es faran un tip de veure. És pamfletari són gent que no tindrien que tenir veu pública de cap de les maneres i al món acadèmic s'hauria de tenir un peu fixa en el món de la comunicació per fer-ne el seu (el peu)... i defensar aquestes coses.

Sobretot impedir que per exemple, i això es diu, es difama al professorat i als col·lectius de col·legis i sobretot a Catalunya és obsessiu i en els instituts ... potser no som molt gestos però o el que jo no crec és que es dediquin a fer prediquen en un sentit o en un altre ja tenen prou feina. Jo crec que... i a més tenen bon resultats perquè en els coles hi ha pau amb lo qual és extraordinari.

Potser els nens no aprenen gaire cosa però que hi ha bon rotllo és un èxit que ningú s'ho esperava.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Xavier meloni

SÍ ENTITATS 0,1153 6

1 F 22/05/2015 23:26

La pluralitat es dóna en un lloc de secularització és l'espai que permet la pluralitat amb la novetat que aquesta secularització que semblava eliminar la religió resulta que segons com la possibilitat la pluralitat. En un país menys secularitzat on només fos cristià o només musulmà la pluralitat no podria existir perquè la minoria no seria reconeguda. La minoria només és reconeguda en espais de secularització, és a dir, el desapoderament d'una religió majoritària permet l'entrada a religions minoritàries o millor dit la pluralitat.

2 F 22/05/2015 23:29

Per tant, som moltíssima gent aleshores hi ha qui ho veu com a amenaça, hi ha que ho veu com a oportunitat, gent que ho veu amb naturalitat, gent ho veu amb indiferència o ironia... o sigui tot a l'hora. Avui en dia es veu amb naturalitat perquè no es pot concebre una realitat que no sigui plural. Dins d'aquesta naturalitat hi ha grups que ho poden veure amb amenaça i són el nucli fonamentalista que tot hi no ser els únics són els més sorollosos.

En aquest moment convivim en el paradigma de la pluralitat. Hi ha qui fa la distinció entre pluralitat i pluralisme. Pluralitat vindria a ser el món com irreversiblement plural i el pluralisme seria l'assumpció d'aquesta pluralitat com un valor.

3 F 23/05/2015 17:18

Si un conflicte es vincula a aquest factor identitari encara es reforça més i pot ser utilitzat i la utilització que es fa és d'un sentiment que és real. Un llibre molt important per entendre això és el de Amin Maloouf identitats assassines. Una identitat està amenaça aquest es converteix en la principal. Això és molt manipulable. Per exemple, el conflicte a Belfast a Irlanda entre protestants i catòlics i no era per tema religiós si no que uns eren anglesos i els altres irlandesos, és a dir, darrera de la religió hi havia dos maneres de ser. Llavors el factor religiós acabava de reforçar el conflicte encara que no fos el motiu.

4 F 23/05/2015 17:18

Si un conflicte es vincula a aquest factor identitari encara es reforça més i pot ser utilitzat i la utilització que es fa és d'un sentiment que és real. Un llibre molt important per entendre això és el de Amin Maloouf identitats assassines. Una identitat està amenaça aquest es converteix en la principal. Això és molt manipulable. Per exemple, el conflicte a Belfast a Irlanda entre protestants i catòlics i no era per tema religiós si no que uns eren anglesos i els altres irlandesos, és a dir, darrera de la religió hi havia dos maneres de ser. Llavors el factor religiós acabava de reforçar el conflicte encara que no fos el motiu.

5 F 23/05/2015 17:21

En aquí la secularització també fa la seva aportació perquè desintegra a les religions del seu absolut, de la conquesta de l'espai social, li treu el poder de convertir-se en totalitats.

6 F 23/05/2015 17:21

En aquí la secularització també fa la seva aportació perquè desintegra a les religions del seu absolut, de la conquesta de l'espai social, li treu el poder de convertir-se en totalitats.

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

SÍ ENTITATS 0,1645 12

1 F 23/05/2015 17:33

La gestió pública no ha de ser confessional i el prosselitisme seria inacceptable. Es tracta de fomentar els valors de convivència a tots els efectes i en això, totes les religions tenen una responsabilitat i alguna cosa a dir. Les seves aportacions no són solament un compromís espiritual sinó també cívic i ningú en pot quedar exclòs ni exempt.

2 F 23/05/2015 17:33

La gestió pública no ha de ser confessional i el prosselitisme seria inacceptable. Es tracta de fomentar els valors de convivència a tots els efectes i en això, totes les religions tenen una responsabilitat i alguna cosa a dir. Les seves aportacions no són solament un compromís espiritual sinó també cívic i ningú en pot quedar exclòs ni exempt.

Agregado	Codificado
Clasificación	Modificado el
Cobertura	Número de
Número de referencias de codificación	referencia por Iniciales

3 F 23/05/2015 17:34

La gent està molt decepcionada, amb la política i amb la religió, perquè ens trobem amb una manca de valors ètics fonamentals en les conductes dels anomenats “representants” que no són del tot exemplars. És un problema de confiança. Cal més autocrítica, tocar de peus a terra i servir a tota població sense exclusions en les seves autèntiques necessitats. Quan s'en adonin de la importància d'això no hi haurà conflicte d'interessos i la relació serà més fluida i cordial.

4 F 23/05/2015 17:34

La gent està molt decepcionada, amb la política i amb la religió, perquè ens trobem amb una manca de valors ètics fonamentals en les conductes dels anomenats “representants” que no són del tot exemplars. És un problema de confiança. Cal més autocrítica, tocar de peus a terra i servir a tota població sense exclusions en les seves autèntiques necessitats. Quan s'en adonin de la importància d'això no hi haurà conflicte d'interessos i la relació serà més fluida i cordial.

5 F 23/05/2015 17:34

El pluralisme religiós és una obvietat que no podem ometre ni fer desaparèixer, o sigui que hem d'assolir una convivència ineludible i trobar les eines per fer-ho d'una forma gratificant. Tanmateix, crec que aquesta pluralitat no té un reconeixement formal prou eficient i cal més voluntat política per promoure la bona entesa i facilitar les coses a la societat civil.

6 F 23/05/2015 17:34

El pluralisme religiós és una obvietat que no podem ometre ni fer desaparèixer, o sigui que hem d'assolir una convivència ineludible i trobar les eines per fer-ho d'una forma gratificant. Tanmateix, crec que aquesta pluralitat no té un reconeixement formal prou eficient i cal més voluntat política per promoure la bona entesa i facilitar les coses a la societat civil.

7 F 23/05/2015 17:37

És un dels drets fonamentals d'una societat laica amb llibertat religiosa. I crec que cal treballar molt més a nivell administratiu i de mitjans de comunicació, per fomentar el respecte a la llibertat d'exercir el dret a assistir als centres de culte en els espais públics. Aprofitar també els espais grans municipals que han d'estar al servei de tots els col·lectius, organitzant i distribuint el temps per cadascú equitativament. També cal ensenyar les normes, els límits i les formes d'utilitzar aquestes instal·lacions: establir uns codis de conducta per no donar molèsties als altres veïns, és a dir, sense fer renou ni brogit.

8 F 23/05/2015 17:37

És un dels drets fonamentals d'una societat laica amb llibertat religiosa. I crec que cal treballar molt més a nivell administratiu i de mitjans de comunicació, per fomentar el respecte a la llibertat d'exercir el dret a assistir als centres de culte en els espais públics. Aprofitar també els espais grans municipals que han d'estar al servei de tots els col·lectius, organitzant i distribuint el temps per cadascú equitativament. També cal ensenyar les normes, els límits i les formes d'utilitzar aquestes instal·lacions: establir uns codis de conducta per no donar molèsties als altres veïns, és a dir, sense fer renou ni brogit.

9 F 23/05/2015 17:38

En principi, la religió no tindria que suposar cap conflicte entre col·lectius. Si cadascú compleix amb la seva part de responsabilitat és impossible la disputa. Estic convençuda de que la majoria dels enfrontaments en aquest sentit són provocats per grups d'ideologia xenòfoba, que creen inseguretats i malestar amb conductes disruptives. Respectar la llibertat de culte i les lleis que ens protegeixen vol dir també que les forces polítiques tenen que fer política per defensar i preservar la dignitat i la integritat de totes les persones sense discriminació per motius religiosos.

10 F 23/05/2015 17:38

En principi, la religió no tindria que suposar cap conflicte entre col·lectius. Si cadascú compleix amb la seva part de responsabilitat és impossible la disputa. Estic convençuda de que la majoria dels enfrontaments en aquest sentit són provocats per grups d'ideologia xenòfoba, que creen inseguretats i malestar amb conductes disruptives. Respectar la llibertat de culte i les lleis que ens protegeixen vol dir també que les forces polítiques tenen que fer política per defensar i preservar la dignitat i la integritat de totes les persones sense discriminació per motius religiosos.

11 F 23/05/2015 17:38

És evident que fins fa poc la funció assignada a les dones estava totalment encasellada en un rol femení d'un tipus de servei que no permet una participació igualitària i que majoritàriament ha estat i encara és discriminatòria. Si més no, des de la dècada dels vuitanta i amb la globalització això ha anat canviant. El segle XXI és un repte sense precedents en aquest canvi. Però són les dones mateixes les que han d'agafar les brides i canviar el que sigui per millorar les coses.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

12 F 23/05/2015 17:38

És evident que fins fa poc la funció assignada a les dones estava totalment encasellada en un rol femení d'un tipus de servei que no permet una participació igualitària i que majoritàriament ha estat i encara és discriminatòria. Si més no, des de la dècada dels vuitanta i amb la globalització això ha anat canviant. El segle XXI és un repte sense precedents en aquest canvi. Però són les dones mateixes les que han d'agafar les brides i canviar el que sigui per amillarar les coses.

[Nodos\2.Diversitat religiosa\2.1Factors que afavoreixen o dificulten la gestió de la diversitat religiosa Documento](#)

[Elementos internos\cristina monteys](#)

No ENTITATS 0,0492 1

1 F 23/05/2015 17:56

Bueno crec que és la constitució, és a dir, si el estat diu que és aconfessional i si ho diu la constitució doncs no... perquè és clar al mateix article de la constitució que diu això diu que l'estat tindrà amb l'església catòlica i les altres. Amb lo qual ja estem marcant una certa diferència no? que pot ser tenir la justificació per motius d'arrelament, de patrimoni i de tot el que vulguis però bueno potser estaria bé que la constitució digués alguna cosa més no? en aquest sentit.

Després sí que és veritat que hi ha una llei de llibertat religiosa que l'aplicació també és una mica així perquè el tema dels acords amb les confessions minoritàries doncs bueno molts d'aquests acords no s'han acabat de desenvolupar. Hi ha altres confessions que no són ni el Islam, ni les esglésies evangèliques, ni el judaisme que també estan aquí i que és una mica estrany que una església evangèlica que forma part de la fede està exempta d'ivi i els sikhs que tenen el temple al costat com que no tenen acord amb l'estat aquests han de pagar el ivi integrament.

Bueno és una mica... i algunes coses d'aquestes crec que poden millorar i haurien de millorar perquè si sobre el paper això existeix però a l'hora de la veritat en la pràctica no s'ha acabat de desenvolupar i després hi ha bueno una certa reticència entenc també pues a nivell dels permisos per festes religioses en les empreses o coses d'aquestes que a vegades funcionem totalment.. o sigui la societat funciona amb el marc del calendari diguéssim civil i tampoc és tan civil perquè està amb un color cristià i catòlic molt marcat no? i tenint en compte aquestes dues coses a vegades és complicat no? i potser no se es prou estricte en el acompliment dels acord ja que com a mínim tenim els acords doncs complim els

[Elementos internos\Enric Vendrell categories](#)

No ENTITATS 0,0314 2

1 F 23/05/2015 11:57

Per tant, jo no puc quantificar si no hi ha aquest coneixement, o sigui és important que la gent

conegui el seu veí, el seu company d'habitació perquè la convivència sigui més fàcil.

2 F 23/05/2015 11:57

Ahir al vespre és presentava un documental titulat Déu amb accent que s'emetrà en horari de màxim audiència, a les deu de la nit el pròxim dimarts a la tv3. És molt important que ens els mitjans de comunicació parlin amb normalitat de Déu, de les religions. Perquè per desgracia parlen molt poc i quan en parlen ho fan moltes vegades de manera despectiva o pejorativa o quan hi ha males notícies sobre la religió

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Essomba

No ENTITATS 0,1295 3

1 F 23/05/2015 12:33

L'àpid normatiu i l'àpid legislatiu/ normatiu i l'àpid executiu bàsicament. Des de l'àmbit legislatiu doncs tenim el que seria tres grans tres espais que són els que marquen l'estat d'Espanya tot hi ser bastant aconfessional. és important les lleis orgàniques d'educació religiosa pel fets curricular, el fet que actualment a l'IRPF només s'estigui reiterant en una religió en concret. En Catalunya la llei de culte que de fet que normativament s'encarrega de regular tot el tema dels centres o dels cultes fonamentalment perquè de fet la llei ve a garantir l'article 18 de la declaració dels Drets Humans que cap de les creences religioses quedi sense el seu centre de culte

2 F 23/05/2015 12:38

L'estat està com reactiu és a dir no amb un projecte clar o un model en quant a la gestió de la diversitat religiosa això en quant a la llei.

3 F 23/05/2015 12:52

Com a països majoritaris la confessió declarada són els països confessionals islàmics- Per tal diguem-ne jo crec que hi ha una dificultat d'observar la diversitat. fruit de la situació perquè en el marc d'aquesta diversitat brilla molt més el Islam reaccionari que la religió musulmana. El més obert, el més plural, el més respectat pels musulmans i que també existeix penso que també es invisibilitzat. Això forma part d'un mecanisme social amb una lògica. Per tant, forma part, d'aquesta lògica aplastant en el qual si resulta que la població majoritària es percep com una amenaça islamofòbia contra la religió musulmana i el que seria la religió musulmana aquest comportament de la societat majoritària afavoreix els reaccionaris no els pluralistes oberts que respecten els drets humans perquè? perquè l'argument que es fa fàcil en les situacions aquestes ens estan amenaçant i per això ens tanquen en nosaltres mateixos. aquesta posició de tancar-se en si mateixos genera com a contra partida una reafirmació en la imatge social de "veus com ho veiem que és veritat que són tancats" amb la qual cosa encara els estigmatitzen més i com que es estigmatitzen més encara hi ha més tancament i per tant és un fet de és més difícil el tractament que ja té uns efectes a casa nostra

Elementos internos\\francesc torredeflot

No ENTITATS 0,2224 7

1 F 23/05/2015 12:57

El concepte de religió des de les ciències de religió hi ha més de 100 definicions. No hi ha acords per tant no hi ha definició en la que tothom estigui d'acord. Nosaltres vam fer una definició funcional seguint els criteris de nacions unides. La definició feta per l'observació general 22 és la que fem servir. L'article 18 diu que s'ha de protegir les creences teistes, no teistes, ateus i els que no tenen cap religió. El terme creença i religió s'han de entendre en sentit ampli.

Els últims estudis que s'han fet d'aquest tema s'està definit religió a com allò que és perseguit.

2 F 23/05/2015 12:58

Estem parlant del comitè de drets humans. la religió sempre ha estat motiu de conflicte per excel·lència perquè la religió és una manera de estructurar la societat llavors el poder se'n aprofita. Fins pràcticament la industrialització la religió era una manera de cohesió social. La funció social per desgracia passa per davant de les religions en si mateixes o per la funció espiritual

3 F 23/05/2015 13:00

Era un conflicte de convivència amb els veïns, de convivència amb l'ajuntament. Però nosaltres aprofitàvem per fer altres coses com ara crear grups de diàleg. Això va pujar molt ràpidament però va baixar de cop quan es van acabar els recursos perquè nosaltres treballàvem amb tècnics de proximitat o sigui que fossin de les pròpies comunitats religioses. Per tant, eren persones que no eren sospitoses per a les comunitats.

4 F 23/05/2015 13:03

Per temes polítics sí que interessa molt perquè s'ha vist que políticament ven. Però per motius religiosos no. Quan tu creus que tens la veritat absoluta no tens interès en dialogar a no ser que petites esclatxes que obren les ortodòxies quan hi ha interessos compartits, és a dir, fer l'obi per aconseguir uns privilegis, uns drets socials...

En la Unió Europea el màxim de visites que reben tots els parlamentaries és de comunitats religioses.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

5 F 23/05/2015 13:18

Perquè clar si tu veus que a la constitució tens un dret però que a la pràctica no es compleix i que els culpables són les autoritats és un motiu molt clar per estar en contra de la democràcia. Si jo tinc un dret civil que no es respecta doncs estaria enfadat. Cal dir que portat als tribunals sí que es respecta. Això és font de radicalisme i els polítics ho saben. Ara que passarà? segurament ho veurem dintre de quinze anys. Perquè si jo fos un jove d'aquestes comunitats i m'expliquen això, si ho mamo a casa i si ho sento... els més civilitzats no radicalitzaran però sempre hi haurà un tant per cent petit que actuaran. Els civilitzats procuraran fer-ho a partir de la llei de llibertat religiosa a Espanya que finalment sigui una llei equitativa, que sigui per tothom igual

6 F 23/05/2015 13:19

El que no pot ser és que hi hagi el mateix nombre de musulmans que de protestants a Catalunya i que els llocs de cultes siguin molt menys de la meitat. Què passa aquí? perquè tenen tan pocs llocs de culte els musulmans comparat amb els protestants i els mateixos protestants tenen problemes amb els llocs de culte. Perquè moltes esglésies pentacostal no els hi deixen obrir

7 F 23/05/2015 13:29

No us podeu imaginar el poder fàctic que té l'església catòlica. Aquí s'equivoquen els líders religiosos perquè el nombre d'alumnes que fan religió confessional és molt petit.

Elementos internos\joan-andres

No ENTITATS 0,2464 5

1 F 23/05/2015 18:24

Jo crec que hi ha com dos apropaments pots trobar com dos maneres de arribar-hi: una és la percepció de persones que tenen sensibilització social en el àmbit si voleu fins i tot en l'àmbit sociopolític que creu que hi ha una pluralitat de creences religioses que segueix la població degut a la immigració o no però que quedi una diferència aquí faig un parèntesis jo crec que també una persona es pot definir com a religiosa si voleu fins i tot quan no creu en res, és a dir, s'està assumint una posició davant del fet religió i que és "jo no l'accepto" .

Pot ser una agnòstic que diu potser que hi sigui però no es correspon saber-ho o pot ser un ateu que digui jo "milito per tal de demostrar que aquesta realitat existeix". Per tant, jo crec que hi ha un apropament més de tipus sociològic que crec que té una consciència i un interès molt més clar d'aquesta realitat.

Després hi ha un altre apropament que aniria sovint des de la perspectiva de política que és el que s'imaginem que és la religió. Poso un exemple: els meus alumnes aquí jo faig una assignatura que es diu "comunicació intercultural" i agafa alumnes d'àrees diferents periodisme, ADE, economia, màrqueting, dret... té molt èxit, o sigui està ple en el aula però quan comences a parla d'altres cultures i ja no parlo de altres religions, sinó d'altres cultures les opinions les tenen per les orelles però bueno els hi preguntes quantes persones coneixen que siguin xineses o que siguin de la India o que siguin d'Egipte o d'altre lloc. Tenim un problema amb aquesta perquè clar "jo a la tele he vist" , perquè "la meva tia em va dir". Aquest és l'altre problema, l'imaginari que tenim sobre les altres cultures que sovint provenen de prejudicis altres vegades de coses que hem sentit a dir, que hem llegit, actituds ... però jo crec que enmig

de la percepció hi ha aquest dos aspectes; un aspecte de més real, més arrelats als corrents sociològics que estan a Catalunya i que s'estan movent i un altre, que és teòric. Malauradament, crec que la veu que prima és la més apropant al teòric perquè és la més propera als mitjans de comunicació. També és més propera als àmbits polítics per la consciència sobre la pluralitat religiosa fins i tot cultural, és més teòrica. Llavors en aquest sentit aquesta seria una sensació molt més basada en una preconcepció de

2 F 23/05/2015 18:25

Llavors els procés és aquest i un dels temes que estem treballant de fet és, estem presentat un document en aquest sentit, és a dir, el que primer que hem de fer és que es coneguin. No dir que s'ha de fer sinó que sàpiga que és un musulmà, un hindú, què és un bahai, un budista. Que dintre de cada tradició hi ha una pluralitat i a partir d'aquí quan sapiguem que les coses són clares i distintes per fi podem començar a fer un altre direcció.

Per tant, jo crec que es comença a tenir aquesta consciència sobre el coneixement i el reconeixement de la pluralitat religiosa però es comença. Que fas un paral·lel que és diferent al que passa a Anglaterra. A Anglaterra porten molts anys amb el tema de coneixement i el tema de reconeixement ara estan en el tema de la gestió que és el tema que els ocupa jo crec que nosaltres d'aquí que arribem al tema de la gestió encara ens falta molt recorregut i no vull dir en pla bo "això sembla que ells sempre ho fan millor", no no, ni molt menys. Però sí que crec que en aquest sentit sí que se n'ha anat al davant de... i primer hem de saber qui són, què fan, què pensen i més endavant pensar en la gestió.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

3 F 23/05/2015 18:26

Una cosa, jo crec que aquí cal distingir entre la aspecte polític de la religió i el que els polítics fan de la religió perquè són dues coses diferents. Pel que fa l'aspecte polític de la religió jo sincerament no estic d'acord amb el plantejaments que diu que la religió no té res a veure amb la vida política. No, la religió té a veure amb tot des del moment en que una persona creu en quelcom sobre natural i aquest quelcom de sobre natural li exigeix unes determinades formes d'acció o té com a conseqüències unes determinades formes d'actuar les conseqüències en donen en l'àmbit social, econòmic, polític educatiu etc. Les conseqüències sempre hi són i per tant no és que la religió estigui envaint un territori que no li correspon sinó que qualsevol creença més enllà de la religiosa ens porta a actuar de una determinada manera en un àmbit determinant.

En alguns àmbits aquestes conseqüències són molt més evidents per exemple, l'aspecte ètic de les religions i altres són més casuals no? Després hi ha un altre aspecte que és on crec que es confon la cosa i és el que el polític fa de la religió i aquí sí penso que hi ha un tema delicat perquè aquí entrem en un tema ...en el tema de la identitat i particularment els moments de crisis això ho demostra la història de la humanitat. Quan les coses es posen malament en el sentit que sigui la cosa més fàcil es culpar al de fora, al nouvingut o al diferent o al que sigui això és una estratègia política barata perquè ha funcionat durant molts segles. Això a tot arreu no només aquí.

Sí que crec que... estic parlant dels polítics, jo crec que aquí molt fàcilment tendim aquesta característica. També es veritat i vosaltres que veniu de la comunicació intercultural també hi ha un tema que és caracterològic que és la cultura mediterrània més concretament la grega, la espanyola, la portuguesa i la italiana som de blancs o negres no som de termes entremitjos no... o és molt bo o és dolent i és dolent per aquesta caricatura si voleu de les coses i és com si anem molt sovint les coses. Cultura són els grisos i els matisos no se'ls hi dóna importància i això també crec que ajuda a que els partits polítics tendeix a ser simplista, que utilitzi aquest tipus de mecanisme.

Per tant jo crec i resumint el que deia des de la política d'afer religions l'aspecte polític és que encara que sigui la defensa de alguns determinats drets o la defensa d'una identitat és impossible no fer alguna cosa al respecte per part de les comunitats religioses.

Però crec que per part dels polítics molt sovint degut a la ignorància però també per algunes estratègies comunicatives doncs aquesta marcada diferència és una mica com que el que fan els nens per... és com aquell nen que és nou.

4 F 23/05/2015 18:26

religios?

Jo crec que és intencionalment real, no dubto que les institucions polítiques parlin d'una aconfessionalitat però a la pràctica degut al que dèiem al començament de com les arrels aquí a Catalunya i ha Espanya s'ha viscut el fet religios i els monuments culturals que hi havia en aquest sentit hi ha un camí molt llarg a recórrer. Per exemple dubto molt i a més a més ho he constatat, dubto molt que molta gent quan parla de religió pensi en el Islam, en el Budisme... molts probablement estan pensant en l'església catòlica i prou.

Com que tenim aquest bagatge i estem condicionats per tant, el concepte de religió ja que està arrelat d'una forma determinada tot i que la realitat sigui diferent això significa canviar aquesta consciència. Prendre un pas que durant molt de temps... us poso un exemple que és gairebé empíric. Quan un diari parla de tema jo que sé d'alguna cosa relacionada amb l'església

catòlica molt probablement apareixerà en la secció de religió dient que el bisbe ha dit això o el papa ha fet lo altre. Però si parla d'una realitat relacionada amb el món social del Islam per exemple, no apareixerà en la secció de religió apareixerà en la secció social o política o el que sigui.

M'explico? sé que això és un tema que anant cap als marges significa no hem arribat ni tant sols a nivell d'estructuració de la informació a reconèixer que una part de la pluralitat religiosa vol dir que totes les religions tenen el seu pes i estan al mateix... no no la religió és l'església catòlica i de tant en tant apareix el protestantisme però no sortim d'aquí i això jo crec que és un dels tants termòmetres que es permeten dir. Hi ha una intenció de no ser confessional això sí però a la pràctica jo crec que també hi ha una bagatge cultural que costa molt superar. No dic que

5 F 23/05/2015 18:33

sigui, sí que hi hagut moments en els que l'estudi del reconeixement s'ha portat a terme amb els es baixos però s'ha anat donant actualment, sé que hi ha una enorme confusió en aquest sentit. Una confusió a ressò d'altres coses a la manera o a la confusió que hi ha en com tractem el fet religiós. Si l'apropament al tema religiós es fa parlant-ne o no parlant-ne més d'aspectes cívics les hem com ignorat perquè com no parlem no existeix. Per tant, si ho fem només des de la perspectiva professional doncs s'ometen altres tradicions religioses i queda probablement la que històricament ha quedat més lligada a la cultura de la regió. Per tant, jo crec que en aquest sentit encara hi ha molt, treball a fer.

Crec que des de una perspectiva menys política que crec que és menys en quant als problemes educatius i una perspectiva més epistemològica. El coneixement i el reconeixement d'unes tradicions religioses i que moltes estan aquí mateix formen part de la societat civil requereixen ser estudiades perquè siguin reconegudes i moltes d'elles provenen de gent culturalment que tenen un significat importantíssim ha portat efectes cabdals de la cultura contemporània. Per tant, mereixen ser objecte d'estudi i de coneixement. Però en aquest sentit no és perquè siguin un aspecte religiós sinó perquè siguin un aspecte cultural, és part de la cultura, doncs com estudiem literatura, s'ha de reconèixer. Per tant, jo sóc una mica pessimista perquè crec que les decisions que s'han anat prenent durant els últims 14 o 15 anys són de caire polític no són de caire educatiu. Això sembla un ping-pong partit que governa anirà cap un costat i cap a l'altre i no apuntem al tema religiós que és un tema arrelat a cultura... és un tema complicat —

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Lucia Montolio

No ENTITATS 0,0931 5

1 F 23/05/2015 13:42

Crec que a nivell català des de les administracions públiques es fan coses o sigui la generalitat de Catalunya té la direcció general d'afers religiosos i és l'única comunitat autònoma d'Espanya que s'ocupa d'aquestes coses. Per tant, s'està treballant bastant això i jo crec que des de la societat civil també es fan moltes coses. La qüestió és que existeixen molt poques associacions, aquí haurien dos punts hi ha la societat civil i les pròpies comunitats religioses. Llavors hi ha comunitats religioses que sí estan oberts al diàleg, treballen pel diàleg.

2 F 23/05/2015 13:44

Jo crec que no és diferent, jo crec que no és diferent perquè el que tenen les comunitats religioses o les associacions que tenen a veure amb el cristianisme donen molta importància a l'eix espiritual i com que aquesta importància la té llavors es valoren moltes religions. Amb això no vull dir que totes les comunitats religioses catòliques n'hi ha algunes més obertes i altres més tancades.

3 F 23/05/2015 13:51

Llavors trobo que la religió se sigui o no religió és un fet important que forma part de la cultura i que ens aniria molt bé conèixer mínimament i més en la societat actual que ens ajudaria a entendre millor el que està passant al món.

4 F 23/05/2015 13:52

Sí, l'escola d'administració pública té uns cursos i aquest serà el segon any. Aquests cursos estan coordinats per migra studium, per l'ISCREP . Què és l'ISCREP?

És institut superior de ciències religioses de Barcelona i estan ubicats al seminari de Barcelona que està al carrer Diputació entre Balmes i Enric Granados? Llavors, migra studium, l'ISCREP i migració i justícia coordinen un curs que es dona als funcionaris o als treballadors que estan interessats en formar-se en la religió ja sigui a nivell personal o a nivell professional malgrat sigui una línia molt fina. Nosaltres per exemple, el Jaume Flaqué és un dels professors que treballa. Ara que hi penso crec que és el GETER i no migració i justícia els que també participen en aquests cursos

5 F 23/05/2015 15:14

Jo sempre he pensat que la llei és la llei i la vida és la vida són dimensions que van en paral·lel i que no acaben de trobar-se mai, és a dir, malgrat l'estat digui que és aconfessional la tradició catòlica cristiana ens influeix molt. Per exemple, el calendari laboral, el calendari educatiu. Ara que arriba Nadal es celebra a les escoles, després vindrà setmana santa...Potser s'ha perdut una mica el valor religiós de la festivitat ja que no veuràs cap signe religiós i per tant, s'ha convertit en una festa consumista. Però crec que la nostra societat malgrat que els habitants tendeixen a ser més aconfessionals, sí que hi ha una valors en la religió cristiana-catòlica. Per tant, l'estat pot definir-se com vulgui però la societat té UN PASSAT, UNA HISTÒRIA, uns costums i valors com la compassió, el perdó, que moltes vegades surt.

Elementos internos\\Teresa

No ENTITATS 0,0342 1

1 F 23/05/2015 15:42

Es fa aquesta gestió de la diversitat hereva del que ha estat la posició religiosa a Espanya històrica ve d'un rebuig molt frontal a tot el que sigui religió molt lligat a terme religió a una dictadura, a una postura retrograda, a una manca de llibertats, a mirar enrere i no mirar endavant. Tot una sèrie d'elements que van molt lligats a la percepció de religió identificada a la església catòlica. Fruit d'això, tot el que és religió s'intenta rebutjar perquè llibertat, amor, saviesa... és contra religió. Aleshores hereus d'aquesta confrontació entre religió i no religió ha sorgit molta població espanyola i catalana laica.

[Elementos internos\\Torralba_DEF](#)

No ENTITATS 0,1023 9

1 F 23/05/2015 16:08

Catalunya és d'anàlisi és molt bo. Por haver-hi grups, cèl·lules, unitats on hi ha conflicte de vegades més propiciada per problema social i econòmica, per l'atur, per lleis d'immigració molt dures que no tant per les creences. Però el cas és que pel que fa la vivència i els mapes de diversitat religiosa que tenim hi ha una enorme grau de convivència, d'harmonia i de pau social.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

2 F 23/05/2015 16:08

Ara sempre podem identificar en aquest mapa algun poble, algun nucli on hi ha una ferida. Llavors si analitzem aquesta ferida veiem que té a veure més amb problemes socials i econòmics que no religiosos perquè hi ha un grau d'atur molt alt, que la gent no té habitatge, o és que la gent dorm al carrer... llavors es clar que hi ha conflicte.

3 F 23/05/2015 16:09

Però si en canvi hi hagués treball per tots... perquè si compares dos expressions molt clares, tu compares Salt amb Guissona hi ha molta pluralitat, molta diversitat però en Guissona l'índex de feina és elevadíssim per tant, no hi ha conflicte. Ara clar mires Salt, mires l'índex d'atur, la precarietat, el col·lapse a Sanitat, el col·lapse a Educació, col·lapse social i gent deambulant pels carrers i per tant, hi sol haver conflicte.

4 F 23/05/2015 16:09

Per mi una bona política és aquella que garanteix drets i llibertat i una de les llibertat d'expressió, de pensament i de credo. Per tant, una política que garanteix això per a tothom per als que tenen creences majoritàries i creences minoritàries és una bona política.

5 F 23/05/2015 16:12

l'estat teòricament ho és des del punt de vista de la seva definició

6 F 23/05/2015 16:12

Això vol dir que des de les administracions públiques siguin aconfessionals això vol dir les institucions de justícia, els hospitals, les escoles...

7 F 23/05/2015 16:12

l'estat és aconfessional ha de ser aconfessional

8 F 23/05/2015 16:13

però pot ser que hi hagi encara inèrcia, vicis que provenen del nacional catolicisme quaranta anys després.

9 F 23/05/2015 16:20

És una situació extraordinàriament crítica perquè cada cop hi ha menys estudiant que sol·liciten aquest ensenyament en totes les tradicions religioses però sobretot en la catòlica. Això el primer quines conseqüències té això doncs que cada vegada més ens trobem amb joves universitaris amb una ignorància immensa de tradició religiosa i això és una constatació. L'hem fet professors de facultats diferents i de concepcions morals i religioses també diferents però hem coincidit en el mateix... terrible!

Excepte en aquells que s'han format en aquest ensenyament que han tingut la sort de tindre un bon professor i almenys coneixen una tradició. A vegades també, col·lateralment coneixen d'altres.

Però aquests que no han rebut res de tot això normalment de les públiques i algunes de les privades ignoren absolutament tot i això fa que no siguin capaços de comprendre el món en el que viuen i el món en el que han viscut.

Elementos internos\\Víctor Pallejà

No ENTITATS 0,1620 6

1 F 23/05/2015 16:37

A Espanya hi ha una situació única que és colossal i és que ser un país confessional ha passat a ser un país aconfessional però que manté els ritus de un país confessional amb el que es genera una paradoxa, és a dir, sobre el paper la legislació és molt laxa però un altre punt de vista i es reverteix en el govern. El govern considera que la religió majoritària ha de ser atesa més de pressa que totes les demés quan en teoria no hauria de ser així. Per tant, entre la teoria i la pràctica hi ha una divergència molt gran.

A Espanya hi ha tolerància però en realitat hi ha un tolentarisme ,és a dir n'hi ha llibertat religiosa però si et fas ministre quan has de jurar et posen un crucifix al davant. Vull dir que en la ritualitat hi ha moltes coses que es fan per mantenir el estatus quo d'un estat que no és ni laic ni areligiós si no que és més militant del que sembla amb infinitat de normes. Però a nivell de carrer és un dels país on més lliberal i més tolerant .

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

2 F 23/05/2015 16:40

S'han fet molts estudis i molts esforços i s'ha creat un patró català com en altres llocs que s'han posat al davant de la gestió d'afers religiosos gent molt bona.

El que jo només deia és que resulta paradoxal perquè estem un estat laic però s'intervé en els assumptes religiosos però això potser és una qüestió més política administrativa que jo no sabria dir. Però sí que s'intervé i després, evidentment, s'ha intentat en els col·legis i en aquest hi ha un nivell de convivència acceptable i jo crec que s'han fet esforços en aquest sentit. Potser, en aquest sentit és molt desigual com

3 F 23/05/2015 16:41

Després hi ha aquesta qüestió d'Espanya que es van llençar molt ràpidament a dir que hauria aquesta assignatura famosa d'assumptes religiosos però després no es va aplicar i per tant, forma part de la paradoxa de que l'estat intervingui molt però quan no li interessa es bloqueja . Si s'ha reconegut el dret no pots dir doncs ara no ensenyarem el Islam perquè no es dóna la gana. De fet això és a nivell més baix però a nivells més alts perquè a nivell universitari estem fora perquè no s'ensenyava precisament per aquest prejudici religiós hi ha la decisió religiosa de no ensenyar religions quan a països laics com França des de fa 150 anys es fa per tenir un punt de vista acadèmic sobre els afers religiosos.

4 F 23/05/2015 16:43

França jo he estat allà i al ministeri es consulta hi ha especialistes sobre les religions, per exemple, es veritat que el Islam diu això i això... i hi ha uns homes que estudien i sabeu com es la frase : "les religions són massa series per deixar-les en mans dels religiosos". Per tant, això s'estudia i es donen uns punts de vista i després el govern decideix si segueix o no segueix.

El últim país que quedava era Grècia que també és ortodoxa i deia "això no es pot ensenyar, de cap manera". Ara queda Espanya, ni al tercer món ni al quart món es fa el que es fa aquí que és "no no vull saber" del Islam ni de ... potser amb les orientals com el budisme. Però aquí sobre això no ho ensenyem i això és un bloqueig que es fa amb convivència. Amb això t'explico dos o tres exemples en el que l'estat passa d'intervenir excessivament a no intervenir de tal manera que no se sap quins són els límits de la gerència de la política en el afer que aquí teòricament hauria de ser públic i no a nivell privat. Si la gent es vol reunir o no es vol reunir... ja molta gent que es reuneix per fer infinites activitats i no s'ha demanat permís per fer ioga o per fer cent mil coses com en altres agrupacions

5 F 23/05/2015 16:44

Aquí doncs també estem entre la paradoxa i és mica contradictori per no dir kafkià, és a dir, es manté precisament perquè com que hi ha hagut cultura i aquesta terrible continuïtat jurídica amb la dictadura es mantenen regiments, concessions. En fi, hi ha un món jurídic extraordinari. D'una banda, una densitat immensa en el qual hi ha una mica de tot i les autonomies pensen que han de " ficar cullerada" perquè no els hi han donat control sobre el temes que preocupaven més com són els visats de la ciutadania. Doncs intervenir indirectament en aquest tema tan cabdal que seria el control de les mesquites fa sense pensar en perquè no controlem les esglésies perquè hi ha cada un el que arriba a dir. De tal manera, que s'ha creat un discurs sobre un tema que és molt més difícil que és el tema dels imams. França ja ha preparat uns exàmens per coneixements d'imam que hagi estudiat i format a França i no que vinguin perquè en aquest cas no és autonòmic sinó estatal... perquè el cònsol del Marroc decideix, intervé això és una ingerència brutal en el marc europeu i no només el marroquí

perquè el algerià també ho fa i també i perquè ho jo també vaig conèixer el cas d'un sheij siri li van fote un tret en la meridiana en els anys 80.

Vull dir que l'assumpte avui en dia està dirigit per interior perquè es considera que no se sap molt bé qui s'ha d'ocupar i per això, s'ha bloquejat les escoles i per això també les associacions que representarien el Islam com que el Islam és autogestionari no necessita a ningú que el gestioni però en la política i en la societat algú hi ha d'haver que digui "jo parlo en nom de tots". El cristianisme fa dos mil anys que funciona i ja se sap qui és el bisbe, o sigui qui es qui però en Islam no té aquest tipus de jerarquia, o sigui té un tipus de jerarquia però no té aquest tipus de jerarquia i això ha resultat en un problema en qui es posa al davant de les associacions i per tant, s'ha introduir esforços però ha estat molt petit perquè els musulmans no acaben d'entendre qui són aquestes persones que diuen que els representa això és molt gros i a partir d'allà es parla de mediació y a partir d'allà els funcionari i es clar això com ha arribat de nou tampoc se sap ben bé com s'ha d'actuar i els afers religiosos que ho porta ho

6 F 23/05/2015 16:49

Abans m'he oblidat de dir que en el panorama espanyol de descreença també tenim el fenomen de les noves religions i és un fenomen en creixement exponencial de no existir a ser molt fort i això és un element s'ha de tenir en compte. Després les para religions i les sectes també s'ha de tindre en compte amb la qüestió jurídica i amb la ciutadania, és a dir, quan estàs entrant i això és molt important i s'ha de fer.

Tornant al que deia abans formar una mica en qüestions jurídiques es important perquè com es gestiona la llibertat religiosa. Per exemple, els mormons són un problema perquè en teoria són polígams encara que no són els únics i en Europa no està acceptat llavors és un problema algun dia a Europa es farà una votació "volem ser polígams" i si es fa llavors fantàstic però això de moment no es planteja i per tant és una qüestió difícil perquè el govern sap que no ho pot prohibir formalment però si que pots fer mesures per controlar-ho com s'ha fet a Turquia. Això és un cas pràctic molt important. Un altre tema és la pàtria potestat dels nens perquè per exemple, en el cas de matrimonis mixtes sempre se la donen al pare i si se la donen a la mare ha de procurar que aquell fill sigui musulmà. Per tant, aquest en principi no tindrà fins a las 18 anys per tindre la llibertat i per tant, no pots fer una retroacció en el Islam

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Xavier meloni

No ENTITATS 0,0762 3

1 F 22/05/2015 23:26

La pluralitat es dona en un lloc de secularització és l'espai que permet la pluralitat amb la novetat que aquesta secularització que semblava eliminar la religió resulta que segons com la possibilitat la pluralitat. En un país menys secularitzat on només fos cristià o només musulmà la pluralitat no podria existir perquè la minoria no seria reconeguda. La minoria només és reconeguda en espais de secularització, és a dir, el desapoderament d'una religió majoritària permet l'entrada a religions minoritàries o millor dit la pluralitat.

2 F 23/05/2015 17:18

Si un conflicte es vincula a aquest factor identitari encara es reforça més i pot ser utilitzat i la utilització que es fa és d'un sentiment que és real. Un llibre molt important per entendre això és el de Amin Maloouf identitats assassines. Una identitat està amenaça aquest es converteix en la principal. Això és molt manipulable. Per exemple, el conflicte a Belfast a Irlanda entre protestants i catòlics i no era per tema religiós si no que uns eren anglesos i els altres irlandesos, és a dir, darrera de la religió hi havia dos maneres de ser. Llavors el factor religiós acabava de reforçar el conflicte encara que no fos el motiu.

3 F 23/05/2015 17:21

En aquí la secularització també fa la seva aportació perquè desintegra a les religions del seu absolut, de la conquesta de l'espai social, li treu el poder de convertir-se en totalitats.

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

No ENTITATS 0,0799 3

1 F 23/05/2015 17:33

La gestió pública no ha de ser confessional i el proselitisme seria inacceptable. Es tracta de fomentar els valors de convivència a tots els efectes i en això, totes les religions tenen una responsabilitat i alguna cosa a dir. Les seves aportacions no són solament un compromís espiritual sinó també cívic i ningú en pot quedar exclòs ni exempt.

2 F 23/05/2015 17:34

La gent està molt decepcionada, amb la política i amb la religió, perquè ens trobem amb una mancança de valors ètics fonamentals en les conductes dels anomenats "representants" que no són del tot exemplars. És un problema de confiança. Cal més autocrítica, tocar de peus a terra i servir a tota població sense exclusions en les seves autèntiques necessitats. Quan s'en adonin de la importància d'això no hi haurà conflicte d'interessos i la relació serà més fluida i cordial.

3 F 23/05/2015 17:38

En principi, la religió no tindria que suposar cap conflicte entre col·lectius. Si cadascú compleix amb la seva part de responsabilitat és impossible la disputa. Estic convençuda de que la majoria dels enfrontaments en aquest sentit són provocats per grups d'ideologia xenòfoba, que creen inseguretat i malestar amb conductes disruptives. Respectar la llibertat de culte i les lleis que ens protegeixen vol dir també que les forces polítiques tenen que fer política per defensar i preservar la dignitat i la integritat de totes les persones sense discriminació per motius religiosos.

Agregado
 Clasificación
Cobertura Número de
 referencias de codificación

Codificado
 Modificado el
 Número de
 referencia
 por Iniciales

Nodos\\2.Diversitat religiosa\\2.2Imaginari social percepció de la diversitat religiosa, la diversitat com a problema, etc.

Documento

Elementos internos\\cristina monteys

No ENTITATS 0,0169 1

1 F 23/05/2015 18:06

que sigui en el espai públic com si fos una mica de reconquesta no? de lo religiós això va passar amb la església catòlica i ara és amb qualsevol que ve aquí a ocupar l'espai públic i aconfessionalitzar-lo com si diguéssim i això moltes vegades a la gent incòmoda molt més a més aquesta presència és de confessions que no sentim com a... amb la religió catòlica podem ser molt poc capellans però la tolerem perquè hi ha sigut sempre i no és fenomen nou el que ens trobem això encara costa una mica més acceptar, acceptar que la diversitat és lo normal en comptes de ser una anomalia això, encara crec que costa molt de assumir.

Elementos internos\\Essomba

No ENTITATS 0,1223 2

1 F 23/05/2015 12:32

Jo crec que es tolera. S'ha de contextualitzar històricament en el nostre país venim d'una forta tradició catòlica homogènia d'una forta presència de la religió catòlica apostòlica que dirigia la educació moral de la societat.

Aquesta realitat va canviar d'alguna manera crec que des de un parell o tres de dècades just amb la entrada de la democràcia a Espanya i Catalunya es va deixar de tindre una religió oficial i passa a començar considerar-se un estat bastant aconfessional. Jo crec que això ha generat una posició mitjana tirant cap a la laïcisme generant canvis a nivell polític, a nivell cultural poc però si a nivell d'imaginari social. Cal dir que la diversitat religiosa és un fet novedós

2 F 23/05/2015 12:52

Com a països majoritaris la confessió declarada són els països confessionals islàmics- Per tal diguem-ne jo crec que hi ha una dificultat d'observar la diversitat. fruit de la situació perquè en el marc d'aquesta diversitat brilla molt més el Islam reaccionari que la religió musulmana. El més obert, el més plural, el més respectat pels musulmans i que també existeix penso que també es invisibilitzat. Això forma part d'un mecanisme social amb una lògica. Per tant, forma part, d'aquesta lògica aplastant en el qual si resulta que la població majoritària es percep com una amenaça islamofòbia contra la religió musulmana i el que seria la religió musulmana aquest comportament de la societat majoritària afavoreix els reaccionaris no els pluralistes oberts que respecten els drets humans perquè? perquè l'argument que es fa fàcil en les situacions aquestes ens estan amenaçant i per això ens tanquen en nosaltres mateixos. aquesta posició de tancar-se en si mateixos genera com a contra partida una reafirmació en la imatge social de "veus com ho veiem que és veritat que són tancats" amb la qual cosa encara els estigmatitzen més i com que es estigmatitzen més encara hi ha més tancament i per tant és un fet de és més difícil el tractament que ja té uns efectes a casa nostra

Elementos internos\\francesc torredelflot

No ENTITATS 0,0308 2

1 F 23/05/2015 12:58

Nosaltres al percepció nostra és que hi ha una analfabetisme funcional religiosa. Vam estar

fent mediació interreligiosa però a causa de la crisi vam el projecte va minvar una mica.

2 F 23/05/2015 12:59

A Sabadell, Salt, Lleida, sant Adrià del Besòs, Vilafranca del Penedès, Blanes i Cunit. Nosaltres treballàvem amb comunitats religioses i després de retruc amb comunitat civil però sempre en funció de les comunitats socials i des de les comunitats socials.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\joan-andres
No ENTITATS 0,0404 2

1 F 23/05/2015 18:24

Ostres aquí hi ha gent que no pensa igual i que tampoc sabem com pensen que els imaginem de certa manera tot i que després no te res a veure i que percebem una certa manera que després resulta són molt diferents. També una mica...jo crec que hem saltat d'això, d'una curiositat a un problema i ara hem d'anar movent-se a una consciència més de clara de el que, de conèixer, de saber com es realment tot.... però això ara tot just comença.

2 F 23/05/2015 18:30

Llavors jo crec que de conflicte religiosos com a tal amb la seva solvatat, la religió n'hi ha pocs comptats, n'hi ha però són comptats. En canvi, conflictes a partir de la recepció de la religiositat ens diu com identifiquem el tema de resolució de conflictes. Com identifiquem el problema amb la religió és que no necessàriament ha de ser la religió perquè en el cas del Padrino és la seva família, la cultura siciliana, tot el que vulgueu però no necessàriament és el tema religiós. Jo crec que sí que hi ha conflictes que poden ser arran del tema religiosos però en realitat són limitadíssims en el que ja és un estigmatització del conflicte només el que és a partir del tema religiós i això perquè és un tema que fàcilment distorsionem i que nodreix una posició negativa sobre el tema de la religiositat i mira, m'atreviria a dir que és una idea tremendament laïcista en el sentit de dir que l'aspecte religiós s'ha de limitar més al aspecte més personal de la demostració externa s'ha d'eliminar perquè és fruit de conflicte no? si seran perquè no són conflictes religiosos sinó són conflictes de convivència fruits de la ignorància com passa en moltes altres coses no? no sé si m'he explicat bé

Elementos internos\\Lucia Montolio
No ENTITATS 0,0393 3

1 F 23/05/2015 13:40

hi ha molta consciència o almenys crec que hi és la consciència de la diversitat cultural però menys consciència de diversitat religiosa. En el sentit que sí s'associa molt a una cultura i potser el tema de la religió està més amagat. Jo crec que hi ha grups molt concrets que sí són més visibles per dur una vestimenta llavors seria una manera amb la qual la gent els visibilitza molt i clar l'imaginar que hi ha

2 F 23/05/2015 13:53

Jo crec que consciència sí que n'hi ha tot depèn si la vulguis acceptar. Tot depèn si tu vols invisibilitzar la realitat poso per cas aquí en ciutat vella aquí quan arriba el Ramadà els musulmans necessiten un lloc per pregar i no n'hi ha i per tant, es veuen manifestacions. Però es clar aquí hi ha un problema i és que no tenen una mesquita on anar a pregar. Llavors tu pots intentar invisibilitzar un col·lectiu i un col·lectiu és molt perillós invisibilitzar-lo i atenció hi ha una atenció que no s'està cobrint

3 F 23/05/2015 13:53

Per tant, consciència social sí que n'hi ha de la diversitat religiosa i cultural que té Catalunya en general. Altra cosa és que s'accepti, que la rebutgis o que vulguis fer veure que no hi és. Però és

evident perquè passeges pel carrer i és evident.

Elementos internos\\Teresa

No ENTITATS 0,1102 4

1 F 23/05/2015 15:42

Es fa aquesta gestió de la diversitat hereva del que ha estat la posició religiosa a Espanya històrica ve d'un rebuig molt frontal a tot el que sigui religió molt lligat a terme religió a una dictadura, a una postura retrograda, a una manca de llibertats, a mirar enrere i no mirar endavant. Tot una sèrie d'elements que van molt lligats a la percepció de religió identificada a la església catòlica. Fruit d'això, tot el que és religió s'intenta rebutjar perquè llibertat, amor, saviesa... és contra religió. Aleshores hereus d'aquesta confrontació entre religió i no religió ha sorgit molta població espanyola i catalana laica.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

2 F 23/05/2015 15:43

Per tant, el tractament de la diversitat és hereva de la ignorància del fet religiós, d'una simplificació, d'una confrontació de creients i no creients que des d'un nivell de tolerància es mira als creients pensant que s'han d'acceptar però com si fos de segon ordre. Un concepte sobre el creien de que alguna cosa li passa des de la intel·lectualitat la religió ha sigut vista així. Per tant, amb tolerància deixem que formin part de la nostra societat perquè ja són aquí i hem de ser respectuosos i tolerants. Des de l'àmbit de tolerància de creients, o sigui que continuem tolerant i repetint en el model de desconeixement de la complexitat que té la religió multiplicant per deu, o sigui "el que no valia per un no valdrà per 10".

3 F 23/05/2015 15:50

Em sembla absurd la por que es té als centres de culte, em fa vergonya però ho puc comprendre com a fruit de la ignorància. On està la formació, on està la convivència des de petits i a veure el Islam tan estigmatitzar pels mitjans de comunicació, o sigui un fragment de notícia que ocupa tot el imaginari.

4 F 23/05/2015 15:50

Sí que el té perquè la interreligiositat també és interculturalitat perquè dins de cada religió hi ha diferents sensibilitats i es tendeix a agafar una imatge general i aquest és el problema. La por a tenir grups diferents en el nostre entorn en comptes de preguntar o preocupar-se per saber en que creu i més aquells que no porten un vestit en concret.

Elementos internos\\Torralba_DEF

No ENTITATS 0,0289 3

1 F 23/05/2015 16:06

La percepció és més com a problema i no com oportunitat

2 F 23/05/2015 16:06

en molts llocs de Catalunya la diversitat és una oportunitat de creixement i de cohesió, de desenvolupament i d'ampliació d'horitzons mentals. Però es veritat que en altres llocs, la diversitat és una font de conflictes però no només religiosa, també generacional, ètnica, mística, cultural...

3 F 23/05/2015 16:07

Ara em de veure què comporta ocasions positives en aquest conviure amb l'altre i joestic convençut que aporta molt més que el que treu.

Però hi ha moltes persones que tenen nostàlgia d'un món homogeni, uniforme. Tots la mateixa llengua, tots el mateix Déu, tots la mateixa roba, tots la mateixa mentalitat i aquesta nostàlgia d'un món uniforme els incapacita per veure el valor que té la diversitat. Hi ha molta feina a fer!

Elementos internos\\Víctor Pallejà

No ENTITATS 0,0017 1

1 F 23/05/2015 16:38

Però a nivell de carrer és un dels país on més lliberal i més tolerant .

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Xavier meloni
No ENTITATS 0,0391 1

1 F 22/05/2015 23:29

Per tant, som moltíssima gent aleshores hi ha qui ho veu com a amenaça, hi ha que ho veu com a oportunitat, gent que ho veu amb naturalitat, gent ho veu amb indiferència o ironia... o sigui tot a l'hora. Avui en dia es veu amb naturalitat perquè no es pot concebre una realitat que no sigui plural. Dins d'aquesta naturalitat hi ha grups que ho poden veure amb amenaça i són el nucli fonamentalista que tot hi no ser els únics són els més sorollosos.

En aquest moment convivim en el paradigma de la pluralitat. Hi ha qui fa la distinció entre pluralitat i pluralisme. Pluralitat vindria a ser el món com irreversiblement plural i el pluralisme seria l'assumpció d'aquesta pluralitat com un valor .

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol
No ENTITATS 0,0212 1

1 F 23/05/2015 17:34

El pluralisme religiós és una obvietat que no podem ometre ni fer desaparèixer, o sigui que hem d'assolir una convivència ineludible i trobar les eines per fer-ho d'una forma gratificant. Tanmateix, crec que aquesta pluralitat no té un reconeixement formal prou eficient i cal més voluntat política per promoure la bona entesa i facilitar les coses a la societat civil.

[Nodos\\2.Diversitat religiosa\\2.3Discriminació patriarcat, discriminació religiosa...](#)

[Documento](#)

Elementos internos\\cristina monteys

No ENTITATS 0,1299 2

1 F 23/05/2015 17:57

Després sí que és veritat que hi ha una llei de llibertat religiosa que l'aplicació també és una mica així perquè el tema dels acords amb les confessions minoritàries doncs bueno molts d'aquests acords no s'han acabat de desenvolupar. Hi ha altres confessions que no són ni el Islam, ni les esglésies evangèliques, ni el judaisme que també estan aquí i que és una mica estrany que una església evangèlica que forma part de la fede està exempta d'ivi i els sikhs que tenen el temple al costat com que no tenen acord amb l'estat aquests han de pagar el ivi integrament.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

2 F 23/05/2015 18:10

Bueno aquí es entrar en un lloc una mica més delicat i una mica més subjectiu no? vull dir que el patriarcat està present en les religions en totes... perquè hi ha gent que diu que el budisme no igual que totes les altres, no ens enganyem no? Està present en totes i a vegades també a l'hora de la veritat i jo aquí m'hi trobo quan es tracta de relacionar-se amb les comunitats religioses com fem una relació d'institució a institució també la relació la fem amb els homes no? i acabes que no saps ni qui, ni quantes dones hi ha, si existeixen o no les acabes de trobar mai no?

Clar... no sé com plantejar-lo, una miqueta penso que, que tampoc és, és. Tampoc serveix gaire el fet que des d'una perspectiva diguéssim occidental, europea i tal anem a dir-se-li a les dones d'altres com si hi hagués uns i altres això també és una mica així us heu d'alliberar, heu de fer tal, heu de fer qual. Jo crec que amb això crec que és molt important trobar espais per a que les dones de qualsevol tradició religiosa puguin mantenir espais de trobada i jo crec que en aquest cas sí un diàleg interreligiós de dones és molt interessant no? perquè serveix per a que totes aquestes idees que totes tenim sobre les altres dones diguéssim es puguin posar una miqueta en el seu lloc i potser ser que a unes els hi serveixi per adonar-se de que si es creien que estaven molt alliberades i que no sé què, que podien anar a salvar a les altres doncs potser no cal perquè les altres potser tenen els seus recursos no? i les seves capacitats.

Unes altres els hi pot servir per agafar idees de coses que podrien fer i que potser els hi resulta interessants. Jo crec que... i a més a més, per la experiència que tinc jo, tot hi que en les primeres trobades religioses de dones sol haver-hi una necessitat de totes de demostrar i d'explicar que "jo no estic sotmesa i que jo la meva religió no d'això" sí que al final acaba havent-t'hi una obertura potser més gran que no pas en grups mixtes perquè al final el que una miqueta... hi ha una cosa que s'acaba reconeixent no? totes de totes no?

Com que totes, tothom està una miqueta en el mateix camí. Cadascú ho viu com vol i el que jo potser veig coses que jo crec que no van bé però si tu em dius que les veus bé, que ja hi estàs treballant o m'expliques perquè són no? podem trobar..., és a dir, podem trobar un espai comú en el que... hi ha una cosa que comparteixen totes les dones que és la llunyania del poder no? i crec que això facilita molt que hi hagi una comunicació molt més fluida i molt més oberta que no pas quan hem d'estar mantenint la bandera de la nostra comunitat no? i hem de defensar moltes coses no? Crec que aquesta llunyania del poder permet molt parlar des de l'experiència personal no? i crec que aquí on realment es guanya en el diàleg interreligiós.

Però igualment és un tema complicat perquè no sé ara no és per criticar-les a elles pobres que han fet molta feina i les aprecio molt, el col·lectiu de dones de l'església per exemple, que és un grup feminista catòlic que en un moment determinant van irrompre en el diàleg interreligiós per explicar-li a les altres dones què havien de fer perquè elles eren feministes des de no sé quants anys i havien de dir-se-li a les musulmanes que tal i que no sé què. Bueno nenes va has de baixar perquè tu has vingut aquí, tu has tingut aquest recurs, tu has viscut així, tu has fet això però cadascú té el seu procés, cadascú té les seves maneres de fer les coses, cadascú, cada religió és diferent també i el que a tu i que la religió et sembli una cosa, una barbaritat i tal i potser en una altra religió té un altre context.

Però en aquesta cosa de posar-nos totes en el mateix nivell no? i no parlo de jo estic alliberada i per tant t'alliberaré a tu no, no tu o tu t'has d'alliberar tu jo no a mi no m'ha vingut ningú a alliberar-me en tot cas el que he fet ho he fet jo doncs compartint coses i entre totes canviem això però cadascú des de la seva experiència i des de la seva vivència no?

No podem imposar l'alliberament o no podem imposar una forma d'alliberament que a mi s'ha

m'ha acudit i a mi em funciona però que potser amb un altre no, no?

~~I aquí hi ha tota una subtilesa no? d'aconseguir això que de vegades és una mica complicat~~_____

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

No ENTITATS 0,0438 1

1 F 23/05/2015 11:57

Aquí hi ha un gran camp a recórrer. Personalment crec que hi ha un gran camí a recórrer. En general en les religions el paper de la dona ha estat pobre. Hi ha confessions religioses que ja han entrat com per exemple, algunes denominacions evangèliques o protestants on la dona té un paper que no té el cristianisme, el judaisme o el Islam. En general, penso que hi ha un camí llarg a recórrer perquè el paper de la dona va més enllà si pot fer o no pot fer. Més enllà del que veus a simple vista perquè a ulls d'un ciutadà aquí de pocs anys de pot sobtar anar a la sinagoga veure a homes i dones i separats. Dic els més joves perquè en el cristianisme fins fa uns anys passava el mateix i en alguns pobles encara continua. Per tant, no ens podem quedar amb el que es veu si no el paper que fa la dona en cada tradició o religió._____

Elementos internos\\francesc torredeflot

No ENTITATS 0,1033 3

1 F 23/05/2015 13:00

Era un conflicte de convivència amb els veïns, de convivència amb l'ajuntament. Però nosaltres aprofitàvem per fer altres coses com ara crear grups de diàleg. Això va pujar molt ràpidament però va baixar de cop quan es van acabar els recursos perquè nosaltres treballàvem amb tècnics de proximitat o sigui que fossin de les pròpies comunitats religioses. Per tant, eren persones que no eren sospitoses per a les comunitats.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

2 F 23/05/2015 13:20

En canvi els budistes no tenen cap problema. El cas dels musulmans és complicat perquè hi ha molta islamofòbia i creixent. La islamofòbia per un polític o un ajuntament és important perquè encara que no sigui islamofob, ser islamofob dóna vots. Això genera els silencis dels altres silencis dels que no estan d'acord amb aquesta postura.

Hi ha una discriminació tàcita contra els musulmans. El feminisme tot i que a vegades en té raó, sol apuntar molt contra el Islam. Els gais, lesbianes i transsexuals que també estan en desacord. Després l'església conservadora nacional catòlica. Tots aquests tres més els partits antireligió. Tots aquests junts imaginat, no vull dir que s'hagin reunit per planejar per això dic que és discriminació tàcita. A vegades les tàcites són les que millor surten.

3 F 23/05/2015 13:21

Quan fem formacions per exemple als funcionaris de presó fem que se'n adonin perquè moltes vegades defensen aquestes postures de discriminació sense saber-ho. No et carreguis el cristianisme o l' Islam carregat a les persones que donen un mal exemple

No Elementos internos\\joan-andres
ENTITATS 0,0542 1

1 F 23/05/2015 18:31

és el tema pendent de totes les tradicions religioses o sigui és un tema difícil no perquè les religions ens si mateixes siguin dolentes perquè s'afavoreixin un cert posicionament sobre la dona sinó perquè els contextos culturals o s'han desenvolupat, la majoria de les religions neixen abans del S.XV, però la situació de la dona ja era d'estar sota l'home, una opressió que es veu en els evangèlis, es veu en la Torà, en els llibres dels vedes, això ve de cultura. Els vedes diuen que la dona ha d'esperar a reencarnar-se en un home per poder arribar a l'alliberament i ja fa 4000 anys que ho deien eh! o sigui culturalment, en el àmbit en el qual ha nascut les religions teològiques tenen aquest aspecte cultural associat al paper de la dona. Llavors, donat que la transmissió que fan de les religions i de les interpretacions que fan de la seva doctrina va a partir d'aquestes arrels és molt difícil arribar a algun canvi perquè i això és una pregunta jo no tinc la resposta.

Fins a quin punt aquesta situació de la dona és part de la identitat aquesta religió o específica o fins a quin punt és part d'una arrel cultural i això no ho pots dividir amb un bisturí.

Jo crec que en part també respon a la lluita de tota tradició religiosa per defensar-se. El cas típic del cristianisme, els cristians pensaven bueno que Jesús crist a mort i a ressuscitat i se n'ha anat al cel i tornarà demà i demà passat tampoc llavors aquí ve el problema de la història però el que és creient la història els dies van passant i no passa res o sigui que fins i tot ha trigat (riures) jo potser hagués fet el mateix perquè els principis són molt nobles i quan s'han d'arrelar amb la història dia a dia amb els canvis, etc. El procés d'anar discernint què és el que és essencial i què és casual és molt difícil de canviar o sigui, això és un procés que jo crec ha de seguir cada tradició religiosa d'acord amb el seu tarannà. No es pot forçar d'una altra manera, és com dir-li a una persona que creu que jo que sé, que un hinduista dir-li quina tonteria que els esperits no existeixen. Això ho puc dir jo que no ho crec però per als hinduistes és important i per tant, no ens correspon a nosaltres determinar-ho.

Elementos internos\\Lucia Montolio

No ENTITATS 0,1498 5

1 F 23/05/2015 13:41

La religió és un fet que molta gent no acaba de... també per la tradició que hi ha aquí per catolicisme de l'època de Franco ho no sé. Sí que hi ha un cert rebuig cap a la religió en general. Després cap a les minories religioses aquí treballem els prejudicis dels nens o la percepció que tenen els nens sí que hi ha concepció i prejudicis sobretot cap al Islam claríssimament. Cap al judaisme també hi ha cosetes es pensa que s'ha acabat amb el tema del judaisme però sí que hi ha prejudicis cap als jueus però sobretot amb els musulmans hi ha un imaginari que està molt marcat per la imatge que donen els mitjans de comunicació i evidentment pel que està passant en alguns països musulmans i llavors ells (els nens) tenen una imatge del Islam doncs de certa opressió, opressió cap a la dona, fonamentalisme tot això sí que surt a vegades i llavors fan moltes preguntes sobre aquests temes. Els nens tenen curiositat i de vegades surten coses.

2 F 23/05/2015 15:13

Darrera dels mitjans de comunicació està la política i al darrera està la economia que és la gran. Al final és tot una qüestió de diners o almenys jo és el que veig. Poso un exemple, encara que sembli demagògic quan ve un jeque àrab que vol celebrar la seva boda li lloguem el museu de història contemporània si cal. Ara si ve un musulmà que està buscant feina del nord d'Àfrica ja no ens agrada tant i per tant, la història s'està convertint en diners.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

3 F 23/05/2015 15:18

Per mi hi ha dues línies, la primera és la tradicional i la segona és la espiritual. Jo parlo com a cristiana. La societat en general deixant de banda la religió, per història l'home ha estat el fort per força física la dona ha quedar relegada aquí. Les coses van evolucionant però és més subtil. És evident que la societat en general hi ha diferències entre homes i dones més enllà que les biològiques. Per exemple, quan tu entres a fer una entrevista i et pregunten si vols tenir fills i a l'home no li pregunten ja s'està marcant la diferència. Llavors estan tancant unes oportunitats o et serà més difícil arribar-hi això pel que fa al tema històric. Llavors dintre de la religió com a element de la societat es reproduïx el mateix, és a dir, uns poders, uns atributs, uns rols que per exemple en el cas del cristianisme catòlic els homes poden arribar a ser papes i la dona no ho pot ser perquè està en altres funcions.

El cant, de la catequesis dels nens ho fan les dones, jo sobtosament no tinc ganes de ser papa però si hagués alguna dona que volgués ser papa no ho pot ser. Perquè? i aquí ve la pregunta. Jo amb la meva espiritualitat parlo amb Déu i a Déu li és igual si tu ets dona o ets home. El que compta és el que vulguis fer en aquesta vida.

Per tant, suposo que amb l'evolució això anirà canviant perquè clar cada vegada més ens hem d'ajudar uns als altres serà una evolució històrica com la incorporació de la dona a la feina. O sigui que hi han hagut moments històrics que han propiciat que això passi com ara després de les

4 F 23/05/2015 15:19

De forma personal crec que existeix en totes les religions. Un altre important que s'ha de destacar és com ho viu la dona. Perquè hi ha dones que els hi sembla molt bé i que per tant, no les hi pots dir que estàs molt equivocada, que no has de cuidar dels fills i que has de sortir al carrer a guanyar-te els cales. Si aquella dona ha decidit lliurement però en el moment que tu quartes la llibertat amb l'argument de que no pots perquè ets dona aquí sí tenim un problema. Aquesta justificació sí que hi és en totes les religions o jo almenys ho veig.

Si a la ho decideix i escollí així doncs està bé però la qüestió és si la dona no té la opció d'escollir. Per tant, tindre un cos o un altre, un gènere un altre això es biològic i no té res a veure amb la capacitat.

L'altre és que si tu tens aquesta espiritualitat i relació amb Déu, és ell qui et diu i davant d'ell tots som iguals.

5 F 23/05/2015 15:19

Jo crec que la situació social si va canviant i això fa por. A l'església catòlica pel que fa les bases hi ha canvis com per exemple, el papa que tenim. Per tant, sí que crec que hi ha un canvi en el discurs social ara altra cosa és que aquest canvi agradi ja que el que es desconeix a primera vista fa por. La frase de "más vale pájaro en mano que ciento volando" em sembla horrible que vol dir que si deixes anar aquell ocell que tens a la mà vindria a ser el sistema que coneixem de sempre que funciona mínimament i que per tant no es canvia. Perdent la possibilitat de conèixer altres ocells o millor deixa anar el que tens i observa el que passa

Elementos internos\\Teresa

No ENTITATS 0,0619 1

1 F 23/05/2015 15:51

Des del moment que nosaltres estem vivint una lluita llarga del paper de la dona fos diferent veus que la dona fins fa poc temps ha tingut un paper més llunyà de la vida pública però que

ha tingut accés al món professional i al món ciutadà-urbà. Per tant, han hagut molts canvis i es pretén que aquest canvis passin en totes les tradicions. Llavors sí que és percep com a conflicte i realment hi és. Hi ha coses que per mi són clares, el paper de la dona ficada en tots els estaments es un tema que s'ha de treballar poc a poc quan els llocs de treball ha canviat i no és rural perquè no tota la família està junt no hi ha problema que el home és el que treballi la dona és la que està a casa perquè per la dona això no és ser menys perquè tot el món interior comporta moltes responsabilitats i una xarxa de relació molt ampla que no estava sola a casa tancada en un pis. No era un retiment però quan en el món interior no pots treballar, ni pots fer res és quan deixes les dones relegades, és per això que alguns temes que s'ha de transformar però hi ha algunes coses que s'han de canviar però des de les pròpies comunitats religioses.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Torralba_DEF
No ENTITATS 0,1018 3

1 F 23/05/2015 16:17

En termes generals de manera desigual tot depenent de la confessió que sigui. La islamofòbia ha crescut des de 11 de setembre del 2001 no ha parat de créixer. Arreu del que va passar ahir (Charlie Hebdo) encara creixerà molt més encara. Per tant, no és el mateix que jo obri una mesquita a que obri una pagoda no és el mateix perquè la percepció social és diferent. Perquè? Perquè hi ha molts prejudicis. Jo ho constato cada any a classe. Quant faig una exploració de prejudicis a alumnes de quart de comunicació.

Vius en un pis d'estudiants però un estudiant ha marxat i per tant, tens una plaça lliure i l'has d'integrar per a que així pagareu millor el pis, etc. Tens dos candidats un budista i un musulmà. No hi ha dubte tothom el budista. No coneixen a ningú ni han llegit res ni de budisme ni de Islam, res! Ni una sura del alcorà ni un fragment de les quatre nobles veritats del Buda, res. Però que el 100% el budista. Llavors els hi faig una reflexió. Això et parlo d'estudiants de quart que des de P-3 estan a les aules que han acabat l'ensenyament superior i que l'any que ve estaran exercint com a periodistes.

Ara imaginat el individu que no ha acabat la ESO o que no ha acabat batxillerat i que per tant, en principi té menys eines per afrontar els seus prejudicis i menys capacitat crítica.

Si amb els de quart passa això què passarà amb els que no han tingut una educació superior. Doncs en principi aquest encara seran més esclaus dels seus prejudicis. Per tant, molt desigualment es rep. Quan és la església catòlica no hi ha problema, quan és una pagoda no hi ha problema, quan és un temple doncs jueu... la sinagoga no hi ha massa problema almenys a Catalunya. Però amb les mesquites molt.

S'ha de fer una feina importantíssima. S'està fent però amb poca intensitat tenint en compte que els prejudicis poden créixer i córrer per les xarxes. Confusió islamisme radical amb Islam. Molts conceptes que no es matisen i que es posen en el mateix sac.

Per tant, sobretot amb el Islam la gent sol ser més tolerant amb altres i més en particular a partir de fets com els d'ahir o d'altres fets que puguin haver-hi segur que creixerà això.

2 F 23/05/2015 16:18

Estem a anys llum d'on hauríem d'estar. Tot i que a la base d'aquestes tradicions religioses la dona fa serveis de tot tipus per exemple a l'església catòlica serveix de catequesis, de Càritas, atenció a persones indigents, serveix de cura del temple de netejar els canelobres... tot això ho fan les dones i en canvi, en els òrgans de decisió i visibilitat només hi ha homes.

3 F 23/05/2015 16:17

Però això és un model que es va repetint en espais que no tenen res a veure amb la religió com ara món empresarial, món sanitari...quan la majoria són dones les que treballen en aquests àmbits.

Elementos internos\\Víctor Pallejà

No ENTITATS 0,1318 3

1 F 23/05/2015 16:39

Jo crec que hi ha una indiferència que hi ha una quantitat de por extraordinària perquè no hi hagut un transvasament de la població cap a la laïcitat. El laïcisme és un codi ètic que fins i tot té els seus propis rituals per exemple, a França vas a l'ajuntament a que et casi i per tant s'ha inventat un nou ritual. Jo considero que el laïcisme por ser considerat com una para-religió, no és una religió però sí una para religió perquè té el seu propi ritual ... de tal manera que la gent no ha passat això si no que s'ha quedat en... jo et parlaria a religió, és a dir, la gent no sap ni què... un bon gruix de la societat s'ha quedat deseparat. Aquest deseparat està poblat de pors, és a dir, cap a una banda no li importa res i cap a l'altre es veu amb hostilitat i hi ha una por aproximadament un 25% dels espanyols que sí que és agressiu amb al cristianisme i sobre aquesta agressivitat del cristianisme rapidíssimament es poden apuntar l'agressivitat contra el Islam a la que vegi coses que s'assimilin en quant a la vestimenta, a demanar privilegis. També es posa en el mateix paquet el tema de les dones, el tema de l'ensenyament diferenciat i per tant, es posen molts temes en qüestió i després el fenomen religiós ha quedat mol encallat en fenòmens d'identitat nacional i nacionalismes i en aquest nacionalisme en part en el calendari com per exemple la gent que acudeix a les processions en massa com qui va al carnaval de fet el carnaval també seria un tema per tractar i tot just comença quaresma i qui sap quan comença quaresma però sí se sap quan és carnaval. La gent què farà quan arribi setmana sant doncs un sector important que en els anys 60 i 70 estava en decliu i ara persones que s'han quedat sense ritualitat li queda la última cosa que és el calendari, el Nadal i les festes i per tant, és un tema antropològic i complicat. Per tant, teniu molta feina i espero

2 F 23/05/2015 16:40

hi ha un conflicte molt gros en relació als privilegis que s'han donat al Islam i que s'han negat tradicionalment durant molts segles als gitanos i que es molt fàcil primer clamar al cel però per altra banda manipular el greuge i crear "follons com una casa". Això és un altre problema molt gros.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

3 F 23/05/2015 16:52

Aquesta sí que és una pregunta, una pregunta molt complicada. Jo crec que segueix una mica la pauta que deia abans. Crec que en general hi ha una associació que té la seva raó de ser, la seva religiositat i la seva tradicionalitat i des de aquesta tradicionalitat, perquè això passa per exemple en les escoles catòliques que demanen la separació per gènere això no estava reconegut i rep subvenció... vol dir que hi ha oscil·lacions polítiques i el que és més greu és que hi hagi oscil·lacions jurídiques. El que també està clar és que hi ha un reconeixement i aquest és un tema que durant segles ha estat super conflictiu sobre la llibertat dels pares en escollir l'ensenyament als seus fills. En teoria hauria de ser un dels trets superior o sigui un mana sobre tots els altres no? i això faria que des del moment que hi ha segregació per gènere no necessàriament... no necessàriament hi ha més en alguns moments a favor i altres en contra resulta complicat però genera aquesta ideal del patriarcat que està farcida de mites i però no deixa de ser veritat que quan aquesta tradicionalitat ve barrejada amb idees més conservadores perquè no totes les tradicions són conservadores, perquè hi ha alguns molt moderns que venen d'Aràbia Saudi però per exemple, la immigració marroquina rural té precisament una idea sobre la dona que és la que s'ha donat a Vic i al seus voltats on sí que s'han donat una sociabilitat en quant una part del Atlas o del Rif i això ha generat un cert problema ja que el Islam s'ha quedat una mica com focalitza unes certes inclinacions o certs problemes no?

Però bé com això està on the making només tenim 30 anys d'aquesta arribada de contingents significatius tot i que hi havia marroquins des de els anys 60 o des d'abans però la gent no se'n recorden o no ho pensen perquè per altra banda, per exemple els jueus de Barcelona ningú els visualitza, ningú els sabia veure. Mentre que el Islam rep molts imputs sobre aquesta qüestió. Però clar, va per sectors les noies palestines van d'una manera i les marroquines d'una altra i per tant, aquí la religiositat no es determina tant com la gent es pensa i pot crear un conflicte que a Catalunya ha existit des de fa anys entre el món rural i món urbà.

Però al Marroc també existeix perquè a Casablanca pots veure una manera de viure i a les zones del Rif hi ha una altra i és desigual no? i sobretot parlo de visibilització, parlo de la vida real, quotidiana d'aquests noies no?

I d'això caldria fer una especificació sobre aquest tema i són els mitjans de comunicació. Els mitjans de comunicació, desensenyen el que s'ensenya al col·legis i això és brutal. Amb això sí que els nens de 6 a 12 anys i més grans hauria d'aprendre, ja no et diria veure més tele que seria el ideal però ... sobretot el que respecta al discurs de la violència perquè d'això es faran un tip de veure. És pamfletari són gent que no tindrien que tenir veu pública de cap de les maneres i al món acadèmic s'hauria de tenir un peu fixa en el món de la comunicació per fer-ne el seu (el peu)... i defensar aquestes coses.

Sobretot impedir que per exemple, i això es diu, es difama al professorat i als col·lectius de col·legis i sobretot a Catalunya és obsessiu i en els instituts ... potser no som molt gestos però o el que jo no crec és que es dediquin a fer prediquen en un sentit o en un altre ja tenen prou feina. Jo crec que... i a més tenen bon resultats perquè en els coles hi ha pau amb lo qual és extraordinari.

Potser els nens no aprenen gaire cosa però que hi ha bon rotllo és un èxit que ningú s'ho esperava.

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

No ENTITATS 0,0276 1

1 F 23/05/2015 17:38

És evident que fins fa poc la funció assignada a les dones estava totalment encasellada en un rol femení d'un tipus de servei que no permet una participació igualitària i que majoritàriament ha estat i encara és discriminatòria. Si més no, des de la dècada dels vuitanta i amb la globalització això ha anat canviant. El segle XXI és un repte sense precedents en aquest canvi. Però són les dones mateixes les que han d'agafar les brides i canviar el que sigui per amillarar les coses.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Nodos\\2.Diversitat religiosa\\2.4 Presència a l'espai públic llocs de culte, escola, conflicte interreligiós, ...

Documento

Elementos internos\\cristina monteys

No ENTITATS 0,0395 1

1 F 23/05/2015 18:06

Clar jo crec que la religió moltes vegades en aquest tipus de situacions acaba sent una convidada de pedra no?, és a dir, hi ha un conflicte normalment per altres motius aquí per exemple un dels conflictes que ens trobem molt sovint és de veïns que es queixen de sorolls perquè als baixos de casa seva té una església evangèlica que no es té insonoritzada. Està molt clar que sigui una església o sigui un bar és igual perquè són gent que fan soroll i no... això és el que ens molesta.

Si aquí a més a més afegim diferències culturals això que ens consten d'acceptar al final el que estem... jo crec que en aquí sí que podríem parlar de conflictes interculturals en els quals la religió es perd al mig no? per casualitat una miqueta però que en realitat la religió no té un paper realment en la generació del conflicte no? perquè no sé es rebutja la construcció d'una mesquita perquè representa un model cultural diferent i representa un imaginari, una idea que ens hem fet sobre el què és el Islam que segurament no té res a veure amb el Islam però de fet la religió en si mateixa perquè molt possiblement la gent que s'oposa a la construcció d'una mesquita suposem no fa servir arguments religiosos. Defensa la seva religió perquè potser sigui gent que no tingui cap interès especial en el tema religiós. Per tant, jo crec que en aquí la religió s'hi troba pel mig no? però no acaba de ser tampoc l'element encadenant i crec que hi ha altres elements d'altres tipus.

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

No ENTITATS 0,0814 3

1 F 23/05/2015 11:54

En cap cas es vol fer el discurs en el que tot està fet i solucionat i els centres de culte n'és un. Tot i que hem fet un procés, hem fet un camí i evidentment anem avançant perquè tenim molts centres de culte aproximadament 8000 centres dels quals 1.500 no són catòlics. Ens quedem amb els 1.500 perquè els altres no solen ser mal vistos.

Aquests 1.500 són resultat dels darrers 20 anys i vull posar en relleu que haver posat 1.500 centres de culte en el mapa jo penso que és envejable perquè diu molt a favor de la ciutadania del país. Això no treu, que estigui tot fet perquè queda molta feina a fer. Les comunitats han començat amb un local però la comunitat ha crescut i el local no dóna abast i això està passant en diferents municipis

2 F 23/05/2015 11:55

Hi ha necessitat i demana perquè els locals no donen abast perquè la comunitat ha crescut. Partint de la meua experiència, és que les dificultats no responen a la vessant política. Això va molt en relació a les mentalitats de les persones. Té a veure amb les conviccions quan un alcalde o alcaldessa entén que es un dret i per tant és més fàcil però en aquells municipis on aquesta consciència no hi és tan present és més difícil poder arribar-hi.2.4

3 F 23/05/2015 11:56

Sí, és difícil quantificar el pes. La religió pot esdevenir en part un conflicte perquè la religió moltes vegades és quelcom que transcendeix de mi cap a fora. La religió no només es subscriu a una esfera privada si no que també té un impacte més enllà d'aquesta esfera. Gairebé per naturalesa es vehicula en la comunitat, en l'espai públic. 2.4

Elementos internos\\Essomba

No ENTITATS 0,0320 1

1 F 23/05/2015 12:38

Llavors alguns conflictes que han sorgit per aquest tema en algunes poblacions i en alguns barris i des de l'àpid legislatiu és el que s'està fent.

Per tant, jo diria que en l'àmbit legislatiu el que més cal treballar perquè jo crec que el nivell normatiu gira cap a la religió i no cap a la pluralitat de la religions i després el comportament de la acció i hagi un reactiu, és a dir, hi ha problemes, com ho fem a l'escola per ensenyar religió? hi ha problemes amb els llocs fe culte doncs va pensem què podem fer.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\francesc torredeflot
No ENTITATS 0,0831 2

1 F 23/05/2015 13:17

El gran problema de convivència que hi ha són els centres de culte perquè com no hi ha la llibertat real a l'estat espanyol. Els que tenen concordats, els que tenen notori arraig, els que només tenen notori arraig i després els altres i teòricament hi ha llibertat per tothom. La llei de llibertat és una cosa, la realitat és una altra.

La llibertat religiosa per nacions unides és per ciutadans i per col·lectius. Només subsidiàriament és de col·lectius per ser un té els mateixos drets que la col·lectivitat però una altra cosa són les lleis de cada estat.

L'obertura de centres de culte són el que causa més conflictes entre comunitats i veïns. Entre societat civil catalana organitzada, ajuntament i veïns. Sobretot crea radicalisme en les comunitats que són víctimes sobretot protestants i musulmans.

2 F 23/05/2015 13:20

El que no pot ser és que hi hagi el mateix nombre de musulmans que de protestants a Catalunya i que els llocs de cultes siguin molt menys de la meitat. Què passa aquí? perquè tenen tan pocs llocs de culte els musulmans comparat amb els protestants i els mateixos protestants tenen problemes amb els llocs de culte. Perquè moltes esglésies pentacostal no els hi deixen obrir.

Elementos internos\\joan-andres
No ENTITATS 0,0397 1

1 F 23/05/2015 18:30

A veure l'equip... a veure clarament la dificultat a nivell de la opinió pública en general i el que és el problema des de la perspectiva política bàsicament es troba amb les mesquites perquè ningú posa un problema si construeixen una ermita a Sabadell o sigui no té bàsicament mesquites i aquí hi ha una diferència o els sikhs creen un centre de culte en un garatge és que potser ni se'n adonen. El problema està diferenciat clarament en un nivell, jo crec que el tema dels centres de culte com a problema està precisament en el límit que marca el que dèiem abans entre el coneixement i la gestió. Hi ha moltes dècades de coneixement més allà superficials de la realitat en aquest cas les comunitats musulmanes i per tant, la gestió és penosa en aquest sentit. Però jo crec, tinc esperança, crec que... una cosa és dir la nostra societat és així d'aquesta forma determinada. Hem fer el possible per a que es mantingui d'aquesta manera. Per tant, fem totes les operacions i mogudes per tal que això es mantingui i a més hi ha un grup de musulmans aquí un altre allà però mantenim la societat. Però no funciona perquè no els interessa que la societat sigui així i la resta igual siguin religiosos o no, que són en paral·lel a la societat i volen que la societat així hi vagi incloent als diferents grups religiosos o no que vagin arribant i aquí és on està la qüestió. La gestió en aquest aspecte subratlla el manteniment de les altres i hem d'acceptar que aquest status quo ha canviat dintre de res tornem a la religió que tenim i si està lligada a una determinada tradició, etc és una cadena una mica llarga.

Elementos internos\\Lucia Montolio

No ENTITATS 0,0461 2

1 F 23/05/2015 15:15

Entrar al AUAR que és una pàgina del ajuntament de Barcelona tenen comptabilitzats els centres de culte de Catalunya i Barcelona. En quant als centres de cultes s'interposen tres coses. Primerament, la (1) opinió pública perquè hi ha una por, un desconeixement, hi ha tot un imaginari social que aquí també treballem amb els nens. Després (2) una qüestió econòmica, perquè no sé si des de l'administració pública es podria pagar una mesquita. Llavors què has de fer? Demanar diners als de fora però es clar si els musulmans demanen diners al seu país d'origen. Llavors aquí hi haurà una gestió externa i això potser els musulmans que hi viuen aquí no ho volen. Després, està (3) la llei que limita el nombre de centre de culte que es poden obrir. Per exemple, les esglésies o estan buides o va molt poca gent. Per això, perquè tantes esglésies si no hi ha tanta demanda i no oferir aquest espai als grups que ho necessiten

2 F 23/05/2015 15:15

Crec que hi ha un nombre màxim de centres de culte que pots construir en una ciutat i no sé si també està limitat a nombre de fidels de cada religió o persones que ho demanen. També, la por que pot haver en el estat de que hi hagi influència de fora. L'altre dia estava parlant amb en Jaume Flaquè que és formador del curs que us comentava abans... em deia que els musulmans d'aquí parlen de FER UN ISLAM CATALÀ que el puguin fer entre ells sense influència de fora

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Torralba_DEF
No ENTITATS 0,1041 3

1 F 23/05/2015 16:15

Una altra cosa és el finançament i crec que això ho han de garantir les mateixes comunitats. O sigui que les comunitats religioses a mesura que són sobiranes i autònomes doncs han de poder finançar aquests centres de culte. Ara a la vegada les administracions han de poder facilitar que puguin celebrar-se en llocs que no sigui a la perifèria, a la extra radio o senzillament en una nau industrial que tinguin qualitat.

2 F 23/05/2015 16:16

crec que les ha de finançar les pròpies comunitats ara és evident que els ajuntaments, els municipis han d'oferir un terreny, un espai on es puguin desenvolupar aquestes activitats perquè si no la margines molt

3 F 23/05/2015 16:17

En termes generals de manera desigual tot depenent de la confessió que sigui. La islamofòbia ha crescut des de 11 de setembre del 2001 no ha parat de créixer. Arreu del que va passar ahir (Charlie Hebdo) encara creixerà molt més encara. Per tant, no és el mateix que jo obri una mesquita a que obri una pagoda no és el mateix perquè la percepció social és diferent. Perquè? Perquè hi ha molts prejudicis. Jo ho constato cada any a classe. Quant faig una exploració de prejudicis a alumnes de quart de comunicació.

Vius en un pis d'estudiants però un estudiant ha marxat i per tant, tens una plaça lliure i l'has d'integrar per a que així pagareu millor el pis, etc. Tens dos candidats un budista i un musulmà. No hi ha dubte tothom el budista. No coneixen a ningú ni han llegit res ni de budisme ni de Islam, res! Ni una sura del alcorà ni un fragment de les quatre nobles veritats del Buda, res. Però que el 100% el budista. Llavors els hi faig una reflexió. Això et parlo d'estudiants de quart que des de P-3 estan a les aules que han acabat l'ensenyament superior i que l'any que ve estaran exercint com a periodistes.

Ara imaginat el individu que no ha acabat la ESO o que no ha acabat batxillerat i que per tant, en principi té menys eines per afrontar els seus prejudicis i menys capacitat crítica.

Si amb els de quart passa això què passarà amb els que no han tingut una educació superior. Doncs en principi aquest encara seran més esclaus dels seus prejudicis. Per tant, molt desigualment es rep. Quan és la església catòlica no hi ha problema, quan és una pagoda no hi ha problema, quan és un temple doncs jueu... la sinagoga no hi ha massa problema almenys a Catalunya. Però amb les mesquites molt.

S'ha de fer una feina importantíssima. S'està fent però amb poca intensitat tenint en compte que els prejudicis poden créixer i córrer per les xarxes. Confusió islamisme radical amb Islam. Molts conceptes que no es matisen i que es posen en el mateix sac.

Per tant, sobretot amb el Islam la gent sol ser més tolerant amb altres i més en particular a partir de fets com els d'ahir o d'altres fets que puguin haver-hi segur que creixerà això.

Elementos internos\\Víctor Pallejà
No ENTITATS 0,0136 1

1 F 23/05/2015 16:39

Bueno des de la gestió pública hi ha un gran fenomen perquè s'ha parlat molt i és en relació als espais religiosos i com els ajuntaments han acabat pensant que són ells els que han de donar els permisos per obrir mesquites o no obrir-les i com en altres coses, tot i ser un estat laic s'ha mantingut un estat ultra intervencionista de manera que l'alcalde de Lleida quan li "peta" diu "ara prohibiré el burca" o el de Badalona que es despenja cada dos per tres. Si estem en un estat que existeix llibertat religiosa un ajuntament i amb l'ajuntament altres institucions han pensat "aquí hem d'intervenir".

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

No ENTITATS 0,0357 1

1 F 23/05/2015 17:37

És un dels drets fonamentals d'una societat laica amb llibertat religiosa. I crec que cal treballar molt més a nivell administratiu i de mitjans de comunicació, per fomentar el respecte a la llibertat d'exercir el dret a assistir als centres de culte en els espais públics. Aprofitar també els espais grans municipals que han d'estar al servei de tots els col·lectius, organitzant i distribuint el temps per cadascú equitativament. També cal ensenyar les normes, els límits i les formes d'utilitzar aquestes instal·lacions: establir uns codis de conducta per no donar molèsties als altres veïns, és a dir, sense fer renou ni brogit.

.)

Nombre de caràcters: 217.905 (apr ox.)

Resum de codificació de la Categoria 3 3. Diàleg intercultural i interreligiós

Definició de diàleg interreligiós

Elements que afavoreixen el diàleg interreligiós treball en xarxa, visualitzar la diversitat religiosa

Iniciatives comunitàries i o polítiques actuals existents

Nodo

Nodos\3. Diàleg intercultural i interreligiós Documento

Elementos internos\cristina monteys

Sí ENTITATS 0,1293 12

1 F 23/05/2015 17:58

Bueno, clar avia'm entenc que el diàleg interreligiós pot ser una forma de diàleg intercultural no però potser va una mica més enllà no?, és a dir, no sé com dir-ho les creences religioses o les adopcions i pràctiques d'unes creences religioses pot anar molt al marge de l'entorn

2 F 23/05/2015 17:58

Bueno, clar avia'm entenc que el diàleg interreligiós pot ser una forma de diàleg intercultural no però potser va una mica més enllà no?, és a dir, no sé com dir-ho les creences religioses o les adopcions i pràctiques d'unes creences religioses pot anar molt al marge de l'entorn

3 F 23/05/2015 18:00

Llavors això el diàleg interreligiós pot ser una, un tipus de diàleg intercultural però també pot ser una mica una altra cosa perquè també pot ser persones que siguin de la mateixa cultura i que tinguin religions diferents. Per tant, en aquest sentit pues podria ser una cosa diferent no?

Llavors clar el tema del diàleg en si mateix ve sigui intercultural o interreligiós no? crec que el diàleg en si mateix és un valor no? en si mateix, és a dir, aquesta actitud d'escoltar de seure't al costat d'un altre per escoltar-lo i per parlar i no abocar només lo teu sinó que per aprendre no? crec que el diàleg és diferent del debat o de la discussió. En el debat i en una discussió, crec que jo tinc raó i em poso allà intentant demostrar als altres que tinc raó. Puc acabar que un altre em convenci de que no tinc la raó i que la raó la té ell i jo canvio d'opinió no? però entenc que en el diàleg estem en un pla molt més horitzontal i molt més això no? molt més d' escoltar i d'aprendre que no pas de demostrar res.

4 F 23/05/2015 18:00

Llavors clar el tema del diàleg en si mateix ve sigui intercultural o interreligiós no? crec que el diàleg en si mateix és un valor no? en si mateix, és a dir, aquesta actitud d'escoltar de seure't al costat d'un altre per escoltar-lo i per parlar i no abocar només lo teu sinó que per aprendre no? crec que el diàleg és diferent del debat o de la discussió. En el debat i en una discussió, crec que jo tinc raó i em poso allà intentant demostrar als altres que tinc raó. Puc acabar que un altre em convenci de que no tinc la raó i que la raó la té ell i jo canvio d'opinió no? però entenc que en el diàleg estem en un pla molt més horitzontal i molt més això no? molt més d' escoltar i d'aprendre que no pas de demostrar res.

5 F 23/05/2015 18:02

Evidentment, es poden fer activitats interreligioses doncs amb un barri fer un projecte interreligiós o que facin conjuntament l'església evangèlica, la parròquia i l'oratori per exemple, és el que més habitualment trobem en els barris que es puguin.. no? que estiguin així molt a la vora. Les organitzacions poden col·laborar però realment qui pot dialogar són les persones no? de tu a tu. Penso que és un camí molt interessant perquè realment anem fent-nos a la idea de que vivim en una societat diversa i plural i que és així no? i que per tant, hem de conviure en aquesta diversitat i hem d'aprofitat aquesta diversitat per enriquir-nos, per fer una societat més cohesionada.

6 F 23/05/2015 18:02

Evidentment, es poden fer activitats interreligioses doncs amb un barri fer un projecte interreligiós o que facin conjuntament l'església evangèlica, la parròquia i l'oratori per exemple, és el que més habitualment trobem en els barris que es puguin.. no? que estiguin així molt a la vora. Les organitzacions poden col·laborar però realment qui pot dialogar són les persones no? de tu a tu. Penso que és un camí molt interessant perquè realment anem fent-nos a la idea de que vivim en una societat diversa i plural i que és així no? i que per tant, hem de conviure en aquesta diversitat i hem d'aprofitat aquesta diversitat per enriquir-nos, per fer una societat més cohesionada.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

7 F 23/05/2015 18:03

Per fomentar el diàleg interreligiós bueno avia'm hi ha organitzacions en la societat civil que si dediquen especialment i aquí a Barcelona hi ha l'associació de la UNESCO pel diàleg interreligiós que és una entitat pionera a Catalunya i a l'estat en aquest tema i ells es dediquen muntar grups de diàleg interreligiós i a promoure que aquest grups existeixin. Això seria una iniciativa no religiosa o sigui que la societat que aposta pel diàleg interreligiós. Hi ha iniciatives de les pròpies comunitats religioses no? sabeu que existeix el grup estables de les religions que és un grup de persones diguéssim designades per les autoritats com si diguéssim de cada comunitat i de cada tradició perquè es reuneixin i generin projectes i tal no?

I després el diàleg interreligiós és clar es pot donar en totes les comunitats o llocs amb persones diferents. Penso que el tema de les escoles és un espai interessant no? per a que realment als nanos i els estudiants puguin iniciar-se una mica en aquesta manera de viure en la diversitat no? en alguns barris s'han fet intents de generar projectes interreligiosos. A Gràcia per exemple fa uns anys va haver un projecte d'un grup de diàleg interreligiós que juntament amb voluntaris que donaven suport un projecte d'acompanyament a gent gran i que havia muntat el serveis socials del districte per exemple coses d'aquest tipus no?

8 F 23/05/2015 18:03

Per fomentar el diàleg interreligiós bueno avia'm hi ha organitzacions en la societat civil que si dediquen especialment i aquí a Barcelona hi ha l'associació de la UNESCO pel diàleg interreligiós que és una entitat pionera a Catalunya i a l'estat en aquest tema i ells es dediquen muntar grups de diàleg interreligiós i a promoure que aquest grups existeixin. Això seria una iniciativa no religiosa o sigui que la societat que aposta pel diàleg interreligiós. Hi ha iniciatives de les pròpies comunitats religioses no? sabeu que existeix el grup estables de les religions que és un grup de persones diguéssim designades per les autoritats com si diguéssim de cada comunitat i de cada tradició perquè es reuneixin i generin projectes i tal no?

I després el diàleg interreligiós és clar es pot donar en totes les comunitats o llocs amb persones diferents. Penso que el tema de les escoles és un espai interessant no? per a que realment als nanos i els estudiants puguin iniciar-se una mica en aquesta manera de viure en la diversitat no? en alguns barris s'han fet intents de generar projectes interreligiosos. A Gràcia per exemple fa uns anys va haver un projecte d'un grup de diàleg interreligiós que juntament amb voluntaris que donaven suport un projecte d'acompanyament a gent gran i que havia muntat el serveis socials del districte per exemple coses d'aquest tipus no?

9 F 23/05/2015 18:04

El tema es que també per les comunitats religioses moltes vegades el diàleg interreligiós tampoc és una prioritat. La prioritat és poder obrir cada dia la porta del centre de culte si es que el tenen i fer les seves activitats i a vegades amb això els seus recursos queden una mica esgotats no? Per això que a vegades les iniciatives aquestes han de sortir d'altres instàncies no? que els convidin i que els hi facilitin la participació en aquests tipus d'activitats.

10 F 23/05/2015 18:04

El tema es que també per les comunitats religioses moltes vegades el diàleg interreligiós tampoc és una prioritat. La prioritat és poder obrir cada dia la porta del centre de culte si es que el tenen i fer les seves activitats i a vegades amb això els seus recursos queden una mica esgotats no? Per això que a vegades les iniciatives aquestes han de sortir d'altres instàncies no?

que els convidin i que els hi facilitin la participació en aquests tipus d'activitats.

11 F 23/05/2015 18:05

Sí per exemple hi ha una que funciona molt bé i que té bastant de ressò i que és per exemple, el grup interreligiós del Raval que en aquest cas per exemple, el qui fa una miqueta la gestió i la facilitació és la fundació "tot Raval" en aquest cas, és a dir, que uneix a bastantes comunitats religioses del barri però la iniciativa i qui convoca la reunions i els qui posen una mica diguéssim de logística és una entitat que no és religiosa no? però que en el seu treball, en la seva tasca de cohesionar el barri i tot això doncs ha considerat que aquest aspecte de la religiositat era important no? i les comunitats hi participen vaja... n'hi ha moltes.

Bueno no sé si coneixeu les activitats que fan i això no? però munten dues celebracions almenys de dues festes religioses una de musulmana i una de cristiana a la rambla del Raval per donar visibilitat no? es van trobant, tenen crec que com a... aquestes iniciatives més a nivell de territori de barri això tenen molt de sentit.

12 F 23/05/2015 18:05

Sí per exemple hi ha una que funciona molt bé i que té bastant de ressò i que és per exemple, el grup interreligiós del Raval que en aquest cas per exemple, el qui fa una miqueta la gestió i la facilitació és la fundació "tot Raval" en aquest cas, és a dir, que uneix a bastantes comunitats religioses del barri però la iniciativa i qui convoca la reunions i els qui posen una mica diguéssim de logística és una entitat que no és religiosa no? però que en el seu treball, en la seva tasca de cohesionar el barri i tot això doncs ha considerat que aquest aspecte de la religiositat era important no? i les comunitats hi participen vaja... n'hi ha moltes.

Bueno no sé si coneixeu les activitats que fan i això no? però munten dues celebracions almenys de dues festes religioses una de musulmana i una de cristiana a la rambla del Raval per donar visibilitat no? es van trobant, tenen crec que com a... aquestes iniciatives més a nivell de territori de barri això tenen molt de sentit.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

SÍ ENTITATS 0,2031 4

1 F 23/05/2015 11:41

A mi m'agrada sempre si parlem del que s'està fent hem de parlar del que s'ha fet. M'agrada explicar que aquest país en gestió a la diversitat ha estat cap davanter i això ho explico de la següent manera, vull dir aquesta gestió es fonamenta en tres pilars i el ordre és indiferent. Primer, som la única comunitat autònoma espanyola que compta amb direcció general d'afers religiosos des de fa 15 anys i perquè destaco això? perquè vol dir que som un país amb un "equip polític" on l' administració i el govern des de fa quinze anys va creure que era un fet important de la vida dels ciutadans i que valia la pena dedicar-hi esforços. Això doncs, neix amb convergència i unió i amb el canvi de govern en la Generalitat i durant la sèrie d'anys que va governar el tripartit que era d'esquerres, la direcció es va mantenir. Actualment, a tornat convergència i unió i la direcció general continua essent. Per tant, es una acció que val la pena perquè a superat un canvi polític i ha continuat. Per això destaco que som la única comunitat autònoma del país on hi ha una consciència política que creu que ha de prestar atenció a la diversitat religiosa. Ahora assenyalo que la direcció general no és la única perquè hi ha molts ajuntaments que també dediquen esforços. Llavors Generalitat/ajuntament és un pilar. L'altre pilar és que a Catalunya i només que jo sàpiga passa a Catalunya fa deu anys va néixer el grup estable per les religions. Això és un grup de persones designades per cada confessió religiosa per treballar conjuntament. És un grup on es tenen les principals confessions del país catòlics, protestants i ortodoxes, musulmans i els jueus. Aquestes confessions religioses han designat una persona que forma part del grup i que es reuneix amb els altres mensualment.

És important perquè des de les mateixes confessions veuen necessari el treball en grup. Però encara hi ha un tercer nivell, la societat. Aquí fa pràcticament 15 anys es va crear la associació UNESCO de les religions. Això són ciutadans de diferents confessions religiosos que van pensar que era necessari el retrobament entre totes les confessions.

Venim de 15 anys de govern, 10 anys de GTER i 15 de UNESCO, tot això ha crear un fonament bastant sòlid. Encara faltaria citar que a vegades me'n oblidó el centre comeni de Catalunya que és el més antic i va ser una mica el fonament de dels tres pilars, la base.

Per tant, govern, societat i confessions han fet un bon treball que si no fos per aquest pilars i aquest fonaments crec que no tindriem la situació que tenim. El ciutadà del nostre país no és conscient i no coneix el que s'ha fet aquí en els últims 20 anys.

No hi ha cap país que hagi viscut el mateix que nosaltres en el que hem tingut una afluència de gent de tot arreu del món que ens aportat llengües, cultura i religions de tot el mon. Això ha canviat en els darreres anys. Estem parlant de 13 religions que conviuen amb molta normalitat i molta harmonia. Aquestes bones relacions no hauria estat possible sense aquest treball.

Ens vam anticipar com a país perquè vam veure que feia falta preocupar-nos. En aquest temps des de el treball realitzat en els tres àmbits que són diferents penso que s'ha fet un bon treball.
En cap cas vull dir que estigui solucionat perquè tenim una llista pendent que encara s'ha de

2 F 23/05/2015 11:41

A mi m'agrada sempre si parlem del que s'està fent hem de parlar del que s'ha fet. M'agrada explicar que aquest país en gestió a la diversitat ha estat cap davanter i això ho explico de la següent manera, vull dir aquesta gestió es fonamenta en tres pilars i el ordre és indiferent. Primer, som la única comunitat autònoma espanyola que compta amb direcció general d'afers

religiosos des de fa 15 anys i perquè destaco això? perquè vol dir que som un país amb un "equip polític" on l'administració i el govern des de fa quinze anys va creure que era un fet important de la vida dels ciutadans i que valia la pena dedicar-hi esforços. Això doncs, neix amb convergència i unió i amb el canvi de govern en la Generalitat i durant la sèrie d'anys que va governar el tripartit que era d'esquerres, la direcció es va mantenir. Actualment, a tornat convergència i unió i la direcció general continua essent. Per tant, es una acció que val la pena perquè a superat un canvi polític i ha continuat. Per això destaco que som la única comunitat autònoma del país on hi ha una consciència política que creu que ha de prestar atenció a la diversitat religiosa. Alhora assenyalo que la direcció general no és la única perquè hi ha molts ajuntaments que també dediquen esforços. Llavors Generalitat/ajuntament és un pilar. L'altre pilar és que a Catalunya i només que jo sàpiga passa a Catalunya fa deu anys va néixer el grup estable per les religions. Això és un grup de persones designades per cada confessió religiosa per treballar conjuntament. És un grup on es tenen les principals confessions del país catòlics, protestants i ortodoxes, musulmans i els jueus. Aquestes confessions religioses han designat una persona que forma part del grup i que es reuneix amb els altres mensualment.

És important perquè des de les mateixes confessions veuen necessari el treball en grup. Però encara hi ha un tercer nivell, la societat. Aquí fa pràcticament 15 anys es va crear la associació UNESCO de les religions. Això són ciutadans de diferents confessions religiosos que van pensar que era necessari el retrobament entre totes les confessions.

Venim de 15 anys de govern, 10 anys de GTER i 15 de UNESCO, tot això ha crear un fonament bastant sòlid. Encara faltaria citar que a vegades me'n oblidó el centre comeni de Catalunya que és el més antic i va ser una mica el fonament de dels tres pilars, la base.

Per tant, govern, societat i confessions han fet un bon treball que si no fos per aquest pilars i aquest fonaments crec que no tindríem la situació que tenim. El ciutadà del nostre país no és conscient i no coneix el que s'ha fet aquí en els últims 20 anys.

No hi ha cap país que hagi viscut el mateix que nosaltres en el que hem tingut una aflluència de gent de tot arreu del món que ens aportat llengües, cultura i religions de tot el mon. Això ha canviat en els darreres anys. Estem parlant de 13 religions que conviuen amb molta normalitat i molta harmonia. Aquestes bones relacions no hauria estat possible sense aquest treball.

Ens vam anticipar com a país perquè vam veure que feia falta preocupar-nos. En aquest temps des de el treball realitzat en els tres àmbits que són diferents penso que s'ha fet un bon treball. En cap cas vull dir que estigui solucionat perquè tenim una llista pendent que encara s'ha de

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

3 F 23/05/2015 11:49

Segur que n'hi ha moltes l'AUDIR de la associació de la UNESCO. Aquesta mateixa tarda vaig a Mataró que una comunitat musulmana m'ha invitat. Tot el que sigui diàleg interreligiós té prioritat en la meva agenda. Per més que el govern/governos, l'administració (ajuntaments) s'impliquin si les pròpies comunitats no fan tot el possible per esdevenir ciutadans reals d'aquest país i per tant, les activitats de diàleg interreligiós són importants perquè l'administració sola no pot fer res

4 F 23/05/2015 11:49

Segur que n'hi ha moltes l'AUDIR de la associació de la UNESCO. Aquesta mateixa tarda vaig a Mataró que una comunitat musulmana m'ha invitat. Tot el que sigui diàleg interreligiós té prioritat en la meva agenda. Per més que el govern/governos, l'administració (ajuntaments) s'impliquin si les pròpies comunitats no fan tot el possible per esdevenir ciutadans reals d'aquest país i per tant, les activitats de diàleg interreligiós són importants perquè l'administració sola no pot fer res

Elementos internos\\Essomba

Sí ENTITATS 0,3164 12

1 F 23/05/2015 12:43

En quant a l'executiu jo sobre tot per diverses iniciatives sí que a Barcelona és molt pionera per exemple, en la direcció general d'afers religiosos i tot el treball que esta fent GTER per impulsar la gestió de la diversitat religiosa. En aquest sentit ha sigut reactiva en quant a valorar i identificar quants grups hi ha, per exemple, en les últimes dades que manejo s'ha observat que hi ha unes 80 agrupacions religioses diferents concentrades a Barcelona.

2 F 23/05/2015 12:43

En quant a l'executiu jo sobre tot per diverses iniciatives sí que a Barcelona és molt pionera per exemple, en la direcció general d'afers religiosos i tot el treball que esta fent GTER per impulsar la gestió de la diversitat religiosa. En aquest sentit ha sigut reactiva en quant a valorar i identificar quants grups hi ha, per exemple, en les últimes dades que manejo s'ha observat que hi ha unes 80 agrupacions religioses diferents concentrades a Barcelona.

3 F 23/05/2015 12:44

és important una feina de base per tal de prevenir situacions de conflicte. Crec que els forats públics de govern autonòmic han tingut bastant mediatització de la creença catòlica. Hi ha realment dues categories. Crec que s'ha de considerar tota la feina que està fent la societat civil tot i no formar part diguem-ne de la política publica ja que sí que té un poder molt important en el sentit d'anar, de treballar pel que seria la diversitat i el diàleg interreligiós. Com el paper de l'AUDIR o la UNESCO pel diàleg interreligiós, és a dir, de tota la feina que s'ha fet i s'està seguint fent.

Llavors jo crec que aquí, la societat civil ha fet un paper substitutori del projecte que els poders públics no han fet. També és cert i mirant la perspectiva històrica de les dues últimes dècades perquè no s'ha fet càrrec del tot perquè la entitat privada era la que gestionava el diàleg interreligiós ha evitat la politització d'aquest tema i per tant això ha anat fet que l'associació UNESCO o associació de diàleg interreligiós que vulgui incorporar-se a un grup de persones musulmanes, persones evangèliques o el que siguin que no siguin funcionaris públics de l'ajuntament o de la generalitat això ajuda en moltes ocasions la proximitat i la relació de

confiança. Perquè també és cert que les congregacions religioses a Catalunya sent minoritàries o no de vegades sent molt molt comunitàries busquen un benestar i el fet de que estigui una persona un gual en la societat civil propera a tu jo crec que facilita aquesta aproximació.

4 F 23/05/2015 12:44

és important una feina de base per tal de prevenir situacions de conflicte. Crec que els forats públics de govern autonòmic han tingut bastant mediatització de la creença catòlica. Hi ha realment dues categories. Crec que s'ha de considerar tota la feina que està fent la societat civil tot i no formar part diguem-ne de la política pública ja que sí que té un poder molt important en el sentit d'anar, de treballar pel que seria la diversitat i el diàleg interreligiós. Com el paper de l'AUDIR o la UNESCO pel diàleg interreligiós, és a dir, de tota la feina que s'ha fet i s'està seguint fent.

Llavors jo crec que aquí, la societat civil ha fet un paper substitutori del projecte que els poders públics no han fet. També és cert i mirant la perspectiva històrica de les dues últimes dècades perquè no s'ha fet càrrec del tot perquè la entitat privada era la que gestionava el diàleg interreligiós ha evitat la politització d'aquest tema i per tant això ha anat fet que l'associació UNESCO o associació de diàleg interreligiós que vulgui incorporar-se a un grup de persones musulmanes, persones evangèliques o el que siguin que no siguin funcionaris públics de l'ajuntament o de la generalitat això ajuda en moltes ocasions la proximitat i la relació de confiança. Perquè també és cert que les congregacions religioses a Catalunya sent minoritàries o no de vegades sent molt molt comunitàries busquen un benestar i el fet de que estigui una persona un gual en la societat civil propera a tu jo crec que facilita aquesta aproximació.

Agregado	Codificado
Clasificación	Modificado el
Cobertura	Número de
Número de referencias de codificación	referencia por Iniciales

5 F 23/05/2015 12:45

Des de la societat privada del que per descomptat d'aquest aspecte moltes plataformes des de la religió catòlica, des de la oficialitat que tenen un representant oficial i públic per part de les diferents confessions religioses perquè després hi ha el diàleg interreligiós com per exemple l'AUDIR i per tant, jo crec que en aquest moment és necessari i essencial aquest diàleg des de la base, Perquè hi ha molts tipus de diàleg, el diàleg oficial i el diàleg de base que és el de les associacions pel diàleg interreligiós i jo crec que en aquest sentit hi ha molts diàleg diferents complementaris que de vegades estroben....

6 F 23/05/2015 12:45

Des de la societat privada del que per descomptat d'aquest aspecte moltes plataformes des de la religió catòlica, des de la oficialitat que tenen un representant oficial i públic per part de les diferents confessions religioses perquè després hi ha el diàleg interreligiós com per exemple l'AUDIR i per tant, jo crec que en aquest moment és necessari i essencial aquest diàleg des de la base, Perquè hi ha molts tipus de diàleg, el diàleg oficial i el diàleg de base que és el de les associacions pel diàleg interreligiós i jo crec que en aquest sentit hi ha molts diàleg diferents complementaris que de vegades estroben....

7 F 23/05/2015 12:45

Però des d'aquesta òptica d'aquestes dues vies hi ha una forta iniciativa de la societat civil i l'estat és bastant subsidiari i l'estat diguem-ne rep la demanda. Hi ha un model molt secular aquí a Catalunya no podem parlar de la resta de l'estat i crec que a Europa tampoc. Aquí va haver-hi un pes molt important per promoure tot això en Felix Martí que és qui va organitzar aquesta dimensió de l'AUDIR i també per les olimpíades que li van encarregar i va participar activament del procés de com gestionar la diversitat religiosa durant les olimpíades i després també el grup per les cultures. Jo crec que això va ser en un moment que va agafar popularitat a Catalunya perquè el primer any jo em pregunto com ho fem perquè tots els nens puguin assegurar la seva identitat religiosa

8 F 23/05/2015 12:45

Però des d'aquesta òptica d'aquestes dues vies hi ha una forta iniciativa de la societat civil i l'estat és bastant subsidiari i l'estat diguem-ne rep la demanda. Hi ha un model molt secular aquí a Catalunya no podem parlar de la resta de l'estat i crec que a Europa tampoc. Aquí va haver-hi un pes molt important per promoure tot això en Felix Martí que és qui va organitzar aquesta dimensió de l'AUDIR i també per les olimpíades que li van encarregar i va participar activament del procés de com gestionar la diversitat religiosa durant les olimpíades i després també el grup per les cultures. Jo crec que això va ser en un moment que va agafar popularitat a Catalunya perquè el primer any jo em pregunto com ho fem perquè tots els nens puguin assegurar la seva identitat religiosa

9 F 23/05/2015 12:45

Jo crec que les portes obertes per exemple tradicional a Badalona, les respostes dels centres de culte són es activitats per escolars i persones dels barris que són iniciatives molt interessants perquè d'una banda fomenten el coneixement però també el reconeixement perquè en l'acte que hi ha darrera d'una religió que et vagin a veure i a visitar el teu local i d'altres congregacions religioses se sentin acollits per altres confessions poden formar part d'una activitat en conjunt. Jo crec que és un tipus d'activitat molt concreta que ajuda a que hi hagi diàleg interreligiós. També, a nivell de material educatiu per explicar totes les tradicions religioses presents a Catalunya a partir de les festes i de les celebracions i explicar-ho d'una

manera molt didàctica sempre amb curiositat i per tant, jo crec que els materials ha sigut una bona manera d'aprenentatge hi són perquè Catalunya és molt rica en diversitat des de un vocabulari sobre religions i de comunicació, la revista dialogal, els llibres sobre les religions són materials que considero molt importants. També destacaria molt, el diàleg interreligiós temàtics per exemple el grup de joves que tractaven molts temes al voltant del medi ambient, per exemple, hi ha havia un grup que ara no sé si encara existeix religions que una vegada al mes tracten sobre temes ambientals.

10 F 23/05/2015 12:45

Jo crec que les portes obertes per exemple tradicional a Badalona, les respostes dels centres de culte son es activitats per escolars i persones dels barris que són iniciatives molt interessants perquè d'una banda fomentes el coneixement però també el reconeixement perquè en l'acte que hi ha darrera d'una religió que et vagin a veure i a visitar el teu local i d'altres congregacions religions se sentin acollits per altres confessions poden formar part d'una activitat en conjunt. Jo crec que és un tipus d'activitat molt concreta que ajuda a que hi hagi diàleg interreligiós. També, a nivell de material educatiu per explicar totes les tradicions religioses presents a Catalunya a partir de les festes i de les celebracions i explicar-ho d'una manera molt didàctica sempre amb curiositat i per tant, jo crec que els materials ha sigut una bona manera d'aprenentatge hi són perquè Catalunya és molt rica en diversitat des de un vocabulari sobre religions i de comunicació, la revista dialogal, els llibres sobre les religions són materials que considero molt importants. També destacaria molt, el diàleg interreligiós temàtics per exemple el grup de joves que tractaven molts temes al voltant del medi ambient, per exemple, hi ha havia un grup que ara no sé si encara existeix religions que una vegada al mes tracten sobre temes ambientals.

11 F 23/05/2015 12:48

Per tant, en l'àmbit de la religió tot hi que amb les espiritualitats orientals com el hinduista o el budisme es veu com més fàcil el mestissatge com ara el taoisme perquè són religions molt més ateuístiques diguem-ne que la creació per naturalesa, el Univers no està vinculada amb la creença d'un ésser superior que d'alguna manera dóna la vida, el sentit de la mort.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

12 F 23/05/2015 12:48

Per tant, en l'àmbit de la religió tot hi que amb les espiritualitats orientals com el hinduista o el budisme es veu com més fàcil el mestissatge com ara el taoisme perquè són religions molt més ateístiques diguem-ne que la creació per naturalesa, el Univers no està vinculada amb la creença d'un ésser superior que d'alguna manera dóna la vida, el sentit de la mort.

Elementos internos\\francesc torredelflot

SÍ ENTITATS 0,1129 4

1 F 23/05/2015 13:15

A Catalunya és on més s'estan fent les coses és més crec que és un referent mundial. Sent modestos a nivell d'Europa. Encara que se ha parat una mica als darrers anys per falta de recursos. Tot hi així s'està treballant en molts nivells i des de diferents àmbits. Des de el diàleg interreligiós hi ha una publicació en el observatori de pluralisme religiós d'Espanya hi ha una guia que la hem fet nosaltres hi allà explica una mica el panorama espanyol.

També, hi ha el grup estable per les religions que són institucions religioses que és el diàleg institucional hi és molt eficient perquè serveix ràpidament per eradicar el conflicte armat o de convivència com per exemple el que va ocorre a Salt.

A nivell social hi ha una xarxa d'entitats de diàleg interreligiós la informació també es pot troba més informació. L'AUDIR és la secretaria tècnica d'això. Això es va crear l'any 2004 després del parlament mundial de les religions. Aquesta xarxa organitza els parlaments catalans sobre les religions. No tots els grups de diàleg estan a la xarxa per exemple el GETR no està a la xarxa.

Hi ha grups de diàleg interreligiós que no està a la xarxa com per exemple el grup de diàleg interreligiós de Terrassa. Hi ha grups com el de Vendrell que encara no ha entrat a la xarxa però que probablement entrarà.

2 F 23/05/2015 13:15

A Catalunya és on més s'estan fent les coses és més crec que és un referent mundial. Sent modestos a nivell d'Europa. Encara que se ha parat una mica als darrers anys per falta de recursos. Tot hi així s'està treballant en molts nivells i des de diferents àmbits. Des de el diàleg interreligiós hi ha una publicació en el observatori de pluralisme religiós d'Espanya hi ha una guia que la hem fet nosaltres hi allà explica una mica el panorama espanyol.

També, hi ha el grup estable per les religions que són institucions religioses que és el diàleg institucional hi és molt eficient perquè serveix ràpidament per eradicar el conflicte armat o de convivència com per exemple el que va ocorre a Salt.

A nivell social hi ha una xarxa d'entitats de diàleg interreligiós la informació també es pot troba més informació. L'AUDIR és la secretaria tècnica d'això. Això es va crear l'any 2004 després del parlament mundial de les religions. Aquesta xarxa organitza els parlaments catalans sobre les religions. No tots els grups de diàleg estan a la xarxa per exemple el GETR no està a la xarxa.

Hi ha grups de diàleg interreligiós que no està a la xarxa com per exemple el grup de diàleg interreligiós de Terrassa. Hi ha grups com el de Vendrell que encara no ha entrat a la xarxa però que probablement entrarà.

3 F 23/05/2015 13:16

El ventall d'activitats són les que trobareu en el observatori. Hi ha grups que són més socials i el que fan és treballar més a nivell de barri, el grup de diàleg del Raval, grups que fan recollida d'aliments plegats, o formació xerrades als instituts com el que es fa en santa Coloma de

Gramanet.

4 F 23/05/2015 13:16

El ventall d'activitats són les que trobareu en el observatori. Hi ha grups que són més socials i el que fan és treballar més a nivell de barri, el grup de diàleg del Raval, grups que fan recollida d'aliments plegats, o formació xerrades als instituts com el que es fa en santa Coloma de Gramanet.

Elementos internos\joan-andres

SÍ ENTITATS 0,2028 11

1 F 23/05/2015 18:27

jo crec que és el coneixement de la riquesa i el tarannà de la religió del altre o sigui almenys a partir de la meva experiència estic convençut que les religions no dialoguen la religió és un concepte és un abstracte li donem aquest nom però és un abstracte. Dialoguem les persones de les tradicions religioses i llavors a partir d'aquí d'aquesta curiositat, d'aquest apropament és on s'estableix el diàleg però el que passa és que el diàleg i no vull antropològicament pessimista, el diàleg no prové normalment d'una necessitat, perdó, no prové d'un gust sinó d'una necessitat.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

2 F 23/05/2015 18:27

jo crec que és el coneixement de la riquesa i el tarannà de la religió del altre o sigui almenys a partir de la meva experiència estic convençut que les religions no dialoguen la religió és un concepte és un abstracte li donem aquest nom però és un abstracte. Dialoguem les persones de les tradicions religioses i llavors a partir d'aquí d'aquesta curiositat, d'aquest apropament és on s'estableix el diàleg però el que passa és que el diàleg i no vull antropològicament pessimista, el diàleg no prové normalment d'una necessitat, perdó, no prové d'un gust sinó d'una necessitat.

3 F 23/05/2015 18:27

O sigui, perquè les circumstàncies ho presenten doncs s'ha començar a dialogar o perquè hi ha un problema això que em de començar a dialogar però bueno això és la naturalesa humana. Crec que el diàleg interreligiós és pràcticament el contacte entre persones i persones que volen o veuen la necessitat i aquí hi ha molts tipus de diàleg interreligiós: el diàleg més d'experts com si diguéssim serien les persones que jo que sé un imam o diguem-ne a un nivell molt especialitzat o també a un nivell més de base no? més social, projectes en comú o el que sigui. Aquí sí que tenim moltes possibilitats però en aquest sentit tot i la pluralitat de diàlegs que hi ha diria que el més vàlid és el de la base. Jo que sé, els del consell assessor podem dir que la tolerància religiosa és important i els bahais són bona gent i ho són (riures), però no ho podem dir si la base no coneix un bahai o mai l'ha tractat. Realment el contacte es dona és a partir de la base.

4 F 23/05/2015 18:27

O sigui, perquè les circumstàncies ho presenten doncs s'ha començar a dialogar o perquè hi ha un problema això que em de començar a dialogar però bueno això és la naturalesa humana. Crec que el diàleg interreligiós és pràcticament el contacte entre persones i persones que volen o veuen la necessitat i aquí hi ha molts tipus de diàleg interreligiós: el diàleg més d'experts com si diguéssim serien les persones que jo que sé un imam o diguem-ne a un nivell molt especialitzat o també a un nivell més de base no? més social, projectes en comú o el que sigui. Aquí sí que tenim moltes possibilitats però en aquest sentit tot i la pluralitat de diàlegs que hi ha diria que el més vàlid és el de la base. Jo que sé, els del consell assessor podem dir que la tolerància religiosa és important i els bahais són bona gent i ho són (riures), però no ho podem dir si la base no coneix un bahai o mai l'ha tractat. Realment el contacte es dona és a partir de la base.

5 F 23/05/2015 18:27

O sigui, perquè les circumstàncies ho presenten doncs s'ha començar a dialogar o perquè hi ha un problema això que em de començar a dialogar però bueno això és la naturalesa humana. Crec que el diàleg interreligiós és pràcticament el contacte entre persones i persones que volen o veuen la necessitat i aquí hi ha molts tipus de diàleg interreligiós: el diàleg més d'experts com si diguéssim serien les persones que jo que sé un imam o diguem-ne a un nivell molt especialitzat o també a un nivell més de base no? més social, projectes en comú o el que sigui. Aquí sí que tenim moltes possibilitats però en aquest sentit tot i la pluralitat de diàlegs que hi ha diria que el més vàlid és el de la base. Jo que sé, els del consell assessor podem dir que la tolerància religiosa és important i els bahais són bona gent i ho són (riures), però no ho podem dir si la base no coneix un bahai o mai l'ha tractat. Realment el contacte es dona és a partir de la base.

6 F 23/05/2015 18:28

Sí jo crec que s'està fent molt i sobretot comparar-se amb la resta i parteixo d'un supos i que el diàleg interreligiós té un camí molt llarg a recórrer però he de reconèixer que a nivell de Catalunya se n'ha fet molt però no a partir de les institucions públiques o polítiques sinó sobretot en les institucions religioses us dono dos exemples: Un seria l'associació UNESCO pel diàleg interreligiós. La associació UNESCO pel diàleg interreligiós tant per la seva part política perquè té a la UNESCO al darrera i tot això. Però durant molts anys han intentat apropar les tradicions religioses a partir del coneixement i bàsicament és coneguem-nos i vèiem quin són i d'aquesta manera establim un diàleg no? Això es fa mitjançant els seminaris que organitza, la revista dialogal, els amics per la associació UNESCO que també a Manresa a Girona i tot això realitzen moltes activitats des de la base i amb aquesta idea la diversitat religiosa és una riquesa, una riquesa cultural i el que primer hem de fer és conèixer-la... aquesta és una de les iniciatives.

Després hi ha altres iniciatives diguem-ne des de lo comú. Per exemple el GTER aquest grup diguem-ne de líders o representants de diverses comunitat religioses que s'ajunten per uns interessos comuns i bàsicament el que fan... com es diu... sessions, jornades i són iniciatives molt interessants.

Jo crec que a Catalunya sí que hi ha una sensibilitat en aquest sentit però normalment són iniciatives que provenen de les mateixes institucions religioses i no tant des de les institucions civils... que ja està bé no cal que sigui d'altra manera però és més des de les mateixes institucions

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

7 F 23/05/2015 18:28

Sí jo crec que s'està fent molt i sobretot comparar-se amb la resta i parteixo d'un supos i que el diàleg interreligiós té un camí molt llarg a recórrer però he de reconèixer que a nivell de Catalunya se n'ha fet molt però no a partir de les institucions públiques o polítiques sinó sobretot en les institucions religioses us dono dos exemples: Un seria l'associació UNESCO pel diàleg interreligiós. La associació UNESCO pel diàleg interreligiós tant per la seva part política perquè té a la UNESCO al darrera i tot això. Però durant molts anys han intentat apropar les tradicions religioses a partir del coneixement i bàsicament és coneguem-nos i vèiem quin són i d'aquesta manera establim un diàleg no? Això es fa mitjançant els seminaris que organitza, la revista dialogal, els amics per la associació UNESCO que també a Manresa a Girona i tot això realitzen moltes activitats des de la base i amb aquesta idea la diversitat religiosa és una riquesa, una riquesa cultural i el que primer hem de fer és conèixer-la... aquesta és una de les iniciatives.

Després hi ha altres iniciatives diguem-ne des de lo comú. Per exemple el GTER aquest grup diguem-ne de líders o representants de diverses comunitat religioses que s'ajunten per uns interessos comuns i bàsicament el que fan... com es diu... sessions, jornades i són iniciatives molt interessants.

Jo crec que a Catalunya sí que hi ha una sensibilitat en aquest sentit però normalment són iniciatives que provenen de les mateixes institucions

8 F 23/05/2015 18:29

Jo en aquest sentit una mica agafant idees d'altres llocs jo crec que aquí hem tocat permeteu que insisteix des del fet de la normalització del concepte religiós. Amb concepte religió no es refereix només a una confessió és molt difícil que es pugui fer a altres nivells això ja és un handicap que s'ha d'anar treballant essencialment perquè sinó no podem fer res més i després un altre qüestió és que jo crec que a nivell de coneixement mutu s'hauria de ... sé que cadascú tirarà cap a lo seu però crec que s'hauria de preparar el món de la comunicació per comunicar sobre la religió perquè hi ha una enorme ignorància i ja no estic parlant de... estic dient que si li diuen el jefe o ja he dit que hi ha coses que són culturals, realment el mes de Ramada és el més de Ramada és aquest mes t'agrada o no t'agrada és aquest mes. Té aquest nom tècnic i te l'has de saber, l'has de saber utilitzar i les atribucions que fan a les diverses processions religioses, etc.

Jo crec que aquí fa falta una feina enorme a fer i es fa poca cosa en aquest sentit.

L'altre aspecte i encara considero més important és la incapacitat, sona una mica..., la incapacitat per part de molts dels líders religiosos i dels representants de les comunitats religioses en explicar-se i és un problema comunicatiu que és que no sàpiguen qui són o que fan sinó que no coneixen o tradueixen per al públic en general de cara a explicar qui són. Llavors en un debat, en una entrevista o en el que sigui sembla un altre planeta no? i no és perquè siguin d'una altra tradició sinó perquè no han treballat les eines del llenguatge que cal conèixer de cara a transmetre qui ets, què fas i què penses.

Jo crec que això és important un grup i jo fèiem aquesta tasca en comunicació, és a dir, agafàvem a líders religiosos de qualsevol religiosa i ensenyàvem a com havien de discutir en un debat, quan parles a la ràdio quin tipus de llenguatge has de tenir, com tractes al periodista, com es la consciència pública... penso que aquest és un principi molt senzill.

Creo que aquí, resumint el que deia, és el problema comunicatiu. Les religions hi són i són molt bones i hi ha gent que es molt bona. Després tenim la opinió pública que pensa molt però si

entre mig els canals que es posen entre la opinió pública i la comunitat religiosa no saben comunicar per simple ignorància. O sigui és una capacitat que no portes desenvolupada per tant, la representant de les comunitats religioses això genera moltes dificultats. Hi ha gent com el GTER que mana una mica en aquest tema i després tenim. També, crec i això és una opinió personal, no tinc constància empírica però els líders religiosos i els representants de les comunitats religioses solen dir "nosaltres sabem comunicar-nos, ho sabem tot" però no perquè segur que hi ha coses que per exemple de la teoria bahai no saben... no? vull dir que potser no tinguis la capacitat per explicar això.

Jo crec que podria ser un aspecte petit però que és naturalment fonamental per aquest canal. En aquest sentit i per experiència tampoc és fàcil dir és que es clar els mitjans de comunicació ho fan malament, o no ens entenen els mitjans o els periodistes o no sé què o dir és que jo ho hauria

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

9 F 23/05/2015 18:29

Jo en aquest sentit una mica agafant idees d'altres llocs jo crec que aquí hem tocat permeteu que insisteix des del fet de la normalització del concepte religiós. Amb concepte religió no es refereix només a una confessió és molt difícil que es pugui fer a altres nivells això ja és un handicap que s'ha d'anar treballant essencialment perquè sinó no podem fer res més i després un altre qüestió és que jo crec que a nivell de coneixement mutu s'hauria de ... sé que cadascú tirarà cap a lo seu però crec que s'hauria de preparar el món de la comunicació per comunicar sobre la religió perquè hi ha una enorme ignorància i ja no estic parlant de... estic dient que si li diuen el jefe o ja he dit que hi ha coses que són culturals, realment el mes de Ramada és el més de Ramada és aquest mes t'agrada o no t'agrada és aquest mes. Té aquest nom tècnic i te l'has de saber, l'has de saber utilitzar i les atribucions que fan a les diverses processions religioses, etc.

Jo crec que aquí fa falta una feina enorme a fer i es fa poca cosa en aquest sentit.

L'altre aspecte i encara considero més important és la incapacitat, sona una mica..., la incapacitat per part de molts dels líders religiosos i dels representants de les comunitats religioses en explicar-se i és un problema comunicatiu que és que no sàpiguen qui són o que fan sinó que no coneixen o tradueixen per al públic en general de cara a explicar qui són. Llavors en un debat, en una entrevista o en el que sigui sembla un altre planeta no? i no és perquè siguin d'una altra tradició sinó perquè no han treballat les eines del llenguatge que cal conèixer de cara a transmetre qui ets, què fas i què penses.

Jo crec que això és important un grup i jo fèiem aquesta tasca en comunicació, és a dir, agafàvem a líders religiosos de qualsevol religiosa i ensenyàvem a com havien de discutir en un debat, quan parles a la ràdio quin tipus de llenguatge has de tenir, com tractes al periodista, com es la consciència pública... penso que aquest és un principi molt senzill.

Crec que aquí, resumint el que deia, és el problema comunicatiu. Les religions hi són i són molt bones i hi ha gent que es molt bona. Després tenim la opinió pública que pensa molt però si entre mig els canals que es posen entre la opinió pública i la comunitat religiosa no saben comunicar per simple ignorància. O sigui és una capacitat que no portes desenvolupada per tant, la representant de les comunitats religioses això genera moltes dificultats. Hi ha gent com el GTER que mana una mica en aquest tema i després tenim. També, crec i això és una opinió personal, no tinc constància empírica però els líders religiosos i els representants de les comunitat religioses solen dir "nosaltres sabem comunicar-nos, ho sabem tot" però no perquè segur que hi ha coses que per exemple de la teoria bahai no saben... no? vull dir que potser no tinguis la capacitat per explicar això.

Jo crec que podria ser un aspecte petit però que és naturalment fonamental per aquest canal. En aquest sentit i per experiència tampoc és fàcil dir és que es clar els mitjans de comunicació ho fan malament, o no ens entenen els mitjans o els periodistes o no sé què o dir és que jo ho hauria

10 F 23/05/2015 18:33

sigui, sí que hi hagut moments en els que l'estudi del reconeixement s'ha portat a terme amb els es baixos però s'ha anat donant actualment, sé que hi ha una enorme confusió en aquest sentit. Una confusió a ressò d'altres coses a la manera o a la confusió que hi ha en com tractem el fet religiós. Si l'apropament al tema religiós es fa parlant-ne o no parlant-ne més d'aspectes cívics les hem com ignorat perquè com no parlem no existeix. Per tant, si ho fem només des de la perspectiva professional doncs s'ometen altres tradicions religioses i queda probablement la

que històricament ha quedat més lligada a la cultura de la regió. Per tant, jo crec que en aquest sentit encara hi ha molt, treball a fer.

Crec que des de una perspectiva menys política que crec que és menys en quant als problemes educatius i una perspectiva més epistemològica. El coneixement i el reconeixement d'unes tradicions religioses i que moltes estan aquí mateix formen part de la societat civil requereixen ser estudiades perquè siguin reconegudes i moltes d'elles provenen de gent culturalment que tenen un significat importantíssim ha portat efectes cabdals de la cultura contemporània. Per tant, mereixen ser objecte d'estudi i de coneixement. Però en aquest sentit no és perquè siguin un aspecte religiós sinó perquè siguin un aspecte cultural, és part de la cultura, doncs com estudiem literatura, s'ha de reconèixer. Per tant, jo sóc una mica pessimista perquè crec que les decisions que s'han anat prenent durant els últims 14 o 15 anys són de caire polític no són de caire educatiu. Això sembla un ping-pong partit que governa anirà cap un costat i cap a l'altre i no apuntem al tema religiós que és un tema arrelat a

11 F 23/05/2015 18:33

sigui, sí que hi hagut moments en els que l'estudi del reconeixement s'ha portat a terme amb els es baixos però s'ha anat donant actualment, sé que hi ha una enorme confusió en aquest sentit. Una confusió a ressò d'altres coses a la manera o a la confusió que hi ha en com tractem el fet religiós. Si l'apropament al tema religiós es fa parlant-ne o no parlant-ne més d'aspectes cívics les hem com ignorat perquè com no parlem no existeix. Per tant, si ho fem només des de la perspectiva professional doncs s'ometen altres tradicions religioses i queda probablement la que històricament ha quedat més lligada a la cultura de la regió. Per tant, jo crec que en aquest sentit encara hi ha molt, treball a fer.

Crec que des de una perspectiva menys política que crec que és menys en quant als problemes educatius i una perspectiva més epistemològica. El coneixement i el reconeixement d'unes tradicions religioses i que moltes estan aquí mateix formen part de la societat civil requereixen ser estudiades perquè siguin reconegudes i moltes d'elles provenen de gent culturalment que tenen un significat importantíssim ha portat efectes cabdals de la cultura contemporània. Per tant, mereixen ser objecte d'estudi i de coneixement. Però en aquest sentit no és perquè siguin un aspecte religiós sinó perquè siguin un aspecte cultural, és part de la cultura, doncs com estudiem literatura, s'ha de reconèixer. Per tant, jo sóc una mica pessimista perquè crec que les decisions que s'han anat prenent durant els últims 14 o 15 anys són de caire polític no són de caire educatiu. Això sembla un ping-pong partit que governa anirà cap un costat i cap a l'altre i no apuntem al tema religiós que és un tema arrelat a cultura... és un tema complicat —

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Lucia Montolio

SÍ ENTITATS 0,1693 22

1 F 23/05/2015 13:43

Hi també des de les entitats cristianes s'estan fent coses com per exemple migra studium és una entitat cristiana i s'estan fent coses. Potser des d'un punt de vista d'associacions laiques o que treballin des d'un punt de vista aconfessional no existeix tant a nivell català.

2 F 23/05/2015 13:43

Hi també des de les entitats cristianes s'estan fent coses com per exemple migra studium és una entitat cristiana i s'estan fent coses. Potser des d'un punt de vista d'associacions laiques o que treballin des d'un punt de vista aconfessional no existeix tant a nivell català.

3 F 23/05/2015 13:45

Suposo que una persona que segueix una religió determinada vulguis que no, aquella religió per ella és la més important. Evidentment, després tu dones la diversitat que existeix però la teva és important. Jo crec que el diàleg aquest en el qual la teva religió és important però valors també l'altre és important també.

4 F 23/05/2015 13:45

Suposo que una persona que segueix una religió determinada vulguis que no, aquella religió per ella és la més important. Evidentment, després tu dones la diversitat que existeix però la teva és important. Jo crec que el diàleg aquest en el qual la teva religió és important però valors també l'altre és important també.

5 F 23/05/2015 13:45

És molt complicat tot això, el diàleg és... jo crec que és estar disposat ha conèixer l'altre. Dintre del diàleg interreligiós, crec que pot haver un diàleg sobre creences, de compartir experiències espirituals. De vegades, quan dialogues sobre les creences hi ha coses que no pots arribar a un punt comú perquè cadascú té la seva creença. Llavors, potser no arribes a un punt comú però sí que arribes almenys a conèixer la opinió de l'altre. Hi això t'ajuda a saber com és l'altre religió i potser a valorar-la una mica més i també t'ajuda a qüestionar-te. Jo crec que el fet de conèixer persones que pensen diferent a tu ajuda a qüestionar la teva pròpia fe o la teva forma de viure i per tant, crec que és molt important sobretot per aquest coneixement t'apropa a les persones que tenen altres formes de viure, de creure...

6 F 23/05/2015 13:45

És molt complicat tot això, el diàleg és... jo crec que és estar disposat ha conèixer l'altre. Dintre del diàleg interreligiós, crec que pot haver un diàleg sobre creences, de compartir experiències espirituals. De vegades, quan dialogues sobre les creences hi ha coses que no pots arribar a un punt comú perquè cadascú té la seva creença. Llavors, potser no arribes a un punt comú però sí que arribes almenys a conèixer la opinió de l'altre. Hi això t'ajuda a saber com és l'altre religió i potser a valorar-la una mica més i també t'ajuda a qüestionar-te. Jo crec que el fet de conèixer persones que pensen diferent a tu ajuda a qüestionar la teva pròpia fe o la teva forma de viure i per tant, crec que és molt important sobretot per aquest coneixement t'apropa a les persones que tenen altres formes de viure, de creure...

7 F 23/05/2015 13:46

La societat UNESCO s'enfoca molt en grups de diàleg interreligiós i després hi ha més associacions i més fundacions que treballen això, com per exemple, la UAR de l'ajuntament de Barcelona, la direcció general dels afers religiosos i després jo crec que les pròpies comunitats perquè hi ha moltes comunitats musulmanes i hindús, hindús n'hi ha menys però que treballen pel diàleg. Hi ha el grup del raval format per diferents grups i crec que són sikhs, musulmans i cristians em sembla. Llavors per mi serien tres eixos: comunitat, entitats socials i política.

8 F 23/05/2015 13:46

La societat UNESCO s'enfoca molt en grups de diàleg interreligiós i després hi ha més associacions i més fundacions que treballen això, com per exemple, la UAR de l'ajuntament de Barcelona, la direcció general dels afers religiosos i després jo crec que les pròpies comunitats perquè hi ha moltes comunitats musulmanes i hindús, hindús n'hi ha menys però que treballen pel diàleg. Hi ha el grup del raval format per diferents grups i crec que són sikhs, musulmans i cristians em sembla. Llavors per mi serien tres eixos: comunitat, entitats socials i política.

9 F 23/05/2015 13:52

Es tracta de veure la diferència com a positiva, és a dir, aquest neumàtic de la roda que són les diferències l'objectiu és que tu puguis veure la diferència i que siguis capaç de anar més enllà com per exemple, cooperar en el camí del riu... Per tant, les coses en comú sí que ens ajuda a establir ponts en comú, ponts de diàleg que ens ajudin però també es magnífic veure el neumàtic i pensar que també és una riquesa tot i no tindre res en comú. Altre cosa és que tu necessitis veure l'essència, veure la persona abans de poder veure la diferència.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

10 F 23/05/2015 13:52

Es tracta de veure la diferència com a positiva, és a dir, aquest neumàtic de la roda que són les diferències l'objectiu és que tu puguis veure la diferència i que siguis capaç de anar més enllà com per exemple, cooperar en el camí del riu...Per tant, les coses en comú sí que ens ajuda a establir ponts en comú, ponts de diàleg que ens ajudin però també es magnífic veure el neumàtic i pensar que també és una riquesa tot i no tindre res en comú. Altre cosa és que tu necessitis veure l'essència, veure la persona abans de poder veure la diferència.

11 F 23/05/2015 15:10

Per mi diàleg interreligiós és dialogar sobre religió SENSE QUE L'ALTRE SE SENTI ATACAT O INSEGUR. Vull dir que no pensí que ara amb aquest diàleg em vol convertir i convèncer-me d'alguna cosa i per tant, depèn molt de cada persona de manera individual, és a dir, jo estic segura del que crec, dels meus valors, de la meva religió i que per això puc parlar amb una altra persona sense tenir por que m'ataqui per res, que em converteixi o que em convenci de res.

12 F 23/05/2015 15:10

Per mi diàleg interreligiós és dialogar sobre religió SENSE QUE L'ALTRE SE SENTI ATACAT O INSEGUR. Vull dir que no pensí que ara amb aquest diàleg em vol convertir i convèncer-me d'alguna cosa i per tant, depèn molt de cada persona de manera individual, és a dir, jo estic segura del que crec, dels meus valors, de la meva religió i que per això puc parlar amb una altra persona sense tenir por que m'ataqui per res, que em converteixi o que em convenci de res.

13 F 23/05/2015 15:11

Primer hi ha un treball individual i una vegada has fet aquest treball ja pots dialogar o parlar amb l'altre

14 F 23/05/2015 15:11

Primer hi ha un treball individual i una vegada has fet aquest treball ja pots dialogar o parlar amb l'altre

15 F 23/05/2015 15:11

Per mi, això és el diàleg interreligiós amb la seguretat de que pots dialogar amb l'altre i que no hi ha problemes encara que hi hagi diferències amb tu. Però sense aquesta seguretat és impossible.

16 F 23/05/2015 15:11

Per mi, això és el diàleg interreligiós amb la seguretat de que pots dialogar amb l'altre i que no hi ha problemes encara que hi hagi diferències amb tu. Però sense aquesta seguretat és impossible.

17 F 23/05/2015 15:12

A veure com l'espai interreligiós pot lluitar o pot trencar imatges que després el nen tornarà a veure a la televisió, a la família...Tot hi així val la pena encara que sigui poc. També es veritat que l'imaginari col·lectiu està treballant cap a una altra direcció com per exemple els mitjans de comunicació.

18 F 23/05/2015 15:12

A veure com l'espai interreligiós pot lluitar o pot trencar imatges que després el nen tornarà a veure a la televisió, a la família...Tot hi així val la pena encara que sigui poc. També es veritat

que l'imaginari col·lectiu està treballant cap a una altra direcció com per exemple els mitjans de comunicació.

19 F 23/05/2015 15:14

Jo sempre he pensat que la llei és la llei i la vida és la vida són dimensions que van en paral·lel i que no acaben de trobar-se mai, és a dir, malgrat l'estat digui que és aconfessional la tradició catòlica cristiana ens influeix molt. Per exemple, el calendari laboral, el calendari educatiu. Ara que arriba Nadal es celebra a les escoles, després vindrà setmana santa...Potser s'ha perdut una mica el valor religiós de la festivitat ja que no veuràs cap signe religiós i per tant, s'ha convertit en una festa consumista. Però crec que la nostra societat malgrat que els habitants tendeixen a ser més aconfessionals, sí que hi ha una valors en la religió cristiana-catòlica. Per tant, l'estat pot definir-se com vulgui però la societat té UN PASSAT, UNA HISTÒRIA, uns costums i valors com la compassió, el perdó, que moltes vegades surt.

20 F 23/05/2015 15:14

Jo sempre he pensat que la llei és la llei i la vida és la vida són dimensions que van en paral·lel i que no acaben de trobar-se mai, és a dir, malgrat l'estat digui que és aconfessional la tradició catòlica cristiana ens influeix molt. Per exemple, el calendari laboral, el calendari educatiu. Ara que arriba Nadal es celebra a les escoles, després vindrà setmana santa...Potser s'ha perdut una mica el valor religiós de la festivitat ja que no veuràs cap signe religiós i per tant, s'ha convertit en una festa consumista. Però crec que la nostra societat malgrat que els habitants tendeixen a ser més aconfessionals, sí que hi ha una valors en la religió cristiana-catòlica. Per tant, l'estat pot definir-se com vulgui però la societat té UN PASSAT, UNA HISTÒRIA, uns costums i valors com la compassió, el perdó, que moltes vegades surt.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

21 F 23/05/2015 15:17

De fet un dels xocs que es troben aquí, parlo de la majoria és quan es troben persones que no tenen religió o creuen en Déu. També, hi ha una preocupació per la educació dels fills i por a que aquests perdin el valor de la religió. Però a l'hora també has de tenir una mena de flexibilitat perquè els nens...això que es diu de les identitats múltiples, és a dir, que al final sempre hi ha una barreja. Des de fora t'estan demanant uns coses i des de la família unes altres. Per tant, no crec que sigui diferent la religió però sí el context en el que vius. He posat l'exemple dels musulmans però serveixen per tots els col·lectius

22 F 23/05/2015 15:17

De fet un dels xocs que es troben aquí, parlo de la majoria és quan es troben persones que no tenen religió o creuen en Déu. També, hi ha una preocupació per la educació dels fills i por a que aquests perdin el valor de la religió. Però a l'hora també has de tenir una mena de flexibilitat perquè els nens...això que es diu de les identitats múltiples, és a dir, que al final sempre hi ha una barreja. Des de fora t'estan demanant uns coses i des de la família unes altres. Per tant, no crec que sigui diferent la religió però sí el context en el que vius. He posat l'exemple dels musulmans però serveixen per tots els col·lectius

Elementos internos\\Teresa

SÍ ENTITATS 0,0604 3

1 F 23/05/2015 15:45

Grups de diàleg tipus AUDIR a nivell que els grups de diàleg fossin interlocutors i es tinguessin molt en compte aleshores també per part de les diverses creences, institucions i les diferents creences religioses tindrien un interès en participar en els grups de diàleg. Si no a dia d'avui queda molt la realitat del diàleg de cada comunitat perquè els que estan participant en els grups de diàleg són persones amb un interès propi que estan sensibilitzats pel diàleg. Però com a tal, les institucions religioses no participen en els grups de diàlegs. Si en els grups de diàleg perquè aquí n'hi ha l'AUDIR però a Madrid també n'hi ha, a València o sigui que per Espanya hi ha moltes iniciatives d'aquestes.

2 F 23/05/2015 15:45

Grups de diàleg tipus AUDIR a nivell que els grups de diàleg fossin interlocutors i es tinguessin molt en compte aleshores també per part de les diverses creences, institucions i les diferents creences religioses tindrien un interès en participar en els grups de diàleg. Si no a dia d'avui queda molt la realitat del diàleg de cada comunitat perquè els que estan participant en els grups de diàleg són persones amb un interès propi que estan sensibilitzats pel diàleg. Però com a tal, les institucions religioses no participen en els grups de diàlegs. Si en els grups de diàleg perquè aquí n'hi ha l'AUDIR però a Madrid també n'hi ha, a València o sigui que per Espanya hi ha moltes iniciatives d'aquestes.

3 F 23/05/2015 15:47

Les institucions polítiques com afers religiosos han de ser valentes i no ha de dependre d'un partit o d'un altre perquè si no sempre s'està pendent dels vots. Una institució pública ferma, una formació universitària, uns grups de diàleg que realment es tinguessin en compte a l'hora de resoldre els temes el qual intervinguin els col·lectius religiosos augmentant la seva presència en el grup de diàleg.

Elementos internos\\Torralba_DEF

Sí ENTITATS 0,0743 8

1 F 23/05/2015 16:14

Jo crec que s'ha de precisar molt quina és la finalitat d'aquest diàleg, és a dir, el diàleg és necessari, és valuós, és el gran instrument que tinc per contrarestar la violència, fanatisme... però compte amb crear expectatives infundades

2 F 23/05/2015 16:14

Jo crec que s'ha de precisar molt quina és la finalitat d'aquest diàleg, és a dir, el diàleg és necessari, és valuós, és el gran instrument que tinc per contrarestar la violència, fanatisme... però compte amb crear expectatives infundades

3 F 23/05/2015 16:14

si el diàleg té com a finalitat la dissolució de les identitats que dialoguen jo crec que és una mala finalitat. Si el diàleg té com a finalitat pacificar el món, tenir cura de la Terra... fantàstic.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

4 F 23/05/2015 16:14

si el diàleg té com a finalitat la dissolució de les identitats que dialoguen jo crec que és una mala finalitat. Si el diàleg té com a finalitat pacificar el món, tenir cura de la Terra... fantàstic.

5 F 23/05/2015 16:14

Al país n'hi ha moltes Manresa és un exemple de diàleg de diferents formes de diàleg tant les promogués des de l'ajuntament com pels ciutadans. La experiència de Lloret amb les parelles lingüístiques i religioses és un exemple bo. No ens coneixem però tu me'n ensenyas la teva llengua i jo te'n ensenyo la meva, a més a més tu tens una creença i jo tinc una altra i en la interrelació anirem desfent prejudicis i ens anirem coneixent.

Jo crec que és molt important la feina de UNESCO. Cat que ha anat fent i que continua fent. Encara que li manquen recursos econòmics han sortit endavant. Destacar el grup d'en Torredeflot.

6 F 23/05/2015 16:14

Al país n'hi ha moltes Manresa és un exemple de diàleg de diferents formes de diàleg tant les promogués des de l'ajuntament com pels ciutadans. La experiència de Lloret amb les parelles lingüístiques i religioses és un exemple bo. No ens coneixem però tu me'n ensenyas la teva llengua i jo te'n ensenyo la meva, a més a més tu tens una creença i jo tinc una altra i en la interrelació anirem desfent prejudicis i ens anirem coneixent.

Jo crec que és molt important la feina de UNESCO. Cat que ha anat fent i que continua fent. Encara que li manquen recursos econòmics han sortit endavant. Destacar el grup d'en Torredeflot.

7 F 23/05/2015 16:20

És una situació extraordinàriament crítica perquè cada cop hi ha menys estudiant que sol·liciten aquest ensenyament en totes les tradicions religioses però sobretot en la catòlica. Això el primer quines conseqüències té això doncs que cada vegada més ens trobem amb joves universitaris amb una ignorància immensa de tradició religiosa i això és una constatació. L'hem fet professors de facultats diferents i de concepcions morals i religioses també diferents però hem coincidit en el mateix... terrible!

Excepte en aquells que s'han format en aquest ensenyament que han tingut la sort de tindre un bon professor i almenys coneixen una tradició. A vegades també, col·lateralment coneixen d'altres.

Però aquests que no han rebut res de tot això normalment de les públiques i algunes de les privades ignoren absolutament tot i això fa que no siguin capaços de comprendre el món en el que viuen i el món en el que han viscut.

8 F 23/05/2015 16:20

És una situació extraordinàriament crítica perquè cada cop hi ha menys estudiant que sol·liciten aquest ensenyament en totes les tradicions religioses però sobretot en la catòlica. Això el primer quines conseqüències té això doncs que cada vegada més ens trobem amb joves universitaris amb una ignorància immensa de tradició religiosa i això és una constatació. L'hem fet professors de facultats diferents i de concepcions morals i religioses també diferents però hem coincidit en el mateix... terrible!

Excepte en aquells que s'han format en aquest ensenyament que han tingut la sort de tindre un

bon professor i almenys coneixen una tradició. A vegades també, col·lateralment coneixen d'altres.

Però aquests que no han rebut res de tot això normalment de les públiques i algunes de les privades ignoren absolutament tot i això fa que no siguin capaços de comprendre el món en el que viuen i el món en el que han viscut.

Elementos internos\\Víctor Pallejà

SÍ ENTITATS 0,1155 6

1 F 23/05/2015 16:45

Hi ha molts seriosos problemes en quant a la definició de diàleg i sobre cultural o multicultural i jo no em vull barallar i fer-ho difícil. La idea tothom ho entén més o menys tan mateix jo ho limitaria a través d'aquesta idea a grosso modo tothom ho entén i per tant, hi ha dues vies, o sigui si la gent entén què vol dir diàleg es pot intentar. Hi ha gent que pensa que el diàleg vol dir arreglar el món universal en el diàleg o relacions interreligioses s'ha de regular i gestionar d'alguna manera per minimitzar problemes. Minimitzar vol dir anar cap als mínims i el únic problema que hi hauria d'haver o la base és la ciutadania, és a dir, 'ensenyament principal que s'ha de donar i rebre és precisament que els professors i els alumnes sàpiguen quin és el submarc. Què vol dir Europa, per exemple vivim en Europa i la llibertat religiosa no és il·limitada i quan parlem de islam hi ha problemes jurídic legals però hem de saber que existeixen. No dic que estiguin solucionats però si assegurar l'ensenyament mínim, que com a mínim conegués el Islam ... el formador ha de conèixer una mica el Islam no a nivell extraordinari.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

2 F 23/05/2015 16:45

Hi ha molts seriosos problemes en quant a la definició de diàleg i sobre cultural o multicultural i jo no em vull barallar i fer-ho difícil. La idea tothom ho entén més o menys tan mateix jo ho limitaria a través d'aquesta idea a grosso modo tothom ho entén i per tant, hi ha dues vies, o sigui si la gent entén què vol dir diàleg es pot intentar. Hi ha gent que pensa que el diàleg vol dir arreglar el món universal en el diàleg o relacions interreligioses s'ha de regular i gestionar d'alguna manera per minimitzar problemes. Minimitzar vol dir anar cap als mínims i el únic problema que hi hauria d'haver o la base és la ciutadania, és a dir, 'ensenyament principal que s'ha de donar i rebre és precisament que els professors i els alumnes sàpiguen quin és el submarc. Què vol dir Europa, per exemple vivim en Europa i la llibertat religiosa no és il·limitada i quan parlem de islam hi ha problemes jurídic legal però hem de saber que existeixen. No dic que estiguin solucionats però si assegurar l'ensenyament mínim, que com a mínim conegués el Islam ... el formador ha de conèixer una mica el Islam no a nivell extraordinari.

3 F 23/05/2015 16:50

A Catalunya és un país que és molt estrany on hi ha una gran quantitat voluntariat, associacions i també al món universitari com el món per la Pau en fi, les dues UNESCOs que no només n'hi ha una Barcelona si no que hi ha dos, una en competència amb l'altra. A Girona hi ha moltes iniciatives com la educació per la Pau perquè és una idea que ha tingut molt impacte

4 F 23/05/2015 16:50

A Catalunya és un país que és molt estrany on hi ha una gran quantitat voluntariat, associacions i també al món universitari com el món per la Pau en fi, les dues UNESCOs que no només n'hi ha una Barcelona si no que hi ha dos, una en competència amb l'altra. A Girona hi ha moltes iniciatives com la educació per la Pau perquè és una idea que ha tingut molt impacte

5 F 23/05/2015 16:52

Aquesta sí que és una pregunta, una pregunta molt complicada. Jo crec que segueix una mica la pauta que deia abans. Crec que en general hi ha una associació que té la seva raó de ser, la seva religiositat i la seva tradicionalitat i des de aquesta tradicionalitat, perquè això passa per exemple en les escoles catòliques que demanen la separació per gènere això no estava reconegut i rep subvenció... vol dir que hi ha oscil·lacions polítiques i el que és més greu és que hi hagi oscil·lacions jurídiques. El que també està clar és que hi ha un reconeixement i aquest és un tema que durant segles ha estat super conflictiu sobre la llibertat dels pares en escollir l'ensenyament als seus fills. En teoria hauria de ser un dels trets superior o sigui un mana sobre tots els altres no? i això faria que des del moment que hi ha segregació per gènere no necessàriament... no necessàriament hi ha més en alguns moments a favor i altres en contra resulta complicat però genera aquesta ideal del patriarcat que està farcida de mites i però no deixa de ser veritat que quan aquesta tradicionalitat ve barrejada amb idees més conservadores perquè no totes les tradicions són conservadores, perquè hi ha alguns molt moderns que venen d'Aràbia Saudi però per exemple, la immigració marroquina rural té precisament una idea sobre la dona que és la que s'ha donat a Vic i al seus voltats on sí que s'han donat una sociabilitat en quant una part del Atlas o del Rif i això ha generat un cert problema ja que el Islam s'ha quedat una mica com focalitza unes certes inclinacions o certs problemes no?

Però bé com això està on the making només tenim 30 anys d'aquesta arribada de contingents significatius tot i que hi havia marroquins des de els anys 60 o des d'abans però la gent no se'n

recorden o no ho pensen perquè per altra banda, per exemple els jueus de Barcelona ningú els visualitza, ningú els sabia veure. Mentre que el Islam rep molts imputs sobre aquesta qüestió. Però clar, va per sectors les noies palestines van d'una manera i les marroquines d'una altra i per tant, aquí la religiositat no es determina tant com la gent es pensa i pot crear un conflicte que a Catalunya ha existit des de fa anys entre el món rural i món urbà.

Però al Marroc també existeix perquè a Casablanca pots veure una manera de viure i a les zones del Rif hi ha una altra i és desigual no? i sobretot parlo de visibilització , parlo de la vida real, quotidiana d'aquests noies no?

I d'això caldria fer una especificació sobre aquest tema i són els mitjans de comunicació. Els mitjans de comunicació, desensenyen el que s'ensenya al col·legis i això és brutal. Amb això sí que els nens de 6 a 12 anys i més grans hauria d'aprendre, ja no et diria veure més tele que seria el ideal però ... sobretot el que respecta al discurs de la violència perquè d'això es faran un tip de veure. És pamfletari són gent que no tindrien que tenir veu pública de cap de les maneres i al món acadèmic s'hauria de tenir un peu fixa en el món de la comunicació per fer-ne el seu (el peu)... i defensar aquestes coses.

Sobretot impedir que per exemple, i això es diu, es difama al professorat i als col·lectius de col·legis i sobretot a Catalunya és obsessiu i en els instituts ... potser no som molt gestos però o el que jo no crec és que es dediquin a fer prediquen en un sentit o en un altre ja tenen prou feina. Jo crec que... i a més tenen bon resultats perquè en els coles hi ha pau amb lo qual és extraordinari.

Potser els nens no aprenen gaire cosa però que hi ha bon rotllo és un èxit que ningú s'ho esperava.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

6 F 23/05/2015 16:52

Aquesta sí que és una pregunta, una pregunta molt complicada. Jo crec que segueix una mica la pauta que deia abans. Crec que en general hi ha una associació que té la seva raó de ser, la seva religiositat i la seva tradicionalitat i des de aquesta tradicionalitat, perquè això passa per exemple en les escoles catòliques que demanen la separació per gènere això no estava reconegut i rep subvenció... vol dir que hi ha oscil·lacions polítiques i el que és més greu és que hi hagi oscil·lacions jurídiques. El que també està clar és que hi ha un reconeixement i aquest és un tema que durant segles ha estat super conflictiu sobre la llibertat dels pares en escollir l'ensenyament als seus fills. En teoria hauria de ser un dels trets superior o sigui un mana sobre tots els altres no? i això faria que des del moment que hi ha segregació per gènere no necessàriament... no necessàriament hi ha més en alguns moments a favor i altres en contra resulta complicat però genera aquesta ideal del patriarcat que està farcida de mites i però no deixa de ser veritat que quan aquesta tradicionalitat ve barrejada amb idees més conservadores perquè no totes les tradicions són conservadores, perquè hi ha alguns molt moderns que venen d'Aràbia Saudi però per exemple, la immigració marroquina rural té precisament una idea sobre la dona que és la que s'ha donat a Vic i al seus voltats on sí que s'han donat una sociabilitat en quant una part del Atlas o del Rif i això ha generat un cert problema ja que el Islam s'ha quedat una mica com focalitza unes certes inclinacions o certs problemes no?

Però bé com això està on the making només tenim 30 anys d'aquesta arribada de contingents significatius tot i que hi havia marroquins des de els anys 60 o des d'abans però la gent no se'n recorden o no ho pensen perquè per altra banda, per exemple els jueus de Barcelona ningú els visualitza, ningú els sabia veure. Mentre que el Islam rep molts imputs sobre aquesta qüestió. Però clar, va per sectors les noies palestines van d'una manera i les marroquines d'una altra i per tant, aquí la religiositat no es determina tant com la gent es pensa i pot crear un conflicte que a Catalunya ha existit des de fa anys entre el món rural i món urbà.

Però al Marroc també existeix perquè a Casablanca pots veure una manera de viure i a les zones del Rif hi ha una altra i és desigual no? i sobretot parlo de visibilització, parlo de la vida real, quotidiana d'aquests noies no?

I d'això caldria fer una especificació sobre aquest tema i són els mitjans de comunicació. Els mitjans de comunicació, desensenyen el que s'ensenya al col·legis i això és brutal. Amb això sí que els nens de 6 a 12 anys i més grans hauria d'aprendre, ja no et diria veure més tele que seria el ideal però ... sobretot el que respecta al discurs de la violència perquè d'això es faran un tip de veure. És pamfletari són gent que no tindrien que tenir veu pública de cap de les maneres i al món acadèmic s'hauria de tenir un peu fixa en el món de la comunicació per fer-ne el seu (el peu)... i defensar aquestes coses.

Sobretot impedir que per exemple, i això es diu, es difama al professorat i als col·lectius de col·legis i sobretot a Catalunya és obsessiu i en els instituts ... potser no som molt gestos però o el que jo no crec és que es dediquin a fer prediquen en un sentit o en un altre ja tenen prou feina. Jo crec que... i a més tenen bon resultats perquè en els coles hi ha pau amb lo qual és extraordinari.

Potser els nens no aprenen gaire cosa però que hi ha bon rotllo és un èxit que ningú s'ho esperava.

Elementos internos\\Xavier meloni

SÍ ENTITATS 0,2349 18

1 F 23/05/2015 17:08

El diàleg és anar a buscar l'altre, veure el que l'altre el pot aportar i que tens que deixar-te interpel·lar. Llavors el diàleg és un pas següent a la mera constatació de la pluralitat i el diàleg inclou un interès pel altre i una capacitat de deixar-se interpel·lar per l'altre.

El diàleg indica que l'altre m'interessa i que estic disposat a conèixer més de l'altre.

2 F 23/05/2015 17:08

El diàleg és anar a buscar l'altre, veure el que l'altre el pot aportar i que tens que deixar-te interpel·lar. Llavors el diàleg és un pas següent a la mera constatació de la pluralitat i el diàleg inclou un interès pel altre i una capacitat de deixar-se interpel·lar per l'altre.

El diàleg indica que l'altre m'interessa i que estic disposat a conèixer més de l'altre.

3 F 23/05/2015 17:08

Llavors interessa que les religions siguin poroses les unes amb les altres i no siguin hostils

4 F 23/05/2015 17:08

Llavors interessa que les religions siguin poroses les unes amb les altres i no siguin hostils

5 F 23/05/2015 17:09

l'administració li interessa que hi hagi coneixement de la diversitat religiosa i que no hagi manifestacions en contra per exemple, en la obertura d'una mesquita. Al contrari puguem celebrar la obertura d'una mesquita. Per això, es necessari una base sòlida perquè no sigui el fet d'una comunitat sinó que sigui un fet de tots els ciutadans.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

6 F 23/05/2015 17:09

l'administració li interessa que hi hagi coneixement de la diversitat religiosa i que no hagi manifestacions en contra per exemple, en la obertura d'una mesquita. Al contrari puguem celebrar la obertura d'una mesquita. Per això, es necessari una base sòlida perquè no sigui el fet d'una comunitat sinó que sigui un fet de tots els ciutadans.

7 F 23/05/2015 17:09

Després hi ha altres instàncies social com ara UNESCO, plataformes de patrimoni cultural que consideren que les religions tenen molt a enriquir- se les unes de les altres. En aquest cas, AUDIR que té a veure amb parlament de les religions i del treball realitzat al 2004 que va ser un any en qual es va fer la feina de 10 anys. Tota la preparació i celebració del parlament va fer més ràpid.

8 F 23/05/2015 17:09

Després hi ha altres instàncies social com ara UNESCO, plataformes de patrimoni cultural que consideren que les religions tenen molt a enriquir- se les unes de les altres. En aquest cas, AUDIR que té a veure amb parlament de les religions i del treball realitzat al 2004 que va ser un any en qual es va fer la feina de 10 anys. Tota la preparació i celebració del parlament va fer més ràpid.

9 F 23/05/2015 17:11

La tercera són les mateixes comunitats religiosos que entenen que no es pot viure ignorant-se els uns als altres i més quan hi ha moltes coses en comú que s'han de compartir. A Catalunya hi ha dos moviments. Un el que es va iniciar amb el parlament de les religions que va fer que hi hagués 22 grups de diàleg interreligiós en el territori català incloent Perpinyà o sigui la Catalunya nord, Andorra i València. Després hi ha els que es va promoure des de les religions, el GETR grup estable de treball per les religions, que està promogut per la església catòlica, l'església protestant, per la junta islàmica de Catalunya, per diferents entitats que representen la seva comunitat religiosa.

Un altre instància són els centres cívics encara que no directament però es dóna la convivència amb els grups d'alfabetització per exemple

10 F 23/05/2015 17:11

La tercera són les mateixes comunitats religiosos que entenen que no es pot viure ignorant-se els uns als altres i més quan hi ha moltes coses en comú que s'han de compartir. A Catalunya hi ha dos moviments. Un el que es va iniciar amb el parlament de les religions que va fer que hi hagués 22 grups de diàleg interreligiós en el territori català incloent Perpinyà o sigui la Catalunya nord, Andorra i València. Després hi ha els que es va promoure des de les religions, el GETR grup estable de treball per les religions, que està promogut per la església catòlica, l'església protestant, per la junta islàmica de Catalunya, per diferents entitats que representen la seva comunitat religiosa.

Un altre instància són els centres cívics encara que no directament però es dóna la convivència amb els grups d'alfabetització per exemple

11 F 23/05/2015 17:12

De totes les maneres s'ha de treball que la realitat s'expressi, s'ha de generar tot tipus de plataformes des de la plàstica fins a allò social. Aprofitar les oportunitats, ens hem de conèixer més encara som més reticents en apropar-nos als altres. Treballar més les sensibilitats que faciliti la trobada i la naturalitat d'aquesta perquè es generi un espai comú.

12 F 23/05/2015 17:12

De totes les maneres s'ha de treball que la realitat s'expressi, s'ha de generar tot tipus de plataformes des de la plàstica fins a allò social. Aprofitar les oportunitats, ens hem de conèixer més encara som més reticents en apropar-nos als altres. Treballar més les sensibilitats que faciliti la trobada i la naturalitat d'aquesta perquè es generi un espai comú.

13 F 23/05/2015 17:19

Aquesta és la qüestió, la progressió va així. El primer pas és ser respectuós amb l'altre fent que l'altre se senti reconegut en la meua mirada. En aquesta mirada no se sent rebutjat, ni jutjat...Tots necessitem ser reconeguts i en el diàleg aprenem a ser reconeguts.

Un altre cosa és que després del primer pas d'aquest reconeixement a l'altre el segon pas és que després de coneix-se'ns ens podem fecundar? i també ens podem transformar? Per mi hi ha dues metàfores. La primera és quan home i dona s'ajunten la dona no es transforma en home ni el home en dona si no que en la diferència de gènere neix una tercera criatura que és nen o nena i que neix perquè són diferents perquè si fossin igual no hi hauria fecunditat.

Per tant, la unió en la diferència no genera un híbrid genera una cosa nova però mantenint les identitats primàries.

14 F 23/05/2015 17:19

Aquesta és la qüestió, la progressió va així. El primer pas és ser respectuós amb l'altre fent que l'altre se senti reconegut en la meua mirada. En aquesta mirada no se sent rebutjat, ni jutjat...Tots necessitem ser reconeguts i en el diàleg aprenem a ser reconeguts.

Un altre cosa és que després del primer pas d'aquest reconeixement a l'altre el segon pas és que després de coneix-se'ns ens podem fecundar? i també ens podem transformar? Per mi hi ha dues metàfores. La primera és quan home i dona s'ajunten la dona no es transforma en home ni el home en dona si no que en la diferència de gènere neix una tercera criatura que és nen o nena i que neix perquè són diferents perquè si fossin igual no hi hauria fecunditat.

Per tant, la unió en la diferència no genera un híbrid genera una cosa nova però mantenint les identitats primàries.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

15 F 23/05/2015 17:19

L'altre i és en aquest en el que crec més i és que a base de trobar-se i fecundar-se por haver-hi una mutació que pot donar com a resultat una síntesis de les religions que no és una barreja. La barreja és un subproducte d'elements desconexes i per tant una cosa tòxica. Per què no es pot donar una síntesis? que en part és el que està passant amb la globalització perquè parlem de les religions però podem parlar de les cultures o de les llengües són models que són paral·lels.

16 F 23/05/2015 17:19

L'altre i és en aquest en el que crec més i és que a base de trobar-se i fecundar-se por haver-hi una mutació que pot donar com a resultat una síntesis de les religions que no és una barreja. La barreja és un subproducte d'elements desconexes i per tant una cosa tòxica. Per què no es pot donar una síntesis? que en part és el que està passant amb la globalització perquè parlem de les religions però podem parlar de les cultures o de les llengües són models que són paral·lels.

17 F 23/05/2015 17:21

tan important és mantenir el camí recorregut com tenir l'arc de recorregut que és cada irrigació de cada religió. Tan important és mantindre els colors de l'arc de sant Martí com mantindre el color blanc que es genera en la unió. El color blanc no és el violeta, ni el verd, ni el vermell... El color blanc és un altre color síntesis superior de cadascun dels colors. Les barreges són entremitjos en canvi la síntesis és el blanc. Llavors anem cap al blanc? mirant opti misticament jo crec que sí

18 F 23/05/2015 17:21

tan important és mantenir el camí recorregut com tenir l'arc de recorregut que és cada irrigació de cada religió. Tan important és mantindre els colors de l'arc de sant Martí com mantindre el color blanc que es genera en la unió. El color blanc no és el violeta, ni el verd, ni el vermell... El color blanc és un altre color síntesis superior de cadascun dels colors. Les barreges són entremitjos en canvi la síntesis és el blanc. Llavors anem cap al blanc? mirant opti misticament jo crec que sí

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

Sí ENTITATS 0,1334 8

1 F 23/05/2015 17:34

Però, quan fem un esforç de relació sorgeix un contacte entre les parts i això ens fa gaudir d'un coneixement mutu que facilita qualsevol gestió i ens converteix en una societat més civilitzada i organitzada, sens dubte. Ara bé, el fet religiós també és un fet cultural, malgrat que la interculturalitat moltes vegades no es concreti en cap temàtica religiosa. Podriem dir a grosso modo que el diàleg interreligiós és una branca del diàleg intercultural també.

2 F 23/05/2015 17:34

Però, quan fem un esforç de relació sorgeix un contacte entre les parts i això ens fa gaudir d'un coneixement mutu que facilita qualsevol gestió i ens converteix en una societat més civilitzada i organitzada, sens dubte. Ara bé, el fet religiós també és un fet cultural, malgrat que la interculturalitat moltes vegades no es concreti en cap temàtica religiosa. Podriem dir a grosso modo que el diàleg interreligiós és una branca del diàleg intercultural també.

3 F 23/05/2015 17:36

Cada vegada són més nombroses les comunitats religioses que fan jornades de portes obertes i trobades interreligioses. Als centres educatius però, s'han de confiar de les iniciatives particulars dels professors més sensibilitzats en aquesta qüestió que promouen amb bones intencions però amb dificultat algunes activitats. Malauradament no hi ha prou material pedagògic ni programes escolars seriosos per dur a terme un projecte sòlid d'aquest tipus encara. En el marc de les associacions civils es treballa molt amb poc reconeixement i sense prou ressò. En això pot ser caldria que les administracions tinguessin més en compte a les persones més capacitades, amb trajectòries de llarga durada que ja han demostrat ser expertes en algunes tasques especialitzades. Cal professionalitzar aquests agents socials i oferir incentius remunerats per no perdre la seva valuosa feina. Un diàleg que cal fomentar als centres educatius és amb les famílies: mestres, associacions de pares i la resta de famílies no associades, necessiten urgentment trobar-se, escoltar-se.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

4 F 23/05/2015 17:36

Cada vegada són més nombroses les comunitats religioses que fan jornades de portes obertes i trobades interreligioses. Als centres educatius però, s'han de refiar de les iniciatives particulars dels professors més sensibilitzats en aquesta qüestió que promouen amb bones intencions però amb dificultat algunes activitats. Malauradament no hi ha prou material pedagògic ni programes escolars seriosos per dur a terme un projecte sòlid d'aquest tipus encara. En el marc de les associacions civils es treballa molt amb poc reconeixement i sense prou ressò. En això pot ser caldria que les administracions tinguessin més en compte a les persones més capacitades, amb trajectòries de llarga durada que ja han demostrat ser expertes en algunes tasques especialitzades. Cal professionalitzar aquests agents socials i oferir incentius remunerats per no perdre la seva valuosa feina. Un diàleg que cal fomentar als centres educatius és amb les famílies: mestres, associacions de pares i la resta de famílies no associades, necessiten urgentment trobar-se, escoltar-se.

5 F 23/05/2015 17:36

Tots són benvinguts i útils. Però els principals són aquells que tinguin uns continguts de més qualitat en tres nivells: intel·lectual; espiritual; social. Publicacions de llibres, articles en revistes i diaris, seminaris, debats, jornades, conferències, tallers, excursions, entrevistes als mitjans de comunicació, programes televisius didàctics, documentals, cine-fòrum, concursos de representacions teatrals, musicals i artístiques, lligues esportives, marató... I tot amb ressò mediàtic.

6 F 23/05/2015 17:36

Tots són benvinguts i útils. Però els principals són aquells que tinguin uns continguts de més qualitat en tres nivells: intel·lectual; espiritual; social. Publicacions de llibres, articles en revistes i diaris, seminaris, debats, jornades, conferències, tallers, excursions, entrevistes als mitjans de comunicació, programes televisius didàctics, documentals, cine-fòrum, concursos de representacions teatrals, musicals i artístiques, lligues esportives, marató... I tot amb ressò mediàtic.

7 F 23/05/2015 17:37

Les més instructives i didàctiques: coneixements amb continguts d'alt grau cultural, espiritual, artístic o social.

Les que promouen el diàleg i ténen més experiència en aquestes pràctiques a un nivell socio-cultural.

Les que tenen alguna influència i un cert poder de convocatòria a nivell de col·lectiu o de comunitat.

8 F 23/05/2015 17:37

Les més instructives i didàctiques: coneixements amb continguts d'alt grau cultural, espiritual, artístic o social.

Les que promouen el diàleg i ténen més experiència en aquestes pràctiques a un nivell socio-cultural.

Les que tenen alguna influència i un cert poder de convocatòria a nivell de col·lectiu o de comunitat.

Nodos\\3.Diàleg intercultural i interreligiós\\3.1Definició de diàleg interreligiós Documento
Elementos internos\\cristina monteys

No ENTITATS 0,0531 3

1 F 23/05/2015 17:58

Bueno, clar avia'm entenc que el diàleg interreligiós pot ser una forma de diàleg intercultural no però potser va una ma més enllà no?, és a dir, no sé com dir-ho les creences religioses o les adopcions i pràctiques d'unes creences religioses pot anar molt al marge de l'entorn

2 F 23/05/2015 18:00

Llavors això el diàleg interreligiós pot ser una, un tipus de diàleg intercultural però també pot ser una mica una altra cosa perquè també pot ser persones que siguin de la mateixa cultura i que tinguin religions diferents. Per tant, en aquest sentit pues podria ser una cosa diferent no?

Llavors clar el tema del diàleg en si mateix ve sigui intercultural o interreligiós no? crec que el diàleg en si mateix és un valor no? en si mateix, és a dir, aquesta actitud d'escoltar de seure't al costat d'un altre per escoltar-lo i per parlar i no abocar només lo teu sinó que per aprendre no? crec que el diàleg és diferent del debat o de la discussió. En el debat i en una discussió, crec que jo tinc raó i em poso allà intentant demostrar als altres que tinc raó. Puc acabar que un altre em convenci de que no tinc la raó i que la raó la té ell i jo canvio d'opinió no? però entenc que en el diàleg estem en un pla molt més horitzontal i molt més això no? molt més d' escoltar i d'aprendre que no pas de demostrar res.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

3 F 23/05/2015 18:02

Evidentment, es poden fer activitats interreligioses doncs amb un barri fer un projecte interreligiós o que facin conjuntament l'església evangèlica, la parròquia i l'oratori per exemple, és el que més habitualment trobem en els barris que es puguin.. no? que estiguin així molt a la vora. Les organitzacions poden col·laborar però realment qui pot dialogar són les persones no? de tu a tu. Penso que és un camí molt interessant perquè realment anem fent-nos a la idea de que vivim en una societat diversa i plural i que és així no? i que per tant, hem de conviure en aquesta diversitat i hem d'aprofitat aquesta diversitat per enriquir-nos, per fer una societat més cohesionada.

Elementos internos\\joan-andres

No ENTITATS 0,0379 2

1 F 23/05/2015 18:27

jo crec que és el coneixement de la riquesa i el tarannà de la religió del altre o sigui almenys a partir de la meva experiència estic convençut que les religions no dialoguen la religió és un concepte és un abstracte li donem aquest nom però és un abstracte. Dialoguem les persones de les tradicions religioses i llavors a partir d'aquí d'aquesta curiositat, d'aquest apropament és on s'estableix el diàleg però el que passa és que el diàleg i no vull antropològicament pessimista, el diàleg no prové normalment d'una necessitat, perdó, no prové d'un gust sinó d'una necessitat.

2 F 23/05/2015 18:27

O sigui, perquè les circumstàncies ho presenten doncs s'ha començar a dialogar o perquè hi ha un problema això que em de començar a dialogar però bueno això és la naturalesa humana. Crec que el diàleg interreligiós és pràcticament el contacte entre persones i persones que volen o veuen la necessitat i aquí hi ha molts tipus de diàleg interreligiós: el diàleg més d'experts com si diguéssim serien les persones que jo que sé un imam o diguem-ne a un nivell molt especialitzat o també a un nivell més de base no? més social, projectes en comú o el que sigui. Aquí sí que tenim moltes possibilitats però en aquest sentit tot i la pluralitat de diàlegs que hi ha diria que el més vàlid és el de la base. Jo que sé, els del consell assessor podem dir que la tolerància religiosa és important i els bahais són bona gent i ho són (riures), però no ho podem dir si la base no coneix un bahai o mai l'ha tractat. Realment el contacte es dona és a partir de la base.

Elementos internos\\Lucia Montolio

No ENTITATS 0,0464 3

1 F 23/05/2015 13:45

És molt complicat tot això, el diàleg és... jo crec que és estar disposat ha conèixer l'altre. Dintre del diàleg interreligiós, crec que pot haver un diàleg sobre creences, de compartir experiències espirituals. De vegades, quan dialogues sobre les creences hi ha coses que no pots arribar a un punt comú perquè cadascú té la seva creença. Llavors, potser no arribes a un punt comú però sí que arribes almenys a conèixer la opinió de l'altre. Hi això t'ajuda a saber com és l'altre religió i potser a valorar-la una mica més i també t'ajuda a qüestionar-te. Jo crec que el fet de conèixer persones que pensen diferent a tu ajuda a qüestionar la teva pròpia fe o

la teva forma de viure i per tant, crec que és molt important sobretot per aquest coneixement t'apropa a les persones que tenen altres formes de viure, de creure...

2 F 23/05/2015 15:10

Per mi diàleg interreligiós és dialogar sobre religió SENSE QUE L'ALTRE SE SENTI ATACAT O INSEGUR. Vull dir que no pensí que ara amb aquest diàleg em vol convertir i convèncer-me d'alguna cosa i per tant, depèn molt de cada persona de manera individual, és a dir, jo estic segura del que crec, dels meus valors, de la meua religió i que per això puc parlar amb una altra persona sense tenir por que m'ataqui per res, que em converteixi o que em convenci de res.

3 F 23/05/2015 15:11

Primer hi ha un treball individual i una vegada has fet aquest treball ja pots dialogar o parlar amb l'altre

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Torralba_DEF

No ENTITATS 0,0163 2

1 F 23/05/2015 16:14

Jo crec que s'ha de precisar molt quina és la finalitat d'aquest diàleg, és a dir, el diàleg és necessari, és valuós, és el gran instrument que tinc per contrarestar la violència, fanatisme... però compte amb crear expectatives infundades

2 F 23/05/2015 16:14

si el diàleg té com a finalitat la dissolució de les identitats que dialoguen jo crec que és una mala finalitat. Si el diàleg té com a finalitat pacificar el món, tenir cura de la Terra... fantàstic.

Elementos internos\\Víctor Pallejà

No ENTITATS 0,0257 1

1 F 23/05/2015 16:45

Hi ha molts seriosos problemes en quant a la definició de diàleg i sobre cultural o multicultural i jo no em vull barallar i fer-ho difícil. La idea tothom ho entén més o menys tan mateix jo ho limitaria a través d'aquesta idea a grosso modo tothom ho entén i per tant, hi ha dues vies, o sigui si la gent entén què vol dir diàleg es pot intentar. Hi ha gent que pensa que el diàleg vol dir arreglar el món universal en el diàleg o relacions interreligioses s'ha de regular i gestionar d'alguna manera per minimitzar problemes. Minimitzar vol dir anar cap als mínims i el únic problema que hi hauria d'haver o la base és la ciutadania, és a dir, l'ensenyament principal que s'ha de donar i rebre és precisament que els professors i els alumnes sàpiguen quin és el submarc. Què vol dir Europa, per exemple vivim en Europa i la llibertat religiosa no és il·limitada i quan parlem de islam hi ha problemes jurídic legals però hem de saber que existeixen. No dic que estiguin solucionats però si assegurar l'ensenyament mínim, que com a mínim conegués el Islam ... el formador ha de conèixer una mica el Islam no a nivell extraordinari.

Elementos internos\\Xavier meloni

No ENTITATS 0,1276 5

1 F 23/05/2015 17:08

El diàleg és anar a buscar l'altre, veure el que l'altre el pot aportar i que tens que deixar-te interpel·lar. Llavors el diàleg és un pas següent a la mera constatació de la pluralitat i el diàleg inclou un interès pel altre i una capacitat de deixar-se interpel·lar per l'altre.

El diàleg indica que l'altre m'interessa i que estic disposat a conèixer més de l'altre.

2 F 23/05/2015 17:08

Llavors interessa que les religions siguin poroses les unes amb les altres i no siguin hostils

3 F 23/05/2015 17:19

Aquesta és la qüestió, la progressió va així. El primer pas és ser respectuós amb l'altre fent que l'altre se senti reconegut en la meua mirada. En aquesta mirada no se sent rebutjat, ni jutjat... Tots necessitem ser reconeguts i en el diàleg aprenem a ser reconeguts.

Un altre cosa és que després del primer pas d'aquest reconeixement a l'altre el segon pas és que després de coneix-se'ns ens podem fecundar? i també ens podem transformar? Per mi hi

ha dues metàfores. La primera és quan home i dona s'ajunten la dona no es transforma en home ni el home en dona si no que en la diferència de gènere neix una tercera criatura que és nen o nena i que neix perquè són diferents perquè si fossin igual no hi hauria fecunditat.

Per tant, la unió en la diferència no genera un híbrid genera una cosa nova però mantenint les identitats primàries.

4 F 23/05/2015 17:19

L'altre i és en aquest en el que crec més i és que a base de trobar-se i fecundar-se por haver-hi una mutació que pot donar com a resultat una síntesis de les religions que no és una barreja. La barreja és un subproducte d'elements desconexes i per tant una cosa tòxica. Per què no es pot donar una síntesis? que en part és el que està passant amb la globalització perquè parlem de les religions però podem parlar de les cultures o de les llengües són models que són paral·lels.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

5 F 23/05/2015 17:21

tan important és mantenir el camí recorregut com tenir l'arc de recorregut que és cada irrigació de cada religió. Tan important és mantindre els colors de l'arc de sant Martí com mantindre el color blanc que es genera en la unió. El color blanc no és el violeta, ni el verd, ni el vermell... El color blanc és un altre color síntesis superior de cadascun dels colors. Les barreges són entremetjos en canvi la síntesis és el blanc. Llavors anem cap al blanc? mirant opti misticament jo crec que sí

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

No ENTITATS 0,0261 1

1 F 23/05/2015 17:34

Però, quan fem un esforç de relació sorgeix un contacte entre les parts i això ens fa gaudir d'un coneixement mutu que facilita qualsevol gestió i ens converteix en una societat més civilitzada i organitzada, sens dubte. Ara bé, el fet religiós també és un fet cultural, malgrat que la interculturalitat moltes vegades no es concreti en cap temàtica religiosa. Podriem dir a grosso modo que el diàleg interreligiós és una branca del diàleg intercultural també.

Nodos\\3.Diàleg intercultural i interreligiós\\3.2Elements que afavoreixen el diàleg inerreligiós treball en xarxa, visualitzar la diversitat religiosa Documento

Elementos internos\\cristina monteys

No ENTITATS 0,0126 1

1 F 23/05/2015 18:04

El tema es que també per les comunitats religioses moltes vegades el diàleg interreligiós tampoc és una prioritat. La prioritat és poder obrir cada dia la porta del centre de culte si es que el tenen i fer les seves activitats i a vegades amb això els seus recursos queden una mica esgotats no? Per això que a vegades les iniciatives aquestes han de sortir d'altres instàncies no? que els convidin i que els hi facilitin la participació en aquests tipus d'activitats.

Elementos internos\\Essomba

No ENTITATS 0,0611 2

1 F 23/05/2015 12:45

Des de la societat privada del que per descomptat d'aquest aspecte moltes plataformes des de la religió catòlica, des de la oficialitat que tenen un representant oficial i públic per part de les diferents confessions religioses perquè després hi ha el diàleg interreligiós com per exemple l'AUDIR i per tant, jo crec que en aquest moment és necessari i essencial aquest diàleg des de la base, Perquè hi ha molts tipus de diàleg, el diàleg oficial i el diàleg de base que és el de les associacions pel diàleg interreligiós i jo crec que en quest sentit hi ha molts diàleg diferents

complementaris que de vegades estroben....

2 F 23/05/2015 12:48

Per tant, en l'àmbit de la religió tot hi que amb les espiritualitats orientals com el hinduista o el budisme es veu com més fàcil el mestissatge com ara el taoisme perquè són religions molt més ateuístiques diguem-ne que la creació per naturalesa, el Univers no està vinculada amb la creença d'un ésser superior que d'alguna manera dóna la vida, el sentit de la mort.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\joan-andres

No ENTITATS 0,1480 3

1 F 23/05/2015 18:27

O sigui, perquè les circumstàncies ho presenten doncs s'ha començar a dialogar o perquè hi ha un problema això que em de començar a dialogar però bueno això és la naturalesa humana.

Crec que el diàleg interreligiós és pràcticament el contacte entre persones i persones que volen o veuen la necessitat i aquí hi ha molts tipus de diàleg interreligiós: el diàleg més d'experts com si diguéssim serien les persones que jo que sé un imam o diguem-ne a un nivell molt especialitzat o també a un nivell més de base no? més social, projectes en comú o el que sigui. Aquí sí que tenim moltes possibilitats però en aquest sentit tot i la pluralitat de diàlegs que hi ha diria que el més vàlid és el de la base. Jo que sé, els del consell assessor podem dir que la tolerància religiosa és important i els bahais són bona gent i ho són (riures), però no ho podem dir si la base no coneix un bahai o mai l'ha tractat. Realment el contacte es dona és a partir de la base.

2 F 23/05/2015 18:29

Jo en aquest sentit una mica agafant idees d'altres llocs jo crec que aquí hem tocat permeteu que insisteix des del fet de la normalització del concepte religiós. Amb concepte religiós no es refereix només a una confessió és molt difícil que es pugui fer a altres nivells això ja és un handicap que s'ha d'anar treballant essencialment perquè sinó no podem fer res més i després un altre qüestió és que jo crec que a nivell de coneixement mutu s'hauria de ... sé que cadascú tirarà cap a lo seu però crec que s'hauria de preparar el món de la comunicació per comunicar sobre la religió perquè hi ha una enorme ignorància i ja no estic parlant de... estic dient que si li diuen el jefe o ja he dit que hi ha coses que són culturals, realment el mes de Ramada és el més de Ramada és aquest mes t'agrada o no t'agrada és aquest mes. Té aquest nom tècnic i te l'has de saber, l'has de saber utilitzar i les atribucions que fan a les diverses processions religioses, etc.

Jo crec que aquí fa falta una feina enorme a fer i es fa poca cosa en aquest sentit.

L'altre aspecte i encara considero més important és la incapacitat, sona una mica..., la incapacitat per part de molts dels líders religiosos i dels representants de les comunitats religioses en explicar-se i és un problema comunicatiu que és que no sàpiguen qui són o que fan sinó que no coneixen o tradueixen per al públic en general de cara a explicar qui són. Llavors en un debat, en una entrevista o en el que sigui sembla un altre planeta no? i no és perquè siguin d'una altra tradició sinó perquè no han treballat les eines del llenguatge que cal conèixer de cara a transmetre qui ets, què fas i què penses.

Jo crec que això és important un grup i jo fèiem aquesta tasca en comunicació, és a dir, agafàvem a líders religiosos de qualsevol religiosa i ensenyàvem a com havien de discutir en un debat, quan parles a la ràdio quin tipus de llenguatge has de tenir, com tractes al periodista, com es la consciència pública... penso que aquest és un principi molt senzill.

Crec que aquí, resumint el que deia, és el problema comunicatiu. Les religions hi són i són molt bones i hi ha gent que es molt bona. Després tenim la opinió pública que pensa molt però si entre mig els canals que es posen entre la opinió pública i la comunitat religiosa no saben comunicar per simple ignorància. O sigui és una capacitat que no portes desenvolupada per tant, la representant de les comunitats religioses això genera moltes dificultats. Hi ha gent com el GTER que mana una mica en aquest tema i després tenim. També, crec i això és una opinió

personal, no tinc constància empírica però els líders religiosos i els representants de les comunitat religioses solen dir "nosaltres sabem comunicar-nos, ho sabem tot" però no perquè segur que hi ha coses que per exemple de la teoria bahai no saben... no? vull dir que potser no tinguis la capacitat per explicar això.

Jo crec que podria ser un aspecte petit però que és naturalment fonamental per aquest canal. En aquest sentit i per experiència tampoc és fàcil dir és que es clar els mitjans de comunicació ho fan malament, o no ens entenen els mitjans o els periodistes o no sé què o dir és que jo ho hauria

3 F 23/05/2015 18:33

sigui, sí que hi hagut moments en els que l'estudi del reconeixement s'ha portat a terme amb els es baixos però s'ha anat donant actualment, sé que hi ha una enorme confusió en aquest sentit. Una confusió a ressò d'altres coses a la manera o a la confusió que hi ha en com tractem el fet religiós. Si l'apropament al tema religiós es fa parlant-ne o no parlant-ne més d'aspectes cívics les hem com ignorat perquè com no parlem no existeix. Per tant, si ho fem només des de la perspectiva professional doncs s'ometen altres tradicions religioses i queda probablement la que històricament ha quedat més lligada a la cultura de la regió. Per tant, jo crec que en aquest sentit encara hi ha molt, treball a fer.

Crec que des de una perspectiva menys política que crec que és menys en quant als problemes educatius i una perspectiva més epistemològica. El coneixement i el reconeixement d'unes tradicions religioses i que moltes estan aquí mateix formen part de la societat civil requereixen ser estudiades perquè siguin reconegudes i moltes d'elles provenen de gent culturalment que tenen un significat importantíssim ha portat efectes cabdals de la cultura contemporània. Per tant, mereixen ser objecte d'estudi i de coneixement. Però en aquest sentit no és perquè siguin un aspecte religiós sinó perquè siguin un aspecte cultural, és part de la cultura, doncs com estudiem literatura, s'ha de reconèixer. Per tant, jo sóc una mica pessimista perquè crec que les decisions que s'han anat prenent durant els últims 14 o 15 anys són de caire polític no són de caire educatiu. Això sembla un ping-pong partit que governa anirà cap un costat i cap a l'altre i no apuntem al tema religiós que és un tema arrelat a cultura... és un tema complicat —

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Lucia Montolio

No ENTITATS 0,1042 7

1 F 23/05/2015 13:43

Hi també des de les entitats cristianes s'estan fent coses com per exemple migra studium és una entitat cristiana i s'estan fent coses. Potser des d'un punt de vista d'associacions laiques o que treballin des d'un punt de vista aconfessional no existeix tant a nivell català.

2 F 23/05/2015 13:45

Suposo que una persona que segueix una religió determinada vulguis que no, aquella religió per ella és la més important. Evidentment, després tu dones la diversitat que existeix però la teva és important. Jo crec que el diàleg aquest en el qual la teva religió és important però valores també l'altre és important també.

3 F 23/05/2015 13:52

Es tracta de veure la diferència com a positiva, és a dir, aquest neumàtic de la roda que són les diferències l'objectiu és que tu puguis veure la diferència i que siguis capaç de anar més enllà com per exemple, cooperar en el camí del riu...Per tant, les coses en comú sí que ens ajuda a establir ponts en comú, ponts de diàleg que ens ajudin però també es magnífic veure el neumàtic i pensar que també és una riquesa tot i no tindre res en comú. Altre cosa és que tu necessitis veure l'essència, veure la persona abans de poder veure la diferència.

4 F 23/05/2015 15:11

Per mi, això és el diàleg interreligiós amb la seguretat de que pots dialogar amb l'altre i que no hi ha problemes encara que hi hagi diferències amb tu. Però sense aquesta seguretat és impossible.

5 F 23/05/2015 15:12

A veure com l'espai interreligiós pot lluitar o pot trencar imatges que després el nen tornarà a veure a la televisió, a la família...Tot hi així val la pena encara que sigui poc. També es veritat que l'imaginari col·lectiu està treballant cap a una altra direcció com per exemple els mitjans de comunicació.

6 F 23/05/2015 15:14

Jo sempre he pensat que la llei és la llei i la vida és la vida són dimensions que van en paral·lel i que no acaben de trobar-se mai, és a dir, malgrat l'estat digui que és aconfessional la tradició catòlica cristiana ens influeix molt. Per exemple, el calendari laboral, el calendari educatiu. Ara que arriba Nadal es celebra a les escoles, després vindrà setmana santa...Potser s'ha perdut una mica el valor religiós de la festivitat ja que no veuràs cap signe religiós i per tant, s'ha convertit en una festa consumista. Però crec que la nostra societat malgrat que els habitants tendeixen a ser més aconfessionals, sí que hi ha una valors en la religió cristiana-catòlica. Per tant, l'estat pot definir-se com vulgui però la societat té UN PASSAT, UNA HISTÒRIA, uns costums i valors com la compassió, el perdó, que moltes vegades surt.

7 F 23/05/2015 15:17

De fet un dels xocs que es troben aquí, parlo de la majoria és quan es troben persones que no tenen religió o creuen en Déu. També, hi ha una preocupació per la educació dels fills i por a que aquests perdin el valor de la religió. Però a l'hora també has de tenir una mena de flexibilitat perquè els nens...això que es diu de les identitats múltiples, és a dir, que al final sempre hi ha una barreja. Des de fora t'estan demanant uns coses i des de la família unes altres. Per tant, no crec que sigui diferent la religió però sí el context en el que vius. He posat

l'exemple dels musulmans però serveixen per tots els col·lectius

Elementos internos\\Teresa

No ENTITATS 0,0219 1

1 F 23/05/2015 15:47

Les institucions polítiques com afers religiosos han de ser valentes i no ha de dependre d'un partit o d'un altre perquè si no sempre s'està pendent dels vots. Una institució pública ferma, una formació universitària, uns grups de diàleg que realment es tinguessin en compte a l'hora de resoldre els temes el qual intervinguin els col·lectius religiós augmentant la seva presència en el grups de diàleg.

Agregado
 Clasificación
 Cobertura Número de
 referencias de codificación

Codificado
 Modificado el
 Número de
 referencia
 por Iniciales

Elementos internos\\Torralba_DEF

No ENTITATS 0,0346 1

1 F 23/05/2015 16:20

És una situació extraordinàriament crítica perquè cada cop hi ha menys estudiant que sol·liciten aquest ensenyament en totes les tradicions religioses però sobretot en la catòlica. Això el primer quines conseqüències té això doncs que cada vegada més ens trobem amb joves universitaris amb una ignorància immensa de tradició religiosa i això és una constatació. L'hem fet professors de facultats diferents i de concepcions morals i religioses també diferents però hem coincidit en el mateix... terrible!

Excepte en aquells que s'han format en aquest ensenyament que han tingut la sort de tindre un bon professor i almenys coneixen una tradició. A vegades també, col·lateralment coneixen d'altres.

Però aquests que no han rebut res de tot això normalment de les públiques i algunes de les privades ignoren absolutament tot i això fa que no siguin capaços de comprendre el món en el que viuen i el món en el que han viscut.

Elementos internos\\Víctor Pallejà

No ENTITATS 0,0814 1

1 F 23/05/2015 16:52

Aquesta sí que és una pregunta, una pregunta molt complicada. Jo crec que segueix una mica la pauta que deia abans. Crec que en general hi ha una associació que té la seva raó de ser, la seva religiositat i la seva tradicionalitat i des de aquesta tradicionalitat, perquè això passa per exemple en les escoles catòliques que demanen la separació per gènere això no estava reconegut i rep subvenció... vol dir que hi ha oscil·lacions polítiques i el que és més greu és que hi hagi oscil·lacions jurídiques. El que també està clar és que hi ha un reconeixement i aquest és un tema que durant segles ha estat super conflictiu sobre la llibertat dels pares en escollir l'ensenyament als seus fills. En teoria hauria de ser un dels trets superior o sigui un mana sobre tots els altres no? i això faria que des del moment que hi ha segregació per gènere no necessàriament... no necessàriament hi ha més en alguns moments a favor i altres en contra resulta complicat però genera aquesta ideal del patriarcat que està farcida de mites i però no deixa de ser veritat que quan aquesta tradicionalitat ve barrejada amb idees més conservadores perquè no totes les tradicions són conservadores, perquè hi ha alguns molt moderns que venen d'Aràbia Saudí però per exemple, la immigració marroquina rural té precisament una idea sobre la dona que és la que s'ha donat a Vic i al seus voltats on sí que s'han donat una sociabilitat en quant una part del Atlas o del Rif i això ha generat un cert problema ja que el Islam s'ha quedat una mica com focalitza unes certes inclinacions o certs problemes no?

Però bé com això està on the making només tenim 30 anys d'aquesta arribada de contingents significatius tot i que hi havia marroquins des de els anys 60 o des d'abans però la gent no se'n recorden o no ho pensen perquè per altra banda, per exemple els jueus de Barcelona ningú els visualitza, ningú els sabia veure. Mentre que el Islam rep molts imputs sobre aquesta qüestió. Però clar, va per sectors les noies palestines van d'una manera i les marroquines d'una altra i per tant, aquí la religiositat no es determina tant com la gent es pensa i pot crear un conflicte

que a Catalunya ha existit des de fa anys entre el món rural i món urbà.

Però al Marroc també existeix perquè a Casablanca pots veure una manera de viure i a les zones del Rif hi ha una altra i és desigual no? i sobretot parlo de visibilització , parlo de la vida real, quotidiana d'aquests noies no?

I d'això caldria fer una especificació sobre aquest tema i són els mitjans de comunicació. Els mitjans de comunicació, desensenyen el que s'ensenya al col·legis i això és brutal. Amb això sí que els nens de 6 a 12 anys i més grans hauria d'aprendre, ja no et diria veure més tele que seria el ideal però ... sobretot el que respecta al discurs de la violència perquè d'això es faran un tip de veure. És pamfletari són gent que no tindrien que tenir veu pública de cap de les maneres i al món acadèmic s'hauria de tenir un peu fixa en el món de la comunicació per fer-ne el seu (el peu)... i defensar aquestes coses.

Sobretot impedir que per exemple, i això es diu, es difama al professorat i als col·lectius de col·legis i sobretot a Catalunya és obsessiu i en els instituts ... potser no som molt gestos però o el que jo no crec és que es dediquin a fer prediquen en un sentit o en un altre ja tenen prou feina. Jo crec que... i a més tenen bon resultats perquè en els coles hi ha pau amb lo qual és extraordinari.

Potser els nens no aprenen gaire cosa però que hi ha bon rotllo és un èxit que ningú s'ho esperava.

Elementos internos\\Xavier meloni

No ENTITATS 0,0391 2

1 F 23/05/2015 17:09

l'administració li interessa que hi hagi coneixement de la diversitat religiosa i que no hagi manifestacions en contra per exemple, en la obertura d'una mesquita. Al contrari puguem celebrar la obertura d'una mesquita. Per això, es necessari una base sòlida perquè no sigui el fet d'una comunitat sinó que sigui un fet de tots els ciutadans.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

2 F 23/05/2015 17:12

De totes les maneres s'ha de treball que la realitat s'expressi, s'ha de generar tot tipus de plataformes des de la plàstica fins a allò social. Aprofitar les oportunitats, ens hem de conèixer més encara som més reticents en apropar-nos als altres. Treballar més les sensibilitats que faciliti la trobada i la naturalitat d'aquesta perquè es generi un espai comú.

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

No ENTITATS 0,0187 1

1 F 23/05/2015 17:37

Les més instructives i didàctiques: coneixements amb continguts d'alt grau cultural, espiritual, artístic o social.

Les que promouen el diàleg i ténen més experiència en aquestes pràctiques a un nivell socio-cultural. 3) Les que tenen alguna influència i un cert poder de convocatòria a nivell de col·lectiu o de comunitat.

Nodos\\3.Diàleg intercultural i interreligiós\\3.3Iniciatives comunitàries i o polítiques actuals existents Documento

Elementos internos\\cristina monteys

No ENTITATS 0,0635 2

1 F 23/05/2015 18:03

Per fomentar el diàleg interreligiós bueno avia'm hi ha organitzacions en la societat civil que si dediquen especialment i aquí a Barcelona hi ha l'associació de la UNESCO pel diàleg interreligiós que és una entitat pionera a Catalunya i a l'estat en aquest tema i ells es dediquen muntar grups de diàleg interreligiós i a promoure que aquest grups existeixin. Això seria una iniciativa no religiosa o sigui que la societat que aposta pel diàleg interreligiós. Hi ha iniciatives de les pròpies comunitats religioses no? sabeu que existeix el grup estables de les religions que és un grup de persones diguéssim designades per les autoritats com si diguéssim de cada comunitat i de cada tradició perquè es reuneixin i generin projectes i tal no?

I després el diàleg interreligiós és clar es pot donar en totes les comunitats o llocs amb persones diferents. Penso que el tema de les escoles és un espai interessant no? per a que realment als nanos i els estudiants puguin iniciar-se una mica en aquesta manera de viure en la diversitat no? en alguns barris s'han fet intents de generar projectes interreligiosos. A Gràcia per exemple fa uns anys va haver un projecte d'un grup de diàleg interreligiós que juntament amb voluntaris que donaven suport un projecte d'acompanyament a gent gran i que havia muntat el serveis socials del districte per exemple coses d'aquest tipus no?

2 F 23/05/2015 18:05

Sí per exemple hi ha una que funciona molt bé i que té bastant de ressò i que és per exemple, el grup interreligiós del Raval que en aquest cas per exemple, el qui fa una miqueta la gestió i la facilitació és la fundació "tot Raval" en aquest cas, és a dir, que uneix a bastantes comunitats

religioses del barri però la iniciativa i qui convoca la reunions i els qui posen una mica diguéssim de logística és una entitat que no és religiosa no? però que en el seu treball, en la seva tasca de cohesionar el barri i tot això doncs ha considerat que aquest aspecte de la religiositat era important no? i les comunitats hi participen vaja... n'hi ha moltes.

Bueno no sé si coneixeu les activitats que fan i això no? però munten dues celebracions almenys de dues festes religioses una de musulmana i una de cristiana a la rambla del Raval per donar visibilitat no? es van trobant, tenen crec que com a... aquestes iniciatives més a nivell de territori de barri això tenen molt de sentit.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

No ENTITATS 0,2031 2

1 F 23/05/2015 11:41

A mi m'agrada sempre si parlem del que s'està fent hem de parlar del que s'ha fet. M'agrada explicar que aquest país en gestió a la diversitat ha estat cap davanter i això ho explico de la següent manera, vull dir aquesta gestió es fonamenta en tres pilars i el ordre és indiferent. Primer, som la única comunitat autònoma espanyola que compta amb direcció general d'afers religiosos des de fa 15 anys i perquè destaco això? perquè vol dir que som un país amb un "equip polític" on l' administració i el govern des de fa quinze anys va creure que era un fet important de la vida dels ciutadans i que valia la pena dedicar-hi esforços. Això doncs, neix amb convergència i unió i amb el canvi de govern en la Generalitat i durant la sèrie d'anys que va governar el tripartit que era d'esquerres, la direcció es va mantenir. Actualment, a tornat convergència i unió i la direcció general continua essent. Per tant, es una acció que val la pena perquè a superat un canvi polític i ha continuat. Per això destaco que som la única comunitat autònoma del país on hi ha una consciència política que creu que ha de prestar atenció a la diversitat religiosa. Ahora assenyalo que la direcció general no és la única perquè hi ha molts ajuntaments que també dediquen esforços. Llavors Generalitat/ajuntament és un pilar. L'altre pilar és que a Catalunya i només que jo sàpiga passa a Catalunya fa deu anys va néixer el grup estable per les religions. Això és un grup de persones designades per cada confessió religiosa per treballar conjuntament. És un grup on es tenen les principals confessions del país catòlics, protestants i ortodoxes, musulmans i els jueus. Aquestes confessions religioses han designat una persona que forma part del grup i que es reuneix amb els altres mensualment.

És important perquè des de les mateixes confessions veuen necessari el treball en grup. Però encara hi ha un tercer nivell, la societat. Aquí fa pràcticament 15 anys es va crear la associació UNESCO de les religions. Això són ciutadans de diferents confessions religiosos que van pensar que era necessari el retrobament entre totes les confessions.

Venim de 15 anys de govern, 10 anys de GTER i 15 de UNESCO, tot això ha crear un fonament bastant sòlid. Encara faltaria citar que a vegades me'n oblidó el centre comeni de Catalunya que és el més antic i va ser una mica el fonament de dels tres pilars, la base.

Per tant, govern, societat i confessions han fet un bon treball que si no fos per aquest pilars i aquest fonaments crec que no tindriem la situació que tenim. El ciutadà del nostre país no és conscient i no coneix el que s'ha fet aquí en els últims 20 anys.

No hi ha cap país que hagi viscut el mateix que nosaltres en el que hem tingut una aflluència de gent de tot arreu del món que ens aportat llengües, cultura i religions de tot el mon. Això ha canviat en els darreres anys. Estem parlant de 13 religions que conviuen amb molta normalitat i molta harmonia. Aquestes bones relacions no hauria estat possible sense aquest treball.

Ens vam anticipar com a país perquè vam veure que feia falta preocupar-nos. En aquest temps des de el treball realitzat en els tres àmbits que són diferents penso que s'ha fet un bon treball.
En cap cas vull dir que estigui solucionat perquè tenim una llista pendent que encara s'ha de

2 F 23/05/2015 11:49

Segur que n'hi ha moltes l'AUDIR de la associació de la UNESCO. Aquesta mateixa tarda vaig a Mataró que una comunitat musulmana m'ha invitat. Tot el que sigui diàleg interreligiós té prioritat en la meva agenda. Per més que el govern/governos, l'administració (ajuntaments) s'impliquin si les pròpies comunitats no fan tot el possible per esdevenir ciutadans reals

d'aquest país i per tant, les activitats de diàleg interreligiós són importants perquè l'administració sola no pot fer res

Elementos internos\\Essomba

No ENTITATS 0,2552 4

1 F 23/05/2015 12:43

En quant a l'executiu jo sobre tot per diverses iniciatives sí que a Barcelona és molt pionera per exemple, en la direcció general d'afers religiosos i tot el treball que esta fent GTER per impulsar la gestió de la diversitat religiosa. En aquest sentit ha sigut reactiva en quant a valorar i identificar quants grups hi ha, per exemple, en les últimes dades que manejo s'ha observat que hi ha unes 80 agrupacions religioses diferents concentrades a Barcelona.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

2 F 23/05/2015 12:44

és important una feina de base per tal de prevenir situacions de conflicte. Crec que els forats públics de govern autonòmic han tingut bastant mediatització de la creença catòlica. Hi ha realment dues categories. Crec que s'ha de considerar tota la feina que està fent la societat civil tot i no formar part diguem-ne de la política pública ja que sí que té un poder molt important en el sentit d'anar, de treballar pel que seria la diversitat i el diàleg interreligiós. Com el paper de l'AUDIR o la UNESCO pel diàleg interreligiós, és a dir, de tota la feina que s'ha fet i s'està seguint fent.

Llavors jo crec que aquí, la societat civil ha fet un paper substitutori del projecte que els poders públics no han fet. També és cert i mirant la perspectiva històrica de les dues últimes dècades perquè no s'ha fet càrrec del tot perquè la entitat privada era la que gestionava el diàleg interreligiós ha evitat la politització d'aquest tema i per tant això ha anat fet que l'associació UNESCO o associació de diàleg interreligiós que vulgui incorporar-se a un grup de persones musulmanes, persones evangèliques o el que siguin que no siguin funcionaris públics de l'ajuntament o de la generalitat això ajuda en moltes ocasions la proximitat i la relació de confiança. Perquè també és cert que les congregacions religioses a Catalunya sent minoritàries o no de vegades sent molt molt comunitàries busquen un benestar i el fet de que estigui una persona un gual en la societat civil propera a tu jo crec que facilita aquesta aproximació.

3 F 23/05/2015 12:45

Però des d'aquesta òptica d'aquestes dues vies hi ha una forta iniciativa de la societat civil i l'estat és bastant subsidiari i l'estat diguem-ne rep la demanda. Hi ha un model molt secular aquí a Catalunya no podem parlar de la resta de l'estat i crec que a Europa tampoc. Aquí va haver-hi un pes molt important per promoure tot això en Felix Martó que és qui va organitzar aquesta dimensió de l'AUDIR i també per les olimpíades que li van encarregar i va participar activament del procés de com gestionar la diversitat religiosa durant les olimpíades i després també el grup per les cultures. Jo crec que això va ser en un moment que va agafar popularitat a Catalunya perquè el primer any jo em pregunto com ho fem perquè tots els nens puguin assegurar la seva identitat religiosa

4 F 23/05/2015 12:45

Jo crec que les portes obertes per exemple tradicional a Badalona, les respostes dels centres de culte són es activitats per escolars i persones dels barris que són iniciatives molt interessants perquè d'una banda fomenten el coneixement però també el reconeixement perquè en l'acte que hi ha darrera d'una religió que et vagin a veure i a visitar el teu local i d'altres congregacions religioses se sentin acollits per altres confessions poden formar part d'una activitat en conjunt. Jo crec que és un tipus d'activitat molt concreta que ajuda a que hi hagi diàleg interreligiós. També, a nivell de material educatiu per explicar totes les tradicions religioses presents a Catalunya a partir de les festes i de les celebracions i explicar-ho d'una manera molt didàctica sempre amb curiositat i per tant, jo crec que els materials ha sigut una bona manera d'aprenentatge hi són perquè Catalunya és molt rica en diversitat des de un vocabulari sobre religions i de comunicació, la revista dialogal, els llibres sobre les religions són materials que considero molt importants. També destacaria molt, el diàleg interreligiós temàtics per exemple el grup de joves que tractaven molts temes al voltant del medi ambient, per exemple, hi ha havia un grup que ara no sé si encara existeix religions que una vegada al mes tracten sobre temes ambientals.

Elementos internos\\francesc torredelot

No ENTITATS 0,1129 2

1 F 23/05/2015 13:15

A Catalunya és on més s'estan fent les coses és més crec que és un referent mundial. Sent modestos a nivell d'Europa. Encara que se ha parat una mica als darrers anys per falta de recursos. Tot hi així s'està treballant en molts nivells i des de diferents àmbits. Des de el diàleg interreligiós hi ha una publicació en el observatori de pluralisme religiós d'Espanya hi ha una guia que la hem fet nosaltres hi allà explica una mica el panorama espanyol.

També, hi ha el grup estable per les religions que són institucions religioses que és el diàleg institucional hi és molt eficient perquè serveix ràpidament per eradicar el conflicte armat o de convivència com per exemple el que va ocorre a Salt.

A nivell social hi ha una xarxa d'entitats de diàleg interreligiós la informació també es pot troba més informació. L'AUDIR és la secretaria tècnica d'això. Això es va crear l'any 2004 després del parlament mundial de les religions. Aquesta xarxa organitza els parlaments catalans sobre les religions. No tots els grups de diàleg estan a la xarxa per exemple el GETR no està a la xarxa.

Hi ha grups de diàleg interreligiós que no està a la xarxa com per exemple el grup de diàleg interreligiós de Terrassa. Hi ha grups com el de Vendrell que encara no ha entrat a la xarxa però que probablement entrarà.

2 F 23/05/2015 13:16

El ventall d'activitats són les que trobareu en el observatori. Hi ha grups que són més socials i el que fan és treballar més a nivell de barri, el grup de diàleg del Raval, grups que fan recollida d'aliments plegats, o formació xerrades als instituts com el que es fa en santa Coloma de Gramanet.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\joan-andres

No ENTITATS 0,0405 1

1 F 23/05/2015 18:28

Sí jo crec que s'està fent molt i sobretot comparar-se amb la resta i parteixo d'un supos i que el diàleg interreligiós té un camí molt llarg a recórrer però he de reconèixer que a nivell de Catalunya se n'ha fet molt però no a partir de les institucions públiques o polítiques sinó sobretot en les institucions religioses us dono dos exemples: Un seria l'associació UNESCO pel diàleg interreligiós. La associació UNESCO pel diàleg interreligiós tant per la seva part política perquè té a la UNESCO al darrera i tot això. Però durant molts anys han intentat apropar les tradicions religioses a partir del coneixement i bàsicament és coneguem-nos i vèiem quin són i d'aquesta manera establim un diàleg no? Això es fa mitjançant els seminaris que organitza, la revista dialogal, els amics per la associació UNESCO que també a Manresa a Girona i tot això realitzen moltes activitats des de la base i amb aquesta idea la diversitat religiosa és una riquesa, una riquesa cultural i el que primer hem de fer és conèixer-la... aquesta és una de les iniciatives.

Després hi ha altres iniciatives diguem-ne des de lo comú. Per exemple el GTER aquest grup diguem-ne de líders o representants de diverses comunitat religioses que s'ajunten per uns interessos comuns i bàsicament el que fan... com es diu... sessions, jornades i són iniciatives molt interessants.

Jo crec que a Catalunya sí que hi ha una sensibilitat en aquest sentit però normalment són iniciatives que provenen de les mateixes institucions

Elementos internos\\Lucia Montolio

No ENTITATS 0,0186 1

1 F 23/05/2015 13:46

La societat UNESCO s'enfoca molt en grups de diàleg interreligiós i després hi ha més associacions i més fundacions que treballen això, com per exemple, la UAR de l'ajuntament de Barcelona, la direcció general dels afers religiosos i després jo crec que les pròpies comunitats perquè hi ha moltes comunitats musulmanes i hindús, hindús n'hi ha menys però que treballen pel diàleg. Hi ha el grup del raval format per diferents grups i crec que són sikhs, musulmans i cristians em sembla. Llavors per mi serien tres eixos: comunitat, entitats socials i política.

Elementos internos\\Teresa

No ENTITATS 0,0384 1

1 F 23/05/2015 15:45

Grups de diàleg tipus AUDIR a nivell que els grups de diàleg fossin interlocutors i es tinguessin molt en compte aleshores també per part de les diverses creences, institucions i les diferents creences religioses tindrien un interès en participar en els grups de diàleg. Si no a dia d'avui queda molt la realitat del diàleg de cada comunitat perquè els que estan participant en els grups de diàleg són persones amb un interès propi que estan sensibilitzats pel diàleg. Però com a tal, les institucions religioses no participen en els grups de diàlegs. Si en els grups de diàleg perquè aquí n'hi ha l'AUDIR però a Madrid també n'hi ha, a València o sigui que per Espanya hi ha moltes iniciatives d'aquestes.

Elementos internos\\Torralba_DEF

No ENTITATS 0,0233 1

1 F 23/05/2015 16:14

Al país n'hi ha moltes Manresa és un exemple de diàleg de diferents formes de diàleg tant les promogué des de l'ajuntament com pels ciutadans. La experiència de Lloret amb les parelles lingüístiques i religioses és un exemple bo. No ens coneixem però tu me'n ensenyes la teva llengua i jo te'n ensenyo la meva, a més a més tu tens una creença i jo tinc una altra i en la interrelació anirem desfent prejudicis i ens anirem coneixent.

Jo crec que és molt important la feina de UNESCO. Cat que ha anat fent i que continua fent. Encara que li manquen recursos econòmics han sortit endavant. Destacar el grup d'en Torredelot.

Agregado
Clasificación
Cobertura Número de
referencias de codificación

Codificado
Modificado el
Número de
referencia
por Iniciales

Elementos internos\\Víctor Pallejà

No ENTITATS 0,0083 1

1 F 23/05/2015 16:50

A Catalunya és un país que és molt estrany on hi ha una gran quantitat voluntariat, associacions i també al món universitari com el món per la Pau en fi, les dues UNESCOs que no només n'hi ha una Barcelona si no que hi ha dos, una en competència amb l'altra. A Girona hi ha moltes iniciatives com la educació per la Pau perquè és una idea que ha tingut molt impacte

Elementos internos\\Xavier meloni

No ENTITATS 0,0681 2

1 F 23/05/2015 17:09

Després hi ha altres instàncies social com ara UNESCO, plataformes de patrimoni cultural que consideren que les religions tenen molt a enriquir- se les unes de les altres. En aquest cas, AUDIR que té a veure amb parlament de les religions i del treball realitzat al 2004 que va ser un any en qual es va fer la feina de 10 anys. Tota la preparació i celebració del parlament va fer més ràpid.

2 F 23/05/2015 17:11

La tercera són les mateixes comunitats religiosos que entenen que no es pot viure ignorant-se els uns als altres i més quan hi ha moltes coses en comú que s'han de compartir. A Catalunya hi ha dos moviments. Un el que es va iniciar amb el parlament de les religions que va fer que hi hagués 22 grups de diàleg interreligiós en el territori català incloent Perpinyà o sigui la Catalunya nord, Andorra i València. Després hi ha els que es va promoure des de les religions, el GETR grup estable de treball per les religions, que està promogut per la església catòlica, l'església protestant, per la junta islàmica de Catalunya, per diferents entitats que representen la seva comunitat religiosa.

Un altre instància són els centres cívics encara que no directament però es dona la convivència amb els grups d'alfabetització per exemple

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

No ENTITATS 0,0884 2

1 F 23/05/2015 17:36

Cada vegada són més nombroses les comunitats religioses que fan jornades de portes obertes i trobades interreligioses. Als centres educatius però, s'han de refiar de les iniciatives particulars dels professors més sensibilitzats en aquesta qüestió que promouen amb bones intencions però amb dificultat algunes activitats. Malhauradament no hi ha prou material pedagògic ni programes escolars seriosos per dur a terme un projecte sòlid d'aquest tipus encara. En el marc de les associacions civils es treballa molt amb poc reconeixement i sense prou ressò. En això pot ser caldria que les administracions tinguessin més en compte a les persones més capacitades, amb trajectòries de llarga durada que ja han demostrat ser expertes en algunes tasques especialitzades. Cal professionalitzar aquests agents socials i oferir incentius remunerats per no perdre la seva valuosa feina. Un diàleg que cal fomentar als centres educatius és amb les famílies: mestres, associacions de pares i la resta de famílies no associades, necessiten urgentment trobar-se, escoltar-se.

2 F 23/05/2015 17:36

Tots són benvinguts i útils. Però els principals són aquells que tinguin uns continguts de més

qualitat en tres nivells: intel·lectual; espiritual; social. Publicacions de llibres, articles en revistes i diaris, seminaris, debats, jornades, conferències, tallers, excursions, entrevistes als mitjans de comunicació, programes televisius didàctics, documentals, cine-fòrum, concursos de representacions teatrals, musicals i artístiques, lligues esportives, marató... I tot amb ressò mediàtic.

e codificació de la Categoria 4
El paper de la educació i la seva funció social
L'educació formal
Altres agents socio-educatius
La formació dels futurs agents socio-educatius a la Universitat

Nodo

Nodos\\4.El paper de la educació i la seva funció social Documento

Elementos internos\\cristina monteys

Sí ENTITATS 0,2128 12

1 F 23/05/2015 18:04

I després el diàleg interreligiós és clar es pot donar en totes les comunitats o llocs amb persones diferents. Penso que el tema de les escoles és un espai interessant no? per a que realment als nanos i els estudiants puguin iniciar-se una mica en aquesta manera de viure en la diversitat no? en alguns barris s'han fet intents de generar projectes interreligiosos. A Gràcia per exemple fa uns anys va haver un projecte d'un grup de diàleg interreligiós que juntament amb voluntaris que donaven suport un projecte d'acompanyament a gent gran i que havia muntat el serveis socials del districte per exemple coses d'aquest tipus no?

2 F 23/05/2015 18:04

I després el diàleg interreligiós és clar es pot donar en totes les comunitats o llocs amb persones diferents. Penso que el tema de les escoles és un espai interessant no? per a que realment als nanos i els estudiants puguin iniciar-se una mica en aquesta manera de viure en la diversitat no? en alguns barris s'han fet intents de generar projectes interreligiosos. A Gràcia per exemple fa uns anys va haver un projecte d'un grup de diàleg interreligiós que juntament amb voluntaris que donaven suport un projecte d'acompanyament a gent gran i que havia muntat el serveis socials del districte per exemple coses d'aquest tipus no?

3 F 23/05/2015 18:12

Jo vaig ser profe de reli durant bastants anys. Més que res en centres públics Sí sí, clar això també es opinió meva persona no... crec que el tal i com està muntat el tema de la religió és fatal no? per començar perquè tenim els alumnes junts per tots però a l'hora que arriba el moment de parlar de religió llavors els hem de separar i llavors bueno avia'm què passa, quin problema tenim aquí.

Després el fet de que, per tant, que no hi hagi una matèria comuna i feta des d'una perspectiva de diàleg i de coneixement de la diversitat no tant d'ensenyar una religió concreta als nens que són d'aquella religió sinó que tots tinguem un coneixement del fet religiós que hi creurem o no hi creurem, ens agradarà o no ens agradarà no? També és filosofia cada vegada menys també (riures) però bueno no? a filosofia, història, cultura, art. Bueno a mi no m'agrada Picasso però m'ho fan estudiar pues això hauria de ser una mica el mateix.

I crec que en aquest sentit tal i com està muntat sembla que està més creïble i és més que unes professions religions puguin tenir la seva parçeta de presència i gairebé diria que de poder no? en el sistema educatiu més que no pas una idea realment pedagògica i formativa no? de aquest tema de la diversitat i tot. Vaja jo estic absolutament en desacord en com està muntat.

4 F 23/05/2015 18:12

Jo vaig ser profe de reli durant bastants anys. Més que res en centres públics Sí sí, clar això també es opinió meva persona no... crec que el tal i com està muntat el tema de la religió és fatal no? per començar perquè tenim els alumnes junts per tots però a l'hora que arriba el moment de parlar de religió llavors els hem de separar i llavors bueno avia'm què passa, quin problema tenim aquí.

Després el fet de que, per tant, que no hi hagi una matèria comuna i feta des d'una perspectiva de diàleg i de coneixement de la diversitat no tant d'ensenyar una religió concreta als nens que

són d'aquella religió sinó que tots tinguem un coneixement del fet religiós que hi creurem o no hi creurem, ens agradarà o no ens agradarà no? També és filosofia cada vegada menys també (riures) però bueno no? a filosofia, història, cultura, art. Bueno a mi no m'agrada Picasso però m'ho fan estudiar pues això hauria de ser una mica el mateix.

I crec que en aquest sentit tal i com està muntat sembla que està més creïble i és més que unes professions religioses puguin tenir la seva parcel·leta de presència i gairebé diria que de poder no? en el sistema educatiu més que no pas una idea realment pedagògica i formativa no? de aquest tema de la diversitat i tot. Vaja jo estic absolutament en desacord en com està muntat.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencias de codificación

Modificado el

5 F 23/05/2015 18:12

Bueno clar jo crec que tot el que té a veure més en la educació informal en aquí també té molt a veure no? i no sé estic pensant amb equipaments de lleure o això que poden ser espais que també comparteixin nanos i tal de diferent tradicions religioses i fins i tot si són totes de la mateixa però que aquesta perspectiva de que això existeix i que t'ho pots trobar quan surts al carrer i quan d'això. Jo crec que això seria important no? altres coses com per exemple, els menjadors escolars que hi ha... no és tant l'aula sinó el fet de que hi hagi i que tenim problemes amb això, que pugin haver-hi menús adaptats a les diferents pràctiques religioses no? i que la gent ho sàpiga i sàpiga perquè aquest nen això no s'ho menja i en canvi l'altre sí que ho menja o coses d'aquestes no?

Crec que això també és important no?

No sé tema com ara les biblioteques per exemple, que pugui haver-hi una certa bibliografia o una mica interessant i cuidada no? sobre temes relacionats amb la diversitat religiosa. Diversitat religiosa, laïcitat i que això puguis donar a l'abast, és a dir, que sigui una mica un tema transversal no? que pot estar una mica a tot arreu no?

Un altre tema que nosaltres ens trobem a vegades. Una entitat religiosa demana una sala o un centre cívic per fer una celebració i el centre cívic ens diu no que aquí celebracions religioses no se'n poden fer perquè això és laic i dius escolta és una entitat que et demana una sala a tu que t'importa el que fan dintre si no cremen la casa i no fan mal a ningú que més té i amb això ens hem de barallar a vegades perquè bueno dir que no poden fer activitats religioses però en canvi... vull dir que totes aquestes cosetes no? és realment un tema molt transversal no? de si la gent no té una mica la idea de que és un tema raro sinó que hi ha moltíssima gent que té creences religioses i que pràctica una sèrie de pràctiques religioses i que es troben i que fan coses i tal i que són gent que tenen els mateixos drets absolutament com els que es troben per jugar escacs o

6 F 23/05/2015 18:12

Bueno clar jo crec que tot el que té a veure més en la educació informal en aquí també té molt a veure no? i no sé estic pensant amb equipaments de lleure o això que poden ser espais que també comparteixin nanos i tal de diferent tradicions religioses i fins i tot si són totes de la mateixa però que aquesta perspectiva de que això existeix i que t'ho pots trobar quan surts al carrer i quan d'això. Jo crec que això seria important no? altres coses com per exemple, els menjadors escolars que hi ha... no és tant l'aula sinó el fet de que hi hagi i que tenim problemes amb això, que pugin haver-hi menús adaptats a les diferents pràctiques religioses no? i que la gent ho sàpiga i sàpiga perquè aquest nen això no s'ho menja i en canvi l'altre sí que ho menja o coses d'aquestes no?

Crec que això també és important no?

No sé tema com ara les biblioteques per exemple, que pugui haver-hi una certa bibliografia o una mica interessant i cuidada no? sobre temes relacionats amb la diversitat religiosa. Diversitat religiosa, laïcitat i que això puguis donar a l'abast, és a dir, que sigui una mica un tema transversal no? que pot estar una mica a tot arreu no?

Un altre tema que nosaltres ens trobem a vegades. Una entitat religiosa demana una sala o un

centre cívic per fer una celebració i el centre cívic ens diu no que aquí celebracions religioses no se'n poden fer perquè això és laic i dius escolta és una entitat que et demana una sala a tu que t'importa el que fan dintre si no cremen la casa i no fan mal a ningú que més té i amb això ens hem de barallar a vegades perquè bueno dir que no poden fer activitats religioses però en canvi... vull dir que totes aquestes cosetes no? és realment un tema molt transversal no? de si la gent no té una mica la idea de que és un tema raro sinó que hi ha moltíssima gent que té creences religioses i que practica una sèrie de pràctiques religioses i que es troben i que fan coses i tal i que són gent que tenen els mateixos drets absolutament com els que es troben per jugar escacs o

7 F 23/05/2015 18:13

Jo crec que ens general no, si no és gent que té un personal interès pel tema per la raó que sigui crec que en general no. Ja des d'una cosa molt bàsicament això començant per la educació obligatòria, amb els currículums que hi ha aquest tema no hi és present. Almenys quan jo donava socials a segon de ESO pares del Islam a la edat mitjana o sigui allà una cosa que ja s'ha acabat i ja està i no hi ha realment una... no dic que s'hagi d'estudiar el Islam allò de "pe a pa" però sí una certa sensibilització sobre que existeix la diversitat religiosa i que és lo normal, és el que tenim i això no canviarà. Després, clar la formació de professorat entenc que deu passar una mica lo mateix és un tema que bueno està allà però ningú hi acaba d'entrar perquè també les institucions religioses hi volen dir la seva i llavors depèn com ho montes tens al bisbat i no se qui que set queixa i vol intervenir.

Penso que això s'hauria de poder una miqueta desvincular de que són pròpiament les institucions religioses i que el fet mateix de que només es pugi estudiar teologia en una facultat del arquebisbat de Barcelona per exemple, en cap Universitat pública hi hagi cap estudis referents al tema religiós crec que és una mancança... bueno la Pompeu crec que havia fet un màster de diversitat religiosa fa anys però em sembla que ja no el fan o sigui que això sempre quedi "la religió és cosa de la gent religiosa" i ells ja s'ho faran. Bueno és una cosa de tots una miqueta i que estudiem sobre les religions no vol dir que ens la haguem de creure ni que hem de participar. Una cosa és estudiar teologia catòlica perquè no sé i altra és conèixer què és el cristianisme, conèixer què és el Islam i quin paper juga en el nostre entorn i jo crec que això falta moltíssim en tot arreu.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

8 F 23/05/2015 18:13

Jo crec que ens general no, si no és gent que té un personal interès pel tema per la raó que sigui crec que en general no. Ja des d'una cosa molt bàsicament això començant per la educació obligatòria, amb els currículums que hi ha aquest tema no hi és present. Almenys quan jo donava socials a segon de ESO pares del Islam a la edat mitjana o sigui allà una cosa que ja s'ha acabat i ja està i no hi ha realment una... no dic que s'hagi d'estudiar el Islam allò de "pe a pa" però sí una certa sensibilització sobre que existeix la diversitat religiosa i que és lo normal, és el que tenim i això no canviarà. Després, clar la formació de professorat entenc que deu passar una mica lo mateix és un tema que bueno està allà però ningú hi acaba d'entrar perquè també les institucions religioses hi volen dir la seva i llavors depèn com ho montes tens al bisbat i no se qui que set queixa i vol intervenir.

Penso que això s'hauria de poder una miqueta desvincular de que són pròpiament les institucions religioses i que el fet mateix de que només es pugi estudiar teologia en una facultat del arquebisbat de Barcelona per exemple, en cap Universitat pública hi hagi cap estudis referents al tema religiós crec que és una mancança... bueno la Pompeu crec que havia fet un màster de diversitat religiosa fa anys però em sembla que ja no el fan o sigui que això sempre quedi "la religió és cosa de la gent religiosa" i ells ja s'ho faran. Bueno és una cosa de tots una miqueta i que estudiem sobre les religions no vol dir que ens la haguem de creure ni que hem de participar. Una cosa és estudiar teologia catòlica perquè no sé i altra és conèixer què és el cristianisme, conèixer què és el Islam i quin paper juga en el nostre entorn i jo crec que això falta moltíssim en tot arreu.

9 F 23/05/2015 18:13

Clar jo no sé exactament com funciona el tema dels currículums universitaris i com d'això no? però noto la possibilitat de oferir no sé si són cursos a part o seminaris o alguna cosa així no? sobre aquest tema crec que seria bàsic per a tot el professorat perquè els que tinguin més ganes de potser fer més coses de lletres com si diguéssim i ja qui els hi interessa una mica... però tot el professorat es trobarà amb la diversitat en el aula doni mates, socials o doni el que doni amb lo qual tenir una referència sobre això crec que és bàsic i encara més els que hagin de donar medi social o tot això, crec que això una manera s'hauria de fer present no? fins i tot en les tutories. Encara que no donis aquella matèria en concret però un tema que a tutoria es pogués fer. No vull dir que tot el curs... que això pogués sortir per donar pistes de que això existeix, que això no és un cosa estranya, que això és el que tenim i que ho hem de conèixer per conviure això. Poder tenir aquesta flaire diguem-ne més que donar uns continguts i un currículum molt d'això potser està bé però...I després que hi hagués la oportunitat de que hi hagués estudis universitaris públics diguéssim i no vinculats a cap tradició religiosa en concret que poguessin treballar això més a fons. Jo crec que això és una mancança terrible no?

10 F 23/05/2015 18:13

Clar jo no sé exactament com funciona el tema dels currículums universitaris i com d'això no? però noto la possibilitat de oferir no sé si són cursos a part o seminaris o alguna cosa així no? sobre aquest tema crec que seria bàsic per a tot el professorat perquè els que tinguin més ganes

de potser fer més coses de lletres com si diguéssim i ja qui els hi interessa una mica... però tot el professorat es trobarà amb la diversitat en el aula doni mates, socials o doni el que doni amb lo qual tenir una referència sobre això crec que és bàsic i encara més els que hagin de donar medi social o tot això, crec que això una manera s'hauria de fer present no? fins i tot en les tutories. Encara que no donis aquella matèria en concret però un tema que a tutoria es pogués fer. No vull dir que tot el curs... que això pogués sortir per donar pistes de que això existeix, que això no és un cosa estranya, que això és el que tenim i que ho hem de conèixer per conèixer això. Poder tenir aquesta flaire diguem-ne més que donar uns continguts i un currículum molt d'això potser està bé però...I després que hi hagués la oportunitat de que hi hagués estudis universitaris públics diguéssim i no vinculats a cap tradició religiosa en concret que poguessin treballar això més a fons. Jo crec que això és una mancança terrible no?

11 F 23/05/2015 18:13

No perquè estava pensant en la escola Pía que està preparant uns materials de tradició religiosa per als seus alumnes Escola Pía no? al marge del que és el currículum, és una escola cristiana però que tenen molt interès en el tema aquest de mostrar la religió des de una perspectiva diversa. Ja van fer uns materials fa 5 o 6 anys i ara els estan renovant per secundària això, ja us passaré el contacte d'en Pere Vilaseca que coordina tot això i que bueno continuen sent catòlics però és una visió una mica diferent.

Després no sé igual potser seria interessant que poguéssiu parlar amb gent de diferent tradició religiosa que us poguessin donar una perspectiva no sé se m'acudeix que del budisme podeu parlar amb la Montse Castellà que és la presidenta de la coordinadora general de centres budistes.

12 F 23/05/2015 18:13

No perquè estava pensant en la escola Pía que està preparant uns materials de tradició religiosa per als seus alumnes Escola Pía no? al marge del que és el currículum, és una escola cristiana però que tenen molt interès en el tema aquest de mostrar la religió des de una perspectiva diversa. Ja van fer uns materials fa 5 o 6 anys i ara els estan renovant per secundària això, ja us passaré el contacte d'en Pere Vilaseca que coordina tot això i que bueno continuen sent catòlics però és una visió una mica diferent.

Després no sé igual potser seria interessant que poguéssiu parlar amb gent de diferent tradició religiosa que us poguessin donar una perspectiva no sé se m'acudeix que del budisme podeu parlar amb la Montse Castellà que és la presidenta de la coordinadora general de centres budistes.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

Sí ENTITATS 0,2781 15

1 F 23/05/2015 11:42

Des de la direcció general fa uns anys es van elaborar unes guies que pretenien donar pautes per gestionar aquesta diversitat en l'àmbit educatiu, àmbit hospitalari, àmbit presidiari i àmbit funerari. Hi ha molts aspectes de la vida ciutadana que es veuen "afectats" per la diversitat religiosa.

Insisteixo si tornem a 30 ó 40 anys enrere en el

2 F 23/05/2015 11:42

Des de la direcció general fa uns anys es van elaborar unes guies que pretenien donar pautes per gestionar aquesta diversitat en l'àmbit educatiu, àmbit hospitalari, àmbit presidiari i àmbit funerari. Hi ha molts aspectes de la vida ciutadana que es veuen "afectats" per la diversitat religiosa.

Insisteixo si tornem a 30 ó 40 anys enrere en el

3 F 23/05/2015 11:49

Pot fer guies, pot fer cursos de formació per funcionaris perquè estem convençuts que un agent social no pot atendre amb plenitud si no sap una mica d'aquesta diversitat. Per més cursos o guies que es fan si les comunitats religiosos no fessin també un esforç no ens ensortirem.4.2

4 F 23/05/2015 11:49

Pot fer guies, pot fer cursos de formació per funcionaris perquè estem convençuts que un agent social no pot atendre amb plenitud si no sap una mica d'aquesta diversitat. Per més cursos o guies que es fan si les comunitats religiosos no fessin també un esforç no ens ensortirem.4.2

5 F 23/05/2015 11:50

La associació UNESCO promou i vetlla una sèrie de grups de diàleg al voltant de Catalunya. En aquesta línia nosaltres vam dur a terme un projecte experimental a Lloret que va anar molt bé i que estem pensant en portar-lo a altres municipis. El projecte de les parelles lingüístiques no aparellats només per diferent llengua si no també per diferent llengua. Com s'anomena aquest projecte? Parelles lingüístiques interreligioses.4.2

6 F 23/05/2015 11:50

La associació UNESCO promou i vetlla una sèrie de grups de diàleg al voltant de Catalunya. En aquesta línia nosaltres vam dur a terme un projecte experimental a Lloret que va anar molt bé i que estem pensant en portar-lo a altres municipis. El projecte de les parelles lingüístiques no aparellats només per diferent llengua si no també per diferent llengua. Com s'anomena aquest projecte? Parelles lingüístiques interreligioses.4.2

7 F 23/05/2015 11:58

Durant el 2014 hem estat treballant per actualitzar tres de les guies. La que presentarem cap al

gener o febrer és la guia adreçada als centres educatius. També, estem actualitzant la hospitalària i la penitenciària. Consell assessor per la diversitat religiosa farà la última mirada. Més enllà d'una guia que el que farà és donar pautes, criteris, recomanacions. Més enllà de la guia hi ha la classe de religió, la meua opinió com a ciutadà no interessa però la opinió del director general és que hi ha una legislació i que la legislació s'ha de complir. La legislació diu que els pares al matricular als seus fills poden seleccionar en quina confessió vol que s'eduqui el seu fill. Nosaltres com a país encara no hem acabat de fer els deures. El que no pot ser és que els nens que no feien religió confessional estiguessin fent jocs. Em penso que el govern ho té clar i ho està treballant. Això no pot ser perquè hem anant graduant a nois i noies, a ciutadans ignorants en matèria religiosa. Tothom hem d'entendre que una cosa és tenir o practicar alguna religió i altre és que es cregui o no cregui no es pot obviar la formació. Perquè el nostre país té una tradició i una història en relació a les religions i no formar als alumnes en matèria religiosa fa que estiguem educant a futurs ciutadans sense cap base religiosa que necessita per la literatura, el art, les festes, la convivència... molts aspectes de la vida s'expliquen a partir del tarannà de la religió.

Hi ha una legislació que s'ha de complir que permet als pares elegir confessió per educar als seus fills però més enllà de la opció dels pares el que cal fer és una alternativa de cultura religiosa. Consensuar una mínima formació de les religions del món perquè el món actual és una globalitat. Cal tenir una petita formació per si ens desplaçem al voltant del món o per si vivim, com en el cas de Catalunya, en diversitat. Per tant, les

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencia Codificado Modificado el

8 F 23/05/2015 11:59

Durant el 2014 hem estat treballant per actualitzar tres de les guies. La que presentarem cap al gener o febrer és la guia adreçada als centres educatius. També, estem actualitzant la hospitalària i la penitenciària. Consell assessor per la diversitat religiosa farà la última mirada. Més enllà d'una guia que el que farà és donar pautes, criteris, recomanacions. Més enllà de la guia hi ha la classe de religió, la meua opinió com a ciutadà no interessa però la opinió del director general és que hi ha una legislació i que la legislació s'ha de complir. La legislació diu que els pares al matricular als seus fills poden seleccionar en quina confessió vol que s'eduqui el seu fill. Nosaltres com a país encara no hem acabat de fer els deures. El que no pot ser és que els nens que no feien religió confessional estiguessin fent jocs. Em penso que el govern ho té clar i ho està treballant. Això no pot ser perquè hem anat graduant a nois i noies, a ciutadans ignorants en matèria religiosa. Tothom hem d'entendre que una cosa és tenir o practicar alguna religió i altre és que es cregui o no cregui no es pot obviar la formació. Perquè el nostre país té una tradició i una història en relació a les religions i no formar als alumnes en matèria religiosa fa que estiguem educant a futurs ciutadans sense cap base religiosa que necessita per la literatura, el art, les festes, la convivència... molts aspectes de la vida s'expliquen a partir del tarannà de la religió.

Hi ha una legislació que s'ha de complir que permet als pares elegir confessió per educar als seus fills però més enllà de la opció dels pares el que cal fer és una alternativa de cultura religiosa. Consensuar una mínima formació de les religions del món perquè el món actual és una globalitat. Cal tenir una petita formació per si ens desplace al voltant del món o per si vivim, com en el cas de Catalunya, en diversitat. Per tant, les

9 F 23/05/2015 11:59

Jo no sóc cap expert en formació religiosa per exemple, com a pare he portat als meus fills al escoltisme perquè la educació no formal com l'escoltisme o l'esplai també educa en valors. El treball en les pròpies comunitats també és important. Fora de l'escola s'ha de distingir entre espais on no seria una formació estrictament confessional però hi haurà una transmissió d'uns valors o festes i això és cultura religiosa però també hi ha uns espais fora de l'escola més de caire confessional que vindria a ser tot el que té a veure amb la pràctica o que té un paraigua religiós.

10 F 23/05/2015 11:59

Jo no sóc cap expert en formació religiosa per exemple, com a pare he portat als meus fills al escoltisme perquè la educació no formal com l'escoltisme o l'esplai també educa en valors. El treball en les pròpies comunitats també és important. Fora de l'escola s'ha de distingir entre espais on no seria una formació estrictament confessional però hi haurà una transmissió d'uns valors o festes i això és cultura religiosa però també hi ha uns espais fora de l'escola més de caire confessional que vindria a ser tot el que té a veure amb la pràctica o que té un paraigua religiós.

11 F 23/05/2015 12:00

Al llarg d'aquest any hem fet cursos per a funcionaris i durant l'any 2015 es volia complementar amb unes accions formatives destinades ja a col·lectius més concrets. Volem

arribar a gent d'àmbit educatiu, d'àmbit hospitalari per exemple. Tots els centres d'atenció hospitalària que viuen cada dia aquesta diversitat, l'àmbit penitenciari o judicial...

Crec que és tot el país que manca de formació en la diversitat religiosa

12 F 23/05/2015 12:00

Al llarg d'aquest any hem fet cursos per a funcionaris i durant l'any 2015 es volia complementar amb unes accions formatives destinades ja a col·lectius més concrets. Volem arribar a gent d'àmbit educatiu, d'àmbit hospitalari per exemple. Tots els centres d'atenció hospitalària que viuen cada dia aquesta diversitat, l'àmbit penitenciari o judicial...

Crec que és tot el país que manca de formació en la diversitat religiosa

13 F 23/05/2015 12:00

Al llarg d'aquest any hem fet cursos per a funcionaris i durant l'any 2015 es volia complementar amb unes accions formatives destinades ja a col·lectius més concrets. Volem arribar a gent d'àmbit educatiu, d'àmbit hospitalari per exemple. Tots els centres d'atenció hospitalària que viuen cada dia aquesta diversitat, l'àmbit penitenciari o judicial...

Crec que és tot el país que manca de formació en la diversitat religiosa.

14 F 23/05/2015 12:00

Molt genèric i molt important és vital que els agents educatius sortissin coneixedors i convençuts que existeix la llibertat religiosa. Aquest és el primer pas, és a dir, un ha de ser conscient del què s'està parlant perquè de la constitució espanyola una de les coses més protegides és la llibertat religiosa que més a més té dos components aquesta creença molt protegida per la jurisprudència espanyola on diu que ningú et pot preguntar forçadament quin religió pràctiques o creus però aquest llibertat té un altre component que no només protegeix aquesta privacitat religiosa garantida si no que també a Espanya t'ha de permetre lliura i públicament aquesta llibertat religiosa.

Per tant, primera cosa bàsica és que tothom entengués que estem parlant d'un dret fonamental molt important i molt protegit. A mesura que prenem consciència de que estem parlant d'un dret penso que ja podem fer un pas més i plantejar i presentar la diversitat. Per tant, si seria molt adequat a nivell secundari i batxillerat que millor que també a nivell universitari perquè es necessita perquè per moltes guies que es facin si aquest professional no té una base, necessitem uns professionals que mínimament conegués totes les religions

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias
de codificación
por Iniciales

Número de referencias

Número de referencia

Codificado

Modificado el

15 F 23/05/2015 12:00

Molt genèric i molt important és vital que els agents educatius sortissin coneixedors i convençuts que existeix la llibertat religiosa. Aquest és el primer pas, és a dir, un ha de ser conscient del què s'està parlant perquè de la constitució espanyola una de les coses més protegides és la llibertat religiosa que més a més té dos components aquesta creença molt protegida per la jurisprudència espanyola on diu que ningú et pot preguntar forçadament quin religió pràctiques o creus però aquest llibertat té un altre component que no només protegeix aquesta privacitat religiosa garantida si no que també a Espanya t'ha de permetre lliura i públicament aquesta llibertat religiosa.

Per tant, primera cosa bàsica és que tothom entengués que estem parlant d'un dret fonamental molt important i molt protegit. A mesura que prenem consciència de que estem parlant d'un dret penso que ja podem fer un passa més i plantejar i presentar la diversitat. Per tant, si seria molt adequat a nivell secundari i batxillerat que millor que també a nivell universitari perquè es necessita perquè per moltes guies que es facin si aquest professional no té una base, necessitem uns professionals que mínimament conegués totes les religions

Elementos internos\\Essomba

SÍ ENTITATS 0,0921 2

1 F 23/05/2015 12:55

Per també, el plantejament reaccionari que va plantejar la LOMCE. La LOMCE jo crec que en aquest sentit fa importants passos endarrere en quant al tema de la educació religiosa que des de les tres categories d'assignatures les troncales, les especificacions que queden lliure per queda comunitat autònoma i la tercera divisió en la que la educació religiosa és juntament amb la educació física. En canvi, deixar la tercera divisió la educació musical, la educació artística. Per tant, el estatus en aquest moment de la educació religiosa en el sistema pública ha augmentant

notablement amb aquest llei orgànica. Doncs, el pes que se li dona curricular és més que notable perquè serà una assignatura notable en tots els afectes a nivell de currículum. Per tant, a l'hora de fer mitjanes a secundària o al batxillerat serà importat. I tres, la LOMCE no només és jo crec qüestionable pel que fa la seva presència, és a dir, posar la religió a nivell curricular, donar l'estat i la obligatorietat jo crec que és suportable si no que també per les seves absències perquè la LOMCE no resol el fet de que els professors de religió siguin per un ordre. No és concebible que en sistema públic la selecció d'una part del professorat es faci en mans de organitzacions privades que no representen l'interès general de la ciutadania...és inconcebible.

I jo crec que és qüestionable constitucional tot i que això perquè posar en ris a titulació de la administració en qualsevol cas és inconcebible.

2 F 23/05/2015 12:55

Per també, el plantejament reaccionari que va plantejar la LOMCE. La LOMCE jo crec que en aquest sentit fa importants passos endarrere en quant al tema de la educació religiosa que des

de les tres categories d'assignatures les troncsals , les especificacions que queden lliure per queda comunitat autonòmica i la tercera divisió en la que la educació religiosa és juntament amb la educació física. En canvi, deixar la tercera divisió la educació musical, la educació artística. Per tant, el estatus en aquest moment de la educació religiosa en el sistema pública ha augmentant

notablement amb aquest llei orgànica. Doncs, el pes que se li dóna curricular és més que notable perquè serà una assignatura notable en tots els afectes a nivell de currículum. Per tant, a l'hora de fer mitjanes a secundària o al batxillerat serà importat. I tres, la LOMCE no només és jo crec qüestionable pel que fa la seva presència, és a dir, posar la religió a nivell curricular, donar l'estat i la obligatorietat jo crec que és suportable si no que també per les seves absències perquè la LOMCE no resol el fet de que els professors de religió siguin per un ordre. No és concebible que en sistema públic la selecció d'una part del professorat es faci en mans de organitzacions privades que no representen l' interès general de la ciutadania...és inconcebible.

I jo crec que és qüestionable constitucional tot i que això perquè posar en ris a titulació de la administració en qualsevol cas és inconcebible.

Elementos internos\\francesc torredelflot

Sí ENTITATS 0,1522 6

1 F 23/05/2015 13:02

Nosaltres tenim una pàgina web que parla d'això. Posant xarxa internacional sobre religions i mediacions de zones urbanes es pot trobar molts materials teòric i experiències pràctiques.

Realment no sóc gaire optimista perquè no hi ha recursos. No hi ha sensibilitat? No hi ha sensibilitat ni cultural ni religiosa. Del diàleg interreligió en general no els hi interessa

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencias Codificado Modificado el

2 F 23/05/2015 13:02

Nosaltres tenim una pàgina web que parla d'això. Posant xarxa internacional sobre religions i mediacions de zones urbanes es pot trobar molts materials teòric i experiències pràctiques. Realment no sóc gaire optimista perquè no hi ha recursos. No hi ha sensibilitat? No hi ha sensibilitat ni cultural ni religiosa. Del diàleg interreligiós en general no els hi interessa

3 F 23/05/2015 13:27

Nosaltres en el 93 vam llençar una proposta que es deia cultura religiosa pels ciutadans del demà que proposaven la cultura religiosa generalitzada no confessional com alternativa a la baralla. Fins hi tot no ho veiem com una alternativa si no que estàvem d'acord que continues l'ensenyament de la religió de manera confessional però sí que es fes cultura religiosa general. La declaració està penjada a la nostra web. Llavors aquest text va rebre molts suports i els polítics. La directora general d'afers religiosos de aleshores, la Montserrat Coll, va aconseguir reunir els bisbes de Catalunya, el Maragall. Van dir que de cap manera. Es volia que els docent fossin per oposicions. Perquè la cultura religiosa s'havia de fer en les comunitats inclòs vam dir que si havia algun problema amb el concordat que es continues fent a part confessional o que es pugues elegir entre les dues. També estaven disposat a canviar el nom i dir cultura civicoreligiosa per aquells que no tinguessin cap confessió religiosa

4 F 23/05/2015 13:28

Nosaltres en el 93 vam llençar una proposta que es deia cultura religiosa pels ciutadans del demà que proposaven la cultura religiosa generalitzada no confessional com alternativa a la baralla. Fins hi tot no ho veiem com una alternativa si no que estàvem d'acord que continues l'ensenyament de la religió de manera confessional però sí que es fes cultura religiosa general. La declaració està penjada a la nostra web. Llavors aquest text va rebre molts suports i els polítics. La directora general d'afers religiosos de aleshores, la Montserrat Coll, va aconseguir reunir els bisbes de Catalunya, el Maragall. Van dir que de cap manera. Es volia que els docent fossin per oposicions. Perquè la cultura religiosa s'havia de fer en les comunitats inclòs vam dir que si havia algun problema amb el concordat que es continues fent a part confessional o que es pugues elegir entre les dues. També estaven disposat a canviar el nom i dir cultura civicoreligiosa per aquells que no tinguessin cap confessió religiosa

5 F 23/05/2015 13:32

Amb l'altre opció tothom aprendrà de totes les religions i evitem així que els alumnes siguin analfabets funcionals. No afecta només a les religions si no també a la cultura general. Si jo sóc un bisbe intel·ligent no renuncio al ensenyament de la pròpia religió però si que permeto que se'n facin les dos. Així no perdo els alumnes que podrien ser analfabets funcionals. Nosaltres procurem fer entendre però últimament cada vegada fan falta més els recursos econòmics. Es podria actualitzar. Proposaven que el professorat fos per oposicions per demostrar que en sabia del tema, que el tribunal fos mixta, acceptaven les autoritats religioses del departament. Tothom junts fins al final que es va enderrocar. Els polítics quan veuen que

poden perdre molts vots no continuarà endavant.

6 F 23/05/2015 13:32

Amb l'altre opció tothom aprendrà de totes les religions i evitem així que els alumnes siguin analfabets funcionals. No afecta només a les religions si no també a la cultura general.

Si jo sóc un bisbe intel·ligent no renuncio al ensenyament de la pròpia religió però si que permeto que se'n facin les dos. Així no perdo els alumnes que podrien ser analfabets funcionals.

Nosaltres procurem fer entendre però últimament cada vegada fan falta més els recursos econòmics. Es podria actualitzar. Proposaven que el professorat fos per oposicions per demostrar que en sabia del tema, que el tribunal fos mixta, acceptaven les autoritats religioses del departament. Tothom junts fins al final que es va enderrocar. Els polítics quan veuen que poden perdre molts vots no continuarà endavant.

Elementos internos\joan-andres

SÍ ENTITATS 0,0870 3

1 F 23/05/2015 18:33

Jo crec que sí hi ha hagut en augment en català mateix dels materials disponibles sobre les religions i realment hi ha coses molt ben fetes. El tema és si aquest material es part dels currículums de les escoles que no és. Llavors normalment, el material que es produeix fa referència a diguem-ne a aspectes molt superficials causals sobre els aspectes de les diverses religions o bàsicament parla d'aspectes purament històrics, o sigui és important la història però això que significa avui. En aquest sentit crec que, tenim molt a aprendre perquè per exemple a Itàlia, a Alemanya o a Anglaterra tenen materials absolutament fabulosos, la mateixa BBC té temes excel·lents i fins i tot va a les diferències entre les religions i ningú es queixa i penso perquè no traduïm, no és tan complicat, perquè si veus que ja hi ha material i que està força bé i englobant les diferents religions mentre els programes educatius estiguin determinats per una determinada forma d'entendre el fet religiós o com a problema o com a silenci. Jo crec que el material és molt insuficient i els que hi ha provenen del posicionament ideològic que hi ha al darrera però existeixen, hi ha material bo i també s'ha de reconèixer.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias
de codificación
por Iniciales

Número de Codificado Modificado el

Número de referencia

2 F 23/05/2015 18:34

Bueno la escola sens dubte és central i en altres aspectes bueno diria a la universitat tenim una feina molt gran en aquest sentit. Per altre costat, el alumne a la universitat hauria de ser i no vull dir que no ho sigui, però una mica més madur i llavors ho entén o ho hauria d'entendre aquesta riquesa, pluralitat ja que és un moment en el que aquestes qüestions crec que el poder interpel·lar més directament i en això no estic parlant d'una universitat confessional jo personalment no estic gens d'acord amb la universitat com a centre confessional sinó com un fet plural de la universitat de preparar de cara a la comprensió del món contemporani i a partir de perspectives molt diferents i una d'aquestes és la privada i s'ha de poder fer i jo crec que es pot fer de moltes maneres per exemple, jo aquí ho treballo en la assignatura de cinema. Doncs agafem en cine de països diferents al cine de Hollywood però en el tema religiós està present i ells no ho perceben com un tema religiós i jo no els hi estic venent la moto jo que sé el cine de bollywood, el tema musulmans-hindús és un tema clar per al tema subsaharià, el tema del xamanisme és un tema de les pelis xineses, les arts marcial es estan amarades de taoisme i si tu saps distingir això és part de la... jo crec que més que assignatures religió com un bloc on dius mira aquí hi ha la religió jo crec que l'hem de normalitzar, és a dir, a mesura que aparegui com un fet normal dintre no? no dic només de les religions però que aparegui normalment a àrees diferents doncs per exemple un tema apassionant és els mètodes educatius que provenen de les diverses tradicions i és fascinant. Per exemple, el budisme amb l'ús de les imatges estem parlant del segle tercer abans de la nostra era o sigui ja estaven pensant com la imatge ajuda a no sé què. O sigui això és un fet cultural és igual que t'agradin o no els budistes però jo crec que són aquestes les coses que hem d'anar normalitzant no laïcitzant doncs ara fem això i aquí estudiem la religió. No, apareix dintre del cinema, pot aparèixer dintre de la literatura, por aparèixer dintre del que sigui i ser part de la cultura. D'aquesta manera a nivell universitari crec que es pot anar creant com una sensibilitat o és del tot un punt del diferent per part de la cultura i es pot anar reconeixent directament no?

3 F 23/05/2015 18:34

Bueno la escola sens dubte és central i en altres aspectes bueno diria a la universitat tenim una feina molt gran en aquest sentit. Per altre costat, el alumne a la universitat hauria de ser i no vull dir que no ho sigui, però una mica més madur i llavors ho entén o ho hauria d'entendre aquesta riquesa, pluralitat ja que és un moment en el que aquestes qüestions crec que el poder interpel·lar més directament i en això no estic parlant d'una universitat confessional jo personalment no estic gens d'acord amb la universitat com a centre confessional sinó com un fet plural de la universitat de preparar de cara a la comprensió del món contemporani i a partir de perspectives molt diferents i una d'aquestes és la privada i s'ha de poder fer i jo crec que es pot fer de moltes maneres per exemple, jo aquí ho treballo en la assignatura de cinema. Doncs agafem en cine de països diferents al cine de Hollywood però en el tema religiós està present i ells no ho perceben com un tema religiós i jo no els hi estic venent la moto jo que sé el cine de bollywood, el tema musulmans-hindús és un tema clar per al tema subsaharià, el tema del xamanisme és un tema de les pelis xineses, les arts marcial es estan amarades de taoisme i si tu saps distingir això és part de la... jo crec que més que assignatures religió com un bloc on dius

mira aquí hi ha la religió jo crec que l'hem de normalitzar, és a dir, a mesura que aparegui com un fet normal dintre no? no dic només de les religions però que aparegui normalment a àrees diferents doncs per exemple un tema apassionant és els mètodes educatius que provenen de les diverses tradicions i és fascinant. Per exemple, el budisme amb l'ús de les imatges estem parlant del segle tercer abans de la nostra era o sigui ja estaven pensant com la imatge ajuda a no sé què. O sigui això és un fet cultural és igual que t'agradi o no els budistes però jo crec que són aquestes les coses que hem d'anar normalitzant no laïcitzant doncs ara fem això i aquí estudiem la religió. No, apareix dintre del cinema, pot aparèixer dintre de la literatura, pot aparèixer dintre del que sigui i ser part de la cultura. D'aquesta manera a nivell universitari crec que es pot anar creant com una sensibilitat o és del tot un punt del diferent per part de la cultura i es pot anar reconeixent directament no?

Elementos internos\\Lucia Montolio

SÍ ENTITATS 0,1196 13

1 F 23/05/2015 13:51

Amb les escoles també ha passat i alguns instituts no venen perquè són aconfessionals forma part de la cultura, del patrimoni perquè qui sap si el dia de demà el nen treballarà amb un equip multicultural i potser treballant la diversitat religiosa arribarà a ser una mica més tolerant i no li estranyaran segons quines coses i en canvi, en escoles concertades o confessionals poden arribar a dir que no perquè "la meva religió és amb la qual educo als alumnes i per tant, no tinc perquè anar a conèixer-ne d'altres

perquè tornin a casa dient que ells volen ser budistes o volen ser musulmans"

2 F 23/05/2015 13:51

Amb les escoles també ha passat i alguns instituts no venen perquè són aconfessionals forma part de la cultura, del patrimoni perquè qui sap si el dia de demà el nen treballarà amb un equip multicultural i potser treballant la diversitat religiosa arribarà a ser una mica més tolerant i no li estranyaran segons quines coses i en canvi, en escoles concertades o confessionals poden arribar a dir que no perquè "la meva religió és amb la qual educo als alumnes i per tant, no tinc perquè anar a conèixer-ne d'altres

perquè tornin a casa dient que ells volen ser budistes o volen ser musulmans"

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

3 F 23/05/2015 15:20

Als centres concertats la religió que fan és la catòlica. A vegades hi ha un petit debat perquè els pares paguen per a que el seu fill vagi a un centre i que es faci aquella religió, és a dir, pago perquè es faci una religió en concret o una manera d'ensenyar específica i per això no l'envio a la pública. Progressivament, es va acceptant ampliar el ventall de possibilitats de fer cultura de religions perquè l'endemà segurament potser el seu cap és shirj . No sé com dir-ho però els autòctons, els catalans tenen una natalitat super baixa.

Per tant, necessitem que vinguin persones i quan venen no es pot pretendre que tornin perquè es quedaran .

4 F 23/05/2015 15:20

Als centres concertats la religió que fan és la catòlica. A vegades hi ha un petit debat perquè els pares paguen per a que el seu fill vagi a un centre i que es faci aquella religió, és a dir, pago perquè es faci una religió en concret o una manera d'ensenyar específica i per això no l'envio a la pública. Progressivament, es va acceptant ampliar el ventall de possibilitats de fer cultura de religions perquè l'endemà segurament potser el seu cap és shirj . No sé com dir-ho però els autòctons, els catalans tenen una natalitat super baixa.

Per tant, necessitem que vinguin persones i quan venen no es pot pretendre que tornin perquè es quedaran .

5 F 23/05/2015 15:21

Us aniria bé amb professors. Jo conec escoles que no utilitzen llibres si no que tenen creacions pròpies. Però a termes generals jo no veig que la línia sigui fer cultura religiosa si no més ve fer una religió i després en algun trimestre es fa una petita pinzellada això en les escoles concertades. En les escoles públiques n'hi ha que no fan religió i les que sí es fan depèn del nombre de persones que s'apunten es farà o no . Fins hi tot quan es tenen els alumnes falta el professor format. Per tant, formació del professorat falta no només en el cristianisme si no en totes les religions i material també falta, que seria un camp a explotar.

6 F 23/05/2015 15:21

Us aniria bé amb professors. Jo conec escoles que no utilitzen llibres si no que tenen creacions pròpies. Però a termes generals jo no veig que la línia sigui fer cultura religiosa si no més ve fer una religió i després en algun trimestre es fa una petita pinzellada això en les escoles concertades. En les escoles públiques n'hi ha que no fan religió i les que sí es fan depèn del nombre de persones que s'apunten es farà o no . Fins hi tot quan es tenen els alumnes falta el professor format. Per tant, formació del professorat falta no només en el cristianisme si no en totes les religions i material també falta, que seria un camp a explotar.

7 F 23/05/2015 15:21

Fins hi tot quan es tenen els alumnes falta el professor format. Per tant, formació del professorat falta no només en el cristianisme si no en totes les religions i material també falta, que seria un camp a explotar.

8 F 23/05/2015 15:21

Parlant del cristianisme perquè no conec cap professor d'altres religions que no sigui cristiana

normalment ha d'estar batejat, estudiar a la facultat de teologia o bé a l'ISCREP es formen molts professors en la ADECA que no ara no sé ben bé d'on venen les sigles. Però bàsicament és la formació que necessites per ser professor de religió. No és com la carrera de teologia, és més curta, els horaris es flexible, es pot fer on-line.

Aquests cursos sí que tenen formació en diferents religions però des del punt cristià.

9 F 23/05/2015 15:21

Parlant del cristianisme perquè no conec cap professor d'altres religions que no sigui cristiana normalment ha d'estar batejat, estudiar a la facultat de teologia o bé a l'ISCREP es formen molts professors en la ADECA que no ara no sé ben bé d'on venen les sigles. Però bàsicament és la formació que necessites per ser professor de religió. No és com la carrera de teologia, és més curta, els horaris es flexible, es pot fer on-line.

Aquests cursos sí que tenen formació en diferents religions però des del punt cristià.

10 F 23/05/2015 15:22

L'administració pública, els educadors, els pedagogs... en realitat tothom. Els arquitectes, els policies... en el aeroport. Al final tothom hauria de tenir una formació. Aquest any he estat al Canada i és increïble la barreja de cultures i de religions. Veus persones treballant en qualsevol àmbit. Qualsevol professional i més aquells que estan en un contacte més continu amb les persones com ara els educadors, els mestres, el psicòleg, el pedagog... Tot el que seria més social però tot té una repercussió social.

11 F 23/05/2015 15:22

L'administració pública, els educadors, els pedagogs... en realitat tothom. Els arquitectes, els policies... en el aeroport. Al final tothom hauria de tenir una formació. Aquest any he estat al Canada i és increïble la barreja de cultures i de religions. Veus persones treballant en qualsevol àmbit. Qualsevol professional i més aquells que estan en un contacte més continu amb les persones com ara els educadors, els mestres, el psicòleg, el pedagog... Tot el que seria més social però tot té una repercussió social.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencias Codificado Modificado el

12 F 23/05/2015 15:22

Si anéssim a allò que és bàsic crec que és un treball personal de gestió de les emocions. Al final tot passa per la educació pròpia, és a dir, no basta només en respectar a l'altre sinó pel que dèiem abans si no atrevir-se a conèixer allò que es desconegut sortint de la zona de confort. Llavors com plantejes un curs a una escola que d'entrada té por a que quan arribi el nen a casa digui als seus pares que vol ser budista.

Ho dic perquè el coneixement ens sobra perquè els nens que venen aquí poden aprendre tot el discurs de memòria però a l'hora de la veritat és quan surt. Hem d'evolucionar també a nivell humà i no només a nivell de coneixement.

13 F 23/05/2015 15:22

Si anéssim a allò que és bàsic crec que és un treball personal de gestió de les emocions. Al final tot passa per la educació pròpia, és a dir, no basta només en respectar a l'altre sinó pel que dèiem abans si no atrevir-se a conèixer allò que es desconegut sortint de la zona de confort. Llavors com plantejes un curs a una escola que d'entrada té por a que quan arribi el nen a casa digui als seus pares que vol ser budista.

Ho dic perquè el coneixement ens sobra perquè els nens que venen aquí poden aprendre tot el discurs de memòria però a l'hora de la veritat és quan surt. Hem d'evolucionar també a nivell humà i no només a nivell de coneixement.

Elementos internos\\Teresa

Sí ENTITATS 0,2784 17

1 F 23/05/2015 15:42

Ara comencen a canviar les coses perquè fins fa no res no es volia parlar de la religió en el món de l'ensenyament.

2 F 23/05/2015 15:42

Ara comencen a canviar les coses perquè fins fa no res no es volia parlar de la religió en el món de l'ensenyament.

3 F 23/05/2015 15:43

A nivell educatiu, seria quins són els aspectes que tenim en comú i partir d'allà, hi ha milers de combinacions possibles per no deixar la religió de banda. Entenguem que no és un paquet si no que en són molts i cadascun amb les seves característiques; són diferents maneres de com la comunitat ho pot viure.

4 F 23/05/2015 15:43

A nivell educatiu, seria quins són els aspectes que tenim en comú i partir d'allà, hi ha milers de combinacions possibles per no deixar la religió de banda. Entenguem que no és un paquet si no que en són molts i cadascun amb les seves característiques; són diferents maneres de com la comunitat ho pot viure.

5 F 23/05/2015 15:45

El primer pas es donar pas i importància a la formació en la Universitat perquè els interlecutors de cada comunitat religiosa ho són perquè saben, estudien, es formen, és a dir, pots ser

perfectament creient però parles des de l'estudi de la creença. Això canviaria molt amb formació i coneixement perquè hi hauria més interlocutors.

El fet de pactar la cultura religiosa em molesta perquè no es pot pactar si no que els especialistes decideixin què s'ha d'ensenyar. És important conèixer i hauríem de saber des de quina facultat s'hauria de fer perquè en l'època que estem és de falta de recursos seria poc intel·ligent fer una altra facultat de ciències de la religió. Aquestes facultats humanístiques que hi ha estaria ve que hi hagués un apartat de ciències de la religió com a la complutense.

6 F 23/05/2015 15:45

El primer pas es donar pas i importància a la formació en la Universitat perquè els interlocutors de cada comunitat religiosa ho són perquè saben, estudien, es formen, és a dir, pots ser perfectament creient però parles des de l'estudi de la creença. Això canviaria molt amb formació i coneixement perquè hi hauria més interlocutors.

El fet de pactar la cultura religiosa em molesta perquè no es pot pactar si no que els especialistes decideixin què s'ha d'ensenyar. És important conèixer i hauríem de saber des de quina facultat s'hauria de fer perquè en l'època que estem és de falta de recursos seria poc intel·ligent fer una altra facultat de ciències de la religió. Aquestes facultats humanístiques que hi ha estaria ve que hi hagués un apartat de ciències de la religió com a la complutense.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

7 F 23/05/2015 15:49

Caldria formació universitària o sigui que formés part de la formació de les persones. A nivell escolar, cultura religiosa per tothom com a formació. Quins són els continguts d'aquesta formació? podem pensar que hi ha una franja escolar que comparteix tot l'alumnat i que aquesta cultura religiosa no la dicta cap creença si no que la dicten els especialistes en cultura religiosa. Això com a formació per tot l'alumnat i això no vol dir que en tots els cursos hagi de tenir cultura religiosa com potser no en tots els cursos has de tenir filosofia i el que és l'article 27 de la constitució que els pares i les mares tenen drets a que els seus fills s'eduquin en la seva fe doncs per tenir formació catòlica, formació evangelista, formació musulmana... dintre de l'horari escolar en la realitat això no es viable. Només es fa religió catòlica i l'altre com si no existeix. Per tant, hi ha altres maneres de resoldre això però aleshores la meua idea no és dividir la classe en trossos segons les creences si no que ja que és un horari compartit, fer cultura religiosa per tothom.

Com es facilita aquest dret dels pares de que els seus fills rebin la educació en la fe que ells volen? doncs hi ha milers de maneres d'aconseguir- ho, ajudes als centres religiosos, si s'acorda fer-ho fora de l'horari escolar es pot fer partint de la demanda. Les solucions per resoldre aquest punt haurien de ser reals, aplicables i que en canvi, no trenquin una dinàmica de l'aula en el que hi ha un aprenentatge compartit entre tots pugui ser un element d'estudi del conjunt de les criatures de l'aula. Jo crec que si la formació dels petits des de el sistema d'aprenentatge s'enfoqués en

8 F 23/05/2015 15:48

Caldria formació universitària o sigui que formés part de la formació de les persones

9 F 23/05/2015 15:49

Caldria formació universitària o sigui que formés part de la formació de les persones. A nivell escolar, cultura religiosa per tothom com a formació. Quins són els continguts d'aquesta formació? podem pensar que hi ha una franja escolar que comparteix tot l'alumnat i que aquesta cultura religiosa no la dicta cap creença si no que la dicten els especialistes en cultura religiosa. Això com a formació per tot l'alumnat i això no vol dir que en tots els cursos hagi de tenir cultura religiosa com potser no en tots els cursos has de tenir filosofia i el que és l'article 27 de la constitució que els pares i les mares tenen drets a que els seus fills s'eduquin en la seva fe doncs per tenir formació catòlica, formació evangelista, formació musulmana... dintre de l'horari escolar en la realitat això no es viable. Només es fa religió catòlica i l'altre com si no existeix. Per tant, hi ha altres maneres de resoldre això però aleshores la meua idea no és dividir la classe en trossos segons les creences si no que ja que és un horari compartit, fer cultura religiosa per tothom.

Com es facilita aquest dret dels pares de que els seus fills rebin la educació en la fe que ells volen? doncs hi ha milers de maneres d'aconseguir- ho, ajudes als centres religiosos, si s'acorda fer-ho fora de l'horari escolar es pot fer partint de la demanda. Les solucions per resoldre aquest punt haurien de ser reals, aplicables i que en canvi, no trenquin una dinàmica de l'aula en el que hi ha un aprenentatge compartit entre tots pugui ser un element d'estudi del conjunt de

les criatures de l'aula. Jo crec que si la formació dels petits des de el sistema d'aprenentatge s'enfoqués en aquesta línia, a nivell universitari també, llavors t'estàs preparant a una altra concepció

10 F 23/05/2015 15:52

La educació confessional quan parlem de confessions no catòliques és pràcticament invisible perquè no hi ha suficients mitjans com per aplicar el model que s'ha defensat. El model que s'ha defensat no és l'adequat com per dividir la classe en fragments i no hi ha suficients recursos econòmics per mantindre tot el professorat que caldria si es fessin les religions per separat.

Però fins hi tot podent és que pedagògicament no crec que sigui la resposta. Com funciona ara? El que jo percebo és que en el cas de la religió catòlica el professorat que va a les escoles en general són unes magnífiques persones que intenten rebre formació i que transformen les seves classes no el que teòricament hauria de ser el seu currículum d'ensenyament de la religió catòlica si no que intenten abordar el tema religiós de manera més general incloent altres religions

11 F 23/05/2015 15:52

La educació confessional quan parlem de confessions no catòliques és pràcticament invisible perquè no hi ha suficients mitjans com per aplicar el model que s'ha defensat. El model que s'ha defensat no és l'adequat com per dividir la classe en fragments i no hi ha suficients recursos econòmics per mantindre tot el professorat que caldria si es fessin les religions per separat.

Però fins hi tot podent és que pedagògicament no crec que sigui la resposta. Com funciona ara? El que jo percebo és que en el cas de la religió catòlica el professorat que va a les escoles en general són unes magnífiques persones que intenten rebre formació i que transformen les seves classes no el que teòricament hauria de ser el seu currículum d'ensenyament de la religió catòlica si no que intenten abordar el tema religiós de manera més general incloent altres religions

12 F 23/05/2015 15:52

La majoria de materials oficials confessionals només conec els catòlics. No conec si hi ha un material escolar de religions com el Islam, els catòlics...Els currículums si que n'he vist com el currículum del Islam però no sé si hi ha material al respecte. Dins dels oficials catòlics, els trobo molt pobres, millot dit molt limitat. En canvi, n'he vist de no oficials que utilitzen algunes escoles concertades en les quals la estructura que regeix acostuma a ser religiosa, com ara vedrunes, maristes... que intenten que les hores de religió siguin molt obertes a la diversitat i pluralitat religiosa. Dins de les oficials catòliques que jo recordi que m'hagi agradat és de Claret i que curiosament no té el segell del arquebisbat.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencia Codificado Modificado el

13 F 23/05/2015 15:52

La majoria de materials oficials confessionals només conec els catòlics. No conec si hi ha un material escolar de religions com el Islam, els catòlics...Els currículums si que n'he vist com el currículum del Islam però no sé si hi ha material al respecte. Dins dels oficials catòlics, els trobo molt pobres, millor dit molt limitat. En canvi, n'he vist de no oficials que utilitzen algunes escoles concertades en les quals la estructura que regeix acostuma a ser religiosa, com ara vedrunes, maristes... que intenten que les hores de religió siguin molt obertes a la diversitat i pluralitat religiosa. Dins de les oficials catòliques que jo recordi que m'hagi agradat és de Claret i que curiosament no té el segell del arquebisbat.

14 F 23/05/2015 15:52

Activitats de lleures com els esports, o sigui tenir-ho en compte a l'hora de treballar en lleure. La associació Jaume Bofill és molt important perquè en varies ocasions financen projectes d'aquest tipus tot i que en el començament era més espiritual i ara encamina els estudis cap allò social.

15 F 23/05/2015 15:52

Activitats de lleures com els esports, o sigui tenir-ho en compte a l'hora de treballar en lleure. La associació Jaume Bofill és molt important perquè en varies ocasions financen projectes d'aquest tipus tot i que en el començament era més espiritual i ara encamina els estudis cap allò social.

16 F 23/05/2015 15:53

Si valoro el present és pobre perquè manca. La policia per exemple, durant molt de temps va haver-hi molta formació en l'escola de mossos perquè la policia no fos discriminatòria. També, vaig estar fent formació a funcionaris de presó.

17 F 23/05/2015 15:53

Si valoro el present és pobre perquè manca. La policia per exemple, durant molt de temps va haver-hi molta formació en l'escola de mossos perquè la policia no fos discriminatòria. També, vaig estar fent formació a funcionaris de presó.

Elementos internos\\Torralba_DEF

SÍ ENTITATS 0,1147 7

1 F 23/05/2015 16:07

aquí hi ha un tema de treball de pedagogia molt fort, d'educació molt fort, i molt copsat i molt tenaç des de molts nivells diferents des de nens petits fins Universitat faran canviar aquesta mentalitat de la diversitat com a problema a diversitat com a ocasió, com a oportunitat sense caure en la ingenuïtat perquè no és fàcil conviure pacíficament amb el que és molt diferent a tu

2 F 23/05/2015 16:24

Jo crec que pràcticament són els pares i la família, però els pares podem no transmetre el valor religiós, o si ho fan els fills poden no seguir al pares a partir de certa edat.. Els pares tenim els drets segons les nostres conviccions morals i religioses. Ara molts d'aquest pares han dimitit, altres mixtes, és a dir pares que tenen moralitat i religió diferents. Després ens trobem fills

d'un primer matrimoni que en el segon matrimoni dels seus pares i que tenen altres conviccions i per tant, el model de família, la fotografia pare, mare, fills homogènia, estable amb benedicció a taula i diumenge a missa... aquesta imatge és molt residual a Catalunya. No la critico en cap cas, és la meua però és molt residual a Catalunya.

Ens trobem amb nois i noies amb pares que no tenen conviccions religioses, tenen conviccions morals i això no ho discuteixo. Això la gran majoria és absent.

En una part minoritària això és present però hi ha el problema de la transmissió, és a dir, els fills segueixin un temps però el factor ambiental el van allunyant sovint d'aquelles conviccions morals i religioses.

Això és un fenomen. Fins als 8, 9, 10 anys segueixen de la mà als pares al temple però després o fins aquell moment hi ha una actitud positiva vers a la religió això canvia amb la pre i la adolescència. Per tant, no només podem pensar en l'escola si no que la família també són agents.

Amb això no vull dir que s'hagi d'obligar al pare a transmetre. Vostè té el dret a fer-ho i no ho vol fer jo no el puc obligar. No considera que sigui valuós pel seu fill jo no puc obligar. Considera que el seu fill desconegui tot aquest món considero que és un greu error però jo no li puc obligar a que li expliqui què és l'alcorà, la bíblia...

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

3 F 23/05/2015 16:24

Jo crec que pràcticament són els pares i la família, però els pares podem no transmetre el valor religiós, o si ho fan els fills poden no seguir al pares a partir de certa edat.. Els pares tenim els drets segons les nostres conviccions morals i religioses. Ara molts d'aquest pares han dimitit, altres mixtes, és a dir pares que tenen moralitat i religió diferents. Després ens trobem fills d'un primer matrimoni que en el segon matrimoni dels seus pares i que tenen altres conviccions i per tant, el model de família, la fotografia pare, mare, fills homogènia, estable amb benedicció a taula i diumenge a missa... aquesta imatge és molt residual a Catalunya. No la critico en cap cas, és la meua però és molt residual a Catalunya.

Ens trobem amb nois i noies amb pares que no tenen conviccions religioses, tenen conviccions morals i això no ho discuteixo. Això la gran majoria és absent.

En una part minoritària això és present però hi ha el problema de la transmissió, és a dir, els fills segueixen un temps però el factor ambiental el van allunyant sovint d'aquelles conviccions morals i religioses.

Això és un fenomen. Fins als 8, 9, 10 anys segueixen de la mà als pares al temple però després o fins aquell moment hi ha una actitud positiva vers a la religió això canvia amb la pre i la adolescència. Per tant, no només podem pensar en l'escola si no que la família també són agents.

Amb això no vull dir que s'hagi d'obligar al pare a transmetre. Vostè té el dret a fer-ho i no ho vol fer jo no el puc obligar. No considera que sigui valuós pel seu fill jo no puc obligar. Considera que el seu fill desconegui tot aquest món considero que és un greu error però jo no li puc obligar a que li expliqui què és l'alcorà, la bíblia...

4 F 23/05/2015 16:24

Ara l'escola hauria de garantir aquest mínims sobre cultura religiosa i no els està garantint.

5 F 23/05/2015 16:24

Ara l'escola hauria de garantir aquest mínims sobre cultura religiosa i no els està garantint.

6 F 23/05/2015 16:25

Jo crec que aquí podeu fer un treball per pal·liar aquest dèficit, és a dir, avui encara no tenim ni en les escoles de magisteri o sigui facultats de nois i noies que comencen a exercir l'ofici des mestre però amb unes grans llacunes immenses en aquestes qüestions. Perquè? perquè en els currículums formatius en els quatre anys de grau això és inexistent. Amb excepció d'algunes facultats de magisteri privades, antigues escoles normals, antigues escoles de magisteri on es fan matèries com la transmissió de la fe, educació de la fe, etc.

Però a grans trets almenys pel que fa a les universitats públiques és molt absent. Per tant, jo crec que una feina que faríeu bona és pal·liar aquesta ignorància amb un postgrau o una formació posterior ja que això en el grau no s'ha tractat però es clar la pregunta és perquè fer-ho si no es tractarà a l'aula

7 F 23/05/2015 16:25

Jo crec que aquí podeu fer un treball per pal·liar aquest dèficit, és a dir, avui encara no tenim ni

en les escoles de magisteri o sigui facultats de nois i noies que comencen a exercir l'ofici des mestre però amb unes grans llacunes immenses en aquestes qüestions. Perquè? perquè en els currículums formatius en els quatre anys de grau això és inexistent. Amb excepció d'algunes facultats de magisteri privades, antigues escoles normals, antigues escoles de magisteri on es fan matèries com la transmissió de la fe, educació de la fe, etc.

Però a grans trets almenys pel que fa a les universitats públiques és molt absent. Per tant, jo crec que una feina que faríeu bona és pal·liar aquesta ignorància amb un postgrau o una formació posterior ja que això en el grau no s'ha tractat però es clar la pregunta és perquè fer-ho si no es tractarà a l'aula

Elementos internos\\Víctor Pallejà

Sí ENTITATS 0,2161 21

1 F 23/05/2015 16:42

De fet això és a nivell més baix però a nivells més alts perquè a nivell universitari estem fora perquè no s'ensenya precisament per aquest prejudici religiós hi ha la decisió religiosa de no ensenyar religions quan a països laics com França des de fa 150 anys es fa per tenir un punt de vista acadèmic sobre els afers religiosos.

2 F 23/05/2015 16:42

De fet això és a nivell més baix però a nivells més alts perquè a nivell universitari estem fora perquè no s'ensenya precisament per aquest prejudici religiós hi ha la decisió religiosa de no ensenyar religions quan a països laics com França des de fa 150 anys es fa per tenir un punt de vista acadèmic sobre els afers religiosos.

Agregado
Clasificación
Cobertura

Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

3 F 23/05/2015 16:47

Problema... no hi ha materials bons per ensenyar. Els llibres d'introducció al Islam són contraproductius però si que valdria la pena modificar els materials. La UOC té uns materials molt bons en quant a matèria religiosa de primiríssima qualitat i a nivell d'Europa o sigui que molt actuals

4 F 23/05/2015 16:47

Problema... no hi ha materials bons per ensenyar. Els llibres d'introducció al Islam són contraproductius però si que valdria la pena modificar els materials. La UOC té uns materials molt bons en quant a matèria religiosa de primiríssima qualitat i a nivell d'Europa o sigui que molt actuals

5 F 23/05/2015 16:48

Als educadors els eduquen en un vocabulari ric i pluralisme, vocabulari necessari per entendre el món en que vivim... què vol dir ciutadania , què vol dir política en totes aquestes qüestions perquè quan coneixes el Islam, el cristianisme, el nou cristianisme o les noves religions per exemple.

6 F 23/05/2015 16:48

Als educadors els eduquen en un vocabulari ric i pluralisme, vocabulari necessari per entendre el món en que vivim... què vol dir ciutadania , què vol dir política en totes aquestes qüestions perquè quan coneixes el Islam, el cristianisme, el nou cristianisme o les noves religions per exemple.

7 F 23/05/2015 16:50

Aquest és un problema que un educador pot tenir perquè jo per exemple el tinc, els alumnes jo a vegades he de fer de gestor patrimonial i m'ha adono que si passa això és perquè ningú explica res i ningú sap com arreglar aquestes coses. M'han demanat aquest cap de setmana estigui a Tunísia també he de arreglar unes receptes de cuina... vull dir és una necessitat actual.

8 F 23/05/2015 16:49

Aquest és un problema que un educador pot tenir perquè jo per exemple el tinc, els alumnes jo a vegades he de fer de gestor patrimonial i m'ha adono que si passa això és perquè ningú explica res i ningú sap com arreglar aquestes coses. M'han demanat aquest cap de setmana estigui a Tunísia també he de arreglar unes receptes de cuina... vull dir és una necessitat actual.

9 F 23/05/2015 16:51

De tal manera que hauria de reflexionar durant molt de temps per dir-te com van les coses. Tenim un problema de continuïtat que si no es fa en el món universitari ho farà la gent del carrer llavors això es fa bé o es fa malament. Jo fent conferències en formació del professorat he estat molt anys fent conferències sobre el Islam i això està molt bé per als futurs professors.

En quin àmbit o quins estudis?

Això ho fan en els estudis de professorat i es veu què no s'ha de ensenyar i el que sí s'ha d'ensenyar . Hi ha molts prejudicis en contra de la religió, moltes persones pensen que pel simple fet de parlar de religió és vol manipular als nens.

Per tant, els nens han de néixer com a carxofes de manera natural però clar aquí tens l'exemple d'escola laica de què farà o no farà. A Rússia hi havia una assignatura perquè et fessis ateu i és un militantisme i aquí el que fem sense fer això és buidar un espai de col·lectiu del tema de religió. Mentre que hi ha altres centres com ara l'Opus que van cap a l'altre extrem i llavors l'estat ha de veure si són escoles mixtes o separades

, o sigui fins quin punt se li dóna llibertat en aquestes coses.

10 F 23/05/2015 16:51

De tal manera que hauria de reflexionar durant molt de temps per dir-te com van les coses. Tenim un problema de continuïtat que si no es fa en el món universitari ho farà la gent del carrer llavors això es fa bé o es fa malament. Jo fent conferències en formació del professorat he estat molt anys fent conferències sobre el Islam i això està molt bé per als futurs professors.

En quin àmbit o quins estudis?

Això ho fan en els estudis de professorat i es veu què no s'ha de ensenyar i el que sí s'ha d'ensenyar . Hi ha molts prejudicis en contra de la religió, moltes persones pensen que pel simple fet de parlar de religió és vol manipular als nens.

Per tant, els nens han de néixer com a carxofes de manera natural però clar aquí tens l'exemple d'escola laica de què farà o no farà. A Rússia hi havia una assignatura perquè et fessis ateu i és un militantisme i aquí el que fem sense fer això és buidar un espai de col·lectiu del tema de religió. Mentre que hi ha altres centres com ara l'Opus que van cap a l'altre extrem i llavors l'estat ha de veure si són escoles mixtes o separades

, o sigui fins quin punt se li dóna llibertat en aquestes coses.

11 F 23/05/2015 16:54

Els professors crec que han d'anar en aquest sentit ben formats, ben assessorats i bueno nosaltres fins aquí això és el que nosaltres farem. El que farem tots, perquè un director de cole no es menjarà el marrón a que li vagin a atracar la cara perquè herois no fa falta però vull dir que si tots els professors han decidit què faran, fins on arribaran.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencias de codificación

Modificado el

12 F 23/05/2015 16:54

Els professors crec que han d'anar en aquest sentit ben formats, ben assessorats i bueno nosaltres fins aquí això és el que nosaltres farem. El que farem tots, perquè un director de cole no es menjarà el marrón a que li vagin a atracar la cara perquè herois no fa falta però vull dir que si tots els professors han decidit què faran, fins on arribaran.

13 F 23/05/2015 16:56

Àmpliament millorables perquè tenim un problema amb els llibres d'introducció molt bàsics i clar després hi ha llibres molt especialitzats però entre mig no hi ha el professorat s'ho ha de fer , s'ho ha de muntar com bonament pugui perquè amb prou feina pot trobar el que necessita i aquí s'hauria de fer una inversió.

Com ho fan altres països que precisament són laics: llibre sobre tal... llibre sobre tal. Llibres blancs que es tindrien que fer sobre aquestes qüestions, llibres no tan teologitzats sinó aplicabilitat d'aquestes qüestions. A Anglaterra han fet molts perquè ja han treballat precisament un tipus. França és un altre model diferent perquè aquí el fer-se el model de ciutadania francesa etc quan ells han reconegut els drets comunitaris. Un explicaré un cas perquè és molt interessant per exemple aquí a la obra has d'anar amb casc perquè si no et posen unes multes bestials pues allà (a Anglaterra)

tenen els sikhs duen turbant i no volen portat casc i com que els sikhs són a Aglaterra des del segle XVIII gràcies al dret premodern els sikhs tenen un dret que els hi reconeix el dret a la comunitat, és a dir, la comunitat com a unitat i llavors els sikhs van assumir "si a mi em cau una rajola i m'obra el cap és el meu problema" . Però nosaltres no no l'estat t'obliga a portar casc t'agradi o no t'agradi. Però allà van dir ressolem aquest problema reconeguent a la comunitat sikhs i no d'altres. Els altres multa que te pego però aquests van dir que assumeixen obrir-se el cap. Aleshores, reconeixem una especificació del dret i això va en contra de que aquest dret extremadament individual i no aquest és una qüestió del individu i aquest passa per alt i van solventar el problema.

Interessant perquè? perquè vol dir que en la casuística pot anar sobre terra terra i ser més pragmàtic i resoldre problemes. Aquí la gent diria no podem reconèixer un grup, uns drets especials i doncs això una mica dependrà... no podem dir que no ho fem quan estem reconeixent a grups cristians una pila de drets perquè porten 3000 anys aquí i com es possible perquè el discurs es dirigeix cap a que és la tradició ni es coherent i

14 F 23/05/2015 16:56

Àmpliament millorables perquè tenim un problema amb els llibres d'introducció molt bàsics i clar després hi ha llibres molt especialitzats però entre mig no hi ha el professorat s'ho ha de fer , s'ho ha de muntar com bonament pugui perquè amb prou feina pot trobar el que necessita i aquí s'hauria de fer una inversió.

Com ho fan altres països que precisament són laics: llibre sobre tal... llibre sobre tal. Llibres blancs que es tindrien que fer sobre aquestes qüestions, llibres no tan teologitzats sinó aplicabilitat d'aquestes qüestions. A Anglaterra han fet molts perquè ja han treballat precisament un tipus. França és un altre model diferent perquè aquí el fer-se el model de ciutadania francesa etc quan ells han reconegut els drets comunitaris. Un explicaré un cas

perquè és molt interessant per exemple aquí a la obra has d'anar amb casc perquè si no et posen unes multes bestials pues allà (a Anglaterra)

tenen els sikhs duen turbant i no volen portat casc i com que els sikhs són a Aglaterra des del segle XVIII gràcies al dret premodern els sikhs tenen un dret que els hi reconeix el dret a la comunitat, és a dir, la comunitat com a unitat i llavors els sikhs van assumir "si a mi em cau una rajola i m'obra el cap és el meu problema" . Però nosaltres no no l'estat t'obliga a portar casc t'agradi o no t'agradi. Però allà van dir ressolem aquest problema reconeguent a la comunitat sikhs i no d'altres. Els altres molta que te pego però aquests van dir que assumeixen obrir-se el cap. Aleshores, reconeixem una especificació del dret i això va en contra de que aquest dret extremadament individual i no no aquest és una qüestió del individu i aquest passa per alt i van solventar el problema.

Interessant perquè? perquè vol dir que en la casuística pot anar sobre terra terra i ser més pragmàtic i resoldre problemes. Aquí la gent diria no podem reconèixer un grup, uns drets especials i doncs això una mica dependrà... no podem dir que no ho fem quan estem reconeixent a grups cristians una pila de drets perquè porten 3000 anys aquí i com es possible perquè el discurs es dirigeix cap a que és la tradició ni es coherent i

15 F 23/05/2015 16:57

Hi ha de tot, m'he trobat gent molt intencionada que potser no faria falta saber-ne tant i ser tan ben intencionat si no ingeneitzar el discurs perquè hi ha alguns que diuen "no a mi no em fa res mentre la gent ho vulgui" mentre que hi altres que busquen desesperadament judaïtzar ràpidament les tradicions religioses, és a dir, que no si s'ha de pronunciar així i és inevitable. Per tant, jo crec que s'ha de buscar alguna cosa més estables que en els coles no es deixen pressionar o prendre el pèl jo crec que aquí cal fer un cinturó de seguretat, hi hauria que fer alguna cosa que mentre es fan els materials, preparar uns documents estables sobre aquestes qüestions i això sí que ho hauria de fer la conselleria d'ensenyament assegurem que ja ho van fent, es van fer llibres blancs i ja van fent coses no?

16 F 23/05/2015 16:59

Hi ha de tot, m'he trobat gent molt intencionada que potser no faria falta saber-ne tant i ser tan ben intencionat si no ingeneitzar el discurs perquè hi ha alguns que diuen "no a mi no em fa res mentre la gent ho vulgui" mentre que hi altres que busquen desesperadament judaïtzar ràpidament les tradicions religioses, és a dir, que no si s'ha de pronunciar així i és inevitable. Per tant, jo crec que s'ha de buscar alguna cosa més estables que en els coles no es deixen pressionar o prendre el pèl jo crec que aquí cal fer un cinturó de seguretat, hi hauria que fer alguna cosa que mentre es fan els materials, preparar uns documents estables sobre aquestes qüestions i això sí que ho hauria de fer la conselleria d'ensenyament assegurem que ja ho van fent, es van fer llibres blancs i ja van fent coses no?

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

17 F 23/05/2015 17:00

Aquí és on potser, si voleu fer una recerca innovadora val pensar en el que us deia, vull dir no és només fer un llibretet sinó que aquest llibre ha de dir coses que l'escola s'ho cregui vol dir que els directors han de tenir els seus drets i lleures més ben pensats que mai pensant de cara fins i tot en problemes de futur que sàpiga sobre pàtria potestat o que tingui una unitat o consulta sobre aquest tipus de problema i que faci una jurisprudència de tal manera que tots els coles vagin a una i això jo crec que dóna al professor molta més seguretat sobre el que diu.

De manera que no només es el que ensenya si no que ell sabrà i els altres professors jo crec que els interessaria part de haver de fer classes de karate tenir el teu karate conceptual i jurídic.

Sobre el tema religió perquè molts tenen molta por ostres perquè és un tema... sempre veus Franco que està sonat, que no sé què hi llavors no se sap què fer i bueno jo m'ho trec de sobre i jo crec que això no s'arregla buscant solucions a fora. En els col·legis és increïble la quantitat de coses inútils que s'ensenya i flipant. La religió és una cosa, un ús un instrument que fins i tot els que no tenen religió tenen que buscar una solució al morir i al viure i aquestes coses a la família.

Per això has de tenir la solució i perquè també tard o d'hora t'ho trobaràs. La escola i més en la situació actual no pot pensar que només dóna coneixements tècnics sinó que té al davant una situació una mica estranya i bastant difícil. Això feia que abans ho feien els pares, ho feia la tradició però ara això ha desaparegut. Per això, a la que surts de la porta del cole ara és un altre món i per tant, ensenyar la religió te a veure en part a respectar moltes coses, respectar-se a si mateixos ... moltes coses i parlar sossegadament i no parlar d'aquesta manera., vull dir com una moto.

El professor sabrà respondre i on buscar la resposta a la vegada que ajuda a trobar solucions.. a tenir millors idees, millors llibres i coses molt interessants que poden aprendre no?

18 F 23/05/2015 17:00

Formar en ciutadania formar de manera pràctica la interculturalitat, és a dir, no de manera teòrica sinó de manera pràctica i després torbar el sistema de cerciorar-se de trobar assessorament suficients en totes les tradicions religioses. Totes aquestes tres coses.

Després és necessari crear una mica de xarxa petita no fa falta però sí la suficient com per solucionar problemes molt complexos, és a dir, des de la new age amb tot els pluralisme religiosos d'avui en dia una varietat de coses..

19 F 23/05/2015 17:00

Formar en ciutadania formar de manera pràctica la interculturalitat, és a dir, no de manera teòrica sinó de manera pràctica i després torbar el sistema de cerciorar-se de trobar assessorament suficients en totes les tradicions religioses. Totes aquestes tres coses.

Després és necessari crear una mica de xarxa petita no fa falta però sí la suficient com per solucionar problemes molt complexos, és a dir, des de la new age amb tot els pluralisme religiosos d'avui en dia una varietat de coses..

20 F 23/05/2015 17:00

I quan dic noves religions segons quins concerts de música amb el seu ritual i segons quin tipus d'experiència ja està i hi ha qui ho viu com una religió perquè és com un virtual que reemplaça

les tradicions religioses perquè la gent potser els diumenges no va a missa però va al futbol i la seva identitat i el seu petit tro adoren al Messi i per tant, la qüestió religió també necessita que no es limiti a una definició quan dic creences no només al Islam o al judaisme... això són religions pues no perquè és molt més ampli sobretot en una societat que ja no té creients enquadrables i enquadrants això és una cosa. Van fer una enquesta molt interessant sobre el pare nostre als cristians i deien: pare nostre sí que estàs en el cel no tant i al final del pare nostre pues arribaven com a molt un 20%, és a dir, que a mesura que es va baixant la cosa es va diluint i aquesta és la realitat de tal manera que el que navega no vol dir que hagi passat a una societat areligiosa al contrari.

21 F 23/05/2015 17:00

I quan dic noves religions segons quins concerts de música amb el seu ritual i segons quin tipus d'experiència ja està i hi ha qui ho viu com una religió perquè és com un virtual que reemplaça les tradicions religioses perquè la gent potser els diumenges no va a missa però va al futbol i la seva identitat i el seu petit tro adoren al Messi i per tant, la qüestió religió també necessita que no es limiti a una definició quan dic creences no només al Islam o al judaisme... això són religions pues no perquè és molt més ampli sobretot en una societat que ja no té creients enquadrables i enquadrants això és una cosa. Van fer una enquesta molt interessant sobre el pare nostre als cristians i deien: pare nostre sí que estàs en el cel no tant i al final del pare nostre pues arribaven com a molt un 20%, és a dir, que a mesura que es va baixant la cosa es va diluint i aquesta és la realitat de tal manera que el que navega no vol dir que hagi passat a una societat areligiosa al contrari.

Elementos internos\\Xavier meloni

SÍ ENTITATS 0,0285 2

1 F 23/05/2015 17:11

A l'educació jo crec que lenta i tímidament i dintre de cultura religiosa o de valors s'ha incorporat la sensibilitat i diàleg interreligiós. És un espai moltes vegades conflictiu perquè no se sap quina religió s'ha de ensenyar, qui l'ha d'ensenyar i si s'ha d'ensenyar dintre de les escoles.

Així doncs, escoles que estan al Raval o a llocs on hi ha una pluralitat real on alumnes de diferent religió conviuen doncs procuren treballar-ho més. Escoles que estan en barris més uniformes això ho eludeixen més.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencias de codificación por Iniciales

Codificado

Modificado el

2 F 23/05/2015 17:11

A l'educació jo crec que lenta i tímidament i dintre de cultura religiosa o de valors s'ha incorporat la sensibilitat i diàleg interreligiós. És un espai moltes vegades conflictiu perquè no se sap quina religió s'ha de ensenyar, qui l'ha d'ensenyar i si s'ha d'ensenyar dintre de les escoles.

Així doncs, escoles que estan al Raval o a llocs on hi ha una pluralitat real on alumnes de diferent religió conviuen doncs procuren treballar-ho més. Escoles que estan en barris més uniformes això ho eludeixen més.

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

SÍ ENTITATS 0,1423 10

1 F 23/05/2015 17:39

Hi han persones expertes que podrien donar dades concretes que jo no tinc, però crec que la situació actual no és gaire coherent amb la realitat social. Milers de professors de religió catòlica donen classes de qualsevol altra cosa o estan a l'atur. I hi han lleis que diuen que cal donar classes d'altres religions i la majoria no tenen professorat qualificat. Tampoc estic d'acord en que hagi de ser a les escoles públiques es donin classes de religió de forma confessional. Això s'hauria de fer a escoles privades. Tanmateix, crec imprescindible per qualsevol escola una assignatura que formi part del pla d'estudis de Història i cultura de les religions, per tot l'alumnat i amb personal docent ben qualificat. Cal plantejar seriosament aquesta formació.

2 F 23/05/2015 17:39

Hi han persones expertes que podrien donar dades concretes que jo no tinc, però crec que la situació actual no és gaire coherent amb la realitat social. Milers de professors de religió catòlica donen classes de qualsevol altra cosa o estan a l'atur. I hi han lleis que diuen que cal donar classes d'altres religions i la majoria no tenen professorat qualificat. Tampoc estic d'acord en que hagi de ser a les escoles públiques es donin classes de religió de forma confessional. Això s'hauria de fer a escoles privades. Tanmateix, crec imprescindible per qualsevol escola una assignatura que formi part del pla d'estudis de Història i cultura de les religions, per tot l'alumnat i amb personal docent ben qualificat. Cal plantejar seriosament aquesta formació.

3 F 23/05/2015 17:39

Com deia tenim una mancança de coneixements important. És una qüestió d'uns pocs anys resoldre, si hi ha voluntat, però no aconseguirem res si no es fa amb formació i reciclatge docent. I si es fa, paga la pena fer-ho bé. Perquè tot serien beneficis. Per ser realistes, és una matèria amb molt de futur i com més qualitat educativa tinguem i més gent educada, millor serà la convivència i el desenvolupament social i cultural a casa nostra.

4 F 23/05/2015 17:39

Com deia tenim una mancança de coneixements important. És una qüestió d'uns pocs anys resoldre, si hi ha voluntat, però no aconseguirem res si no es fa amb formació i reciclatge

docent. I si es fa, paga la pena fer-ho bé. Perquè tot serien beneficis. Per ser realistes, és una matèria amb molt de futur i com més qualitat educativa tinguem i més gent educada, millor serà la convivència i el desenvolupament social i cultural a casa nostra.

5 F 23/05/2015 17:40

Per una educació cívica, actualment necessitem uns coneixements mínims de cultura religiosa per a tothom. I això comença per l'escola i un programa d'estudis obligatoris sobre aquesta temàtica, que efectivament hauria d'arribar fins a la Universitat. Tot i que, això és independent de les creences particulars. És responsabilitat de tota la societat procurar-nos una educació religiosa laica. L'altra tipus d'educació -per creients- hauria de fer-se en altres llocs, de culte o confessionals, és clar.

6 F 23/05/2015 17:40

Per una educació cívica, actualment necessitem uns coneixements mínims de cultura religiosa per a tothom. I això comença per l'escola i un programa d'estudis obligatoris sobre aquesta temàtica, que efectivament hauria d'arribar fins a la Universitat. Tot i que, això és independent de les creences particulars. És responsabilitat de tota la societat procurar-nos una educació religiosa laica. L'altra tipus d'educació -per creients- hauria de fer-se en altres llocs, de culte o confessionals, és clar.

7 F 23/05/2015 17:41

Insuficient en general. Tots treballen molt i poden ensenyar coses, però ens queda molt per aprendre. Una formació més completa seria possible si per començar hi hagués un intercanvi de coneixements entre els agents socioeducatius. Sense diàleg i sense escolta mútua és impossible

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencia Codificado Modificado el

8 F 23/05/2015 17:41

Insuficient en general. Tots treballen molt i poden ensenyar coses, però ens queda molt per aprendre. Una formació més completa seria possible si per començar hi hagués un intercanvi de coneixements entre els agents socioeducatius. Sense diàleg i sense escolta mutua és impossible

9 F 23/05/2015 17:41

Com deia, caldria una despesa econòmica per formar als formadors en uns mínims comuns. Molts dels mestres, mediadors i líders religiosos tenen formació suficient en temàtiques concretes, però també convenen altres coneixements afegits de cultura interreligiosa i intercultural, de pedagogia... S'hauria de contractar professorat expert, de casa nostra i també de fora, per donar cursos intensius o màsters a aquests professionals. S'han de rebre coneixements i contiguts amb professorat divers per assolir una visió el més ample possible.

10 F 23/05/2015 17:41

Com deia, caldria una despesa econòmica per formar als formadors en uns mínims comuns. Molts dels mestres, mediadors i líders religiosos tenen formació suficient en temàtiques concretes, però també convenen altres coneixements afegits de cultura interreligiosa i intercultural, de pedagogia... S'hauria de contractar professorat expert, de casa nostra i també de fora, per donar cursos intensius o màsters a aquests professionals. S'han de rebre coneixements i contiguts amb professorat divers per assolir una visió el més ample possible.

Nodos\\4.El paper de la educació i la seva funció social\\4.1L'educació formal Documento Elementos internos\\cristina monteys

No ENTITATS 0,0739 3

1 F 23/05/2015 18:04

I després el diàleg interreligiós és clar es pot donar en totes les comunitats o llocs amb persones diferents. Penso que el tema de les escoles és un espai interessant no? per a que realment als nanos i els estudiants puguin iniciar-se una mica en aquesta manera de viure en la diversitat no? en alguns barris s'han fet intents de generar projectes interreligiosos. A Gràcia per exemple fa uns anys va haver un projecte d'un grup de diàleg interreligiós que juntament amb voluntaris que donaven suport un projecte d'acompanyament a gent gran i que havia muntat el serveis socials del districte per exemple coses d'aquest tipus no?

2 F 23/05/2015 18:12

Jo vaig ser profe de reli durant bastants anys. Més que res en centres públics Sí sí, clar això també es opinió meva persona no... crec que el tal i com està muntat el tema de la religió és fatal no? per començar perquè tenim els alumnes junts per tots però a l'hora que arriba el moment de parlar de religió llavors els hem de separar i llavors bueno avia'm què passa, quin

problema tenim aquí.

Després el fet de que, per tant, que no hi hagi una matèria comuna i feta des d'una perspectiva de diàleg i de coneixement de la diversitat no tant d'ensenyar una religió concreta als nens que són d'aquella religió sinó que tots tinguem un coneixement del fet religiós que hi creurem o no hi creurem, ens agradarà o no ens agradarà no? També és filosofia cada vegada menys també (riures) però bueno no? a filosofia, història, cultura, art. Bueno a mi no m'agrada Picasso però m'ho fan estudiar pues això hauria de ser una mica el mateix.

I crec que en aquest sentit tal i com està muntat sembla que està més creïble i és més que unes professions religioses puguin tenir la seva parcel·leta de presència i gairebé diria que de poder no? en el sistema educatiu més que no pas una idea realment pedagògica i formativa no? de aquest tema de la diversitat i tot. Vaja jo estic absolutament en desacord en com està muntat.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

3 F 23/05/2015 18:13

No perquè estava pensant en la escola Pía que està preparant uns materials de tradició religiosa per als seus alumnes Escola Pía no? al marge del que és el currículum, és una escola cristiana però que tenen molt interès en el tema aquest de mostrar la religió des de una perspectiva diversa. Ja van fer uns materials fa 5 o 6 anys i ara els estan renovant per secundària això, ja us passaré el contacte d'en Pere Vilaseca que coordina tot això i que bueno continuen sent catòlics però és una visió una mica diferent.

Després no sé igual potser seria interessant que poguéssiu parlar amb gent de diferent tradició religiosa que us poguessin donar una perspectiva no sé se m'acudeix que del budisme podeu parlar amb la Montse Castellà que és la presidenta de la coordinadora general de centres budistes.

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

No ENTITATS 0,1224 2

1 F 23/05/2015 11:42

Des de la direcció general fa uns anys es van elaborar unes guies que pretenien donar pautes per gestionar aquesta diversitat en l'àmbit educatiu, àmbit hospitalari, àmbit presidiari i àmbit funerari. Hi ha molts aspectes de la vida ciutadana que es veuen "afectats" per la diversitat religiosa.

Insisteixo si tornem a 30 ó 40 anys enrere en el

2 F 23/05/2015 11:58

Durant el 2014 hem estat treballant per actualitzar tres de les guies. La que presentarem cap al gener o febrer és la guia adreçada als centres educatius. També, estem actualitzant la hospitalària i la penitenciària. Consell assessor per la diversitat religiosa farà la última mirada. Més enllà d'una guia que el que farà és donar pautes, criteris, recomanacions. Més enllà de la guia hi ha la classe de religió, la meua opinió com a ciutadà no interessa però la opinió del director general és que hi ha una legislació i que la legislació s'ha de complir. La legislació diu que els pares al matricular als seus fills poden seleccionar en quina confessió vol que s'eduqui el seu fill. Nosaltres com a país encara no hem acabat de fer els deures. El que no pot ser és que els nens que no feien religió confessional estiguessin fent jocs. Em penso que el govern ho té clar i ho està treballant. Això no pot ser perquè hem anant graduant a nois i noies, a ciutadans ignorants en matèria religiosa. Tothom hem d'entendre que una cosa és tenir o practicar alguna religió i altre és que es cregui o no cregui no es pot obviar la formació. Perquè el nostre país té una tradició i una història en relació a les religions i no formar als alumnes en matèria religiosa fa que estiguem educant a futurs ciutadans sense cap base religiosa que necessita per la literatura, el art, les festes, la convivència... molts aspectes de la vida s'expliquen a partir del tarannà de la religió.

Hi ha una legislació que s'ha de complir que permet als pares elegir confessió per educar als seus fills però més enllà de la opció dels pares el que cal fer és una alternativa de cultura religiosa. Consensuar una mínima formació de les religions del món perquè el món actual és

una globalitat. Cal tenir una petita formació per si ens desplaçem al voltant del món o per si vivim, com en el cas de Catalunya, en diversitat. Per tant, les

Elementos internos\\Essomba

No ENTITATS 0,0921 1

1 F 23/05/2015 12:55

Per també, el plantejament reaccionari que va plantejar la LOMCE. La LOMCE jo crec que en aquest sentit fa importants passos endarrere en quant al tema de la educació religiosa que des de les tres categories d'assignatures les troncal, les especificacions que queden lliure per queda comunitat autònoma i la tercera divisió en la que la educació religiosa és juntament amb la educació física. En canvi, deixar la tercera divisió la educació musical, la educació artística. Per tant, el estatus en aquest moment de la educació religiosa en el sistema pública ha augmentant

notablement amb aquest llei orgànica. Doncs, el pes que se li dona curricular és més que notable perquè serà una assignatura notable en tots els afectes a nivell de currículum. Per tant, a l'hora de fer mitjanes a secundària o al batxillerat serà importat. I tres, la LOMCE no només és jo crec qüestionable pel que fa la seva presència, és a dir, posar la religió a nivell curricular, donar l'estat i la obligatorietat jo crec que és suportable si no que també per les seves absències perquè la LOMCE no resol el fet de que els professors de religió siguin per un ordre. No és concebible que en sistema públic la selecció d'una part del professorat es faci en mans de organitzacions privades que no representen l'interès general de la ciutadania...és inconcebible.

I jo crec que és qüestionable constitucional tot i que això perquè posar en ris a titulació de la administració en qualsevol cas és inconcebible.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\francesc torredelflot

No ENTITATS 0,1261 2

1 F 23/05/2015 13:27

Nosaltres en el 93 vam llençar una proposta que es deia cultura religiosa pels ciutadans del demà que proposaven la cultura religiosa generalitzada no confessional com alternativa a la baralla. Fins hi tot no ho veiem com una alternativa si no que estàvem d'acord que continues l'ensenyament de la religió de manera confessional però sí que es fes cultura religiosa general. La declaració està penjada a la nostra web. Llavors aquest text va rebre molts suports i els polítics. La directora general d'afers religiosos de aleshores, la Montserrat Coll, va aconseguir reunir els bisbes de Catalunya, el Maragall. Van dir que de cap manera. Es volia que els docent fossin per oposicions. Perquè la cultura religiosa s'havia de fer en les comunitats inclòs vam dir que si havia algun problema amb el concordat que es continues fent a part confessional o que es pugues elegir entre les dues. També estaven disposat a canviar el nom i dir cultura civioreligiosa per aquells que no tinguessin cap confessió religiosa

2 F 23/05/2015 13:32

Amb l'altre opció tothom aprendrà de totes les religions i evitem així que els alumnes siguin analfabets funcionals. No afecta només a les religions si no també a la cultura general. Si jo sóc un bisbe intel·ligent no renuncio al ensenyament de la pròpia religió però si que permeto que se'n facin les dos. Així no perdo els alumnes que podrien ser analfabets funcionals.

Nosaltres procurem fer entendre però últimament cada vegada fan falta més els recursos econòmics. Es podria actualitzar. Proposaven que el professorat fos per oposicions per demostrar que en sabia del tema, que el tribunal fos mixta, acceptaven les autoritats religioses del departament. Tothom junts fins al final que es va enderrocar. Els polítics quan veuen que poden perdre molts vots no continuarà endavant.

Elementos internos\\Lucia Montolio

No ENTITATS 0,0631 3

1 F 23/05/2015 13:51

Amb les escoles també ha passat i alguns instituts no venen perquè són aconfessionals forma part de la cultura, del patrimoni perquè qui sap si el dia de demà el nen treballarà amb un equip multicultural i potser treballant la diversitat religiosa arribarà a ser una mica més tolerant i no li estranyaran segons quines coses i en canvi, en escoles concertades o confessionals poden arribar a dir que no perquè "la meva religió és amb la qual educo als alumnes i per tant, no tinc perquè anar a conèixer-ne d'altres

perquè tornin a casa dient que ells volen ser budistes o volen ser musulmans"

2 F 23/05/2015 15:20

Als centres concertats la religió que fan és la catòlica. A vegades hi ha un petit debat perquè els pares paguen per a que el seu fill vagi a un centre i que es faci aquella religió, és a dir, pago perquè es faci una religió en concret o una manera d'ensenyar específica i per això no l'envio a

la pública. Progressivament, es va acceptant ampliar el ventall de possibilitats de fer cultura de religions perquè l'endemà segurament potser el seu cap és shirj . No sé com dir-ho però els autòctons, els catalans tenen una natalitat super baixa.

Per tant, necessitem que vinguin persones i quan venen no es pot pretendre que tornin perquè es quedaran .

3 F 23/05/2015 15:21

Us aniria bé amb professors. Jo conec escoles que no utilitzen llibres si no que tenen creacions pròpies. Però a termes generals jo no veig que la línia sigui fer cultura religiosa si no més ve fer una religió i després en algun trimestre es fa una petita pinzellada això en les escoles concertades. En les escoles públiques n'hi ha que no fan religió i les que sí es fan depèn del nombre de persones que s'apunten es farà o no . Fins hi tot quan es tenen els alumnes falta el professor format. Per tant, formació del professorat falta no només en el cristianisme si no en totes les religions i material també falta, que seria un camp a explotar.

Elementos internos\\Teresa

No ENTITATS 0,2059 5

1 F 23/05/2015 15:42

Ara comencen a canviar les coses perquè fins fa no res no es volia parlar de la religió en el món de l'ensenyament.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de Codificado Modificado el

Número de referencia

2 F 23/05/2015 15:43

A nivell educatiu, seria quins són els aspectes que tenim en comú i partir d'allà, hi ha milers de combinacions possibles per no deixar la religió de banda. Entenguem que no és un paquet si no que en són molts i cadascun amb les seves característiques; són diferents maneres de com la comunitat ho pot viure.

3 F 23/05/2015 15:49

Caldria formació universitària o sigui que formés part de la formació de les persones. A nivell escolar, cultura religiosa per tothom com a formació. Quins són els continguts d'aquesta formació? podem pensar que hi ha una franja escolar que comparteix tot l'alumnat i que aquesta cultura religiosa no la dicta cap creença si no que la dicten els especialistes en cultura religiosa. Això com a formació per tot l'alumnat i això no vol dir que en tots els cursos hagi de tenir cultura religiosa com potser no en tots els cursos has de tenir filosofia i el que és l'article 27 de la constitució que els pares i les mares tenen drets a que els seus fills s'eduquin en la seva fe doncs per tenir formació catòlica, formació evangelista, formació musulmana... dintre de l'horari escolar en la realitat això no es viable. Només es fa religió catòlica i l'altre com si no existeix. Per tant, hi ha altres maneres de resoldre això però aleshores la meua idea no és dividir la classe en trossos segons les creences si no que ja que és un horari compartit, fer cultura religiosa per tothom.

Com es facilita aquest dret dels pares de que els seus fills rebin la educació en la fe que ells volen? doncs hi ha milers de maneres d'aconseguir- ho, ajudes als centres religiosos, si s'acorda fer-ho fora de l'horari escolar es pot fer partint de la demanda. Les solucions per resoldre aquest punt haurien de ser reals, aplicables i que en canvi, no trenquin una dinàmica de l'aula en el que hi ha un aprenentatge compartit entre tots pugui ser un element d'estudi del conjunt de les criatures de l'aula. Jo crec que si la formació dels petits des de el sistema d'aprenentatge s'enfoqués en

4 F 23/05/2015 15:52

La educació confessional quan parlem de confessions no catòliques és pràcticament invisible perquè no hi ha suficients mitjans com per aplicar el model que s'ha defensat. El model que s'ha defensat no és l'adequat com per dividir la classe en fragments i no hi ha suficients recursos econòmics per mantindre tot el professorat que caldria si es fessin les religions per separat.

Però fins hi tot podent és que pedagògicament no crec que sigui la resposta. Com funciona ara? El que jo percebo és que en el cas de la religió catòlica el professorat que va a les escoles en general són unes magnífiques persones que intenten rebre formació i que transformen les seves classes no el que teòricament hauria de ser el seu currículum d'ensenyament de la religió catòlica si no que intenten abordar el tema religiós de manera més general incloent altres religions

5 F 23/05/2015 15:52

La majoria de materials oficials confessionals només conec els catòlics. No conec si hi ha un material escolar de religions com el Islam, els catòlics...Els currículums si que n'he vist com el currículum del Islam però no sé si hi ha material al respecte. Dins dels oficials catòlics, els trobo

molt pobres, millot dit molt limitat. En canvi, n'he vist de no oficials que utilitzen algunes escoles concertades en les quals la estructura que regeix acostuma a ser religiosa, com ara vedrunes, maristes... que intenten que les hores de religió siguin molt obertes a la diversitat i pluralitat religiosa. Dins de les oficials catòliques que jo recordi que m'hagi agradat és de Claret i que curiosament no té el segell del arquebisbat.

[Elementos internos\\Torralba_DEF](#)

No ENTITATS 0,0035 1

1 F 23/05/2015 16:24

Ara l'escola hauria de garantir aquest mínims sobre cultura religiosa i no els està garantint.

[Elementos internos\\Víctor Pallejà](#)

No ENTITATS 0,0836 3

1 F 23/05/2015 16:47

Problema... no hi ha materials bons per ensenyar. Els llibres d'introducció al Islam són contraproductius però si que valdria la pena modificar els materials. La UOC té uns materials molt bons en quant a matèria religiosa de primiríssima qualitat i a nivell d'Europa o sigui que molt actuals

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias
de codificación
por Iniciales

2 F 23/05/2015 16:51

De tal manera que hauria de reflexionar durant molt de temps per dir-te com van les coses. Tenim un problema de continuïtat que si no es fa en el món universitari ho farà la gent del carrer llavors això es fa bé o es fa malament. Jo fent conferències en formació del professorat he estat molt anys fent conferències sobre el Islam i això està molt bé per als futurs professors. En quin àmbit o quins estudis?

Això ho fan en els estudis de professorat i es veu què no s'ha de ensenyar i el que sí s'ha d'ensenyar . Hi ha molts prejudicis en contra de la religió, moltes persones pensen que pel simple fet de parlar de religió és vol manipular als nens.

Per tant, els nens han de néixer com a carxofes de manera natural però clar aquí tens l'exemple d'escola laica de què farà o no farà. A Rússia hi havia una assignatura perquè et fessis ateu i és un militantisme i aquí el que fem sense fer això és buidar un espai de col·lectiu del tema de religió. Mentre que hi ha altres centres com ara l'Opus que van cap a l'altre extrem i llavors l'estat ha de veure si són escoles mixtes o separades

, o sigui fins quin punt se li dóna llibertat en aquestes coses.

3 F 23/05/2015 16:56

Àmpliament millorables perquè tenim un problema amb els llibres d'introducció molt bàsics i clar després hi ha llibres molt especialitzats però entre mig no hi ha el professorat s'ho ha de fer , s'ho ha de muntar com bonament pugui perquè amb prou feina pot trobar el que necessita i aquí s'hauria de fer una inversió.

Com ho fan altres països que precisament són laics: llibre sobre tal... llibre sobre tal. Llibres blancs que es tindrien que fer sobre aquestes qüestions, llibres no tan teologitzats sinó aplicabilitat d'aquestes qüestions. A Anglaterra han fet molts perquè ja han treballat precisament un tipus. França és un altre model diferent perquè aquí el fer-se el model de ciutadania francesa etc quan ells han reconegut els drets comunitaris. Un explicaré un cas perquè és molt interessant per exemple aquí a la obra has d'anar amb casc perquè si no et posen unes multes bestials pues allà (a Anglaterra)

tenen els sikhs duen turbant i no volen portat casc i com que els sikhs són a Aglaterra des del segle XVIII gràcies al dret premodern els sikhs tenen un dret que els hi reconeix el dret a la comunitat, és a dir, la comunitat com a unitat i llavors els sikhs van assumir "si a mi em cau una rajola i m'obra el cap és el meu problema" . Però nosaltres no no l'estat t'obliga a portar casc t'agradi o no t'agradi. Però allà van dir ressolem aquest problema reconeguent a la comunitat sikhs i no d'altres. Els altres molta que te pego però aquests van dir que assumeixen obrir-se el cap. Aleshores, reconeixem una especificació del dret i això va en contra de que aquest dret extremadament individual i no no aquest és una qüestió del individu i aquest passa per alt i van solventar el problema.

Interessant perquè? perquè vol dir que en la casuística pot anar sobre terra terra i ser més pragmàtic i resoldre problemes. Aquí la gent diria no podem reconèixer un grup, uns drets especials i doncs això una mica dependrà... no podem dir que no ho fem quan estem reconeixent a grups cristians una pila de drets perquè porten 3000 anys aquí i com es possible perquè el discurs es dirigeix cap a que és la tradició ni es coherent i

Elementos internos\\Xavier meloni

No ENTITATS 0,0285 1

1 F 23/05/2015 17:11

A l'educació jo crec que lenta i tímidament i dintre de cultura religiosa o de valors s'ha incorporat la sensibilitat i diàleg interreligiós. És un espai moltes vegades conflictiu perquè no se sap quina religió s'ha de ensenyar, qui l'ha d'ensenyar i si s'ha d'ensenyar dintre de les escoles.

Així doncs, escoles que estan al Raval o a llocs on hi ha una pluralitat real on alumnes de diferent religió conviuen doncs procuren treballar-ho més. Escoles que estan en barris més uniformes això ho eludeixen més.

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

No ENTITATS 0,0677 2

1 F 23/05/2015 17:39

Hi han persones expertes que podrien donar dades concretes que jo no tinc, però crec que la situació actual no és gaire coherent amb la realitat social. Milers de professors de religió catòlica donen classes de qualsevol altra cosa o estàn a l'atur. I hi han lleis que diuen que cal donar classes d'altres religions i la majoria no tenen professorat qualificat. Tampoc estic d'acord en que hagi de ser a les escoles públiques es donin classes de religió de forma confessional. Això s'hauria de fer a escoles privades. Tanmateix, crec imprescindible per qualsevol escola una assignatura que formi part del pla d'estudis de Història i cultura de les religions, per tot l'alumnat i amb personal docent ben qualificat. Cal plantejar seriosament aquesta formació.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencias

Codificado

Modificado el

2 F 23/05/2015 17:39

Com deia tenim una mancança de coneixements important. És una qüestió d'uns pocs anys resoldre, si hi ha voluntat, però no aconseguirem res si no es fa amb formació i reciclatge docent. I si es fa, paga la pena fer-ho bé. Perquè tot serien beneficis. Per ser realistes, és una matèria amb molt de futur i com més qualitat educativa tinguem i més gent educada, millor serà la convivència i el desenvolupament social i cultural a casa nostra.

Nodos\\4.El paper de la educació i la seva funció social\\4.2Altres agents socio-educatius Documento

Elementos internos\\cristina monteys

No ENTITATS 0,0554 1

1 F 23/05/2015 18:12

Bueno clar jo crec que tot el que té a veure més en la educació informal en aquí també té molt a veure no? i no sé estic pensant amb equipaments de lleure o això que poden ser espais que també comparteixin nanos i tal de diferent tradicions religioses i fins i tot si són totes de la mateixa però que aquesta perspectiva de que això existeix i que t'ho pots trobar quan surts al carrer i quan d'això. Jo crec que això seria important no? altres coses com per exemple, els menjadors escolars que hi ha... no és tant l'aula sinó el fet de que hi hagi i que tenim problemes amb això, que pugin haver-hi menús adaptats a les diferents pràctiques religioses no? i que la gent ho sàpiga i sàpiga perquè aquest nen això no s'ho menja i en canvi l'altre sí que ho menja o coses d'aquestes no?

Crec que això també és important no?

No sé tema com ara les biblioteques per exemple, que pugui haver-hi una certa bibliografia o una mica interessant i cuidada no? sobre temes relacionats amb la diversitat religiosa. Diversitat religiosa, laïcitat i que això puguis donar a l'abast, és a dir, que sigui una mica un tema transversal no? que pot estar una mica a tot arreu no?

Un altre tema que nosaltres ens trobem a vegades. Una entitat religiosa demana una sala o un centre cívic per fer una celebració i el centre cívic ens diu no que aquí celebracions religioses no se'n poden fer perquè això és laic i dius escolta és una entitat que et demana una sala a tu que t'importa el que fan dintre si no cremen la casa i no fan mal a ningú que més té i amb això ens hem de barallar a vegades perquè bueno dir que no poden fer activitats religioses però en canvi... vull dir que totes aquestes cosetes no? és realment un tema molt transversal no? de si la gent no té una mica la idea de que és un tema raro sinó que hi ha moltíssima gent que té creences religioses i que practica una sèrie de pràctiques religioses i que es troben i que fan coses i tal i que són gent que tenen els mateixos drets absolutament com els que es troben per jugar escacs o

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

No ENTITATS 0,0908 4

1 F 23/05/2015 11:49

Pot fer guies, pot fer cursos de formació per funcionaris perquè estem convençuts que un agent social no pot atendre amb plenitud si no sap una mica d'aquesta diversitat. Per més cursos o guies que es fan si les comunitats religioses no fessin també un esforç no ens ensortirem.4.2

2 F 23/05/2015 11:50

La associació UNESCO promou i vetlla una sèrie de grups de diàleg al voltant de Catalunya. En aquesta línia nosaltres vam dur a terme un projecte experimental a Lloret que va anar molt bé i que estem pensant en portar-lo a altres municipis. El projecte de les parelles lingüístiques no aparellats només per diferent llengua si no també per diferent llengua. Com s'anomena aquest projecte? Parelles lingüístiques interreligioses.4.2

Agregado
Clasificación
Cobertura

Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

3 F 23/05/2015 11:59

Jo no sóc cap expert en formació religiosa per exemple, com a pare he portat als meus fills al escoltisme perquè la educació no formal com l'escoltisme o l'esplai també educa en valors. El treball en les pròpies comunitats també és important. Fora de l'escola s'ha de distingir entre espais on no seria una formació estrictament confessional però hi haurà una transmissió d'uns valors o festes i això és cultura religiosa però també hi ha uns espais fora de l'escola més de caire confessional que vindria a ser tot el que té a veure amb la pràctica o que té un paraigua religiós.

4 F 23/05/2015 12:00

Al llarg d'aquest any hem fet cursos per a funcionaris i durant l'any 2015 es volia complementar amb unes accions formatives destinades ja a col·lectius més concrets. Volem arribar a gent d'àmbit educatiu, d'àmbit hospitalari per exemple. Tots els centres d'atenció hospitalària que viuen cada dia aquesta diversitat, l'àmbit penitenciari o judicial...

Crec que és tot el país que manca de formació en la diversitat religiosa

Elementos internos\\Lucia Montolio

No ENTITATS 0,0172 1

1 F 23/05/2015 15:22

L'administració pública, els educadors, els pedagogs... en realitat tothom. Els arquitectes, els policies... en el aeroport. Al final tothom hauria de tenir una formació. Aquest any he estat al Canada i és increïble la barreja de cultures i de religions. Veus persones treballant en qualsevol àmbit. Qualsevol professional i més aquells que estan en un contacte més continu amb les persones com ara els educadors, els mestres, el psicòleg, el pedagog... Tot el que seria més social però tot té una repercussió social.

Elementos internos\\Teresa

No ENTITATS 0,0289 2

1 F 23/05/2015 15:52

Activitats de lleures com els esplais, o sigui tenir-ho en compte a l'hora de treballar en lleure. La associació Jaume Bofill és molt important perquè en varies ocasions financen projectes d'aquest tipus tot i que en el començament era més espiritual i ara encamina els estudis cap allò social.

2 F 23/05/2015 15:53

Si valoro el present és pobre perquè manca. La policia per exemple, durant molt de temps va haver-hi molta formació en l'escola de mossos perquè la policia no fos discriminatòria. També, vaig estar fent formació a funcionaris de presó.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Torralba_DEF

No ENTITATS 0,0650 1

1 F 23/05/2015 16:24

Jo crec que pràcticament són els pares i la família, però els pares podem no transmetre el valor religiós, o si ho fan els fills poden no seguir al pares a partir de certa edat.. Els pares tenim els drets segons les nostres conviccions morals i religioses. Ara molts d'aquest pares han dimitit, altres mixtes, és a dir pares que tenen moralitat i religió diferents. Després ens trobem fills d'un primer matrimoni que en el segon matrimoni dels seus pares i que tenen altres conviccions i per tant, el model de família, la fotografia pare, mare, fills homogènia, estable amb benedicció a taula i diumenge a missa... aquesta imatge és molt residual a Catalunya. No la critico en cap cas, és la meua però és molt residual a Catalunya.

Ens trobem amb nois i noies amb pares que no tenen conviccions religioses, tenen conviccions morals i això no ho discuteixo. Això la gran majoria és absent.

En una part minoritària això és present però hi ha el problema de la transmissió, és a dir, els fills segueixin un temps però el factor ambiental el van allunyant sovint d'aquelles conviccions morals i religioses.

Això és un fenomen. Fins als 8, 9, 10 anys segueixen de la mà als pares al temple però després o fins aquell moment hi ha una actitud positiva vers a la religió això canvia amb la pre i la adolescència. Per tant, no només podem pensar en l'escola si no que la família també són agents.

Amb això no vull dir que s'hagi d'obligar al pare a transmetre. Vostè té el dret a fer-ho i no ho vol fer jo no el puc obligar. No considera que sigui valuós pel seu fill jo no puc obligar. Considera que el seu fill desconegui tot aquest món considero que és un greu error però jo no li puc obligar a que li expliqui què és l'alcorà, la bíblia...

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

No ENTITATS 0,0283 1

1 F 23/05/2015 17:40

Per una educació cívica, actualment necessitem uns coneixements mínims de cultura religiosa per a tothom. I això comença per l'escola i un programa d'estudis obligatoris sobre aquesta temàtica, que efectivament hauria d'arribar fins a la Universitat. Tot i que, això és independent de les creences particulars. És responsabilitat de tota la societat procurar-nos una educació religiosa laica. L'altra tipus d'educació -per creients- hauria de fer-se en altres llocs, de culte o confessionals, és clar.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Nodos\\4.El paper de la educació i la seva funció social\\4.3La formació dels futurs agents socio-educatius a la Universitat
Documento

Elementos internos\\cristina monteys

No ENTITATS 0,0834 2

1 F 23/05/2015 18:13

Jo crec que ens general no, si no és gent que té un personal interès pel tema per la raó que sigui crec que en general no. Ja des d'una cosa molt bàsicament això començant per la educació obligatòria, amb els currículums que hi ha aquest tema no hi és present. Almenys quan jo donava socials a segon de ESO pares del Islam a la edat mitjana o sigui allà una cosa que ja s'ha acabat i ja està i no hi ha realment una... no dic que s'hagi d'estudiar el Islam allò de "pe a pa" però sí una certa sensibilització sobre que existeix la diversitat religiosa i que és lo normal, és el que tenim i això no canviarà. Després, clar la formació de professorat entenc que deu passar una mica lo mateix és un tema que bueno està allà però ningú hi acaba d'entrar perquè també les institucions religioses hi volen dir la seva i llavors depèn com ho montes tens al bisbat i no se qui que set queixa i vol intervenir.

Penso que això s'hauria de poder una miqueta desvincular de que són pròpiament les institucions religioses i que el fet mateix de que només es pugi estudiar teologia en una facultat del arquebisbat de Barcelona per exemple, en cap Universitat pública hi hagi cap estudis referents al tema religiós crec que és una mancança... bueno la Pompeu crec que havia fet un màster de diversitat religiosa fa anys però em sembla que ja no el fan o sigui que això sempre quedi "la religió és cosa de la gent religiosa" i ells ja s'ho faran. Bueno és una cosa de tots una miqueta i que estudiem sobre les religions no vol dir que ens la haguem de creure ni que hem de participar. Una cosa és estudiar teologia catòlica perquè no sé i altra és conèixer què és el cristianisme, conèixer què és el Islam i quin paper juga en el nostre entorn i jo crec que això falta moltíssim en tot arreu.

2 F 23/05/2015 18:13

Clar jo no sé exactament com funciona el tema dels currículums universitaris i com d'això no? però noto la possibilitat de oferir no sé si són cursos a part o seminaris o alguna cosa així no? sobre aquest tema crec que seria bàsic per a tot el professorat perquè els que tinguin més ganes de potser fer més coses de lletres com si diguéssim i ja qui els hi interessa una mica... però tot el professorat es trobarà amb la diversitat en el aula doni mates, socials o doni el que doni amb lo qual tenir una referència sobre això crec que és bàsic i encara més els que hagin de donar medi social o tot això, crec que això una manera s'hauria de fer present no? fins i tot en les tutories. Encara que no donis aquella matèria en concret però un tema que a tutoria es pogués fer. No vull dir que tot el curs... que això pogués sortir per donar pistes de que això existeix, que això no és un cosa estranya, que això és el que tenim i que ho hem de conèixer per conviure

això. Poder tenir aquesta flaire diguem-ne més que donar uns continguts i un currículum molt d'això potser està bé però...I després que hi hagués la oportunitat de que hi hagués estudis universitaris públics diguéssim i no vinculats a cap tradició religiosa en concret que poguessin treballar això més a fons. Jo crec que això és una mancança terrible no?

Elementos internos\\Enric Vendrell categories

No ENTITATS 0,0871 2

1 F 23/05/2015 12:00

Al llarg d'aquest any hem fet cursos per a funcionaris i durant l'any 2015 es volia complementar amb unes accions formatives destinades ja a col·lectius més concrets. Volem arribar a gent d'àmbit educatiu, d'àmbit hospitalari per exemple. Tots els centres d'atenció hospitalària que viuen cada dia aquesta diversitat, l'àmbit penitenciari o judicial...

Crec que és tot el país que manca de formació en la diversitat religiosa

2 F 23/05/2015 12:00

Molt genèric i molt important és vital que els agents educatius sortissin coneixedors i convençuts que existeix la llibertat religiosa. Aquest és el primer pas, és a dir, un ha de ser conscient del què s'està parlant perquè de la constitució espanyola una de les coses més protegides és la llibertat religiosa que més a més té dos components aquesta creença molt protegida per la jurisprudència espanyola on diu que ningú et pot preguntar forçadament quin religió pràctiques o creus però aquest llibertat té un altre component que no només protegeix aquesta privacitat religiosa garantida si no que també a Espanya t'ha de permetre lliura i públicament aquesta llibertat religiosa.

Per tant, primera cosa bàsica és que tothom entengués que estem parlant d'un dret fonamental molt important i molt protegit. A mesura que prenem consciència de que estem parlant d'un dret penso que ja podem fer un pas més i plantejar i presentar la diversitat. Per tant, si seria molt adequat a nivell secundari i batxillerat que millor que també a nivell universitari perquè es necessita perquè per moltes guies que es facin si aquest professional no té una base, necessitem uns professionals que mínimament conegués totes les religions.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencias de codificación por Iniciales

Codificado

Modificado el

Elementos internos\\francesc torredelflot

No ENTITATS 0,0261 1

1 F 23/05/2015 13:02

Nosaltres tenim una pàgina web que parla d'això. Posant xarxa internacional sobre religions i mediacions de zones urbanes es pot trobar molts materials teòric i experiències pràctiques. Realment no sóc gaire optimista perquè no hi ha recursos. No hi ha sensibilitat? No hi ha sensibilitat ni cultural ni religiosa. Del diàleg interreligiós en general no els hi interessa

Elementos internos\\joan-andres

No ENTITATS 0,0573 1

1 F 23/05/2015 18:34

Bueno la escola sens dubte és central i en altres aspectes bueno diria a la universitat tenim una feina molt gran en aquest sentit. Per altre costat, el alumne a la universitat hauria de ser i no vull dir que no ho sigui, però una mica més madur i llavors ho entén o ho hauria d'entendre aquesta riquesa, pluralitat ja que és un moment en el que aquestes qüestions crec que el poder interpel·lar més directament i en això no estic parlant d'una universitat confessional jo personalment no estic gens d'acord amb la universitat com a centre confessional sinó com un fet plural de la universitat de preparar de cara a la comprensió del món contemporani i a partir de perspectives molt diferents i una d'aquestes és la privada i s'ha de poder fer i jo crec que es pot fer de moltes maneres per exemple, jo aquí ho treballo en la assignatura de cinema. Doncs agafem en cine de països diferents al cine de Hollywood però en el tema religiós està present i ells no ho perceben com un tema religiós i jo no els hi estic venent la moto jo que sé el cine de bollywood, el tema musulmans-hindús és un tema clar per al tema subsaharià, el tema del xamanisme és un tema de les pelis xineses, les arts marcial es estan amarades de taoisme i si tu saps distingir això és part de la... jo crec que més que assignatures religió com un bloc on dius mira aquí hi ha la religió jo crec que l'hem de normalitzar, és a dir, a mesura que aparegui com un fet normal dintre no? no dic només de les religions però que aparegui normalment a àrees diferents doncs per exemple un tema apassionant és els mètodes educatius que provenen de les diverses tradicions i és fascinant. Per exemple, el budisme amb l'ús de les imatges estem parlant del segle tercer abans de la nostra era o sigui ja estaven pensant com la imatge ajuda a no sé què. O sigui això és un fet cultural és igual que t'agradi o no els budistes però jo crec que són aquestes les coses que hem d'anar normalitzant no laïcitzant doncs ara fem això i aquí estudiem la religió. No, apareix dintre del cinema, pot aparèixer dintre de la literatura, por aparèixer dintre del que sigui i ser part de la cultura. D'aquesta manera a nivell universitari crec que es pot anar creant com una sensibilitat o és del tot un punt del diferent per part de la cultura i es pot anar reconeixent directament no?

Elementos internos\\Lucia Montolio

No ENTITATS 0,0465 3

1 F 23/05/2015 15:21

Fins hi tot quan es tenen els alumnes falta el professor format. Per tant, formació del

professorat falta no només en el cristianisme si no en totes les religions i material també falta, que seria un camp a explotar.

2 F 23/05/2015 15:21

Parlant del cristianisme perquè no conec cap professor d'altres religions que no sigui cristiana normalment ha d'estar batejat, estudiar a la facultat de teologia o bé a l'ISCREP es formen molts professors en la ADECA que no ara no sé ben bé d'on venen les sigles. Però bàsicament és la formació que necessites per ser professor de religió. No és com la carrera de teologia, és més curta, els horaris es flexible, es pot fer on-line.

Aquests cursos sí que tenen formació en diferents religions però des del punt cristià.

3 F 23/05/2015 15:22

Si anéssim a allò que és bàsic crec que és un treball personal de gestió de les emocions. Al final tot passa per la educació pròpia, és a dir, no basta només en respectar a l'altre sinó pel que dèiem abans si no atrevir-se a conèixer allò que es desconegut sortint de la zona de confort. Llavors com plantejes un curs a una escola que d'entrada té por a que quan arribi el nen a casa digui als seus pares que vol ser budista.

Ho dic perquè el coneixement ens sobra perquè els nens que venen aquí poden aprendre tot el discurs de memòria però a l'hora de la veritat és quan surt. Hem d'evolucionar també a nivell humà i no només a nivell de coneixement.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales Número de referencia Codificado Modificado el

Elementos internos\\Teresa

No ENTITATS 0,0481 2

1 F 23/05/2015 15:45

El primer pas es donar pas i importància a la formació en la Universitat perquè els interlecutors de cada comunitat religiosa ho són perquè saben, estudien, es formen, és a dir, pots ser perfectament creient però parles des de l'estudi de la creença. Això canviaria molt amb formació i coneixement perquè hi hauria més interlocutors.

El fet de pactar la cultura religiosa em molesta perquè no es pot pactar si no que els especialistes decideixin què s'ha d'ensenyar. És important conèixer i hauríem de saber des de quina facultat s'hauria de fer perquè en l'època que estem és de falta de recursos seria poc intel·ligent fer una altra facultat de ciències de la religió. Aquestes facultats humanístiques que hi ha estaria ve que hi hagués un apartat de ciències de la religió com a la complutense.

2 F 23/05/2015 15:48

Caldria formació universitària o sigui que formés part de la formació de les persones

Elementos internos\\Torralba_DEF

No ENTITATS 0,0318 1

1 F 23/05/2015 16:25

Jo crec que aquí podeu fer un treball per pal·liar aquest dèficit, és a dir, avui encara no tenim ni en les escoles de magisteri o sigui facultats de nois i noies que comencen a exercir l'ofici des mestre però amb unes grans llacunes immenses en aquestes qüestions. Perquè? perquè en els currículums formatius en els quatre anys de grau això és inexistent. Amb excepció d'algunes facultats de magisteri privades, antigues escoles normals, antigues escoles de magisteri on es fan matèries com la transmissió de la fe, educació de la fe, etc.

Però a grans trets almenys pel que fa a les universitats públiques és molt absent. Per tant, jo crec que una feina que faríeu bona és pal·liar aquesta ignorància amb un postgrau o una formació posterior ja que això en el grau no s'ha tractat però es clar la pregunta és perquè fer-ho si no es tractarà a l'aula

Elementos internos\\Víctor Pallejà

No ENTITATS 0,0829 7

1 F 23/05/2015 16:42

De fet això és a nivell més baix però a nivells més alts perquè a nivell universitari estem fora perquè no s'ensenyà precisament per aquest prejudici religiós hi ha la decisió religiosa de no ensenyar religions quan a països laics com França des de fa 150 anys es fa per tenir un punt de vista acadèmic sobre els afers religiosos.

2 F 23/05/2015 16:48

Als educadors els eduquen en un vocabulari ric i pluralisme, vocabulari necessari per entendre el món en que vivim... què vol dir ciutadania , què vol dir política en totes aquestes qüestions

perquè quan coneixes el Islam, el cristianisme, el nou cristianisme o les noves religions per exemple.

3 F 23/05/2015 16:49

Aquest és un problema que un educador pot tenir perquè jo per exemple el tinc, els alumnes jo a vegades he de fer de gestor patrimonial i m'ha adono que si passa això és perquè ningú explica res i ningú sap com arreglar aquestes coses. M'han demanat aquest cap de setmana estigui a Tunísia també he de arreglar unes receptes de cuina... vull dir és una necessitat actual.

4 F 23/05/2015 16:54

Els professors crec que han d'anar en aquest sentit ben formats, ben assessorats i bueno nosaltres fins aquí això és el que nosaltres farem. El que farem tots, perquè un director de cole no es menjarà el marrón a que li vagin a atracar la cara perquè herois no fa falta però vull dir que si tots els professors han decidit què faran, fins on arribaran.

Agregado
Clasificación
Cobertura
Número de referencias de codificación por Iniciales

Número de referencias Codificado Modificado el

5 F 23/05/2015 16:59

Hi ha de tot, m'he trobat gent molt intencionada que potser no faria falta saber-ne tant i ser tan ben intencionat si no ingeneitzar el discurs perquè hi ha alguns que diuen "no a mi no em fa res mentre la gent ho vulgui" mentre que hi altres que busquen desesperadament judaïtzar ràpidament les tradicions religioses, és a dir, que no si s'ha de pronunciar així i és inevitable. Per tant, jo crec que s'ha de buscar alguna cosa més estables que en els coles no es deixen pressionar o prendre el pèl jo crec que aquí cal fer un cinturó de seguretat, hi hauria que fer alguna cosa que mentre es fan els materials, preparar uns documents estables sobre aquestes qüestions i això sí que ho hauria de fer la conselleria d'ensenyament assegurem que ja ho van fent, es van fer llibres blancs i ja van fent coses no?

6 F 23/05/2015 17:00

Formar en ciutadania formar de manera pràctica la interculturalitat, és a dir, no de manera teòrica sinó de manera pràctica i després torbar el sistema de cerciorar-se de trobar assessorament suficients en totes les tradicions religioses. Totes aquestes tres coses. Després és necessari crear una mica de xarxa petita no fa falta però sí la suficient com per solucionar problemes molt complexos, és a dir, des de la new age amb tot els pluralisme religiosos d'avui en dia una varietat de coses..

7 F 23/05/2015 17:00

I quan dic noves religions segons quins concerts de música amb el seu ritual i segons quin tipus d'experiència ja està i hi ha qui ho viu com una religió perquè és com un virtual que reemplaça les tradicions religioses perquè la gent potser els diumenges no va a missa però va al futbol i la seva identitat i el seu petit tro adoren al Messi i per tant, la qüestió religió també necessita que no es limiti a una definició quan dic creences no només al Islam o al judaisme... això són religions pues no perquè és molt més ampli sobretot en una societat que ja no té creients enquadrables i enquadrants això és una cosa. Van fer una enquesta molt interessant sobre el pare nostre als cristians i deien: pare nostre sí que està en el cel no tant i al final del pare nostre pues arribaven com a molt un 20%, és a dir, que a mesura que es va baixant la cosa es va diluint i aquesta és la realitat de tal manera que el que navega no vol dir que hagi passat a una societat areligiosa al contrari.

Elementos internos\\Yaratullah Monturiol

No ENTITATS 0,0462 2

1 F 23/05/2015 17:41

Insuficient en general. Tots treballen molt i poden ensenyar coses, però ens queda molt per aprendre. Una formació més completa seria possible si per començar hi hagués un intercanvi de coneixements entre els agents socioeducatius. Sense diàleg i sense escolta mutua és impossible

2 F 23/05/2015 17:41

Com deia, caldria una despesa econòmica per formar als formadors en uns mínims comuns. Molts dels mestres, mediadors i líders religiosos tenen formació suficient en temàtiques concretes, però també convenen altres coneixements afegits de cultura interreligiosa i intercultural, de pedagogia... S'hauria de contractar professorat expert, de casa nostra i també de fora, per donar cursos intensius o màsters a aquests professionals. S'han de rebre coneixements i contiguts amb professor.